

Құран Кәрімнің соңғы
үш парасының
түсіндірмесі

және мұсылманға қатысты маңызды үкімдер

Барлық мақтау-мадақ Аллаһқа ғана тән... Аллаһтың пайғамбары, біздің мырзамыз, пайғамбарымыз және сүйіктіміз Мұхаммедке Аллаһтың салауаты және сәлемі болсын..

Ей, мұсылман бауыр-қарындастарым (Аллаһ сендерге рақым қылсын)! Біз мына төрт мәселені міндетті түрде білуіміз керек.

1 Бірінші: Білім. Аллаһ тағаланы, Оның пайғамбары Мұхаммедті ^(саллаллаһу ʔәлейһи уә саллам) және Ислам дінін өз дәрежесінде шынайы (хақиқи) танып-білу. Өйткені білмей тұрып, Аллаһқа құлшылық қылуға болмайды. Кімде-кім солай істесе, соңы адасушылыққа алып барады. Бұл әрекетімен ол христиандарға ұқсап қалады.

2 Екінші: Амал. Кімде-кім білгеніне амал қылмаса, яһудилерге ұқсап қалады. Өйткені олар ақиқатты білетін, бірақ амал етпейтін. Шайтанның айлаларының бірі—ол адамға Аллаһ тағаланың құзырында білмегенің үшін үзір айта аласын деп азғырып, оны білім алудан қайтарады. Бірақ, ол адам үйрену мүмкіндігі болып, оқымаса бұл ақыретте өзіне қарсы құжжат (дәлел) болып қалатындығын білмеді. Бұл Нұх (аләйһис-сәләм) қауымының қулығына ұқсайды. Олар өздеріне дәлел болып қалмасы үшін: **«Бармақтарын (саусақтарын) құлақтарына тығып, киімдерін бастарына орап алатын».**

3 Үшінші: Аллаһтың дініне шақыру. Өйткені ғалымдар мен дағуатшылар пайғамбарлардың мирасқорлары. Аллаһ тағала бәну Исраилді лағынет еткен еді. Өйткені олар **«Бір-бірлерін жаман істен қайтармайтын еді. Олардың жасаған істері нендей жаман!».** Дағуат жасау мен білім үйрету парыз кифая. Егер оны қоғамда жетерліктей адамдар орындаса, ешкім күнәкар болмайды. Егер барлық адам оны қалдырып қойса, баршасы да күнәкар болады.

4 Төртінші: Қиыншылықтарға сабырлық ету. Білім алуда, оған амал жасауда және дағуат қылу барысында кездескен қиыншылықтарға сабырлық ету.

Надандықтан арылу міндет болған білімді үйренуді жеңілдету мақсатында бұл кішкентай кітапта шарифат ілімдерінен жеткілікті болатындай ілімдерді, мұсылмандарға жиі кездесетін Құран Кәрімнің соңғы үш парасының тәпсірімен бірге баяндадық. Толық, барлығын біле алмайтын нәрсенің аз мөлшерін білуден бас тартылмайды.

Бұл кітапты барынша ықшамдауға және Пайғамбарымыздың ^(саллаллаһу ʔәлейһи уә саллам) сахих риуаяттарына ғана тоқталуға көңіл бөлуге тырыстық. Біз бұл ісімізді толық, кемел түрде атқардық деп ойламаймыз. Өйткені, кемелдік (кәмал) сипаты тек бір Аллаһ тағалаға ғана тән. Бірақ біз шамамыздың келгенінше күш-қуатымызды, ынта-жігерімізді жұмсадық. Егер дұрыс болса, бұл бізге Аллаһ тағаланың берген сәттілігі. Егер қателессек, бұл өзімізден және шайтаннан. Аллаһ және Оның елшісі бұл қателіктерден пәк. Біздің кемшіліктерімізді көрсетіп беріп, құнды ұсыныстар жасаушыларға Аллаһ тағаланың рақымы болсын.

Бұл кітапты дайындауға, басып шығаруға, таратуға, оқуға және өзгелерді үйретуге атсалысқан барлық адамдарға Аллаһ тағаланың жақсы сый-сияпаттар (сауаптар) беруін, олардың осы амалдарын қабыл етуін әрі сауаптарын арттыра түсуін шын жүректен Аллаһтан сұраймыз.

Аллаһ барлығын жақсы білуші. Пайғамбарымыз Мұхаммедке, оның

1. Құран Кәрімнің артықшылығы	2
2. Құран Кәрім	4
3. Мұсылманның өмірінде кездесетін маңызды сұрақтар	84
4. Жүрек амалдары	104
5. Өнегелі сұхбат	115
6. «Лә иләһа илләллаһ» куәлік сөзін айту, яғни «Аллаһтан басқа құдай жоқ» деп куәлік беру	131
7. «Мухаммадур-расулуллаһ» куәлік сөзін айту, яғни «Мұхаммед (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам)— Аллаһтың елшісі» деп куәлік беру	133
8. Тахарат (тазалану)	135
9. Етеккір және жатырдан аққан басқа қан /истиһада/	140
10. Ислам дініндегі әйелдің орны	143
11. Намаз	147
12. Зекет	155
13. Ораза	159
14. Қажылық пен Ұмра	162
15. Бұл таблицада қажылықта жасалатын амалдар қысқаша түрде көрсетілді	167
16. Әр түрлі тақырыптағы пайдалы мағлұматтар	168
17. Шариғаттағы дем салу	174
18. Дұға	182
19. Жаттап алуға және олармен дұға сұрауға тиісті маңызды дұғалар	184
20. Тиімді сауда	190
21. Күнделікті таңертең және кешке оқылатын дұғалар (зікірлер)	192
22. Үлкен сауап уәде етілген сөздер мен істер	195
23. Тыйым салынған іс-әрекеттер	203
24. Мәңгілікке сапар: сенің жәннатқа немесе тозаққа барар жолың	208
25. Дәрет алудың тәртібі	
26. Намаз оқудың тәртібі (үлгісі)	
27. Білімнің амалды талап етуі	

Құран Кәрімнің артықшылығы

Құран—Аллаһтың сөзі. Оның өзге сөздерден артықшылығы, Аллаһтың жаратқандарынан артықшылығы іспетті. Тілді қозғалтудағы ең абзал нәрсе—Құран оқу.

• **Құран оқуды үйренудің, үйретудің және оқудың төмендегідей көп артықшылықтары бар:**

✿ **Құран үйретудің сауабы:** Пайғамбар (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам): *«Сендердің ең жақсыларың Құранды үйренген және оны үйреткендерің»*,—деген (Имам әл-Бұхари риуаят еткен). «Кімде-кім Аллаһтың кітабынан бір аят үйретсе, оған ол аят оқылған сайын сауабы жазылады».

✿ **Құран оқудың сауабы:** Пайғамбар (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам): *«Кімде-кім Аллаһтың кітабы Құран Кәрімнен бір әріп оқыса, оған сол бір әріпке бір сауап жазылады. Ал ол сауап онға еселенеді»*,—деген (Имам әт-Термизи риуаят қылған).

Ибн Ражаб (оған Аллаһ рақым етсін) былай дейді: Сауаптың он есе еселенуі бүкіл жақсылықтарда міндетті түрде болады. Бұған Аллаһ Тағаланың мына аяты дәлел болады: *«Бір жақсылық қылған жан оның сауабын он есе көп көреді»* (Анғам сүресі, 160 аят). Ал оннан көп болатын еселену, ол тек Аллаһ қалағандарға ғана болады». Ол қосымша сауап жеті жүз еселенуге жетіп, және одан да көп болады. Бұның себебі – Аллаһтың мейірімінен кейін, жүректің берілуі (хушұғ), Құранның мағыналарын түсініп, мән беріп оқу және тағы осы сияқтылар.

✿ **Құран үйренудің, жаттаудың және шеберлікпен оқудың артықшылығы:** Пайғамбар (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам): *«Құранды жаттаған және оны жақсы шеберлікпен оқушы адам құрметті және жақсы періштелермен бірге болады. Құран оқу қиын сезілсе де, оны қиналып оқыған адамға екі есе сауап болады»*,—дейді (Имам әл-Бұхари және Муслим риуаят қылған). Пайғамбар (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам): *«Құран иесіне: «Құранды оқы да, көтеріле бер: оқы, дүниеде қалай оқыған болсаң дәл солай оқы, расында, сенің орның ең ақырғы оқылатын аятта»*, - делінеді» (Имам әт-Термизи риуаят еткен).

Хаттаби (Аллаһ оған рақым қылсын): «Әсәрде былай риуаят қылынған: «Құран аяттарының саны жәннат дәрежелерінің санына тең келеді. Қариға «Жәннаттың дәрежелеріне Құран аяттарынан өзің оқыған деңгейде (мөлшерде) өрлегін (көтерілгін)» делінеді. Кімде-кім Құранның барлығын толық оқыған болса, ақыретте жәннаттың ең жоғарғы дәрежесіне ие болады. Кімде-кім одан бір пара оқыған болса, ол жәннатта соншалықты мөлшерде көтеріле алады. Демек, сауап оқып тоқтаған жерде бітеді»,—деген.

✿ **Баласы Құран үйренген кісінің сауабы:** Пайғамбар (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам): *«Кімде-кім Құран оқыса, оны үйренсе және оған амал қылса, Қиямет күні оның ата-анасына нұрдан тәж кигізіледі. Тәждің нұры күннің нұры сияқты нұрлы. Оның ата-анасына дүниенің барлық байлығынан да қымбат екі тон кигізіледі (кидіріледі). Олар: «Бізге бұл тон не үшін кигізілді?»—дейді. Жауабы: «Перзенттерің Құран үйренгендігі үшін—делінеді»*,—дейді (Имам әл-Хаким риуаят қылған).

✿ **Құранның ақыретте несіне шапағат қылуы:** Пайғамбар (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам): *«Құран оқыңдар! Күдіксіз, Құран Қиямет күні иелеріне шапағатшы болып келеді»*,—деген (Имам Муслим риуаят еткен). *«Ораза мен Құран Қиямет күні пендеге шапағат қылады»* (Имам Ахмад және әл-Хаким риуаят еткен).

✿ **Құранды тиләуат етуге және оны дәріс қылып оқу үшін жиналғандардың сауабы:** Пайғамбар (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам): *«Аллаһ тағаланың үйлерінің бірінде жиналып, Оның кітабын тилауат қылатын және оны өзара дәріс қылып оқитын әрқандай*

бір қауымның үстіне тыныштық ұялайды (түседі). Оларды (Аллаһтың) рақымы орап алады. Әрі періштелер қоршап алады. Аллаһ оларды Өз жанындағылардың алдында еске алады» (Имам Муслим риуаят қылған).

• **Құран оқудың үкімдері:**

✿ **Құран оқудың әдеп-ахлақтары:** Ибн Кәсир мынадай бірнеше әдеп-ахлақтарды атады: Құранды таза (дәретті) халде ұстау және таза халде оқу, оны оқудан бұрын мисуак істету және ең әдемі киімдерін кию, құбылаға жүзді бұрып тұру, есінегенде Құран оқудан тоқтау, қажет болмаса сөз сөйлеймін деп оқуды үзіп қоймау, мұқият болу, уәде етілген аяттар үстінде тоқтап, Аллаһтан оны тілеу, ескерту қылынған аяттарда тоқтап, Аллаһқа сыйынып, одан пана сұрау қажет. Сондай-ақ Құранды ашық тастап қоймау және Құранның үстіне бір нәрсені қоймау керек. Қарилар оқығанда бір-бірімен бәсекелесіп, дауыстап оқымау. Көшеде, базарда және көпшілік орындарында оқымау керек.

✿ **Құранды қалай оқу керек?** ✱ Құран оқу, намаздағы зікірлер, және олардан басқалары – адам оларды басқаларға кедергі жасамай, бірақ өзі еститіндей тілмен айтып оқығанда ғана «оқу» болып саналады.

✱ Оқығанда асықпай оқу керек. Әнәс (Аллаһ оған разы болсын) Пайғамбардың (саллаллаһу ʿәлейһи уа саллам) оқуы жөнінде сұралғанда: «Пайғамбар (саллаллаһу ʿәлейһи уа саллам) созып оқушы еді. Мәселен (мысалы), «Бисмиллаһир-Рахманир-Рахийм»-ді оқыса, «Бисмиллаһ»-ті бір созатын, «әр-Рахман»-ді бір созатын және «әр-Рахийм»-ді де созатын»,—деп жауап берген еді (Имам әл-Бұхари риуаят қылған).

✿ **Оқылатын Құранның мөлшері:** Пайғамбарымыздың (саллаллаһу ʿәлейһи уа саллам) сахабалары әрбір күнде Құраннан белгілі мөлшерде оқуды өздеріне міндет қылып алған еді. Олардың ешқайсысы Құранды жеті күннен аз уақытта бір рет оқып шығуды (өткізуді) өзіне әдет қылмаған еді. Оны үш күннен аз уақытта бітіруге тыйым салынғандығы риуаят етілген.

✿ **Құранды жаттап оқу:** Құранды оқыған кезде жүрегімен беріліп, оқылған аяттарына мұқият көңіл бөліп және түсініп, терең ойланып және көз бен жүректің бірігуі - жаттап (Құран кітабынан емес) оқығанда жақсырақ болса, ол жағдайда ондай кісіге Құран кітабына қарағанда жаттап оқыған артық. Ал егер бұл екеуі (жаттап оқу және Құран кітабынан оқу) бірдей болса, онда Құран кітабынан оқу артық болады.

Құрметті, бауырым! Уақытыңды Құран оқумен өткізуге көңіл бөл (тырыс)! Қандай жағдайда болмасын, қалдырмай оқу үшін, әр күні белгілі бір мөлшерде оқуды өзіңе міндет ет! Аз болса да, үнемі оқу, көп оқуды міндет қылып алып, кейін оны тастап қоюдан жақсы. Егер естен шығарып немесе ұйықтап қалып, міндет қылып алғаныңды оқи алмай қалған болсаң, ертесіне оқып алғын. Пайғамбар (саллаллаһу ʿәлейһи уа саллам): «Кімде-кім оқуға тиісті міндетін оқи алмаса яки оның белгілі бір бөлігін оқи алмай ұйықтап қалған болса, оны ертесіне таң намазы мен бесін намазының арасында оқитын болса, оған тура түнде оқығанның сауабы жазылады»—деген (Имам Муслим риуаят қылған). Құранды оқу, тәжуид қағидаларына салып қырат қылу, ой елегінен өткізу, амал қылу, оныменен (Құранмен) шипалық тілеу түрлерінің қайбірінен болмасын, оны қалдырып қоюшы немесе ұмытушылардан болма!

1. Фатиха сүресі

«Кітапты ашушы»

**Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
Аллахтың атымен бастаймын.**

Бұл сүренің «Фатиха» (ашушы, бастаушы) деп аталуының себебі: Оның ең әуелгі түскен сүре екендігінен емес, оның Құран Кәрімді ең бірінші болып ашып тұрғандығы үшін солай аталады. Өйткені Құранды жазбақ немесе оқымақ болған кісі оны осы сүреден бастайды. Бұл сүрені кейбіреулер Меккеде түскен десе, ендібіреулер Мединеде түскен деп қарайды. Бұл сүре және «Уммул-Китаб» (кітаптардың анасы), «Сәбъул-мәсәни» (қайталандырылған жеті аят), «Мақтау-мадақ» сүресі, «Намаз» сүресі, «Уақия» сүресі (қорғаушы, сақтаушы) сияқты есімдермен де аталады. Бұл сүренің артықшылығы жайында көптеген хадистер келген. Солардың бірі Имам әл-Бұхари және Имам Ахмад рияуат еткен Пайғамбарымыздың (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам): «Әлхамдулилләһи Раббил-ʔаләмийн. Ол сәбъул-мәсәни (қайталандырылған жеті аят), және маған берілген ұлы Құран» деген хадисі.

{Аса мейірімді, ерекше рақымды Аллаһтың атымен бастаймын} «Бисмилләһ» Құрандағы барлық сүрелердің басында келетін бір аят емес. Бәлкім, ол сүрелердің арасын ажыратып тұрушы. Оны әр сүренің басында оқу мустахаб, ал «Тәубе» сүресінің басында оқу мәкруһ.

{Аллаһ} бұл сөз тек қана Аллаһ тағалаға тән (арналған) болып, Аллаһтан басқаға бұл есім қолданылмайды. Түбірі «әл-Иләһ», бұрын бүкіл құлшылық жасалатын нәрселерге қолданылған. Бірақ, соңыра бұл сөз тек қана құлшылыққа лайықты бір Аллаһқа ғана қолданыла бастады.

{Рахмани Рахим} (Аса мейірімді, ерекше рақымды), бұл екі есім «рақым» сөзінен түрленген болып, «мейірімді, рақымды» деген мағынаны береді, «әр-Рахман» (аса мейірімді) есімі Аллаһтан басқаға қолданылмайды, және де ол «әр-Рахим» (рақымды) есіміне қарағанда күштірек, қуаттырақ әрі мағынасы ауқымдырақ болады.

{Барлық мақтау-мадақ әлемдердің Раббысы Аллаһқа тән} Мақтау-мадақ айту тек қана тіл арқылы бейнеленеді. Ал

шүкірлік ету тіл, жүрек және дене мүшелері арқылы болады. Шүкірлік ету - берілген нығметке қарымта ретінде болады. Ал мақтау-мадақ айту болса, мақталушының мукаммәл (толық сипатта, кемшіліксіз) екендігіне болады. Мақтау-мадақ және шүкірлер Аллаһ тағалаға болсын! «Раббы» - Аллаһ есімдерінің бірі. «Әлемдер» дегеніміз - Аллаһ жаратқан ақылы бар тіршілік иелері: адам, жын, періште және шайтандар.

{Аса мейірімді, ерекше рақымды} Аллаһ субханаһу уә тағала жоғарыда Өзінің бүкіл әлемдердің Раббысы туралы құдыретті сипаттарын зікір еткеннен кейін, Өзінің мейірімді, рақымшыл атты (сияқты) сипаттарын атады. Бұл сипаттар пенделерінің қорқу және үміт етуде Аллаһ тағалаға бойсұнуларына түрткі болады.

{Қиямет күнінің Иесі} яғни Аллаһ субханаһу уә тағала пенделеріне сый-сияпат яки жазасын беретін күннің Иесі.

{(Раббымыз) Саған ғана құлшылық қыламыз және Сенен ғана жәрдем тілейміз}, ғибадат деген махаббат, үрей, бойұсынушылықты (қарапайымдылықты) жинайтын ұғым. Бұл аятта ғибадат қылуды жәрдем тілеудің (сұраудың) алдына қоюдың себебі: біріншісі екіншісіне уәсилә (қол жеткізер құрал) болғандығы үшін. Ибн Аббас (Аллаһ оған разы болсын) бұл аятты бұлайша тәпсірлеген: «Ей, Аллаһ! Сені ғана бір деп ұлықтаймыз. Сенен ғана қорқамыз. Саған бойсұнушылықта және барлық істерімізде Сенен ғана жәрдем сұраймыз».

{Бізді тура жолға бастай гөр} Бастау екі түрлі болады. Бірі сәттілік беру арқылы бастау (һидая тәуфик). Бұл

түрдегі бастау Аллаһ тағалаға ғана тән. Бұл туралы аятта былайша айтылған: {Расында, сен қалаған адамыңа һидаят қыла алмайсың. Бірақ Аллаһ Өзі қалаған адамды һидаят қылады} (Қасас сүресі, 56-аят). Екіншісі көрсету және жетектеу болып, бұл пайғамбарлар және пайғамбарларға ерушілер болған ғұламалар мен дағуатшылар үшін болады. Бұл жөнінде аятта былай деген: {Шәк-шүбәсіз (күдіксіз), сен тура жолға бастайсың}.

Тура жол деп осында ислам жолын айтып тұр.

7 {Азабыңа ұшырағандардың жолына емес} яғни яһудилердің жолына емес. Өйткені яһудилер хақты (шындықты) біліп тұрып, әдейі жолдан тайғандығы (шыққандығы) үшін Аллаһ тағаланың азабына лайық болған. Имам Ахмад және Ибн Мажәһ Пайғамбардың ^{саллаллаһу ʔалейһи уа саллам} былай дегенін риуаят еткен: «Яһудилер ешбір нәрсеге сендердің сәлем берулерің мен әмин деулеріңе хасәд (қастандық) қылғанындай хасәд қылмаған». {Және адасқандардың жолына емес} яғни христиандардың жолына емес. Өйткені христиандар хақты (ақиқатты) білмей, адасып кеткен. Олар Иса (аләйһис-сәләм) хақында айқын адасуда. {Сен нығметке бөлегендердің жолына (бастай гөр)} Бұлар Аллаһ тағаланың мына сөзінде тілге тиек етілген: {Кім Аллаһқа және Елшіге бойсұнса, міне, солар (ақыретте) Аллаһ оларды нығметке бөлеген: пайғамбарлар мен сиддиктар} яғни жоғары дәрежелі пайғамбарлар мен шәһидтер, {шәһидтер және ізгілермен бірге болады. Олар неткен жақсы серіктер (жолдастар)} (Ниса, 69). «Әмин»-нің мағынасы: Ей, Аллаһ, дұғаларымызға жауап бергін (қабыл ет)! Дегенді білдіреді.

58. Мүжәдәлә сүресі

(Мәдинада түскен, 22 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды

Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Аллаһ шындығында, ері жайында сенімен кеңескен және Аллаһқа шағымданған әйелдің сөзін естіді. Аллаһ екеулеріңнің сөздеріңді естіп тұрады (толық естиді). Расында, Аллаһ Естуші, Көруші} Айшаның ^(Аллаһ оған разы болсын) былай деп айтқаны риуаят қылынады: «Әр нәрсені естіп тұрушы Аллаһ өте жоғары. Мен шын мәнінде Сәғләбәнің қызы Хауләнің

айтып жатқан сөздерінің кейбірін естіп, кейбірін ести алмай тұрған едім. Ол ері (күйеуі) хақында Пайғамбарға ^{саллаллаһу ʔалейһи уа саллам} шағымданып: «Ей, Аллаһтың пайғамбары, жастық көркімді бітірді. Мен оған көптеген перзенттерді туып бердім. Осылайша мен қартайып қалғанда және туудан тоқтаған кезімде, ол мені зиһар қылды. Ей, Аллаһ! Бұл жөнінде мен саған шағымданамын»,—деді. Ол бұл сөздерді айтысымен, көп өтпей-ақ, Жәбірейіл (аләйһис-сәләм): {Аллаһ шындығында, ері жайында сенімен кеңескен және Аллаһқа шағымданған әйелдің сөзін естіді. Аллаһ екеулеріңнің сөздеріңді естіп тұрады (толық естиді). Расында, Аллаһ Естуші, Көруші} деген аятты алып түсті». Оның ері ансарлардан болған Аус ибн Самит деген кісі еді.

2 {Сендерден әйелдеріңді зиһар қылғандардың} яғни әйелдеріне анамның арқасына ұқсайсың (яғни арқасындай) деушілердің {әйелдері олардың аналары емес. Тек оларды туған әйелдер ғана олардың аналары. Шындығында, олар,

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 مِنْ تَجْوَى ثَلَاثَةَ إِلَّا هُوَ رَاعِيَهُمْ وَلَا حِمْسَةً إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 وَلَا آدَنِي مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 نَهَوْا عَنِ التَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نَهَوْا عَنْهُ وَيَنْجَوْنَ يَا آئِسِرِ
 وَالْعُدُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذْ أَوْجَعْنَا حَيَّوَك بِمَا لَمْ يُحِبَّكَ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبَهُمْ
 جَهَنَّمُ بَصُلْوَنَهَا فَيَسَّ الْمَصِيدُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
 تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْآئِسِرِ وَالْعُدُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا
 بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَى وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا التَّجْوَى
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَيَسْتَوَكِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَسَحُوا فِي الْمَجْلِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

{шамасы болмаған адам} 60 міскінге бір мезгіл (уак) тамақ беруі ләзім (қажет). Яғни әрбір міскінге бидай, құрма және күрішке ұқсас тамақтармен жарты сағ* пісіріп яки сол сияқты беріп тойдыруы керек. {Бұл (үкім) Аллаһ және Оның пайғамбары (бұйырған істерге) мойынсынуларың үшін (баян етілді). Бұлар Аллаһтың заңдары (үкімдері). Бұл заңды қабылдамаушылар қатты азапқа душар болады}.

﴿٥﴾ {Шүбәсіз, Аллаһпен және Оның пайғамбарымен қарсыласқандар, олардан бұрынғылар жойылғанындай жойылады (жермен жексен болады). Біз шынында халал, харам, парыз және үкімдерді өз ішіне алған анық аяттарды түсірдік. Қәпірлер қорланушы азапқа душар болады}.

﴿٦﴾ {Ол күні Аллаһ олардың барлығын тірілтеді} тірілтілмеген ешбірі қалмайды. {Олардың (дүниедегі қылған) қылмыстарын айтып береді. Аллаһ олардың қылмыстарын (амалдарын) сақтап қойған, олар болса} олар сақтап қоя алмағандықтан {ұмытып қалған} олар істегендерін амал дәптерлерінен көреді. {Аллаһ барлық нәрсені Бақылаушы} Көруші.

﴿٧﴾ {Аллаһтың аспандар мен жердегі барлық нәрсені біліп тұратындығын} аспан-жердегі еш нәрсенің оған жасырын еместігін {білмейсің бе?! Үш адам сыбырласса Аллаһ олардың төртіншісі, бес адам сыбырласса, Аллаһ олардың алтыншысы. Мейлі, одан аз яки көп адам сыбырлассын, олар қай жерде болмасын, бәрі-бір Аллаһ олармен бірге}. Олардың не айтқандарын біліп тұрады. {Сонан соң Қиямет күні олардың қылмыстарын} Олардың сыбырласуларының жасырын қалмайтындығын оларға білдіріп қою және өзара жаман пиғылмен сыбырласқандарға сөгіс болып, жазаларына дәлел болу және жылату үшін {Аллаһ оларға айтып береді. Расында, Аллаһ барлық нәрсені толық Білуші}.

﴿٨﴾ {Сыбырласудан тыйым салынған, сонан кейін тыйым салынған нәрсеге қайта барған (оралған) кісілерді көрмедің бе?!} Сол заманда мұсылмандардан бірер кісі яһудилердің алдынан өтсе, ол кісінің жамандықты күмәндануы (күмән етуі үшін), олар өзара сыбырласушы еді. Соныменен, Аллаһ тағала оларды бұл қылмыстарынан тосса да, олар (қылмыстарынан) қайтпады. {Олар күнәменен} яғни мұсылмандарға дұшпандық қылу, аза беру (зиян беру) үшін

әлбетте, жаман сөзді, жалған сөзді айтады} яғни зиһар қылушылар аналарың өздері бір төсекте бірге болатын әйелдерге ұқсатулары арқылы, аналарына қатты зиян берушілер. {Аллаһ күдіксіз (тәубе қылушы) Кешіруші, Жарылқаушы}.

﴿٣﴾ {Әйелдерін зиһар қылып, кейін айтқан сөзіне (яғни зиһар қылғандығына) өкінгендер} яғни қайтадан олармен бірге болу ойы болғандар, {(әйелімен) қосылудан бұрын бір құлды (немесе күнді) азат етуі ләзім (міндетті). Осыменен сендерге уағыз-насихат қылынады (яғни бұйырылады). Аллаһ сендердің істеген істеріңнен толық хабардар}.

﴿٤﴾ {(Азат қылуға) құлы жоқ адам} яғни өзінде болмаса яки қаражаты болмаса яки сатып алайын десе базарда болмаса, {әйелімен жақындасудан бұрын қатарынан екі ай ораза тұтуы ләзім} яғни екі ай ораза ұстау барысында үзірсіз ауыз ашып қалса яки түнде болсын, күндіз болсын әйелімен жақындасып қойса, сол екі ай оразаны қайтадан үздіксіз етіп тұтуы керек. Кәрілік яки ауру себепті ораза тұтуға

жалғандық және зұлымдық қылуға ұқсас қылмыстармен {зұлымдықпен және пайғамбарға қарсы тұруменен сыбырласады. Олар сенің жаныңа келген кезде, Аллаһ саған сәлем қылуда қолданбаған сөздермен сәлем қылады} яһудилер келіп Пайғамбарға (саллаллаһу ғәләйһи уа саллам): «Әссәму аләйка (саған өлім келсін)!»—деуші еді. Пайғамбар (саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) да оларға: «Уә аләйкум (сендерге де келсін)!»—деп жауап беруші еді. {Олар өз арасында (ішінде) Аллаһ не үшін бұл сөзімізбен бізді жазаламайды?—дейді}. Және олар: «Егер Мұхаммед хақ (шынайы) пайғамбар болса, не үшін біздің оған өлім тілеп берген сәлемімізге сендерге де келсін!—деген дұғасын қабыл етіп, бізге не үшін өлім жібермейді?»—деседі. Оларға {Тозақ оларға жеткілікті. Олар тозаққа кіреді. Тозақ неткен жаман орын!}.

9 {Ей, мүміндер, сендер сыбырлассандар} яһуди және мұнафықтар сияқты {күнә, зұлымдық және Пайғамбардың әміріне қайшы келу (бойсұнбаушылық) жөнінде сыбырласпандар, жақсылық және тақуалық турасында сыбырласыңдар. Сендер Аллаһтан қорқындар, сендер оның құзырына жиналасыңдар}.

10 {Күнә туралы сыбырласу} Пайғамбарға (саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) опасыздық жасау, дұшпандық қылу және күнә өткізу арқылы {мүміндерді қайғыға салу үшін шайтан тарапынан болған, (мұндай сыбырласу) Аллаһтың қалауы болмаса, мүміндерге ешқандай зиян жеткізе алмайды. Мүміндер Аллаһқа тәуекел етсін} яғни барлық істерін Аллаһқа тапсырып, шайтанның әдемі көрсеткен нәрселеріне назар салмай (аудармай), тек қана Аллаһқа сыйынып, шайтанның жаманшылығынан пана тілесін! Имам әл-Бұхари мен Муслим қатарлылар Ибн Масғудтан (Аллаһ оған разы болсын) Пайғамбардың (саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) өзара сыбырласу хақында былай дегенін риуаят етеді: «Егер сендер үш кісі болсаңдар, біреулерінді қаратып қойып, екеулерің сыбырласпандар. Егер солай істесеңдер, ол кісінің көңіліне уайым салады (өйткені ол оны уайымға түсіреді)».

11 {Ей, мүміндер, егер (жиында) кейбіреулер сендерге: орын шығарып беріңдер десе} Аллаһ тағала мүміндерді жиналыстарда бір-бірін қыспай, өзара орын босатып беру сияқты көркем мінездерге бұйырып былай дейді: {Орын шығарып беріңдер, Аллаһ сендерге (рақымын және жаннатын) кенейтіп береді}.

12 {Ей, мүміндер! Пайғамбармен жасырын сөйлеспекші болсаңдар, алдымен (міскіндерге) садақа беріп, сонан соң сөйлесіңдер} яғни біреу іс жайында Пайғамбармен (саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) құпия сөйлеспек болсаңдар, алдымен бір нәрсе садақа қылындар. Бұл аят түскеннен кейін жалғандық иелерінің Пайғамбармен (саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) жасырын сөйлесулері тоқтады. Себебі олар садақа бермейтін. Ислам иелері үшін де ауыр тиді. Өйткені олардың көпшілігінің садақа беруге шамалары келмейтін. Сонан кейін Аллаһ тағала төмендегі аятта бұл үкімді жеңілдетіп, мынадай деді: {Бұл сендер үшін жақсырақ әрі пәк (таза), егер (садақа қылатын нәрсе) таба алмасаңдар

және Катада былай дейді: «Сахабалар Пайғамбардың (саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) жиналысында бір-бірімен бәсекелесуші еді. Сонымен өзара орын шығарып беруге бұйырылады». Бұл аяттағы үкім мейлі соғыс майданында (алаңында) болсын яки зікір жиналыстарында болсын және яки жұма құтпасы оқылған орын болсын, барлық жақсылық үшін және сауап берілетін, мұсылмандар жиналған жиындар үшін жалпылай болып, әрбір кісі бұрын (алдымен, ілгері) келіп отырған орнына құқылы. Бірақ ол бауырларына жанынан орын босатып беруі керек. Бұл жөнінде Пайғамбар (саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) былай деген: «Бір адам өзі отыру үшін және бір адамды (яғни келесі бір адамды) орнынан тұрғызып жібермесін. Бірақ жинақы отырып, орын шығарып берсін». {Егер сендерге (басқаларға орын босатып беру үшін): Орындарыңнан тұрып беріңдер делінсе, орындарыңнан тұрып беріңдер} яғни отырғандардың біреулерінен ілім иелері және пазилет (мәртебе) иелері үшін орын босатып беру талап етілсе, орын босатып берсін. {Аллаһ сендерден иман айтқандар және ілім берілгендерді бірнеше дәреже жоғары көтереді} яғни ілім иелерінің дәрежесі дүниеде құрметті (құрметтілік) ету, ақыретте сауап беру арқылы жоғары болады. Кімде-кім иман мен ілімді өзіне азық етсе, Аллаһ оған иманның себебінен дәрежелер, ілімінің себебінен дәрежелер береді. Жиналыстарда абыройлы болуы сол дәрежелері бойынша болады. {Аллаһ сендердің істеп жатқан істеріңнен толық хабардар}.

12 {Ей, мүміндер! Пайғамбармен жасырын сөйлеспекші болсаңдар, алдымен (міскіндерге) садақа беріп, сонан соң сөйлесіңдер} яғни біреу іс жайында Пайғамбармен (саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) құпия сөйлеспек болсаңдар, алдымен бір нәрсе садақа қылындар. Бұл аят түскеннен кейін жалғандық иелерінің Пайғамбармен (саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) жасырын сөйлесулері тоқтады. Себебі олар садақа бермейтін. Ислам иелері үшін де ауыр тиді. Өйткені олардың көпшілігінің садақа беруге шамалары келмейтін. Сонан кейін Аллаһ тағала төмендегі аятта бұл үкімді жеңілдетіп, мынадай деді: {Бұл сендер үшін жақсырақ әрі пәк (таза), егер (садақа қылатын нәрсе) таба алмасаңдар

يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بِنِ دِي تَجْوَدِكُمْ
 صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن تَرْتَجِدُوا فَإِن اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٢﴾ ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تَقْدِمُوا بِنِ دِي تَجْوَدِكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا
 وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ يَّمَانَعَمَلُونَ ﴿١٣﴾ ءَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
 غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مآهُم مِّنْكُمْ وَلَا مَنَّهُمْ وَيَحْفِقُونَ عَلَى الْكُذِبِ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ ءَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ ءَاتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ ءَن تَعْنَىٰ عَنَّهُمْ ءَمْوَالُهُمْ وَلَا ءَوْلَدُهُمْ مِّنَ اللَّهِ
 شَيْئًا ءُولَئِكَ ءَصْحَابُ النَّآرِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَعْتَبُهُمُ
 اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْفِقُونَ لَهُ كَمَا يَحْفِقُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ءَلَا
 ءَانَهُمْ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٨﴾ ءَسْتَحْوِذُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنسَهُمْ ذَكَرَ
 اللَّهُ ءُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ءَلَا إِن حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٩﴾
 ءِنَ الَّذِينَ يَحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ءُولَئِكَ فِي ءَلْدٰلِيْنَ ﴿٢٠﴾
 كَتَبَ اللَّهُ لَءَالِيْبِكَ اَنَا وَرَسُولِيْ رِبِِٔ اللَّهِ قَوْمِيْ عَرَبِيٌّ ﴿٢١﴾

мәнсуб емес)} (Ниса сүресі, 143-аят).
 {Олар біліп тұрып, жалғаннан қасам (ант)
 ішеді}. Олар «Біз мұсылманбыз» деп ант
 ішеді. Яки «біз яһудилерге хабар
 жеткізбедік» деп қасам ішеді.

15 Олардың қылмыстарының
 нашарлығынан (жамандығынан) {Оларға
 Аллаһ қатты азап әзірледі. Олардың
 қылмыстары нендей жаман!}.

16 {Олар жалған (қасамдарын, анттарын)
 қалқан қылады}. Олар «Біз
 мұсылманбыз» деп ант ішу арқылы
 өздерінің кәпірлігін жасырып, өлімнен
 құтылып алады. Олардың имандары тек
 қана дүниеде жандарын сақтап қалады.
 Себебі олардың тілдері иман айтқанымен,
 ділдері (жүректері) иман айтпаған-ды.
 {Адамдарды Аллаһтың жолынан тосты}.
 Олар мұсылмандарды әлсіз және ақымақ
 көрсеткендігі үшін басқаларды Исламға
 кіруден тосып қояды және
 мұсылмандардың ынтасын (ұмтылысын)
 әлсіретті. {Олар қор қылушы азапқа
 душар болады}.

17 {Олардың малдары және балалары
 (оларға ақыретте болатын) Аллаһтың
 азабынан ешнәрсені қайтара алмайды.
 Міне, солар тозақ иелері (тозақтықтар).
 Олар онда мәңгі қалады}.

18 {Ол күні Аллаһ өлгендердің
 барлығын тірілтеді, олар (дүниедегі
 кезінде «біз мұсылманбыз» деп
 жалғаннан) сендерге ант ішкендеріндей
 Аллаһқа ант ішеді}. Олар Қиямет күні де
 қасам ішіп: «Ей, Раббымыз, Сенің
 атыңмен ант ішеміз. Мұны біз істемедік
 (қылмадық)», - дейді. Бұл олардың қатты
 бетбақтықтары себепті. Қиямет күні
 барлық нәрселердің ортаға шығуы
 міндетті түрде болғаны үшін, шындық
 әлдеқашан әшкере болып қойған еді.
 {Олар бұл анттың (қасамның) өздеріне
 пайдасы болады деп ойлайды}. Олар
 жалған анттарын дүниеде пайда
 келтіргеніндей, Қиямет күнінде де
 азаптан құтқарып, пайда алып келіп,
 пайдасын тигізеді деп ойлайды. {Сақ
 болыңдар, олар нағыз жалғаншылар}.

19 {Олардың үстінен шайтан жеңіске
 жетті. (Шайтан) оларға Аллаһтың зікірін
 ұмыттырды}. Яғни сонымен бірге
 Аллаһтың бұйрықтарын орындамайды.
 Және құлшылықтарына амал қылмайды.
 {Олар шайтанның тобынан. Білiндер,
 шайтанның тобы зиян тартушылар}.

(сендерге күнә болмайды). Себебі, Аллаһ өте Кешірімді және ерекше Рақымды}.

13 {Сендер Аллаһ елшісімен жасырын сөйлесуден бұрын садақа беруден қорықпау болып қаламыз деп) қорықтыңдар ма?!}. Муқатил былай дейді: «Бұл үкім он түн жалғасты. Сосын амал қылыңдар қалдырылды». {Сендер садақа бермедіңдер, Аллаһ сендерді кешірді} егер садақа беру ауыр келсе, {намаз оқыңдар, зекет берiндер, Аллаһқа және Оның пайғамбарына бойсұныңдар. Сендердің істеген істерiңнен Аллаһ толық сый-сияпат яки жаза Беруші.

14 {Аллаһтың азабына ұшыраған қауымды олардың дос тұтқандарын көрмедің бе?} Олар яһудилерді дос тұтқан мұнафиқтар болып, {Олар сендерге де яки ол қауымға да (яғни яһудилерге де) мәнсуб (тиесілі) емес}. Аллаһ тағала олар туралы былай дейді: {Мұнафиқтар күпірлік пен иман арасында екіжақты (құбылып) тұрады. Не оларға, не бұларға мәнсуб (тиесілі) емес (яғни мүміндерге де, кәпірлерге де

Өйткені олар жаннатты тозаққа, хидаетті (тура жолды) адасушылыққа айырбастаған (сатып жіберген). Олар Аллаһ және Оның пайғамбарына жалғаншылық қылды. Сондықтан да жақын арада дүние және ақыреттің зиянына ұшырайды.

20 {Күдіксіз, Аллаһ және Оның пайғамбарымен қарсыласқандар ең қор болған адамдар қатарынан (есептеледі)}.

21 {Аллаһ (Ләухул-Махфузға): «Күшқұдырет және құжат келтіру жағында «Мен және Менің пайғамбарларым сөзсіз жеңіске жетеміз деп жазды». Аллаһ шыңында} әулиелерге (яғни жақын пенделеріне) жәрдем беруде {Күшті} дұшпандардың үстінен {Женуші}. Оны ешкім жеңе алмайды.

22 {Аллаһқа және Ақырет күніне сенетін бір қауымның Аллаһпен және Оның пайғамбарымен қарсыласқандарды— олардың аналары, ұлдары не бауырлары, не туыс-туғандары болған жағдайда да, дос тұтқандығын көрмейсің} яғни оларды дос тұтуы мүмкін емес. Расында, иман олай істеуден тосады. Өйткені, имани достық ата-балалық, бауырлық туыс-туғаншылықтан күшті. {Міне, солардың} яғни Аллаһ және Оның елшісінің дұшпандарын дос тұтпағандардың {Жүректерінде Аллаһ иманды мәхкум (үкім етті, орнықтырды) және Өз құзырында болған рухпенен оларды күшейтті}. Яғни Аллаһ дүниеде олардың дұшпандарын жеңізу арқылы, жеңіс берді. Бұл аятта оларға рухпен деп айтудағы мақсат: сол рух (жеңіс) арқылы олардың істері жанданады (тіріледі). {Аллаһ оларды астарынан өзендер ағып тұрған жаннаттарға кіргізеді. Олар жаннаттарда мәңгі қалады} Олар ол жаннаттан әркез де (ешқашан да) шықпайды. {Аллаһ олардан разы болады} яғни олардың амалдары қабыл болып, жақында (жуырда) және келешекте Өз рақымынан береді. Жуырда және келешекте берілетін нығметтердің себебінен {Аллаһтан олар да разы болады, (қуанады). Міне, солар Аллаһтың} бұйрықтарына бойсұнып, Оның дұшпандарымен соғысатын және Оның әулиелеріне (достарына) жәрдем беретін {топтар, біліндер, (солар) Аллаһтың тобы!} дүние және ақыретте {мақсатына жетушілер}. Имам Ибн Әбу Хатим, Табарани және Хақим қатарлылардың риуаяттарында былайша баян етілген:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

59
سُورَةُ الْحَشْرِ
24

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
1 هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنزَلَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرِبُونَ يَبُوءْتُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ 2 وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءَ لَعَذَّبْتُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ 3

Бәдір соғысында Әбу Убәйда ибн Жаррахтың әкесі Әбу Убәйдамен соғысуға ниет қылады. Әбу Убәйда өзін кері тартады (артқа шегінеді). Әкесі ниетінен қайтпай, (оны өлтіру үшін) онымен көп соғыса береді. Сөйтiп ол соғысуын қоймаған соң Әбу Убәйда оны өлтіреді. Сөйтiп, жоғарыдағы аят түседі.

59. Хашр сүресі

(Мәдинада түскен, 24 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Аспандардағы және жердегі нәрселердің барлығы Аллаһқа тәсбих атты. Аллаһ Үстем. Даналықпен іс Қылушы}.

2 {Аллаһ кітап иелерінен болған кәпірлерді алғаш рет аулаларынан айдап шығарды} бұл бәну Назир яһудилері, олар Нарун (аләйһис-сәләмнің) ұрпақтарынан болған бір топ адамдар. Олар Пайғамбармен (салпаллау сәләһиһи уа саллам) келісім түзгеннен кейін, келісімдерін бұзып, мүшріктермен бірлесіп алды. Сонымен бірге Пайғамбар (салпаллау сәләһиһи уа саллам) оларды өздері

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْ هَا فَاقْبِمْهُ
 عَلَىٰ أَسْوَلِهَا فَإِنَّ اللَّهَ وَالْحَزْرَىٰ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ
 عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْحَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يَسْلُطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِلَّذِي الْقُرْبَىٰ وَأَيُّسَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَيُّ السَّبِيلِ كَىٰ لَا يَكُونَ
 دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
 نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾
 لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالُهُمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيُنْصِرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ
 هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
 مِمَّا آتَوْا وَيُؤَثِّرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
 وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

айлык аракашыктыкта дұшпандарымның жүректеріне қорқыныш сала алатын болумен нұсрет (жеңгізу, қолдау) берілдім». {Олар үйлерін өздерінің қолдары және мүміндердің қолдарымен бұзды} Сол заманда яһудилер өздерінің қудаланатынына толық сенгеннен кейін, мұсылмандардың өз үйлеріне (яғни яһудилердің үйлеріне) отырып алатынына хасад (қастық) қылып, үйлерін ішінен бұзды. Мұсылмандар болса, сыртынан бұзды. Зухри және Уруа ибн Зубэйр былай дейді: «Яһудилер Пайғамбармен (саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам) келісім түзгеннен кейін, үйлерінің бағандарын түйелерге байлап сүйретіп, үйлерін ұрып (бұзып), ағаштарын түйелеріне артып жүреді. Оның қалған жерлерін мұсылмандар бұзды». {Ей, ақыл иелері! (Олардың халінен (жағдайларынан)) ғибрат алыңдар!} яғни, кім Аллаһпен адал болмай, сатқындық жасаса, олардың жағдайы бану Назир яһудилерінің жағдайлары сияқты болатынын біліңдер. {Егер Аллаһ оларды қуғын-сүргін болуға үкім етпеген болса еді, әлбетте, оларды дүниеде (өлтірумен) азаптайтын еді}. Яғни егер оларға жұрттарынан қудалану үкім қылынбаған болса еді, тура бәну Қурайзаға қылынғандай, олар да дүниеде өлтіру және олжа алу арқылы азаптауға үкім қылынған болар еді. {Олар ақыретте тозақ азабына душар болады}. {Олар Аллаһпен және Оның пайғамбарымен қарсыласты. Бұл (яғни олардың қудалануы) сол себепті (болды) Кімде-кім Аллаһпен қарсыласса, шүбәсіз, Аллаһ оны қатты жазалайды}. {Ей, мұсылмандар!} Сендер мейлі (бәну Назирдің) құрмаларын кесіндер. Мейлі оны бұрыңғысынша тік (күйінде) қалдырыңдар. Барлығына Аллаһ рұқсат қылады}. Мұсылмандар бәну Назирмен ұрыс қылған уақытта, кәпірлерді қапа қылу үшін олардың құрмаларын кеседі. Сонымен, әһлі кітаптардан (кітап иелерінен) болған бәну Назир: «Ей, Мұхаммед! Сен өзінді ислах қылушы (дұрыстаушы) пайғамбар есептейсің бе? Ислах деген құрмаларды кесумен және ағаштарды өртеумен болады ма? Саған түсірілген кітапта жерде жамандық жасаса болады деген тағлимат (тағлым, үйрету) бар ма?»—десті. Бұл Пайғамбарға (саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам) және мұсылмандарға өте ауыр тиді. Сонымен төмендегі аят түсті:

айдауға разы болғанға дейін қоршап алды. Кәлби былай дейді: «Бәну Назир қабиласы (тайпасы) кітап иелері ішіндегі араб жарты аралынан тұңғыш рет айдалғандар болып, қалғандары Омардың (Аллаһ оған разы болсын) заманында айдалып шығарылған. Бірінші рет қудаланғандар Мәдинадан болып, соңғы рет қуғын-сүргін қылынғандар Омардың (Аллаһ оған разы болсын) заманында болған. Кейбіреулер: Соңғы реткі айдалу—Қиямет күні бүкіл адамдардың Махшар майданына (алаңына) айдалуын көрсетеді деп қараған». {Сендер оларды (күшті тура, былайша қорланған халде) шығып кетеді деп ойламаған едіңдер} яғни бәну Назир қабиласы (тайпасы) күшті, құрметті, қорғаныста өте берік, құрма бақшалары өте көп, сан және ұрыс дайындығы жағынан үстем болғандығы үшін, олар жұрттарын тастап шығып кетпейді деп ойлаған едіңдер. {Олар өздерінің қорғанысын өздерін Аллаһтың (азабынан) тоса алады деп ойлаған еді. Оларға Аллаһтың азабы олар ойламаған жерден келді. Аллаһ олардың жүректеріне қорқыныш салды}. Пайғамбар (саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам) мынадай дейді: «Мен бір

{Аллаһтың рұқсат етуі} Аллаһтың бойсұнуынан шығушыларды (яғни яһудилерді) рәсуалау үшін}.

6 {Аллаһ пайғамбарына олардан} яғни бәну Назирдің малдарынан (байлықтарынан) {қайтарған олжаларды сендер ат-түйелерді шаптырып} яғни әжир қылып (еңбектеніп), жапа-қиыншылық шегіп, {қолға келтірген емессіндер} сол себепті бәну Назирден түскен олжаны таратпай, Аллаһ тағала пайғамбарына ^{салпаллаху ьәләйһи уә саллам} берді, {бірақ та Аллаһ пайғамбарларын қалаған адамға үстем етеді. Аллаһ әр нәрсеге күш-қуаты жетуші (толық құдыретті)}.

7 {Аллаһ пайғамбарына ғанимет қылып берген ауыл иелер (әһлу құра)} яғни Қурайза, Назир, Бәдәк және Хайбар кәпірлерінің {мал-мүліктерін араларыңдағы байлардың арасында қолдан-қолға өтіп жүрмесі үшін}, {Аллаһқа}, {пайғамбарға}, яғни ол үшін арнайы мүлік қылып беріледі. Сосын оны мұсылмандардың пайдасы үшін жұмсайды. {Пайғамбардың жақын туыстарына} бәну һашим және бәну муталиб кедейлері үшін (өйткені олар садақа алудан шектелген еді сондықтан олар үшін бұл сияқты) ғаниметті несібе қылып берді. {жетімдерге} әкелері жоқ бәлиғатқа жетпеген кішкене балаларға, {міскіндерге} яғни пақырларға (кедейлерге), {ибни сәбиллер} яғни жол үстіндегі қаражаты таусылып қалған бейтаныстарға {тиесілі етті}. Бұл ұрыссыз (соғыссыз) ғанимет (олжа) етілген мал-мүлікті бір жақты етудің баяны. Бұл үкім Қиямет күніне дейін жалғасады. {Пайғамбар сендерге берген нәрсені алындар, пайғамбар сендерге тыйым салған нәрседен тыйылындар}. Олжа малдарынан бергенді алындар, оны алудан тыйым салынғандарын алмандар, {Аллаһтан қорқындар, расында, Аллаһтың азабы қатты}.

8 {(Ол олжаның бір бөлігі) диярдан} яғни Меккеден {айдап шығарылған, мал-мүлкінен айырылған пақыр (кедей) муһажирлерге тиесілі. Олар Аллаһтың артықшылығын және разылығын тілейді} яғни дүниеде ризық, ақыретте Аллаһтың разылығын тілейді. Кәпірлермен ұрыс қылу (соғысу) арқылы {Аллаһқа және Оның пайғамбарына жәрдем береді. Міне, солар (иманда) шыншыл (садық) адамдар}.

9 {Олардан (яғни муһажирлерден) Мәдинада жерлік (жергілікті) болған, иманы күшті болғандар (яғни ансарлар) жандарына һижрат қылып келгендерді (яғни муһажирлерді) дос тұтады. Оларға берілген нәрселер үшін іштарлық қылмайды, олар мұқтаж бола тұра, (муһажирлердің пайдасын) өздерінің (пайдасы)-нан жоғары қояды}. Яғни ансарлар муһажирлерге берілген олжаларға кең пейілділікпен разы болады. Өз кезінде (сол заманда) муһажирлер ансарлардың үйлерінде тұрушы еді. Пайғамбар ^{салпаллаху ьәләйһи уә саллам} бәну Назир тайпасының малдарын ғанимет (олжа) ғып алған кезде, ансарларды шақыртып, олардың муһажирлерді өздерімен бірге тұрғызғандықтарына және мал-мүліктеріне ортақ қылғандықтарына рақмет айтты. Сонан соң: «Егер қаласандар, Аллаһ маған бәну Назир қабиласынан ұрыссыз алған мал-мүліктерді сендер мен муһажирлерге тең бөліп берейін. Ол кезде муһажирлер сендердің үйлерінде жалғасты тұрады және сендердің мал-мүліктеріне ортақ болады яки егер сендер қаласандар, бұл малдарды муһажирлерге берейін, олар сендердің үйлеріңнен шығып, өздеріне бөлек үй ұстасын!»—деді. Сонымен, ансарлар ол мал-мүліктерді муһажирлер арасында бөліп беруге көңіл разылығымен (жүрек қалауымен) қосылды. {Өз нәпсісінің жамандығынан (сараңдығынан, қызғанышынан) сақтанғандар өз мақсатына жетушілер}.

10 {Олардан кейін келгендер:} яғни, Қиямет күніне дейін сахабаларға ергендер. {«Раббымыз! Бізге және бізден бұрын иман айтқан бауырларымызға жарылқау қыл, жүректерімізде мүміндерге қарсы дұшпандықты пайда болдырма. Раббымыз! Сен тым жұмсақ, асқан мейірімдісің»,—дейді} Осы аятқа сахабалар мұсылмандардың ішінде ең құрметтілері болғандықтан да, осы оқиға солар туралы айтылып жатқан үшін де бірінші боп кіреді. Кімде-кім (Шийттер, рафида сияқты) жүрегінде оларға деген жеккөрініш, көреалмаушылық тапса, ол шайтан уәсуәсінің астында деген сөз. Және ол сахабаларды ұрысқандар, оларға зиян келтіргендер, хақыларын кеміткендер сияқты олжадан босатылып, Аллаһтың әуиелеріне, осы мұсылман қауымының ең жақсыларына дұшпандық қылып, Аллаһқа бағынбаушылықтың үлкен көрінісін көрсетеді.

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَى إِلَى
الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ
أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْتُوا الْأَذَى لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾
لَآتِيَنَّكُمْ أَشُدُّ رَهْبَةٍ فِي صُدُّوهُمْ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْنَلُوكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى
مُحَصَّنَاتٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾
كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

{Көмек берген жағдайда да} жеңілген халде {жүзін бұрып қашады} осыдан кейін мұнафиқтар әсте (әркезде де, ешқашанда) жеңіске жете алмайды. Бәлкі (бәлкім), Аллаһ оларды қор қылады (қорлайды). Сол себепті {әһлу кітаб (кітап иелері) жәрдемге ие бола алмайды}.

﴿13﴾ {Күдіксіз, сендер олардың жүректерінде Аллаһқа қарағанда қорқыныштырақсындар} яғни, ей, мұсылмандар! Яһудилер мен мұнафиқтар сендерден Аллаһтан қорыққандарынан да бетер қорқады. {Себебі, олар Аллаһтың (ұлылығын) түсінбейтін қауым}. Егер білсе еді, шындығында (іс жүзінде), Аллаһ тағала мұсылмандарды олардың үстінен шынайы (ақиқи) жеңіске жеткізуші. Сондықтан да олар Аллаһтан артығырақ қорқуы керек (қажет).

﴿14﴾ {Олар тек қана мықты тұрғызылған қала ішінде яки тамдардың (қабырғалардың) артында тұрғанда ғана, сендерге қарсы бірлесіп соғыс (ұрыс) қыла алады. Олардың ұрысы өздерінің ішінде қатты. Оларды ынтымақты деп ойлайсың}. Шындығында, олар көріністе ғана ынтымақты болып, ішкі тараптарында (жақтарында) жүректері, пікірлері және құштарлықтары бір-біріне қайшы. {Өйткені, олардың жүректері шашыраңқы, бұл себепті де, олар түсінбейтін қауым} егер түсінсе еді, ақиқатқа ерген (ілескен) және ихтилаф (қайшылық) қылмаған болар еді.

﴿15﴾ {Олар (яғни яһудилер) олардан ілгері жуырда ғана өткен қылмыстарының дәмін тартқандарға (яғни мүшріктерге) ұқсайды} яғни бәну Назир соғысынан (ғазуатынан) алты ай бұрын Бәдір соғысында өлтірілген мүшріктерге ұқсайды. {Олар (ақыретте) қатты азапқа душар болады}.

﴿16﴾ {Олар} яғни мұнафиқтар яһудилерді ұрысқа қызықтырып қойып, басына күн түскенде жәрдем бере алмаушылықта, {шайтанға ұқсайды. Өз кезінде шайтан адамға: «Кәпір болғын»,—деді. Адам кәпір болған кезде шайтан: «Мен сенен аулақпын, мен шындығында әлемдердің Раббысы Аллаһтан қорқамын», - деді}.

﴿17﴾ {Олардың (яғни шайтан менен адамның) соңы бірлікте (бірлесе) тозаққа кіру, тозақта мәңгі қалу болды. Міне, сол—залымдардың жазасы}.

﴿18﴾ {Ей, мүміндер, Аллаһтан қорқындар!} яғни Аллаһ бұйырғанды қылу, тосқаннан

﴿11﴾ {Мұнафиқтар} Абдуллаһ ибн Убәй және оның жақтастары { (мұнафиқтар) - дың өздерінің (Мұхаммедтің ^(саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) пайғамбарлығын) інкәр қылған (қайтарған, жоққа шығарған) әһли кітап (кітап иелері) бауырларына:

«жұрттарыңнан шығарылсандар, біз сөзсіз сендермен бірге шығып кетеміз, әсте сендердің зияндарың есепті басқа адамға бойсұнбаймыз. Сендерге соғыс ашылса, сөзсіз сендерге жәрдем береміз», - деп айтқандарын көрмедің бе?} Сонан кейін Аллаһ тағала олардың жалғаншылықтарын (жалған сөйлегендерін) әшкерелеп былай дейді: {Аллаһ куәлік береді, (мұнафиқтар)} олармен бірге шығу және оларға жәрдем беру хақындағы (жайындағы) уәделерінде {сөзсіз жалған айтушылар}.

﴿12﴾ {Егер олар айдап шығарылса, мұнафиқтар олармен бірге шықпайды, егер оларға ұрыс (соғыс) ашылса, мұнафиқтар оларға жәрдем бермейді} іс жүзінде олар айдап шығарылған бәну Назир қабиласымен бірге шығып кетпеді және соғыс қылған хайбардағы бәну Қурайза қабиласына да жәрдем бермеді.

кайту (тыйылу) аркылы Аллаһтың азабынан сактаныңдар. {Әр адам ертеңі (яғни Қиямет күні) үшін (жақсы амалдардан) нелерді әзірлегеніне қарасын. Аллаһтан қорқыңдар! Аллаһ шындығында, істеп жатқан істеріңнен толық хабардар}.

19 {Сендер Аллаһты ұмытқан} яғни Аллаһтың бұйрықтарын орындамаған және құлшылықтарына мән бермеген, {Сонымен Аллаһ оларға өздерін ұмыттырған адамдардан болмаңдар!} ұмыттыру болса, олар өздерін тозақ азабынан құтқаратын жақсы амалдарды істеумен шұғылданбайтын кылып қоюмен болады. Бұрынғылардың (өткендердің) мынадай бір сөзі бар: «Олар бай кезінде Аллаһты ұмытты, сонымен Аллаһ оларды қиынқыстау кезінде өздерін ұмыттырды».

{Міне, солар—пасықтар} яғни Аллаһқа бойсұнушылықтан шыққандар.

20 {Тозақ иелері мен жаннат иелері (Қиямет күні) тең (пара-пар) болмайды. Жаннат иелері болса, мақсатқа жетушілер} яғни барлық талаптарға жетушілер (ие болушылар) және барлық жамандықтардан құтылушылар.

21 {Егер Біз Құранды бір тауға түсірген болсақ, сөзсіз, сен оның Аллаһтан қорыққандықтан бас игендігін, жарылып кеткендігін көруші едің} яғни Құрандағы уағыз-насихаттардың ұлықтығы, бәлағаты (сөздік шеберлігі) және жалпылығынан адамның жүрегін жұмсартып жібереді (жібітіп жібереді). Тіпті егер Құран сондай қатты тауға түскен болса да, тау Аллаһтың кәләмінің (сөзінің) құрметін толық ада қыла алмай, азапқа душар болып қалудан қорқып, парша-парша болып кеткен болар еді. {Біз бұл мысалдарды адамдарға олар (Аллаһтың күдіретін) пікір қылсын (ой елегінен өткізсін)} яғни уағыз-насихаттарды қабылдап, бұйрықтарын орындап, тосқандарынан қайту үшін Аллаһтың күдіретін ойлансын {деп баян қыламыз}.

22 {Аллаһтан басқа ешбір мәғбүд (шынайы құлшылыққа лайық құдай) жоқ. Ол Көместі де, Көрнеуді де} яғни сезу мүшелермен белгілі болатын және белгілі болмайтын барлық нәрсені {Білуші, Ол асқан шапағатшы және ерекше Мейірімді (яғни дүние және ақыретте) кең рақым Иесі}.

23 {Аллаһтан басқа ешбір мәғбүд (шынайы құлшылыққа лайық құдай)

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنْظُرُوا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰلِحُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَاهَا عَلَى الْقُرْءَانِ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُهُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَمْلِكُ الْقُدُوسُ السَّلْمُ الْمُوْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سَبَّحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْمُؤْتَفِكَةِ
 13
 60

жоқ} бұл сөйлемді екінші рет қайталау айқындау (айқындай түсу, бекіте түсу) үшін. {Ол (толық) Патша (яғни бүкіл мақлұқаттардың (жаратылыстардың) Патшасы, Пәк (яғни барлық кемшілік атаулыдан пәк), (мүміндерге) есендік Бағыштаушы, (достарын қорқыныштан, азаптан) аман Қылушы, барлығын күзетіп Тұрушы, Күші жетуші (жеңуші), Қаһар (ашу) иесі және ұлылық Иесі, (мүшріктердің) ортақ қосқан нәрселерінен Пәк}.

24 {Аллаһ (барлығын) Жаратушы, (жоқтан) бар Етуші, (барлық нәрсеге) сурет (бейне, форма) Беруші (бағыштаушы). Ең көркем есімдерге Ие, Аспандардағы және жердегі нәрселер оған тәсбих айтып тұрады, Ол өте Үстем, Даналықпен іс Қылушы}.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ
إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي
وَإِنِّي أَخَفِّقْتُمْ وَأَبْعَاةَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ
يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَسْنَانُهُمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءٌ لَكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَعْفِفَنَّ لَكَ وَمَا أَمْرُكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْنَا نَوَلُّنَا وَإِلَيْكَ أَبْتِنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

60. Мумтахина сүресі

(Мәдинада түскен, 13 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

﴿١﴾ {Ей, мүміндер, Менің дұшпанымды және сендердің дұшпандарыңды дос тұтпаңдар!} бұл аят Хатиб ибн Әбу Бәлдаға жайында түскен болып, ол һижраның 8-жылы Пайғамбардың ^{салпалпау} (заләйһи уә саллам) Мекке фәтхына (Меккені ашуға) аттанғаны жөніндегі мағлұматты Мекке мүшріктеріне жеткізу үшін хат жіберген... Бұл аят кәпірлермен әрқандай формада достасудың тыйым салынғанын (шектелгенін) көрсетеді. {Олар сендерге келген ақиқатты} яғни Исламды, Құранды {теріске шығарып тұрса, оларға достықтарыңды жеткізесіңдер, Олар Раббыларың Аллаһқа иман айтқандарың себепті, Пайғамбарды және сендерді жұрттарыңнан айдап шығарды, егер сендер Менің жолымда соғыс қылып және разылығымды тілеп, шыққан болсаңдар} ол кезде Менің дұшпанымды және сендердің дұшпандарыңды дос тұтпаңдар.

{Сендер оларға жасырын достық жеткізесіңдер, Мен сендер жасырған және көрнеу еткен нәрселеріңді біліп тұрамын. Кімде-кім солай істейді екен} яғни оларды дос тұтып, оларға Пайғамбардың хабарларын жеткізетін болса, {ол расында, тұра жолдан адасқан болады}.

﴿٢﴾ {Егер олар сендерді жеңсе, сендерге дұшпан болады} яғни егер сендер олармен кездессендер, жүректеріңдегі дұшпандықты әшкерә қылады (көрсетеді). {Сендерге зиянкестік қылады} яғни ұрады яки өлтіреді және {сендерді тілдейді, сендердің мурда болуларыңды (діннен қайтуларыңды) армандайды}.

﴿٣﴾ {Қиямет күні сендердің туысқандарың және ұрпақтарың (балаларың) сендерге еш пайда жеткізе алмайды} яғни тура Хатиб ибн әбу Бәлтәғдай, жанұясы үшін кәпірлермен достассаңдар, Қиямет күні әсте пайда бермейді. Керісінше, пайда беретіні—кәпірлерді дұшпан тұту, олармен ұрыс қылу және олардың тарапын ұстанбау сияқты әрекеттер Аллаһтың бұйрығы. {Аллаһ араларыңды айырады} яғни сендер жаннатта болсаңдар, олар кәпірлермен бірге тозақта болады. {Аллаһ сендердің істеп жатқан істеріңді көріп Тұрушы}.

﴿٤﴾ {Ибраһим және онымен бірге болған (мүміндер) сендерге ақиқатында жақсы үлгі} яғни ей, Хатиб! Тура Ибраһим әкесі мен қауымынан бас тартқаны сияқты сен де бас тартсаң болмас па еді? {Өз кезінде (уақытында) олар қауымына: «Шындығында, біз сендерден және сендер Аллаһты қойып құлшылық істеп жатқан пұттарыңнан аулақпыз. Біздің арамыздағы дұшпандық пен өшпенділік сендер жалғыз бір Аллаһқа иман айтқандарыңа дейін жалғасып (әрдайым, тұрақты) сақталып қалады»,—деді. Тек Ибраһимнің әкесіне айтқан: «Әлбетте саған жарылқау тілеймін. Аллаһтың азабынан еш нәрсені сенен қайтара алмаймын» деген сөзін сендердің үлгі етіп алуларыңа болмайды} яғни мүшріктердің күнәларың (жарылқауын) тілемендер. Ибраһимнің (алайһис-сәләм) жоғарыдағы сөзі болса, бұрын қылған уәдесі үшін. Бұл жөнінде бір аятта былайша келген: {Ибраһимнің әкесіне жарылқау талап қылуы оған ілгеріде берген уәдесін орындау үшін еді. Оған әкесінің Аллаһтың дұшпаны екені анық белгілі болған соң, ол әкесінен бас тартты (аулақ болды). Ибраһим

болса, шындығында, көп жапа шегуші (яғни көңілі жұмсақ), (түскен (келген) машақаттарға) шыдамды еді} (Тәубе сүресі, 114-аят). Ибраһим және онымен бірге болған мүміндер айтты: {Рабымыз, Саған тәуекел қылдық, Саған қайттық. Соңғы қайтатын жай Сенің құзырың}.

5 {Рабымыз, кәпірлерді бізге зиянжестік жасау мүмкіндігіне ие етпегің!}. Мужаһид бұл аятты: ««Рабымыз, олардың қолдарымен бізді азаптамағың!»—дегендей болады», - деп тәпсір қылады. {Рабымыз, бізге жарылқау қыл! Сен шындығында Үстемсін, даналықпен іс Қылушысың}.

6 Ей, Мұхаммедтің үмбеті! {Ибраһим және оған ерген мүміндер сендерге, Аллаһты және Ақырет күнін үміт қылғандарға}, Аллаһ тағаладан дүние-ақыретте үміт күтетіндерге {жақсы үлгі. Кімде-кім (иманнан) бет бұрады екен, (біліп қойсын) Аллаһ (мақлұқаттарынан) мұқтажсыз, (Аллаһ) мақтау-мадаққа лайық}.

7 {Бәлкім, Аллаһ сендер мен сендер жек көретін адамдар арасында достық пайда қылады} яғни сендер мен мүшріктер арасында достық пайда қылады. Бұлай болу олардың Исламға кіріп, мұсылмандармен бірге бір дінде болуымен болады. Сол заманда, Мекке фәтх болғаннан (ашылғаннан, азат болғаннан) кейін, бір топ адамдар иман айтып, Исламда өте жақсы істерді жасаған, өздерінен бұрын иман айтқандарға достық (сезімін) көрсеткен. Аллаһ жолында күрескен және Аллаһ тағалаға жақындайтын көптеген істерді қылған. Пайғамбар (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) Әбу Суфиянның қызын алған болса да, фәтх күні Әбу Суфиян Ислам дініне кірмегенінше, олардың арасында достық пайда болмаған. Әбу Һурайра (Аллаһ оған разы болсын) былай дейді: «Аллаһтың дінін қорғау үшін, мұртадтармен (діннен шыққандармен) бірінші рет соғысқан (ұрысқа шыққан) кісі Әбу Суфиян еді және жоғарыдағы аят оның хақында түскен еді». {Аллаһ әр нәрсеге күші Жетуші (Құдыретті), Аллаһ аса Жарылқаушы, ерекше Мейірімді} қарсыласушылардың жүректерін қабыл алып, оларды Өзінің мейірімділігіне және кешірімділігіне кіргізуге (және әр нәрсеге) күші Жетуші .

8 Кәпірлерден {сендермен ұрыс қылмаған және сендерді жұрттарыңнан айдап шығармағандарына келсек, Аллаһ оларға}

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
 وَمَن يَتَّبِعِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
 بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٧﴾ لَّا يَنْهَى كُفْرَ اللَّهِ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
 مِّن دِينِكُمْ أَن يَبْرُوهُمُ وَيُقَسِّطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَى كُفْرَ اللَّهِ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
 مِّن دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تُولَّوهُم مِّن يَتَّوَلَّوهُمْ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ
 مُهْتَجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۗ إِنَّهُنَّ لَيَبْتَلِينَ ۖ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
 فَلَا يَرْتَدُّوهُنَّ إِلَى الْكُفْرِ لَأَن لَّهِنَّ جِلَّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَأْتُوهُم
 مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَكْفُوهُنَّ إِذَا ءَالَيْتُمُوهُنَّ بِجُورِهِنَّ
 وَلَا تَمْسِكُوهُنَّ بِعَصَمِ الْكُوفِرِ وَسَأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنفَقُوا
 ذَلِكُمْ حَكْمُ اللَّهِ يَتَكَلَّمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
 سُوءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفْرِ فَعَابِقْتُمْ فَمَا تَوَّأُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
 أَرْوَاحُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

сендер рақым ету, қосынның (жауынгерлердің) және меймандардың ақысын төлегенге ұқсас: {жақсылық қылуларыңнан, оларға} уәдені толық орындау, аманатқа қиянат қылмастық және сатып алған нәрсенің ақысын азырақ болса да кемітпестен ада қылуға (өтеуге) ұқсас істерде {әділ болуларыңнан сендерді тоспайды. Күдіксіз, Аллаһ әділдік жасаушыларды жақсы көреді}.

9 {Аллаһ дін үшін сендермен ұрысқан, сендерді жұрттарыңнан айдап шығарған және сендерді айдап шығаруға жәрдемдескендерді дос тұтуларыңнан сендерді тосады} олар сол кезде құрайыш және олардың қол астындағыларынан (шабармандарынан) мұсылмандарды айдап шығарған және оларға ұрыс ашқандар. {Кімде-кім оларды дос тұтады, олар—залымдар} өйткені олар Аллаһқа, Пайғамбарына және кітабына дұшпан болған кәпірлерге дұшпан болудың орнына дос болды.

10 {Ей, мүміндер! Сендерге мүмін әйелдер} кәпірлердің жерінен {һижрет қылып келсе} сол кезде Пайғамбар (

саллаллаху
ъалейһи

уа саллам) Худейбияда құрайыш кәпірлерімен келісім түзгенде, кәпір тарапынан бірі мұсылман болып келсе, оны құрайыш тарапына қайтарып беруге келіскен еді. Ал ол тараптан бір әйел мұсылман болып келіп еді, Аллаһ ол әйелді қайтарып беруден тосып, {Оларды} яғни олардың Исламға болған қызығушылығын (ынтасын) {сынап көріңдер} яғни егер олар ерін жек көріп қалып яки бір жұрттан тағы бір (келесі бір) жұртқа ауысқысы келіп қалып және яки мал-дүние көздеп келмей, тек қана Аллаһ және Аллаһтың пайғамбарын жақсы көрген және дінді іздеген халде келгендігі хақында қасам (ант) ішсе ғана Пайғамбар ^(саллаллаху ыалейһи уа саллам) оның еріне әйеліне берген мәһрін және қылған шағымын қайтарып беріп, ол әйелді қайтарып бермейтін. {Олардың иманын Аллаһ жақсы біледі. Егер оларды (сынағаннан кейін хақиқи) мүмін әйел деп танысандар, оларды кәпірлерге қайтарып бермендер. Олар кәпірлерге халал емес. Кәпірлер де оларға халал емес}. Мұсылман әйел һижрет қылу (қоныс аудару) арқылы емес, тек ғана иман айтуымен ғана кәпір ерден ажырасып кетеді. {Кәпір ерлерінің оларға берген мәһрлерін қайтарып беріңдер. Олардың мәһрлерін қайтарып беріп} ол әйелдердің иддасы* толғаннан кейін {некелеріңе алсандар сендерге еш күнә болмайды. Кәпір әйелдерді қол астыларыңда сақтамаңдар}. Алғашқы мезгілде кәпір әйелі барлар діндері әр түрлі болған үшін ажырасып кетпейтін. Мұсылман-кәпірмен, кәпір-мұсылманмен үйлене беретін. Бұл аят ол әдетті амалдан қалдырды. Бұл үкім мүшрік кәпірлерге тиесілі болып, әһлі кітап (кітап иелері) кәпірлеріне тиесілі емес. {Оларға берген мәһрлерінді талап қылыңдар}, кәпірлер де қоныс аударып келген мүмін әйелдерге (берген) {мәһрлерін талап қылсын}. Сол кезде, бір мұсылман әйел кәпір тарапқа муртад болып кетсе: «оның мәһрін қайтарып беріңдер!»—дейтін. Егер кәпір тараптан бір әйел мұсылман болып келсе, оның мәһрі-хақын кәпір еріне қайтарып беретін. {Аллаһтың үкімі міне осы} яғни худейбия келісімінен кейін, келісім түзгендерге осылай. Бірақ та келісім түзбегендерге бұл үкім жүрмейді. Бұл аят амалдан қалған болуы да мүмкін. Имам әл-Құртуби былай дейді: «Мәһрді қайтарып беру сол қысқа ғана уақыт ішіне тиесілі. Ал

ер-әйелдің бірі мұсылман болса, оларды айырып жіберу үкімі мәңгілік». {Аллаһ араларыңда үкім шығарады. Аллаһ барлығын Білуші, хикметпен (даналықпен) іс Қылушы}.

11 {Егер сендердің кейбір әйелдерің кәпірлерге кіріп кетсе, (кәпірлермен) ұрысып, ғанимет (олжа) алған уақыттарыңда, әйелдері кәпірлерге кіріп кеткен кісілерге (ғаниметтен) олардың берген мәһрінің көлемін беріңдер} яғни мұсылмандардан бірінің әйелі кәпірлер тарапына қашып кетсе, сендер кәпірлермен ұрысып алған олжа мал-мүліктен аталған әйелдің еріне мәһрінің көлемінде мал беріңдер. {Сендер өздерің сенген Аллаһтан қорқыңдар} яғни өздеріңді азапқа душар қылып қоятын амалдардан сақ болыңдар!

12 {Ей, пайғамбар! Мүмін әйелдер саған келіп, Аллаһқа еш нәрсені серік келтірмеуге, ұрлық қылмауға, зина қылмауға, балаларын жәһилият дәуіріндегідей қыз балаларын намыстан яки кембағалдылықтан қорқып {өлтірмеуге, қол-аяқтарының арасынан бір жала жаппауға} басқалардың баласын өтіріктен (жалғаннан) ерлерінің баласы етіп алмауға, имам Фәрра былай дейді: «Сол заманда әйел кісі баладан біреуін тауып алып, еріне: бұл сенен болған бала»,—дейтін. Ибн Аббас ^(Аллаһ оған разы болсын) былай дейді: «Кейбір әйелдер қыз бала туып, оның орнына ұл баланы алмастырып алатын». {Сен бұйырған жақсы істерден бас тартпауға} яғни айғайлап жылау, киімін жыртып жылау, шашын жұлып жылау, жағасын жыртып жылау, жүзін тырнап жылау және шу шығарып (дауыс көтеріп) дұға қылу қатарлы тыйым салынған істерді қылмай, Аллаһқа бойсұнушылық қылуға, жоғарыдағы шарттар негізінде {бәйғат қылса, оларға бәйғат қылғын. Олар үшін Аллаһтан жарылқау тілегін. Аллаһ шындығында, аса жарылқау Қылушы, ерекше Мейірімді} яғни, бәйғат (серт) қылғаннан кейін оларға Аллаһтан жарылқау тіле.

13 {Ей, мүміндер! Аллаһ ашуланған (ашуына ұшыраған) қауымды} яғни барлық кәпірлерді (кейбіреулер тек қана яһудилерді деп қарайды) {дос тұтпандар, олар ақыреттің (сауабынан) қабірлерінде жатқан кәпірлер үмітін үзгендей, ақиқатында, үмітін үзді}.

61. Саф сүресі

(Мәдинада түскен, 14 аят)

**Аса Мейрімді, ерекше Рақымды
Аллахтың атымен бастаймын.**

1 {Аспандағы нәрселер} яғни періштелер {және жердегі нәрселер} яғни адамдар, өсімдіктер және жансыз нәрселер {Аллаһқа тәсбих айтты. Аллаһ өте Үстем. Хикметпен іс Қылушы}.

2 {Ей, мүміндер! Сендер не үшін қылмайтын істі қыламыз дейсіңдер?} Ибн Аббас (Аллаһ оған болсын) былай дейді: «Сол заманда, жиһад парыз қылынудан бұрын мұсылмандардан кейбір адамдар: «Әттең Аллаһ бізге ең сүйікті амалды айтып берген болса, біз соны істер едік (орындаған болар едік)»,—десетін еді. Сол заманда, ең сүйікті амал Аллаһ жолындағы жиһад қылу екені хабар етіліп еді, олардың кейбіріне ауыр тиіп, оны жамаң көрді. Соныменен, жоғарыдағы аят түскен.

3 {Сендердің қылмайтын істеріңді (қыламыз) деулерің Аллаһтың құзырында ең жеккөрілетін} нәрсе. Айтылуынша, бір жамағат адамдар болып, Пайғамбардың (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) қасына келеді. Олардан біреуі: «Мен қылышыммен мынадай-мынадай адамдарды шаптым»,—дейді. Ақиқатында (іс жүзінде), олар бұл істерді қылмаған еді.

4 {Күдіксіз, Аллаһ Өзінің жолында мықты қорған сияқты тұрып, сап болып, күрес қылғандарды} яғни ұрыс майданында дұшпандарға жолыққан кезде, орнында нық тұрып, соғыс қылғандарды {жақсы көреді}. Пайғамбар (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам): «Істің басы—Ислам, оның тірегі—намаз, оның биік шоқысы (шыңы)—күрес (Аллаһ жолындағы күрес)»,—деген.

5 {Өз уақытында Муса қауымына} Аллаһ тағала жоғарыдағы аятта Аллаһ жолында күрес қылушыларды жақсы көретіндігін зikir қылғаннан (баян еткеннен) кейін, бұл аятта Муса мен Исаны (аләйһима-сәләм) тәуһидке және күрес қылуға бұйрылғандығын, ол іске қарсы (хилаф) келгендерге азаптың хақ болатындығын баян қылу арқылы, Мұхаммедтің (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) үмбетін Муса және Исаның (аләйһима-сәләм) қауымдарының қылған істерін істеуден ескертті. {Ей, қауымым! Менің Аллаһтың сендерге жіберген пайғамбары екенімді біле тұра, сендер}

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِبَنَّكَ عَلٰٓى اَنْ لَا يُشْرَكَنَّ
بِاللّٰهِ سِتِيًّا وَلَا يَدْبُرْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِيْنَ
بِبُهْتٰنٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
فِيْ مَعْرُوفٍ وَّبِاَيْعُهُنَّ وَاَسْتَغْفِرُ لهنَّ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
قَدِيْسُوْمًا اِلَّا خَيْرٌ كَمَا يَبِيْسُ الْكٰفِرٰنُ مِنْ اٰحْصٰبِ الْقُبُوْرِ

سُوْرَةُ الصّٰفَّاتِ 61

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ اِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقْتَلُوْنَ فِىْ سَبِيْلِهٖ صَفًا كَانْتَهُم
بُدِيْنٌ مَّرْضُوْمٌ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يَفْقَهُوْا لِمَ
تُوَدُّوْنِىْ وَقَدْ تَعْلَمُوْنَ اِنِّىْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاعَوْا اِزَاعَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ

Аллаһ сендерге парыз қылған шариғаттарға, қылған бұйрықтарыма қайшы келу яки мені тілдеу, кемсіту арқылы {маған не үшін зиян келтіресіңдер?} дейді. {Олар (ақиқаттан) бұрылып (тайып, ауып) кеткеннен кейін, Аллаһ олардың жүректерін тура жолдан бұрды (бұрып қойды)}. Олар өздерінің пайғамбарына зиян келтірулерімен ақиқатты тастағандары үшін, істегендеріне жаза ретінде, Аллаһ олардың жүректерін ақиқаттан бұрды.

6 {Өз уақытында Мәриямның ұлы Иса: Ей, Исраил ұрпағы! Мен сендерге шындығында Аллаһ жіберген, менен бұрын келген Тәуратты растаушы, менен кейін келетін Ахмад есімді пайғамбармен сүйінші хабар беруші пайғамбармын,— деді} яғни мен Тәуратқа ешқандай қайшы келмейтін Інжілді алып келдім. Онда менің сүйінші (қуанышты) хабарларым бар. Олай болса, және не үшін менен қашасыңдар және маған қарсылық қыласыңдар? Бұл аяттағы Ахмад біздің Пайғамбарымыз Мұхаммедті (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам)

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَا رُسُلَ اللَّهِ إِنِّي قُتِلْتُ فَكَيْفَ
لَمَّا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ النَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا رُسُولِي بِأَنِّي مِنْ بَعْدِي أُمَّةٌ أَحْمَدُ فَلَمَّا
جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَتَاكُمْ
عَلَى بَحْرَةٍ مَوْجِيحِكُمْ مِنْ عَذَابِ الْعَلِيمِ ﴿١٠﴾ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكَنٍ
طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرَ
مِنَ اللَّهِ وَفَتْحَ قُرَيْبٍ وَيُشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا
أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا مَنْتَ طَآئِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَكَفَرَتْ طَآئِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

көрсетеді. «Ахмад» негізгі мағынасы: басқаға карағанда бойындағы жақсы сипаттары артық болғаны үшін мақтанылатын адам. {Оларға анық мұғжизаларды алып келген кезде, олар: бұл ашықтан-ашық сиқыр (сиқырлық),— деді} яғни, оларға Иса пайғамбар (аләйхи саләм) мұғжизалармен келгенде «мына бізге келген нәрселер ашық сиқыр» деді. Бұл жерде Мұхаммед пайғамбар (саппахлаху җалаһийи уа саллам) туралы айтылған деген пікір бар, яғни, ол мұғжизалармен келгенде оған сиқыршы деді.

﴿٦﴾ {Исламға дағуат қылынып жатып, Аллаһқа жалғанды} яғни Аллаһтың серігі бар, Аллаһтың баласы бар дегендей сөздерді {теліген (жапсырған) кісіден асқан залым кісі (біреу) бар ма?} Ислам діні болса, ең құрметті (құрметке ие) және ең жақсы дін. Әдетте ондай құрметке ие, жақсы адамға өтірік жала жапсырылмайтын болса, қалайша Құдай тағалаға (Раббымызға) жала жапсырылсын?! {Аллаһ залым (яғни кәпір) қауымды хидает қылмайды (тура жолға салмайды)}.

﴿٧﴾ {Олар Аллаһтың нұрын} яғни Аллаһтың

дінін және нұрлы шариғаттарын {ауыздарымен өшіріп жібермекші болады} яғни олардың жалған сөздері арқылы Исламды жоқ ету (қылу) және оның хидаятын тосу үшін қылған әрекеттері, тура бір үлкен нұрды аузымен үрлеп өшіргісі келген адамның халіне ұқсайды. {Кәпірлер жек көрген жағдайда да, Аллаһ Өзінің нұрын} дінін әлемге әшкере қылу және басқасынан үстем қылу арқылы {толыққанды қылушы}.

﴿٩﴾ {Мүшріктер жек көркен күнде де, Аллаһ хақ дінін барлық діндердің үстінен жеңгізуі үшін (үстем етуі үшін) пайғамбарын хидаетпен және хақ дінмен жіберді}.

﴿١٠﴾ {Ей, мүміндер! Сендерге сендерді қатты азабтан құтқаратын бір сауданы көрсетіп қояйын ба?} Бұл аятта амалдар сауда деп аталды. Өйткені, амал етушілер саудагерлер пайда алғаны сияқты пайда алады. Олардың пайдасы—жаннатқа кіру және тозақтан құтылу. Төмендегі екі аятта баян етілген иман мен күрес сияқты бағасы Аллаһтың жаннатымен қойылған сауда хақиқи пайдалы сауда.

﴿١١﴾ {Аллаһқа және Оның пайғамбарына (шын) иман айтындар! Аллаһтың жолында малдарыңмен, жандарыңмен күрес қылындар! Егер білсеңдер, сендер үшін бұл жақсы (іс)!}.

﴿١٢﴾ {Солай істесеңдер Аллаһ сендердің күнәларыңды жарылқайды (кешіреді)}. Жоғарыдағы аятта сауда қылатын малды таныстырды. Төмендегі аяттарда уәде қылған малдың бағасын тілге тиек етіп былай дейді: {Сендерді астарыңнан өзендер ағып тұратын жаннаттарға кіргізеді. Үнемі тұратын мекен болатын жәннаттардағы көркем сарайларда (тұрғызады), бұл үлкен табысқа жету} яғни міне бұл теңдесі жоқ жеңіс болып, одан артық жеңіс (табыс) болмайды.

﴿١٣﴾ {(Сендерге мәрхамет қылынатын) сендер жақсы көретін екінші бір нығмет Аллаһтан келетін нусрет және жақын арадағы (болатын) жеңіс} яғни Меккенің азат етілуі (фәтх қылынуы). Бата былай дейді: «Аятта көрсетілгені рум мен парсының фәтх қылынуы». Ей, Мұхаммед! {Мүміндерге} дүниедегі жеңістер мен фәтхтардан, ақыреттегі жаннаттардан {жақсы хабар бер (сүйіншіле)}.

﴿١٤﴾ {Ей, мүміндер! Хауариундардай} яғни Исаға (аләйхи-саләм) алғашында иман айтқан мүмін қауымындай {Аллаһтың

жәрдемшілері болындар} яғни қазіргі Аллаһтың дініне қылып жатқан жәрдемдерінді жалғастырындар. {Мәриямның ұлы Иса хауариундарға: (Аллаһтың дағуатын жеткізуде) «Аллаһқа кімдер жәрдемшілерім болады?» - деді. Хауариундар: «Біз Аллаһтың жәрдемшілеріміз»}—деді. {Исраил ұрпағынан бір ру (тайпа) иман айтты}. Алғашында хауариундар, яғни, Исаға иман айтқандар он екі адам еді. {Және бір ру (тайпа) кәпір болды. Мүміндерге олардың өз дұшпандарына қарсы тұруда жәрдемде болдык. Сонымен (сол себепті) мүміндер жеңіске жетті}. Қатадә Аллаһ тағаланың «Аллаһтың жәрдемшілері болындар» деген аяты жайында былай деді: «Аллаһқа шүкірлер болсын. Сол заманда Ақаба деген жерге Пайғамбарды ^(саллаллаху ыәлейһи уа саллам) қорғау және Аллаһтың дінін нусрет тапқанға дейін оған жәрдем беру үшін бәйғат қылуға жетпіс кісі келді. Пайғамбар ^(саллаллаху ыәлейһи уа саллам) Ақабада кездескен біріне: «Сендерден он екі адам шығып тура хауариундер Мәриямұлы Исаға кепіл болғандай, өз қауымына кепіл болсын»,—деді. Онан кейін Пайғамбар ^(саллаллаху ыәлейһи уа саллам) тандалып (сұрыпталып) шыққан он екі кісіге: «Сендер хауариундар Мәриямұлы Исаға кепіл болғанындай өз қауымдарыңа кепіл боласындар ма? Мен өз қауымыма кепіл боламын»,—деп еді, олар: «Иә, кепіл боламыз»,—деді.

62. Жұма сүресі

(Мәдинада түскен, 11 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Аллаһқа аспандағылар мен жердегі нәрселер тәсбих айтады (дәріптейді). Аллаһтың патшалығы (барлығын қамтиды), (барлық кемшіліктерден) Пәк, Үстем, даналықпен (хикметпен) іс Қылушы}.

2 {Аллаһ уммилерге} яғни араптарға, уммидің әсілі мағынасы: оқуды, жазуды білмейтін деген болады. Бірақ осы аятқа жазуды білетіндер де кіреді, себебі араптардың көбісі жазу мен оқуды білмейтін, араптар ол заманда оқу-жазуды үйренбейтін. {Олардың ішінен бір пайғамбарды} яғни Мұхаммедті (^{саллаллаху ыәлейһи уа саллам}) {жіберді. Ол} яғни пайғамбар (^{саллаллаху ыәлейһи уа саллам}) {оларға} әйтсе де, оқу-жазуды білмейтін, біреулерден тағылым (тәлім) алмаған болса да, Құран

11
سُورَةُ الْجُمُعَةِ
62

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبَحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝۱ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيَّةِ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۲ وَآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۳ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝۴ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝۵ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۶ وَلَا تَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝۷ قُلْ إِنْ أَلْمَزْتُمْ آلَ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ آيَاتِنَا لَمْ نَكُن مِّنكُمْ وَلَا نَحْتَسِبُ بِكُمْ تَلْوِينَ وَمَن يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِّنْهُ فَإِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۸

{аяттарын оқып береді. Оларды} күпірліктің, күнәнің, жаман мінез-құлықтың ластығынан {пәк қылады}, кейбір ғалымдар жүректерін иманмен пәк қылған (тазартқан) деген пікірде, {оларға кітапты} яғни Құранды {және хикметті} яғни Пайғамбардың ^(саллаллаху ыәлейһи уа саллам) сүннетін {үйретеді} кейбір ғалымдар «кітап»-ты қаламмен жазуды, ал «хикмет»-ті діндегі білім деп көреді. {Әйтсе де, олар ілгері ашық адасушылықта болса да} яғни ширк (серікқосушылық) нанымында және ақиқаттан алыстап кеткен болса да,

3 {Және (пайғамбарды)} әлі олардың заманында болмаған (кейін келетін) екінші бір қауымға жіберді} яғни қияметке дейін келетін мұсылмандарға жіберді. Пайғамбардың ^(саллаллаху ыәлейһи уа саллам) пайғамбарлығы замандастарына ғана емес, бәлкі, қияметке дейін келетін адамдарға жалпылай. Имам әл-Бұхари Әбу Нұрайраның ^(Аллаһ оған разы болсын) былай дегенін риуаят етеді: «Жұма сүресі түскен кезде Пайғамбардың ^(саллаллаху ыәлейһи уа саллам) қасында отырған едік. Оны бізге оқып беріп: {Және

(пайғамбарды) әлі олардың заманында болмаған (кейін келетін) екінші бір қауымға жіберді» деген аятқа келгенде, біреу Пайғамбарға ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам) былай айтты: «Ей, Аллаһтың пайғамбары! Бізге кездеспегендер олар кімдер?». Пайғамбар ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам) қолын Сәлман әл-Фарисидің иығына қойып тұрып, былай деді: «Менің жаным Оның иелігінде болған Аллаһтың атыменен ант етейін. Егер иман үркер жұлдызында болған болса, сол жердегі кісілерден бірталайы иманнан несібе алған болар еді». {Аллаһ үстем. Даналықпен іс қылушы}

⁴ {Міне, бұл Аллаһтың пазилегі (артықшылығы). Оны қалаған адамына береді. Аллаһ ұлы пазилет (артықшылық) Иесі}.

⁵ {Тәуратты көтеруге} яғни амал қылуға {міндеттелген, одан кейін оны көтермегендер} яғни Тәурат берілген және оған амал қылуға тәклиф қылынса да (міндеттелсе де), оған амал қылмаған және хидаеттен пайдаланбаған яһудилер {тура кітап артылған есекке ұқсайды} яғни пайдасы бар, үлкен-үлкен кітаптарды үстеріне артып алған, тек шаршаудан басқа, олардан еш пайдалана алмайтын есекке ұқсайды. {Аллаһтың аяттарын інкәр қылған (қайтарған, қарсы келген) қауымның мысалы неткен жаман?!} Бұл жердегі ұқсату яһудилерге лайықты халде берілген болып, яғни, «ей, мұсылмандар! Сендер оларға еліктеп қалмандар!» дегендік болады. Аллаһ бұл аятта Пайғамбарды ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам) мінберде құтпа оқыған халде тастап қойып, саудаға кетіп қалған мұсылмандарды ескерткен. Пайғамбар ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам) осы мағынада былай деген: «Жұма күні имам құтпа айтып тұрғанда, сөйлеген адамның халі (жағдайы) үстіне кітап артып алған есекке ұқсайды. Оған: «Тыныш тұр!» деушінің жұмасы да жұма болмайды». Бірақ бұл хадис әлсіз. {Аллаһ залым қауымды хидает қылмайды}.

⁶ {Ей, Мұхаммед! Айт, ей, яһудилер! Егер сендер басқаларды емес, тек қана өздерінді Аллаһтың досы деп дағуа (жар салатын) қылатын болсаңдар} яһудилер өздерін басқа міллеттерден (ұлттардан) жоғары мәртебелі, Аллаһтың достары, Аллаһ жақсы көретін балалары деп жар салады (дағуа қылады). Сондықтан Аллаһ тағала Пайғамбарды ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам) бұл жалған дағуа иелеріне: «Ондай болса, ақыреттің рақатына тезірек жету үшін:

{өлімді армандап көріндерші, егер (бұл дағуаларында) расшыл (шын айтушы) болсаңдар!}—деп айтуға бұйырады. Өйткені, қандай да бір адам өзінің жаннат иелерінен екенін білсе, ол бұл дүниеден тезірек құтылуды жақсы көреді (қалайды).

⁷ {Олар істеген} күпірлік, пасықтық, кітаптарды өзгертіп жіберу сияқты өздері білетін {күнәлары себепті, өлімді әсте арман етпейді. Аллаһ залымдарды білуші}.

⁸ Ей, мұхаммед! {Сендер қашатын өлім сөзсіз сендерге жолығады. Содан кейін сендер ғайыпты (көместі) және әшкерені Білуші Аллаһтың құзырына қайтарыласыңдар} Қиямет күнінде. {Аллаһ сендерге амалдарыңды} жаман амалдарыңды {айтып береді дегін}, және де оған жазаларыңды береді.

⁹ {Ей, мүміндер! Жұма күні намазға азан айтылса} бұл аяттағы азан жұма күні имам мінберге шыққан кездегі азан көзделеді. Өйткені Пайғамбардың ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам) заманында одан басқа азан айтылмайтын еді. Бірінші азан болса, Османның ^(Аллаһ оған) халифалық заманында (дәуірінде) Мәдина кеңейіп кеткендігі үшін қосып қойылған. {Аллаһты еске алуға} яғни жұма құтпасын тындауға және жұма намазын мешітте өтеуге, оның әзірліктерінен ғұсыл құйыну, дәрет алу және намазға баруға {асығып барыңдар. Алым-сатымды (сауда-саттықты) қойып тұрыңдар} яғни азан шыға салысымен алым-сатымды және басқа барлық қарым-қатынасты қойып тұрыңдар. Бұл кезде алым-сатым қылу халал болмайды. {Егер білсеңдер, бұл} яғни алым-сатымды тастап намазға асығу, берілетін сауаптардың себебінен {сендер үшін жақсы}.

¹⁰ {Намаз оқылып болғанда} яғни намаздан босағандарыңнан кейін {жер жүзіне таралып} яғни өз жұмыс-шаруаларыңмен болып, {Аллаһтың пазилетінен} яғни сауда-саттық және кәсіп қылу арқылы, Аллаһтың пенделеріне мәрхамет еткен ризықтарын {талап қылыңдар. Аллаһты көп еске алыңдар!} яғни алым-сатым қылғанда, Аллаһтың дүние және ақыреттік жақсылықтарға бастап қойғандығына көп шүкірлік етіңдер. Сондай-ақ Аллаһ тағалаға жақындататын «субханаллаһ» «әлхамдулиллаһ» «аллаһу әкбар» деуді және Истиғфар айтуды тастамаңдар

{жетістікке (табысқа) жетерсіңдер}, яғни табысқа жету үшін осы амалдарды тастамандар.

11 {Олар бір сауда-саттықты яки тамашаны көрсе, сені тік тұрып, (құтпа оқып жатқан) күйінде қалдырады да, оған} яғни сауда-саттыққа {жүгіреді}. Ей, Мұхаммед! Оларға {айт, Аллаһтың құзырындағы нәрсе} яғни үлкен сауап—жаннат. Сендердің пайғамбарды (салпаллаху ьалайһи уа саллам) құтпа оқып тұрған халде тастап кетіп қалған {тамашадан және сауда-саттықтан жақсы. Аллаһ ризық берушілердің ең жақсысы}. Бұл аяттың түсуінің себебі: Сол заманда Мәдинада жокшылық және ашаршылық көрініс берді. Бір жұма күні Пайғамбар (салпаллаху ьалайһи уа саллам) құтпа оқып жатқан кезінде, Шам жерінен бір сауда керуені келіп, сонымен барлық кісілер сол керуеннің қасына шығып кетті. Мешітте тек он екі адам ғана қалды. Және бір риуаятта: мешітте қалғандардың арасында жеті әйел бар делінген.

63. Мұнафиқтар сүресі

(Мәдинада түскен, 11 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды

Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Мұнафиқтар сенің алдына келген кезде: «Куәлік береміз, сен расында, Аллаһтың пайғамбарысың», - дейді}. Куәлік беру шын жүрегімен сенетіндігін жария ету деген сөз. Бұл жердегі «куәлік береміз» дегенінің мәнісі «білеміз» дегені болады. {Сен ақиқатында, Аллаһтың пайғамбары екенінді Аллаһ біледі. Аллаһ куәлік береді. Мұнафиқтар сөзсіз жалғаншы}, яғни шын жүрегімен сенетіндігін жария етуде жалғаншы, бірақ, пайғамбарлық хақ.

2 {Олар өздерінің жалған анттарын (қасамдарын) қалқан қылып алды}. Адамдардың көңілдерінде пайғамбарлыққа күмән (күдік) пайда қылу арқылы, адамдарды {Аллаһтың жолынан} яғни иманнан, күрес қылудан және жақсы амалдардан {тосты, олардың} мұнафиқтық және адамдарды Аллаһтың жолынан тосуы сияқты {қылмысы неткен жаман!}.

3 {Олар (ауыздарында) сеніп, сосын (іштерінде) қарсы келгені үшін}. (Бұл аят иман айтып, сонсон қайтып алған муртадтар хақында түскен деген көзқарас та бар). Кәпір болған себепті {олардың

يَتَّيَّبُوا إِلَيْنَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ الرَّزِيقِينَ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ ﴿٦٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾
اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ فَوَلَّاهُمَا اللَّهُ أَنْ يَقُولُوا كُونَ

жүректері мөрленді} яғни жүректеріне нидает пен иман жетіп бара алмайды. {Олар түсінбейді} жүректерінде саликалықтары мен ізгіліктері жоқ. 4 {Оларға қарайтын болсаң, дене құрылысы (сырт көрінісі) сені таң қалдырады. Егер олар сөйлесе, (сөзінің әдемілігінен (шешендігінен)) сөзіне құлақ саласың}. Мұнафиқтардың бастығы (басшысы) Абдуллаһ ибн Убәй өте әдемі сөзді, көрінісі жақсы, келіскен келбетті бір адам еді. Олар Пайғамбардың (салпаллаху ьалайһи уа саллам) мәжілісінде отырғанда ілімсіз, ақылсыз, парасатсыздықта {тура олар тамға сүйеп қойылған (шіріп қалған) ағаштар сияқты. Олар (қорқыныштан) кез келген дауысты өздеріне қаратылған деп есептейді} сол уақытта мұнафиқтар өздерінің перделері байқаусызда ашылып кетіп, өлімге үкім қылынудан алаңдап жүруші еді. {Олар (саған және мүміндерге) дұшпан. Олардан} саған зиянкестік қылатын мүмкіндік (орай) тауып алуы яки сырынды біліп алудан {сақ бол}. Сондай-ақ олар кәпірлердің

وَإِذْ أَقْبَلَهُمْ تَعَالَى اسْتَغْفَرَ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوْ وَاوَدُّهُمْ وَسَمِعَ
 وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
 لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ
 خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
 ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لِنَبِيِّنَا رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ
 مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
 الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْفِكَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتَ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
 إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
 يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ النَّجْمِ

көздері (тыңшылары). {Аллаһ оларды хәләк қылсын (жойсын, құртсын)!} яғни Аллаһтың лағынеті болсын. Бұл сөзді мүміндердің солай айтуы үшін тәлім етті (үйретті). {Олар қалайша (һидаеттен адасушылыққа) бұрылып кетеді!} қалай ақиқаттан күпірлікке қарай бұрылып барады?

﴿5﴾ {Оларға үзір айтып: «Келіңдер, Аллаһтың елшісі сендерге жарылқау тілейді» деп айтылса (делінсе)} кешірім тіленуден қашып, маскара қылу мақсатында {бастарын сілкиді, олардың тәкаппарлық қылған халде} Пайғамбардың (саллаллаһу ʔәлейһи уә саллам) қасына келіп, кешірім талап қылудан өздерін үлкен санап, егер ондай қылсақ (олай етсек), жүзіміз түсіп кетеді деп, дағуат қылынған нәрседен {бет бұрғандығын көресің}.

﴿6﴾ {Оларға (мейлі) жарылқау талап қыл, (мейлі) жарылқау талап қылмағын} бұл оларға көмектеспейді, олар мұнафиқтықта мықты тұрып, күпірліктерін жалғастырғанға дейін {Аллаһ оларға әсте жарылқау қылмайды}. {Күдіксіз, пасық қауымды

Аллаһ һидает қылмайды (тура жолға салмайды)} яғни, бойұсынушылықтан толығымен шығып, күнәға батқандарды. Осы аятқа мұнафиқтер бірінші болып кіреді.

﴿7﴾ {Олар: Аллаһ елшісінің жанындағы} пақыр (кедей) мұнажир {кісілерді қамтамасыз етпендер, олар тарап кетсін дейді. Аспандардың және жердің қазыналары Аллаһтың иелігінде}. Аллаһ сол мұнажир пақырларға (кедейлерге) ризық Беруші, {бірақ та мұнафиқтар түсінбейді} яғни бүтін (барлық) ризықтар Аллаһтың иелігінде екенін. Сондай-ақ, мұнафиқтар: «Аллаһ мұсылмандардың ризығын кең қылмайды» деп ойлайды.

﴿8﴾ {Олар} яғни мұнафиқтар міне бұл соғыстан (жорықтан) кейін {Мәдинаға қайтсақ, ең құрметті адам} яғни Абдуллаһ ибн Убәй және мұнафиқтар өздерін меңзейді (айтады), {ең қор адамды} яғни Аллаһтың елшісін (саллаллаһу ʔәлейһи уә саллам), мүміндерді айтады, {Мәдинадан шығарып жібереді деседі. Жәніс Аллаһқа, Аллаһтың пайғамбарына және мүміндерге тиесілі. Бірақ та мұнафиқтар (жеңістің Аллаһтың дұшпандарына емес, Аллаһтың достарына тиесілі екендігін) білмейді}. Зәйд ибн Аркамның (Аллаһ оған (разы болсын) былай дегендігі риуаят етіледі: «Мен белгілі шайқаста Пайғамбармен (саллаллаһу ʔәлейһи уә саллам) бірге едім. Сол жерде Абдуллаһ ибн Убәй: «Мәдинаға қайтсақ, ең құрметті адам ең қор адамды Мәдинадан шығарып жібереді», - дейді. Мен оны Пайғамбарға (саллаллаһу ʔәлейһи уә саллам) хабарладым. Абдуллаһ ибн Убәй: «Мен олай деп айтпадым», - деп ант ішіп тұрып алды. Сонымен менің қауымым: «Сен не істемекшісің?» - деп, маған мысқылдай бастады. Мен өте уайымда және әлсіреген (қорланған) түрде ұйықтағалы кеттім. Бір кезде Пайғамбар (саллаллаһу ʔәлейһи уә саллам) адам жібертіп, мені шақыртып келіп: «Расында, Аллаһ тағала сенің сөзіңді растап, бұл аятты түсірді»,—деді.

﴿9﴾ {Ей, мүміндер! Малдарың және балаларың сендерді Аллаһтың зікірінен} яғни Аллаһтың тағат-ғибадатынан {тоспасын} Аллаһ тағала бұл аят арқылы мұсылмандарды малдары және балалары Исламның парыз амалдары немесе Құран оқу сияқты Аллаһтың зікірінен бейғамдықта болатын мұнафиқтардың мінез-құлықтарынан сақтануға (сақтануды есте ұстауға) шақырады.

{Кімдер солай қылады екен, олар нағыз зиян тартушылар (шегушілер)}.

10 {Біреулеріңе өлім келіп} яғни, өлімнің себептері немесе белгілері пайда болғанын көріп {«ей, Раббым! Неге менің ажалымды біраз кешіктірмедің. Садақа қылып, жақсылардан болар едім» деуден бұрын, өздеріңе ризық қылып берілген нәрселерден садақа қылыңдар!}, яғни, ризық қылып бергенімізден жақсылық жолында садақа беріңдер (бұл жерде зекет туралы айтылып тұр деген де пікір бар).

11 {Аллаһ ешбір адамды ажалы келген сәтте есте кешіктірмейді. Аллаһ істеп жатқан істеріңнен толық хабардар}. Оған ешқандай нәрсе құпия (жасырын) қалмайды. Ол амалдарыңа қарата сыйсияпат береді яки жазалайды.

64. Тағабун сүресі

(Мәдинада түскен, 18 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Аспандардағы және жердегі нәрселер Аллаһқа тәсбих айтады. Патшалық Аллаһқа тиесілі. Барлық мақтау-мадақтар Аллаһқа тиесілі (тән, арналады). Аллаһ әр нәрсеге құдыретті (күші жетуші)}.

2 {Аллаһ сендерді жаратты. Араларыңда мүміндер де бар, кәпірлер де бар}. Аллаһ тағала кәпірді жаратты. Оның кәпірлігі оның өз амалының нәтижесі. Аллаһ тағала мүмінді жаратты. Оның иманы оның өз амалының нәтижесі. Кәпір күпірлікті таңдағандығы үшін кәпір болады. Мүмін де иманды таңдағандығы үшін мүмін болады. Және олардың барлығы Аллаһтың рұқсатымен болады. Аллаһ тағала былай дейді: {Тек қана әлемдердің Раббысы Аллаһ қалағанда ғана, сонсон сендер қалайсыңдар (яғни Аллаһ қаламайынша сендердің қалағандарыңның еш пайдасы жоқ)} (Тәкуир сүресі, 29-аят). {Аллаһ сендердің қылып жатқан істеріңді көріп Тұрушы}.

3 {Аллаһ аспандар мен жерді шынайы (хақ) жаратты. Сендерді бейнеледі. Және бейнелеріңді көркем қылды} яғни Аллаһ суйбханаһу уә тағала сендерді ең мукаммәл (толыққанды) және ең көркем түрде (кейіпте, бейнеде) жаратты. Бұл түрдегі жаратылуда адам баласының ерекше артықшылыққа (ерекшелікке) ие

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرًا وَمِنْكُمْ مُؤْمِنًا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذُوقُوا وَبِالْأَمْرِ هُمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثْلُ مَا بَشَرْنَا فَنَكُفِّرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَعْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَرَبِّي لَتُبْعِنُنَّ مِنْ لَدُنِّي وَإِنِّي لَأَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿٧﴾ فَتَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَابِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنَّا سَيِّئَاتِهِ وَيَدْخُلْهُ جَنَّتُ بَحْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

болғандығы анық. Бұл ақыл иелері үшін Жаратушының құдыреті, хикметі және үлкендігінің көрінісі. Сонымен адамның сыртқы көрінісі және зор ақыл қабілеті бұның ерекше дәлелдерінен. Аллаһ тағала бұл жөнінде былай дейді: {Жерде және өздерінде Аллаһқа шын бойсұнушылық қылатындар үшін (Аллаһтың құдыретін және бірлігін) көрсететін көптеген ғаламаттар бар (бұны көрмейсіңдер ме)} (Зәрият сүресі, 20-21 аяттар). {Соңғы (ақыр) қайтатын орын—Оның құзыры}.

4 {Аллаһ аспандардағы және жердегі нәрселерді біліп тұрады. Аллаһ (ниеттеріңнен, амалдарыңнан) жасырғандарыңды және әшкерелегендеріңді біліп тұрады. Аллаһ жүректердегі сырларды білуші}.

5 {Сендерге ілгері кәпір болғандардың хабары келмеді ме?} Олар Нұх, Ад және Самуд қауымында өмір сүрген кәпірлер. {амалдарының нәтижесі ауыр қиыншылықтарды татты} яғни, дүниеде. Бұл аяттың мәнісі (мағынасы) былай дегендік болады: Құранда сендерге солардың пайғамбарлары Аллаһтың бірлігіне және Оған ғибадат қылуға

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبَشَ الْأَمْصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنِ
تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يٰٓأَيُّهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّا مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُواهُمْ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَعَفَّرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَأَتَقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقِ شَحْنَ نَفْسِهِ، فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِن تَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلَيْهِ الْعَيْبُ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ

آيَاتُهَا
12

رُكُوعُهَا
65

қандай дағуат қылғандығы, олар болса, Аллаһты тастап қойып, басқа нәрселерді қалай құдай қылып алғандығы, инкәр қылғандықтарынан қандай қасыретке душар болғандығы және мұсылмандардың қандай құтылуларға (табысқа) ие болғандықтары жөнінде хабар келді. {Олар (ақыретте) қатты азапқа душар болады} яғни, тозақтың отына түседі.

﴿6﴾ {Бұл} дүние-ақыреттегі азап {оларға пайғамбарлары анық мұғжизалармен келгенде, олар: «Адам бізді хидает қыла ала ма?»—деді}. Пайғамбардың пайғамбарлығын {теріске шығарып (инкәр қылып)}. Пайғамбар алып келген нәрсе үстінде (жайлы) жақсырақ ойланып көрмей, иманнан {бет бұғандары себепті}. {Аллаһ (олардың иманына) мұқтаж емес. Аллаһ мақлұқаттан бейқажет (мұқтаж емес), Аллаһ мақтауға лайық} яғни Аллаһ әлемдегі барлық нәрседен және бүтін (барлық) пенделерден мұқтажсыз (бейқажет). Барлық мақлұқаттар (жаратылғандар) өз тілі арқылы яки амал көрінісі арқылы хамд-сәнә (мақтау-мадақ) айтады}.

﴿7﴾ {Кәпірлер әсте тірілтілмейміз деп күмән қылды. (Оларға) айт, әсте олай емес, Раббыммен ант етемін. Сендер сөзсіз тірілтілесіңдер} яғни Аллаһ тағала Өз пайғамбарына қасам арқылы олардың сөзсіз тірілетіндігін хабар қылуына бұйырды. {Одан кейін сендерге амалдарыңнан хабар беріледі. Бұл} амалдарыңнан хабар беру, Оған дәлел келтіру, сонан кейін соған негізделіп сый-сияпат яки жаза беру {Аллаһқа онай}.

﴿8﴾ {Аллаһқа, Аллаһтың пайғамбарына және Біз түсірген нұрға иман келтіріңдер} яғни Құранға, себебі, адасушылықтың қараңғылығында сол нұрмен ғана жол табуға болады {Аллаһ істеп жатқан істеріңнен толық хабардар}.

﴿9﴾ {Сол күнде Аллаһ сендерді} яғни, Қиямет күнінде, әр амал етуші мен амалын, әр пайғамбар мен үмбетін, әр залым мен оған зұлымдық етілгенді, ілгерілер мен соңғыларды, махшардағыларды жаза беру үшін {жинайды (топтайды)}. Ол зиян тартатын {жапа шегетін} күн} яғни ол күні кәпірдің иманды тәрк еткендігімен, мүміннің жақсы амалдарды дегеніндей қыла алмағандығымен зиян тартқандығы әшкере болады. {Кімде-кім Аллаһқа иман айтып (келтіріп), жақсы іс істейді, Аллаһ оның жаман істерін жоққа шығарады}, яғни, кімнің бойында иман мен жақсы амалдар болса, оның жаман істерін жоққа шығарғанға лайықты болады. {Оны астарынан өзендер ағып тұратын жаннаттарға кіргізеді. Олар ол жаннаттарда мәңгі қалады. Бұл үлкен табысқа жетушілік}.

﴿10﴾ {Аллаһтың (бірлігін және құдіретін) теріске шығарғандар, аяттарымызды жалғанға шығарғандар тозақ иелері болып, олар тозақта мәңгі қалады. Ол неткен жаман орын!}.

﴿11﴾ {Адамға жеткен қандай бір қиыншылық тек Аллаһтың рұқсаты} яғни қада-қадары (тағдыры) {-мен ғана (жетеді)} бұл аят кәпірлер: «Егер мұсылмандардың айтқаны рас болатын болса, Аллаһ оларды дүниедегі қиыншылықтардан қорғаушы еді»,—дегендіктері себепті түскен. {Кімде-кім Аллаһқа} яғни әрқандай (әрбір) қиыншылық Аллаһтың тағдырымен жетеді деген сөзге {сенеді, Аллаһ оның жүрегін (сабырға) жетелейді} яғни оның Аллаһ тарапынан келгендігін, жетуге тиісті нәрсенің қате жетіп қалмайтындығын және

тиісті емес нәрсенің де жетіп қалмайтындығын біліп, тағдырға (қадаға) тәсім болып, барлық нәрсені Аллаһ берді және барлық нәрсе Аллаһ тарапына қайтушы деп сенсе, келген тағдырға (қадаға) сабырлық қылып, разылық танытып, берілген нығметтерге шүкірлік қылады. {Аллаһ әр нәрсені Білуші} ешқандай нәрсе оған жасырын (күпия) болмайды.

12 {Аллаһқа бойсұнындар, Пайғамбарға бойсұнындар, егер (пайғамбардың дағуатынан (уағзынан)) бет бұрсандар} оның күнәсі өздеріңе болады. Пайғамбарға ^{салпалаху} ^{э-алаһни уа саллам} зиян болмайды. {Пайғамбарымыздың қызметі (міндеті) тек қана (дағуатын) анық жеткізу} одан басқасы оның қызметі емес, және де ол қызметін атқарды.

13 {Аллаһтан басқа еш мәббуд (күлшылыққа сай, тәңір) жоқ. Мүміндер Аллаһқа тәуекел қылсын}.

14 {Ей, мүміндер! Сендердің әйелдеріңнен, балаларыңнан сендерге дұшпан болатындары да бар} яғни сендерді жақсы іс істеулеріңнен тосып қоюы мүмкін. Бұл аяттың түсу себебі: Меккелік бір кісі иман айтып Мәдинаға һижрат қылмақшы болғанда, оның әйелі және балалары оны һижрат қылдырмай қойған (яғни һижрат қылудан тосқан), соныменен бұл аят түскен. Мужаһид былай дейді: «Аллаһтың атымен ант етейін, олар дүниеде дұшпандық қылмайды, бірақ оларды өте жақсы көргендігі үшін, олар бір нәрсені талап қылса, оны оларға беру үшін харамға кіріп қалуы мүмкін». {Олардан сақ болындар (ыхтият болындар)} сендердің оларға болған махаббаттарың Аллаһқа болған тағат-ғибадаттарыңа әсер етпесін, жақсылықтан бет бұрғызбасын және Аллаһқа мойынсұнбаушылық жасау арқылы оларға ризық тауып беруге алып бармасын! {Егер} олардың жіберіп қойған қателіктерін {ғафу етсендер, кешірсендер, жарылқау қылсандар, (Аллаһ сендерді де жарылқайды). Аллаһ шындығында аса Жарылқаушы, ерекше Мейірімді}. Кейбір риуаяттарда: Сол заманда әйелі және балалары һижрат қылдырмаған кісі басқалардың һижрат қылып, діни білімдерді көп үйреніп кеткендігін көргеннен кейін, әйел-балаларын жазалауды көңіліне жасырған (сақтаған) еді делінген.

15 {Сендердің малдарың, балаларың (сендерге Аллаһ тарапынан) сынақ} сендерді харамнан кәсіп қылуға және Аллаһтың бұйрықтарын орындай алмаушылыққа алып баруы мүмкін. Ал өз мал-дүниесі мен бала-шағасының махаббатында мойынсұнбаушылығын қойып, орнына Аллаһтың тағатын (бойсұнушылықты, құлшылықты) қойғандарға {Аллаһтың құзырында үлкен сауап бар}.

16 {Шамаларың жеткенінше Аллаһқа тақуалық қылыңдар, (уағызды) естіндер, (бұйрыққа) бойсұнындар, (Аллаһтың жолында малдарыңды) сарп қылыңдар} яғни Аллаһ берген ризықтарды жақсы жолдарға жұмсандар, сараңдық қылмаңдар, өздерің үшін жақсылықтарды көп істеп алыңдар. {(Бұл) өздерің үшін пайдалы. Кімде-кім нәпсінің сараңдығынан сақтанады, ол мақсатына жетуші} яғни Аллаһ қандай да бір кісіні сараңдық ауруынан құтқарса, соныменен ол Аллаһ жолында жақсылықтар үшін сарп қылса, ол барлық жақсылықтарға қол жеткізген және барша мақсаттарға жеткен болады.

17 {Аллаһқа қарыз хасана берсеңдер} яғни жақсы көңілмен және ықыласты ниетпен жақсы жолдарға садақа берсеңдер (қылсандар) {Аллаһ сендерге оның (сауабын) еселеп} яғни он еседен жеті жүз есеге дейін {береді, сендерге жарылқау қылады} яғни еселенген сауаптардың үстіне күнәларыңның жарылқауын да береді. {Аллаһ жақсылықты Бағалаушы, өте жұмсақ} яғни, аз жақсылыққа көп сауап беруші, Аллаһ бойсұнған пенделеріне еселеп сауап береді, мойынсұнбаушылық қылғандарды азаптауға асығып кетпейді.

18 {(Аллаһ) ғайыпты және әшкерені Білуші, Үстем, данылықпен іс Қылушы}.

65. Талақ сүресі

(Мәдинада түскен, 12 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Ей, пайғамбар! (Үмбетіңе айт), сендер әйелдерді талақ қылсандар, олардың иддасына (лайық орайда) талақ қылыңдар} яғни пәк (таза) жағдайда (күйінде), жыныстық қарым-қатынас өткізбей тұрып, талақ қылып, одан кейін иддасы (уақыты) толғанша күтіндер. Солай қылсандар (істесеңдер), иддасына лайық талақ қылған боласындар. Ибн Омардан ^{Аллаһ оған} ^{разы болсын} былай

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
 الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
 وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ
 اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
 اللَّهُ يَجْزِيكَ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُ مِنْ فَمَسِيكُوهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ
 وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ
 مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ
 بَلِغٌ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يُبَيِّنُ
 مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
 وَالَّتِي لَمْ يَحِيضْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالَ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
 وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
 إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

риуаят етіледі: «Ол (Ибн Омар) әйелін хайыз жағдайда талақ қылады. Бұны әкесі Омар (Аллаһ оған разы болсын) Пайғамбарға (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) хабарлайды. Сонымен Пайғамбар (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) ашуланып, оны қайтарып келіп (алып), пәктелгенше (тазаланғанша) күтсін, сонан кейін қайта хайыз көріп пәктенгенше сақтасын. Сонан кейін қайта талақ қылу ниетінде (көңілінде) болса, оны пәк халде, бір төсекте болмастан талақ қылсын. Міне, бұл Аллаһ бұйырған идда ішінде (мерзімінде) талақ қылу деді. (Нәсәб (тек) араласып кетпесі үшін) {иддасын санаңдар} яғни үш хайыздан немесе үш тазаланған уақыттан тұратын иддасын толық ұстату үшін талақ қылынған уақытын естерінде анық сақтандар (ұстандар). Ей, ерлер! {Раббыларың Аллаһтан қорқындар} яғни, сендерге өмір етілген нәрселерде мойынсұнбаушылық етпеңдер, және де әйелдеріне зиян келтірмеңдер {{Олардың иддасы толмайынша}, оларды} талақ қылынған {үйлерінен шығарып жібермеңдер, олар да (үйінен) шықпасын, олар тек қана ашық

фахиша (арсыздық, зинақорлық немесе тілдің ащылығы) қылса ғана, сонан кейін шығады, міне, осы} яғни жоғарыда баян қылынғандар {Аллаһтың заңы, Кімде-кім Аллаһтың заңынан ауытқып кетсе (шығып кетсе), ол өзіне зұлымдық қылған болады. Сен білмейсің, Аллаһ сонан кейін (яғни талақтан кейін) бірер істі ортаға келтіруі мүмкін} яғни бір үйде тұру арқылы Аллаһ олардың жүректеріне жылулық (сүйіспеншілік) салып, қайтып алулары мүмкін.

﴿٢﴾ {Олардың иддасы толған кезде, олармен көркем түрде ажырасыңдар (араларынды ажыратыңдар) яки олармен көркем түрде жарасып кетіндер} оларға зиян салу үшін, олармен араны ажырату, аза беріп яки хақысын берместен жарасу сендерге халал болмайды. Араларынды ажыратқан, ажырасқан шақтарында дау-дамайды (талас-тарғысты) және келісеалмаушылықты бір жақты қылу үшін {араларыннан екі әділ куәгерді куә қылыңдар}. Куәгер болғандарың да Аллаһтан сауап күтіп {Құдайлық үшін тура (дұрыс) куә болыңдар, бұнымен (яғни бұл үкіммен) Аллаһқа және Ақырет күніне иман айтқан адамға уағыз-насихат қылынады}. Өйткені бұдан мұсылманнан басқасы уағыз-насихат ала алмайды. {Кімде-кім} үкім қылуда Аллаһ белгілеп берген белгілемелерді ұстау (ұстану) арқылы {Аллаһтан қорқады (қорықса), Аллаһ оған шығар жолын береді}. ﴿٣﴾ Кімде-кім талақ қылып айрылып кететін немесе қайтарып алу кезінде идданың толғанына тура куәлік берсе, {Аллаһ оған ойламаған жерден ризық береді, кімде-кім} уайым-қайғысына Аллаһтың жеткілікті екендігіне сеніп {Аллаһқа тәуекел қылса, Аллаһ оған жеткілікті. Аллаһ шын мәнінде мақсатқа жете алады (Жетуші), Аллаһ расында, әрбір нәрсе үшін белгілі мөлшер (өлшем), белгілі бір уақыт белгіледі}. Яғни Аллаһ тағала қиыншылыққа да, кеңшілікке де аяқталатын белгілі бір уақыт белгіледі.

﴿٤﴾ {Әйелдеріңнің ішіндегі хайыздан үмітін үзгендерден} яғни жасы үлкен болғандықтан хайыз көрмейтіндердің иддасының қаншалық болатындығынан {күмәнда болсаңдар, олардың иддасы үш ай, (жастықтан) хайыз көрмегендердің иддасы да үш ай. Жүкті әйелдердің иддасы (мейлі қоя берілген болсын (күйеуінен ажырасқан), мейлі ері өлген

болсын) босануымен бітеді. Кімде-кім Аллаһтан қорқады, Аллаһ оның ісін оңайластырып береді} Даххақ былай дейді: «Кімде-кім Аллаһтан қорқып, сүннет бойынша талақ берсе, Аллаһ оған (әйелін) қайтарып алуда жеңілдік береді».

3 {Міне, осы Аллаһтың сендерге түсірген үкімі. Кім Аллаһтан қорықса, Аллаһ оның күнәларын жоққа шығарады (шаяды), оған} ақыретте жаннат сияқты {үлкен сауап береді}.

6 {Оларды} яғни қоя берілген әйелдерінді {шамаларының келгенінше өздерің тұрып жатқан жайларыңның бір бөлігінде тұрғызындар} Бұл үкім қайтарып алуға болатын әйелдер үшін. Ал үш талақ қылынған, қайта табысуға болмайтын әйелдерге тұрақ (тұратын орын) берілмейді және нәпақа да берілмейді. {Оларды бишара (обалды) күйде қалдыру үшін зиян жеткізбендер} яғни оларды шығып кетуге мәжбүрлеу үшін мекен-жай тарапынан, нәпақа тарапынан қыспандар. {Егер олар жүкті болса, босанғанға дейін оларды қамтамасыз етіндер. Егер олар сендер үшін (балаларынды) емізіп берсе, (емізу) ақысын беріндер, шындық негізінде өзара кеңесіндер} бұл талақ арқылы айрылып кеткен ер-әйелдер үшін қылынған сөз болып, өзара ұрыс-төбелес қылмастан, бір-біріне көңіл бөлген халде кеңесіндер!— деген сөз.

Аллаһ тағала бұл жөнінде былай деген: {Егер ата-ана кеңесіп (баланы екі жыл толмастан емшектен) айырып жібермекші болса, оларға ешбір күнә болмайды} (Бақара сүресі, 233-аяттың бір бөлігі). {Егер пікірде келісе алмасаңдар} яғни егер әкесі ана талап қылған хақыны (ақыны) беруі ұнамаса және ана да ақы алмай емізбейтіндігінде мықты тұрса, {оны (яғни баланы) басқа бір әйел емізсін} яғни емізіп беру үшін басқа бір әйелге ақы (хақысын) берсін.

7 {Бай адам (әйелін және баласын) өзінің байлығына жараса қамтамасыз етсін, кембағал (ризығы кем) адам Аллаһтың оған бергеніне қарай (жарастыра, лайықты) қамтамасыз етсін} яғни әр адам өзінің экономикалық жағдайына қарай қаражат қылсын. {Аллаһ адамды тек қана шамасы жететін іске ғана жұмсайды (тәклиф қылады)}. Яғни кедей адамды байды жұмсаған іске жұмсамайды. {Аллаһ қиыншылықтан кейін жеңілдікті

أَسْكُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكْتُمْ مِنْ وَجْهِكُمْ وَلَا تَضَارُوهُنَّ لِضَيْقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أَوْلَاتٍ فَامْتَقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَامْتَقُواهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَاتْمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِن تَعَاَسَرْتُمْ فَمِشْرُوعٌ لَهُ إِخْرَى ٦ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفِيقْ وَمَا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفِلُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ٧ وَكَانَ مِنْ قَرَابَةٍ عَدَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرَسُولِهِ ٨ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّ بِهَا عَذَابًا نُكْرًا ٩ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ١٠ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ١١ رَسُولًا يَنْتَلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لِرَبِّهِ رِزْقًا ١٢ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِئَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ١٣

(оңайлықты) береді} яғни, қиындықтан кейін жеңілдік, кедейліктен (жоқшылықтан) кейін байлықты береді.

8 {Көптеген қаланың тұрғындары Раббыларының және Оның пайғамбарының әмірінен бас тартты} Олардан қатты есеп алдық және оларды} дүниеде аштық, жоқшылық, жер жүзінен жою және басқа хайуандарға айналдыру (өзгерту) арқылы {қатты жазаладық} ақыретте де қатты азаппен азаптадық (азаптаймыз).

9 {Олар қылмыстарының салдарын (нәтижесін) татыды (тартты)}. Олардың қылмыстарының соңы} дүниеде құрып кету (жойылу), ақыретте азаптану арқылы, мал-дүние, бала-шаға және жандарынан {зиян тартулары сияқты болды}.

10 {Аллаһ оларға (ақыретте) қатты азап дайындады. Ей, (иман айтқан) ақыл иелері, Аллаһтан қорқындар!} Пайғамбарға (салпалпақу салпалпақу сәлейһи уа салпам) еріңдер! Өткен үмбеттер сияқты қасарысып (дандайсынып), солар істеген жамандықтың ұқсасымен жазаланғандай жазаланудан сақтанындар. {Аллаһ

пайғамбар (саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам): «Кім жер бетінде кішкене болса да зұлымдық жасаса, ол жеті жерден қоршалған болады». Соныменен жаңбыр жауады, өсімдіктер өседі, түн мен күндіз, жаз бен қыс келеді. Сендерге бұны білдіруім {Аллаһтың барлығына құдыретті екендігін және Аллаһтың барлық нәрсені толық білетіндігін білулерін үшін}.

66. Тахрим сүресі

(Мәдинада түскен, 12 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

﴿Ей, пайғамбар! Не үшін Аллаһ саған халал қылған нәрсені әйелдеріңнің разылығын тілеу үшін харам қыласың? кейбіреулердің риуаят қылуыңша Пайғамбар (саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам) Зәйнаб бинт Жахш (Аллаһ оған разы болсын) үйінде бал ішуші еді. Айша (Аллаһ оған разы болсын) мен Хафса (Аллаһ оған разы болсын) Зәйнабқа (Аллаһ оған разы болсын) қулық ойлап, Пайғамбар (саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам) жанына барған кезде: «аузыңнан бір түрлі иіс келіп жатыр» деуге келісіп алған. Сонымен Пайғамбар (саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам) бал ішуді өзіне харам қылып алған. Сол себептен бұл аят түскен. {Аллаһ} сенен көрінген іске {аса Жарылқаушы, ерекше Мейірімді} кейбіреулеріңнің риуаят қылуыңша: әсілі ол кіші күнәлардан болғандықтан, Аллаһ саған негізделе сөккен.

﴿Аллаһ сендерге (кәффарат) пен анттарыңнан қайтуды белгіледі} Басқа бір аятында былай дейді: {Сендерді әдейі қылған қасамдарың (анттарың) үшін жауапкершілікке тартады. (Мұндай анттарыңды бұзсаңдар) оның кәффараты (өтемі) отбасыларына беретін орта дәрежелі тамақпен он міскінді бір уақ тамақтандыру, яки оларға (яғни он міскінге денесін жауып тұратын) бір кезек киім беру яки бір құлды (немесе күнді) азат қылу. Кімде-кім былай істей алмаса, үш күн ораза тұтуы ләзім (керек)} (Мәида сүресі, 89-аяттың бір бөлігі). Кез келген адамның Аллаһ халал қылған нәрсені харам қылу құқығы (хақы) жоқ. Егер қылып қалса да, ол кісіге амал қылу ләзім болмайды. Халал яки харам қылу Аллаһқа тиесілі. Кейбір фикһ ғалымдары былай дейді: «Егер біреу өзіне бір киімді, бір тамақты, бір сусынды және Аллаһ мубах қылған қандай да бір нәрсені (кез келген бір нәрсені) харам қылып алса, ол кісі қасамының (антының) кәффаратын беруі керек. Сондай қылғанда, оның анты бекер

сендерге зикірді түсірді}, «зिकір» сөзі туралы мынандай пікірлер бар: зикір деп – Құран Кәрімді немесе пайғамбарды (саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам) айтып тұр. Сонда мағынасы: сендерге Құран түсіріп, осы Құранмен пайғамбарды жіберді.

﴿Иман айтқан және жақсы амалдарды қылғандарды} азғындық және күпірдің {қараңғылығынан} хидает және иманның {нұрына шығару үшін сендерге Аллаһтың} үкімдері сияқты адамдар мұқтаж болған {анық аяттарын тилауат қылып беретін пайғамбарды жіберді. Кімде-кім Аллаһқа иман айтса, жақсы амалдарды істесе, (Аллаһ) оны астынан өзендер ағып тұратын жаннаттарға кіргізеді. Олар жаннаттарда мәңгі қалады. Аллаһ оларға асыл (керемет) ризық} яғни жаннаттағы ризық және нығметтерді {береді}.

﴿Аллаһ жеті аспанды жаратты. Жерді де аспандарға ұқсас (яғни жеті қылып) жаратты. Аллаһтың әмірі олардың арасында жүріп тұрады} яғни жеті қабат аспаннан жеті қабат жерге түседі, жеті қабат жер туралы сахих хадисте

болады (күшін жояды). Бұл барлық істерде сондай болады, тіпті әйелін харам қылып алған болса да». Кейбір фикһ мамандары: Әйелін харам қылғанда, талақтың харамдығын ниет қылса, әйел талақ болып кетеді деп қарайды. Аллаһ ең турасын (дұрысын) Білуші. {Аллаһ сендердің Иелерің. Аллаһ әр нәрсені Білуші, хикметпен (даналықпен) іс Қылушы}.

3 {Өз уақытыңда пайғамбар әйелдерінің біріне (яғни Хафсаға) бір сөзді} яғни балды өзіне харам қылғандығын {жасырын айтқан еді}. Кәлби былай дейді: «Жасырын айтқан сөз негізінде: «Әкең және Айшаның әкесі менен кейін халифа болады деген сөз еді». {Ол (яғни Хафса) оны (Айшаға) айтып қойған. Аллаһ болса сырының әшкерленгенін (пайғамбарға) білдірген кезде, ол (яғни, пайғамбар) оған (Хафсаға) ол (яғни, Хафса) әшкерлеп қойған сөздердің кейбірін айтты (яғни бетіне басты), кейбірін айтпады (яғни бетіне баспады). Пайғамбар (саллаллаһу ыәләйһи уә саллам) оған сырын әшкерлеп қойғандығын айтқан кезде, ол (яғни Хафса): «бұны саған кім хабарлады?»—деді. Пайғамбар (саллаллаһу ыәләйһи уә саллам): «Маған (бұны) барлығын Білуші, барлығынан толық хабардар—Аллаһ хабарлады»,—деді}.

4 {Егер (Айша, Хафса) екеулерің Аллаһқа тәубе қылсаңдар (өздерің үшін жақсы). Сендердің жүректерің (Аллаһ елшісіне ықыластық қылудан) бұрылып (ауытқып) кетті. Егер сендер (Аллаһ елшісі хош көрмейтін іс үстінде) оған қарсы тұрсаңдар, ол кезде Аллаһ оның Жәрдемшісі (медеткері), Жәбірейіл де оның жәрдемшісі} Әбу Бәкір және Омарға ұқсас {мүміндердің жақсылары да оның жәрдемшісі. Олардан басқа періштелер де (оған) сүйеніш}, Айша мен Хафсаның біріккендері Пайғамбар (саллаллаһу ыәләйһи уә саллам) напақасының үкімінде болды деген де пікір бар.

5 {Егер ол сендерді қоя берсе (талақ берсе), Раббысы сендердің орындарына сендерден жақсы, (Аллаһтың және Пайғамбардың әміріне) бойсұнушы, (Аллаһқа және Пайғамбарға) иман айтушы} яғни Ислам парыз қылған істерді орындаушы, Аллаһқа, періштелерге, кітаптарына және пайғамбарларға иман айтушы {бойсұнушы, күнәлардан тәубе қылушы, құлшылық қылушы, ораза тұтушы

әйелдерді және қыздарды оған беруі мүмкін}, яғни, тұрмысқа шығып, күйеулері қайтыс болған немесе талақ берілген әйелдерді және бұрын тұрмысқа шықпаған қыздарды беруі мүмкін.

6 {Ей, мүміндер! Өздеріңді және бала шағаларыңды адам және тастар отын болатын, рақым қылмайтын қатты қол періштелер міндеттендірілген (жауапты) болған тозақтан} бала-шағаларыңды Аллаһқа бойсұнуға бұйыру және Аллаһқа сатқындық (мойынсұнбаушылық) қылудан тосу арқылы {сақтандар, ол періштелер Аллаһтың бұйрығынан шықпайды}, олар азаптау үшін жаратылған, тозақтағылар рақымшылық сұраса, рақымшылық етпейтін, ешқандай демалыссыз {неге бұйырылса, соны орындайды} яғни аз болса да кешіктірмейді, және де бұйырылған нәрсеге шамалары жетеді.

7 {Ей, кәпірлер! Бүгін үзір (сылтау) айтпаңдар} яғни бұл сөз олар тозаққа кететін кезде айтылған болып, оларды үмітсіздендіру және дәмелерін жоққа шығару үшін. {Сендер тек қана} дүниеде қылған {амалдарыңның жазасын тартасыңдар}.

8 {Ей, мүміндер! Аллаһқа (ықыласпен шынайы түрде) тәубе қылыңдар} яғни ықыласпен тәубе қылыңдар. Бұл түрдегі тәубе қылу болса, істеген күнәсіна шын көңілден (жүректен) қылу (өкіну), тіл арқылы истиғфар айту, ол істен жырақ (аулақ) тұру және екінші рет қайталамауға берік тоқтамға келу (байламға, қатты сенім байлау) арқылы болады. {Раббыларың сендердің күнәларыңды жойып, сендерді астарынан өзендер ағып тұратын жәннаттарға кіргізуі үміт етіледі. Ол күнде (яғни Қиямет күнінде) Аллаһ пайғамбарын және онымен бірге болған мүміндерді рәсуат (ұятты) қылмайды. Олардың нұры} Сырат көпірінен өткенше {олардың алдында және оң жағында жүреді. Олар: «Ей, Раббымыз! Бізге нұрымызды орнықты қылып (тұрақтандырып) бергін, бізді жарылқа, Сен болсаң шындығында әр нәрсеге құдыреттісің (күш-құдіретің жетеді)», - дейді}.

9 {Ей, пайғамбар! Сен кәпірлермен (соғыста) және мұнафиқтармен (оларға істеген істерінің жазасын тартқызу арқылы) күрес қылғын, оларға} яғни кәпір және мұнафиқтарға айбатыңды

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا تُوبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
 اَنْ يُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمۡ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى
 مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزٰى اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا
 مَعَهُۥٓ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى يَتٰى اَيْدِيْهِمْ وَيَاْيَمْنِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
 اٰتِنَا لَنَا نُوْرًا وَّاعْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٨﴾
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ جَاهَدِ الْكُفْرَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاَعِظْ عَلَيْنٰمْ
 وَاَوْذَعْمۡ جَهَنَّمَ وَاَبْسَ الْمَصِيْدُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
 لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَمْرًآ نُّوحٍ وَّامْرًآ لُّوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
 عِبَدِيْنَ مِنْ عِبَادِ نَاصِلِحِيْنَ فَاَخَانَتَا هُمَا فَاَمْرًا يُغْنِيَا عَنْهُمَا
 مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَقِيْلَ اَدْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ﴿١٠﴾
 وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اَمْرًآ فِرْعَوْنَ اِذْ
 قَالَتْ رَبِّ اَبْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ وَبِخِىٍّ مِّنْ فِرْعَوْنَ
 وَعَمَلِهٖ وَبِخِىٍّ مِّنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
 عِمْرَانَ الَّتِيْ اٰحْصٰنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا
 وَصَدَقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُنِيْهٖٓ وَكَانَتْ مِنَ الْقٰنِنِيْنَ ﴿١٢﴾

көрсетіп қою үшін {қатты қарым-қатынас (муғамала) қыл (жасағын)} олар хадд (ислам бойынша жазалау) уәжіб болатын күнәларды қылды (істеді). {Олардың жайы (орны) жәһаннам. Жәһаннам неткен жаман жай (орын)!}

﴿10﴾ {Аллаһ кәпірлерге (олардың мүміндермен туысқаншылығының пайда бермеуінде) Нұхтың әйелін және Луттың әйелін мысал қылып көрсетті. Олар болса біздің пенделерімізден екі жақсы пендеміздің әмірінде еді. Олардың екеуі де ерлеріне (иман айтпаумен) қиянат қылды}. Риауят бойынша, Нұхтың (аләйһис-сәләм) әйелі адамдарға Нұхты (аләйһис-сәләм) жынды (есалаң, ессіз) дейтін. Луттың (аләйһис-сәләм) әйелі болса, Луттың (аләйһис-сәләм) қонақтарын қауымына хабар қылып (айтып) қоятын. {Олардың ерлері (яғни Нұх пен Лут (пайғамбар бола тұра) олардан Аллаһтың азабынан еш нәрсені қайтара алмады}. Ол екеуіне кәпірлер және сатқындар сияқты {тозаққа кірушілермен бірге кіріңдер делінді}.

﴿11﴾ {Аллаһ иман айтқандарға перғауынның

әйелін мысал қылып көрсетті. Өз уақытыңда ол: «Ей, Раббым! Өз құзырыңда маған жәннаттан} Сенің рақымыңа жақын, жоғары дәрежелі {бір үй салып бергін. Мені перғауыннан және оның амалынан құтылдыр. Мені} копт (қибти) кәпірлері сияқты {залым қауымнан құтқарғын», - деді} демек, тура кәпірлердің ең сұрқиясы (жаманы, қаттысы) перғауынның қол астындағы әйелінің жәннатқа кіруіне тосқауыл (кедергі) бола алмағанындай, бір кәпірдің қол астында болып қалу қайсыбір адамның жақсы амал қылып жәннатқа кіруіне тосқауыл бола алмайды.

﴿12﴾ {Тағы да Имранның қызы Мәриямды мысал қылып көрсетті} Аллаһ бұл әйелге дүние-ақыреттің құрметін берді. Оның күнәһар қауымның арасында болуына қарамастан, оны бүкіл әлем әйелдерінен ерекше етіп таңдады. {Ол намысын сақтады. Оған біздің тарапымыздан болған рухты үрледік} яғни Жәбірейіл (аләйһис-сәләм) оның киімінің қалтасына үрледі. Сонымен ол Исаға (аләйһис-сәләм) жүкті болып қалды. {Ол Раббысының сөздерін} яғни Раббысының пенделеріне белгілеп берген шарифат белгілемелерін растады. Бұл жердегі сөз болса, Жәбірейілдің (аләйһис-сәләм): «Мен сенің Раббыңның елшісімін» деген сөзі болып, ол Мәриямға жақсы көрген пайғамбар Исаның (аләйһис-сәләм) жағымды хабарын жеткізген еді. {Саған, (пайғамбарларға түсірген) кітаптарын растады және Аллаһқа бойсұнушылардан болды} оның отбасысы ізгі және тақуа отбасыдан еді.

67. Мүлік сүресі

(Меккеде түскен, 30 аят)

**Аса мейірімді, ерекше рақымды
 Аллаһтың атымен бастаймын.**

﴿1﴾ Дүние-ақыретте бүкіл аспан-жердің {патшалығы иелігінде болған Аллаһтың берекеті (жақсылығы) жоғары (ұлы). Аллаһ әр нәрсеге құдыретті (күші Жетуші)}.

﴿2﴾ {Сендердің қайсыларының амалы ең жақсы екендігін сынау үшін} яғни, сендерге парыз қылып, сосын сендерді сынап, (сынаудың негізгі мақсаты – бойсұнушылардың бойсұнушылығын және ықыластылардың ықыласы толық көрінуі), одан кейін жазаларыңды беру үшін {Аллаһ өлімді және тіршілікті жаратты}, яғни өлім: рухтың денеден айрылуы, өмір (тіршілік) болса, рухтың

денеге байланысты болуы. Сол үшін тіршілікті жарату дегеніміз, адамды және рухын жарату деген сөз. {Аллаһ Үстем, (тәубе қылушыны) өте Жарылқаушы}.

3 {Аллаһ жеті аспанды (көкті) бір-бірінің үстінде қылып жаратты. Мейірбан (Жарылқаушы) Аллаһтың жаратуында еш нұқсанды} яғни бір-біріне қайшы яки кемшілікті {көрмейсің} барлығы өз орнында тұрып, тура Жаратушысына көрсетіп тұрады, {сен қайта қарап көрші} аспан сондай үлкен әрі кең болса да, онда {біреу ашықты (бос орынды) көріп тұрсың ба?}.

4 {Сосын сен және екі рет (қайтара) қарағын} одан көп қараған сайын, әр бір рет жазаның орнатылуында және әр түрлі сылтауларға жол бермей кесіліп тасталуын арттырады, {көзің} аспандардың жаратылуында бір айып (кемшілік) табудан {үміт үзген және талған халде қайтады}.

5 Бізге барлық аспандардан {ең жақын аспанды шырақтар} яғни жарық жұлдыздар {-мен безендірдік және оларды шайтандарды ататын нәрсе қылдық} яғни періштелердің сөздерін ұрлықша естуге ұрынған шайтандар жұлдыздармен атылады. Қатада былай дейді: «Аллаһ Тағала жұлдыздарды үш нәрсе үшін жаратты: аспанды безендіру үшін; шайтандарды ату үшін; құрлықта және суда жүргенде оларға қарап жолды анықтау үшін». {Шайтандарға} дүниеде жұлдыздар арқылы күйдірілуін, ақыретте {тозақ азабын дайындадық}.

6 {Раббысын қабылдамағандар (инкәр қылғандар, теріске шығарғандар) тозақ азабына душар болады. Тозақ неткен жаман жай (орын)!}

7 {Олар тозаққа} отқа отын тастағандай {тасталған кезде, қайнап тұрған тозақтың} есек анырағандай {жағымсыз дауысын естиді}, олармен бірге қазан қайнағандай қайнайды.

8 {Тозақ ашудан паршаланып кетуге сәл қалады. Тозаққа әркез бір топ адам тасталған кезде, тозаққа жауапты (періштелер) олардан (сөгіс, айыптап): сендерге} дүниеде осындай бір күннің келетіндігін ескертетін бір {ескертуші келмеген бе еді? деп сұрайды}.

9 {Олар: «Ондай емес, бізге шындығында ескертуші} Аллаһтың пайғамбары {келген} яғни бізді міне осы

سُورَةُ الْمَلِكِ
30
67

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفٰوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَا رُجُومًا لِّلشَّيْطٰنِ ۗ وَعَدْنَا لَهُم عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسُ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ إِذَا الْقُوفُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۗ كُلَّمَا أَلْقَىٰ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلُوهُمْ خَزَنَتَهَا لِمَا تَكْفُرُونَ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْرِضْهُمُ إِلَىٰ صَحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

күннің келетіндігінен ескерткен. {Біз (оны) инкәр қылдық (теріске шығардық) және де біз: «Аллаһ} ешбір адамға ғайб (көмес) істерден, ақырет хабарларынан және Аллаһтың бізден талап қылған істерді қамтыған шарифаттан {бір нәрсе түсірген жоқ, сендер тек қана терең адасушылықтасындар», - дедік», - дейді»}.

10 {Олар: «Егер біз} естіген сөздерді түсініп, көріп ажырататын ақылмен {естіген яки түсінген болсақ, тозақ иелері қатарында болмай} керісінше, Аллаһқа иман айтқан және Пайғамбарға ілескендер қатарында болған {едік», - дейді}.

11 {Олар} яғни өздерінің тозаққа лайық екендіктерін және пайғамбарды теріске шығару арқылы кәпір болған {күнәсін мойындайды} олардың күнәсі дәлелденген және күнәларын өздері иғтираф қылып (мойындап), еш қандай үзірі қалмағаннан кейін, Аллаһ оларды жазалап тозаққа тастайды. {Тозақ иелері (әһлі тозақ) Аллаһтың рақымынан алыс (аулақ) болсын!}.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْقَائِلَةِ ﴿٦٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَالِمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا آتَتْ بِعَمَلِكِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خَلْقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتَبْصُرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنْ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تَطَّعِ الْمُكذِبِينَ ﴿٨﴾ وَدُوًّا لَو تَدْنُهُنَّ فَيَدْهُنَّوْنَ ﴿٩﴾ وَلَا تَطَّعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مَعْتَدٍ ﴿١٢﴾ أَسِيمٍ ﴿١٣﴾ عَتِلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٤﴾ إِنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٥﴾

молшылығынан пайдалана алатын қылды. Соны білулерің керек, бұл дүниеден ақыретке сөзсіз көшесіндер. {Сендер} қабырлеріңнен {тірілгеннен кейін Аллаһтың қузырына қайтарыласыңдар}.

﴿16﴾ {Аспандағының}, яғни Аллаһтың {жер сілкінген кезде} жүруге қолайлы болғаннан кейін теңселіп, қозғалғанда тура Қарунды жұтқызып жібергендей {сендерді жерге жұтқызып жіберулеріңнен қорықпайсыңдар ма?}.

﴿17﴾ {Яки аспандағының} тура Лут және пил иелеріне жаудырғандай {сендерге тас жаудыруынан қорықпайсыңдар ма?} сендер азапты көрген кезде Менің {ескертуімнің қандай екендігін білесіңдер} бұл кезде білгендерің ешқандай пайда бермейді.

﴿18﴾ {Олардан ілгері өткендер (пайғамбарларын) жалғанға шығарды}. Оларға қатты азап түсіру арқылы оларды {айыптағандығым қандай екен?}

﴿19﴾ {Олар қанаттарын жайған және жиған (жинаған) халде үстінде (төбесінде) ұшып кетіп бара жатқан құстарға (өнеге, ғибрат көзімен) қарамай ма?}. Қанаттарын керең (жайған) және жиған халде {төбелерінде (үстерінде) ұшып жатқан құстарды} қанаттарын ашқан және жиған кезде жерге түсіп кетуден {тек қана Аллаһ} өте жіңішкелікпен жарату сияқты құдыреті арқылы ғана {ұстап тұрады. Аллаһ шындығында әр нәрсені көріп Тұрушы}.

﴿20﴾ {Сендерге Аллаһ жәрдем бергеннен тысқары, және кім сендерге жәрдемші топ бола алады} яғни Аллаһ Өз жәрдемі және рақымы арқылы жәрдем қылмаса, кім сендерге жәрдем қыла алады? Сендерді Аллаһтың азабынан құтқаратын ешқандай топ (әскер) жоқ. {Кәпірлер тек қана алдануда} яғни шайтан оларды: «азап түспейді (келмейді)» деп алдайды.

﴿21﴾ {Егер Аллаһ} жанбыр және басқа ризықтың себептерін тосып қою арқылы {ризықты ұстап қалса (кемітіп қойса), сендерге кім ризық береді. Олар тәкаппарлықта, ақиқаттан алыстауда қасарысқан} Олар ғибрат алмайтын және тәфаккур қылмайтын (ой жүгіртпейтін, ой елегінен өткізбейтін) қауым.

﴿22﴾ {Етпетінен жүрген жол таба ала ма?} бұл кәпір, дүниеде күна-мағсияға етпетінен құлап жүреді, Қиямет күні болса, бетінде жүрген түрде тірілтіледі.

﴿12﴾ {Раббысынан көрмей тұрып қорыққандар кешірімге (жарылқауға) және үлкен сауапқа қол жеткізеді}.

﴿13﴾ {Сендер сөздеріңді жасырын қылыңдар яки әшкерек қылыңдар} Аллаһ бәрі-бір оны біліп тұрады. Аллаһқа еш нәрсе жасырын болмайды. {Аллаһ шындығында жүректегіні Білуші} яғни, жүректегі сырларды.

﴿14﴾ Адамдарды және сол адамдардың жүректерін Өз қолымен {жаратқан} жүректердің сырларын {білмей ме?} әлбетте Жаратушы жаралушыдан артық білуші. {Ол (жүректегі нәрселерге білімі) тым Жұмсақ}. Жүректерде жасырынған және құпия жүргізілген істердің {барлығынан толық хабардар} Оған ешқандай іс құпия болмайды.

﴿15﴾ {Аллаһ сендерге жерді} отыруға болмайтын және жүруге болмайтын өте кедір-бұдыр (кесек-кесек) қылмай, {жүруге ыңғайлы (оңай) қылды. Жердің төңірегінде жүріңдер. Аллаһтың} сендерге жерде жаратып берген {ризығынан жеңдер} Аллаһ сендерге жердің

{Яки өзін (бет келбетін, жүзін) тура ұстап, түзу жолда жүрген адам ба?} бұл мұсылман болып, дүниеде Аллаһтың жолында ақыл және һидает арқылы жүреді. Қиямет күнінде болса, жаннатқа алып баратын тура (тегіс) жол үстіне тірілтіледі.

23 Ей, Мұхаммед! Оларға {айт! Аллаһ сендерді жаратты. Сендер үшін құлақты, көздерді, жүректерді жаратты. Сендер аз шүкірлік қыласыңдар}.

24 {Айт, Аллаһ сендерді жер жүзінде жаратып (көбейтті)} оның үстінде сендерді таратты да жинады да, {(есеп беру үшін) Аллаһтың құзырына жиналасыңдар}.

25 {Олар: «Егер сендер шыншыл (рас айтушы) болсаңдар, бұл уәде қашан іске асырылады», - дейді}.

26 Ей, Мұхаммед! Оларға {айт, (бұл жөніндегі) ілім} яғни қияметтің қашан болуы {Аллаһтың құзырында} бұны Аллаһтан басқа ешкім білмейді. {Мен тек қана} сендерді кәпірліктің зардабынан {ашық ескертушімін}. Мен Аллаһ баян қылуға бұйырғанды баян қыламын (баяндаймын). Аллаһ маған қияметтің уақытын хабар қылуды (хабарлауды) бұйырмады.

27 {Олар азаптың өздеріне жақындығын көрген кезде, жүздері қарайып кетеді. Оларға: «Міне бұл сендер} дүниедегі кездерінде маскара қылып (келеке етіп) тездеткілерің келген {талап қылған нәрсе делінеді}}.

28 Ей, Мұхаммед! {Айт: «айтып көріңдерші! Егер Аллаһ} сендер күткендей және армандағандай {Мені және менімен болған} мүміндерді {һәләк қылатын (құртатын, жоятын) болса, яки} біздің ажалымызды кешіктіріп, {бізге рақым қылатын болса} сендерге не пайда бар. {Кәпірлерді қатты азаптан кім құтылдырады (құтқарады)?} яғни мейілі Аллаһ пайғамбар ^(саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) және мұсылмандарды олар үміт қылғандай жойсын (һәләк қылсын) яки сақтап қалсын, оларды (кәпірлерді) азаптан ешкім құтылдыра алмайды.

29 {Айт: «Ол өте Жарылқаушы Аллаһ. Оған иман айттық және Оған тәуекел қылдық. Сендер кімнің анық адасушылықта екендігін келешекте (болашақта) білесіңдер}}.

30 Оларға {айтып көріңдерші?} Аллаһ

сендерге нығмет қылып берген бұлақ, дария және құдықтардағы суларың шамаларың (күштерің) жетпейтіндей алыстап кетсе яки жоғалып кетсе және яки жер астына {сіңіп кетсе, сендерге кім ағын су келтіріп береді дегін} яғни сендердің пайдалануларың үшін жаңбыр яки дариялар арқылы (суды) Аллаһтан басқасы келтіріп бере алмайды.

68. Қалам сүресі

(Меккеде түскен, 52 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Нун} бұл араб әліппесіндегі бір әріп болып, бұдан басқа кейбір сүрелерде келгендей сүренің басталуы үшін қолданылған. {Қаламмен және олар жазған нәрселермен ант (қасам)!}

2 Ей, Мұхаммед! {Сен Раббыңның нығметімен, (мүшпіріктер айтқандай) жыңды (мәжнун) емессің} Аллаһ Тағаланың нығметімен (ол нығмет - пайғамбарлық пен жалпы төрағалық) жыңдылықтан пәксін.

3 {Анығында, сен әлбетте} пайғамбарлықтың қиыншылығын (ауыртпашылығын) және әртүрлі жапаларды көтергендігің үшін басқалар тарапынан міндет қылынбайтын (кейін айтылмайтын) {үзіліссіз сауапқа ие боласың}.

4 Ей, Мұхаммед! {Сен ақиқатында} Аллаһ саған Құранда бұйырған {жоғары мінез-құлыққа иесің}. Сахих хадисте Айша (Аллаһ оған разы болсын) Пайғамбардың ^(саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) ахлағы (мінез-құлқы) жайында сұралғанда: «Оның ^(саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) ахлағы Құран еді»,—деп жауап бергендігі риуаят етілген.

5 **6** {Келешекте (қайсыларыңның жыңды екендігін) сен көресің, олар да көреді} яғни қияметте кімнің жыңды екендігі әшкере болады. Бұл кәпірлердің Пайғамбарды ^(саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) азғын, жыңды деген күмәніне берілген жауап (тойтарыс) болып, Аллаһ төменде және былай дейді:

7 {Күдіксіз, сенің Раббың Өзінің жолынан адасқандарды жақсы біледі}. яғни шынайы адасқандардың сен емес, керісінше, жала жапқандар екендігін жақсы біледі. Шынайы адасқандар ол кәпірлер, себебі, осы жақында (жақын арада) және келешекте келетін пайдадан бет бұрып, зиянды таңдады. {Һидает табушыларды да, жақсы біледі}, яғни

سَسِمَهُ عَلَى الْخُرُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اعْبُدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنطَلَقُوا وَهُمْ يَخْتَفُونَ ﴿٢٣﴾ أَن لَّيَدِ خَلْتَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَا عَلٰى حَرْدٍ قَدِيرٍ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَأَصْلَاؤُونَ ﴿٢٦﴾ لَيْلٌ نَّحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلْرَأَقَلُّ لَكُمْ لَوْلَا لَاتَسْبِحُونَهُ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَلَوَّمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا لَوْلَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَ لَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا لَلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ التَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَنفَجَعَلُ الْمُتْسِمِينَ كَالْجَرِيمِ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِن لَّكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمٰنٌ عَلَيْنَا بِلِقَاةِ إِلٰهِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ إِن لَّكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ يَذٰلِكَ رِزْقُهُمْ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صٰدِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

жақын арада және келешектегі бақытқа апаратын Аллаһтың жолымен жүретіндерді.

8 {Қарсылық қылушыларға бойсұнбағын!}
9 {Сенің оларға жұмсақтық қылуыңды, және олар саған жұмсақтық қылуларын қалайды}, кейбір ғалымдар былай тәпсір жасайды: «Сен айналысып жүрген ақиқатыңды тастап, оларға бүйірінді бұрып, олар саған жұмсақтық көрсетіп, сен олармен бірге болуыңды қалайды».

10-13 Әрбір өтірік {ант іше беретін}, {жиіркенішті, өте айыптағыш}, яғни адамдардың жамандықтарын беттеріне айтатын, {өсекшіл} өсек тасып жүретін, {дөрекі} бұл туралы Зужжаж былай дейді: «Мінезі қатып қалған, құрғақ». Осы кемшіліктерден кейін ол тағы {тексізге} өзін өтірік осы қауымнан дейді, бірақ осы қауымнан еместіге (Уалид ибн Муғираға) {бойсұнба}.

14 15 {Біздің аяттарымыз оған оқылса, оның мал-мүлкі және ұлдары болғандығы үшін (бұл) бұрыңғылардың ертегілері дейді} бұл осылай істеген адамды ескерту және сөгіс беру үшін. Өйткені ол

өзіне мал-мүлік және ұлдарды берген (Рабысын) Оның пайғамбарын және аяттарын теріске шығару (кері қайтару) арқылы жауап қайтарды.

16 {Оның мұрнына дақтап белгі саламыз} яғни ол тозаққа кіруден бұрын, оның мұрнына белгі салумен бірге бетін (жүзін) қара қылып, одан айрылмайтын (жоғалмайтын) бір белгі саламыз.

17 {Күдіксіз, Біз оларды} яғни Мекке әһлін (тұрғындарын) Пайғамбардың (саллаллаһу ғалейһи уа саллам) оларға сұраған дұғасымен құрғақшылық, ашаршылыққа душар етумен {белгілі бақтың иелерін сынағандай сынадық} бұл құрайыштар жақсы білетін қисса еді. Айтылғандарға қарағанда, сол заманда Йеменнің Санға қаласына жақын бір жерде бір адамның Аллаһтың хақын пақырларға (үлестіріп) тұратын бағы бар еді. Бір күні ол адам дүниеден озып, бағы балаларына қалды. Балалары оның жемістерін кембағалдарға беруді тоқтатып, Аллаһтың хақына сарандық қылып: «Малымыз аз, жан санымыз көп, әкеміз сияқты қылсақ, бізге жетпейді»,—десіп, кембағалдарды хақынан махрум етпекші болды. Сонымен, олардың соңы Аллаһ тағала төменде баян еткендей болды. {Олар} яғни бақтың иелері {оның жемістерін} кембағалдар білмесін, оларға еш нәрсе бермейік десіп, {таңсәріде жемістерді үзіп алуға анттасқан (қасам ішіскен) еді}.

18 {Олар истисна (ажырату) қылмаған}, яғни, бұл аятта «Құдай қаласа (Аллаһ қаласа)» дегенді білдіретін. Кейбіреулер: «Бұл аяттың мағынасын «міскіндерге әкесі беріп келе жатқан белгіленген мөлшердегі хақын ажыратып бермеуге ниет қылған еді»,—дегендік болады деп қараған.

19 20 {Олар ұйықтап жатқанда баққа Рабысы тарапынан азап} яғни от (жалын) {түсіп, бақ} күйіп, бүкіл жемісі жиналып болған сияқты, ешқандай жеміс қалмаған {қап-қара күлдей болып қалды}.

21 22 {Олар: Егер (жемістерді) үзбекші болсаңдар} пақырлар келуден бұрын {баққа барыңдар деп, таңсәріде бір-бірін шақырысты (айғайлады)}.

23 24 {Олар (баққа қарай) жүрді. Жолда кетіп бара жатып: Бүгін баққа} «әкелерің беріп келе жатқан жемістерден беріндер!»—деп сұрап қалмауы үшін {әсте бір міскін де кірмесін десіп сыбырласты}.

25 {Олар: (міскіндерді баққа кіруден) тоса

аламыз деген оймен таңсәриде (уйқыларынан) тұрысты} яғни қауымнан бөлініп тағата жолға шықты.

26 **27** {Олар бақтың (күйіп, қап-қара болып кеткендігін) көріп: «Біз шындығында, адасып кетіппіз (адасыппыз)} яғни: «басқа баққа келіп қалыппыз, бұл біздің бағымыз емес»,— десті. Біраз ойланып, бақтың өздерінің бағы екендігін, Аллаһ тағаланың оларды жазалап, бақтың жемістерін құрытып жібергендігін білгеннен кейін: {Жоқ, біз} міскіндердің хақын бермеуді ниет қылғанымыз үшін, бақтың жемісінен {құр қалыппыз», - деді}.

28 {Олардың жақсысы} яғни ең ақылдысы және ерекшесі: {Сендер} Аллаһ тағаланың залымдарды әрдайым күзетіп тұратындығын және Ол міскіндердің хақы турасында өздерінің қате қылғандықтарыңды анық білгеннен кейін {«Не үшін Аллаһқа (тәубе қылып), тәсбих айтпайсындар демеген бе едім?»—деді}.

29 {Олар: «Раббымыз! Сені пәктеп, бойсұнамыз} яғни: «Сен біздің бағымызға қылғаның жайында: бізге зұлымдық қылды деуімізден Пәксің. Міскіндердің хақын тыюмен {біз ақиқатында зұлымдық қылушылардан болдық», - деді}.

30 {Сонымен, олар бір-біріне сөгумен қарасты}.

31 {Олар: «Неңдей өкініш бізге! Біз ақиқатында шектен шығыппыз»,—десті}.

32 {Мүмкін, Раббымыз, бізге бұдан жақсырақ (бақты) бергей, біз әлбетте Раббымыздан} жақсылық беруін және кешіруін {үміт қылушылармыз}.

33 {Азап міне осылай} яғни кәпірлерге де бақ иелеріне түскен азап түседі. {Егер олар білсе, ақыреттің азабы тіпті де қатты} бірақ олар білмейді.

34 {Тақуалар Раббыларының құзырында ақиқатында нағым жаннаттарда (яғни жемістері мол жаннаттарда) игіліктенеді}.

35 {Біз мұсылмандарды кәпірлермен пара-пар қыламыз ба (теңейміз бе)?} сол замандағы құрайыш кәпірлерінің үлкендері: «Егер Мұхаммедтің айтқандары тура болып қалған халде де (жағдайда да), біздің жағдайымыз бен мұсылмандардың жағдайы тек дүниеде ұқсас болмайды. Ақыретте де бізге мұсылмандарға берілген

жаннаттың нығметтері беріледі»,—деседі. Сонымен, Аллаһ тағала жоғарыдағы аятында, Аллаһтың тағатында (құлшылығында) мықты тұрғандар мен Аллаһқа сатқындық істеуді қаперіне алмайтын, күнәһар, пасықты пара-пар (тең) қылудың әділдік еместігін хабар қылады (хабарлады).

36 {Сендерге не болды?} тура сыйлау және жазалау құқығы сендерге берілгендей {қалайша мұндай үкім шығарасындар!} бұл үкім - қате.

37 **38** {Яки сендерде} қарсы шығушы (күнәһар) мен бойсұнушы пара-пар (тең) болады деп жазылған {бір кітап болып, одан сендерге (Қиямет күні) қалағандарың бар, дегенді оқыдыңдар ма?}

39 {Немесе сендер үшін Бізге қарсы Қияметке дейін жалғасатын, шәксіз өз пайдаларыңа үкім берілетін бір ант бар ма?} яғни, сендердің қанағаттандырылатындай,

Аллаһ сендерді жәннатқа кіргіземін деп ант ішіп, Қиямет күніне дейін тұрақты, өзгермейтін, сол күні үкімдеріңді беретін келісім бар ма?

40 Ей, Мұхаммед! Сөгіп {Олардан сұрап көр, олардың арасында қайсысы (жоғарғы істерге) кепілдік қыла алады?}

41 {Яки олардың} ақыретте мұсылманмен оларды пара-пар қылатын Аллаһқа {серік қосып алған (тәңірлері, құдайлары) бар ма? (Егер олар шағымында) шыншыл болса, (қосқан) серіктерін келтіріп көрсін}.

42 {Ол күнде} яғни Қиямет күнінде {балтыр (сирақ) ашылады}. Аллаһ субханаһу уә тағала мақлұқаттарына ол күннің өте қорқынышты екендігін білдіруі үшін балтырын ашады. Имам Бұхари Әбу Сағидтің (Аллаһ оған разы болсын) былай дегенін риуаят қылады: «Мен Пайғамбардың ^(саллаллаһу ʿәлайһи уә саллам) мынадай айтқандығын естігенмін: «(Қиямет күні) Раббымыз балтырын ашады. Сонымен, барлық мұсылман ер және мұсылман әйелдер Оған сәжде қылады. Бұлардан дүниеде рия (басқалар көрсін яки естісін) үшін сәжде қылғандар, сәжде қылғалы барғанда бүтін денесі таяқтай қатып қалады». {Олар (иманын сынау үшін) сәжде қылуға шақырылады. Олар сәжде қыла алмайды} ол кезде барлық мақлұқаттар сәжде қылады. Тек кәпір және мұнафиқтар дүниеде Аллаһқа

46 {Яки олардан} дінге шақыргандығына ақы сұрап, олардың (экономикалық) жүгін ауырластырып (қиындатып) жібердің бе?} яғни, сен олардан дағуатыңа ақы сұрап, оларға сараңдықтарынан ақы төлеуге қиын болып, сол себепті дағуатыңа жауап бермеді ме?

47 {Не оларда жасырын (ғайыпты) ғылым бар болып, оны жаза ма?}, яғни, оларда ғайыпты білім бар ма? Және де күмәнданған дәлел-сипаттардың қалағанын жазып, сол жазғандарымен сенімен пікірталастық қыла ма?

48 Аллах тағала Пайғамбарға ^(салпаллаху ʿalayhi уа саллам) сабыр қылуға бұйырып: {Раббыңның үкіміне сабыр қыл}. Асығыстықта, зерігушілікте {киттің иесіне} яғни Юнуске (аләйһис-сәләм) {ұқсамағын. Өз уақытында ол қайғырған халде} киттің қарнында тұрып: {Раббысына: (Раббым!) Сенен басқа құлшылыққа лайықты (тәңір) жоқ, Сен (барлық кемшіліктерден) Пәксің. Мен шындығында (өз нәпсіме) зұлымдық қылушылардан болдым} (Әнбия сүресі, 87-аяттың бір бөлігі) деп {жалбарынды}. Юнус пайғамбар (аләйһис-сәләм) киссасы туралы Әнбия, Юнус және Сафват сүрелерінде баян етілген.

49 {Егер ол} тәубе қылуы сияқты {Раббысының нығметіне ие болмаған болса еді, әлбетте, ол (қылмысына) мүләйімдік қылынған халде} терек те жоқ, тау да жоқ {бір айдалаға тасталған болатын еді}.

50 {Раббысы оны (пайғамбарлыққа) таңдады. Оны жақсылардан қылды} яғни жақсылыққа орнықты (толы) етті. Кейбір риуаяттарда: «Аллаһ оған және оның қауымына шапағат қылып, оны жүз мыңнан артық қауымға қайта пайғамбар қылып жіберді. Және олардың барлығы иман айтты»,—делінген.

51 {Кәпірлер Құранды естіген кездерінде} саған болған дұшпандықтарының қаттылығынан жаман {көздерімен сені құлатып жіберуге шақ қалады. Сені: күдіксіз, бір жынды деседі}.

52 {Құран—тек қана бүкіл әлем иелері үшін уағыз-насихат}.

69. Хаққа сүресі

(Меккеде түскен, 52 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

خَشِيَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْفَعُهُمْ ذَلَّةً وَقَدْ كَانُوا بِدُعْوَانِي إِلَى السُّجُودِهُمْ وَسَلَامُونا
 17 فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَعْلَمُونَ 44 وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ 45 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ
 مِنْ مَعْرُومٍ مُنْقَلَبُونَ 46 أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ 47 فَأَصْبَرَ
 الْكُرْهِيكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ 48 نُوَلِّا
 أَنْ تَدْرِكَهُمُ بَعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنْ يُدَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ 49 فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ
 فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ 50 وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ
 لَمَّا سَأَعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ 51 وَمَاهُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ 52

سُوْرَةُ الْحَاقَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 الْحَاقَّةُ 1 مَا الْحَاقَّةُ 2 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ 3 كَذَّبَتْ ثَمُودُ
 وَعَادُ بِالقَارِعَةِ 4 فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا وَبِالقَارِعَةِ 5 وَأَمَّا
 عَادُ فَأَهْلِكُوا بَرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ 6 سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
 سَمْعَ لِيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى
 7 كَأَنَّهُمْ أَعْجَارٌ نَحْلٌ خَاوِيَةٌ 8 فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ 8

иман айтып көрмеген және Оған сәжде етіп көрмегендігі үшін, барлық мүшелері қатып қалып, сәждеге иіле алмайды.

43 {Олар (қорқыныштан) тіке қарай алмайды. Оларға қорлық бет алады. Олар (дүниеде) сау} дене-мүшелері бүтін, қылуға күші жететін {кездерінде сәждеге шақырылған еді}. Ибраһим Тәйми былай дейді: «Азан және қамат арқылы шақырылған еді. Олар сәждеден бас тартты».

44 {Бұл сөзді (Құранды) теріске шығарушыларды маған қалдыр}, яғни, оларды, олардың жағдайларын, жүрегіңді әурелендірмей Маған таста, Мен оларға да саған да жеткіліктімін. {оларды білмеген жақтан, әсте-әсте хәләкатқа (жойылуға) бет алдырамыз}. Оларды нығмет күтіп отыр деп ойлайды, соңында алып баратын жерін ойламайды. Сонымен, соңында нені кездестіретіндерін де ойламайды.

45 Олардың тіпті де көп күнә істеуі үшін {оларға уақыт беремін. Күдіксіз, Менің амалым (істі жүргізуім) өте шебер}. Ешқандай бір нәрсені бос жібермеймін.

1 Ақиқаттар анық әшкере болатын {Хаққа}, яғни, Қиямет.

2 {Хаққа (Қиямет) не?}

3 {Қияметтің не екендігін қалай біле аласың?}

4 {Сәмуд және Ад (қауымдары) қияметті инкәр қылды (теріске шығарды)}.

5 {Сәмуд} яғни Салих (аләйһис-сәләм) қауымы {болса әдеттен тысқары қатты дауыспен һәләк қылынды (құрыды, жойылды)}.

6 {Ад} яғни Һудтің (аләйһис-сәләм) қауымы {болса шектен тыс (артық) қатты} тоқтамай шығатын {және суық боранмен жойылды}.

7 {Аллаһ оларға боранды жеті түн, сегіз күндіз (үздіксіз жалғасты түрде) келтірді (қылды)} Оларды шиыршық тастар өлтiрген едi. {(Ад) қауымының} өз мекендерінде һәләк болып (жойылып) {құрма ағаштарының шiрiген томарларындай жатқандығын көресiң}.

8 {Олардан бiр адамның (аман) қалғандығын көре аласың ба?} олардан бiр де адам сау қалмаған едi.

9 {Перғауын және одан iлгергi} кәпiрлер {және қалалары төңкерiлгендер (ойрандалғандар)} яғни Лут қауымы, Аллаһқа серiк қосу және қарсы шығу (сатқындық қылу) сияқты {қате iстердi iстедi} (қылды).

10 {Олар Раббысының пайғамбарына сатқындық қылды (қарсы шықты), сонымен оларды Аллаһ} жұрттарын төңкерiп жiберу және қиыршық тас аралас боран жiберу арқылы {қатты жазалады}.

11 12 {Күдiксiз, (Нұхтың заманында) үлкен су жайылып (басып) кеткен шақта, сендердi} яғни аталарыңды сендер әлi дүниеге келмеген кезде {Бiз кемеге салдық}. {Оны сендерге бiр өнеге және естiр құлақтарға естiп, сақтау үшiн ғибрат қылдық}, яғни, Ей, Мұхаммедтің (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) үмбеті! Сендерге Нұх пайғамбар (аләйһис-сәләм) қауымының жойылу қиссасын Аллаһтың ұлы күдiретiн және кегiнiң қандай қатты екенiн көрсететiн, естiген құлақ жаттап алатын өнеге ретiнде келтiрдiк.

13 {Бiрiншi реткi сұр үрленген кезде}.

14 {Жер және таулар (орындарынан) көтерiлiп (бiр-бiрiне) ұрылып (уатылып кеткен) кезде} яғни олар бiр-бiрiне бiр гана ұрылуда күл-талқан болып кеткенде.

وَجَاءَ ذُرْعُونَ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ

رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَاطِعًا لِّلْمَاءِ حَمَلْنَاكَ فِي الْجَارِيَةِ

﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكَ تَذْكِرَةً وَتَعِبْنَا أُنْذُرِيهِ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نَفِخَ فِي الصُّورِ

نَفْحَةً وَاحِدَةً ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

فِيَوْمٍ مِّثْلٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمٍ مِّثْلٍ وَاهِيَةً

﴿١٦﴾ وَالْمَلِكُ عَلَى أَجْجَاهَا وَنَجِيلٌ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمِينَةٌ

﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ

كِتَابَهُ بِإِسْمِئِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْنِينَةٌ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ

جِسِّيَّةٌ ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا مَّا سَلَّمْتُمْ فِي الْآيَاتِ

الْحَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِإِسْمِئِهِ فَيَقُولُ لَيْتَنِي لَأُوْتِيَ كِتَابِيَةً

﴿٢٥﴾ وَلَأُوْتِرَ مَا جِيسِّيَّةٌ ﴿٢٦﴾ بِلَيْتِنَا كَأَن تَالِقَاصِيَّةٌ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَى

عَنِّي مَالِيَةٌ ﴿٢٨﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾ خَذُوهُ فَعَلُوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ لَجِمَ

صَلْوَتُهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ

كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِآلِهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يُحِضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

15 {Бұл күні үлкен іс} яғни Қиямет {жүз береді (өң береді), басталады}.

16 Періштелердің түсуі үшін {аспан жарылады. Бұл күнде аспан (ойрандалып) әлсіреп кетеді}.

17 Аллаһ бұйыра салысымен жерге түсіп, жердегі барлық нәрселерді Өз бақылауына алу үшін {періштелер аспанның төңірегінде (тараптарында) тұрады. Бұл күнде Раббысының Аршысын сегіз періште үстерінде көтеріп тұрады}, Аллаһқа жақын, жақсы көретін сегіз періштелер.

18 {Бұл күнде сендер} Аллаһ тағалаға есеп беру үшін {жолығасыңдар, сендер ешқандай бір сырды жасырып қала алмайсыңдар}, яғни қандай болса да сырды, сөздеріңнен болсын, істеген істеріңнен болсын, өздеріңнен болсын, ештеңені Аллаһтан жасыра алмайсыңдар.

19 {Амал кітабы оң қолына берілген адам} ішіндегі дұрыс сенім мен жақсы амалдарды көріп, қуаныштан: {«бұл менің амал кітабымды алып оқып көріңдер»} дейді.

20 {«Мен} дүниедегі кезімде ақыретте

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينِ ﴿٢٦﴾ لَا يَأْكُلُهُمْ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَا لَا تَبْصِرُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَدَّكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْهَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا يَمْكُرُ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّكُمْ مَكْدِبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَلْحِسْرَةُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْمَعَارِجِ ﴿٧٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْتَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

жаман амалдарын, оны қандай азап күтетіндігін көріп, тірілтудің жоқ болғанын және өлімнің мәңгі болғанын армандайды.

28 {Менің} жиған {мал-мүлкім маған еш нәрсеге жарамады} яғни Аллаһтың азабын тосып қала алмады.

29 {Менің күш-қуатым қолымнан кетті} кейбіреулердің тәпсір қылғанынша: мансаб, бедел, билік менен кетті.

30 Бұл кезде Аллаһ тозаққа жауапты періштелерге айтады: {Оны ұстандар, оған бұғау салындар},

31 {Сосын оны тозаққа тастандар}.

32 {Сонан соң оны ұзындығы 70 кез келетін шынжырмен байлаңдар}, Суфьян былай дейді: «Ол (шынжыр) оның артынан кіргізіліп аузынан шығатыны бізге жеткізілді».

33 Оның мұндай азапталуы сол себепті, {ол шындығында Ұлық Аллаһқа иман айтпаған (келтірмеген) еді}.

34 {Міскінге тамақ беруге қызықпайтын, ұмтылмайтын} еді}.

35 {Бүгін оған бұл жерде} яғни Қиямет күнінде шапағат қылатын және пайдасын тигізетін {дос жоқ} себебі бұл күн туыс туысынан (туған туғанынан), жақсы көргендер бір-бірінен қашатын күн.

36 {Оған іріңнен} яғни денелерін жуып түскен, құсық және іріңнен {басқа тамақ жоқ}.

37 {Оны тек қана адасқан адамдар} яғни күнәһарлар және кәшірлер ғана {жейді}.

38 39 {Мен сендер көріп тұратын нәрселермен ант етемін. Сендер көрмейтін нәрселермен де ант етемін} яғни барлық мақлұқатпен ант етемін {қасам қыламын}.

40 {Бұл Құран әлбетте құрметті елшінің} яғни Жәбірейілдің (аләйһис-сәләм) алып келуі яки Мұхаммедтің (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) тиләуат қылып беруі арқылы Аллаһ тарапынан жеткізілген {сөз}.

41 {Ол} Құран сендер күмән қылғандай {ақынның сөзі емес} себебі, ол ақын өлендерінің бір түрі емес {сендер өте аз сенесіңдер}, яғни аз ғана иманмен иман етесіңдер.

42 {Ол} Құран сендер күмән қылғандай {балгердің сөзі де емес} өйткені, балгерлік пен Құран біріге алмайтын бөлек-бөлек нәрселер {сендер аз уағыз-насихат аласыңдар}.

43 {Әлемдердің Раббысы тарапынан

{есебіме кезігемін деп ойладым», - дейді} яғни, (шүбәсіз (айқын) сенген едім.

21 {Ол көңілді тұрмыста болады} разы болатын тұрмыста болады.

22 {Жоғары} яғни, жоғары жердегі, өйткені ол аспанда, немесе үйлері жоғары, мәртебесі жоғары {жаннатта болады}.

23 {Оның жемістері} тік тұрғанда да, отырғанда да, жатқанда да қолын созып қана ала алатын дәрежеде {жақын болады}.

24 Оларға былай делінеді: {Өткен күндерде} яғни дүниедегі кездерде жақсы амалдарды {қылғандықтарың үшін, қуанышта (шат-шадыманда) жеңдер, ішіңдер}.

25 {Амал кітабы сол қолына берілген адам} жаман амалдарын көріп, қайғырған халде {айтады, маған амал кітабым берілмеген болса ғой!}

26 {Есебімнің не болғанын білмесем едім (ғой)!}, себебі енді барлығына жауап беру керек.

27 {Дүниеде өлімім өмірімді} ақыретте қайта тірілмес қылып {аяқтатса ғой!},

түсірілген} яғни ол Құран пайғамбарларың Мұхаммедке ^(саллалаху ʔаләйһи уа саллам) Раббыларың тарапынан сол пайғамбардың тілі арқылы түсірілген.

44 {Егер ол} яғни Жәбірейіл (аләйһис-сәләм) яки Мұхаммед ^(саллалаху ʔаләйһи уа саллам) {Біздің атымыздан жалғанды құрастыратын болса},

45 {Әлбетте, оның оң жағынан алар едік}, яғни, оң қолынан.

20 {Сосын оны негізгі күре тамырын кесіп тастайтын едік} бұл патшаны қатты ашуландырғанда қолданатын жазаның баяны (суреттеуі).

47 {Сендерден ешбір адам оны} Біздің жазалауымыздан {қорғап қала алмайды} Сендер үшін Аллаһ туралы қалай ғана өтірік айтады?

48 {Күдіксіз, бұл Құран—тақуалар үшін уағыз-насихат}. Өйткені олар Құраннан пайда ала алады.

49 {Біз күдіксіз білеміз, сендердің араларыңда} Құран аяттарын соншама анық тура {оны теріске шығарушылар (қабылдамаушылар) бар} Біз оларға тиісті жазасын береміз.

50 {Ол (Құран) кәпірлерге} олар Құранды растаушылардың (тасдиқ қылушылардың) сауабын және теріске шығарушылардың азабын көрген кезде {әлбетте қасырет болады}.

51 {Ол (Құран) анық} Аллаһ тарапынан түсірілген {шәксіз (күдіксіз) ақиқат}.

52 {Ұлық Раббыңды} мүшріктердің жалаларынан {пәк есімімен дәріште!}.

70. Мағариж сүресі

(Меккеде түскен, 44 аят)

Аса Меірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Бір тілеуші} ол Нәзір ибн Харис деп айтылды {{кәпірлерге) сөзсіз болатын азаптың (түсуін) тіледі}. Нәзір ибн Харис былай деді: {Егер бұл (яғни Құран) Сенің тарапыңнан түскен ақиқат болатын болса, аспаннан үстімізге тас жаудыр, яки бізді қатты азаппен жазалағын!} (Әнфал сүресі, 32-аят).

2 {Кәпірлер үшін оны кетіруші жоқ} яғни, ол азапты кәпірлерден ешкім қайтара алмайды.

3 {Ол} періштелер шығатын (көтерілетін) {аспан} сатыларының Иесі—Аллаһ тарапынан болған}. Сатылар туралы «ол ұдылық сатылары» деген тәпсір де бар.

4 {Періштелер және рух} яғни Жәбірейіл сол сатылармен {Аллаһқа сондай

бір күнде өрлейді, оның ұзындығы 50 мың жыл келеді} Қиямет күні есеп беру үшін тұратын уақыт 50 мың жыл болып, сонан кейін жәннат иелері жәннатқа және тозақ иелері тозаққа орналасады.

5 {Ей, Мұхаммед! Қауымыңның келтірген (жеткізген) қиыншылықтарына (азаларына) {көркем (түрде) сабырлық қыл} Аллаһтан басқаға шағымдануға болмайды.

6 {Олар қияметті ұзақ көреді}, яғни, алыс, немесе ешқашан болмайтындай.

7 {Біз оны жақын деп қараймыз}.

8 {Ол күні аспан ерітілген мыстай (мыс сияқты) болып қалады} кейбір риуаяттарда: «майдың қалдығы сияқты болып қалады»,—делінген.

9 {Таулар ерітілген реңді (түсті) жүндей (жүн сияқты) болып қалады}.

10-14 {Әр адам өз жағдайымен болып қалатындығы үшін {дос достан көре тұра (халін) сұрамайды} тозаққа лайық болып қалған {күнәкар адам өз орнына ұлдарын, әйелін, бауырын және өзінің рулас туған-туыстарын} яғни өзінің ең қадірлілерін {және жер жүзіндегі барлық адамды беріп болса да, бұл күндегі азаптан құтылуды армандайды}.

15-16 {Жоқ, ол—анық (бар болған, мойындалған) тозақ} яғни күнәкар кәпір мұндай арманынан қайтсын. Пида қылынған (құрбандық қылынған) ешқандай нәрсе оны азаптан құтқара алмайды. Оның алдында тозақ жанып тұрады. Ол ыстығының қаттылығынан {басының терісін жұлады}.

17-18 {Ол} яғни тозақ, ақиқаттан (хақтан) {жүз бұрып бұралған және пұл-мал жинап сақтаған} одан Аллаһтың және міскіндердің хақысын шығармаған {-дарды шақырады}.

19 {Адам шындығында шыдамсыз} көңілмен {жаратылды}.

20 {Оған} жоқсыздық, яки ауру (кесел), яки қорқыныш сияқты {бір көңілсіздік келген шақта зарлаушы}.

21 {Бір} тоқшылық, байлық және кеңшілік (молшылық) сияқты бір {жақсылық жеткен кезде, сараңдық қылушы}.

23-22 {Тек қана (төмендегілер бұдан) тысқары: олар намазға барынша көңіл бөлушілер} яғни әрқандай бір нәрсе олардың парыз намазын өз уақытында орындауына (өтеуіне) тосқауылдық қыла алмайды, және де оларда шыдамсыздық, зарлаушылық, сараңдық деген сипаттар жоқ.

11. يَصْرُوهُمْ يَوْمَ الْمَجْرُمِ لَوْ يَفْنَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِنِيهِ
 12. وَصَنَجَبْتَهُ وَأَخِيهِ 13. وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْتِيهِ 14. وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 15. جَمِيعًا ثُمَّ نَبِيهِ 16. كَلَّا إِنَّمَا الظنُّ 17. تَزَاوَعَةٌ لِلشَّوَى 18. تَدْعُوا
 19. مِنْ أَدْبُرٍ وَتَوَلَّى 20. وَجَمَعَ فَأَوْعَى 21. إِنْ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا
 22. إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا 23. وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا 24. إِلَّا
 25. الْمُصَلِّينَ 26. الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ 27. وَالَّذِينَ فِي
 28. أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ 29. لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ 30. وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
 31. بِيَوْمِ اللَّيْلِ 32. وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ 33. إِنْ عَذَابِ
 34. رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ 35. وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ 36. إِلَّا عَلَى
 37. أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ 38. فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَهُ
 39. ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ 40. وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ
 41. وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ 42. وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
 43. أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ 44. فَالَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ
 45. عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ 46. أَيُطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ
 47. أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةً نَعِيمًا 48. كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ 49.

24 25 {Олар малдарынан сұрайтын пақырларға (кедейлерге) және намысшылықтан {сұранбайтын (тіленбейтін) пақырға (кедейге) белгілі хақын} яғни зекет яки туыскандық сыйластығын (хақын) {береді}.
 26 {Олар Қиямет күніне} шәк қылмай {тәсдік қылушылар (растап, нық сенушілер, растаушылар)}.
 27 {Олар} өздерінің қылған бірталай жақсы амалдары болса да {Раббысының азабынан қорқушылар}.
 28 {Күдіксіз, олардың Раббысының азабы қаперсіз (бейғам) болуға болмайтын нәрсе} әрқандай біреудің одан қаперсіз болмауы керек.
 29 {Олар әуреттерін харамнан сақтаушылар}.
 30 {Тек қана жұбайлары және күндері бұдан тысқары} өздерінің жұбайлары (әйелдері) және күндерімен жақыншылық қылғандарға {шектеме қойылмайды (күнә жазылмайды)}.
 31 Жыныстық талабын қандыруды {бұдан тысқары тілеушілер шектен шығушылар}.
 32 {Олар} өздеріне тапсырылған {аманаттарға және берген уәделеріне

(келісіміне) уәфа қылушылар (орындаушылар, көңіл бөлушілер)}.
 33 {Олар} мейлі абыройлы және абыройсыз, жақын және алыс әрқандай кісінің алдында жасырмастан және өзгертпестен {тура куәлік берушілер}.
 34 {Олар намазды (орындаушылар)} яғни ешқандай себептен намазын тастамайды. Сонымен қатар намазын бұзатын және сауабын бекер қылып жіберетін ешқандай іс-әрекетпен шұғылданбайды.
 35 {Міне, солар жәннаттарда} орын алушылар және түрлі күтіп алулар арқылы {құрметке бөленушілер}.
 36 Ей, Мұхаммед! {Кәпірлерге не болды екен, олар} сені жалғаншыға шығару және маскара қылу мақсатында {сен тарапқа (жаққа) тез келісіп, оң-сол жағында топ-топ болып} мойындарын созысып {отырысады}.
 37 38 {Олардан әрбір адам жемістері мол жәннатқа кіргізілуді дәмелене ме?} мүшріктер Пайғамбардың (саллаллаһу ʿалейһи уа саллам) төңірегінде шеңбер-шеңбер (хәлақа-хәлақа) болып топтасып алып, оны сөзіне құлақ салатын. Оны және сахабаларын мазақ қылатын. Олар: «Егер Мұхаммед айтқандай бұлар жәннатқа кіретін болса, әлбетте, бұлардан бұрын біз кіреміз дейтін». Бұл аяттар солар хақында (жайында) түскен.
 39 {Жоқ} яғни олар жаннатқа мәңгі кіре алмайды. {Күдіксіз, Біз оларды олар білетін нәрселерден} яғни лас мәниден {жараттық}. Сол себепті оларға тәкаппарлық жараспайды. Имам Ахмад, Ибн Мәжәһ және Ибн Сағид былай риуаят етеді: «Пайғамбар (саллаллаһу ʿалейһи уа саллам) бұл аятты және осы сүренің 36-аятындағы: {(Ей, Мұхаммед!) Кәпірлерге не болды екен, олар сен тарапқа тез келісіп, оң-сол тарапында топ-топ болып отырысады} деген аятты оқып, сонан соң алақанына түкіріп, бармақ қолын оның үстіне қойып тұрып былай деді: «Аллаһ тағала: «Ей, адам баласы! Мен сені осындай ғана нәрседен жаратқан бола тұра, сен Мені қалайша әлсірете аласың?» - дейді.
 40 41 {Шығыстардың және батыстардың Раббысымен ант! Оларды олардан жақсырақ адамдармен алмастыруға} яғни мойынсұнбайтындарды жойып, орнына олардан артық және Аллаһқа бойсұнушы бір қауымды келтіруге {Біз әлбетте күдіреттіміз. Біз (бұдан) әлсіз емеспіз}.

42 Ей, Мұхаммед! {Оларды қоя бергін, (тіпті) олар уәде қылынған күнге жолыққанға дейін} жалғанға {батсын}. Сен бұйырған істерді қылмастан дүниеде {ойнасын (сауық-сайран қылысын) сен бұған қайғырып кетпе, сенің жұмысың (міндетің) тек қана жеткізіп қою}.

43 {Ол күні қабірлерінен шығып, құтты бір тигулі көмбеге қарай жүргендей (махшар майданына, алаңына) жүгіреді}.

44 {Олар} қорланған халде Аллаһтан ұялып {жоғары қарай алмайды. Оларды қорлық орап алады. Міне, сол оларға уәде қылынған күн}.

71. Нұх сүресі

(Меккеде түскен, 28 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Біз ақиқатында Нұхты қауымына: «Қауымыңа қатты азап» яғни дүниедегі кездерінде топан су апаты, немесе ақыретте тозақ азабы {келуден бұрын оларды ескерткін», - деп жібердік}. Нұх (аләйһис-сәләм) елшілердің ішіндегі бірінші рет жіберілген елші болып, ол қауымы арасында 950 жыл дағуат жүргізген.

2 {Нұх айтты: «Ей, қауымым! Мен ақиқатында адамдарға (жіберілген) әшкере ескертушімін»}.

3 {«Аллаһқа құлшылық қылындар, Одан қорқындар және Аллаһқа бойсұныңдар»}.

4 {Ол} пайғамбарға ілесуден (еруден) және уағызын қабылдаудан ілгері {кейбір күнеларынды кешіреді. Сендерді белгілі уақытқа дейін кешіктіреді} яғни бойсұнсаңдар ғана өмірлеріңді Аллаһ тағдыр қылған ең соңғы мөлшерге дейін ұзартады. {Күдіксіз, егер білсеңдер, Аллаһтың (адамға бекіткен) ажалы келген кезде (ажал) кешіктірілмейді} яғни ажалдарың толса да, тағы да (оның үстіне) кәпірлік халде болсаңдар да, ажалдарың мүлдем кешіктірілмейді. Сол үшін де иман айту және бойсұнуға асығындар!

5 {Нұх айтты: «Раббым! Мен ақиқатында қауымымды күндіз-түні (иманға) шақырдым»}.

6 {«Менің шақыруым оларды} мен шақырған нәрседен {тіпті де} алысқа {қашырып жіберді}.

7 {Мен оларды Сенің кешіріміңе (жарылқауыңа)} алып баратын иман және

فَلَا أُقْسِمُ رَبِّي الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ مَّخُوضًا وَيَلْمُوا أَحَقَّنَّ يَلْقَاؤُهُمُ الَّذِي

يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ نَرَهُمْ ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ ﴿٧١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا

اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مَن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا

فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِيُغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْغِيَهُمْ

فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ

لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

тағат-құлшылыққа {ие болсын деп, әрқашан дағуат қылсам}, дағуатымды (шақыруымды) естімеу үшін {бармақтарын құлақтарына тығып алды}, сөзімді естімеу яки мені көрмеу үшін {киімдерімен бастарын орап алды}. Күпірлікте {бекем тұрды. Дандайсып (тәкаппарланым)} иманды қабылдаудан {тіпті де бас тартты}.

8 {Сонан кейін мен оларды жария (дауыстап шақырып) дағуат қылдым}.

9 {Сонан соң оларды әшкере дағуат қылдым және жасырын дағуат қылдым} яғни бір адамнан кейін бір адамды басқалардан құпия халде әртүрлі жолмен дағуат қылдым. Кейбіреулер: «Оларды үйлеріне барып дағуат қылдым дегендік болады» деп қарайды.

10 {(Оларға) айттым: «Раббыларыңнан жарылқау тілендер, Ол ақиқатында Жарылқаушы}.

11 {Ол сендерге мол жаңбыр жаудырып береді}.

12 {Сендердің малдарынды және ұлдарынды

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَمِنْ بَيْنٍ وَيَجْعَلْ
 لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
 وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
 طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
 وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
 إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِيَسْأَلُكُمْ مِنْهَا
 سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمُ عَصَوْنِي وَأَتَّعَمُوا مِنْ لَدُنِّي وَهَذَا
 مَا لَهُمْ وَوَلَدُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
 لَا تَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِ الْهَيْكَلِ وَلَا تَنْزِلْ عَلَيْنَا مَاءً وَلَا سَوَاعًا وَلَا نَفُوتَ وَيَعُوقُ
 وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
 مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرِقُوا فَادْخُلُوا نَارًا فَامْرُؤًا يَجِدُهَا هَبًّا مِنْ دُونِ
 اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْزِلْ عَلَيَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَكَيِّفَ
 دَيَّرَ ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِذْ نَذَرْتَهُمْ مَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا الْفَاجِرَ
 كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
 مُؤْمِنًا وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٢٨﴾

жаратқан. Сонан кейін оның ұрпағын топырақтың бір бөлігі болған хайуан және өсімдіктерден азықтанатын қылған еді. {Сонан соң Аллаһ сендерді жерде қайтарады} яғни өлгеннен кейін жерде жерленесіңдер. Сонымен мүшелерің топыраққа айналып кетеді. {Сосын сендерді} Қиямет күні қайта тірілту арқылы, бірінші рет жаратқандай сатылап емес, керісінше, бір ғана ретте (бір рет қана) {жерден шығарады}. {Жерде кең жолдарда жүрулерің үшін Аллаһ сендерге жерді жазық (төсеніш) қылып берді}. {Нұх айтты: «Раббым! Олар шындығында маған қарсы шықты. Малына, баласына және өздеріне зияннан басқаны арттырмаған кісілерге} яғни дүниеде мал-дүниесіне зиян салатын және ақыретте азапқа душар болуына себепші болатын байларына, көсемдеріне (басшыларына) {ерді}. {Олар} яғни көсемдері маған тұзақ (айла) құрды. Маған және маған ерушілерге зарар жеткізіп, қол астындағыларды мені өлтіруге айдап салу арқылы {үлкен айла түзді (құрды)}. {Олар} яғни көсемдері ерушілерін Нұхқа (аләйһис-сәләм) ілеспеуге үндеп: {Пұттарыңды (табынған құдайларыңды) әсте тәрік етпендер, уәдті, суақты, яғусты, яғуқты және нәсрді әсте (мүлдем, ешқашан) тастамаңдар деді}. Бұл сол замандағы солардың пұт және суреттері еді. Жоғарыдағы есімдер Адам (аләйһис-сәләм) мен Нұх (аләйһис-сәләм) аралығындағы заманда өмір сүрген жақсы (ізгі) адамдардың есімдері болып, олардың суреттерін ғибадатханаларына қойып алған еді. Сонан соң олардан кейінгі ұрпақтарға келгенде шайтан оларға: «Сендерден бұрынғылар осы суреттерге құлшылық қылушы еді, сендер де бұл суреттерге ғибадат қылыңдар!» - деді. Сонымен олар суреттерге құлшылық (ғибадат) қылуға бастады. Пұттарға ғибадат қылу сол уақыттан басталған (деп есептеледі). Кейіннен басқа ұлттарға (міллеттерге) тарқала бастады. Арап түбегіне де келіп, олардан кейбір қауымдар сол пұттарға құлшылық ете бастады. {«Олар} яғни көсемдері яки пұттар {шындығында көптеген кісілерді (адамдарды) адастырды. Раббым! Сен де

көбейтіп береді. Сендерге бақтарды, өзендерді береді} (бағыштайды), бұл аят жарылықау талап ету (истигфар айту) жаңбыр жаудырып беру және әртүрлі мол ризықтың пайда болуының негізгі (маңызды) себептерінен екендігін көрсетіп береді.

{13} {Не үшін сендер Аллаһтың Ұлықтығынан қорықпайсыңдар?}

{14} {Әйтсе де, Аллаһ сендерді бір қанша сатыларға бөліп} яғни мәниден ұйыған қанға, сосын бір кесек (бөлік) етке, сосын толықтырылған денеге айналдыру, сосын бөбек бала, жас жігіт және кәрі қылу арқылы {жаратты}, Солай бола тұра, қалайша Аллаһ тағаланың бұл көркем жаратуын кіші санайсыңдар?

{15} {Сендер көрмедіңдер ме? Аллаһ қандай қылып жеті аспанды бірінің үстіне бірін қылып (қойып) жаратты},

{16} {Айды оларда} яғни аспандарда, дүниенің аспанында жер жүзі үшін {нұр қылды, күнді} жер иелері (тұрғындары) үшін нұр шашушы {шырақ қылды}.

{17} {Аллаһ сендерді жерден жаратты} өйткені аталарың Адамды топырақтан

залымдардың адасуларын ғана арттыр»} жеңілулерін арттыр, кейбіреулер: «айлаларындағы адасушылықты арттыр» деп те тәпсірлеген.

25 {Олар күнәлары себепті} топан сумен {суға} батырылды}, сосын ақыретте {тозаққа кіргізіледі, олар өздері үшін Аллаһтан басқа ешқандай жәрдемші таба алмады}.

26 Аллаһ тағала Нұхқа (аләйһис-сәләм): {Қауымыңнан бұрын саған иман айтқандардан басқа тағы да иман айтушылар болмайды} (һуд сүресі, 36-аят) деген аятты уахи қылғаннан кейін {Нұх айтты: «Раббым! Жер жүзінде кәпірлердің бірін де (бірде-бірін) қалдырма»} яғни олардан үміт үзіп дұға қылды. Сонымен Аллаһ оның дұғасын қабыл етіп, оларды топан суға батырды.

27 {Егер оларды қалдырсаң, күдіксіз, пенделеріңді} хақ (тура) жолдан {адастырады. Олардың тапқан балалары да тек қана} Саған бойсұнбайтын {бұзық, кәпір болады} Сенің берген нығметтеріне күпірлік жасап, шүкіршілік қылмайды.

28 {Раббым! Маған, ата-анама, менің үйіме мүмін болып кірген кісіге және мүмін ерлерге, мүмін әйелдерге кешірім (жарылқау) қылғын. Залымдарға тек қана жойылуды (ойраншылықты) арттыра түс}. Бұл дұға Қиямет күніне дейін барлық залымдарға жалпы.

72. Жын сүресі

(Меккеде түскен, 28 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 Ей, Мұхаммед! Қауымыңа {айт, бірнеше жынның} менен Құранды {естіп (тыңдап)} иман айтқандығы Жәбірейіл арқылы {маған уахи қылынды}. Кейбір риуаяттарда: «Сондағы Пайғамбар ^(салпалпақу) ^(әләйһи уә саллам) оқыған және жындар естіген сүре {Жаратқан Раббыңның атымен оқы} деген аятпен басталған ғалақ сүресі еді», - делінген. Аллаһ тағала жындардан пайғамбар жібермеген. Барлық пайғамбарлар адам балаларынан жіберілген еді. {Олар} қауымына қайтып барғаннан кейін {айтты: Біз тура жолға бастайтын ғажайып} шешендік, берекетті және уағыз-насихатты өз ішіне алған {Құранды шындығында естідік (тыңдадық)}.

2 {Оған иман келтірдік. Раббымызға ешкімді серік келтірмедік (ортақ қоспадық)}.

3 {Раббымыздың Ұлықтығы үлкен

سُورَةُ الْجِنِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا ۝١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۚ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝٢ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدْرًا مَّا اتَّخَذَ صُحْبَةً وَلَا وِلْدًا ۝٣ وَأَنَّهُ كَانَ يَاقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝٤ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝٥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝٧ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلْأَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ۝٨ وَأَنَّا كُنَّا نَعْبُدُهُمْ مَقْعَدًا لِلشَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شَهَابًا رَّصَدًا ۝٩ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝١٠ وَأَنَّا مِنَّا الصِّلِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَارِقِينَ ۝١١ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَعْجَزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْجِزَهُ ۚ هَرَبًا ۝١٢ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُهْدَىٰءَ آمَنَّا بِهِ ۚ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۚ فَلَا يَحْزَنُ بِحَسَابٍ وَلَا يَهْقَىٰ ۝١٣

(жоғарылады). Жұбайы және баласы жоқ}.

4 {Біздің арамыздағы ақымақ} яғни мүшрік жындар: «Аллаһтың баласы бар, әйелі (жұбайы) бар» дегендей {Аллаһқа және Оның үлкендігіне лайық емес сөздерді айтты}.

5 {Біз, адамдар және жындар Аллаһқа жалғанды жапсырмайды, деп ойлаған едік} сонымен біз олардың Аллаһтың серігі, баласы және әйелі бар деген сөзіне сенген едік.

6 {Адамдардан кейбір кісілер жындардан болған кейбір кісілерге сыйынатын} сол заманда араптар бір аңғарға түнеп қалса, бұл арықтың (сайдын) қожайынына сыйынып, солардың жындарының жарыместерінің жамандығынан пана тілеймін деп жыннан болған қожайынының жанында жатып таң атқызушы еді. {Сонымен жындар тіпті де төкаппарланып кетті} адамдардың оларға сыйынғаннан олар ақымақтық пен озбырлыққа батты.

7 {Олар} яғни адамның кәпірлері, {сендер сияқты, Аллаһ еш адамды} өлгеннен кейін {тірілтпейді, деп күмән қылды}.

وَأَنَا مَنَا الْمُسْلِمُونَ وَمَنَا الْفَاسِقُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
تَحَرَّوْا رِشْدًا ۝۱۴ وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ فَكَانُوا أُولَئِجْهَتُمْ حَطَبًا ۝۱۵
وَأَلْوِ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيفَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً غَدَقًا ۝۱۶ لِنُقِنْنَهُمْ
فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝۱۷ وَأَنْ
الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝۱۸ وَأَنْتَ يَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝۱۹ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
بِهِ أَحَدًا ۝۲۰ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رِشْدًا ۝۲۱ قُلْ إِنِّي
لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝۲۲ إِلَّا بَلَاغًا
مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً ۝ وَمِنْ بَعْضِ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَإِن لَّهُ نَارِ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝۲۳ حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقْلَبَ عِدَدًا ۝۲۴ قُلْ إِن أَدْرَيْتُ أَقْرَبُ
مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝۲۵ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا
يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۝۲۶ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ رِصْدًا ۝۲۷ يَعْلَمُونَ قَدْ أَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِدْدًا ۝۲۸

азап түсіре ме яки оларға пайгамбар жібере ме? —бұны білмейміз»,—деді.

11 Кейбір жындар Құран тындағаннан кейін құрбы-жолдастарын Мұхаммедке (салпаллаху ыалайһи уа саллам) иман айтуға шақырғанда олар: «Біздің ішімізде жақсылар (мүміндер) да және одан төмен тұратындар (мүміндер емес) да бар, біз түрлі жолдарға бөліндік» десті. Сағид былай дейді: «Олардың ішінде мұсылмандар да, яһудилер де, христиандар да және мәжуси де бар еді».

12 {Біз сөзсіз сендік, Аллаһты} Өз қалауын іске асырудан {әсте әлсірете алмаймыз, Оның (азабы)-нан да қашып қутыла алмаймыз}.

13 {Біз хидаетті} яғни Құранды {естіген кезімізде оған иман келтірдік. Кімде-кім Раббысына иман айтады, (жақсылықтарының) кеміп кетуінен және (жамандықтарының арттырылып) зулымдық қылындан қорықпайды}.

14 {Бізден мұсылмандар және хақ жолдан шығушылар да бар. Мұсылман болғандар тура жолды} тапқанға дейін {іздеген (ізденген) болатын}.

15 {Тура жолдан шығушылар} тура адамның кәпірлері жәһаннамға отын болғандай, олар да {жәһаннамға отын болады}.

16 17 {Егер олар} яғни адам және жындар {тура жолда болса еді, оларды сынау үшін мол су нәсіп етіп беретін едік} яғни қалай шүкір ететінін білу үшін ризығын кең етіп беріп сынау едік. {Кімде-кім Раббысының зікірінен} яғни Құраннан, Аллаһтың тағат-құлшылығынан (ғибадатынан) {бет бұрады, Аллаһ оны қатты азапқа дұшар қылады}.

18 Маған солай уахи қылынды, {Мешіттер Аллаһқа тән} пұттарға тән емес. {Аллаһқа (ортақ) қосып ешкімге ғибадат қылмандар} яғни Аллаһтан басқасынан жәрдем сұрамаңдар! Аллаһ қана істей алатын нәрсені одан басқа ешкімнен сұрамаңдар. Расында, дұға қылу—құлшылық.

19 {Аллаһтың пендесі} яғни Мұхаммед (салпаллаху ыалайһи уа саллам) құрма бақшада {Аллаһқа ғибадат қылуға тұрғанда}, Құран тындау үшін {жындар (жыйылып (жабылып)) оны басып алуға шақ қалады}.

20 Ей, Мұхаммед! Дініңнен қайтып (айнып) кетуінді талап қылған бұл кәпірлерге {айтқын: «Раббыма құлшылық қыламын. Оған ешкімді серік келтірмеймін (ортақ қоспаймын)}.

8 {Жындар айтты: «Біз» әдетіміз бойынша аспан иелерінің (тұрғындарының) сөздерін тындау үшін аспанға шығуды {тіледік, аспанның күшті қарауылдары (күзетшілері)} яғни періштелер {және} күйдіруші {жұлдыздармен толып кеткендігін байқадық}. Мұхаммедке (салпаллаху ыалайһи уа саллам) пайгамбарлық келгеннен кейін Аллаһ тағала аспанның хабарларын күйдіруші жұлдыздар арқылы қорғаған еді.

9 {Біз бәрін де} періштелерден аспанның хабарларын ұрлықша тындап, жынкештерімізге (жындарға сыйынушыларға) айтып беру үшін {аспанның отыруға болатын жайларына отыратынбыз. Кімде-кім енді ғана естуге ұрынса, оны күзетіп тұрған күйдіруші жұлдыздар} оларды тындаудан тосу үшін күйдіріп тастау арқылы {байқайды (бақылайды)}.

10 {Біз} жындар жамағаты бұл түрлі аспанның хабарын қорғау арқылы {жердегілерге жамандық қалады ма яки Раббылары оларға жақсылық қалады ма? —білмейміз} Ибн Зәйд былай дейді: «Ібліс: «Аллаһ бұл арқылы жер иелеріне

21 {Айт, расында мен сендерге зиян келтіре алмаймын да игілік те істей алмаймын} яғни, мен сендерден жамандық қайтара алмаймын, жақсылықты да бере алмаймын дінде де, дүниеде де. (бұны тек қана Аллаһ істей алады).

22 {Айт, (егер мен Аллаһқа күнәкар болсам) мені Аллаһтың азабынан ешбір кісі (ешбіреу, еш адам) құтқара алмайды. Аллаһтан басқа еш панаға алушыны таба алмаймын} сондай бола тұра, мен сендердің талаптарыңды қалай қабылдай (орындай) аламын.

23 {Мен тек қана (сендерге) Аллаһтың елшілігін жеткізе аламын. Кімде-кім Аллаһқа және Оның пайғамбарына қарсы келеді} яғни кімде-кім Аллаһты және Аллаһтың пайғамбарын теріске шығарады, Аллаһқа жолығатынына сенбейді, Аллаһтың аяттарына құлақ салудан бет бұрады, {ол тозақ азабына дұшар болады. Тозақта мәңгі қалады}.

24 {Олар} яғни мүшріктер {ескертілген азапты көрген кезде кімнің} яғни олардың ба яки мұсылмандардың ба {жәрдемшісі әлсіз және саны аз екендігін біледі}.

25 Ей, Мұхаммед! Оларға {айт, сендерге ескертілген азап жақын ба? Яки Раббым оған (ұзақ) уақыт дайындаған ба? білмеймін} яғни қияметтің қашан болатындығын Аллаһтан басқа ешбірі білмейді.

26 {Аллаһ ғайыпты (көместі) білуші. Өзінің ғайыбынан ешбір адамды хабардар қылмайды}.

27 {Тек қана Аллаһ Өзі разы болған пайғамбарына ғана} оның пайғамбарлығының растығын мұғжиза арқылы дәлелдеу үшін кейбір ғайыпты уахи арқылы білдіреді. (Бірақта мунажжим (жұлдызға қарап бал ашушы, жынкеш) және оған ұқсас балгерлер болса, өзінің жалғаншылығы және қате жорамалдары арқылы Аллаһқа жала жабады және кәпір болады). {Оның алдына және артына} білдірілген ғайыпты шайтанның ұрлықша естіп алып өзінің балшы шабармандарына жеткізіп алмастығы үшін {күзетші (періште) тағайындап қойды}.

28 Бұл Аллаһтың {оның} яғни пайғамбардың {Аллаһтың елшілігін жеткізгендігін біліп тұруы үшін. Аллаһ олардың сөз-әрекеттерін (қимылдарын) толық білуші. Әр нәрсенің санын толық Иемденуші (Иелік етуші)}.

أَيُّهَا
تَرْتِيلاً
سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الْعُرْمَلُ ۝۱ قُرَّ اللَّيْلُ لِأَقْبِيلًا ۝۲ تَصَفَّهٗ وَأَوَاقُصَ مِنْهُ قَلِيلًا ۝۳

أَوْزَدَ عَلَيْهِ وَرَتَّلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً ۝۴ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا

تَقِيلاً ۝۵ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً ۝۶ إِنَّ لَكَ فِي

النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝۷ وَأَذْكُرُ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلَ إِلَيْهِ تَبْتِيلاً ۝۸

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝۹ وَأَصْبِرْ

عَلَى مَا يَأْفِكُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝۱۰ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ

أُولِي النِّعَمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا ۝۱۱ إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا وَجَحِيمًا ۝۱۲

وَطَعَامًا ذَا غِصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۳ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ

وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مِهِيلًا ۝۱۴ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا

عَلَيْكَ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝۱۵ فَصْنَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولِ

فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلاً ۝۱۶ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ

الْوِلْدَانَ شِيبًا ۝۱۷ السَّمَاءُ مُنْفَطِرَةٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝۱۸

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝۱۹

73. Муззаммил сүресі

(Меккеде түскен, 20 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
Аллаһтың атымен бастаймын.

21 {Ей, киімге оранып алушы!} бұл Пайғамбарға ^{саллаллаху} ^{‘әлейһи уа саллам} қылынған хитаб (сөз) еді. Жәбірейіл (аләйһис-сәләм) бірінші рет уахиды алып келгенде қорқып кетіп оранып алған еді. Пайғамбар (^{саллаллаху} ^{‘әлейһи уа саллам}) оның дауысын естіген кезде оған бір қараумен ғана ішіне қорқыныш кіріп алды. Сонымен, үйіне барып үйдегілеріне: «мені орап қойыңдар, мені орап қойыңдар!» — дейді... Кейіннен ол пайғамбарлықпен шақырылады. Жәбірейілге (аләйһис-сәләм) де үйреніп қалады.

22-24 {Түннің азынан басқасында, жарымында яки жарымынан да азырағында яки жартысынан көбірегінде} яғни түннің үштен екісі қалғанда яки жартысы қалғанда яки үштен бірі қалғанда {намаз оқығын}. Имам Ахмад және Муслим Сағид ибн Хишамның былай дегенін риуаят қылады:

«Мен Айшадан (Аллаһ оған разы болсын) Пайғамбардың ^(саллаллаху ыәлейһи уә саллам) түнде оқитын намазы жайында (хақында) айтып берсең!»—дедім. Ол: ««Ей, киімге оранып алушы» деген бұл сүрені оқымадың ба?»—деді. Мен: «Оқыдым»,—дедім. Ол: «Аллаһ тағала осы сүренің басында түнде намаз оқуды парыз қылды. Пайғамбар ^(саллаллаху ыәлейһи уә саллам) және сахабалары бір жыл түнде намаз оқыды. Тіпті олардың аяқтары ісіп кетті. Аллаһ бұл сүренің ақырғы (соңғы) бөлігін аспанда 12 ай сақтады. Сонан кейін бұл сүренің ақырында (соңында) бұл үкімді жеңілдетіп аят түсірді. Сонымен, түнде оқылатын намаз парыздық халеттен мустахабке өзгерді»,—деді. {Құранды тәртілмен} яғни асықпай, түсініп, бір-бірлеп (әріп-әріп қылып) ашық {оқы!}.

5 {Саған расында} парыздары, шектемелері, халалдары және харамдарының ауырлығынан (қиыншылығынан) оны тек қана жүрегі сәттілік арқылы күшейген, нәпсі тәуһидпен әшекейленген адамдар ғана көтере алатын {маңызды Құранды түсіреміз}.

6 {Күдіксіз, түннің қиямы} яғни түнде адамның ғибадат қылуы үшін ұйқыдан оянып тұруы, күндізгі намазынан {ауыр}. Түн тыныш болғандығы үшін {түндегі оқу ең тура, орнықты (дұрыс) болады}.

7 {Расында, күндіз іспен (жұмыспен) асығыс боласың}, сондықтан ғибадатқа түнде берігін!

8 {Раббыңның атын зікір ет (еске ал)}, құлшылық қылғанда оған кедергі (тосқауылдық) болатын әрқандай нәрседен қол үзіп {Оған толық бет ал}.

9 {Ол—шығыстың және батыстың Раббысы. Одан басқа еш тәңір жоқ. Оны уәкіл қылып ал} яғни барлық ісінді Оған тапсыр.

10 {Олардың} яғни Мекке кәпірлерінің сені тілдеген (сөккен), мазақ қылған және жалғаншы (өтірікші) деген {сөздеріне сабыр қылғын, оларды көркем түрде тәрік ет (қалдыр)} олармен тең тұрамын (боламын) деп әуре болма, бұл күрес қылу бұйрығынан бұрын түскен аяттар.

11 Ей, Мұхаммед! Менің аяттарымды {теріске шығарушы дәулеттілерді маған қоя бер (жібер)} яғни сен әуре болма, олардың жазасын Өзім беремін. Ажалдары толғанша (яғни бір риуаятта: дүниенің жазасы оларға жетіп келгенше,—делінген). {Оларға аз ғана мерзім бер}.

12 {Күдіксіз, Біздің құзырымызда (оларға)

ауыр азаптар мен (күйдіруші) тозақ бар}.

13 {Тамақтан (кеңірдектен) өтпейтін тамақ және қатты азап бар}.

14 {Ол күні жер және таулар қатты тербеледі (теңселеді), таулар бір үйілген тарқатылып} ағатын {құмға айналады}.

15 {Күдіксіз, Біз перғауынға бір пайғамбарды} яғни Мұсаны (аләйһис-сәләм) {жіберген сияқты, сендерге} Қиямет күні амалдарыңа {қуәлік беруші бір пайғамбарды жібердік}.

16 {Перғауын пайғамбарға} яғни Мұсанын (аләйһис-сәләм) пайғамбарлығына иман айтпай {қарсылық қылды}. Яғни перғауын Мұсаға (аләйһис-сәләм) иман айтпай, оны жалғанға шығарды. Ей, құрайыш жамағаты! Сендер Мұхаммедке ^(саллаллаху ыәлейһи уә саллам) қарсылық қылғандай, перғауын да Мұсаға (аләйһис-сәләм) қарсылық, сатқындық қылған еді. {сонымен оны қатты жазаладық} яғни суға батырдық.

17 Ей, құрайыш жамағаты! {егер күпірлік халдерінде қалсаңдар}, ерекше қорқыныштан {балалардың басын (шашын) ағартып жіберетін күннен қалай сақтанасыңдар}.

18 {Ол күннің (қорқынышынан және періштелердің түсуі үшін) аспан жарылады. Аллаһтың уәдесі сөзсіз іске асады}.

19 Жоғарыда өткен {бұл аяттар шындығында уағыз-насихат}, бұл уағыз-насихаттан пайдаланып жаннатқа кіруді {қалаған адам Раббысына жеткізетін жолды ұстасын (ұстансын)}.

20 Ей, Мұхаммед! {Күдіксіз, Раббың сенің және сенімен болғандар} яғни сахабалар {-дан бір топ адамның} тәһажжуд намазы үшін {түннің үштен екі есесінде, жарымында және үштен бір есесінде тұратындықтарыңды біледі. Түн мен күндіздің (ұзақтығы)} яғни шынайы өлшемі {-ін Аллаһ алдын ала белгілейді. Сендердің оны есептей алмайтындықтарыңды Аллаһ біледі. Аллаһ сендерге рақымшылық қылды} яғни түнде тәһажжуд намазын оқудың парыздығын амалдан қалдырды, тәһажжуд намазынан {сендерге қолайлы болғанды оқыңдар} міне осы аят түнде намаз оқудың парыздығын амалдан қалдырды. {Аллаһ біледі, кейбіреулерің ауырып қаласыңдар, кейбіреулер Аллаһтың пазилетін (кеңшілігін) тілеп} яғни сауда қылып (істеп) {жер жүзінде сапар қылады. Тағы

біреулер Аллаһтың жолында күрес қылады} бұл аят Мәдинада күрес парыз қылынудан бұрын түскен болып, Аллаһ тағала осы үш себепті түнгі намазды оқымаса да болатын үзірлерден қылу арқылы бүтін (барша) үмбеттен түнгі намаздың парыздығын көтеріп жіберді (алып қойды). {Сол себепті одан (яғни тәһажжуд намазынан) қолайлы болғанын оқындар, (парыз) намазын орындандар (өтендер), зекет беріндер, Аллаһқа қарыз хасана (өтемі болатын қарыз, садақа) беріндер} (яғни Аллаһтың разылығы үшін отбасыларыңның тұрмысы, күрес қылу және парыз зекет беру қатарлы жақсылық жолдарға пұл-мал сарып қылындар, {өздерің үшін} дүниеде жоғарыда тілге алынған және тілге алынбаған {қайсыбір жақсы істі қылсаңдар, Аллаһтың құзырында тіпті де жақсы, тіпті де үлкен сауапқа ие боласыңдар}. Дүние болса—фәни, ақырет болса—бақи. Жақсы пенделер үшін Аллаһтың құзырындағы сауап бәрінен артық. {Аллаһтан жарылқау тілендер, Аллаһ шындығында өте жарылқау қылушы, өте мейірімді (рақымды)}.

74. Муддәссир сүресі

(Меккеде түскен, 56 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

Тәпсіршілер былай дейді: Пайғамбарға (саллаллаһу ʔәлейһи уа саллам) уахи түсе бастағанда, Жәбірейіл (аләйһис-сәләм) келді. Пайғамбар (саллаллаһу ʔәлейһи уа саллам) оны аспан мен жердің арасында жанып тұрған нұрға ұқсас бір кереует үстінде көріп, қорқыныштан есінен танып қалды. Есіне келгеннен кейін Хадишаның (Аллаһ оған разы болсын) қасына кіріп: «Мені орап қойындар, орап қойындар!» - деді. Хадиша (Аллаһ оған разы болсын) оны орап қойды.

1 {Ей} уахи түскен кезде {киіміне оранып алушы} пайғамбар!

2 {Түр!} адамдарды және мекке иелерін егер иман айтпаса келетін Аллаһтың азабынан {ескерт}.

3 Сенің Иен, Қожайының және істеріңді ондап беруші {Рабыңды} тәкбір айту арқылы {ұлықта} үлкендік және ұлықтық Аллаһтың сипаты болып, ол серігі болудан көп ұлық.

4 {Киіміңді} нәжістерден {пәк тұт (пәк, таза ұста)}. Қатәдә бұл аяттың мәнісі: «Өзіңді күнәлардан пәк ұста!»—дегендік болады дейді.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَافِيَةَ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقْدَرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِيمٌ لَّٰنْ تُخْصَوهُ فَتَابَ عَلَيْكَ فَاقْرَأْ وَلَا تَمَسَّرْ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًىٰ وَأَٰخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَأْ مَا نَبَّأَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ
74
الْمَدِينَةُ 20

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَتَبَارَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمَنَّ عَلَى الْكُفْرَيْنِ ﴿٦﴾ وَلَا تَتَّبِعْهُنَّ فَتَمَّيَّزْنَ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَانصُرْ ﴿٨﴾
فَإِذَا نَفَخْنَا الْنُّقُورَ ﴿٩﴾ فَذَلِكِ يَوْمِ يَوْمِ عَسِيرٍ ﴿١٠﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرٍ ﴿١١﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا
مَمْدُودًا ﴿١٣﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٤﴾ وَمَهْدَتْ لَهُ النَّهْدَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَن يَأْتِيَهُ ﴿١٦﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينِدًا ﴿١٧﴾ سَاءَ رِهْقَهُ ۖ صَعُودًا ﴿١٨﴾

3 {Пұттарға ғибадат қылудан} яғни пұт және мүсіндерге (һәйкәлдерге) ғибадат қылу сияқты азапқа қалдыратын істерден қылақ бол}.

6 {Міндетті көп қылма} яғни басқалар себебінен келген жайсыздықтарды көп тілге алатын кісіге ұқсас, сен тартып жатқан пайғамбарлық машақаттарды (жапаларды) Аллаһқа міндет қылма. Кейбіреулер бұл аятты былайша тәпсірлейді: «Біреуге бір нәрсе берсең, оны Аллаһ ризалығы үшін бер. Оны ешқашан да кісілерге (адамдарға) міндет қылма!»

7 Саған өте үлкен жауапкершілік артылды. Саған арап және басқа ұлттар ұрыс ашады. Сол үшін сен келген қиыншылықтарға {Рабыңның (разылығы) үшін сабырлық қыл}.

8 9 {Сұр үрленген уақыт—ол күн қиын күн} Аллаһ тағала бұл аят арқылы тура Пайғамбарға (саллаллаһу ʔәлейһи уа саллам): «Сен олардың саған істеген қиыншылықтарына сабырлық қыл. Олардың алдында қылғандарының (істегендерінің) жазасын тартатын қиын күн бар»,—деген еді.

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾
 ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾ إِن هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ
 مَا سَقَرٌ ﴿٢٧﴾ لَا بُقِيَّ وَلَا نَذَرَ ﴿٢٨﴾ لَوْ أَحَاطَ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾
 وَمَا جَعَلْنَا أَحْسَبَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَرَدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا
 وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي
 مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا
 وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنهَا إِلَّا حِدَى
 الْكُفْرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ
 نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَحْسَبَ الَّذِينَ فِي جَنَّتِ يَسَاءَ لُونِ ﴿٣٩﴾
 ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَوْ نَكُنَّ مِنَ
 الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ نَكُنَّ نَاطِعِينَ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَحْوُ مَعِ
 الْحَائِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْتُمُ بُيُوتَ الَّذِينَ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

10 {Кәпірлерге онай емес}.

11 Ей, Мұхаммед! {Мен} оны анасының құрсағында малы да, бала-шағалары да болмаған халде {жеке (жалғыз) жаратқан кісіні} яғни Уәлид ибн Мұғираны {Маған қоя бер}. Бұл аяттың және бір мағынасы: «Оны Маған қоя бер. Мен одан кек алуға (интикам алуға) жеткіліктімін».

12 {Оған көптеген мал бердім}.

13 {Оған көз алдында тұратын ұлдарды бердім} әкелерінің малы көп болғандықтан, жұмыс бойынша, ризық іздеуге сапарға шықпайтын, өзі алдында Меккеде жүретін ұлдарды берді.

14 {Оның} ризығын кең, өмірін ұзын және құрайыштағы беделін жоғары қылу арқылы {абыройын өсірдім}.

15 {Сонан соң ол тағы көп беруімді дәме қылады}.

16 {Жоқ}, яғни көп бермеймін, {өйткені ол Біздің аяттарымызға қарсы шықты}, пайғамбарымызға түсірген аяттарымызға иман келтірмеді.

17 {Оған} ол төзе алмайтындай {қатты азабымды таттырамын}.

18 {Ол} пайғамбар және Құран хақында (жайында) {ойланды}, Құран туралы не айтуды және қандай жала жабуды {жоспарлады}. Сонымен Аллаһ оны қорлады.

19 {Құрысын (лағынет болсын), ол қалай жоспарлады}.

20 {Тағы да құрысын (лағынет болсын), ол қандай жоспарлады}.

21 {Сосын ол} Құранды қандай іңкәр қылу және қалай сөгуді {қарады}.

22 {Сосын} ол Құранға кемсітетін бір нәрсе таба алмай {қабағын түйді және түрін быжырайтты (өзгертті)}.

23 {Сосын} иманнан {бет бұрды}. Пайғамбарға еруден (ілесуден) {тәкаппарлықпен бас тартты},

24 25 {Бұл} Аллаһтың сөзі емес {тек қана (үйренілген) сиқыр, бұл тек қана адам сөзі деді}.

26 {Оны Мен сақарға} яғни тозаққа {саламын}.

27 {Сақардың не екенін қалай біле аласың?}.

28 {Ол еш нәрсені қалдырмайды, қоймайды} бәлкім (керісінше), күйдіріп тастайды.

29 {Ол} яғни тозақ үлкендігінен {адамдардың} көздеріне алыс қашықтықтан {көрініп тұрады}. Бұл аятты кейбір ғалымдар былай тәпсірлейді: «Ол тозақ адамдардың беттерін қара қылғанша дейін өзгертеді».

30 {Оған 19 жауапты} яғни, періште. Кейбіреулер: 19 түрлі періште жауапты деп тәпсір қылған.

31 Жоғарыдағы аят түскенде, Әбу Жәһіл: «Мұхаммедтің 19 ғана жәрдемшісі бар болса, олардан әрбірін бізден жүз кісі ұстаса, сосын тозақтан шығып кетпей ме?» - деді. Сонымен Аллаһ тағаланың бұл аяты түсті: {Біз тозақ жауаптыларын тек қана періштелерден қылдық}, Аллаһ күшті, ашуы жаман қылып жаратқан періштелерге кімнің күші жетсін?! {Біз олардың санымен тек қана кәпірлерді} жоғарыдағыдай сандырағы арқылы күнәсін тіпті де көбейтіп, өздеріне болған азапты еселеп арттыруы үшін {сынадық. Әйтсе де, Кітап иелері} яғни яһуди және христиандар өздерінің сәмәуи кітаптарындағы бұл санды көріп Құранның хақ екендігіне {көздері жетіп, мүміндердің} Пайғамбардың (салпалпақу) берген хабарына сенгендігінен және әллі кітаптың Құран хабарларының Тәурат, Інжілдегі хабарларға сәйкес екендігін мойындағандығынан {иманы

күшейгей, кітап иелері және мүміндер (бұдан күдіктенбейді (күмәнданбайды). Жүректерінде ауру барлар} яғни мұнафиқтар, {кәпірлер: «бұл мысалдан Аллаһ нені қалайды?» - дейді} яғни, осы біртүрлі сандарды айтып не қалады. {Аллаһ осылайша қалаған адамын адастырады (қорлайды), қалаған адамын тура жолға салады (нидает береді). Раббының тобын (әскерін)} яғни періштелерінің санының көптігін, олардың күш-қуатын және олардың жаратылудағы (жаратылыстағы) үлкендігін {тек қана Өзі біледі, бұл} яғни Аллаһ баяндаған тозақ және оған жауапты қылған періштелер {тек қана адамдар үшін уағыз-насихат} және де Аллаһ тағала ешқандай көмекші мен жәрдемшілерге мұқтаж емес.

32 {Жоқ} яғни ол мазақ қылушылар жаман қылмыстарынан қайтсын, {аймен қасам (ант)},

33 {Өтіп кеткен түнмен ант},

34 {Атқан таңмен ант},

35 {Күдіксіз, (тозақ) үлкен (бәлелердің) бірі} Кейбіреулер: «Мұхаммедке (салпаллаху ыәлейһи уә саллам) сенбеушілік үлкен бәлелердің бірі», - деп тәпсір қылған.

36 {Ол адамдарды ескертуші}.

37 {Сендерден} иман айту арқылы жаннатқа {(қарай) қадам басқанды қалаған яки} тозақтан {шегіруді қалаған адамды ескертуші}.

38 {Әрбір адам амалдарына кепілдікке қойылушы}. Оның амалдары оны не тозақтан құтылдырады яки тозаққа қойып қояды.

39 {Тек қана оң жақтағылар (асхабу иәмин)} яғни бақытты мүміндер {бұдан тысқары} олар күнәларына кепілдікке қойылмайды, керісінше, жақсы амалдары себебінен тозақтан құтылады.

40 - 42 {(Олар жаннаттарда болып, күнәкарлардан): «Сендерді тозаққа кіргізген не?» - деп сұрайды}.

43 {(Олар (жауап) айтады): «Біз намаз оқымадық»}.

44 {Міскіндерге тағам (тамақ) бермедік}.

45 {Біз} жалғаншылармен араласушы едік, {бос сөз қылушылармен (айтушылармен) бірге бос сөз айтушы едік}.

46 {Қиямет күнін теріске шығаратын едік (інкәр қылатын едік)}.

47 {Бізге ақиқат келгенше (солай қылдық)} яғни, өлім келгенше дейін.

48 {Шапағат қылушылардың шапағаты оларға пайда бермейді} яғни оларды

فَمَا نَعْمُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذَكُّرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُمْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَزَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُّثَنَّنَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ ﴿٥٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقِيمُ يَا نَفْسِ الْوَاوِمَةِ ﴿٢﴾ أَلَيْحَسَبُ الْإِنْسَانِ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَى قَدِيرٌ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ نَسْتَلُ يَا أَيُّهَا الْيَوْمُ الْقِيَامَةَ ﴿٦﴾ فَاذْأَبْرُقِ الْبَصْرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَيْكٍ يَوْمِئِذٍ الْمُنْتَقِرُ ﴿١٢﴾ يُنْفِثُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرَهُ ﴿١٥﴾ لَأَخْرَجَ بِهِ لِسَانَهُ لِيَتَعَبَّلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَقُرْءَانُهُ ﴿١٧﴾ فَاذْأَقْرَأْنَاهُ فَأَتَّبِعَ أَعْيُنُهُمْ ﴿١٨﴾ فَمَنْ عَلَيْنَا يَبِينُهُ ﴿١٩﴾

Аллаһтың азабынан құтылдыратын (құтқаратын) шапағатшы болмайды. Оларға бүкіл жер тұрғындары шапағат қылған жағдайда да, олардың шапағаты қабыл болмайды.

49 {Олар не себепті (неге) уағыз} яғни барлық уағыз-насихаттарды өз ішіне алған Құран {-нан бет бұрады}.

50 51 {Тура олар арыстаннан} яки аулаушыдан {қашқан жабайы есектер іспетті} яғни бұл мүшріктер Мұхаммедті (салпаллаху ыәлейһи уә саллам) көргенде, одан тура арыстанды көріп қашқан жабайы есектердей қашады.

52 {Бәлкім, олардан әрбір кісі (әрбірі) өзіне анық жазылған қағаз берілуді қалайды}. Тәпсіршілер былай дейді: «Сол замандағы құрайыш кәпірлері Мұхаммедке (салпаллаху ыәлейһи уә саллам): «Аллаһ тарапынан әрбіріміздің басына сенің пайғамбар екендігің жөнінде бір хат (сөз) жазылсын!»—дескен еді».

53 {Жоқ} яғни олар айтқандарынан (солай айтудан) қайтсын. {Бәлкі, олар (ақыреттен) қорықпайды}.

54 {Жоқ, сөзсіз, ол} яғни Құран {уағыз-насихат} олар өздерінің бақытты болуын көздейтін болса, Құран олардың уағыз-насихат алуына жетерлік.

55 {Қалаған адам одан уағыз-насихат алады}.

56 {Олар тек қана Аллаһ қаласа, сонан соң уағыз-насихат алады} яғни һидает (тура жол) таба алады. {Аллаһ} пенделері жақсы амал қылу және күнәларды тәрік ету арқылы {қорқуға тиісті}, күнә істеп қойған мүмін пенделерін {жарылқау етуге лайықты}.

75. Қиямет сүресі

(Меккеде түскен, 40 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Қиямет күнімен серт (ант)}, Аллаһ тағаланың Қиямет күнімен ант етуі (қасам қылуы), оның өте қорқынышты күн екендігін суреттеу (білдіру) үшін. Аллаһ мақлұқаттарынан қалаған нәрсемен қасам қыла алады.

2 {Өзін мүләйімдік қылушы (өкіндіруші) нәпсімен серт}, сендер сөзсіз тірілтілесіңдер, сендерден сөзсіз есеп алынады. Бұл аяттағы нәпсі болса, мүмнің нәпсісі болып, ол жақсылықты тіпті де көп қылып алмағанына және жамандықты қылғанына өкініп, (налып, қапа болып) өзіне мүләйімдік қылады. Муқатил былай дейді: «Бұл аяттағы нәпсі кәпірдің нәпсісі болып, ол Аллаһқа бойсұнуда (құлшылық жасау орайын) жіберіп қойғандығына қасырет шегіп өз-өзіне мүләйімдік қылады (өкінеді)».

3 {Адам Бізді өзінің} шіріп тарап кеткен {сүйектерін} жаңадан (қайтадан) {жинастыра алмайды деп күмән қыла ма?}.

4 {Олай емес} яғни оның сүйектерін жинаймыз. {Оның} ең жіңішке, ең нәзік болған {бармақтарын қалпына келтіре аламыз}, саусақтарды да жинай аламыз, Аллаһ тағала саусақтарды жинап, аттың тұяғы сияқты жаратуы да мүмкін еді, бірақ та оны ыңғайлы сүйектер, тырнақ, тамырлармен жаратып, жіңішке, қолайлы қылып нығметтеді. Аллаһ бұл аятта адамның саусақ ізінің бір-біріне есте ұқсамайтындығын, және де қаласа саусақ іздері барлық адамдарда бірдей қылып жаратуына да күші жете алатындығын, Аллаһ қаласа солардың өз қалпына келтіре алатындығын ескертпекші болуы да мүмкін.

5 {Бәлкім, адам келешек өмірінде күнәні жалғастырмақшы (болады)} яғни

күнә қылып, тәубе қылуды кешіктірмекші {болады} яки өмір бойы өлімді есіне алып та қоймай, күнәмен өткізбекші болады.

6 {Ол} мазақ қылу және алыс санау тұрғысынан: {Қиямет күні қашан болады деп сұрайды}.

7 Өлімнің яки Қиямет күнінің қаттылығынан қорыққан және қайранда қалғандығы үшін {көздер торланған}.

8 Бұрынғыдай ай тұтылып соңынан қалпына келмей жалғасты {айдың нұры өшкен} халде тұратын,

9 **10** {Күн мен ай бірлестірілген} яғни түн мен күндіз дейтін нәрсе бар болмайтын {шақта, адам бұл күнде}: Аллаһтың азабынан {қашатын жай қай жерде? - дейді}.

11 {Жоқ} ол күні мейлі тау, мейлі қорған ешқандай нәрсе Аллаһтың азабынан {қашуға (қашатын) пана бола алмайды}.

12 {Бұл күні} ең ақырында қайтатын {үкім—Раббыларыңның жағы (тарапы)}.

13 {Бұл күні адамға} үлкен болсын, кішкене болсын, жақсылық болсын, жамандық болсын {бұрын-соңды қылған амалдары білдіріледі}.

14 {Бәлкім, адам өзіне өзі куә} яғни, адам ол мүміндерден бе әлде кәпірлерден бе; бойсұнушылардан ба, мойынсұнбаушылардан ба; дұрыс жолда ма бұрыс жолда ма шын мәнінде өзі жақсы біледі. Бұл аят: «оның барлық мүшелері істегендеріне куәгер болады»,—деген мағынаны білдіреді деушілер де бар.

15 {Ол өзін ақтау үшін қанша үзір айтқан жағдайда да} үзірі қабыл болмайды.

16 Саған Жәбірейіл арқылы уахи түсіп жатқанда, оны есіңе алып алуың үшін (есіңе сақтауың үшін) {асығып тіліңді қыбырлатпа}. Сол заманда Мұхаммедке (салпаллаха ыалайһи уа саллам) уахи түсіп жатқанда Жәбірейіл (аләһис-сәләм) оқып болғанша, оны жаттап алуға асығып оқып тілі және еріндері қыбырлап кететін. Сонымен бұл аят түсті.

17 Құраннан бір нәрсенің түсіп қалмауы үшін, сенің жүрегіңде {оны жинау және} оны сенің тілің арқылы тура {оқып беру—Біздің жауапкершілігіміз}.

18 {Саған оны} Жәбірейіл арқылы {оқып бергенімізде, оның оқуына ер (ілес)} яғни тыныш отырып құлақ сал.

19 {Сосын оны түсіндіріп беру} яғни ондағы халал-харам және түсініксіз орындарды түсіндіру (ашып беру) {біздің

عَيْنَا يَرْبُّهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ فَوْقُونَ بِالْبَدْرِ وَيَخَافُونَ
يَوْمًا كَانَتْ شُرُهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيَطْعَمُونَ الْأَطْعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ وَهَبْنَا
وَنَيْمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لِيُوجِهَ اللَّهُ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ﴿١٠﴾ فَوْقَهُمْ اللَّهُ سَرَدَاكُ
الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَحَرَّهْمُ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
﴿١٢﴾ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْكَانِ لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
وَدَائِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَطْفُوفُهَا نِذِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِمَائِدَةٍ
مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنَا فِيهَا تُسَمِّنُ سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا دَارَأْتَهُمْ حَسْبُهُمْ لَوْلَا أَمْشُورًا
﴿١٩﴾ وَإِذَا دَارَأْتَهُمْ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُسٍ
خُضْرًا وَسَبْتًا مَّحْلُومًا وَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَّهْمُ رِيحٌ سَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعِ
مَنْهُمْ إِنَّمَا أَوْفُرُوا ﴿٢٤﴾ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

болғанға дейін дәуірден бірталай мерзім өтпеді ме?) яғни, рух үрленгенге дейінгі мерзім. Кейбіреулер: «Бұл мерзім Адам (аләйһис-сәләм) шертсе сыңғырлайтын балшық болып жаратылып кейін рух үрленгенге дейінгі 40 жылғы мерзім» - дейді. Кейбір тәпсіршілер бұл аяттың мағынасы жайында былай дейді: «Біраз уақыттарға дейін Адам (аләйһис-сәләм) жаратылған да емес. Мақлұқаттардың арасында тілге алынатындай да нәрсе емес еді».

﴿2﴾ {Күдіксіз, Біз инсанды (адамды) аралас (мәниден)} яғни ер мен әйелдің мәнісінен {жараттық, оны Біз} жақсылық, жамандық және шариғат міндеттемелерімен {сынаймыз, сол үшін оны Біз} түсірген аяттарымызды естісін, барлық болмысты Жаратушының бірлігіне куәлік қылатын дәлелдерді көрсін деп {еститін, көретін қылып жараттық}.

﴿3﴾ {Күдіксіз, оған Біз} пайғамбар жіберумен һидает (тура жол) және адасушылық сияқты жақсы-жаман {жолды көрсеттік. Ол мүмін болып, жақсы жолда жүріп}

Аллаһтың нығметіне {шүкіршілік қылушы, яки} бұзық болып жаман жолда жүріп {күпірлік қылушы}.

﴿4﴾ {Күдіксіз, Біз кәпірлерге} аяқтарына салынатын {шынжырларды}, мойындарына салынатын {бұғауларды және жанып тұрған тозақты} оларды азаптау үшін {әзірледік}.

﴿5﴾ {Расында, жақсылар кәфур (хош иіс) араластырылған} шараппен толтырылған {ыдыстардан ішеді}.

﴿6﴾ Ол шарап жәннаттағы бір {бұлақтан атылып шыққан болып, одан Аллаһтың (жақсы) пенделері ішеді. Ол бұлақты олар} қалаған жайларына {ағызып (алып) бара алады}.

﴿7﴾ Осындай нығметтерді оларға нәзір амалдар істеген үшін береді: {Олар (өз үстіне қасам (ант) ішіп алған)} нәпіл намаз оқу, ораза ұстау және құрбандық сою сияқты шариғат оған уәжіп қылмаған, өзі-өзіне уәжіп қылып алған {нәзір істі орындайды және қорқынышы кең шеңберді болған күннен} яғни аспандар жарылып, жұлдыздар өз орындарынан шығып, жер тебеп (сілкініп) таулар тозаңдай болып кететін Қиямет күнінен {қорқады}.

﴿8﴾ {(Өзі мұқтаж бола тұра), міскінге, жетімге және тұтқынға} яғни бұл үш түрлі адамдар негізінен қиыншылықта болғандықтан оларды {жақсы көріп, оларға тағам береді}. Кейбіреулер аяттың мағынасы: «Аллаһты жақсы көріп оларға тағам береді», - деп айтқан.

﴿9﴾ Олар айтады: {Сендерге Біз Аллаһтың разылығы үшін тағам береміз. Сендерден еш қандай сый және рақмет айту (қайтарым, мақтау-мадақ, шүкірлік айтуларыңды) талап етпейміз} Аллаһ олардың жүректеріндегіні білгендіктен оларды мадақтайды.

﴿10﴾ {Күдіксіз, Біз Раббымыз тарапынан} өңдер бозарып, қас-көздер бұралып кететін {қиын (ауыр), қатты күннен қорқамыз}.

﴿11﴾ {Аллаһ оларды сол күннің жаманшылығынан сақтайды} кәпірлердің жүздері бозарып кетуі сияқты болмай, мүміндердің жүздеріне {нұр}, қас-көздерінің бұралып кетуінің орнына жүректеріне {қуаныш береді}.

﴿12﴾ {Олардың сабырлық еткендері үшін Аллаһ оларды жәннатпен және (ол жердегі) жібек (киімдер)-мен марапаттайды}.

13 {Олар жәннатта дивандарға сүйеніп отырады} олардың жазасы жәннат, шымылдығы бар кереуетте сүйеніп отырады. {Олар жәннатта қатты ыстықты да, қатты суықты да көрмейді} күннің қатты ыстығын, және аязды көрмейді.

14 {(Жәннаттағы ағаштардың) саялары (көлеңкелері) оларға жақын. (Жәннаттың) жемістерін үзу оларға жеңіл қылынады} яғни олар мейлі тік тұрсын, мейлі отырсын яки жатып алса да, қолын созса ғана, жемістерді үзе алады. Оларды не алыстық, не жеміс ағашының тікендері жеміс жеуден тосып қоймайды.

15 **16** {Оларға күміс ыдыстар, күмістен жасалған} құмыра әйнек ыдыс сияқты тұнық, ондай құмыралар дүниеде құмнан жасалған-ды, Аллаһ ол ыдыстардың артықшылығын көрсетіп, негізі олар күмістен жасалатынын, шыны сияқты ішіндегі сұйықтар сыртынан қарағанда көрініп тұратынын бізге хабарлады, сондай {ыдыстар айналдырылып ұсынылып тұрады} құюшылар (қызметшілер), олардың мұқтажына қарап {лайық өлшейді} яғни ішушілердің мұқтаждығынан асып та кетпейді, кеміп те қалмайды.

17 {Олар және жәннатта зәнжәбіл (имбирь) араластырылған ыдыспен} яғни ыдыстағы зәнжәбіл араласқан шараппен {суарылады}.

18 {Жәннатта сәлсәбил деп аталатын бір бұлақ та бар} арап тілінде «сәлсәбил» деген сөз – теп-тегіс, ағымы қатты, өзінің ағынымен ағатын судың аты.

19 {Қартаймай әрқашан жас тұратын жас жігіттер кезекпен олардың қызметін қылып тұрады. Оларды көрген кезінде} олардың әдемілігі, тұнықтығы және нұрлылығына қарап {оларды тіріліп кеткен меруерт пе екен деп қаласың}.

20 {Қашан да сен қарайтын болсаң бұл жерде} яғни жәннатта суреттей алмайтын {нығметтерді және үлкен (өлшей алмайтын) патшалықты көресің}.

21 {Олардың үстінде жұқа жібек және қалың жібектен (дайындалған) жасыл киімдер болады, (олар) күміс білезіктерді тағады}. Фатыр сүресінде: {Олар жәннатта алтын білезіктерді тағады} делінеді, Олар көңілі тартқанын киеді. {Раббысы оларды пәк (таза) шараппен суарады} Ибраһим Нәхағи және Әбу Қәләбә былай дейді: «Оларға алдымен

тағам беріледі. Тағам аяқталғанда, таза шараппен суарылады. Сонымен, олардың қарны шығып кетпейді. Олардың денесінен шыққан терлер жұпар аңқиды».

22 {Күдіксіз, бұл сендерге берілетін сый-сияпат. Сендердің} құлшылықтарың (бойсұнуларың), Аллаһқа айтқан мақтау-мадақтарың, {енбектерің шүкір қылынды}, яғни Аллаһ оны қабыл қылды және мақтады.

23 Ей, Мұхаммед! {Шындығында, Біз саған Құранды} бір ғана рет түсірмей, {бөліп-бөліп түсірдік} мүшріктер жала жапқандай өз жаныңнан да шығарып алмадың.

24 {Сен Раббыңның үкіміне сабыр ет, сен олардың арасынан (ешбір) күнәкарға яки күпірлік қылушыға бойсұнбағын}.

25 {Ертелі-кеш Раббыңның атын зікір ет} яғни намаз оқы, Раббыңа көп тағат-ғибадат қылғын. «Ертелі» деген – таң намаз, «кеш» деген – аср (екінті) намаз уақыттары.

26 {Түннің аз бөлігінде Оған сәжде қыл, көп бөлігінде Оған тәсбих айт}.

27 {Күдіксіз, бұлар} яғни мүшріктер {дүниені жақсы көріп, болашақтағы (келешектегі) қиын бір күнге} яғни қияметке {селқос қарайды} бұл аятта қияметті Қиын күн деп атаудағы мақсат—ол күнге әзірлік көрмегендер үшін қатты қиыншылық бар болатындығы үшін.

28 {Біз оларды жараттық. Олардың буындарын бекіттік} яғни, буындарын тамырлар мен жүйке арқылы бір-бірімен бекіттік. {Егер Біз қаласақ} оларды жойып, {орнына оларға ұқсас басқаларды келтірер едік} яғни, оларға қарағанда Аллаһқа бойсұнатындарды келтірер едік.

29 {Күдіксіз, бұл (аяттар) уағыз-насихат} бұл уағыз-насихаттан пайдалануды {қалаған адам Раббысына жеткізетін жолды ұстасын}.

30 {Тек қана Аллаһ қалағанда ғана, сосын сендер қалайсыңдар} яғни барлық іс Аллаһтың қалауына байланысты (бағынады). Әсте де ол мүшріктердің қалауына байланысты емес. Жақсылық және жамандық Аллаһтың иелігінде. Пенденің қолынан тек Аллаһ қалаған нәрсе ғана келеді. {Аллаһ хақиқатында бәрін білуші. Хикметпен іс Қылушы}.

31 {Аллаһ қалаған адамын рақымына алады. Аллаһ залымдарға қатты азап дайындады}.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ
هَؤُلَاءِ يُجِبُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا تَقِيلًا ﴿٢٧﴾ تَخُنُّ
خَلْقَتَهُمْ وَشَدَّدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْتَهُمْ بَدِيلًا
﴿٢٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَأَلْصَقْنَ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفَرْقَتِ فَرَقًا ﴿٤﴾ فَأَلْمَلَقِينَ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عَدْرًا أَوْ ذُرًّا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوْعٍ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْتَبِهُتِ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُحِلَّتِ
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَلِيَلَّ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْآلَوِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ تَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٦﴾
كَذَلِكَ نَفْعُ الْفَالِجِ مِثْلُ الْفَالِجِ ﴿١٧﴾ وَلِيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾

77. Мурсәләт сүресі

(Меккеде түскен, 50 аят)

**Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
Аллаһтың атымен бастаймын.**

1 {Арт-артынан шығушы (желдермен) қасам (серт)}.

2 {Қатты шығушы (борандармен) серт}.

3 Бұлттарды Аллаһ қалаған тараптарға {тарқатушы (желдермен) серт}.

4 Хақ пен жалғанның, харам мен халалдың {арасын айырушы періштелермен серт}. Аллаһ тағала төмендегі аятта ақиқат пен жалғанды, харам мен халалды айырып беретін уахиды кең қанаттары арқылы найзағай тездігіндей алып келуші періштелерімен серт етіп былай дейді:

5 6 Пенделерге {үзір} қалдырмау {яки} Аллаһтың азабынан {ескерту үшін уахиды (пайғамбарларға) алып түсуші періштелермен серт}, кейбіреулер: «Ақиқаттағыларға үзір, жалғаншыларға ескерту» деп тәпсірлеген.

7 Ей, Мекке кәпірлері! {Сендер ескертілген

іс} яғни қиямет, есеп және жаза {сөзсіз келуші}.

8 {Жұлдыздардың} нұры және жарықтығы {өшірілген кезде}.

9 {Аспан жарылған кезде}.

10 {Таулар түтіліп} желде ұшып жүрген шандардай {ұшып жүріп} жерге қонған {кезде}.

11 {Пайғамбарларға} олар мен үмбеттері арасында үкім шығарылуға {уақыт белгіленген кезде} уәде қылынған Қиямет келеді.

12 Пайғамбарлардың қауымдарына байланысты істер {қайсы үлкен күнге кешіктіріледі?} яғни қорқынышы және қаттылығынан пенде аң-таң қалатын ұлы күнге кешіктіріледі.

13 {Халайықтың арасында} үкім шығарылатын күн үшін} яғни пенделердің қылған амалдарына байланысты жәннатқа яки тозаққа баратын үкім қылынатын күнге кешіктіріледі.

14 {Үкім шығарылатын күннің не екендігін қалай біле аласың?} яғни ол өте қорқынышты күн, оны ешкім қандай екенін бағалай алмайды.

15 {Бұл күні (ол күнді) теріске шығарушыларға әттең!}

16 {Әуелгілерді} бұрыңғыларды, яғни Адамнан (аләйһис-сәләм) бастап Мұхаммедке (саллаллаһу ʿәлейһи уә саллам) дейін болған пайғамбарларды теріске шығарғанда дүниеде азап жіберу арқылы {жоймадық па?}

17 {Сосын оларға ергізіп кейінгілерді} яғни Мұхаммедті (саллаллаһу ʿәлейһи уә саллам) теріске шығарған Мекке кәпірлері және ерушілерін {жойдық}.

18 {Күнәкарларды міне осылай қыламыз} яғни жазалаймыз.

19 {Бұл күні (ол күнді) теріске шығарушыларға әттең!}

20 {Сендерді Біз әлсіз судан жаратпадық па?}, яғни әлсіз мәниден.

21 22 {Оны Біз белгілі уақытқа дейін} яғни тоғыз ай толып туылғанға дейін {мықты тұрақта} яғни жатырда {қылдық}.

23 {Біз} оны мәниден жаратуға {құдыретті болдық, Біз} оның мүшелері және ерекшеліктерін Біз қалаған ең шырайлы (көркем) түрде (бейнеде) жаратуға {неткен жақсы құдыреттіміз!}

24 {Бұл күні (ол күнді) теріске шығарушыларға әттең!}

25 {Жерді Біз өз ішіне алатын қылмадық па?}

26 Яғни тысында {тірілерді және} ішінде {өліктерді} өз ішіне алатын қылмадық па?

27 {Біз жерге биік тауларды орнаттық. Сендерді тәтті сумен суардық}. Бұлардың барлығы Пайғамбар жібергеннен де таң қаларлық қой?!

28 {Бұл күні (ол күнді) теріске шығарушыларға әттең!}

29 30 Оларға тозақ жауаптылары: {Сендер} дүниедегі кездерінде {өтірік деген} тозақ {азабына барындар}, тозақтың түтіндері шығып жоғарыда үшке бөлінген {үш бұтақты көлеңкеге (саяға) барындар}, - дейді.

31 {Ол сая (көлеңке)} жәһаннамның түтіні болып, кісіні {сергітпейді}, жәһаннамның {жалынын да тоспайды} сол халде есеп аяқтағанға дейін тұрасындар.

32 {Ол жалын сарайдай (үлкен) ұшқындарды шығарады} яғни, әрбір шығарған ұшқынының үлкендігі сарайдай болады.

33 {Ол ұшқындар қара-сары түйелерге ұқсайды} кейбір тәпсіршілер былай дейді: «Әдетте ұшқындардың ұшып түскеннен кейінгі қалдықтарының реңі (түсі) қара-сары түйелердің реңіне ұқсайды».

34 {Бұл күні (ол күнді) теріске шығарушыларға әттең!}

35 {Бұл күні олар сөз қыла алмайды}.

36 {Олардың үзір айтуына рұқсат берілмейді}.

37 {Бұл күні (ол күнді) теріске шығарушыларға әттең!}

38 Оларға: {Бұл} мақлұқаттардың арасында {үкім шығарылатын күн} ақиқат пен жалған анық болатын күн. Ол күні {сендерді және әуелгілерді} яғни сендерді Құрайыш кәпірлерді және өткен үмбеттердің кәпірлерін үкім шығару үшін {жинаймыз} делінеді.

39 {Егер} азабтан құтылуға {бір шараларың (кулықтарың) болса, шара қылып көріңдер}.

40 {Бұл күні (ол күнді) теріске шығарушыларға әттең!}

41 42 {Күдіксіз, тақуалар саялардан (көлеңкелерден), бұлақтардан және көңілі тартқан жемістерден рақаттанады (пайдаланады)}.

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ

مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْسَىٰ

شَدَحَلَّتْ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فَرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾

أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي تِلْكَ

شُعْبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّمَا تَرْمِي بِشَجَرٍ

كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جِمْلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤَدُّنُهُمْ فِعْعِنْدُرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ

لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُمْكُمُ وَالْأَوْلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ

لَكُمْ كَيْدٌ فَيَكِيدُونَ ﴿٣٩﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي

ظُلُلٍ وَعَيْوُنٍ ﴿٤١﴾ وَفُؤَادِكُمْ مِمَّا بَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كَلُوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ

لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كَلُوا وَتَمَنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تَجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ

لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْجِعُوا لَا يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيَلُّ

يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

43 Оларға: {дүниеде қылған (жақсы) амалдарың үшін шат-шадыман жендер және ішіндер}, - делінеді.

44 {Күдіксіз, Біз жақсы іс қылушыларды міне осылай сыйлаймыз (марапаттаймыз, сый-сияпатқа бөлейміз)}.

45 {Бұл күні (ол күнді) теріске шығарушыларға әттең!}

46 Кәпірлерге: {(дүниенің ләззаттарынан) уақытша жендер және рақаттанындар, күдіксіз, сендер} Аллаһқа серік келтірген (ортақ қосқан) {күнәкарсындар}, - делінеді.

47 {Бұл күні (ол күнді) теріске шығарушыларға әттең!}

48 {Оларға: «рукуғ қылындар»} яғни намаз оқындар {делінсе, олар рукуғ қылмайды} яғни намаз оқымайды.

49 {Бұл күні (ол күнді) теріске шығарушыларға әттең!}

50 {Олар} анық дәлелдерді өз ішіне алған, шешендік-шеберлікте ең жоғары болған бұл Құранға сенбесе {басқа қайсы сөзге сенеді}.

سُورَةُ النَّبَاِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عَمَّ يَسْأَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
 كَلَّا سِعَامُونَ ﴿٤﴾ نُوْكَلَّاسِعَامُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾
 وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَدَيْنَا
 فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾ وَاَنْزَلْنَا
 مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَابًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَّبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّتِ
 اَلْفَاوَاغُ ﴿١٦﴾ اِنْ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ
 فَنَاتُونَ اَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَوُضِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ اُتُوْبًا ﴿١٩﴾ وَسِيْرَتِ
 الْاَلْبَابِ لَكَانَتْ سِرَابًا ﴿٢٠﴾ اِنْ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِّلطَّغِيْنَ
 مَتَابًا ﴿٢٢﴾ لِّيَتَّيْنُ فِيْهَا اَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾
 اِلَّا اَلْحَمِيْمًا وَّعَسَاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وَّفَاوًا ﴿٢٦﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْا
 لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ
 اَحْصَيْنٰهُ كِتٰبًا ﴿٢٩﴾ فَذُوْقُوْا فَلَٰنَ نَزِيْدُكُمْ اِلَّا اَعْدَابًا ﴿٣٠﴾

78. Нәбә сүресі

(Меккеде түскен, 40 аят)

**Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
 Аллаһтың атымен бастаймын.**

1 Мүшріктер өзара {не туралы сұрасады?} сол уақытта Мұхаммедке (саллаллаһу ғалейһи уа саллам) пайғамбарлық келіп, ол адамдарға Аллаһтың бірлігін, адамдардың өлгеннен кейін қайта тірілетіндігін хабар қылғанда және оларға Құранды тиләуат қылып бергенде Мекке мүшріктері өзара: «Мұхаммедке не болған екен? Алып келгені не екен?» - деп сұрасты. Сонымен бұл аят түсті.

2 {Олар үлкен бір хабар туралы сұрасады} яғни үлкен (ұлы) хабар, олар Құран кәрім жайында сұрасады. Өйткені Құран кәрім Аллаһ тағаланың бірлігі, Мұхаммедтің (саллаллаһу ғалейһи уа саллам) хақ пайғамбар екендігі және Есеп күннің сөзсіз болатындығын хабарлады.

3 {Олар бұл туралы қайшылық кылушылар} олар Құран жайында таласып, кейбіреуі: «бұл сиқыр десе», кейбіреуі: «бұл

өлең», - деді. Тағы біреулер: «бақсылық (балгерлік) десе», ендібірі: «бұрыңғылардың хикаялары (ертегілер)», - деді.

4 {Өсте олай емес} Қиямет олардың ойлағанындай жалған емес, {олар} шынайы жағдайды {келешекте біледі}, бұл аят оларға сөгіс ретінде болады.

5 Жоғарғы тойтарыс жауапты тағы бір рет қайталап былай дейді: {Өсте олай емес, олар (басына келген азапты) келешекте біледі}.

6 {Жерді төсеніш қылмадық па?}

7 Жердің тербеліп, сілкініп кетпесі үшін {тауларды қазық қылмадық па?}

8 {Сендерді ер-әйел қылып жараттық}.

9 Денелерің hareketтен (қозғалыстан) тоқтап дем алсын деп {ұйқыны сендердің (денелерің үшін) рахат қылдық}.

10 Тура киім-кешек денелеріңді жауып тұрғанындай, қараңғылықтың сендерді жасырып тұруы үшін {түнді жамылғы қылдық}.

11 Аллаһ бөліп берген ризықты талап етулерің үшін {күндізді (сендер) тіршілік қылатын (уақыт) қылдық}.

12 {Үстілерінде мықты болған жеті аспанды тұрғыздық (күрдық)}. Бұл жерде жеті аспанның мықты, орнықты жаратылғанын айтқысы келіп тұр.

13 {(Сендер үшін) жанып тұрған шырақты жараттық}, яғни күнді.

14-16 {Астықтарды, шөптерді, теректерді, қою бақшаларды} және бүкіл өсімдіктерді {өсіру үшін бұлттардан мол жаңбыр жаудырып бердік}.

17 {Шын мәнінде, Бөлу күні белгілі болған бір мерзім} яғни, бұрыңғыларға да, соңғыларға да уақыты белгіленген күн. Ол күні бүтін халық уәде қылынған Ақырет күніндегі марапаттауларына немесе жазаларына жетеді. Қияметтің «бөлу» күні деп аталуының себебі, ол күні Аллаһ Тағала пенделерінің арасында төрелік етіп, оларды бөледі.

18 {Ол күні сұр үрленеді} бұл сұр болса, Исафил (аләйһис-сәләм) үрлейтін мүйіз болып, ол кезде есеп алатын жерге {сендер топ-топ болып келесіндер}.

19 Періштелердің түсуі үшін {аспан ашылып (көптеген) есіктер пайда болады}.

20 {Таулар (орындарынан) қозғалтылып (қимылдатылып) сағым сияқты болып қалады} яғни таулар тозып алыстан қараушыға сағымдай сезіледі.

21 Істеген жамандықтарына жаза беру

үшін {жәһаннам ақиқатында (кәпірлерді) күтіп тұрады}, ішінде тозаққа қарайтын періштелер азаптау үшін кәпірлерді бақылап, күтеді.

22 {Жәһаннам, күдіксіз, шектен шыққандардың жайы}, яғни, оралатын жерлері.

23 {Олар жәһаннамда ұзақ уақыт қалады}, яғни мәңгі қалады.

24 {Олар жәһаннамда салқындықты да, ішімдікті де татпайды}.

25 {Олардың ішетіні тек қана жоғары ыстықты қайнақ су және ірің болады}, тозақтағылардың іріңдері.

26 {Бұл (оларға берілетін) лайықты (сай) жаза} яғни дүниеде серік қосудан ең үлкен күнә жоқ. Сондай-ақ жәһаннам азабынан да ауыр азап жоқ. Демек, күнәға сай жаза бар.

27 {Өйткені олар (қылмыстарынан) есеп алынудан қорықпайтын} яғни, олар Қиямет күніне сенбегендіктен, сауапты үміт қылмайтын және есеп алынудан да қорықпайтын.

28 {Тағы да Біздің аяттарымызды қатты теріске шығаратын}.

29 {Әр нәрсені толық жазып (сақтап) қойдық}, яғни, ләуһул-махфузда жаздық; кейбіреулер: «пенделер амалдарын періштелер жазып алғанды айтқысы келіп тұр», - деп тәпсірлейді.

30 Оларға айтамыз: {Татындар! Сендерге тек азапты ғана артық қыламыз (арттырамыз)}.

31 {Күдіксіз, тақуалар жетістікке ие болады}, талап қылынған (нығметке) нәрселерге жетіп, тозақтан құтылады.

32 Ел нығмет {бақтар, жүзімдер},

33 {Құрбы, толық омыраулы қыздар}, жастары құрдас, пәк қыздар.

34 Шараппен {толтырылған ыдыстар}.

35 {Олар (жәннатта) жалған сөз, бос сөз естімейді}, бос сөз естімей, бір-біріне өтірік айтпайды.

36 Міне, солар {Раббысының берген сыйы, жетерлік (жеткілікті) бергені}, бір қауымға соңы жоқ, өлшемі жоқ жақсы жаза болады, тағы бір қауымға сауаптарың оннан жеті жүзге дейін көбейеді деген Раббыларының уәделеріне сай сый.

37 {Ол—аспандардың, жердің және олардың арасындағы нәрселердің Раббысы. Ерекше Мейірімді. Оған ешкім тіл қата алмайды} яғни, Ол рұқсат бермейінше ешкім Онымен сөз бастай алмайды және шапағат қыла алмайды.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝۳۱ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝۳۲ وَكَوَاعِبَ أَزْرَابًا ۝۳۳ وَكَأْسًا
دِهَاقًا ۝۳۴ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا ۝۳۵ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ
حِسَابًا ۝۳۶ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
مِنَهُ حِطَابًا ۝۳۷ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَن أَدْنَاهُ الرِّحْنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝۳۸ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن
شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءًا ۝۳۹ إِنَّا أَنْزَرْنَاكَ عَذَابًا قَرِيبًا يُورِ
يُنْظَرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ بَلْئِنِّي كُنْتُ نُرًا ۝۴۰

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝۱ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ۝۲ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا
۝۳ فَالْمُسْتَقِدَّاتِ سَبْقًا ۝۴ فَالْمُدْرِيَاتِ أَمْرًا ۝۵ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ
۝۶ تَتَّبِعُنَّ الرِّادِفَةَ ۝۷ قُلُوبٌ يَوْمِيذٍ وَاجِفَةٌ ۝۸ أَبْصَرُهَا
خَشَعَةٌ ۝۹ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمْرُدُّوْنَ فِي الْخَافِرَةِ ۝۱۰ أَيْنَا ذَا كُنَّا
عِظَامًا نَّخْرَةً ۝۱۱ قَالُوا لَيْتَك إِذَا كَرِهْتَ خَاسِرَةٌ ۝۱۲ فَلَيْتَا هِيَ زَجْرَةٌ
وَجْدَةٌ ۝۱۳ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝۱۴ هَلْ أُنثِيَكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۝۱۵

38 {Ол күні Рух және періштелер сап болып тұрып} бұл жерде Рух туралы мынандай тәпсірлер бар: «періштелердің бірі», «ол Жәбірейіл», «ол періштелерден емес бір Аллаһтың жауынгері». {аса Мейірімді Аллаһтың рұқсатына ие болғаннан басқа} яғни, шапағат қылушыға рұқсат беріліп, одан басқа {еш біреу сөйлемейді}, немесе шапағатты сұрап, оларға рұқсат берілмегендер туралы еш сөз болмайды, тек қана шапағатқа лайықты, оған рұқсат берілген адам туралы ғана сөз болады, {және ол (яғни, сөйлей алатын кісі, дүниеде) тура сөз қылғандардан} яғни, таухидті айтқандардан болады.

39 {Міне, сол сөзсіз болатын күн. Кімдекім (иманмен, жақсы амалмен) Раббысына қайтатын жолды ұстауды қаласа (ұстасын)}.

40 {Біз сендерді шындығында (болуы) жақын болған азаптан} яғни Ақырет азабынан {ескерттік. Ол күні кісі бұрын қылған амалдарын көреді. Кәпір (Аллаһтың оған дайындап (өзірлеп) қойған

азабын көріп): «Әттеген-ай (шіркін), мен топырақ болып кетсем ғой! - дейді», одан есеп алынбай, топырақ болғанын армандайды.

79. Нәзиғат сүресі

(Меккеде түскен, 46 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды

Аллаһтың атымен бастаймын.

1 Пенделердің жандарын {қатты тартып алушы (періштелермен) серт}, Аллаһ тағала пенделерінің қатты болған денелерінен жандарың жұлып алатын періштелермен ант етеді.

2 Жандарды {сыпайы түрде алушы (періштелермен) ант},

3 Аллаһтың әмірін аспаннан ауада тура сүңгуші теңізге сүңгігендей {(тез алып түсіп) малтып кетуші (періштелермен серт)}.

4 Аллаһтың әмірін орындауда бәсекелесіп {жарысып озушы (періштелермен) серт}, олардың ішінде мүміндердің жандарын алып жәннатқа жарыса апаратындары.

5 Аллаһтың әмірімен {істерді меңгеруші (періштелермен) серт}, олардың істерді меңгеруі деген «Хәләл мен харамды ажыратып жеткізу», және олардың жаратылыстың, болмыстың істерін меңгеруі деген «жел, жаңбыр және т.б. табиғи құбылыстар» сияқты істер.

Аллаһ тағала осы періштелермен серт етіп, сендер сөзсіз тірітілесіңдер, сендерден сөзсіз есеп алынады деуде.

6 {Бұл күні сілкінуші сілкінеді} яғни бірінші рет сұр үрленіп бүкіл мақлұқаттар өледі.

7 {Оның артынан тағы бір сілкінеді} яғни екінші рет сұр үрленгенде, есеп беру үшін бүкіл мақлұқаттар тіріледі.

8 {Бұл күні жүректерді} яғни пенделердің жүректерін {қорқыныш басады}.

9 {Сол (жүректердің иелерінің) көздері (қорқыныштан) төмен қарайды}, бұл жерде Ислам дінінде қайтыс болмағандар туралы айтылып жатыр.

10 {Олар айтады: «Расында, біз әуелгі халімізге қайтарыламыз ба?»} яғни, өлгеннен кейін қайта тірілеміз бе? Ондайды Қиямет күні қайта тірілтуді теріске шығарғандар айтады.

11 {Біздің шіріген сүйек болып қалған уақтымызда да?}

12 {Олар айтты: «Олай болатын болса,

бұл (яғни өлгеннен кейін тірілу) зиянды (пайдасы жоқ) қайту»} яғни біз өлгеннен кейін тірілетін болсақ, Мұхаммед айтқандай бізді күтетін нәрселер үшін зиян тартушылармыз.

13 14 {Бір дыбыс} яғни Исафилдің екінші рет сұр үрлеуі {-імен ғана олар} яғни барша көпшілік жер астынан {жердің үстіне шығып қалады}. Аллаһтың құдіреті сондай, оларды тірілту үшін Оған бір ғана сұр үрленуі жеткілікті. Мындағы «жерді» кейбіреулер «пенделерге есеп беру үшін Аллаһ тағала келетін ақ түсті жер» деп тәпсірлейді.

15 {Саған Мұсаның хабары келді ме?} яғни сен Мұса мен перғауынның қиссасын естідің бе?

16 {Өз уақытында оны Раббысы Туа атты қасиетті (таза) уәдиде (арықта) (былай деп шақырды):}

17 {Сен перғауынның қасына бар. Ол шыңдығында шектен шықты}.

18 {Оған: «(күпірліктен және күнәлардан) пәк болуды қалайсың ба?»}

19 {Сені Раббымды тануға жетектеуімді қалайсың ба?} Оны танысаң Раббыңнан {қорқасын}—де, яғни, оның азабынан қорқасын.

20 {Мұса перғауынға үлкен мұғжизаны көрсетті} бұны кейбіреулер: «таяғы»,—десе, кейбіреулер: «қолы»,—деп қараған.

21 {(перғауын Аллаһтың пайғамбары Мұсаны) теріске шығарды және (Аллаһтың әміріне) қарсылық қылды}.

22 {Сонан соң (перғауын Мұсадан, иманнан) бет бұрып (құлық-сұмдық) істеуге) кірісті}, Мұсаның алып келген нәрселеріне қарсылық ету үшін бүкіл бар күшін салады.

23 Ол сиқыршыларды, әскерлерін тәуептерін, халқын {топтады және дауыстап шақырып}

24 {деді: «Мен сендердің ұлы раббыларың боламын»} оған Аллаһтың лағынеті болсын, одан жоғары Раббы жоқ екенін айтқысы келді.

25 Естігендер ғибрат алуы үшін {Аллаһ оны дүние және ақыреттің азабы} яғни дүниеде батыру, ақыретте тозаққа салу {-мен жазалады}.

26 {Күдіксіз, Аллаһтан қорқатындар бұдан ғибрат (өнеге) алады}, яғни перғауын қиссасында Аллаһтан қорқатындарға үлкен өнеге бар.

27 {Сендерді жарату қиын ба? Яки

аспанды жарату қиын ба?} яғни, сендердің ойларыңша, өлгеннен кейін сендерді тірілту қиын ба яки қараушы үшін сондай үлкен және сондай жіңішке жаратылған аспанды жарату қиын ба? {Аллаһ аспанды жаратты}.

28 {Оның биіктігін жоғары қылды және оны теңестірді} Аспанды жоғары да биік етті. Аспанның жан-жағы тең, ешқандай кемшіліксіз және тіреусіз етілді.

29 {Оның түнін қап-қараңғы, күндізін жап-жарық қылды}.

30 {Содан кейін жерді (жер иелерінің (тұрғындарының) тұруына лайық етіп) жайды (төседі)}.

31 {Жерден бұлақтарды ағызды, өсімдіктерді өсірді}.

32 {Тауларды (жерде) орнықты қылды}.

33 {(Аллаһ тағала олардың барлығын) сендердің және хайуандарыңның (малдарыңның) пайдалануы үшін (жаратты)}.

34 {Қиямет келгенде} яғни екінші реткі сұр үріліп, жаннат иелері жаннатқа, тозақ иелері тозаққа тапсырылған,

35 {(сол) күні адам (жақсы-жаман) қылмыстарын еске алады}.

36 {Көрушілерге жәннан анық (ашық) көрсетіледі}. Яғни ешкімге құпия болмайды.

37 {Кімде-кім (күпірлікте, күнәда) шектен шығады екен},

38 {дүние тіршілігін (ақыреттен) артық көреді екен},

39 {оның жайы ақиқатында жәннан болады}.

40 {Раббысының алдында (сұраққа тартылудан) қорқатын, өзін нәпсі қалауына берілуден} яғни харам қылынған нәрселерден {тыйған адамға келсек},

41 {расында, оның жайы жәннат болады}.

42 {Олар сенен қияметтің қашан болатындығын сұрайды}.

43 {Сен оны қалай баян қылып бере аласың?} сен оны білмейсің.

44 {Оны білу Раббыңа тиесілі} яғни оны Аллаһтан басқа ешкім білмейді.

45 {Сенің міндетің (қызметің) тек қана қияметтен қорқатын адамды ескерту}.

46 {Олар қияметті көрген күні дүниеде бір кеш немесе бір сәске (мезгілі шамасынша) ғана тұрғандай болады}.

80. Абәсә сүресі

(Меккеде түскен, 42 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَالِدِ الْكَافِرِ طَوًى ۚ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۚ ۱۷
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبَ ۚ ۱۸ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رِبِّكَ فَخَشِيَ ۚ ۱۹ فَأَرَاهُ
الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۚ ۲۰ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۚ ۲۱ ثُمَّ أَذْبَرَ سَعًى ۚ ۲۲ فَحَشَرَ
فَنَادَىٰ ۚ ۲۳ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۚ ۲۴ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۚ
۲۵ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۚ ۲۶ ءَأَنتُمْ أَشَدُّ حَقْلًا أَمِ السَّمَاءُ بَنِيهَا
۲۷ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا ۚ ۲۸ وَأَغْطَشَ لِيَالِهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۚ ۲۹
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۚ ۳۰ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۚ ۳۱
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۚ ۳۲ مَبْنُوعًا لِّكُرٍّ وَلَا تَنعِيمٍ ۚ ۳۳ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ
الْكُبْرَىٰ ۚ ۳۴ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ ۚ ۳۵ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ
لِمَن بَرَىٰ ۚ ۳۶ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ۚ ۳۷ وَءَاتَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۚ ۳۸ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
هِيَ الْمَأْوَىٰ ۚ ۳۹ وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ
۴۰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۚ ۴۱ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسَاهَا
۴۲ فِيمَ أَنْتَ مِن ذِكْرِنَهَا ۚ ۴۳ إِلَٰهَ رَبِّكَ مُننَهَا ۚ ۴۴ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ
مِّن يَّحْشَاهَا ۚ ۴۵ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَو ضُحَاهَا ۚ ۴۶

سُوْرَةُ عَبَسَ ۙ
۸۰
۴۲

1 2 {Жанына соқыр келгендігі үшін (Пайғамбар (саллаллаху ғалейһи уа саллам)) қабағы қатайып, теріс бұрылды} сол уақытта, құрайыштың үлкендерінен бірнеше кісі Пайғамбардың (саллаллаху ғалейһи уа саллам) қасында еді. Пайғамбар (саллаллаху ғалейһи уа саллам) олардың Исламға кіріп қалуын үміт қылып тұрған еді. Дәл сол уақытта, сахабаларының жақсыларынан Абдуллаһ ибн Умму Мәктұм деген соқыр сахаба келіп қалды. Пайғамбар (саллаллаху ғалейһи уа саллам) оның өздерінің сұхбатын үзіп қоюынан алаңдап бетін орап алды. Сонымен, Аллаһ тағала бұл аятты түсірді.

3 {Ей, Мұхаммед! {Қайдан білесің? Бәлкі ол} сенен алған біліммен күнәлардан {тазалануы (тазаруы) мүмкін}.

4 {Яки уағыз-насихат естіп одан пайдалануы мүмкін}.

5 6 {Өзін (иманнан) қажетсіз есептейтін адамға келсек, сен оған бет аласың} яғни оған құлақ салып, тәблиғ кұлуға (жеткізуге) көңіл бөлесің.

7 {Ол} күпірліктен, күнәлардан {тазармаса, саған не зиян еді} бұндай

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَنَوَىٰ ﴿١﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزِيكُ ﴿٣﴾ أَوْ يَذُكُرُ فَنَنْفَعَهُ الْذِكْرَىٰ ﴿٤﴾ أَمَّا مَنْ اسْتَفْتَىٰ ﴿٥﴾ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْبُرَىٰ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾ وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَىٰ ﴿١٠﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَذِكْرَةٌ ﴿١١﴾ لِمَنْ شَاءَ ذِكْرَهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُلْ لِلْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرُهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ وَخَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ أَسْبَلَ يَسْرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَانَهُ وَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا بَقِضَ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَبْتَأْنَا فِيهَا بَحْيًا ﴿٢٧﴾ وَعَيْنًا وَقُضْبًا ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَيْحَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾ مِمَّا كَرِهَ الْغَالِبُ ﴿٣٢﴾ إِذَا جَاءَتِ الْأَصْحَابُ مِنَ الْأَصْحَابَةِ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يُفَصِّرُ الْمَرْءُ مِنْ أُخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَنْجِبِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاكِرَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَأُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ ﴿٤١﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكُفْرَةُ الْفَجْرَةُ ﴿٤٢﴾

яғни ондай нәрседен жаратылып, ол қалай ғана тәкаппарланады? {белгіледі} оған қол, аяқ, көз және басқа мүшелер толық жаратылып болғанша Аллаһ оны бірқанша сатыларға бөліп бірінен кейін бірін жаратты.

20 {Содан кейін оған} жақсылық яки жамандыққа жету үшін жүрер {жолды жеңілдетіп берді}.

21 {Кейін оған өлім беріп, (сүйегін) қабірге қойдырды} оны жыртқыш хайуандар және құстар жеп кетпейтін ашық жерге тасталатын қылып қоймай, оны ұлықтап оған көмілетін қабірді пайда қылды.

22 {Сонан соң Аллаһ оны қалаған уақытта тірілтеді}.

23 {Әсте олай емес, ол} адамдардың аз бөлігінен басқа, кейбірі кәпірлік қылу және кейбірі Аллаһқа мойынсұнбаушылық (күнә жасау) арқылы {Аллаһтың бұйрықтары орындамады}.

24 {Адам} Аллаһ оның тіршілік қылуының себепшісі қылып жаратқан {өзінің тамағына қарасын}.

25 {(Біз бұлттан) зор мөлшерде жаңбыр жаудырдық}.

26 {Сосын жерді (одан өсімдіктерді шығарумен) жардық}.

26 - 32 {Сендердің және хайуандарыңның (жануарларыңның) пайдалануы үшін жерде астықтарды, жүзімді, жоңышқаларды, зәйтунді, құрманы, теректері қою бақшаларды, түрлі жемістерді, от-шөптерді өсірдік}.

33 {(Қияметтің) құлақты керең қылатындай қатты дауысы келген кезде (барлық адам өз халімен болып қалады)}.

34 - 36 {Ол күні кісі өзінің бауырынан, анасынан, атасынан, жұбайынан және балаларынан қашады} жоғарыдағылар ең жақын туыс-туғандары, сондай-ақ мейірімділік және жанашырлық қылуға ең лайық кісілер болып, адам бұл жақын туыстардан тек қатты қорқыныштық халде ғана қашады.

37 {Ол күні әркім өз қара басымен әлек болады} яғни әрқандай жақын туысын көргенде өзінен араларында болғандары үшін бірер сауабын сұрап қалуларын алаңдап, олар қашады.

38 39 {ол күні көптеген жүздерден нұр, күлкі және шағ-шадымандық шығып тұрады}.

40 41 {Тағы бұл күні көптеген жүздерді шаң-тозаң басып кеткен, қарайып кеткен болады}.

кәпірлердің ісіне көңіл бөліп кетпегін. Сенің міндетің тек жеткізіп қою ғана.

8 9 {Сенен (тәлім) тілеп, Аллаһтан қорыққан халде жүгіріп келген кісіге келсек},

10 {сен оған қарамай қоясың}.

11 {(Бұдан кейін) олай істемегін, бұл аяттар уағыз}.

12 {Қалаған адам одан уағыз-насихат алады}.

13 14 {Ол} яғни Құрандағы сүре және аяттар {қымбатты, (қадірі) жоғары пәк (таза) сахифаларға (парақтарға) жазылған} яғни ол Аллаһтың алдында қымбатты, ол тек қана тазаланғандар ғана ұстай алатын, шайтан және кәпірлерден сақталған (қорғалған) пәк кітап.

15 16 {(Ол) құрметті жақсы (періштелерден болған) жеткізушілердің (уахи тасушылардың) қолында}.

17 {(Иман етпеген) адамның жаны шықсын! Игілікті мойындамауында неткен қатты еді! Яғни кәпір адам лағынеттелді, оның күпірлігі неткен қатты еді?}

18 {(Аллаһ) оны неден жаратты?}

19 {(Аллаһ) оны мәниден жаратты да},

42 {Олар} яғни сол жүздерін шаң-тозан басқан және қарайып кеткендер {болса, кәпірлер, бұзақылар}.

81. Тәкуир сүресі

(Меккеде түскен, 29 аят)

**Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
Аллахтың атымен бастаймын.**

1 Күннің нұры өшіп {күн бүктелген} яғни доптай домалақ болып қалған {кезде},
2 {жұлдыздар} нұры өшіп {төгілген кезде},
3 {таулар} түтіліп ауада ұшып жүргеннен кейін {ойран болған шақта},

4 {буаз түйелер} иелері тарапынан {тастап жіберілген шақта}, бұл аятта буаз түйелерді зікір қылудағы (атаудағы) себеп, сол заманда ең қымбатты түйе буаз түйе еді. Қатты қорқыныштың себебінен сондай қымбат түйелер де иесіз-қараусыз қалады демекші.

5 {Жабайы хайуандар} бір-бірінен кек алып беру үшін {топталған (жиналған) шақта}, кейбіреулер: «хайуандар өлген кезде» дейді.

6 {Теңіздер от болып лаулаған шақта},

7 {жандар} яғни мүміндердің жаны қорқындарымен, кәпірлердің жаны шайтандармен {қосылған шақта}, Хасан былай дейді: «Ол күні әрбір жан өз жамағатына (тобына) қосылады: яһудилер яһудиға, христиандар христианға, мәжусилер мәжусилерге, мұнафиқтар мұнафиқтарға және мұсылмандар мұсылмандарға қосылады».

8 9 {Тірідей көміліп жіберілген қыздан: «сен қайсы күнәмен өлтірілдің?»—деп сұралған шақта}, жәһилият заманының араптары қыз перзенті туыла, ар-намыс яки жоқшылықтан қорқып тірідей көміп жіберетін. Сондықтан бұл аятта бейкүнә қызын өлтірген өлтірушіні сұрақ арқылы қатты айыптайды.

10 Есеп алу үшін {амал-дәптерлер ашылған шақта},

11 {аспан ашып тасталған (сындырылып, сыпырылған) шақта},

12 {тозақ қыздырылған шақта} оны Аллаһтың ашуы мен адам баласының күнәлары қыздырды

13 {жаннат (тақуаларға) жақындатылған шақта}, кейбір тәпсіршілер былай дейді: «бұл, он екі түрлі оқиға болып, осы сүренің бірінші аятынан бастап алтыншы аятына дейінгі алтауы дүниеде және жетінші аяттан бастап жоғарғы аятқа дейінгі алтауы ақыретте жүз береді (көрінеді)».

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۱ إِذَا السَّمَاسُ كُوْرَتْ ۲ وَإِذَا النُّجُوْمُ اُنْكَدَرَتْ ۳ وَإِذَا الْجِبَالُ سُوْرَتْ ۴ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۵ وَإِذَا الْوُحُوْشُ خُوْشَتْ ۶ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۷ وَإِذَا النُّفُوْسُ زُوْجَتْ ۸ أَيُّ ذُنُبٍ قُوْلَتْ ۹ وَإِذَا الصُّحُوْفُ نُشِرَتْ ۱۰ وَإِذَا السَّمَاءُ كُوْشِطَتْ ۱۱ وَإِذَا الْجَبَبِيْمُ سُوْرَتْ ۱۲ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُرْفُتْ ۱۳ عَمِيَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۱۴ فَلَا أَقِيْمٌ بِالْخَيْسِ ۱۵

۱۶ الْجَوَارِ الْكُنِيْسِ ۱۷ وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَّسَ ۱۸ وَالصُّبْحُ إِذَا نَفَسَ ۱۹ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ۲۰ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِيْنٍ ۲۱ مُطَاعٍ ۲۲ ثَمَّ أَمِيْنٍ ۲۳ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ۲۴ وَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَقْيَمِيْنِ ۲۵ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِيْنٍ ۲۶ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ سَاطِنٍ تَجْمِيْمٍ ۲۷ فَاتِّبِذْهُوْنَ ۲۸ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِيْنَ ۲۹ لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيْمَ ۳۰ وَمَا تَشَاءُوْنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ ۳۱

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

14 Амал дәптерлер ашылған шақта {әр адам өзінің қылған} жақсы-жаман {істерін біледі}.

15 16 {Күндіз} күн нұрында {жасырынушы жұлдыздармен}, өз орнында жүріп (қозғалып) {күн} бататын уақытта жасырыналып жұлдыздармен серт қыламын (ант етемін),

17 {Қараңғылыққа шомған (батқан) түнменен ант етемін},

18 {Ата бастаған таңменен ант етемін}.

19 {Құран расында, (Аллаһтың) үстем (ұлы, қуатты) бір елші} Жәбірейіл арқылы түсірілген {сөзі}.

20 {Ол (елші) күшті, Аллаһтың құзырында мәртебелі}.

21 {(Періштелер) оған бойсұнушы. Бұл жерде} яғни аспанда {ол сенімді}.

22 {Сендердің серіктерің} яғни Мұхаммед (саллаллаһу ғалейһи уа саллам) {жынды емес}. Керісінше, ол адамдар арасындағы ең ақылды және толық сипатты (мінез-құлықты, толыққанды жаратылыс).

23 {Ол} яғни Мұхаммед (саллаллаһу ғалейһи уа саллам) алты жүз қанатты {Жәбірейілді расында анық көкжиектің шығысында көрді}.

82. Инфитар сүресі

(Меккеде түскен, 19 аят)

**Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
Аллаһтың атымен бастаймын.**

1 Періштелердің түсуі үшін {аспан жарылған шақта},

2 {жұлдыздар (шашылып) төгілген шақта},

3 {теңіздер тасыған шақта}, бір-біріне қосылып, бір теңіз болған кезде, немесе жанартау сияқты атқылап жатқан кезде, жоғарыдағылар Қиямет болудың алдындағы ғаламаттар.

4 {Қабірлер асты-үсті (төңкерілген) қылынған} яғни өліктер шығарылған {шақта},

5 амал дәптерлер ашылған шақта {әр адам бұрын-соңды қылған} жақсы-жаман {істерінің барлығын біледі}.

6 {Ей, адам! Сені құрметті Раббыңа (күпірлік қылуға) не алдады?} Кейбір тәпсіршілер бұл аятты былай тәпсір қылады: «Дереу жазаламағандығы үшін оларды Аллаһтың кешірімшілдігі алдап қойды».

7 {Ол сені} мәниден {жаратты}, мүшелеріңді еститін, көретін, ақыл жүгірте алатын қылып {(мықты, келбетінді) теңестіріп} бір-біріне сай, көркем және {түзу қылды}.

8 {Сені Ол қалаған бейнеде (түрде, формада, нұсқада) құрастырды}. Өзі қалаған, әр түрлі бейнелердің бірі етіп сені жаратты, сен өзіңнің бейнеңді өзін таңдай алмадың.

9 {Жоқ!} әсте олай қылмаңдар, яғни Аллаһтың жомарттығына алданушы болмаңдар. Ей, Мекке кәпірлері! {Керісінше (бәлкі), сендер дінді теріске шығарасыңдар}.

10 Сендер дінді теріске шығарып тұрғанда, {Сондай-ақ, сендердің үстілеріңде (үстерінде)} сендердің қылған-еткендеріңді тізіп, жазып, сақтап, ақыретте жаза алуларың үшін {сендерді күзетіп тұрушы періштелер бар}.

11 {Олар} Аллаһтың құзырында {құрметті періштелер болып}, сендердің сөздеріңді және амалдарыңды {жазып тұрады}.

12 {Олар амалдарыңда біліп тұрады}.

13 {Мүміндер күдіксіз жәннатта болады}.

14 {Кәпірлер күдіксіз тозақта болады}.

15 {Олар} болатындығын теріске шығарған {Қиямет күні} қатты қыздырылған {тозаққа кіреді}.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۚ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ ۚ وَإِذَا الْبِحَارُ

فُجِرَتْ ۚ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۚ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ

وَأَخَّرَتْ ۚ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَبِيرِ ۚ

ۘ خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ۚ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۚ

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّنِّ ۚ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۚ كِرَامًا

كُنِينِ ۚ يَعْلَمُونَ مَا تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۚ وَإِنَّ

الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۚ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الذِّنِّ ۚ وَمَاهُمْ عَنْهَا بِعَائِينَ ۚ

ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّنِّ ۚ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّنِّ

ۚ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۚ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۚ

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ۚ وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ۚ الَّذِينَ إِذَا أَكَلُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۚ

وَإِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْ رَزَقُوهُمْ يَخْسَرُونَ ۚ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ

مَبْعُوثُونَ ۚ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ

Мужаһид былай дейді: «Оны Ажияд* тарапта (жақта) көрді. Ажияд жері (аулы, орны) Меккенің шығыс тарапында еді».

24 {Ол} яғни Мұхаммед (саллаллаху ʔалейһи уа саллам) аспаннан түскен {ғайыпты (көместі) жеткізуде сараң емес} керісінше, көпшілікке (жаратылысқа) Аллаһтың сөзін және Оның үкімдерін үйретуші.

25 {Ол} яғни Құран {қудаланған (қуылған) шайтанның сөзі емес} аспаннан естігендерін ұрлап, жұлдыздармен қудаланған шайтандардың бірінің сөзі емес.

26 Жоғарыда баян қылып берген анық жолдан {қай жаққа барасыңдар?}

27 {Ол} яғни Құран—{бүкіл әлем(дер) иелеріне (тұрғындарына) насихат}.

28 {Сендердің араларыңнан} дін жолында {мықты тұруды қалайтындарға (Құран насихат)}.

29 {Тек әлемдердің Раббысы Аллаһ қалағанда ғана, сосын сендер қалайсыңдар} яғни дін жолында мықты тұруды қаласандар, Аллаһ қалауы және оның қолдауынсыз сендер дін жолында мықты тұра алмайсыңдар.

16 {Олар эсте тозақтан айрылмайды (арыла алмайды, құтылмайды)}. Керісінше, ол жайда (орында) мәңгі қалады.

17 {Қиямет күнінің} өте қатты қорқыныштылығының {қандай екенін қалай біле аласың?}.

18 {Қиямет күнінің} яғни Есеп және Жаза күнінің өте қорқыныштылығын {қандайлығын қалай біле аласың?} бұл аятты қайталаудағы себеп, бұл күннің соншама қорқынышты ауыр (қиын) күн екендігін түсіндіру үшін.

19 {Ол күні} дүниедегідей {бір адамның келесі бір адамға (жәрдем) беруі қолынан келмейді. Бұл күні үкім} бүкіл әлемдердің Раббысы {Аллаһқа тән}.

83. Мутаффифун сүресі

(Меккеде түскен, 36 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 Өлшемде және таразыда {кем берушілерге нендей өкініш!} кейбіреулердің екі түрлі өлшегіші (таразысы) болып, (өзіне) аларда бірімен, берерде екіншісімен өлшеуші еді. Ибн Аббас (Аллаһ оған разы болсын) былай деді: «Пайғамбар ^{саллаллаһу ғалейһи уә саллам} Мәдинаға келгенде, мәдиналықтар өлшем және таразыда ең нашар кісілер еді. Аллаһ тағала бұл аятты түсіргеннен кейін олар оңалып кетті».

2 {Олар адамдардан өлшеп алған кезде, толық алады} яғни, адамдардан өздеріне бірдеңе сатып алғанда толық алатын еді.

3 {Кісілерге өлшеп яки тартып берген кезде, кем береді}.

4 5 {Олар ұлы бір күнде тірілетіндігіне сенбейді ме} яғни олар ол күні қылғандарынан сұралатындарын ойлап жеткен болса еді, ақырынан (ісінің жазасынан) қорқып, істеп жатқан жаман ісін тастаған болар еді.

6 {Ол күні адамдар әлемдердің Раббысының құзырында} жаза яки есебін күтіп {тік тұрады}, бұл аманатқа қиянат қылу, басқалардың хақын жеу қатарлы себептер үшін таразы және өлшемде кем берудің соншалықты үлкен күнә және соңының (жазасының) соншама қорқынышты екендігін көрсетіп береді.

7 {Жоқ! Олар} таразыда, өлшемде {кем беруден қайтсын, жаман адамдардың амал дәптері сөзсіз} тозақ иелерінің амал дәптері жазылатын (сақталатын) {Сижжинде болады}.

8 {Сижжин деген не? Оны қалай біле аласың?}

9 {Ол} жаман адамдардың есімдері ретті {сақталған (жазылған, тізілген) бір кітап}.

10 {Сол күні өтірікке шығарушыларға нендей өкініш!}

11 {Олар Қиямет күнін теріске шығарды}.

12 {Оны тек} күпірлікте өте {шектен шыққан, өте күнәкар адам ғана теріске шығарады}.

13 {Оған Біздің} Мұхаммедке ^{саллаллаһу ғалейһи уә саллам} түсірген {аяттарымыз оқылса, ол: «(бұл) бұрынғылардың} кітаптарындағы жалған {хикаялары (ертегілері)», - дейді}.

14 {Жоқ! Олай емес, керісінше, олардың күнәлары себебінен жүректері қарайып кеткен}. Әбу Хурайра (Аллаһ оған разы болсын) Пайғамбардың ^{саллаллаһу ғалейһи уә саллам} былай деп айтқанын риуаят қылады: «Бір пенде бір күнә қыла салысымен оның жүрегіне бір қара дақ қойылады. Егер ол истиғфар айтып, тәубе қылып, ол күнәдан қол үзсе, оның жүрегі жуылады. Егер сол күнәға қайтса, ол қара дақтар көбейіп, тіпті оның жүрегі мөрленіп кетеді. Міне, бұл Аллаһ субханаһу уә тағаланың Құранда зікір қылған жүректердің қарайып кетуі».

15 {Жоқ! Олай емес, шындығында, олар бұл күні Раббысын көруден тыйылған} мұсылмандар сияқты Қиямет күні олар Аллаһты көре алмайды. Дүниеде оларды қалай Өзінің таухидінен жапса, солай Қиямет күні оларды Өзін көруден жабады.

16 {Сосын олар шындығында тозаққа кірушілер} тозаққа кіріп, ыстығын татады.

17 {Сонан кейін (оларға): «Міне, бұл сендер теріске шығарған нәрсе»} яғни азап {делінеді}.

18 {Расында, жақсы пенделердің амал дәптерлері күдіксіз} жәннаттардың ең асылына (жоғарғысына) жазылған {ғиллиунде* болады}.

19 Ей, Мұхаммед! {Ғиллиунның не екендігін сен қалай біле аласың?}

20 {(Ол жақсылардың есімдері) жазылған кітап}.

21 {Оған Аллаһтың жақын (періштелері) куә болады} яғни ол дәптерді періштелер алып келіп, оған көрсетеді. Кейбір тәпсіршілер

٧ وَمَا أَذْرَكَ مَا سَجَّيْنِ ٧ وَمَا أَذْرَكَ مَا سَجَّيْنِ ٨ كَتَبَ
 مَرْفُومٌ ٩ وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ١٠ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ١١
 وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كَلَّ مُعْتَدِي أَيَّامٍ ١٢ إِذَانْتَلَى عَلَيْهِ إِسْنَانُ قَالَ أَسْطُرُ
 الْأَوَّلِينَ ١٣ كَلَّا بَلَّ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٤ كَلَّا إِنَّهُمْ
 عَن رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمْ حُجُّوا ١٥ ثُمَّ إِنَّمَا لَصَالُوا الْجَحِيمِ ١٦ ثُمَّ يُقَالُ
 هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ١٧ كَلَّا إِنَّ الْآبْرَارَ لَفِي عَلَيَّتِ
 ١٨ وَمَا أَذْرَكَ مَا عَلَيُونَ ١٩ كَتَبَ مَرْفُومٌ ٢٠ يَشْهَدُهُ الْمَقْرُوفُونَ
 ٢١ إِنَّ الْآبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ٢٢ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ٢٣ تَعْرِفُ فِي
 وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ٢٤ يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْمُومٍ ٢٥
 خَمْرًا مَّسْكًا وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَاتُنَا فَيْسُ الْمُنْتَفِسُونَ ٢٦ وَمَرَاةٌ
 مِن نَّسَائِمٍ ٢٧ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقْرَّبُونَ ٢٨ إِنَّ الَّذِينَ
 أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ٢٩ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ
 يَتَّبِعُهُمْ وَكُنَّ عَيْنًا حَاسِرًا ٣٠ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ٣١
 وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ٣٢ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ
 حَافِظِينَ ٣٣ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ٣٤

жақсы шарап.

28 {Тәсним жәннаттағы бір бұлақ болып, одан Аллаһтың жақын пенделері ішеді} яғни рахиқ шарабын ыдыстарын Тәсним бұлағына батырып алады.

29 {Күнәһарлар (кәпірлер) ақиқатында мүміндерді} мазақтап {күлетін еді},

30 мүміндер {олардың алдынан өткенде, олар} мүміндердің дінін мазақ қылып {өзара көз қысысушы еді},

31 {үйлеріне қайтқанда} мүміндерді ғайбат қылып және оларды әзіл-қалжындарына араластырып {мезі қылған халде қайтатын}.

32 {Мүміндерді көргенде: «Бұлар шәксіз аласқандар», - десетін}.

33 {Олар} Аллаһ тағала тарапынан {мүміндерді күзетуге}, амалдарын сақтауға уәкіл қылып {жіберілген жоқ}.

34 {Бүгін} яғни Қиямет күні тура дүниеде кәпірлер мүміндерден күлгендей {мүміндер кәпірлерден күледі},

35 олар (мүміндер) Аллаһтың дұшпандары болған кәпірлердің {халіне жұмсақ сәкілер үстінде отырып} ләззаттанған халде {назар тастайды (салады)}.

36 Кәпірлер мүміндерді {(мазақ қылған) қылмыстарының жазасын тартты ма?} сондай, дүниеде мүміндерді күліп мазақ қылғандықтары үшін, ақыретте қылмыстарының жазасын тартты.

84. Иншиқак сүресі

(Меккеде түскен, 25 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 Қияметтің ғаламаттарынан болған {аспан жарылған},

2 {Раббысының әмірін естіп, бойсұнған, Раббысының әмірін естуге, бойсұнуға лайық болған шақта},

3 {Жер созылған}, таулары тозаңдай болған,

4 {қойнындағы (қойнауындағы) нәрселерді} яғни өліктерді, {сыртқа шығарып құр (бос) қалған},

5 {Раббысының әмірін естіп бойсұнған, Раббысының әмірін естуге, бойсұнуға лайық болған шақта} адам қиялына келмеген өте қорқынышты халдерге {жағдайларға} жолығады.

6 {Әй, адамзат! Негізінде сен Раббыңа іс-әрекетіңмен ұмтылып барудасың, және де Оған жолығасың} яғни қылған амалыңмен бірге Раббыңа кезгесің.

7 8 {Амал дәптері оң жағынан (тарапынан) берілген} яғни иман айтқан

былай дейді: «Періштелер Қиямет күні дәптерде бар нәрсеге куәлік береді».

22 {Жақсылар нығмет ішінде (нығметте)} яғни жәннатта {болады}.

23 {Олар жұмсақ сәкі үстінде} Аллаһтың жәннатта оларға берген түрлі нығметтеріне {қарайды}. «Аллаһ азза уә жәлләнің көркіне (сұлулығына, әдемілігіне) қарайды», — деп тәпсір қылғандар да бар.

24 {Оларға қарайтын болсаң, нығметтің} олардың көркем, ақ, нұрлы және күлкі шығып (ойнап) тұрған өңдерінен (шырайларынан) шығып тұрған {әсерін танысын}.

25 26 {Олар аузы мөрленген} яғни сол жақсылар мөрін ашпайынша басқалардың қол тигізуі шектелген {рахиқ шараппен суарылады} ол шараптан мас болмайды, және ешқандай зияндығы жоқ. {Ішуінің соңында одан жұпардың иісі келіп (анқып) тұрады. Ұмтылушылар міне соған ұмтылсын!}

27 {Оның қоры – Тәсним бастауынан} яғни рахиқ шарабы Тәсним бұлағынан алынады, ол бұлақ жәннаттың жоғарғы жағынан ағады және де ол жәннаттағы ең

мұсылманның өткізген (жіберіп алған) күнелары ортаға қойылады. Аллаһ ол күнеларды есеп таразыға салмастан кешіріп жібереді. Сонымен, ол {амадан жеңіл есеп алынады}. Айша (Аллаһ оған разы болсын) былай дейді: «Пайғамбар (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам): «Кімде-кім есеп таразысына салынса, ол азапқа дұшар болады», - деді. Мен: «Аллаһ тағала «амал дәптері оң тарапынан берілген адамнан жеңіл есеп алынады», - демеген бе еді?»,—дедім. Пайғамбар (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам): «Ол деген есеп емес, тек қана ортаға қою. Кімде-кім есеп таразысына салынса, ол азапқа дұшар болады», - деді.

9 Ол жәннаттағы қор қыздар мен әйелдеріне {жанұясына шат-шадыман қайтады}.

10 {Амал дәптері арт жағынан берілген адам} яғни кәпір және күнәкар пенде. (бұлардың оң қолы желкесіне байлаулы болатын болғандықтан, сол қолы арқа жақта болады. Сондықтан амал дәптері арқасынан (арт жағынан) беріледі.

11 «{Әттең-ай!}» деп айғайлайды} яғни өлімді армандайды.

12 {Тозаққа кіреді} оған тозақтың оты типті де қызытылады.

13 {Өйткені ол} дүниедегі кезінде нәпсі қалауына (әуесіне) беріліп, қылдай да (титтей де) ақыреттің қамын жемендігі үшін {отбасында шат-шадыман еді}.

14 {Ол Раббысының құзырына қайтарылмаймын деп ойлады}, Аллаһтың алдына жазасын алу үшін қайтпайтынын ойлады.

15 {Олай емес}, яғни ол жақын арада Раббысының құзырына қайтады. {Раббысы шындығында оны көріп Тұрушы} яғни Оның ешбір қылған-еткені (істегені) Аллаһқа құпия болмайды.

16 - 18 {Шапақ} яғни күн батқаннан кейінгі көкжиектегі қызыл желек {-пен, түн және оның қараңғылығы басқан нәрселермен, және толған кездегі аймен} яғни толған аймен {ант},

19 {Сендер сөзсіз} байлық және кембағалдық, өлім және өмір, тозақ немесе жаннатқа кіру сияқты {бір халден және бір халге ауысып тұрасындар}.

20 {Олар} яғни мүшріктер иман айтудан бас тарта алмайтын сонша дәлелдер тұрса да {не үшін иман келтірмейді?}

21 {Олардың жанында Құран оқылған кезде не үшін (неліктен) сәжде

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٥﴾ هَلْ تُؤبَى الْكَافِرُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْأَنْشِقَاقِ ﴿٨٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَفَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَفَّتْ ﴿٥﴾ يَتَأَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمَلِّقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مُسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ نَّجُوزَ ﴿١٤﴾ بِلَاحِ إِنْ رَبَّهُ كَانَ بِيَدِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقِ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

кылмайды?) Қайсы іс оларды сәжде қылудан тосады? Кейбіреулер: «Бұл аятта көзделгені, сәжде аяттары оқылғанда, олар жасалатын сәждені қылмайды дегендік», - деп қарайды.

22 {Бәлкім, кәпірлер} Аллаһтың бірлігін және барлығын, Қиямет күнін және күнә-сауапты ашық баян қылып беретін Құрандай ақиқатты {теріске шығарады}.

23 {Олардың жүректеріндегі} күпірлік сияқты {жасырын нәрселерді Аллаһ әбден (жақсы) біледі}.

24 {Оларды қатты азаппен сүйіншілегін, (ескерт)}.

25 {Тек қана иман айтқан және жақсы амалдарды қылған адамдар таусылмайтын сыйлыққа ие болады}.

85. Буруж сүресі

(Меккеде түскен, 22 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Жұлдызды аспанға ант} он екі жұлдыздың орны мен жүретін жеріне серт, {Уәделі күнге серт} яғни, Қиямет

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَسْمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝۱ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝۳
 قِيلَ اصْحَبْ الْأَحْدُودَ ۝۴ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۝۵ إِذْ هَرَعَلَيْهَا ۝۶
 فَعُودٌ ۝۷ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝۸ وَمَا نَقَمُوا ۝۹
 مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۱۰ الَّذِي لَهُ مَلِكُ ۝۱۱
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۱۲ إِنَّ الَّذِينَ ۝۱۳
 فَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَهُمْ ۝۱۴
 عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝۱۵ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ ۝۱۶
 جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝۱۷ إِنَّ بَطْشَ ۝۱۸
 رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝۱۹ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ الْوَعْدِ ۝۲۰ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝۲۱
 ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝۲۲ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ۝۲۳ هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝۲۴
 فِرْعَوْنَ وَتَمُودَ ۝۲۵ لَيْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبِ ۝۲۶ وَاللَّهُ مِنْ ۝۲۷
 وَرَأَيْهِمْ مُخِيطٌ ۝۲۸ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ۝۲۹ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝۳۰

күні, {Куәлік берушіге, куәлік берілгенге серт} зұлымдық көргендер залымдарға қарсы істелген зұлымдықтармен куәлік етеді, олар Аллаһ жолында барлық өлтірілгендер, олардың ішінде ордын ішіндегі отқа лақтырылғандар да бар.

4 {Ордың иелері жойылып кетсін!} яғни, оларға лағынет болсын. Белгілі бір патшаның бұқараларынан бір бөлім кісілер иман айтса, патша және әскерлері бір болып, ор қазып, от жағып оларды сол ордағы отқа тастап, өздері оларға қарап тұрысатын.

5 {Ол орлар лаулап тұрған отынмен толтырылған еді}.

6 7 {Сол уақытта олар орлар үстінде отырып өздерінің мүміндерге қылып жатқан істеріне куә болатын} яғни Қиямет күні өздерінің жамандықтарына өздері, одан кейін тілдері, қолдары және аяқтары куәлік береді.

8 9 {Олар мүміндерді тек Үстем, мақтауға лайық Аллаһқа иман айтқандықтары үшін ғана жақ көрді. Аспандардың және жердің патшалығы

Аллаһқа тән. Аллаһ барлық нәрсені көріп Тұрушы} яғни олардың мүміндерге қылған жамандықтарынан ешқайсысы құпия қалмайды. Бұл болса, ор иелеріне қатты ескерту, сондай-ақ азапқа ұшыраған мүміндерге сүйінші хабар.

10 {Мүмін ер және мүмін әйелдерге} отқа тастау арқылы {зиянкестік қылғаннан кейін} күпірліктен қайтпағандар, қылған жаман қылмыстарына {тәубе қылмағандар, күдіксіз, жәһаннамның азабына дұшар болады. Оларға отпен азап қылынады} мүміндерді отқа тастағандары үшін.

11 {Иман айтқан және жақсы амалдарды қылғандар, күдіксіз, астынан өзендер ағып тұратын жаннаттарға ие болады. Бұл үлкен бақыт}.

12 Тәкаппарлық және зұлымдық қылғандарға {Раббының жазасы күдіксіз қатты} яғни еселеп болады.

13 {Аллаһ} дүниеде жаратылыстың барлығын {ақиқатында жоқтан бар қылады және} өлгеннен кейін оларды ақыретте {тірілтеді}.

14 {Аллаһ} мүмін пенделердің күнәсін сол күнәсінің себебінен рәсуа қылмай {бетке баспай} {Жарылқаушы (Кешіруші)}. Бойсұнушы пенделерін {жақсы көруші}.

15 {Аршының Иесі, Өте Ұлық}, Жомарт және зор артықшылық пен құрмет Иесі.

16 {Қалағанын қылушы (істеуші)}.

17 18 Ей, Мұхаммед! {Сен әскерлердің—перғауын және сәмудтің} яғни Аллаһтың пайғамбарларымен ұрыс қылуға жиналған, Аллаһ оларды жазалаған бір бөлім кәпірлердің {қиссасынан хабарлар болдың ба?}

19 {Кәпірлер} яғни, құрайыш мүшріктері сол кәпірлерге түскен азаптан ғибрат алмай {жалғасты теріске шығаруда}.

20 {Аллаһ кәпірлердің төңірегін (айналасын) сырттай қоршап тұрушы} яғни ол бұрыңғыларға түсірген азапты оларға да түсіруге қуатты.

21 22 {Бәлкім} олар теріске шығарған және сиқыр, сәуегейлік, өлең деп айтқан нәрсе {ләухул-махфузда} шайтанның жамандығынан {сақталған}, шарапатты және берекетті {ұлы Құран}.

86. Тарик сүресі

(Меккеде түскен, 17 аят)

**Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
 Аллаһтың атымен бастаймын.**

1 {Аспан мен Тарикпен} яғни түнде

эшкере болушы жұлдызбен {ант етемін} жұлдыз «Тарик» деп аталуының себебі ол түнде пайда болып күндіз көзден таса болады. Ал араптарда түнделетіп келушінің барлығын да «Тарик» деп атайды.

2 {Тариктың не екенін білесің бе?}

3 {Ол} тура түннің қараңғылығын күйдіріп тастайтындай көрінетін {жарық жұлдыз}.

4 {Әрбір адаммен} сол адамның қылған жақсы-жаман амалдарын жазушы және қылған сөздерін {сақтаушы (періште) бар}.

5 {Адам неден жаратылғандығына қарасын}.

6 {Ол атылып шыққан судан жаратылды} Адам еркек пен әйелдің бойынан атылып шығатын судан пайда болады. Бірақ осында бір су деп айтады, себебі еркек пен әйелдің сулары араласып бір суға айналады, содан Аллаһ тағала адамды жаратады.

7 {Ол су} ердің {омыртқасы мен} әйел кісінің {көкрек (кеуде) сүйегінің арасынан шығады}. Кейбіреулер: «Ол су дененің бүкіл мүшелерінен шығады», - дейді.

8 {Күдіксіз, Аллаһ оны қалпына келтіруге} яғни өлгеннен кейін тірілтуге {күдіретті}.

9 Ақида (наным-сенім) және ниет сияқты жүректегі {сырлар (құпиялар) эшкере қылынатын күні} яғни жақсы мен жаман ажыратылатын Қияметте,

10 {Одан} яғни адамнан азапты қайтаратын {еш күш және жәрдемші жоқ} сол күні адамның өзінен азапты алыстататындай күш-қуаты болмайды. Сондай-ақ, пана болып көмек беретін ешкім таппайды.

11 {Жаңбырлы бұлты бар аспанмен ант (серт)},

12 {Жарылып} жеміс ағаштары және өсімдіктерді өндіріп (өсіріп) беретін {жермен ант},

13 {(Құран) күдіксіз} ақиқат пен жалғанды {айырушы сөз},

14 {ол қалжың емес}.

15 {Олар} яғни мүшріктер Мұхаммед (салияллаху ʔalayһи уа саллам) алып келген хақ дінді жоққа шығару үшін {шындығында қулық-сұмдық істеуде}.

16 {Мен олардың қулық-сұмдығына} олар ойламайтын дәрежеде уақыт беріп, өздерінің қулығынан күштірек айла-тәсіл арқылы {шара қолданамын}.

17 Ей, Мұхаммед! {Кәпірлердің жойылуына

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلِمَهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ فَآلَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَرَمِ ۝ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ آمَهُمْ هَرَمًا ۝

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝ ۱۹ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ سَمْوِي ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهْدَى ۝ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ سَنُقَرِّئُكَ فَلَا تَنسَى ۝ إِلَّا مَآ سَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ۝ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ۝ سِذِّدَكَ مِنْ يَخْشَى ۝ وَيَنْجِنِيهَا أَسْفَى ۝ الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى ۝ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝

асықпағын, оларға аз мұрша бер} ұзаққа кешікпей оларға қандай азап болатынын көресің.

87. Ағлә сүресі

(Меккеде түскен, 19 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 «Баршадан жоғары (үстем) Раббымды бүкіл кемшіліктен пәктеймін» деу арқылы {барлығынан үстем (жоғары) Раббыңның атын ұлықта}.

2 {Ол} адамды {жаратты}, оны {теңестірді} яғни көркем, ақылды және шариғат үкімдерін орындауға лайықты қылды.

3 {(Мақлұқатқа пайдалы істерді) тағдыр қылды}, оларға пайдалану жолдарын {көрсетті}. Яғни барлық нәрселердің түрлерін, сипаттарын, қылықтарын және ажалдарын тағдыр қылды. Сондай-ақ әрбірін қылуға яки болуға тиісті істерге бастап қойды.

4 {Нәм жайылымдарды шығарған}.

5 {Сосын оларды} жасыл халінен {қарауыт құрғақ шөпке (қураған шөпке) айналдырды}.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْعَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعُنْشِيِّ ﴿١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ﴿٢﴾
 عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تَسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ﴿٥﴾
 لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾
 وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لَسَعِيَهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
 لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
 وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَمَنَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزُرَّاقِي مَثْبُوتَةٌ ﴿١٦﴾
 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾
 وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾
 فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فِعْدَابُهُ اللَّهُ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ ﴿٢٤﴾
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

11 {Ең бақытсыз адам уағыз-насихаттан қашады} яғни кәпірлердің ең бақытсызы.
 12 {Ол үлкен отқа} яғни тозаққа {кіреді}. Ал кішкентай от - дүниедегі от.
 13 {Содан кейін ол онда өлмейді} яғни тозақ отына түскен бейбақ өліп, жаны жай таппайды {және өмір сүрмейді} яғни оған пайда әкелетін өмір сүрмейді.
 14 Күпірліктен {Пәк болған}, Аллаһқа және Аллаһтың бірлігіне иман келтірген, шариғат үкімдеріне амал қылған {адам мақсатына жетті}.
 15 {Ол Раббысының атын (тілімен) зікір етті, де} бес уақыт {намаз оқыды}.
 16 {сендер дүние тіршілігін артық көресіңдер}.
 17 {Ақырет жақсы әрі бақи (мәңгілік)}.
 18 19 {Бұл} яғни ақырет дүниеден жақсы әрі мәңгілік екені туралы {күдіксіз бұрынғы кітаптарда—Ибраһим және Мұсалардың кітаптарында бар}.

88. Ғашия сүресі

(Меккеде түскен, 26 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың есімімен бастаймын.

1 Ей, Мұхаммед! {Саған шындығында Ғашия хабары келді?} яғни Қияметтің. «Ғашия»: адамдарды түгел өзінің қорқынышы және алапатымен орап алатын күн.

2 {Ол күні кейбір жүздер қорқуда} яғни бұл күні адамдар екі түрлі болып, біріншілері, ол күндегі азаптың себебінен бастары тербелген және қор халде болады.

3 {Қатты қиналған шаршаған болады} олар кәпір болғандығы үшін қылған жақсылықтарына да сауап берілмейді.

4 {Олар ыстығы (жалыны) қатты тозаққа кіреді}.

5 {(Сулары) қайнап тұрған бұлақтан суарылады}.

6 {Олар үшін дариғтан* (тікеннің бір түрі)} яғни ашық тікеннен {басқа жейтін тамақ болмайды}.

7 {Ол кісіні семіртпейді, аштықты азайтпайды (баспайды)}.

8 {Ол күні кейбір жүздер шаттықта}. Бұлар жоғарғы екі түрлі адамдардың екіншілері болып, олар өздеріне даярланған нәрселерді көріп қуанышты болады.

9 {Бұл дүниеде қылған} амалдарынан {разы} өйткені олар разы болатын сауапқа (сыйға) ие болды.

10 {Биік бақтарда болады}.

6 7 Ей, Мұхаммед! {Біз саған (Құранды) оқытамыз және сен (оны) ұмытып қалмайсың. Бірақ, Аллаһтың қалағанын ғана (жадынан шығарасың). Негізінде, Ол жарияны да, жасырылғанды да біледі}. Сол кезде, Жәбірейіл Пайғамбарға (саллаллау ыалайһи уа саллам) аят алып келіп, аяттың соңын оқып болмай тұра, Пайғамбар (саллаллау ыалайһи уа саллам) ұмытып қалудан алаңдап аяттың басын оқуды бастайтын. Сонымен жоғарыдағы аят түсті.

8 {Сені Біз оңай (жеңіл) жолға} яғни жәннатқа алып баратын амалдарға {лайықты (сай) етеміз}.

9 Ей, Мұхаммед! {Уағыз-насихат пайдалы болатын болса}, адамдарға Біз саған түсірген нәрсемен {уағыз-насихат қыл}, оларды тура жолға баста. Алайда сен қайта-қайта дағуат қылсаң да (шақырсаң да), өз әуесіне (нәпсі қалауына) және күнәкарлыққа еретін болса, оларға уағыз-насихат қылмасаң да болады. Бірақ бірінші реткі дағуат жалпы болады.

10 {Аллаһтан қорыққан адам} уағыз-насихат қылсаң, {уағыз-наихатты қабыл қылады}.

- 11 {Ол жерде жаман сөз естімейді}.
- 12 {Ол жерде бұлактар ағып тұрады}.
- 13 - 16 {Ол жерде биік төсектер, қатар тізілген құмыралар, рет-ретімен қойылған жастықтар, салынған асыл жаймалар (төсеніштер) бар}.
- 17 {Олар қарамай ма, түйелер қалай} яғни үлкен, күшті және ғажайып ерекшеліктермен (артықшылықтармен) {жаратылды},
- 18 {Аспан қалай} яғни ешқандай тірексіз, адамның ақылы жетпейтіндей дәрежеде {жоғары көтеріліп қойылды}.
- 19 {Таулар қалай} яғни үзіліп кетпейтін, ешбір қимылдамайтын қылып {тұрғызылды},
- 20 {Жер қалай төселді}.
- 21 Ей, Мұхаммед! {Сен (оларға) уағыз-насихат қыл. Сен тек (оларға) уағыз-насихат қылушысың}.
- 23 {Сен оларға күштеуші} яғни оларды иманға мәжбүрлеуші {емессің}.
- 22 {Бірақ та кімде-кім (уағыз-насихаттан) бет бұрып күпірлік етсе},
- 24 {Аллаһ оны} тозақта мәңгі {қатты азаптайды}.
- 25 {Олар} өлгеннен кейін {шындығында Біздің құзырымызға қайтады}.
- 26 {Содан соң олардан есеп алуға Біз жауаптымыз}.

89. Фәжр сүресі

(Меккеде түскен, 30 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың есімімен бастаймын.

- 1 - 4 {Таңғы арайға серт}, Мужаһид: «Бұл жердегі таң құрбан айттың бірінші күніндегі таң көзделген», - дейді. {Және он түнге серт} яғни, зұль-хиджа айының он түнімен, {Әрі жұп пен таққа серт} яғни, әрбір жаратылыстың жұбы және тағына серт. Кейбір тәпсіршілер: «Бұл жерде «жұп» дегенде қажылықта асыққандарға шығып кетуге болатын ташриқ күндерінің бірінші және екінші күндері, ал «тақ» дегенде ташриқ күндерінің үшінші күні меңзеліп тұр», - деп тәпсірлеген. {Және өтіп бара жатқан түнге серт}.
- 5 {Ақыл иесіне бұнда} яғни жоғарғы нәрселерде қанағаттанарлық {ант бар ма?} яғни кімде-кім ақыл иесі болса, Аллаһ тағаланың жоғарыдағы нәрселермен ант қылуға хақылы (құқылы) екендігін біледі.
- 6 7 {(Мұхаммед) Ад қауымына Раббыңның не істегенін көрмедің бе?}

Ұзын бағаналы Ирамға (қаласына)? Бұл аяттағы ирам Адтың және бір есімі болып, бұны кейбіреулер Ад қауымының атасының есімі десе, кейбіреулер оны Ад қауымы жасаған жер, ол Дамаск қаласы яки басқа бір өрнектелген (нақышталған) тас дінгектермен салынған қаланың есімі деп қарайды.

8 {Бұндай} күшті ғимараттары (құрылыстары) бар {қалалар басқа жерлерде құрылмаған еді}.

9 {Сондай-ақ ойпаттарда тастарды кесіп} үйлерін салған {Сәмудті Аллаһ қалай (жазалады)}. Бұлар тауларды тесіп үй жасайтын. Бұлардың жасаған жерлері Хижр яки Уәди Қура деп аталатын, ол жер Мәдина қаласынан Шам жаққа барар жолда орналасқан.

10 {Сондай-ақ қазықтар иесі перғауынды (қалай жазалады)} бұл қазықтан перғауындардың өзіне қабір қылу үшін бүкіл бұқарасын іске салып салдырған пирамидалар көзделеді. Кейбір тәпсіршілер: «Бұдан перғауынның әскерлері үшін тігілген сирек-сирек қабырғалары бар

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجَى
إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْتَبَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلْ فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلْ جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾
يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ﴿٦﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾
أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ
النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا أَقْنَمُ الْعُقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ﴿١٢﴾
فَكِ رَقِيبَةٌ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَمْتَهُ فِي يَوْمٍ مَرِيضٍ مَسْغُوبَةً ﴿١٤﴾ يَتَّبِعُهُ آدَمُ مَرْغُوبَةً ﴿١٥﴾
أَوْ مَسْكِينًا آدَمُ مَرْتَبَةً ﴿١٦﴾ تَتَرَاكَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّا بِلَيْسَانِنَا لَهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارُ مُؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ

шатырлар көзделеді», - деп қарайды.

11 {Олар} яғни Ад, Сәмуд және перғауын {қалаларда} яғни әрбірі өз қалаларында зұлымдық қылды және {шектен шықты}.

12 {Ол жерлерде} олар кәпір болу, Аллаһқа күнәкарлық қылу және бұқараларға зұлымдық қылу қатарлы {бұзықтықты көп қылды}.

13 {Раббың оларға қатты азапты түсірді}.

14 Жақсыларға сый-сияпат, жамандарға жаза беру үшін {Раббың} пенделерінің амалдарын {әлбетте, Бақылаушы}. Хасан: «Құлдарының жолдары оған белгілі, Одан ешкім қашып құтыла алмайды».

15 {Раббысы адамды сынап жомарт {баршылықта} қылса, оған нығмет берсе, ол: «Раббым мені сыйлады», - дейді}.

16 {Раббысы адамды сынап ризығын тар қылса (аз қылса), ол: «Раббым мені қор қылды», - дейді} міне бұлар, кәпірдің сипаты болып, ал мүміндікі болса, Аллаһ тағаланың мүмінді өз тағат-құлшылығына лайықты қылып ақырет

үшін амал қылуды нәсіп қылғандығы - мүміннің құрметі, және жаннат иелерінің амал-ғибадатына жеңілдік қылмағандығы оның - бодауы.

17 {Әсте олай емес}, сендерге байлық берілсе, {сендер жетімді құрмет қылмайсыңдар}. Егер сендер жетімдерді құрмет қылған болсаңдар, Аллаһтың алдында құрметке ие (лайықты) болатын едіңдер.

18 {Бір-біріңді міскінге ас беруге қызықтырмайсыңдар} өздеріңді немесе біріңді-бірің кедей мен мұқтаж жандарға тамақ беруге ешбір қызықтырмайсыңдар және үндемейсіңдер, сөйтіп ол араларыңда көмексіз қалып қояды.

19 {Мирасты} яғни жетімдер, әйелдер және әлсіздердің мирас малдарын халал харам деместен {бөлмей, тұтас өздерің жейсіңдер}.

20 {Сондай-ақ, дүниені} көңіл бөлушілікпен {қатты жақсы көресіңдер}.

21 {Жоқ, олай емес!} яғни амалдарың ондай болмауы керек. {Жер (сілкініп) теп-тегіс болған кезде} жер сілкініп, таулары шашылып, теп-тегіс болғанда.

22 {Раббың} пенделер арасында үкім шығаруға {келген және періштелер сап-сап болып келген шақта}.

23 Күнәкарларды көру үшін {жәһаннам келтірілген шақта, сол күні адам} яғни кәпір дүниедегі қылмыстарын {есіне алады}, бұл кезде {есіне алғанның оған не пайдасы бар}.

24 {Ол айтады: «Әттең мен (дүниедегі) тірі уақытымда жақсы істерді қылған болсамшы (ғой)!»}.

25 {Сол күні ешкім} Аллаһқа күнәкарлық қылғандарды {Аллаһ жазалағандай жазаламайды}.

26 {Тағы да (сол сияқты) ешбіреу} кәпірлерді шынжыр және кісендермен {Аллаһ байлағандай байламайды}.

27 {Ей} ешқандай шәк қылмастан иман айту және Аллаһ біреу деу арқылы {жаны жай табушы жан!}

28 {Сен Раббың}-ның берген сауабынан {разы, Раббың сенен разы болған халде, Оның құзырына қайтқын}.

29 {Енді (салиқалы) құлдарымның қатарына кір!} және солардан бол.

30 Олармен бірге {Менің жәннаттыма кір}. Міне, бұл шынайы құрмет болып, одан асатын құрмет жоқ.

90. Бәләд сүресі

(Меккеде түскен, 20 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың есімімен бастаймын.

1 {Бұл қала} яғни Мекке {-мен ант етемін (серт қыламын)}. Бұл, Меккенің Аллаһ тағала алдындағы құрметін көрсетеді. Өйткені ол жерде Аллаһтың үйі әл-Харам бар. Ол Исмаил және Мұхаммедтің (аләйһимәс-сәләм) қаласы әрі қажылық ғибадаты өтелетін орын.

2 Ей, Мұхаммед! {сен осы қалада тұрасың} яғни Аллаһ сенің қадір-қасиетің үшін сен тұрған бұл шәһармен ант етті. Өйткені бұл шәһар сенің себебіңнен үлкен және ұлық болды.

3 {Әке және перзенттер} яғни Адам (аләйһис-сәләм) және перзенттері сияқты барлық мақлұқаттардың әке және перзенттері {-мен ант етемін}. Бұл аятта нәсіл (ұрпақ) қалдыруда Аллаһтың күдіреті, хикметі және ілімінің соншалықты жоғарылығын көрсетіп беретін ғаламат бар.

4 {Біз адамды шындығында жапа-машақат (қиыншылық) ішінде (арасында) етіп жараттық} яғни адам өлгенге дейін дүние әлегінде жапалы өмір сүреді. Өлгеннен кейін қабір және барзахтың ауыртпашылықтары және қорқынышынан өтеді. Содан кейін ақыреттің қиыншылықтары келеді.

5 {ол} яғни Адамның баласы, {өзіне ешкімнің күші жетпейді деп ойлай ма?} жаман амалдарына ешкім жазасын бермейді ме екен? Раббысының күші де жетпейді ме екен?

6 {Ол: «Көп мал сарп қылдым», - дейді}.

7 {(Ол өзінің (мал) сарп қылғандығын) ешкім көрмеді} Аллаһ одан ол малдарды (мал-дүниені, қаражатты) қай жерден тауып, қай жерге сарп қылғандығынан есеп алмайды, {деп ойлайды ма?}

8 - 10 {Адам үшін екі көз, бір тіл, екі ерін жаратпадық па? Оған жақсы жол мен жаман жолды көрсетпедік пе?} Адамға жақсылық пен жамандық, тура және аласу жолдарын баян еттік.

11 {Ол (тау, шың) аспады} яғни ол шайтанның нәпсіні құштарлығына үндеуі қатарлы өзі мен Аллаһ тағаланың тағат-ғибадаты арасындағы тосқауылдарды (бөгеттерді) жеңуге {тырысушылық көрсетті ме?}

12 {(Тау) асудың не екендігін қалай білетін едің?}

13 Тау асу деген {құл азат қылу} не ер адам, не әйел адам болсын,

14 - 16 {Яки ашаршылық күні

туысқаншылығы болған} әкесі жоқ {жетімге яки топырақта (жерде) жатқан} ешнәрсесі жоқ {міскінге тамақ беру}, Мұжаһид: «Ол міскін - топырақтан қорғайтын киімі, ештеңесі жоқ».

17 {Сонымен бірге} яғни жоғарыдағыны істеумен бірге {иман айтқандардан, өзара} Аллаһ тағалаға құлшылық қылу, күнәлардан алыс болу сәттердегі және қиыншылық, қайғы жеткен шақтағы ауыртпашылыққа {сабыр қылуға өсиет қылысқандардан өзара} Аллаһтың мақлұқаттарына {мейірімділік қылуға өсиет қылысқандардан болу}.

18 {Міне, солар} яғни жоғарыдағы істерді қылған кісілер {оң жақтағы аламдар}.

19 {Біздің аяттарымызды теріске шығарғандар солар сол жақтағылар}.

20 {Олар тозаққа қамалады}.

91. Шәмс сүресі

(Меккеде түскен, 15 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың есімімен бастаймын.

1 {Күн (нұры) және дұха (күн көтерілген уақыт) уақытымен ант},

2 {(Күнге) ерген кездегі} яғни күннің батысына шыққан {аймен ант (серт)},

3 {(Күнді) көрсеткен кездегі күндізбен ант}, күннің қатты көрінетін уақыты күндіз.

4 {Күнді жасырған шақтағы түнмен серт},

5 {аспанмен және оны тұрғызғанмен (күрған, жаратқанмен) серт},

6 {жермен және оны} әр тарапқа {жайғанмен серт},

7 8 {Рухпен және оны көрікті қылып жаратқан, оған жақсы-жамандықты білдіргенмен серт}. Пайғамбар (сәлләллаху ʿәлейһи уә салләму)

былай деген: «Әрбір бала мұсылман болып туылады. Ата-анасы оны не яһуди қылады, не христиан қылады, не мәжуси қылады».

9 {(Нәпсісін) тазартқан адам сөзсіз} барлық {мұратына жетеді} нәпсісін тазартып, оның дәрежесін тақуалықпен көтерген адам мұратына, жақсы жеңіске жетеді.

10 {Ал, (нәпсісін күнәға) батырған қор болады} нәпсісін жақсы амалдармен және бойсұнушылықпен тәрбиелемеген зиянға ұшырайды.

11 {Сәмуд шектен шыққандығы үшін} пайғамбарды {жалғаншыға шығарды}, олардың шектен шыққандары оларды

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ﴿٣﴾
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا جَعَلَهَا ﴿٦﴾
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
بِطَعُونِهَا ﴿١١﴾ إِذِ اتَّيَعَتْ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَافَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

سُورَةُ اللَّيْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾
إِنْ سَعَيْكَ لِنِئْتَنى ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَانْتَفَى ﴿٥﴾ وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾
فَسَنِيسِرُهُ لِلْيُسْرَى ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ يُخَلِّ وَأَسْتَفَى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿٩﴾
فَسَنِيسِرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿١٠﴾ وَمَا يُعْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿١١﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَى ﴿١٢﴾ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ﴿١٣﴾ فَأَنْذَرْتُمْ كَمَا نَارًا تَلْقَى ﴿١٤﴾

күпірлікке апарды.

12 {Сол заманда сәмудтың ең бейбақ адамы} Қадар ибн Салиф мұғжиза болып келген түйені {өлтіруге асықты}.

13 {Оларға Аллаһтың пайғамбары} яғни Салих (алайһис-сәләм): {«Аллаһтың түйесіне тиіспендер, оны су ішуден тоспаңдар», - деді}.

14 {олар пайғамбарды} яғни Салихты {жалғаншы (өтірікші) қылды, түйені өлтірді, күнәсі себебінен Аллаһ оларды жойды, жалпылай (жаппай) жойды} яғни жермен жексен етті.

15 Аллаһ {оның} яғни оларды жойғандығының {зардабынан қорықпайды}.

92. Ләйл сүресі

(Меккеде түскен, 21 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың есімімен бастаймын.

1 {Қараңғылығы әлемді қаптаған түнмен ант},

2 {жарық болған кездегі күндізбен ант},

3 {ер-әйелді жаратқан Аллаһпен ант (серт)}

бұл жерде бүкіл жаратылғандардың,

адамдардан болсын, не басқалардан болсын еркегі мен ұрғашысы туралы айтылып жатыр,

4 {сендердің амалдарың күдіксіз әртүрлі} яғни олардың кейбірі жәннатқа алып баратын, кейбірі тозаққа алып баратын амал болып, әркім өзі тырысқанға (ұмтылғанға) жетеді.

5 6 Ақша-қаражатын (мал-дүниесін) Аллаһтың разылығы үшін {сарп қылған}, Аллаһ тыйған істерде {тақуалық қылған}, кәлімә тәуһидті айтып, Аллаһ тағаланың сарп қылған мал-дүниесіне сауап беретіндік жөніндегі уәдесіне {шынайы сенген, (растаған) адамға келсек},

7 {Оған Біз} мал-қаражатты сарп қылу, Аллаһ тағалаға бойсұнуда {жолын жеңілдетіп береміз}. Бұл аят Әбу Бәкір (Аллаһ оған разы болсын) хақында түсірілген болып, Мекке кәпірлері қолындағы алты мұсылман құлды азаптап жатқанда, ол оларды сатып алып азат қылып жіберген еді.

8 9 {Сараңдық қылып (Аллаһтың сауабынан) өзін қажетсіз (мұқтажсыз) есептеген, кәлімә тәуһидті теріске шығарған адамға келсек},

10 {Біз оған жолын ауырлатып береміз} яғни оған жақсылық қылудың себептерін қиындатып қоямыз. Сосын ол оны істеуден әлсіз келеді. Сонымен ол тозаққа лайықты болып қалады.

11 {Ол (тозаққа) тасталған шақта (кезде), оның} сараңдық қылып сарп қылмаған (жұмсамаған) малы {еш нәрсеге пайдасын тигізе алмайды (жарамайды)}.

12 {Тура жолды көрсетуге күдіксіз Біз жауаптымыз}. Фәрра былай дейді: «Кімде-кім Аллаһты қаласа, Аллаһ оның жолында болады. Кімде-кім Аллаһты қаласа, Аллаһ оған хидает береді (тура жолға салады)».

13 {Дүние және ақырет күдіксіз Біздің Иелігімізде}. Біз қалай қаласақ, солай жұмсаймыз.

14 {Сендерді лапылдап (лаулап) тұрған оттан ескерттім}.

15 16 {Оған тек} Пайғамбар алып келген хакты {теріске шығарған}, иманнан, бойсұнудан {бет бұрған, бақытсыз адам ғана} яғни кәпірлер ғана {кіреді}.

17 18 {Тазару үшін мал-мүлкін} Аллаһ үшін жақсылық жолдарына {сарп қылатын} тақуа, Аллаһтан қорқушы {адам одан} яғни оттан {алыс қылынады}. Имам Уахиди былай дейді: «Бүкіл

тәпсіршілердің қарауы бойынша аяттағы тақуа адам Әбу Бәкір (Аллаһ оған разы болсын). Яғни бұл аят оның хақында (жайында) түскен. Бірақта бұл аяттың үкімі барша мұсылмандарға жалпы (ортақ).

19 20 {Оның қылған жақсылығы} яғни садақасы {біреудің жақсылығын қайтару үшін} және одан бір сый-сияпат күту үшін де {емес, тек қана Ұлық Раббысының разылығы үшін}.

21 {Ол} яғни ихсан (жақсылық) қылушы адам, Раббысының беретін үлкен абырой және асыл сыйлығынан {сөзсіз разы болады}.

93. Дұха сүресі

(Меккеде түскен, 11 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды

Аллахтың атымен бастаймын.

Пайғамбар ^{саллаллаһу ʔәлейһи уә саллам} ауырып қалып, екі яки үш түн түнгі намазға тұрмаған еді. Бір (мүшрік) әйел келіп: «Ей, Мұхаммед! Екі яки үш түннен бері шайтаның тастап жіберді ме (қойды ма) не?» - деді. Сонымен Аллаһ тағала бұл сүрені түсірді.

1 {Дұха (сәске) уақытымен ант} ол күннің көтерілген уақыты,

2 {Қараңғылығы} төңіректі қаптаған {кездегі түнмен ант} Әл-Асмағи былай дейді: «Адамды киім қалай жапқандай, сол уақыттағы түн күндізді солай жабады»,

3 Ей, Мұхаммед! {Раббың сені тастап жібергені де (қойғаны да) жоқ} яғни сеннен уахиды бүтіндей үзіп қойған да жоқ. {Жек көріп қалған да жоқ}.

4 {Саған} дүниеде пайғамбарлық шарапатын бергенмен, {ақырет} яғни жаннат {әлбетте, дүниеден жақсы}.

5 {Раббың саған} діндегі жеңісті, сауап, құрмет, кәусар хаузы және қияметте үмбетіңе шапағат қылуды {береді, сен разы боласың}.

6 {Ол сені жетім күйде тауып пана бермеді ме?}, сені екең жоқ жетім түрде тауып, пана берді.

7 {Сені адасқан түрде тауып} яғни сен Құран және шарияттың не екендігін білмейтін кезінде {тура жолға салмады ма?}

8 {Сені кедей күйде тауып} саған мал беріп, сені адамдардан мұқтажсыз етіп {байытпады ма?}

9 {Жетімді} яғни жетімдігі және әлсіздігімен пайдаланып, оны {қорлама}. Оның хақын толық бер. Өзіңнің жетімдік уақытыңды есіңе ал.

10 {Сұраушыға дөрекілік қылма} яғни

لَا يَصْلَهُنَّ إِلَّا الْأَشْقَى 15 الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى 16 وَسَيَجْزِيهَا
الْأَتَقَى 17 الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَرَكِي 18 وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
نِعْمَةٍ تُجْزَى 19 إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى 20 وَلَسَوْفَ يَرْضَى 21

سُورَةُ الدُّخَانِ
11 آياتها
93 آياتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى 1 وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى 2 مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَى 3
وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى 4 وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَرَضَى 5 أَلَمْ يَجِدَكَ يَتِيمًا فَآوَى 6 وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهَدَى 7 وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى 8 فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَنْهَرْ
9 وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ 10 وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ 11

سُورَةُ الشُّرَحِ
8 آياتها
94 آياتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ 1 وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ 2 الَّذِي
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ 3 وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ 4 فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا 5 إِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا 6 فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ 7 وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ 8

өзіңнің жоқшылық уақытыңды ойлағын. Сондықтан біреу тілеп келсе, я оған тағам бер я көркем түрде қайтар.

11 {Раббыңның} саған берген {нығметін} адамдарға {айтып бергін}. Өйткені нығметті айтып бергендік нығметке шүкірлік қылғандық болады. Кейбір тәпсіршілер былай дейді: «Бұл аяттағы нығмет Құран болып, Аллаһ тағала Құранды адамдарға оқып беру және мағынасын айтып беруге бұйырған».

94. Шарх сүресі

(Меккеде түскен, 8 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды

Аллахтың атымен бастаймын.

1 Ей, Мұхаммед! {Сенің кеуденді} һидает, хикмет және құранның нұрын қабыл қылуға (қабылдауға) {кең қылмадық па?} Міне, бұл дағуат қылу, оның ауыртпашылықтарына (қиыншылықтарына) сабыр қылу және уахиды сақтау үшін дайындық.

2 3 {Сенің белінді қайыстырған} илтпн жіберген жәһилият дәуіріндегі {ауыр жүкті үстіңнен алып тастадық}

95. Тин сүресі

(Меккеде түскен, 8 аят)

**Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
Аллаһтың атымен бастаймын.**

1 {Інжірмен және зәйтунмен ант (серт)} аяттағы адамдар жейтін інжір мен май алатын зәйтунмен Аллаһ тағала ант етеді, және де бұл екеуінің мекені болған Палестина жері мақсат қылынған.

2 {Синин тауымен ант}, бұл Синай тауы - Аллаһ тағала Мұсамен (аләйһис-сәләм) тілдескен тау.

3 {Бұл тыныш қала} яғни Мекке Мукаррама {-мен ант}, бұл үш орын Мұса, Иса және Мұхаммедке (аләйһимис-сәләм) уахи және Тәурат, Інжіл, Құран Кәрім сияқты сәмәуи (көктен түскен) кітаптар түскен орын болғандығы үшін, Аллаһ тағала бұл жайлармен ант (серт) қылған болуы мүмкін.

4 {Біз адамды күдіксіз ең көркем бейнеде (түрде) жараттық} яғни жерге халифа (орынбасар) қылуға лайық болғандай, қолымен жей алатын, сөйлей алатын, істерді бір жақ қыла алатын, ақылды-парасатты қылып жараттық.

5 {Сонан соң оны төмендердің төменіне қайтардық} Ол адамды ең қор өмір кезені, яғни жастықтан соң қарттыққа, күш-қайраттан соң әлсіздікке қайтарды. Кейбір тәпсіршілер: «Сосын Біз жаратуымыздың себебі болған міндетін орындамағаны үшін адамды ең төмен дәрежеге түсірдік. Сондықтан, ең төмен дәреже болған тозаққа түсіреміз», - деп тәпсірлейді.

6 {Тек қана иман айтқан, жақсы амалдарды қылғандар бұдан тысқары}. Бұлар тозаққа емес, жоғарғы жаннатқа қайтарылады. {Бұларға үзілмейтін сауап беріледі}.

7 Ей, адам! {Бұдан кейін} яғни сендерді көркем бейнеде (түрде) жаратқаннан және анық дәлелдер баян қылынғаннан кейін {есеп-қисап күнін мойындамауға сені не итермелеуде?}

8 {Аллаһ} адамды көркем түрде жаратып, кәпір болғандарды тозаққа және мұсылмандарды жаннатқа қайтаруында {ең әділ үкім қылушы емес пе?}

96. Ғаләк сүресі

(Меккеде түскен, 19 аят)

**Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
Аллаһтың атымен бастаймын.**

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْبَيْنِ وَالزَّيْتُونِ 1 وَطُورِ سِينِينَ 2 وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ 3
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ 4 ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ 5
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ 6
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ 7 أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ 8

سُورَةُ الْجَلْقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ 1 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ 2 أَلَمْ يَرُبَّكَ
الْأَكْرَمُ 3 الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ 4 عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ 5
إِنَّا لَنَسُنُّ لِطَيْعٍ 6 أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْجَى 7 وَإِنَّا لَنَرِيكَ الرَّجْعَى 8 أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَى 9 عَبْدًا إِذَا صَلَّى 10 أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ 11 أَوْ أَمَرَ
بِالنُّقُوتِ 12 أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ 13 أَلَمْ يَعْلَمِ بِأَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ 14
لِرَبِّتِهِ لَنْسَفَعًا بِالْإِنْسَانِ 15 نَاصِيَةً كَذِبًا خَاطِئَةً 16 فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ 17
سَدِّعَ الزَّبَانِيَةَ 18 كَلَّا لَا تَطِعُهُمْ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ 19

яғни егер саған келген ауыртпашылықтар әдеттегі жүк болған болса, ол жүк белңді қайыстырған болатын.

4 {Сенің даңқыңды} дүние-ақыретте {жоғары қылдық}. Оның ішінде мүміндердің: «Аллаһтан басқа ғибадатқа лайықты еш бір құлшылық қылынатын (мәғбуд) тәңір жоқ, соған куәлік беремін» дегенде: «және Мұхаммед ^{саллаллаһу ʿалейһи уа саллам} ол Аллаһтың пендесі және елшісі соған да куәлік беремін», деуге бұйырылуы; әр рет азан айтылғанда, оның атын тілге алуы; және оған игілігі және сәлемін жолдауға бұйырылуы.

5 {Әлбетте, әр бір қиыншылықпен бір жеңілдік бар} оның әрбірі (екеуінің әрқайсысы да) Аллаһ тағаладан.

6 {Әлбетте, әрбір қиыншылықпен бір жеңілдік бар}.

7 Ей, Мұхаммед! Дағуаттан, күрестен және намазыңнан {босаған кезінде (шағында) құлшылық қылуға} Аллаһ тағаладан қажеттерінді тілеп (сұрап) дұға қылуға {тырыс}.

8 Жаннатты үміт қылып, және тозақтан пана тілеп {Раббыңа ұмтыл}.

Бұл Құран кәрімдегі тұңғыш рет түскен аяттар.

1 {Жаратқан Раббыңның есімімен оқы} яғни Аллаһтың атымен бастап оқы немесе Раббыңнан жәрдем сұраған халде оқы.

2 {Ол адамды ұйыған қаннан жаратты} яғни мәниден бастап, сосын ол Аллаһтың қудыретімен ұйыған қанға айналады...

3 {Оқы, Раббың ең Жомарт} яғни ол сен оқу-жазуды білмейтін сауатсыз болсаң да, сені оқи алатын қылды.

4 {Ол қаламмен} жазуды {үйретті} Аллаһ тағала Исламның алғашқы дағуатын оқу және жазуға дағуат қылу жүзеге оған қызықтырумен бастады. Себебі ол екеуінде өте зор пайда бар.

5 {Адамға} қалам арқылы ол {білмеген нәрселерді үйретті}.

6 7 {Жоқ олай емес! Расында адам баласы шектен шығады. Өзін мұқтажсыз санағандықтан} өзінің күш-қуатын, мал-мүлік, дүниесін көргенде Аллаһқа мұқтажсызбын деп бойсұнудан бас тартады.

8 Ей, адам! {Баратын жерің Раббыңның құзыры}. Амалыңа қарай жаза яки сыйлыққа (марапатқа) ие боласың.

9 10 {Намаз оқып жатқан пендеге} яғни Мұхаммедке (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) {кедергі жасаған адамды} Әбу Жәһілді {көрдің бе?}

11 {Егер ол тура жолда болған болса ше?} яғни, әлгі намаз оқығандағы кедергі жасалынып тұрған пенде, Мұхаммед (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) тура жолда болып, оған ерген адам да тура жолда болса ше?

12 {яки тақуалыққа әмір қылған болса} яғни, тозақтан құтылу үшін тәуһид, ықылас және жақсы салиқалы амалдарға.

13 {Оның жалған деп әрі қисық кеткенін көрдің бе?} яғни Әбу Жәһіл пайғамбардың алып келгенін жалғанға шығарып, иманнан теріс бұрылып кетті.

14 {Аллаһтың (оны) көріп тұратындығын}, қылмысына қарата жаза беретіндігін {білмеді ме?}. Қалай ғана ондай іске барды?

15 16 {Ол адасушылықтан қайтсын. Егер ол бұдан қайтпаса, сөзсіз оның кекілінен жалғаншы (өтірікші) күнәкардың кекілінен ұстап} жәннамға {сүйрейміз}.

17 {Ол өзінің жақтастарын жәрдемге шақырсын!} Бұл аят Әбу Жәһіл Пайғамбарға (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам): «Сен маған тіпті бұйырып ескерту берсең бе? Менен одақтасы көп ешкім жоқ екенін сен білесің ғой?»—дегенде, түскен деген риуаяттар да бар.

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ 2 وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ 3 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ 4 نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ 5 سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفِكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَاتُ 2 رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً 3 فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ 4 وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ 5 وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حَقَّاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ 6 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ 7 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

18 {Біз қатал періштелерді} яғни жәннамның күшті-қатты қол періштелерін {шақырамыз}.

19 Бұл бұзық адасушылықтан {қайтсын! Оған бойсұнба}, Аллаһқа намаз оқып {сәжде қыл}. Сонымен тағат-құлшылық арқылы Аллаһқа {жақындыққа қол жеткіз}.

97. Қадір сүресі

(Меккеде түскен, 5 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Біз Құранды ақиқатында Қадір түнінде} Лаухул-Махфуздан дүниенің аспанына бір сәтте {түсірдік}. Сосын оны Пайғамбарға (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) жиырма үш жыл бойы қажетке қарата уахи етіп түсіріп болдық. Қадір түні рамазан айының ақырғы он күні ішінде келетін болып, қайсы күні болатындығы жайында әртүрлі көзқарастар бар.

2 {Қадір түннің не екендігін білесің бе?} бұл түнді Қадір түні деп атаудағы себеп, Аллаһ тағала ол түнде сол жылы болатын істердің қалағанын тағдыр қылады.

Кейбіреулер: «Ол түн қадір-қымбатты (қасиетті) түн болғандықтан солай аталған», - деп қарайды.

③ {Қадір түні} қылынған амал-құлшылықтың шарапаты және артықшылығы {мың айдан артық} яғни мың айдың амал-ғибадатынан артық.

④ {Періштелер және Рух (Жәбірейіл) сол түнде Раббысының әмірімен} жерге {барлық іс үшін түседі}.

⑤ {Сол түн таң ағарғанға дейін} періштелер үзіліссіз түсіп тұратын, шайтандар ешқандай зиян тигізе алмайтын {бүтіндей тыныш амандық (түн)}.

98. Бәйинә сүресі

(Мәдинада түскен, 8 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

① {Кітап иелерінен} яғни яһудилер және христиандар {кәпір болғандар және мүшріктер} яғни араптардың мүшріктері {өздеріне} Мұхаммед ^(саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) алып келген {анық дәлел келгенге дейін (күпірліктен) айрылушы болмады}. Мұхаммед ^(саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) азғындық (адасушылық) және жәһилиятты баян қылып беріп, иманға шақырды.

② Ол анық дәлел өзгеріп кету және араласып кетуден сақталған, Аллаһтың сөзі {пәк жазбаларды оқитын, Аллаһ тарапынан келген пайғамбар} Мұхаммед ^(саллаллаһу ғәләйһи уа саллам).

③ {Ол жазбалар тура} аят және {үкімдерді өз ішіне алған}, ақиқаттан аз да таймаған, бәлкі, ол һидаят, хикмет және тура жолды өз ішіне алған. Аллаһ тағала және бір аятта былай деген: {Барлық мадақ-мақтаулар Аллаһқа тән. (Аллаһ адамдарды) Өз тарапынан болған қатты азаптан ескерту, жақсы амалдарды қылған мүміндерге жақсы сый-сияпат (яғни жәннат) беретіндігімен хош хабар беру үшін, пендесі (яғни пайғамбары Мұхаммед)–ке тура, ешқандай қыңырлық (қайшылық) болмаған Құранды түсірді}. (Кәһф сүресі, 1-2-аяттар). Және оған ергендер тура жолда болады.

④ {Кітап берілгендер} яғни яһудилер және христиандар {тек өздеріне анық дәлел келгеннен кейін ғана бөлінді} яғни бір күмәнді нәрседе бөлінбей, Пайғамбар ^(саллаллаһу ғәләйһи уа саллам) әшкере ақиқатты алып келгеннен кейін, олардың бәрі

пайғамбарға еріп бірлікке келудің орнына кейбіреуі иман айтып, кейбірі кәпір болды.

⑤ {Олар} өздеріне түскен кітаптар мен Құранда {тек ғибадатты Аллаһқа} еш біреуді серік қоспастан {шынайы ынтамен}, басқа діндерді тастап Ислам діні сияқты {хақ дінге сенген халде (жалғыз) Аллаһқа ғана құлшылық қылуға бұйырылды. Намазды} Аллаһ бұйырған түрде өз уақытында {орындауға, зекетті} өз орны мен уақытында {беруге} бұйырылды. {Міне, солар} яғни ғибадат, ықылас, намаз, зекеттер ақыл иелері үшін {тура дін}. Және де ол діннен бөлініп кетпеулерің тиіс.

⑥ {Кітап иелерінен және мүшріктерден кәпір болғандар шындығында тозаққа кіреді. Тозақта мәңгі қалады. Міне, солар - жаратылғандардың жаманы}. Өйткені олар көреалмаушылық және дандайсудың себебінен ақиқаттан бет бұрушылар.

⑦ {Иман айтқан және жақсы амалдарды қылғандар, міне, солар - жаратылғандардың жақсысы}.

⑧ {Оларға} иман айтқандығы және жақсы амалдарды қылғандығы үшін {Раббысының құзырында берілетін марапат (олардың) тұрар жайы болған} ағаштары және үйлері {астынан өзендер ағып тұратын жәннаттар. Олар жәннаттарда мәңгі қалады. Аллаһ олардан разы болады, олар да Аллаһтан разы болады. Бұған Раббысынан қорыққан адам ие болады}.

99. Зәлзәлә сүресі

(Мәдинада түскен, 8 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

① {Жер қатты сілкінгенде} яғни барлық нәрселер парша-парша, быт-шыт болып кеткенде,

② {Жер (қойнындағы) жүктерді} яғни қазына байлықтар және өліктерді {шығарғанда}, өліктерді сұрға екінші рет үрленген кезде шығарады.

③ {Адам баласы оған} яғни жерге: {не болды?} яғни неге (неліктен) жер тербетіліп, ондағы барлық нәрселерді шығарып тастады {дегенде},

④ {бұл күні жер өзінің хабарларын} яғни оның үстінде істелген жақсы-жаман істерді {мәлімдейді} яғни Аллаһ

пенделерге куәгерлік қылу үшін жерді тілге келтіреді (сөйлетеді).

5 Оның мәлімдеуі {Раббысының оған уахи қылуынан} сөйлеу және куәлік беруге әмір қылынғандығынан.

6 {Бұл күні адамдар} қабірлерінен есеп майдандарына (аландарына) {істеген амалдарын көру} амалдарын көру үшін, кейбіреулер айтқандай: «амалдарының нәтижесін көру» {үшін} өз діндері бойынша {топ-топ болып} оң яки сол тараптарға (жақтарға) {таралып (ажырап) кетеді}.

7 {Кімде-кім} дүниеде {тозаңдай (тозаңның түйіріндей) жақсы іс істесе, оны} Қиямет күні қуанған халде өз амал дәптерінде жазылған екендігін {көреді}, немесе істеген ісі оған көрсетіліп өз көзімен көреді.

8 {Кімде-кім} дүниеде {тозаңдай жаман іс қылса, оны} Қиямет күні қайғырған халде {көреді}.

100. Ғадият сүресі

(Меккеде түскен, 11 аят)

**Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
Аллаһтың атымен бастаймын.**

1-5 Жауынгерлердің Аллаһ жолында дұшпанға шабуыл жасағанда, Аллаһ және Елшісі үшін жапа шегіп {ентігіп жүгіруші}, қатты шапқандықтан {тұяқтарынан от шығарушы}, {таңсәриде} дұшпан үстіне {басып кіруші}, қатты шапқандықтан соғыста дұшпандардың беттеріне {топырақ-шаң шығарушы, сол топырақ-шаңмен} дұшпандарды жеңіліске ұшыратып {дұшпан (жау) тобы ішіне кіріп кетуші аттармен ант (серт)},

6 {Адам ақиқатында Раббысының (нығметтеріне) тым шүкірсіз}.

7 {Адам ақиқатында оған} яғни Аллаһтың нығметіне шүкірсіз болғандығына {әлбетте, өзі куә}.

8 {Адам мал-дүниеге (қаражатқа) өте көңіл бөледі (құштар)}. Сол жолда құрбан болушы.

9-11 {Қабірлердегі (өліктер) сыртқа шығарылған, жүректердегі} жақсы-жаман {сырлар әшкере қылынған шақта, олардың барлық жағдайынан Раббысының, шындығында, хабардар екендігін} сол күні істегеніне қарай жаза берілетіндігін, адам баласы {білмей ме?}. Егер білсе, Аллаһ тағалаға шүкірлік ету, Оған ғибадат қылу және Қиямет күні үшін жақсы амал қылудың орнына, мал-

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْ ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ. 8

سُورَةُ الْغَاثِ 100

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا 1 وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا 2 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا 3 يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا 4 بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا 5 يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ 6 فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ 7 وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ 8

سُورَةُ الْعَجَّازِيَّاتِ 101

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا 1 فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا 2 فَالْمُعِيرَاتِ صُبْحًا 3 فَأَأْتِرْنَ بِهِ نَفْعًا 4 فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا 5 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ 6 وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ 7 وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ 8 أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ 9

дүниені тым жақсы көргенмен шұғылдануы лайық емес.

101. Қарига сүресі

(Меккеде түскен, 11 аят)

**Аса Мейірімді, ерекше Рақымды
Аллаһтың атымен бастаймын.**

1 {Қарига (үлкен апат)}, ол Қиямет күні аттарының бірі.

2 {Қарига не нәрсе?}.

3 {Қариганың не екендігін қалай біле аласың?}

4 {Сол күні} қорқыныштың қаттылығынан {адамдар} жан-жаққа {таралып ұшқан көбелектей болып кетеді}, оларды жиналатын орынға алып келгенше дейін осылай шашырап жүреді.

5 {Таулар түтілген жүндей болып кетеді}.

6-7 {Таразысы ауыр келген} яғни жақсылықтары жамандықтарын басып түскен {адамға келсек, ол көңілді тұрмыста} яғни наз-нығметті жәннатта {болады}.

8-9 {Таразысы жеңіл келген} яғни жақсылықтары жамандықтарынан жеңіл

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَذْرُكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا
مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾
وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأُمَّهُ هَكَوِيَةٌ ﴿٩﴾
وَمَا أَذْرُكَ مَا هِيَ ﴿١٠﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْبَكَارَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَمَكُمُ التَّكْوِيْنَ ﴿١﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَو تَعْلَمُونَ
عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

болған яки жақсылығы болмаған {адамға келсек, оның жайы һәуия болады}.

﴿10﴾ {Һәуияның не екендігін сен қалай біле аласың?} бұл жердегі сұраулы сөйлем қорқыту үшін.

﴿11﴾ {Һәуия} өте {қызулы (қызу күшті) от}.

102. Тәкәсур сүресі

(Меккеде түскен, 8 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

﴿1﴾ ﴿2﴾ {Қабірлерді зиярат қылғандарына дейін} яғни өліп қабірлерге көмілгендеріңе дейін, {мал-қаражат (пұл), балалардың көптігімен мақтанбақ сендерді} Аллаһқа тағат-ғибадат қылу сияқты ақыреттің амалдарынан {бейғамдықта қалдырды}.

﴿3﴾ {Жоқ олай емес! Келешекте білесіндер}, бұл оларға ескерту, ақыретте соңы қандай болатынын көреді.

﴿4﴾ {Өсте олай емес! Шындығында келешекте білесіндер}.

﴿5﴾ {Егер сендер расында} болашақта (келешекте) келетін істерді {ақиқатында

білсеңдер} мал-дүние және балашағаларыңды көбейту сендерді ол үлкен Күнге әзірлік қылудан бейғамдықта қоймас еді.

﴿6﴾ Ақыретте {сендер сөзсіз жәһаннамды (тозақты) көресіңдер}.

﴿7﴾ {Содан кейін оны сөзсіз өз көздеріңмен көресіңдер}.

﴿8﴾ {Сосын нығметтерден} яғни сендердің дүниедегі ақыреттің жақсы амалынан бей-жай (бейқам) қойған мал-дүниелеріңнен, қаперсіз және есен-аман болғандықтарыңнан, бос өткізген уақыттарыңнан, жеп-ішудің ләззаттарыңнан, шөлдеріңді қандырған суық сулардан және сарай-үйлеріңнен {сауал-сұрақ қылынасыңдар}.

103. Асыр сүресі

(Меккеде түскен, 3 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

﴿1﴾ {Ғасырмен ант (серт)}, Аллаһ тағаланың заманмен ант қылуы - онда түн-күндіздің ретімен (жүйелі) өтуі, қараңғылық және жарықтықтың арты-артынан келуі, тіршіліктің пайдасы және жалғасуы қатарлы құбылыстар, оларға қарап, ғибрат алу және Аллаһ тағаланың бар екеніне, оның бірлігіне ашық дәлел болатындығы үшін. Муқатил былай дейді: «Аяттағы заман асыр (екінті) намазының уақытын көрсетеді».

﴿2﴾ ﴿3﴾ {Иман айтқан, жақсы амалдарды қылған, бір-біріне} Аллаһқа иман айту, Аллаһ белгілегенді орындау және тыйғаннан аулақ тұру сияқты істеуі маңызды болған {ақиқатты өсиет қылысқан (үгітескен), бір-біріне} күнәдан аулақ болу, бұйырылған міндеттерді орындау және тағдырларға тап болған кездегі ауыртпашылықтарда {сабырлықты өсиет етіскен адамдардан басқа барлық адам сөзсіз зиян шегеді}.

104. Һумәзә сүресі

(Меккеде түскен, 9 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

﴿1﴾ Адамдарды жүзіне (бетіне) яки артынан {ғайбаттаушы (айыппаушы) қаскөйге (қаскүнемге) әттең (азап болсын)!}, кейбіреулер: «һумәзә» деп: басқа кісіні мысқылдап, көзімен не қолмен көрсетіп, жамандаушы; ал «лүмәзә» ол: біреуді сөзбен жамандаушы», - деп тәпсірлеген.

2 {Ол мал жинады және оны} жақсылық жолдарға сарп қылмай сақтау үшін {санады} яғни ол жиған малдарының себебінен өзін артық қойып, санап, басқаларды кемсітті.

3 {Ол малы өзін} дүниеде {мәңгі қалдырады деп ойлайды}. Ол мал жиюға қатты әуес болғандығы үшін, өлгеннен кейін болатын істерді ойламайды.

4 {Әсте олай емес, ол сөзсіз} малдарымен (мал-мүлкімен) қосылып әрқандай нәрсені күйдіріп күл қылып жіберетін {Хутамаға тасталады}.

5 {Хутаманың не екендігін қалай біле аласың?}

6 7 {Ол—Аллаһтың жандырған оты}, оның ыстығы (жалыны) {жүректерге жетіп барады}, жетеді де күйдіреді. Өйткені жүрек жаман мінез-құлық, жаман ниет, тәкаппарлық және жақсы кісілерді кемсітуге ұқсас барлық жаман істердің қайнары.

8 {Олар сөзсіз тозаққа қамалады}, одан әсте (ешқашан) шыға алмайды.

9 {Биік дінгеңдерге байланады}. Муқатил былай дейді: «Олар тозаққа қамалып, тозақтың есіктері жабылып, темір дінгеңдерге байланады. Оларға ешқандай демалыс берілмейді».

105. Фил сүресі

(Меккеде түскен, 5 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Раббыңның піл иелерін қандай қылғандығын көрмедің бе?} Піл иелері Йеменге үкім жүргізген бір топ хабашалық христиандар болып, олардан бір бөлім әскер Қағбаны бұзамыз деп жолға шықты. Олар Меккеге келуіне орай Аллаһ тағала міне осы сүреде тілге алынатын құстарды жіберіп, оларды жойды. Бұл оқиға Пайғамбарға (салпаллаху ʔалайһи уа саллам) пайғамбарлық келуден қырық жыл бұрын белең алған болып, пайғамбарлық келгенде де сол уақиғаны өз көзімен көрген кейбір кісілер бар еді.

2 {Ол олардың} Қағбаны құлатпақшы болғаны сияқты, жоюларына әкелген {айла-тәсілін (қулық-сұмдығын) аласушылық қылмады ма?}

3 {Ол олардың үстіне} теңіз жақтан {топ-топ} қара {құстарды жіберді}. Құстардың әрбірінің тұмсығында бір дана және екі аяғында екі дана тас болып, ол

بَابُهَا 9
تِسْعًا 105

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ 1 إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ 2 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ 3

بَابُهَا 9
تِسْعًا 104

سُورَةُ الْهُمَزِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ 1 الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَّدَهُ 2 يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ 3 كَلَّا لَيُبَدِّنَ فِي الْخَطْمَةِ 4 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخَطْمَةُ 5 نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ 6 الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِئَةِ 7 إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَسَدَةٌ 8 فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ 9

بَابُهَا 5
تِسْعًا 105

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ 1 أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ 2 وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ 3 تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ 4 فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ مَّا أُكُولُ 5

тас тиген әрқандай адамнан тесіп өтіп кететін.

4 {Құстар оларға} лайы (балшығы) тозақтың отымен иленіп, олардың есімдері жазылған, сары бұршақтан үлкендеу нұқыттай үлкендіктегі {шиыршық тастарды атып (лақтырып)},

5 {Оларды езілген (жаншылған) сабандай қылып жібереді}, кейбіреулер: «аяттың мағынасы: «Олар құрт жеп, тек пішені қалған сабан сияқты болды»,»,- деген.

106. Құрайыш сүресі

(Меккеде түскен, 4 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

Құрайыш сүресі «Йләф» сүресі деп те аталады.

1 {Құрайыштың бейбітшілігі үшін}, 2 {Олар қысқы және жазғы сапарында бейбітшілігі үшін}, сол замандағы құрайыштар қыста Йеменге, жазда Шамға саудаға шығушы еді. Өйткені Йемен ыстық, Шам болса суық еді. Олар сол саудасы арқылы тұрмыс кешетін.

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِإِلَافٍ قُرَيْشٍ ۝١ إِذْ لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّنِّ ۝١ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَلِيَّتَهُ ۝٢ وَلَا يَحْضِي عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝٣ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝٤ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝٦ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝٧

سُورَةُ الْبَكُورَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكِتَابَ ۝١ فَصَلِّ لِربِّكَ وَانْحَر ۝٢ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝٣

Егер олар сол саудасын қыла алмаса, олардың қоғамда орны да болмаған еді. **3** **4** Сол үшін {бұл Үйдің} яғни Қағбаның {Рабысына ғибадат қылсын, Ол оларды} жасап жатқан саудалары арқылы {аштықта азықтандырды, оларды} сол замандағы араптардың мүшріктерінен және піл иелерінен келетін {қорқыныштан аман қылды (есендікте, тыныштықта қылды)}

107. Мәғун сүресі

(Меккеде түскен, 7 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Дінді} яғни Қиямет күніндегі есеп және жазаны {теріске шығарған адамды көрдің бе?} **2** **3** {Ол жетімді} талап еткен хақын бермей {қақпайлайды}, сарандықтан өзін, отбасын және басқаларды {міскінге тамақ беруге қызықтырмайтын адам}. Жәһилият дәуіріндегі араптар әйелдер және кішкене балаларға (яғни жетім балаларға) мирас бермейтін.

4 **5** {Намаз оқушыларға нендей қасірет! Олар намаздарына немқұрайлы} яғни олар оқыған намазынан сауап күтпейтін, оқымай қалса жазасынан қорықпайтын болғандықтан, селқостық қылып намаздың уақытын өткізіп жібереді.

6 {Оны}, яғни намазды адамдардың мақтауына ие болу (ілігу) үшін {риямен (көрсету үшін) оқиды}. Жаксы амалдардың барлығын басқалардың мақтауын үміт қылған халде істейді.

7 {Олар тұтыну затын} яғни қазан-ошақ, тұз және шайға ұқсаған, өзара өтініш ететін, күнделікті тұтыну нәрселерін {бермейді}. Кейбіреулер бұл аятты: «Мал-дүниесінің зекетін бермейді», - деп тәсір қылады.

108. Кәусар сүресі

(Меккеде түскен, 3 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Біз саған шындығында Кәусарды бердік} яғни Аллаһ Пайғамбар (саллаллаһу ʿәлейһи уа саллам) және үмбетінің шарапатына жәннатта бір дарияны (өзенді) берді.

2 {Рабың үшін намаз оқы және құрбандық шал} сол заманда адамдар намаз және құрбандықтарын Аллаһтан басқаға атап қылатын. Сол үшін Аллаһ тағала пайғамбарына тек Өзіне ғана құлшылық қылуға әмір қылды. Қатәда, Ғата және Икрима былай дейді: «Бұл аятта намаздан айт намазы, құрбандықтан құрбан айттағы құрбандық мақсат қылынған».

3 {Расында, сенің дұшпаныңның аты-тегі (ұрпағы) қалмайды}. Пайғамбардың (саллаллаһу ʿәлейһи уа саллам) ұлы қайтыс болғанда, мүшріктердің бірі: «Мұхаммед ұрпақсыз қалатын болды», - деді. Сонымен Аллаһ тағала бұл сүрені түсірді.

109. Кәфирун сүресі

(Меккеде түскен, 6 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

Кәпірлер Пайғамбардан (саллаллаһу ʿәлейһи уа саллам): «Сенің тәңіріңе біз бір жыл ғибадат қылсақ, сен де біздің құдайларымызға бір жыл ғибадат қыласың ба?» - деп сұрағанда, Аллаһ тағала бұл сүрені түсірген. **1** Ей, Мұхаммед! Сені пұттарға шоқынуға үндеген кәпірлерге {айт, ей, кәпірлер!}

2 {Сендер табынып жатқан пұттарға мен табынбаймын}.

3 {Сендер де} сол кәпірліктерің және ширк нанымдарыңда ғана болсаңдар {мен құлшылық қылып жатқанға ғибадат қылмайсыңдар}.

4 {Сірә, мен сендердің табынған нәрселеріңе құлшылық жасаушы емеспін}, келешекте де, бүкіл өмірімде де сендердің табынған құдайларыңа мен құлшылық жасамаймын.

5 {Сендердің де мен құлшылық қылған (Аллаһқа) ғибадат қылғандарың жоқ (қылған емессіңдер)} яғни сендер сол пұттарыңа ғибадат қылғандарыңша, әсте мен құлшылық қылған Аллаһқа ғибадат қылмайсыңдар. Тіпті кәпірдің және Аллаһқа серік келтірушінің қылған ғибадатын Аллаһ құлшылық деп есептемейді. Кейбір тәпсіршілер былай деді: «Бұл сүредегі қайталанған сөйлемдер «кәпірлердің Пайғамбардың (саллаллаху ʔалейһи уа саллам) өздерінің талабына қосылып қалады ма екен» деген үмітін бүтіндей (толықтай) жоққа шығару (сейілту) үшін.

6 {Сендердің діндерің өздерің үшін, менің дінім де өзім үшін}. Егер сендер өз діндеріңе разы болған болсаңдар, мен де өз дініме разымын. Сендердің діндерің ширк (серік қосу) діні, менің дінім болса, тәуһид (Аллаһты бірлеу) діні.

110. Насыр сүресі

(Мәдинада түскен, 3 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

Бұл сүре «Қоштасу» сүресі деп те аталады. Ибн Аббас (Аллаһ оған разы болсын) былай дейді: {Аллаһтың жәрдемі және жеңісі келгенде} деген аят түскенде, Пайғамбар (саллаллаху ʔалейһи уа саллам): «Көңілім маған ажалының жақындағанын хабар қылып жатыр», - деген еді.

1 2 Ей, Мұхаммед! Дұшпандарың үстінен жоғары, үстем келу, жеңіске жету, Меккені азат ету және адамдардың жүрегін хақты қабылдауға ашып беру қатарлы {Аллаһтың жәрдемі және жеңісі келген және Аллаһтың дініне адамдардың топ-топ болып кіргендігін көргенінде}, Аллаһ Өз пайғамбарына Меккені фәтх қылып бергенде, араптар өзара: «Аллаһ піл иелерінен сақтаған Харамын Мұхаммедке фәтх қылып бергеніне қарағанда Мұхаммедтің діні хақ екен»

سُورَةُ الْكَافُرُونَ
109
آياتها 6

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ 1 لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ 2
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ 3 وَلَا أَنَا عَابِدٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ 4
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ 5 لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ 6

سُورَةُ النَّازِعَاتِ
110
آياتها 3

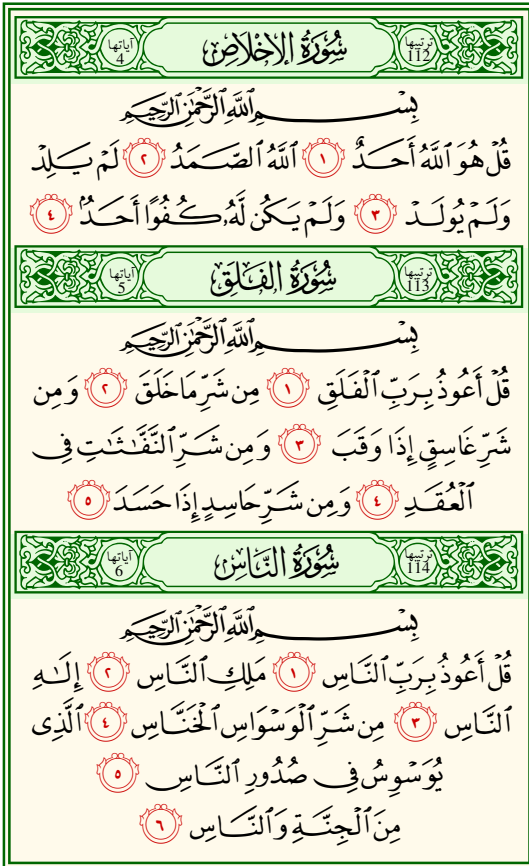
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ 1 وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يُذْخَلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا 2 فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا 3

سُورَةُ الْمُنَافِقَاتِ
111
آياتها 5

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ 1 مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ 2 سَيَصِلُنَّ آرَادَاتِ لَهَبٍ 3 وَأَمْرَاتُهُ
حَمَالَةَ الْحَطَبِ 4 فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ 5

десіп, ілгері бірден-екіден Исламға кіріп жатқан болса, ендігі жерде тайпа-тайпа біржола иманға кіруге бастады.

3 {Раббыңа мақтау айтумен тәсбих айт} яғни бұл аятта ешқандай бір кісі ойламаған Аллаһтың жеңілдік туғызып бергеніне таң қалып, тәсбих айту мен жеңіс (жәрдем) беру, Меккені фәтх қылып беру және адамдарды топ-тобымен Исламға кіргізудей Аллаһтың үлкен рақымшылығына мақтау айту бірлестірілген. {Және Одан} өзінді төмен тұтқан, кемшіліктеріңді таныған халде күнәларыңа {жарылқау тіле. Аллаһ шындығында тәубені өте қабыл Қылушы}. Имам әл-Бұхари Ибн Аббастың (Аллаһ оған риза болсын) бұл сүре жайында былай дегендігін риуаят қылады: «Бұл сүредегі {Аллаһтың жәрдемі және жеңісі келгенде} деген аят Аллаһ тағаланың Пайғамбарға (саллаллаху ʔалейһи уа саллам) ажалының толғанын білдіріп қойғандығы. {Раббыңа тәсбих айт, мақтау айт} деген аят болса, оның ажалының

келгендігінің (толғандығының) ғаламаты».

111. Мәсәд сүресі

(Меккеде түскен, 5 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 {Әбу Ләһәбтің екі қолы құрып кетсін!} қолдары құрысын, {құрып кетті} яғни, оның өзі құрыды. Оның теріс дұғасы өзіне оралды. Әбу Ләһәб Пайғамбардың (саллаллаһу ʔалейһи уә саллам) ағасы (әкесінің туған інісі), шын аты Абдул-Ғуза.

2 {Оған мал-мүлкі және ие болған нәрселері} яғни оның абырой және байлығы оны қолдары құрып кету және азаптың түсуінен құтқаруға {жарамады (пайда бермеді, пайдасын тигізе алмады)}.

3 {Ол лауылдап (лаулап) тұрған} терілерін күйдіріп азаптайтын, тозақ {отқа кіреді}.

4 {Оның отын тасушы} яғни отжағушы, {әйелі де кіреді} ол да лаулап тұрған отқа кіреді. Ол әйел Әбу Суфиянның қарындасы және Харбтың қызы Умму

Жәмил болып, ол түнде отын және тікендерді алып келіп, Пайғамбардың (саллаллаһу ʔалейһи уә саллам) жүретін жолдарына шашатын.

5 {Оның мойнында мықты есілген арқан болады} ол әйелдің мойнында асыл тастан жасалған бір моншақ болып, ол: «Ләт және Узза пұттарымен ант етемін осы моншақты Мұхаммедке қарсы жұмсаймын», - дейтін. Соның жазасы үшін Қиямет күні сол моншақтың орнына есілген арқан асып қойылады.

112. Ықылас сүресі

(Меккеде түскен, 4 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

1 Мүшріктер Мұхаммедке (саллаллаһу ʔалейһи уә саллам): «Рабыңның тегін айтып бер», яғни ата-анасы кім екенін айтып бергін десті. Сонымен бұл сүре түсті. Ей, Мұхаммед! Оларға {айт, Ол—Аллаһ бір (жалғыз)}, яғни сенен Оның тегін сұраса, Ол Аллаһ біреу, ешқандай серігі жоқ, де.

2 {Аллаһ – Әс - Самад}, яғни, барлығы Аллаһқа мұқтаж, тек қана Ол бүкіл керектерін бере алатындықтан, Одан ғана сұрайды. Ибн Аббас (Аллаһ оған разы болсын) былай дейді: «Самад ол - қожайындықта кемелдікке жеткен, барлық жаратылғандар Оған мұқтаж болатын Қожайын, шарапатында кемелдікке жеткен Ұлы, мейірім, жұмсақтықта кемелдікке жеткен – Өте Жұмсақ, байлықта кемелдікке жеткен – Өте Бай, қаһары-ашуда кемелдікке жеткен қаһары – Ашулы, ілімде кемелдікке жеткен Ғалым (Алим), даналықта кемелдікке жеткен – Өте Дана, Ол – Аллаһ (субханаһу уә тағала), және де бұл сипат Оған ғана тән».

3 {Ол тумады да, туылмады}, яғни, одан ешқандай ұрпақ туған жоқ, және де Ол ешкімнен туылған жоқ. Себебі, Оның жынысы жоқ, және «жоқтан пайда болу» деген сипатты біз Аллаһқа айта алмаймыз, Ол - эзели мәңгі, Оның бастауы жоқ. Ал туылған нәрсе «жоқтан» пайда болады, яғни Аллаһ Тағаланың тегі болатындай әкесі жоқ! Қатәда былай дейді: «Араптардың мүшріктері: «Періштелер Аллаһтың қыздары», яһудилер: «Ғузейр Аллаһтың баласы», христиандар: «Йса Аллаһтың баласы», - дейді. Аллаһ айтқандарын жоққа шығарып: {Ол тумады да, туылмады}, - деді.

④ {Әрі Оған ешкім тең емес}, Оған ешкім тең болмай, Ол сияқты ешкім жоқ. Оның толық (кемшіліксіз) сипаттарында оған серік болатын ешкім де жоқ.

113. Фәләк сүресі

(Меккеде түскен, 5 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

① {Айт: «Фәләқтың Раббысынан қорғау сұраймын»}, «фәләк» деген сөздің мағынасы - «бөліну», бұл жерде түн одан бөлінгені үшін, фәләк деп таңды айтады; кейбіреулер оны: «Аллаһ тағала жаратқан жануар, өсімдік, не махаббат, ниеттер және т.б. болсын, барлық бөлінген нәрсені айтып отыр», - деп айтады. Және тағы біреулер осы аятта: «Осы әлемнің барлығынан қараңғылықты алып тастауға күші жететінің, Одан қорғау сұрап жатқан адамды да бүкіл қорқатын нәрселерден қорғауға күші жетеді», - деген көрініс бар», - дейді.

② {Жаратқан нәрселердің жамандығынан}, яғни, Аллаһ Тағаладан бүкіл Ол жаратқан нәрселердің жамандықтарынан қорғау сұраймын.

③ {Қараңғылық басқан сәтте түннің жамандығынан}, яғни, қараңғылық басқан сәттегі жамандықтан Аллаһтан қорғау сұраймын. Тәпсіршілер былай дейді: «Қараңғылықтың жамандығынан деудің себебі: түн болып, қараңғылық басқанда, неше түрлі зиянкестер мен жыртқыштар мекендерінен шығып, жамандық иелері ойнау және бүлдіруге шығады».

④ {Және түйіншектерге үрлеушілердің жамандығынан}, яғни, сиқыршы әйелдердің жамандықтарынан Аллаһтан қорғау сұраймын. Себебі, олар сиқырларын жасағанда түйіншектерге үрлеп отыратын.

⑤ {Және күншілдердің көре алмаған кездеріндегі жамандықтарынан}, күншілдік, көреалмаушылық – көреалмаушы көре алмайтын адамның Аллаһ нығмет еткен нәрселері құрып, жоқ болсын деп қалауы.

114. Нәс сүресі

(Меккеде түскен, 6 аят)

Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын.

① {Адамдардың Раббысынан қорғау сұраймын}, адамдардың Раббысы деген – оларды Жаратушы, жағдайларын Орындаушы, халдерін Жақсартушы.

② {Адамдардың Иесінен}, Аллаһ адамдардың Иесі, бүкіл билік және төрелік тек қана Оған тән.

③ {Адамдардың құдайынан}, яғни, олар табынатын құдай – Аллаһтан. {Адамдардың Иесінен. Адамдардың Құдайынан} деп айту себебі, адамдар арасында да билеуші, төрешілер бар, алайда шынайы билік Оған тән. Адамдар арасында да Аллаһтан басқаға құлшылық ететіні бар, алайда шынайы Құдай және құлшылық етілетін тек Аллаһ екенін көрсетуде.

④ {Сыбырлап азғырушының кесірінен}, яғни: шайтанның. Егер Аллаһтың аты зікір етілсе кішірейіп, сыбырлап қалады, ал Аллаһтың аты зікір етілмесе, жайылып азғыра бастайды.

⑤ {Адамдардың көкейлеріне азғыруды салатын}, бұл шайтанның оған бойсұну туралы дауысы да естілмей жүрекке жететін дұғасы. Төменгі аятта Аллаһ тағала азғырушының екі түрі бар екенін баяндайды:

⑥ {Жын мен адамдардан болатын (азғырушының) кесірінен (Аллаһтан қорғау сұраймын)}, жындардан болған шайтандардың азғыруы адамдардың көкейінде болады, ал адамдардан болған шайтандардың азғыруы жүректерге енеді. Себебі, ол адам өзін жанашыр түрінде көрсетіп, оның сөзі жасалған насихат боп көрініп, тура жын шайтанның көкейге салынған азғыруы сияқты болып, жүрекке енеді. Кейбіреулер былай дейді: «Ол Ібіліс адамдардың жүрегіне азғыруын салады». Ибн Аббастан (Аллаһ оған разы болсын): «Қандай да болсын адам дүниеге келгенде, жүрегінің үстінде азғырушы болады. Аллаһтың атын зікір етсе, сыбырлап қалады, ал ғапылдық жасаса азғырады». Оның азғыруынан Аллаһтан пана сұраймыз!

Мұсылманның өмірінде кездесетін маңызды сұрақтар

1 Мұсылман өз ақидасын (діни ұстанымын) қайдан алады? Мұсылман өз ақидасын Аллаһ тағаланың кітабы Құран Кәрімнен және Оның өз ойынан сөйлемейтін пайғамбары Мұхаммедтің (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) сүннетінен алады. Өйткені *«Пайғамбар өзіне уахи етілген нәрселерді ғана айтады»* (Нәжім, 4). Сонымен қатар оның (мұсылманның) Құран және Сүннеттен түсінгені алғашқы буын өкілдерінің (сәлафтардың) түсінгеніне сәйкес келуі тиіс.

2 Мұсылмандар бір келісімге келе алмаған жағдайда не істеулері керек?

Ол кезде шарифатты (Аллаһтың заңын) негізге алып, орын алған келіспеушілікті Аллаһтың кітабы Құран және Пайғамбардың (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) сүннеті бойынша шешулері керек. Оған Аллаһ тағаланың: *«Егер бір нәрседі келісе алмасаңдар (қарама-қайшылыққа түссеңдер), оны Аллаһқа және Оның елшісіне қайтарыңдар»* (Ниса, 59),—деген аяты және Пайғамбардың (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): *«Сендерге екі нәрсе қалдырдым, оны ұстансаңдар ешқашан адаспайсыңдар—Аллаһтың кітабы және Пайғамбар сүннеті»*,—деген хадисі дәлел болады (Мутатта).

3 Қиямет күні құтылушы және жеңіске жетуші топ (әл-фирқатун-нәжія уәт-таифатул-мансура) кімдер? Хадистердің бірінде Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): *«Үмбетім жетпіс үш топқа бөлінеді. Бір топ қана құтылып, қалғандары тозақта болады»*,—дегенде, адамдар: «Олар кімдер екен?»—деп сұрайды. Сонда Пайғамбарымыз (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): *«Мен және сахабаларым ұстанған жолды ұстанғандар»*,—деді (Ахмад). Ақиқат Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) және сахабалардың ұстанғанында. Ақыреттегі ауыртпашылықтардан құтылып, амалдарыңыздың қабыл болуын қаласаңыз, Пайғамбар (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) сүннетіне ілесіп, бидағаттардан барынша аулақ болғаныңыз жөн.

4 Амалдың қабыл болуы үшін қандай шарттар қойылады? Амал қабыл болу үшін үш шарт орындалуы тиіс: **1**) Иман және тәухид. Яғни адамның Аллаһқа иман келтіруі және құлшылыққа Ол ғана лайықты деп білуі (яғни амалды Оған ғана арнап жасауы). Амал Аллаһқа серік қосқаннан (мүшріктен) қабыл болмайды. **2**) Ықылас—амалды тек қана Аллаһтың дидары үшін жасау.

3) Мутабаға (Пайғамбарға ілесу)—яғни амалды Аллаһ елшісінің (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) сүннеті бойынша жасап, Аллаһқа арналған құлшылықты ол көрсеткен жолмен орындау. Осы шарттардың бірі орындалмаса, амал қабыл болмайды. Аллаһ тағала: *«Біз олардың амалдарына кірісеміз де, оның жан-жаққа шашыраған күлге айналғанын көреміз»*,—деген (Фұрқан, 23).

5 Дін деңгейлері (маратибуд-дин) нешеу?

Дін деңгейлері үшеу. Олар: **Ислам, Иман және Ихсан.**

6 Ислам дегеніміз не және оның неше тірегі бар? Ислам дегеніміз—Аллаһқа, Оның бір екенін мойындай отыра бойсұну, бұйрықтарын орындау арқылы бағыну, сондай-ақ ширк және оны жасайтындардан безіну (бас тарту). Ислам тіректері (эрканул-ислам) бесеу. Ол туралы Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): *«Ислам бес негізде (тіректе) құрылған: Аллаһтан басқа құдайдың жоқтығына әрі Мұхаммед Оның елшісі екендігіне куәлік беру, намаз оқу,*

зекет беру, қажылыққа бару және ораза ұстау»,—деген (әл-Бұхари, Муслим).

7 Иман дегеніміз не және оның тіректері нешеу? Иман—адамның жүрекпен сеніп, тілімен айтып және дене мүшелерімен тиісті амалдарды орындауы. Иман бойсұну арқылы артады (күшейеді), күнәлар себебінен азаяды (әлсірейді). Аллаһ тағала мұсылмандар туралы: *«Имандары бола тұрып, имандарын арттыру үшін»,—десе (Фатх, 4),* Пайғамбарымыз (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам): *«Иманның жетпістен астам бұтағы (тармағы) бар. Ең жоғарғысы—«Аллаһтан басқа құдай жоқ» сөзі. Ең төменгісі—жолдан ыңғайсыздық тудырып жатқан нәрсені алып тастау. Ұялақтық та иманның бір бұтағы»,—деген (Муслим).*

Бұл жайтты мұсылманның құлшылықтар жасау барысында иманының артуын және күнәлар жасалған сәттерде әлсіреуін байқауы растайды. Аллаһ тағала: *«Расында, жақсы амалдар жаманшылықтарды жояды»,—деген (Һуд, 114).* Ал иман тіректері (эрканул-иман) - алтау. Оларды Пайғамбарымыз (саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) мына хадисінде: *«Иман—Аллаһқа, Оның періштелеріне, кітаптарына, елшілеріне, Қиямет күніне және тағдырға, ондағы жақсылық пен жамандық Аллаһтан екендігіне сену»,—деп түсіндіреді (әл-Бұхари).*

8 «Лә иләһа иллаллаһ» сөзін қалай түсінеміз? Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты еш нәрсе жоқ екенін мойындап, ғибадат етуге Аллаһ қана лайық екенін бекіту.

9 Аллаһ бізбен бірге ме? Иә, Ол Өзінің білімі, естуі, көруі (естіп-көріп тұруы), қорғауы, білімімен қамтуы, құдіреті және қалауымен бізбен бірге. Алайда Оның болмысы жаратылғандардың денесімен (яғни Ол жаратылғандармен) араласып кетпейді әрі пенделер яки махлұқаттар Оны ақылмен де қамти алмайды (Оған пенделердің ақылы жетпейді).

10 Аллаһты көзбен көру мүмкін бе? Ғалымдардың бірауызды келісімі (әл-ижмағ) бойынша Аллаһты бұл дүниеде көру мүмкін емес (Оны осы дүниеде ешкім көре алмайды). Алайда мүміндер Аллаһты ақыреттегі Махшар алаңында және жәннатта көреді. Аллаһ тағала: *«Ол күні (кейбір жүздер) жарқырап, Раббыларына қарап тұрады»,—деген (Қиямет, 22-23).*

11 Аллаһтың есім-сипаттарын білудің қандай пайдасы бар? Аллаһ тағаланың Өз құлдарына міндеттеген ең бірінші парызы—Өзін танулары. Пенделер өздерінің Жаратушысын таныған кезде Оған шынайы түрде құлшылық жасайтын болады. Аллаһ тағала: *«Аллаһтан басқа құдай жоқ екенін біліп, Одан күнәларың үшін кешірім сұра»,—деген (Мұхаммед, 19).* Аллаһтың мейірімінің кең екенін әрдайым есте сақтау—үмітті болуға, Оның жазасы қатты екенін еске алу—қорқынышқа, игіліктерді Ол ғана беруші екенін еске алу—шүкір етуге алып келеді.

Аллаһтың есім-сипаттары арқылы құлшылық жасау дегеніміз—Аллаһтың есім-сипаттарын жан-жақты білу, мағынасын терең түсіну және сол бойынша амал істеу (яғни амалда басшылыққа алу). Аллаһ тағаланың есім-сипаттарының кейбірі адам бойынан пендеге лайық түрде табылса, ол мақтауға лайықты болады. Ол білім, мейірім, әділдік және т.б. сипаттар. Керісінше,

басқаларды өзіне табындыруы, басқаларға зорлық-зомбылық жасауы және менмендік-тәкаппарлық көрсетуі сияқты сипаттар үшін пенде сөгіске лайықты болады. Сонымен қатар, пенденің ғибадатшыл, Аллаһқа бағыныштылық (көмпіс), Оған мұқтаждық, өзін төмен ұстау, әрдайым тілекте болу тәрізді қасиеттер пенде үшін әлбетте мақтаулы сипаттар қатарына жатады. Әрі пенде осындай қасиеттерді бойында ұстауға бұйырылады. Алайда мұндай қасиеттермен Аллаһты сипаттауға болмайды. Аллаһтың ең жақсы көрген пендесі—бойынан Ол жақсы көрген сипаттар табылған пенде, ал ең жек көргені—Ол жек көрген сипаттарға ие болған пенде.

12 Аллаһтың көркем есімдері (әл-Әсма ул-Хусна) дегеніміз не? Аллаһ тағала Құран Кәрімде: *«Ең көркем есімдер Аллаһқа тән. Ендеше, сол есімдермен Одан тілеңдер»*,—деген (АҒраф, 180). Сондай-ақ Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам): *«Ақиқатында, Аллаһтың жүзден бірі кем—тоқсан тоғыз есімі бар. Кім оны түгендеп шықса, жәннатқа кіреді»*,—деген (әл-Бұхари, Муслим).

Есімдерді «түгендеу» дегеніміз: 1) Ең алдымен оларды атап шығып, олардың санын түгендеу; 2) Мән-мағынасын түсініп, оған сену. Мысалы, егер Аллаһты «әл-Хақим» (өте Дана) десек, бүкіл істерді Аллаһқа тапсыруымыз керек, өйткені барлық істер Оның даналығымен жүзеге асады; 3) Осы есімдермен Аллаһқа дұға жасау. Мысалы былай сұрайды: «Йә, Ситтир! (Кемшілікті Жасырушы) кемшіліктерімді жасыр!» немесе «Йә, Кәрим! (өте Жомарт) мені жомарттылығыңнан бөле!». Құран аяттары мен Пайғамбардың (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) сахих сүннетіне назар аударған кісі Аллаһ есімдерін төмендегідей жинақтай алады.

Аллаһ тағаланың көркем есімдері

 Аллаһ	(Аллаһ). Бүкіл жаратылыстың Құдайы және Раббысы (тәңірлік және раббылық ерекшеліктер Оған ғана тән). Ол—пенделер құлшылықтарын арнап, оған кішірейе бойсұнатын, әміріне құлдық ұратын, бас иіп, сәжде жасайтын Құдай. Құлшылықтың барлық түрлері тек Ол үшін орындалады.
1. الرحمن әр-Рахман¹	Аса Мейірімді. Бұл есім Оның мейірімінің кең екенін және барша жаратылғандарды қамтитынын білдіреді. Ол есім Аллаһтың Өзіне ғана тән, онымен басқаны атауға болмайды.
2. الرحيم әр-Рахим	Ерекше Рақымды. Мүмін пенделерін бұл дүниеде және ақыретте мейірімге бөлеп, кешіруші, оларды Өзіне құлшылық жасауға бастап, Ақырет күні жәннатпен сыйлаушы.
3. العفو әл-Афу	Ғафу етуші. Күнәні өшіріп, оны кешіруші, пендесі жазалауға лайықты бола тұра, оны жазасыз қалдырушы.
4. الغفور әл-Ғафур	Кешіруші. Пенденің күнәсін жасырып, абыройын сақтаушы және жазаламастан жайына қалдырушы.
5. الغفار әл-Ғаффар	Өте Кешірімді. Күнә жасап, кешірім сұраған пендесіне мол кешірім иесі.
6. الرؤوف әр-Рауф	Мейірбан, Есіркеуші. Бұл—мейірімнен де артық қасиет. Аллаһтың есіркеуі бұл дүниеде барлық жаратылысты қамтығанымен, ақыретте Өзіне

¹ Есімдерде кездесетін кейбір әріптердің астындағы сызық сол әріптің созыңқы (екпінді) оқылатынын меңзейді.

	иман келтіріп, жақын болған құлдарына болады.
7. الحليم әл-Хәлим	Байсалды. Пенделерін жазалауға құдіретті болса да, оларды жазалауға асықпайды. Керісінше, оларға кеңшілік жасап, жарылқау сұрағанды кешіреді.
8. التواب әт-Тәууаб	Тәубені қабыл алушы. Пенделері арасынан Өзі қалағанын тәубеге келтіруші және олардан тәубелерін қабыл алушы.
9. الستير әс-Ситтир	Кемшілікті жасырушы. Пенденің кемшіліктерін жасырып, оны басқаларға жария етпейді. Сондай-ақ Ол пенделердің өз кемшіліктері мен басқалардың кемшіліктерін жасыруын және өзінің ұятты жерлерін (әуретін) жасырғанын ұнатады.
10. الغني әл-Ғани	Бай, Мұңсыз. Өзі де, сипаттары да кәміл болғандықтан, Өзінің жаратқандарынан ешкімді, ешқашан қажет етпейді. Керісінше, бүкіл жаратылыс Оған әрдайым мұқтаж болып, Оның игіліктері мен көмегін қажет етеді.
11. الكريم әл-Кәрим	Жомарт. Қайыры мол, сый-тартулары көп, Ол қалаған затын қалағанына Өзі қалаған түрде (мөлшерде) сұраса да, сұрамаса да бере алады. Ол күнәларды кешіріп, кемшіліктерді жасырады.
12. الاکرم әл-Әкрам	Ең жомарт. Бұл жомарттықтың асқан шегі. Осы тұрғыдан Оған ешкім де тең келе алмайды. Бүкіл жақсылық Одан. Ол Өз кеңшілігімен мүміндерге қайтарым сыйларын беріп, қарсы келгендерге мұрсат береді де, оларды Өз әділдігімен есепке тартады.
13. الوهاب әл-Уәһһаб	Сый беруші. Сыйы мол. Әрі оны әншейін (орнына еш нәрсе сұрамай), еш нәрсе көздемей тарту етеді. Нығметтерді (адамдар) сұрамаса да береді.
14. الجواد әл-Жәуад	Бергені көп, Жомарт. Пенделерге игіліктер беріп, оларға кеңшілік жасаушы. Бұл игіліктер мен кеңшіліктен мүміндердің үлесі басым болады.
15. الودود әл-Уәдуд	Жақсы көруші. Өзіне жақын болған құлдарды жақсы көріп, кешірімі және игіліктерімен сүйіспеншілік етеді, олардан разы болып, амалдарын қабыл алады әрі оларға жер бетінде басқалардың сүйіспеншілігін нәсіп қылады.
16. المعطي әл- Муътый	Беруші. Қалаған пендесіне Өз қазыналарынан Өзі қалағанынша беруші. Бұл бергенінен Өзіне жақын болған құлдары көбірек алады. Ол—әрбір нәрсеге денесі мен сыртқы көрінісін беруші.
17. الواسع әл-Уәсиль	Кең, Дарқан. Сипаттары кең, ешкім Оған жасалатын мақтау-мадақтарының есебіне жетіп, түгендей алмайды. Оның ұлылығы мен билігі, кешірімі мен мейірімі кең, Оның жомарттығы мен игіліктері кең.
18. المحسن әл- Мухсин	Жақсылық жасаушы. Оның Өзі, есім-сипаттары мен әрекеттері көркем, Ол әрбір нәрсені көркем түрде жаратқан және барлық жаратылысқа жақсылық жасады.
19. الرازق Әр-Разиқ	Ризық беруші. Бүкіл жаратылысқа ризық беруші, олардың ризығын әлемдерді жаратудан бұрын белгілеп қоюшы және оны кейін болса да толықтырып беруді міндетіне алушы.
20. الرزاق Әр-Раззақ	Ризықты мол етіп беруші. Бұл есім Ол пенделердің ризығын молымен беруші екенін білдіреді. Аллаһ тағала ризықты пенделерге Өзінен сұрауынан бұрын да, тіпті Өзіне бойсұнбаса да береді.
21. اللطيف Әл-Ләтиф	Өте қырағы. Барлық істің мән-жайын бүге-шігесіне дейін толық білуші, Одан еш нәрсе жасырын қала алмайды. Ол пенделеріне жақсылық пен пайдалы нәрселерді жасырын жолмен, олар күтпеген (ойламаған) жерден жеткізіп тұрады.
22. الخبير әл-Хабир	Әр нәрседен Хабардар. Оның білімі барлық нәрселердің сыртқы жағын қалай қамтыса, олардың ішкі жағы мен құпия тұстарын дәл солай қамтыған.
23. الفتاح	Қайыр есіктерін Ашушы. Ол Өзінің патшалығы, мейірімі және ризығының

әл-Фәттах	казыналарынан қалағанын Өз хикметі және білімі бойынша ашып беруші.
24. العليم әл-Ғалим	Білуші. Ол барлық нәрселердің сырты мен ішін, ашығы мен жасырын болғанын, өткен мен қазіргі уақытты және болашақты толық біледі, еш нәрсе Оның білімінен тыс қала алмайды.
25. البر әл-Бәрр	Жақсылық жасаушы. Ол береді, бірақ ешкім Оның пенделерге берген игіліктерін есептей алмайды. Ол уәделерін бұлжытпай орындайды. Пенделеріне кеңпейілдік танытып, қолдап-қорғайды және азғантай амалдарын қабыл етіп, (сауабын) өсіреді.
26. الحكيم әл-Хақим	Дана, Хикмет иесі. Ол әрбір нәрсені өз орнына қояды. Оның басқаруында ешбір ақау да, қателесу де болмайды.
27. الحكم әл-Хақам	Үкім етуші. Ол пендерлердің арасына Өз үкімін әділдікпен шығарады, олардың ешқайсысына әділетсіздік қылмайды. Ол Өзінің Қасиетті Кітабын адамдар арасында үкім ету үшін түсірді.
28. الشاكر әш-Шәқир	Құлдардың қадірін білуші. Өзіне бойсұнған пенделерін мақтап, мадақтаушы. Амал азғантай болса да, ол үшін қайтарым сый беруші. Пенделердің берілген нығметтерге шүкір еткенін бұл дүниеде ризық-несібелерін арттыруымен, ал ақыретте сауап беруімен сыйға бөлеуші.
29. الشكور әш-Шәқур	Шүкір етуші. Пенделердің азғантай амалын көбейтіп, ол үшін берілетін сауапты еселеуші. Аллаһтың шүкір етуі—пендесін шүкір етуге бағыттауы әрі одан бойсұнғанын қабыл алуы.
30. الجميل әл-Жәмил	Сұлу. Оның Өзі, есімдері мен сипаттары және барлық істері кәміл түрде сұлу. Жаратылғандардың сұлулығы Оның ғана тарапынан беріледі.
31. المجيد әл-Мәжид	Даңқты. Ол жер мен көкте даңқ, жомарттық, үстемдік пен биік мәртебе Иесі.
32. الولي әл-Уәли	Қамқоршы. Ол жаратылыстардың істерін Басқарып тұрушы, Өзіне жақын болған пенделеріне Қорғаушы да Жақтасушы.
33. الحميد әл-Хамид	Мақтаулы. Оған Оның есім-сипаттары мен істері үшін мақтаулар арналады. Оған мақтаулар кеңшілік пен таршылықта, кез келген сәтте айтылады. Ол кәміл сипаттар Иесі болғандықтан мақтау мен мадақтың ең кәміл түрлеріне лайық.
34. المولى әл-Мәула	Жақын құлдарына Қамқоршы. Ол Өзіне жақын болған құлдарының Раббысы, Патшасы, Мырзасы, Көмекшісі әрі Қолдаушысы.
35. النصير ән-Насир	Көмектесуші. Ол қалаған пендесін Өз қорғауымен (жәрдемімен) қолдайды. Ол көмектескенді ешкім жеңе алмайды, ал Ол тастап кеткенге ешкім көмек бере алмайды.
36. السميع әс-Самиъ	Естуші. Оның естуі барлық сырлар мен сыбырды (құпия әңгіме-сұхбаттарды), әрбір ашық немесе жасырын айтылған нәрселерді, барлық үлкен-кішілі дыбыстарды қамтиды әрі Ол Өзінен сұрап, дұға жасағандарға жауап береді.
37. البصير әл-Басир	Көруші. Оның көруі ашық және жасырын (ғайып) әлемдеріндегі көрінетін және көрінбейтін, үлкен-кішілі бүкіл нәрселерді қамтиды.
38. الشئيد әш-Шәһид	Куә. Ол Өз жаратқандарын бақылап тұрады. Өзінің жалғыз әрі әділеттілікті сақтап тұратынына куәлік берді. Өзін бір деп білген мүміндерге куәлік береді және елшілер мен періштелерге куәлік береді.
39. الرقيب әр-Рақиб	Бақылаушы. Ол Өзі жаратқандарын қарап тұрады да олардың амалдарын түгендеп, сақтап қояды. Ешбір ой, ешбір әрекет Оның назарынан тыс қалмайды.
40. الرفيق әр-Рафиқ	Дос, Жұмсақ. Өз істерінде жұмсақ, Ол жарату ісін бірте-бірте атқарып, бұйрықтарын бірте-бірте береді. Ол Өз құлдарына жұмсақтықпен мәміле жасап, оларға шамасы келмейтін нәрселерді жүктемейді және құлдарынан жұмсақ болғандарды жақсы көреді.
41. القريب	Жақын, Таяу. Ол Өзінің білімі және құдіретімен бүкіл жаратқандарына

әл-Қариб	жақын болса, мүмін құлдарына қамқорлығы және қолдауымен ерекше түрде жақын. Сонымен қатар Ол Өз аршысының үстінде болып, жаратқандарымен араласпайды.
42. المجيب әл-Мужиб	Жауап қатушы. Ол Өзінің білімі мен хикметі бойынша Өзінен сұрап, дұға қылғандардың тілегіне жауап беруші.
43. المقيت әл-Муқит	Азықпен қамтамасыз етуші. Ол жаратылыстың ризық-несібесін жаратып, оны оларға жеткізіп беруді міндетіне алған. Ол пенделерінің азығы мен амалдарын кемсітпестен сақтайды.
44. الحسيب әл-Хасиб	Жеткілікті, Есеп алушы. Ол пенделерін дүние-ақырет істерінде болатын уайымдардан айықтырып, сақтаушы. Бұл қасиет мүмін құлдарға ерекше түрде болады. Сонымен бірге Аллаһ пенделерін дүниеде істеп өткен амалдары үшін есепке тартады.
45. المؤمن әл-Му'мин	Сенімді, амандық беруші. Елшілері мен оларға ергендердің шыншыл екеніне Өзінің куәлік беруі және шыншыл екенін дәлелдейтін айғақтар арқылы растаушы. Дүние-ақыретте қандай да бір амандық (тыныштық) болса—Оның сыйы. Ол Өзіне иман келтірген пенделерін қандай да әділетсіздіктен, азаптан және Қиямет күнінің қорқынышынан аман сақтайды.
46. المنان әл-Мәннан	Игілік беруші. Пенделерге беретін сыйлары мол, игілігі зор, жақсылықтары көп.
47. الطيب әт-Тайиб	Игі, Таза. Ол барлық кемшілік атаулыдан таза. Оның сұлулығы мен кемелдігі мүлтіксіз. Оның пенделерге берген жақсылықтары өте көп. Ол пенделердің амалдарынан тек тазасын, адалын және Оған ғана арналып жасалғанын қабылдайды.
48. الشافي әш-Шәфи	Шипа беруші. Ол жүректер мен денелерді (тән мен жанды) дерттен айықтырушы. Пенделердің қолында Аллаһ нәсіп еткен түрлі дауалар (емделу жолдары) бар. Алайда шипа тек қана бір Аллаһтың қолында.
49. الحفيظ әл-Хафиз	Сақтаушы. Аллаһ Өзінің пенделерін және олардың амалдарын Өз кеңшілігімен сақтап қоюшы. Ол бүкіл жаратылысты Өз құдыретімен асырап сақтайды.
50. الوكيل әл-Уәкил	Сенімді уәкіл, тәуекел қылынушы. Ол әлемдерге қамқорлық жасаушы, оларды жаратуды және басқаруды Өз міндетіне алушы. Ол пенделерді жаратып, оларды қажеттіліктерімен қамтамасыз етеді. Мүміндер болса істерін әрекет жасаудан бұрын Оған тапсырады. Мүміндер еңбек еткенде Одан жәрдем сұрайды. Істерінде сәттілік берсе, шүкірлік етіп, Оған мақтаулар айтады. Сыналғаннан кейін өздеріне жазылған тағдырға разы болады.
51. الخلاق әл-Халлақ	(Жаратылыс түрлерін) Жаратушы. Бұл есім Аллаһ жаратқан нәрселердің көптігін білдіреді. Аллаһ тағала әлі де жаратуда және осы ұлы сипатқа ие болып қала береді.
52. الخالق әл-Халиқ	Жаратушы. Барлық нәрсені алдыңғысына ұқсатпай пайда етуші.
53. البارئ әл-Бәри'	Жоқтан бар етуші. Өзі белгілеп, Өзі ұйғарған жаратылыстарды (жоқтан) бар етіп, оны болмысқа келтіруші.
54. المصور әл-Мусаууир	Бейне (кескін-келбет) беруші. Бүкіл нәрселердің кескін-келбетін Өзінің хикметі, білімі және мейірімі бойынша Өзі қалаған кейіпте бейнелеуші, сомдаушы.
55. الرب әр-Рабб	Ие. Жаратылысты Өз игіліктерімен бірте-бірте өсіруші. Ол Өзінің сүйікті құлдары—әулиелерін олардың жүректерін түзейтін нәрселер арқылы тәрбиелейді. Ол Жаратушы, Патша, Қожайын.
56. العظيم	Ұлы. Ол—Өзі, есімдері мен сипаттары ұлы болған Аллаһ. Сондықтан да

әл-'Азим	жаратылғандар Аллаһты және Оның бұйрықтары мен тыйымдарын ұлықтауы міндетті.
57. القاهرة әл-Қаһир	Бағындырушы, Өктем. Құлдарды бағындырып, жаратылғандарды Өзінің құлы еткен, олардан жоғары (үстем). Ол Жеңуші (барлығына күші жетуші), бүкіл нәрселер Оған бағынады. «Әл-Қаһһар»—«әл-Қаһир» есімінің асырмалы райы.
58. القاهرة әл-Қаһһар	
59. المهين әл-Мүһәймин	Басқарушы. Бүкіл істі басқарып, оны Сақтаушы, оған Куә болып, бақылап тұрушы.
60. العزيز әл-Базиз	Үстем. Оған бүкіл үстемдік атауы тән. Ол күш жағынан Үстем, ешкім Оны жеңе алмайды; Ол байлық жағынан Үстем, ешкімді қажет етпейді; Ол бағындыруда Үстем, Оның рұқсатынсыз еш нәрсе қозғала алмайды.
61. الجبار әл-Жәббар	Қалағаны орындалушы. Оның қалауы міндетті түрде орындалады. Барлық жаратылыс Оның ырқында, Оның ұлықтығына бас иіп, үкіміне бағынады. Ол сынықты таңып, кедейді байытады, қиналғанға жеңілдік беріп, ауру мен қайғы-қасіретке ұшырағанды демейді.
62. المتكبر әл-Мүтәкәббир	(Басқалардан) Жоғары тұрушы. Ол Өзі Ұлы әрі бүкіл жамандық пен кемшіліктен жоғары. Ол құлдарға әділетсіздік етуден жоғары. Ол жаратылғандар ішінен Өзіне қарсы шыққандарды Өз үкіміне көндіреді. Оған ұлылық тән. Кімде-кім Онымен ұлылықта тартысса, оны жазалап, азаптайды.
63. الكبير әл-Кәбир	Үлкен, Ұлы. Оның Өзі, сипаттары мен істері ұлы, Одан үлкен еш нәрсе жоқ. Оның қасында Одан басқасы жай ғана кішкентай нәрселер болып есептеледі.
64. الحبي әл-Хайий	Ұятты. Өзінің ұлықтығына лайықты түрде ұялушы. Аллаһтың ұялуы - Оның жомарттығы, ізгілігі, кеңшілігі мен ұлықтығы.
65. الحي әл-Хайй	Тірі. Әрдайым жалғасатын мәңгі де толыққанды тіршілік Иесі. Ол тіршіліктің бас-аяғы жоқ. Болмыстағы кез келген тіршілік Аллаһ тағаланың тарапынан ғана болады.
66. القيوم әл-Қайюм	Өз-өздігінен тұрып, басқаларды Тұрғызушы. Ол өз-өздігінен тұрады да, ешбір жаратылысты қажет етпейді. Ол көк пен жердегі барлық нәрселерді тұрғызып, барлығы Оған бағынады.
67. الوارث әл-Уәрис	Мирасқор, (жаратылғандардың артынан) Қалушы. Жаратылғандардың ешқайсысы қалмаған соң Өзі ғана қалушы. Бүкіл нәрсе иелері қалмаған соң Оған қайтады. Біздің қолымызда бар болған әрбір зат күндердің күні өз Иесіне қайтатын аманат болып табылады.
68. الديان әд-Дәйян	(Құлдардың) бойсұнатыны. Бүкіл жаратылыс Оған бойсұнып, бағынады. Ол құлдарға істеген амалдарына қарай сыйын немесе жазасын береді. Егер істегендері жақсылық болса, оны көбейтеді; ал жамандық болса жазалайды немесе кешіреді.
69. الملك әл-Мәлик	Патша. Бұйрық беріп, тыйым салу және басымдылық Оныкі. Ол жаратылғандарды Өзінің бұйрықтары және істері арқылы басқарады. Патшалығы мен қарамағындағыларды басқаруда Одан асқан ешкім жоқ.
70. المالك әл-Мәлик	Барлық нәрселердің Иесі. Аллах барлық нәрселердің Иесі, бүкіл нәрселер Оған тән. Жаратылысты жаратпастан бұрын оған қалай Ие болса, олар жойылып, ешқайсысы қалмаған кезде де Иесі боп қала бермек.
71. المليك әл-Мәлик	Барлық нәрселердің бірегей Иесі (яғни жалпылама патша сипатына дәлел болатын есім). Бұл есім—«Патша» сөзінің асырмалы райы.
72. السبوح әс-Суббұх	Пәк. Кемелдік және сұлулық сипаттарға шартсыз түрде ие болғандықтан, барлық кемшілік атаулыдан пәк.
73. القدوس	Таза. Әрбір айып-нұқсаннан барлық жағынан пәк әрі таза. Ол Өзінің кәміл

әл-Қуддус	сипаттарында Дара, Оған ұқсас келтіру мүмкін емес.
74. السلام әс-Сәләм	Сау, Мінсіз. Өзі, есім-сипаттары мен істері барлық айып-нұқсаннан сау. Дүние-ақыреттегі кез келген мінсіздік (немесе бейбітшілік) Оның ғана тарапынан.
75. الحق әл-Хаққ	Хақ, Шын. Оның бар екендігінде, Оның есім-сипаттары мен құлшылыққа лайықты Құдай екендігінде күмән да, күдік те жоқ. Ол пенделердің құлшылық жасауына лайық, Одан басқа құлшылыққа лайықты ешбір құдай жоқ.
76. المبين әл-Мубин	Анық. Оның жалғыз, дара екені анық. Оның үкімі мен мейірімі де анық. Ол Өз құлдарына соған ілессін деп тура жолды және сақтанып, аулақ болуы үшін теріс жолды көрсетеді.
77. القوي әл-Қауий	Қуатты, Күшті. Кәміл қалауымен бірге бүтіндей күш-қуат Иесі.
78. المتين әл-Мәтин	Мықты. Күш-құдіретінде қатты. Оның істерінде машақат, ауыртпашылық және шаршау-шалдығу болмайды.
79. القادر әл-Қадир	Бәрін жасай алушы. Ол бәрін жасай алады. Көк пен жерде еш нәрсе Оған қарсы тұрып, Оны әлсірете алмайды. Сондай-ақ Ол әрбір нәрсені белгілеуші.
80. القدير әл-Қадир	Құдіретті, бәрін жасай алушы. Бұл есім жоғарыдағы мағынаны қамтығанымен, «әл-Қадир» (القدير) есімі «әл-Қадир» (القادر) сөзінің асырмалы шырайы болып, Аллаһқа қолдану жағынан әлдеқайда лайықты.
81. المقتدر әл-Муқтадир	Тағдырды белгілеуші. Бұл есім Аллаһтың өзі тағдыр еткенін орындауға және оны Өзінің алдын-ала білуі бойынша жаратуға құдіреті шексіз екендігін білдіреді.
82. العلي 83. الأعلى әл-'Али әл-Әлә	Биік, ең Жоғары. Оның Өзі де, мәртебесі де бәрінен биік, жоғары. Әрбір нәрсе Оның билігі астында. Еш нәрсе одан жоғары бола алмайды.
84. المتعال әл-Мутағал	Асқақ. Оның асқақ екендігін барлық нәрселер бас иіп, мойындайды. Одан жоғары еш нәрсе жоқ, бәрі де Одан төмен, бәрі де Оның билігіне бағынады.
85. المقدم әл-Муқаддим	Ілгерілетуші, алға шығарушы. Ол бір нәрселерді алға шығарып, оны қалауы және хикметі бойынша өз орындарына қояды, сондай-ақ Өз білімі және кеңшілігімен жаратылғандардың бірін-бірінен артық қылады.
86. المؤخر әл-Муаххир	Кейіндетуші, Артта қалдырушы. Ол әрбір нәрсені өз орнына қояды. Өзінің хикметі бойынша қалаған нәрселерді алға шығарып, қалағанын артта қалдырады. Сондай-ақ пенделер тәубеге келіп, Өзіне қайтулары үшін олардан азапты кешіктіреді.
87. المسعر әл-Мусаьыр	Бағалаушы. Ол—заттардың бағасын, орны-дәрежесін және әсерін арттырып, кемітуші. Барлық нәрселердің қымбаттауы мен арзандауы (бағалардың өзгеруі) Оның хикметі және білімімен жүзеге асады.
88. القابض әл-Қабид	Ұстап тұрушы. Ол—рухтарды ұстап алушы және пенделерді сынау мақсатында Өзінің хикметі және құдіретімен қалағандарынан ризықты (бермей) ұстап тұрады.
89. الباسط әл-Басит	Жайып қоюшы. Ол Өзінің жомарттығы және мейірімімен пенделерге ризықты жайып қояды. Сөйтіп, оларды Өз хикметі бойынша сол ризықпен сынайды. Ол күнә жасағандардың тәубеге келуі үшін қолдарын жаяды.
90. الأول әл-Әууал	Бірінші, Алғашқы, Әуелгі. Одан бұрын ешнәрсе болған емес. Керісінше, бүкіл жаратылысты Ол жоқтан бар етті. Аллаһ тағаланың бастауы жоқ.
91. الأخر әл-Әхир	Соңғы, Ақырғы. Аллаһтан кейін ешнәрсе болмайды. Ол мәңгі қалушы (әл-Бақи), жер бетіндегі барлық нәрселер пәни болып, бір кезде таусылады,

	кейін Оның алдына қайтады. Аллах тағаланың аяқталатын жері жоқ.
92. الظاهر әз-Заһир	<i>Анық, Үстем.</i> Ол бәрінен де биік, Одан жоғары ешнәрсе жоқ. Ол барлық нәрсені Өзіне бағындырып, баурап тұрушы.
93. الباطن әл-Батин	<i>Жасырын.</i> Одан бері (жақын) ешнәрсе жоқ. Ол Жақын, Қамтып тұрушы, жаратылғандардың назарынан тыс, ешкім Оны бұл дүниеде көре алмайды.
94. الوتر әл-Уитр	<i>Дара.</i> Ол біреу-ақ, Оның серігі жоқ. Ол Дара, Оның теңдесі жоқ.
95. السيد әс-Сайид	<i>Мырза, Қожайын.</i> Ол бүкіл жаратылыстың бірегей Қожасы, олардың Иесі хәм Раббысы, ал жаратылыс болса Оның жаратқаны әрі құлдары.
96. الصمد әс-Самад	<i>Мұңсыз.</i> Ол—басқаруы шегіне жеткен Басқарушы, Жаратылыс Оған өте мұқтаж болғандықтан, бүкіл қажетін Одан тілейді. Ол адамдарды тамақтандырып, Өзі тамақты қажет етпейді.
97. الواحد 98. الأحد әл-Уахид әл-Әхад	<i>Бір, Жалғыз.</i> Кемелдіктің барлық түрі жалғыз Оған ғана тән. Бұл тұрғыда Оған ешкім ортақ бола алмайды. Еш нәрсе Оған ұқсамайды. Демек, құлшылық ешбір серігі болмаған Аллаһқа ғана арналуы тиіс.
99. الإله әл-Иләһ	<i>Құлшылыққа лайықты Құдай.</i> Пенделердің құлшылығы Оған ғана тән. Пенделердің құлшылығына басқа емес, Ол ғана лайық.

13 Аллаһтың есімдері мен сипаттарын қалай айыруға болады? Аллаһтың есімдері мен сипаттарын Одан пана сұрағанда және Онымен ант бергенде бірге айтып қолданса болады. Алайда арасында өзгешеліктер де бар. Біріншіден, жалқы есім құрастырғанда, Аллаһтың бір есімін «абд» (құл) сөзіне тіркеуге болғанмен, сипатын тіркеуге болмайды. Мысалы, «Абдулкәрим» (мағынасы: Жомарт Аллаһтың құлы) деп ат қоюға болғанмен, «Абдулкәрам» (жомарттықтың құлы) деп ат қою дұрыс емес. Сондай-ақ дұға жасағанда «Иә, Кәрим!» (Ей, Жомарт!) деп айтылады да, «Иә, кәрам» (Ей, жомарттық) деп дұға жасауға болмайды. Екіншіден, Аллаһтың сипаттары Оның есімдерінен алынады. «Мейірім» сипаты «әр-Рахман» (аса Мейірімді) есімінен туындайды. Бірақ сипаттан есім шығаруға болмайды. Мысалы, Аллаһтың бәрінен де биік екенін білдіретін «Истиуа» сипатынан «Мустауи» деген есім алынбайды. Үшіншіден, Аллаһтың іс-әрекеттерінен есім шықпайды. Мысалы, Аллаһтың ашулану (әл-ғадаб) деген іс-әрекеті бар. Бірақ Ол «әл-Ғадиб» (ашуланшақ) деп аталмайды. Ал Оның іс-әрекеттерінен сипаттарды шығаруға болады. Біз Аллаһқа «ашулану» сипатын бекітеміз. Өйткені «ашулану»—Оның бір іс-әрекеті.

14 Періштелерге сену дегеніміз не? Бұл—олардың бар екендігіне нақты сену, мойындау. Аллаһ оларды Өзіне құлшылық жасауы үшін және Өз бұйрықтарын орындаулары үшін жаратқан. Олар нұрдан жаратылған. Олар ішпейді, жемейді, ұйықтамайды. Керісінше, әрдайым Аллаһтың қызметінде болады. Құранда: *«Олар ардақты құлдар. Олар Одан бұрын сөз айтпайды әрі Оның бұйрығы бойынша амал жасайды»* делінген (Әнбия, 26-27).

Періштелерге иман келтіру мына нәрселерден тұрады: 1) Олардың шынымен бар екеніне сену; 2) аты белгілі болғандардың атына сену (мысалы, Жәбірейіл); 3) періштелердің аят-хадистерден белгілі болған сипаттарына сену; 4) олардың әрқайсысына жүктелген міндеттері мен сол міндеттердің ерекшелігіне сену (өлім періштесі сияқты).

15 Құран дегеніміз не? Құран—Аллаһтың сөзі. Құранды оқу құлшылық болып табылады. Ол Аллаһтан бастау алып, Оған қайта оралады. Аллаһ оның әріптері мен дыбыстарын шынайы түрде айтты, Одан оны Жәбірейіл (аләйһис-сәләм) естіп, Мұхаммед пайғамбарға ^(саллаллаһу ғәләйһи уә саллам) жеткізді. Аллаһ тарапынан түскен кітаптардың барлығы да Аллаһтың сөзі.

16 Құранмен шектеліп, Сүннетті тәрк етсек бола ма? Олай істеуге болмайды. Аллаһ тағала Пайғамбардың ^(саллаллаһу ғәләйһи уә саллам) сүннетіне амал жасауды бұйырып: *«Елші сендерге нені алып келсе, соны алыңдар да неден тыйса, содан тыйылыңдар»*,—деген (Хашыр, 7). Сүннет Құранның іс жүзіндегі түсіндірмесі, дініміздегі намаз сияқты бұйрықтардың егжей-тегжейін тек сүннет арқылы біле аламыз. Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ғәләйһи уә саллам): *«Маған Құран және соған ұқсас (сүннет) берілді. Бір кісі тамаққа тойып, жайлы орындығында отырып: «Құранға берік болыңдар, онда нені халал деп тапсаңдар халал, нені харам деп тапсаңдар харам деп біліңдер» деп айтатын уақыттың келуі таяп қалды»*,—деген (Әбу Дауд).

17 Елшілерге иман келтіру дегеніміз не? Елшілерге иман келтіру—Аллаһтың әрбір үмбетке өздерінен болған елші жібергеніне, олардың үмбеттерін бір Аллаһқа құлшылық етуге және Аллаһтан басқа құлшылық жасалатындарға қарсы болуға шақырғанына; елшілердің барлығы шыншыл, растаушы, зерек, жомарт, игі де тақуа, аманатқа берік, тура жолға бастаушы әрі тура жолмен жүруші екеніне, пайғамбарлық міндеттерін толық атқарып, уахиды жеткізгендеріне, олардың ең абзал жандар екеніне және туылғаннан көз жұмғандарына дейін Аллаһқа серік қосудан пәк болғандарына нақты сену.

18 Қиямет күні болатын шапағаттың қандай түрлері бар? Шапағат ету дегеніміз—біреу үшін араға түсу, дәнекер болу. Шапағаттың бірнеше түрі бар:

- 1) Ең үлкені—Ұлы шапағат (Шафаъатул-Узма). Бұл шапағат адамдардың қияметте (Арасат майданында) елу мың жыл тұрып, араларына Аллаһтың үкім етуін күткен кездерінде Пайғамбарымыз Мұхаммед ^(саллаллаһу ғәләйһи уә саллам) Раббысы алдында араға түсіп, пенделердің арасындағы жағдайды шешіп беруін сұрағанда болады. Шапағаттың бұл түрі Пайғамбарымызға ^(саллаллаһу ғәләйһи уә саллам) ғана тән. Ол өзіне уәде етілген «әл-Мақам әл-Махмуд» (Мақтаулы орын) деп аталады.
- 2) Пайғамбарымыздың ^(саллаллаһу ғәләйһи уә саллам) жәннат қақпаларын ашып беруін сұрап шапағат етуі. Жәннат қақпаларын ең бірінші болып ашатын адам—Пайғамбарымыз Мұхаммед ^(саллаллаһу ғәләйһи уә саллам). Ал үмбеттер арасынан ең бірінші болып жәннатқа кіретін үмбет—оның үмбеті, мұсылмандар.
- 3) Тозаққа кіретін болып үкім етілгендердің тозаққа кірмеуі үшін жасалатын шапағат.
- 4) Тәухидті ұстанып, тозаққа кірген күнәкарлардың жәннатқа кірулері үшін жасалатын шапағат;
- 5) Жәннаттағылардың дәрежесін арттыруын сұрау шапағаты;
- 6) Кейбір адамдар үшін жәннатқа ешбір есеп бермей кіру шапағаты;
- 7) Кейбір кәпірлерге азаптың жеңілдетуін сұрап шапағат ету.

Шапағаттың бұл түрі Пайғамбарымыздың ^(саллаллаһу ғәләйһи уә саллам) көкесі әбу Талибке азаптың жеңілдетілгенін сұрайтын Пайғамбарымызға ^(саллаллаһу ғәләйһи уә саллам) ғана тән. Одан соң Аллаһ тағала Өз рақметімен (рақымымен) Аллаһты бір деп білген

әрі дүниеден сол сеніммен өткен кісілерді ешкімнің шапағатынсыз тозақтан шығарады. Мұндай кісілердің санын Аллаһтан басқа ешкім білмейді. Ақырында Аллаһ тағала оларды Өз мейірімімен жәннатқа кіргізеді.

19 Тірілерден көмек немесе дәнекер болуын сұрауға бола ма? Иә, болады. Шариғатымыз басқаларға көмек көрсетуге үндейді. Аллаһ тағала: **«Ізгілік пен тақуалықта өзара көмектесіңдер»**,—десе (Мәида, 2). Пайғамбарымыз (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): **«Қайсыбір мұсылман өзінің бауырына көмектесе, Аллаһ оған көмектеседі»**,—деген (Мүслим). Сондай-ақ біреу үшін араға түсіп, шапағат ету өте сауапты амалдар қатарына жатады. Аллаһ тағала: **«Кімде-кім көркем түрде шапағат етсе, оған сол (амалынан игі) үлес бар»**,—деген (Ниса, 85). Ал Пайғамбар (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): **«Шапағат етіңдер, сауап аласыңдар»**,—деп айтқан (әл-Бұхари). Алайда біреуге көмектесудің және араға түсудің шарттары бар: **Бірінші шарт:** көмек беруі не шапағат етуі сұралатын кісі тірі болу керек. Өліден көмек сұрау, шапағат етуін өтіну—дұғаны естімейтін өліні көмекке шақыру болып табылады. Бұл туралы Аллаһ тағала: **«Егер оларды (өлілерді) көмекке шақырсаңдар, олар шақырғандарыңды естімейді. Естісе де, олар сендерге жауап қайтара алмайды»**,—дейді (Фатыр, 14). Тірілердің дұғасына мұқтаж болған өліден не сұрауға болады? Өзіне көмектесе алмаған кімді жарылқай алмақ? Өлген кісінің біреу ол үшін жасаған дұғасы мен өзге де амалдарына берілетін сауабынан басқа амалдары үзілетіні мәлім. Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): **«Адам баласы қайтыс болғанда үш амалынан басқа амалдары тоқтайды: сауабы жалғасты садақа, басқалар пайдаланатын білім және оған дұға жасайтын игі перзент»**,—деген (Мүслим). **Екінші шарт:** Көмек сұралатын адам өзінен не сұралып жатқанын түсінуі керек. **Үшінші шарт:** Сұралатын нәрсе сұралатын адамда болу керек. **Төртінші шарт:** Көмек сұралатын кісі сұралған нәрсені бере алатын болу керек. **Бесінші шарт:** Сұралатын нәрсе дүние істерінен болуы тиіс. **Алтыншы шарт:** Сұралған нәрсе шариғатта рұқсат етілген, ешкімге зиянсыз нәрсе болуы қажет.

20 Тәуэссүлдің неше түрі бар? «Тәуэссүл» дегеніміз—дұғаның қабыл болуы үшін шариғатта көрсетілген себептер мен құралдарды қолдану. Тәуэссүлдің рұқсат етілген және тыйым салынған екі түрі бар. Рұқсат етілген тәуэссүлге мынаны жатқызуға болады: **1)** Дұға жасағанда Аллаһтың есім-сипаттарын «уәсила» ету (Аллаһтың есім-сипаттарына жүгініп, дұға ету); **2)** Аллаһқа кейбір ізгі амалдарын дәнекер ету (Үңгірде қамалып қалған үш кісінің хикаясында келгендей); **3)** Ізгі де тірі, қасымызда тұрған және дұғасының қабыл болуы үміт етілген мұсылманның дұғасын дәнекер ету.

Келесі іс-әрекеттер тәуэссүлдің тыйым салынған түріне жатады:

1) Аллаһтан Пайғамбар (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) немесе бір әулиенің беделін (құрметін) дәнекер етіп (көлденең тартып) дұға жасау. Мысалы, дұғада: «Ей, Аллаһ! Мына амалымды Пайғамбардың (немесе пәленше әулиенің) құрметі үшін қабыл ет» деп айту. Пайғамбарымыздың (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) Аллаһтың алдында құрметті де беделді екені даусыз, ізгі құлдардың да беделі бар. Алайда, ізгі

амалдарда бәрінен де озық болған сахабалар, Пайғамбар (^{саллаллаху} ғаләйһи уа саллам) қабірінің қасында тұрып, олай дұға сұраған жоқ. Сол кезде тірі көкесі Аббастан (^{Аллаһ оған} разы болсын) дұға жасауды өтінетін. **2)** Бір кісінің өз қажетін Аллаһтан Пайғамбар (^{саллаллаху} ғаләйһи уа саллам) не әулиенің атымен ант етіп сұрауы. Мысалы: «Ей, Аллаһ! Сенен пәленше әулиеге бола не Пайғамбардың ақысы үшін сұраймын» деп айтуы. Өйткені бір жаратылғанның өзге жаратылғанның атымен ант етіп бір нәрсе сұрауына тыйым салынады. Ал бір нәрсені жаратылғанға байлап, оны Аллаһтан сұрауға одан да ауыр тыйым салынады. Оның үстіне, өз бойсұнғанын сылтауратып, Аллаһтан өз дұғасының қабыл болуын талап етуге ешкімнің де хақысы жоқ.

21 Ақырет күніне иман келтіру дегеніміз не? Ақырет күніне иман келтіру—ол күннің келетініне нақты түрде сену. Бұған өлімге және одан кейін болатын қабір сынағына, ондағы рақат пен азапқа, Сұрдың (кернейдің) үрілетініне, адамдардың Аллаһтың алдына тұратынына, амал дәптерлерінің жайылатынына, (адамдардың амалы тартылатын) таразының орнатылатынына, Сырат көпіріне, хауызға, шапағатқа, сондай-ақ жәннат пен тозаққа иман келтіру.

22 Қияметтің үлкен белгілеріне не жатады? Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ғаләйһи уа саллам): *«Он белгіні көрмегендеріңше Қиямет болмайды. Олар: Түтін, Дәжжалдың шығуы, «Дәбба» атты жануардың шығуы, күннің батыстан шығуы, Мәриямұлы Исаның (аләйһис-сәләм) көктен түсуі, Яжуж-Мәжуж, шығыста, батыста және Араб түбегінде жердің ойылуы және ең соңғысы Йеменнен адамдарды бір жерге айдайтын оттың шығуы»*,—деді (Мұслим).

23 Адамзат басынан өтетін ең үлкен бүлік не? Ол—Дәжжал бүлігі. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ғаләйһи уа саллам): *«Адам жаратылғаннан қияметке дейін Дәжжал бүлігінен қиын бүлік болмайды»*,—деген (Мұслим). Дәжжал—ақырзаманда шығатын бір адам. Оның маңдайында «к-ф-р» (яғни кәпір) деп жазылып тұрады. Ол жазуды кез келген мүмін оқи алады. Ол бір көзімен ғана көріп, көрмейтін оң көзі кепкен жүзімге ұқсайды. Алғашқы шыққанда өзін ізгі (діндар) етіп көрсетеді. Бара-бара өзін пайғамбар, кейін «құдаймын» деп жариялайтын болады. Ол бір қауымға барып, оларды өзіне қарай үгіттегенде, қауым оны өтірікшіге шығарып, қарсылық көрсетеді де шығарып жібереді. Сол кезде мал-мүліктері Дәжжалға еріп кетеді. Ертесіне тұрса, қолдарындағы малдан түк те қалмайды. Келесі келгенде айтқандарын қабыл алып, оған сенетін болады. Одан соң Дәжжал аспаннан жаңбыр жаудырып, жерден өсімдіктер шығарады. Сондай-ақ адамдарға келгенде өзімен бірге от пен су алып келеді. Алайда оның оты—су, суы—от. (Басқа риуаяттарда Дәжжал адамдарды азғырып, өзін құдай деп мойындауға үндейді де, оған көнбегендерді өлтіреді делінеді). Әрбір мүмін намаздарының соңында Аллаһқа сыйынып, Одан Дәжжалдың фитнасынан құтқаруын тілеуі, оған қарсы «Кәһф» сүресінің алғашқы он аятын оқуы және егер ол шыққан кезде тірі болса, бүліктен сақтанып, оған жолығудан аулақ болуы керек. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ғаләйһи уа саллам): *«Кім Дәжжалдың шыққаны туралы естісе, одан алыс болуға тырыссын. Аллаһпен ант етейін, бір адам оған келіп, өзін мүмін деп ойлайды. Одан*

соң ол жіберетін күмәндар себебінен артынан ереді»,—деген (Әбу Дауд). Дәжжал бүлігі жер бетінде қырық күн жалғасады. Бір күні бір жылдай және бір күні бір айдай, бір күні бір аптадай, ал қалған күндері кәдімгі күндердей өтеді. Ол Мекке мен Мединеден басқа барлық елдер мен жерлерге кіреді. Одан соң көктен Иса (аләйһис-сәләм) түсіп, оны өлтіреді.

24 Жәннат пен тозақ қазіргі кезде бар ма? Иә, бар. Аллаһ тағала ол екеуін адамдарды жаратудан бұрын жаратқан. Ол екеуі ешқашан жоқ болмайды, мәңгі қала береді. Аллаһ жәннатқа кіретіндерді Өз кеңшілігімен кіретін етіп, ал тозаққа түсетіндерді Өз әділеттілігімен түсетін етіп жаратқан. Әркімге барар орнына сәйкес амал етуі оңайластырылады.

25 Тағдырға иман келтіру дегеніміз не? Тағдырға иман келтіру—барлық жақсылық пен жамандықтың Аллаһтың алдын ала шешіп, тағдыр еткені бойынша жүзеге асатынына және Ол қалағанын жасайтынына сену. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаһу} ғәләйһи уә саллам): *«Егер де Аллаһ аспан мен жер тұрғындарын азаптаса, ешқайсысына әділетсіздік етпей азаптар еді. Ал егер мейіріміне бөлесе, Оның мейірімі оларға өздерінің істеген амалдарынан да қайырлы болар еді. Аллаһ жолында Ухуд тауындай алтын жұмсасаң да, тағдырға иман келтірмейінше, Аллаһ сенен оны қабыл етпейді. Саған тиетін нәрсе сені аттап кетпейді, ал сені аттап кеткен нәрсе саған тимейтінін біліп ал. Егер осыдан басқаны ұстанып өлсең, тозаққа кіресің»,—деді (Ахмад, Әбу Дауд).*

Тағдырға иман келтіру төрт нәрсені қамтиды: 1) Аллаһтың барлық нәрселерді жалпы және егжей-тегжейлі түрде білетініне иман келтіру. 2) Аллаһтың барлық нәрсені Лаухул-махфузда жазып қойғанына иман келтіру. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаһу} ғәләйһи уә саллам): *«Аллаһ жаратқандарының тағдырын көк пен жерді жаратудан елу мың жыл бұрын жазып қойған»,—деді (Муслим).* 3) Аллаһтың қалағаны қалайда орындалатынына, еш нәрсе тағдыр етілгенді қайтара алмайтынына, Оның күдіретін еш нәрсе әлсірете алмайтынына (әлсіретпейтініне), Оның қалағаны болып, қаламағаны болмайтынына иман келтіру. 4) Аллаһтың барлық нәрселерді жоқтан бар етіп жаратушы екеніне, ал барлық нәрселер—Оның жаратқандары екеніне иман келтіру.

26 Жаратылғандардың күш-қуаты, қалауы және еркі шынымен де бар ма? Иә, адамның қалауы, еркі және таңдауы бар. Алайда мұның барлығы да Аллаһтың қалауынан шыға алмайды. Аллаһ тағала: *«Әлемдердің Раббысы Аллаһ қаласа ғана сендер қалайсындар»,—дейді (Инсан, 30).* Пайғамбарымыз (^{саллаллаһу} ғәләйһи уә саллам): *«Амал жасаңдар, әркімге барар орнына сәйкес амал етуі оңайластырылады»,—деген (әл-Бұхари, Муслим).* Аллаһ тағала жақсы мен жаманды айыру үшін адамға ақыл, есту мен көру қабілеттерін берген. Ендеше, ақыл-есті біреудің ұрлық жасап алып: «Мұны маған Аллаһ жазыпты» деп айта салуы ақылға сия ма екен?! Адамдар да оның сол сөзін уәж санамас. Керісінше, «Аллаһ тағала мұны да саған жазыпты» деп, оны жазалайды. Демек, тағдырды уәж етіп дәйек қылуға болмайды. Ол алдау болып табылады. Аллаһ тағала: *«Мүшіріктер: Аллаһ қалағанда біз және ата-бабаларымыз (Оған) серік қоспай әрі еш нәрсені тыймаған едік» деп*

*айтады. Осылайша, олардан алдыңғылар да жалған (айтады)»,—*деген (Әнғам, 148).

27 «Ихсан» дегеніміз не? Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) ихсан туралы сұралғанда: *«Ол—Аллаһқа Оны көріп тұрғаныңдай құлшылық жасауың және Оны көрмесең де, Ол сені көріп тұрғанын (әрдайым есте сақтау)»,—* деген (Муслим). Ихсан—дініміздегі үш мәртебенің ең жоғарғысы.

28 Тәухидтің неше бөлігі бар? Тәухидтің үш бөлігі бар. **1)** Тәухид әр-рубубия (Аллаһтың раббылық қасиеттеріндегі бір екендігі)—Оның жарату, ризық беру, жан беріп, жан алу секілді Оған ғана тән істерінде бір (дара) деп білу. Тәухидтің бұл түрін мүшріктер Пайғамбарымыздың ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) келуінен бұрын мойындайтын. **2)** Тәухид әл-улуһия (Аллаһтың құлшылықтағы бір екендігі)—намаз, ораза, садақа және т.б. құлшылық түрлерін Оған ғана арнау. Тәухидтің осы түріне бола пайғамбарлар жіберіліп, кітаптар түскен. **3)** Тәухид әл-әсмә уәс-сифат (Аллаһты есім-сипаттарында бір деп білу)—яғни Аллаһтың Өзіне және Пайғамбардың Оған бекіткен көркем есімдер мен ұлы сипаттарды Аллаһқа еш бұрмалаусыз, мағынасын жоққа шығармай, Оған кейіп бермей (қалай екенін бір қалыппен шектемей) және Оны ешкімге ұқсатпай бекіту.

29 «Уәли» (әулие) дегеніміз кім? «Уәли» (Аллаһтың досы, сүйікті құлы) деп Аллаһқа сенген, ізгі (амалдары қайырлы) және Оның азабынан қорқып, күнәдан сақтанған тақуа адамды айтады. Аллаһ тағала: *«Біліңдер! Расында, Аллаһтың әулиелеріне қорқыныш жоқ әрі олар қайғырмайды. Олар иман келтіріп, Аллаһтан қорыққандар (тақуалар)»,—*десе (Юнус, 62-63), Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам): *«Менің жақын достарым Аллаһ және мүміндердің ізгілері (амалы дұрыс, ізгі болғаны)»,—*деген (әл-Бұхари, Муслим).

30 Сахаба деп кімді айтады? Пайғамбар ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) **сахабаларының алдында біздің қандай міндеттеріміз бар?** Сахаба—Пайғамбармен ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) тірі кезінде кездесіп, иман келтіріп, мұсылман болып өлген адам. Оларды жақсы көру, оларға Аллаһтың разылығын тілеу («радыяллаһу анһум» деп айту), жүрегімізді және тілімізді оларға қарсы бір нәрседен таза ұстау, көпшілікке олардың артықшылықтарын жеткізу, араларында болған жағдайларды сөз етуден тыйылу біздің оларға қатысты міндетіміз болып табылады. Олар адам болғасын қателесуі мүмкін. Бірақ сонда да біз олардың қателіктері ижтиһадқа негізделген деп білеміз. Олардан ижтиһад жасап (туындаған мәселені шешу үшін барынша ізденіс жасап), дұрыс шешім қабылдағандарға екі сауап, ал қателескендерге ижтиһад жасағаны үшін бір сауап беріледі және қателіктері кешіріледі.

Сондай-ақ олардың көптеген артықшылықтары мен ізгі амалдары қателік-кемшіліктерін жуып-шаяды. Бір сахабалар өзгелерінен артық есептеледі.

Олардың ең абзалы—жәннатпен тірі кезінде сүйіншіленген он сахаба.

Олар: **1)** Әбу Бәкр әс-Сыддик; **2)** Омар ибн әл-Хаттаб; **3)** Осман ибн Аффан; **4)** Әли ибн Әбу Талиб; **5)** Талха ибн Убайдуллаһ; **6)** Зубейр ибн әл-Аууам; **7)** Абдуррахман ибн Ауф; **8)** Сағд ибн Әбу Уаққас; **9)** Сағид ибн Зейд; **10)** Әбу Убайда ибн әл-Жаррах. Бұлардан кейін жалпы муһәжірлер, одан соң

муһәжирлер мен ансарлардан Бәдір соғысына қатысқандар, одан соң қалған ансарлар, содан кейін—қалған сахабалар. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаһу} ʔаләйһи уа саллам): *«Сахабаларымды сөкпеңдер (оларға тіл тигізбеңдер). Жаным қолында болған Аллаһпен ант етемін! Сендерден біреу Аллаһ жолында Ухуд тауындай алтын жұмсаса да, олардың бір алақандай, тіпті оның жартысындай бергеніне де жете алмайсыңдар»* (әл-Бұхари, Муслим) ЖӘНЕ *«Кім сахабаларыма тіл тигізсе, оған Аллаһтың, періштелердің және барлық адамдардың лағынеті болсын!»*—деген (әт-Табарани).

31 Аллаһ елшісін (^{саллаллаһу} ʔаләйһи уа саллам) оған Аллаһ берген мәртебеден асырып мақтап-мадақтауға болады ма? Шын мәнінде, сүйікті Пайғамбарымыз (^{саллаллаһу} ʔаләйһи уа саллам) Аллаһ жаратқандарының ең ардақтысы, оның Аллаһтың алдында өзіне лайықты қадір-мәртебесі бар. Алайда Мәриямұлы Исаны асыра мақтаған христиандарға ұқсап Пайғамбарымызды мақтағанда шектен шығуға болмайды. Өйткені Аллаһтың елшісі (^{саллаллаһу} ʔаләйһи уа саллам) бұған тыйым салып: *«Христиандар Мәриямұлы Исаны асыра мадақтағандай мадақтамаңдар. Мен бар болғаны Оның (Аллаһтың) құлымын, сендер: «Аллаһтың құлы әрі елшісі» деп айтыңдар»*,—деген (әл-Бұхари).

32 Кітап иелерін «иман келтіргендер» деп айтуға болады ма? Яһудилер, христиандар және өзге дін өкілдері, негізі (бұрын) дұрыс болған дінді ұстанғанымен, кәпірлер (Аллаһқа сенбейтіндер) болып табылады. Пайғамбарымыз Мұхаммед (^{саллаллаһу} ʔаләйһи уа саллам) келгеннен кейін өз дінін тастап, мұсылман болмаса, олардың *«амалы қабыл етілмейді әрі ол ақыретте зиянға ұшырағандардан болады»*. Сонымен қатар, қайсыбір мұсылман оларды кәпір деп білмесе немесе олардың діндерінің теріс екеніне шәк келтірсе, Аллаһ және Пайғамбардың оларға қатысты үкіміне қарсы келгені үшін өзі кәпір болып, діннен шығады. Аллаһ тағала: *«Қарсылас топтардан (яғни басқа діндердің өкілдерінен) кім оған сенбесе, уәде етілген орны тозақ болады»*,—деген (Һуд, 17). Аллаһтың елшісі (^{саллаллаһу} ʔаләйһи уа саллам): *«Жаным қолында болған Аллаһпен ант етемін! Осы үмбеттің¹ қайсыбірі, яһуди болсын, христиан болсын; мен туралы естіп, маған иман келтірмесе, тозақтықтардан болады»*,—деген (Муслим).

33 Кәпірлерге әділетсіздік жасап, зиян тигізуге бола ма? Мұсылмандар бәріне әділ де әділетті болу керек. Ол – уәжіп. Аллаһ тағала: *«Расында, Аллаһ әділдік пен жақсылық жасауды бұйырады»*,—деген (Нәхил, 90). Сондықтан әділетсіздіктің кез келген түріне тыйым салынады. Құдси хадисте Аллаһ тағала: *«Ей, құлдарым! Расында, Мен өзіме зұлымдықты тыйым салдым әрі оны сендердің араларыңда да харам еттім. Ендеше, бір-біріңе әділетсіздік (зұлымдық) етпеңдер!»*—деген (Муслим). Қиямет күні зұлымдық көруші өзіне әділетсіздік еткен залымнан кегін қайтарады. Бірде Пайғамбарымыз (^{саллаллаһу} ʔаләйһи уа саллам): *«Муфлистің (көрген зияны табысынан*

¹ Бұл хадистегі «үмбет» сөзі Пайғамбардың (^{саллаллаһу} ʔаләйһи уа саллам) өмір сүрген кезінен бастап, Қияметке дейін өмір сүретін бүкіл қауымдарды қамтиды.

көбірек болғанның) кім екенін білесіңдер ме?»—деп сұрады. Адамдар: «Біздіңше, муфлис—ақшасы да, тауары да жоқ адам»,—деді. Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ғалейһи уа саллам): «Менің үмбетімнен зияны табысынан көбірек болған адам (муфлис) Қиямет күні намазы, оразасы, зекетімен келеді. Сонымен қатар ол біреуді сөгіп, біреуге жала жауып, біреудің малын жеп, біреудің қанын төккен және біреуді ұрған болып келеді де, әрқайсысына өз сауаптарынан береді. Егер сауаптары басқаларға тиесілі хақтарын беруден бұрын таусылса, олардың күнәсынан көтереді де (яғни олардың күнәлары алынып, мұның мойнына артылады), сосын тозаққа лақтырылады (тасталады)»,—дейді (Мұслим). Қиямет күні кек алу тіпті хайуандардың да арасында жүргізіледі.

34 Бидғат дегеніміз не? Ибн Ражаб (Аллаһ оған рақым етсін) айтқанындай, «Бидғат дегеніміз— негізіне шарифатта ешбір дәлел болмаған, жаңадан енгізілген нәрселер. Егер оның шарифатта негізі болса, ол тілде бидғат деп аталғанымен, шарифат бойынша (ғылыми термин ретінде шарифатта) бидғат болып есептелмейді».

35 Дінде жақсы немесе жаман бидғаттар бар ма? Шарифаттағы мағынасы бойынша, бидғатты айыптаған көптеген аят-хадистер келген. Әл-Бұхари және Мұслим риуаят еткен хадисте Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ғалейһи уа саллам): «*Кімде-кім біздің дінімізде болмаған іс-амалды жасаса, ол кері қайтарылады (яғни қабыл болмайды)*»,—десе, Әбу Дауд риуаят еткен хадисте: «*Әрбір жаңадан енгізілген іс—бидғат, ал әрбір бидғат—адасу*»,—деген. Бидғатқа қатысты Имам Мәлік (Аллаһ оған рақым етсін): «Кімде-кім Исламда бір бидғатты шығарып, оны сауапты амал деп білсе, ол «Мұхаммед (саллаллаһу ғалейһи уа саллам) уахиге қиянат жасаған (яғни пайғамбарлық міндетін орындамаған)» деп ойлаған болады, өйткені Аллаһ тағала: «*Бүгін Мен сендердің діндеріңді толықтырдым және сендерге игілігіңді тәмамдадым*» (Мәида, 3),—деп айтты»,—деген. Демек, дінімізде «жақсы бидғат» деген шарифат ұғымы атымен жоқ, бидғаттардың барлығы да—адасушылық. Кейбір хадистерде тілдік мағына жағынан айтылған «бидғаттар» мақталады. Ол дегеніміз, шарифатта негізі болғанмен, адамдар ұмытып кеткен, сондықтан Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ғалейһи уа саллам) оны еске салуға үндеген нәрселер. Мысалы, Пайғамбарымыз (саллаллаһу ғалейһи уа саллам): «*Кім Исламда бір жақсы сүннетті қайта жаңғыртса, оған сол амалының сауабы және одан кейін сол сүннетті жасағандардың сауабы, әлгілердің сауабынан еш нәрсе кемітілместен беріледі*»,—деген (Мұслим). Омардың (Аллаһ оған разы болсын) тарауық намазы туралы: «Бұл неткен жақсы бидғат» деп айтқаны да осы мағынада. Тарауық намазының шарифатта негізі бар. Пайғамбар (саллаллаһу ғалейһи уа саллам) оған үндеп, үш түн қатарынан оқығаны, кейін парыз болуынан қорқып, тастап қойғаны айтылады. Сондықтан да Омар (Аллаһ оған разы болсын) ол намазды оқып, оған адамдарды жинаған.

36 «Нифақ» дегеніміз не? Оның неше түрі бар? «Нифақ» (екіжүзділік) деп іштегі ұстанымын жасырып, сырттай басқаша етіп көрсетуді айтады. «Нифақтың» екі түрі бар: **1) Үлкен екіжүзділік.** Ол адамның наным-сеніміне қатысты болғандықтан «нифақ иғтиқади» (сенімдегі екіжүзділік) деп те аталады. Бұл екіжүзділікті жасаған адам өзін мұсылман көрсеткенімен, іштегі

сенбейтінін жасырады. Бойында «нифақтың» бұл түрі болған адам діннен шығады. Егер осы күйінен ажырамай өлсе, кәпір болып өледі. Аллаһ тағала: **«Расында, мұнафиқтар (екіжүзділер) тозақтың ең төменгі қабатында болады»**,—деген (Ниса, 145). Олардың Аллаһты және мұсылмандарды алдамақ болу, мұсылмандарды кемсітіп күлу, кәпірлерге жақтасып, мұсылмандарға қарсы көмек беру, ізгі амалдарын дүниелік мүдде үшін жасау секілді белгілері бар.

2) Кіші екіжүзділік, оны «нифақ амали» (амалдағы нифақ) деп айтады. Нифақтың бұл түрі адамды діннен шығармайды. Алайда бұл екіжүзділігі үшін тәубесіне келмесе, ол оны үлкен екіжүзділікке апаруы мүмкін. Кіші екіжүзділіктің белгілеріне сөйлегенде өтірік айту, берген уәдені орындамау, дауласқанда шектен шығу (бұзықтық жасау), серт байласса оны бұзу, аманатқа қиянат істеу сияқты амалдар жатады. Сондықтан сахабалар (Аллаһ оларға разы болсын) мұнафиқ болып кетуінен қатты қорқатын. Тәбиғиндердің бірі Ибн Әбу Муләйка (Аллаһ оған рақым етсін): «Аллаһ елшісінің (саллаллаһу ʔаләйһи уә саллам) сахабаларынан отыз кісіні көрдім. Барлығы да мұнафиқ болып кетуінен қорқатын»,—деді. Ибраһим әт-Тәйми (Аллаһ оған рақым етсін): «Сөзімді амалыммен салыстырсам, бір-біріне қайшы келуінен қорқамын»,—деген. Әл-Хасан әл-Басри (Аллаһ оған рақым етсін): «Нифақтан мүміндер ғана қорқып, мұнафиқтер ғана өздерін амандықта сезінеді»,—деді. Омар (Аллаһ оған разы болсын) Пайғамбар сырларының сақтаушысы Хузайфа ибн Йәманға (Аллаһ оған разы болсын): «Аллаһ үшін сұраймын, Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʔаләйһи уә саллам) мені мұнафиқтер қатарында атаған жоқ па?»—дегенде, Хузайфа: «Жоқ (атаған жоқ), бірақ мен бұдан былай ешкімді де Аллаһ үстінен мақтамаймын»,—деген.¹

37 Аллаһтың алдында ең үлкен және ең ауыр күнә не? Аллаһтың құзырында ең үлкен және ең ауыр күнә—ширк, яғни Оған біреуді серік етіп қосу. Аллаһ тағала: **«Шын мәнінде, ширк—үлкен зұлымдық»**,—десе (Лұқман, 13), Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʔаләйһи уә саллам) ең үлкен күнә туралы сұралғанда: **«Аллаһ сені жаратқан бола тұра, Оған біреуді теңеуің (серік етуің)»**,—деп айтқан (әл-

Бұхари, Муслим)·

38 Ширктің неше түрі бар? Ширктің екі түрі бар: үлкен және кіші. **1) Үлкен ширк.** Оны істеген адам діннен шығады да, тәубесіне келмесе, серік қосқаны ешқашан кешірілмейді. Аллаһ тағала: **«Расында, Аллаһ Өзіне серік қосқанды кешірмейді, бірақ одан басқасын² қалағанына кешіреді»**,—деген (Ниса, 48). Үлкен ширктің төрт көрінісі бар: **а)** Нақты бір нәрсе сұрап, дұға жасағандағы ширк; **ә)** Ниет, қалау және мақсаттағы ширк (яғни сауапты амалдарды Аллаһтан өзге біреуге арнап жасау); **б)** Бойсұнудағы ширк (яғни Аллаһтың рұқсат еткенін тыйып, тыйғанын рұқсат еткен ғалымдардың айтқанына еріп, оларға бағыну); **в)** Махабаттағы ширк (біреуді Аллаһтан бетер жақсы көру). **2) Кіші ширк.** Ширктің бұл түрі адамды діннен шығармайды. Ол да екіге бөлінеді: **а)** Көзге көрінетін ширк кейде сөздерде (мысалы, Аллаһтан басқаның атымен ант ету, «Аллаһ және сен қаладың» немесе «Аллаһ және сен

¹ Өйткені біреу туралы өйтіп айту оны мақтаудың бір түрі болып саналатын.

² Яғни өзге, одан жеңіл күнәларды.

болмағанда ...» деп айту), ал кейде іс-әрекеттерде (мысалы, жүзікті немесе жіпті (көзмоншақтарды) бәлені қайтарады немесе одан айықтырады деп тағу, көз тимесін деп тұмар тағу; құстарды (немесе өзге жануарларды), сөздерді, атауларды, сандарды және орындарды ырым ету (жамандық не жақсылық нышаны ету) және т.б.) кездеседі; **б)** Жасырын ширк—бұл ниеттер мен мақсаттарда болады. Мысалы, игі амалдарды адамдар көрсін (рия) немесе ол туралы естисін деп жасау.

39 Үлкен ширк пен кіші ширкті қалай айыруға болады? Үлкен ширк пен кіші ширктің бірнеше айырмашылығы бар: Үлкен ширк жасаған адам (тәубе етпесе) бұл дүниеде діннен шығып, ақыретте тозақта мәңгі қалады. Керісінше, кіші ширк жасаған кісі діннен шықпайды және тозақта мәңгі қалмайды. Үлкен ширк бүкіл амалдарды жойса, кіші ширк өзімен байланысты амалды ғана жояды. Осыған қатысты екіжақты бір мәселе бар: Кейбір ғалымдар «кіші ширк жасаған кісі үлкен ширк жасағандай тәубе келтірсе ғана кешіріледі» десе, басқалар «ол үлкен күнәлар сияқты Аллаһтың еркінде» деген. Қалай болмасын, ширктің барлық түрлерінен сақтанған жөн.

40 Кіші ширктен алдын ала сақтану жолдары бар ма немесе орын алған жағдайда ол үшін берілетін кәффараттар (өтемдер) бар ма? Иә, бар. Риядан сақтану үшін амалды Аллаһтың дидары үшін жасау қажет болса, рияның жеңіл түрінен сақтану үшін дұға жасау керек. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам): **«Ей, адамдар! Ширктің бұл түрінен сақтаныңдар! Шын мәнінде, ол құмырысқаның жүрісінен де жасырынды болып келеді»**,—деді. Адамдар: «Уа, Расулуллаһ! Ол құмырысқаның жүрісінен де жасырын болып келсе, одан қалай сақтанамыз?»—деді. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам): **«Ей, Аллаһ! Саған өзіміз білген нәрсені серік етіп қосудан Өзіңе сыйынып, панаңды сұраймыз және білмегеніміз үшін жарылқау тілейміз» деп айтыңдар**»,—деді (Ахмад). Ал Аллаһтан басқа нәрсемен ант ішудің кәффаратына келсек, Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам): **«Кімде-кім әл-Лат пен әл-Уззамен ант етсе, «Лә иләһә илләллаһ» деп айтсын**»,—деген (әл-Бұхари, Муслим). Бір нәрсені жамандық нышаны деп ырымдаудың кәффараты туралы Пайғамбарымыз (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам): **«Кімді ырымы бір қажетін өтеуден қайтарса, серік қосқан болады»**,—деді. Адамдар: «Бұның кәффараты не?»—дегенде, Пайғамбар (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам): **«Ей, Аллаһ! Сенің қайырыңнан басқа қайыр жоқ, Сенің белгілеріңнен басқа белгі жоқ және Сенен басқа құдай жоқ деп айту»**,—деген (Ахмад).

41 Күпірліктің неше түрі бар? Күпірліктің екі түрі бар. **Біріншісі**—адамды діннен шығаратын үлкен күпірлік. Ол беске бөлінеді: **1)** Өтірікке шығару күпірлігі; **2)** Шын деп білсе де, тәкаппарлық күпірлігі; **3)** Күмән келтіру күпірлігі; **4)** Бет бұрып, қарсы келу күпірлігі; **5)** Екіжүзділік күпірлігі. **Екіншісі**—кіші күпірлік. Оған адамды діннен шығармайтын күнәлар күпірлігі жатады (мысалы, мұсылманды өлтіру).

42 Нәзір айтудың үкімі не? Пайғамбарымыз (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам) нәзірді ұнатпайтын еді. Оған қатысты (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам): **«Шын мәнінде, нәзір жақсылық әкелмейді»**,—деген (әл-Бұхари). Бұл егер Аллаһқа айтылған нәзір болса. Алайда

Аллаһтан басқаға (мысалы, қабірге не әулиеге) айтылған нәзір харам етілген. Ондай нәзір атауға болмайды. Сондай-ақ оны орындауға да болмайды.

43 Балшылар мен көріпкелдерге баруға бола ма? Балшылар мен көріпкелдерге бару—харам. Егер олардың ғайыпты білетіндеріне сенбей, бір пайда көрейін деп барса, қырық күн оқыған намазы қабыл болмайды. Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): «*Кім көріпкелге барып, одан бір нәрсе туралы сұраса, қырық күн намазы қабыл болмайды*»,—деген (Мұслим).

Ал егер олардың ғайыпты білеміз дегендеріне сеніп барса, кәпір болады. Бұл туралы Аллаһтың елшісі ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): «*Кімде-кім балшыға не бақсыға барып, айтқандарын шын деп білсе, Мұхаммедке түсірілгенге (Құранға) сенбеген болады*»,—деді (Әбу Дауд).

44 Жұлдыздарға қарап жаңбыр сұрау қай кезде үлкен және қай кезде кіші ширк болады? Кімде-кім жұлдыздардың Аллаһтың қалауынан тыс әсері бар деп сенсе, жаңбырды сол жұлдыз пайда етті деп байланыстырса, үлкен ширк жасаған болады. Ал егер біреу жұлдыздың Аллаһтың қалауымен әсері бар, немесе Аллаһ оны жаңбырдың жаууына себеп етті, не болмаса Аллаһ жаңбырды осы жұлдыз көрінген соң жаудырып әдет қылды десе, шарифатта жоқ, сезім не ақыл қабылдамайтын себепті бекіткені үшін харам іс және кіші ширк жасайды. Алайда жұлдыздарды жыл мезгілдерінің немесе жаңбыр көбірек жауатын уақыттың дәлелі етіп алуға рұқсат етіледі.

45 Мұсылмандардың басшыларына қатысты міндеттері не? Оларға қатысты міндеттеріміз: кез келген жағдайда айтқандарына құлақ асып бағыну, әділетсіздік істесе де оларға қарсы шықпау, оларға теріс дұға жасамау, оларға бағынудан бас тартпау, олар үшін жақсылық, қайыр, денсаулық, тура жол және істерінің оң болуын тілеу. Күнәға бұйырмаса, оларға бағыну—Аллаһқа бағыну болып табылады. Ал егер күнәға бұйырса, оларға бағынуға тыйым салынады. Бірақ бұдан басқа жағдайда оларға шарифат белгілеген түрде бағыну керек, өйткені Аллаһтың елшісі ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): «*Арқаңнан ұрып, малыңды тартып алса да, басшыңа құлақ асып бағынуың керек. Ендеше, құлақ ас та бағын*»,—деген (Мұслим).

46 Бұйрықтар мен тыйымдарға қатысты Аллаһтың хикметін (даналығын, мысалы, намаз не үшін парыз, арақ ішу не үшін харам деп) сұрауға бола ма? Ондай сұрақ қоюға болады. Алайда иман мен амал осы нәрселердің хикметін білуге әрі оған қанағаттанумен байланысты болмау керек. Бұл хикметтер мүміннің ақиқатқа берік болуын күшейтеді. Бірақ толық бойсұну және ол туралы сұрамау пенденің құлшылығының бір Аллаһқа түгелдей арналуын, Оған және Оның хикметтеріне деген иманының кәмілдігін білдіреді. Сахабалардың (Аллаһ оларға разы болсын) халі осындай болатын.

47 «Сендерге қандай да бір жақсылық келсе, ол Аллаһтан, ал қандай да бір жамандық келсе, ол өзіңнен» (Ниса, 79) аятын қалай түсінуге болады? Бұл аятта «жақсылық»—игілік, «жамандық»—пәлекет-ауыртпашылық мағынасында келген. Бірақ барлығы да Аллаһтың тағдырымен болады. «Жақсылық—Аллаһтан» деп айтылуының себебі—барлық жақсылықты

Аллаһ береді. Ал жамандықты Аллаһ белгілі бір хикметпен жаратты. Егер жамандықты «Аллаһтың бір хикметі» деп ескерсек, оны да игіліктер қатарына жатқызуға болады. Оның іс-әрекеттерінің барлығы да игілік, өйткені Аллаһтың елшісі (^{саллаллаһу} ʿаләйһи уә саллам): **«Қайырдың (жақсылықтың) барлығы да Сенің қолыңда, жамандық Сенен емес»,**—деп айтатын (Мұсылим). Пенделердің істерін Аллаһ тағала жаратты. Сонымен бірге ол сол сәттегі адамдардың кәсіп қылғаны (жасаған амалы). Аллаһ тағала: **«Кімде-кім (мал-қаражатынан) сарп етсе, тақуалық қылса және ең жақсыны (жәннатты) рас деп білсе, Біз оны дұрыстыққа бастап, оған ізгі амалдар істеуді оңайластырамыз»,**—деген (Ләйл, 5-7).

48 Біреу туралы «Пәленше шәһид» деп айтуға бола ма? Біреуді «шәһид болды» деп айту «жәннатқа кірді» деп айтумен бірдей. Әһлі сунна уәл-жамаға ұстанымы бойынша, Пайғамбардың (^{саллаллаһу} ʿаләйһи уә саллам) хабарлағаны болмаса, нақты бір мұсылман туралы оның жәннаттық немесе тозақтық екені туралы кесіп айта алмаймыз. Істер соңымен (ақырымен) байланысты, ниеттерді Аллаһ біледі. Біз адамның қандай халде дүниеден өткенін білмейміз. Бірақ жақсы адамға сауап тілеп, күнәкардың жазаға тартылуынан қорқамыз.

49 Нақты бір мұсылманға қатысты «кәсір» деп үкім шығаруға бола ма? Мүшрік немесе кәсір екендігін білдіретін айқын дәлелдер көрінбейінше және кедергілер қалмайынша, ешбір мұсылманға мүшрік немесе кәсір деп үкім шығаруға болмайды. Оның ішіндегісін Аллаһқа тапсырамыз.

50 Қағбадан басқа бір нәрсені айналып тауап етуге бола ма? Жер бетінде Қағбадан басқа айналуға (тауап етуге) рұқсат етілген ешқандай орын жоқ. Қандай да бір жерді құрметтілігіне қарамастан Қағбаға теңеуге, ұқсатуға болмайды. Кімде-кім бір нәрсені ұлықтаған болып айналса, Аллаһқа қарсы шыққан (яғни күнәкар) болады.

Жүрек амалдары

Аллаһ жүректі жаратып оны патша етсе, ал қалған мүшелерді оның әскері етті. Патша ізгі болса, әскері де ізгі болады. Пайғамбарымыз (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): *«Расында, денеде бір кесек ет бар, ол түзу болса, қалған дене бүтіндей түзі, ол бұзылса, қалған дене бұзылады. Біліп қойыңдар, ол—жүрек»*,—деген (әл-Бұхари, Муслим). Жүрек иман мен тақуалықтың немесе күпірлік, екіжүзділік және ширктің орны. Хадистердің бірінде Пайғамбарымыз (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) үш қайтара: *«Тақуалық осында!»*—деп, көкірегін қолымен ишарат еткен еді (Муслим).

► **Иман—иғтиқад, сөз және амалдан тұрады.** Ол—жүректің иғтиқад етіп сенгені, тілдің айтқаны және жүрек пен дене мүшелерінің амалы. Жүрек иман келтіріп растайды, нәтижесінде тіл куәлік сөзін айтады. Одан соң жүрек махаббат, қорқу және үміт ету амалдарын жасайды, ал тіл болса зікір айтып, Құран оқуда, дене мүшелері рукуғ пен сәжде жасап, Аллаһқа жақындататын ізгі амалдар орындауда болады. Демек, дене мүшелері жүрекке ереді. Жүректе орныққан нәрсенің салдары қалайда көрініс табады.

► **Жүрек амалдары дегеніміз**—орындалатын орны жүрек немесе жүрекпен тығыз байланысты болған амалдар. Оның ең үлкені—жүректегі Аллаһқа деген иман. Оның ішіне растау, мойындау кіреді. Сонымен бірге, пенденің жүрегіндегі Раббысына деген махаббат, қорқу, үміт, әрдайым қайту (әл-инаба), тәуекел, сабыр, айқын сенім (яқин), жан-тәнімен берілу және т.б. амалдар жатады.

► **Жүрек амалдарының әрбірінің қарама-қайшысы жүрек дерттерінен бір дерт болып табылады.** Мәселен, ықыластың қарама-қайшысы рия, яқиннің қарсысы күмән (шәк), махаббаттың қарсысы жек көру, тағы сол сияқты. Жүрегімізді түзетуге салғырт қарасақ, оны күнәлар басып, соңында құрдымға жібереді. Бұл туралы Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): *«Бір пенде күнә жасаса, жүрегінде нүкте (қара дақ) пайда болады. Күнәны тастап, кешірім сұраса және тәубесіне келсе кетіп қалады. (Ол күнәні) қайтадан жасаса көбейеді. Тағы қайталаса, тағы да көбейіп, оны (жүректі) басып алады. Бұл—Аллаһ айтқан тат. Ол: «Жоқ, істеген күнәлары олардың жүрегіне тат басты»* (Мутаффифин, 14),—деп айтқан»,—деді (әт-Тирмизи). Келесі бір хадисте Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): *«Бүліктер жүректерге аз-аздан ене бастайды. Қай жүрек оны сіңіріп алса, ішінде қара дақ пайда болады. Қай жүрек оны қайтарса, онда ақ дақ пайда болып, бірі екі жағы да саф таза, аппақ болып, көктер мен жер тұрғанда оған ешқандай бүлік зиян тигізе алмайды. Ал келесісі (бүлікті сіңірген жүрек) қарауытып, қап-қара (тат басқан) ыдыс тәрізді болады да, сіңіріп алған жеңілтек ойларынан басқа дұрысты дұрыс, бұрысты бұрыс деп білмей қалады»*,—деген (Муслим).

► **Жүрек құлшылықтарын білу дене амалдарын білуден де маңызды міндет.** Өйткені жүрек амалдары негіз болса, дене амалдары содан туындаған жеміс, оны жетілдіреді және толыққанды етеді. Пайғамбарымыз (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): *«Расында, Аллаһ бейнелерің мен мал-мүліктеріңе қарамайды. Бірақ Ол жүректерің мен амалдарыңа қарайды»*,—деген (Муслим). Демек, жүрек—білім, терең ойлану және ой жүгірту орны. Сол себептен адамдар Аллаһтың алдында бір-бірінен тек жүректерінде орныққан иман, яқин және ықыласқа қарай

артықшылықта болады. Әл-Хасан әл-Басри (Аллаһ оған рақым етсін): «Аллаһпен ант етейін, Әбу Бәкр (Аллаһ оған разы болсын) өзге сахабаларды намазы не оразасымен озған емес. Ол басқалардан жүрегінде орныққан иманымен озды»,—деген.

► **Жүрек амалдары дене амалдарынан мына себептерге байланысты жоғары тұрады:** **1)** Жүрек құлшылығында кемшілік жіберу дене құлшылығын құртып жіберуі мүмкін (мысалы амалдағы рия сияқты). **2)** Жүрек амалдары—негізгілер. Сондықтан да жүрекпен мақсат етілмеген түрде айтылған сөз не жасалған іс-әрекет үшін жаза жоқ. **3)** Жүрек амалдары—жәннаттағы биік дәрежелердің себебі. **4)** Дене амалдарына қарағанда жүрек амалдары ауыр келеді. Ибн әл-Мункадир (Аллаһ оған рақым етсін): «Өзіме бағынғанға дейін нәпсіммен қырық жыл арпалыстым»,—деген. **5)** Жүрек амалдарының әсері әлдеқайда көркем (мысалы, біреуді Аллаһ үшін жақсы көру сияқты). **6)** Жүрек амалдарының сауабы көп болады. Әбу әд-Дәрда (Аллаһ оған разы болсын): «(Аллаһтың құдіреті туралы) бір сағат ойлану түнімен намаз оқығаннан абзал»,—деген. **7)** Жүрек амалдары денені іске қосады. **8)** Жүрек амалдары дене амалына берілетін сауаптың көбеюіне, азаюына немесе мүлдем жойылуына тікелей әсер етеді (мысалы, намаздағы жан-тәнімен берілу (хушуғ)). **9)** Жүрек амалы дене амалының орнын басады (мысалы, ақшасы жоқ адамның садақа беруді ниет етуі). **10)** Жүрек амалы үшін берілетін сауап шексіз (мысалы, сабыр ету). **11)** Жүрек амалы үшін берілетін сауап дене тоқтап қалса да немесе ол амалды жасауға дәрменсіз қалса да жалғасып тұрады. **12)** Жүрек амалы дене амалынан бұрын және онымен бірге болады.

Дене (дене мүшелері) іске қосылғанша жүрек бірнеше кезеңнен өтеді:

1) Жүректе ең алдымен пайда болған, оған кіріп-шыққан ой (*әл-һәжис*). **2)** Жүректе орныққан ой (*әл-хатыра*). **3)** Жасау не жасамау жөнінде екіұдай ой (*хадисун-нафс*). **4)** Бір нәрсе жасаудың ойда басым болуы (*әл-һәмм*). **5)** Бір амалды жасауға оқталып, нақты шешім қабылдау (*әл-һазм*).

Алғашқы үш кезең үшін сауапты ой болса сауап жоқ, күнәлі ой болса күнә жоқ. Төртінші кезеңге келсек, күнәлі ой үшін күнә жоқ, бірақ игі ой үшін сауап жазылады. «Әл-Һәмм» «әл-һазм»-ға айналса, игі ой үшін сауап бар. Ал күнә жасауға оқталып, оны жасамаса да күнәкар болады. Өйткені бір нәрсені ойлап, оны жасауға шамасы келсе, шамасы келген нәрсенің болуын міндетті етеді. Аллаһ тағала: «**Ақиқатында, иман келтіргендер туралы жиіркенішті (сөздер) жайылып кеткенін жақсы көретіндерге күйзелтуші азап бар**» (Нұр, 19),—деген. Ал Пайғамбарымыз (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам): «**Екі мұсылман бір-біріне қарсы қылыш көтеріп шықса, өлтірген де өлген де тозақта**»,—деген. Адамдар: «Уа, Аллаһтың елшісі! Өлтірген жарайды (не үшін түскені түсінікті), сонда өлгеннің жазығы не (мерт болған тозаққа не үшін түседі)?»—деп сұрағанда, Пайғамбарымыз (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам): «**Ол да өз жолдасын өлтіруге ұмтылған**»,—деді (әл-Бұхари).

Біреу күнә істеуді шешім қабылдағаннан кейін тәрк етсе, оның тәрк етуі төрт түрлі: **1)** Күнәні Аллаһтан қорқып тастау. Бұл үшін сауап бар. **2)** Күнәні адамдардан қорқып тастау. Ондай адам бір күнәні тәрк еткенімен,

басқа күнәға ұрынып қалған болады. Өйткені күнәні тастау—күлшылық, ал күлшылық Аллаһ үшін орындалуы керек. **3)** Күнәні шамасы келмегендіктен тастап, оған алып баратын себептерді жасамау. Шешім қабылдағаны үшін бұл да күнәкар болады. **4)** Күнәні шарасыздықтан тастағанымен, оған жеткізетін себептерді жасап тәрк ету. Бұл кісіге күнәні толық күйде жасағанның күнәсі жазылады. Өйткені мүмкін болған амалдарды келтіре тұрып, оны жасауды нақты түрде қалау, жоғарыдағы хадисте айтылғандай, адамды сол күнәні толық жасағанмен бірдей етеді. Амал нақты шешіммен байланса, оны ерте не кеш, істеген кісі жазаға тартылады. Бір харам істі жасап, оны тағы да мүмкін болған кезде жасауға оқталса, ондай адам күнәсінде қатып қалған есептеліп (әл-мусырр), осы ниеті үшін күнәні жасамаса да күнәкар болады.

Жүректің кейбір амалдары:

Д) Ниет. Ниет деп бір нәрсені қалауды және орындауды мақсат етуді айтады. Ниетсіз амал дұрыс та, қабыл да болмайды. Басқа сөзбен айтқанда, амалдың дұрыс және қабыл болуы ниетке байланысты. Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам): «**Амалдар ниетке байланысты. Әркімге ниет еткеніне қарай беріледі**»,— деген (әл-Бұхари, Муслим). Ибн әл-Мубарак ^(Аллаһ оған рақым өтсін) айтқанындай, «Кейде азғантай амалды ниет үлкейтеді, ал үлкен амалды ниет кішірейтеді». Фудайл ибн Ияд ^(Аллаһ оған рақым өтсін) былай деген: «Аллаһ тағала сенен ниетің мен қалауыңды қалайды. Егер бір амал Аллаһ үшін жасалса, оны ықылас деп атайды. Ондай амал тек Аллаһ үшін орындалып, онда басқалардың үлесі болмайды. Ал Аллаһтан басқаға арналған амал рия, нифақ және т.б. деп аталады».

Қорытынды: Білетіндерден басқа барлық адамдар құриды. Білетіндердің ішінен амал қылатындар ғана аман қалады. Амал етушілердің ішінен ықыластылар ғана құтылады. Сондықтан да Аллаһқа бойсұнуды қалаған әрбір пенденің бірінші міндеті—ниетті үйрену. Одан соң шыншылдық пен ықыластың мәнін білгеннен кейін ниетін амалмен дұрыстап тұру. Ниетсіз амал—машақат, ықыластыз ниет—рия. Амалды ықыласпен жасағанның иманы болмаса, амалы күл болады.

Амал үш түрлі: **1) Күнәлар:** Күнә жасарда жақсы ниет оны жақсы амалға айналдырмайды. Бірақ күнәға жаман ниет қосылғанда күнәсі да артады. **2) Рұқсат етілген, мубах нәрселер:** Барлық мубах амалдарда бір немесе бірнеше ниет болады. Рұқсат етілген амалдар ниет арқылы сауапты амалдарға айналуы мүмкін. **3) Бойсұну (тағат) амалдары:** Бұл амалдардың дұрыс болуы және сауаптарының еселенуі ниетпен байланысты.¹ Егер ізгі амалды

¹ **Пайғамбар** ^(саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам): «Кімде-кім жақсылық жасауды қалап, оны істей алмаса, Аллаһ тағала оған Өз алдында толық бір сауап жазады. Ал оны қалап істей алса, Аллаһ оған Өз құзырында оннан жеті жүз сауапқа дейін жазады. Кімде-кім күнә жасауды қалап, оны істемесе, Аллаһ оған Өз құзырында бір толық сауап жазады. Ал оны қалап, кейін істесе, Аллаһ оған бір күнә жазады»,—деді (әл-Бұхари, Муслим). **Басқа бір хадисте:** «Бұл үмбет төрт кісіге ұқсайды: (біреуі) Аллаһ оған малды (байлықты) да, білімді де берген адам. Ол біліміне сәйкес малын тиісті жерлерге жұмсайды. (Екіншісіне) Аллаһ білім бергенімен, мал бермеген. Ол адам: «Егер маған да мал берілгенде, оның істегенін мен де істер едім» дейді. **Пайғамбар** ^(саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам): «Ол екеуі сауап тұрғысынан бірдей»,—деді (яғни екеуі бірдей

жасап, басқаларға көрінуді ниет етсе, амалы күнә және кіші ширкке айналады. Кейде ол үлкен ширкке де жатуы мүмкін. Рияның амалға кіруі үш түрлі болады: **1)** Құлшылықты әу бастан адамдарға көріну (басқаларға көрсету) үшін жасау. Бұл ширк, оны құлшылық деуге болмайды. **2)** Амал басында Аллаһқа арналып, кейін оған рия араласса және құлшылықтың соңы басына негізделмесе (садақа беру сияқты), ол құлшылықтың басы дұрыс, соңы бекер. Ал құлшылық, намаз секілді, соңы басына негізделсе, жағдай екі түрлі болады: **а)** Егер риямен күресіп, оны кетіруге тырысса, амалға әсері болмайды; **ә)** Егер рияны кетіре алмаса, амал бүтіндей бұзылады; **3)** Рия амал жасалғаннан кейін пайда болса, ол шайтанның уәсуасы, оның амалға да, амал етушіге де әсері жоқ. Сонымен қатар рияның өте нәзік тұстары бар, оны білу және оны жасаудан сақтану уәжіп.

Бір кісі ізгі амал жасап, одан дүние пайдасын көздесе, оның сауабы мен күнәсі ниетіне қарай үш түрлі болады: **1)** Ізгі амал жасауына оны тек дүниелік мүдде түртсе, мысалы намаздағы имамдықты тек ақша (ақы) алу ниетімен орындаса, күнәкар болады. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ^{әләйһи уа саллам}): **«Кімде-кім Аллаһтың дидары үшін алынатын білімді тек дүниелік пайдаға қол жеткізу үшін оқыса, Қиямет күні жәннаттың иісін де сезбейді»**,—деген (Әбу Дауд). **2)** Аллаһтың ризалығы және дүние үшін амал жасау. Мысалы, қажылыққа қажылық парызын өтеу және сауда жасау үшін барса, бұл адамның иманы мен ықыластығында кемшілік бар. Оған сауап ниетіне қарай беріледі. **3)** Амалды тек Аллаһ үшін жасаса, бірақ сол амалды атқару үшін бір ақы алатын болса, оның сауабы түгел, бір нәрсе алғаны үшін кемітілмейді. Пайғамбар (^{саллаллаху} ^{әләйһи уа саллам}): **«Ақы алатын амалдарыңның ең лайықтысы— Аллаһтың кітабы»**,—деген (әл-Бұхари).

Амалды ықыласпен орындайтындардың үш дәрежесі бар екенін біліп алғаның жөн: **1)** Төменгі дәреже—амалды сауап үміт етіп не жазаға ұшыраудан қорқып орындау; **2)** Ортаңғы дәреже—амалды Аллаһқа шүкір етіп (берген игіліктеріне алғыс ретінде) және бұйрықтарына жауап қатып, оны қабыл алып орындау; **3)** Жоғарғы дәреже—бұйырылған амалды Аллаһты жақсы көріп, Оны ұлықтап, мәртебесінің биік екенін мойындап және Одан сескеніп орындау. Бұл—айтқанын жүзеге асырған шыншылдардың (сиддықин) дәрежесі.¹

сауап алады). (Үшіншісіне) мал беріліп, білім берілмеген. Ол малын шашып, орынсыз жұмсайды. Ал (төртіншісіне) байлық та, білім де берілмеген. Ол: «Менде мал болғанда, оның (үшіншінің) істегенін мен де істер едім» дейді. Пайғамбар (^{саллаллаху} ^{әләйһи уа саллам}): «Соңғы екеуінің күнәсы бірдей болады»,—деді (әт-Тирмизи). Хадистегі екінші және төртінші кісінің сөзі шамаларының келгенін білдіреді. Яғни ол—армандауымен бірге ниетінің болуы. Бұл олардың «Менде мал болғанда, оның істегенін = мен де істер едім» деген сөздерінен көрінеді. Әрқайсысы өз серігімен сауап не күнә тұрғысынан бірдей болады. Ибн Ражаб: «Хадистегі «олардың сауабы бірдей» деген сөз олардың сауаптың көбеюінде емес, оның түп негізінде бірдей екенін білдіреді. Сауаптың көбеюі оны құр ниет еткенге емес, ниет етіп жасаған кісіге тән. Егер сауаптың барлық жағынан бірдей болғанда, жақсы амалды ниет етіп, оны жасамағанға да он сауап жазылар еді. Алайда бұл аят-хадистерге қайшы келеді» деген.

¹ Бұған мысал ретінде Мұсаның (аләйһис-сәләм) **«Раббым, Сені разы етуім үшін Өзіңе қарай асықтым»** деп айтқанын келтіруге болады (Таһа, 84). Мұсаның Аллаһпен кездесуге тек

Д Тәубе. Тәубеге келу—үнемі орындалып тұратын міндет. Күнә жасау— адамның табиғатында бар нәрсе. Пайғамбарымыз (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): «**Адам балаларының барлығы да қателесуші. Бірақ қателесушілердің ең абзалы— тәубеге келушілер**» (әт-Тирмизи) және «**Егер күнә жасамасаңдар, Аллаһ сендерді жоқ етіп, күнә жасап Аллаһтан кешірім сұрайтын және Аллаһ оларды кешіретін бір қауымды келтіреді**»,—деген (Муслим). Тәубені кешіктіріп, күнәдан тыйылмау (өз алдына) бір қате іс. Шайтан адам баласын жеті түрлі кедергісінің бірімен үстінен жеңіске жеткісі келеді.

Егер бірін жасата алмаса, келесісіне көшеді. Олар: 1) Ширк және күпірлік кедергісі; 2) Оны істемесе, ақидадағы бидағаттар және Пайғамбар мен оның сахабаларын үлгі тұтпау кедергісі; 3) Үлкен күнәлар кедергісі; 4) Оны істемесе, кіші күнәлар кедергісі; 5) Одан кейін рұқсат етілген мубах істерді көбейту кедергісі; 6) Ол болмаса, сауабы азырақ, дәрежесі төмен бойсұну амалдарын жасау кедергісі; 7) Одан кіре алмаса, оған жындар мен адамдардың шайтандарын жібереді.

Күнәлар үлкен және кіші болып екіге бөлінеді:

1) Үлкен күнәлар. Үлкен күнә деп дүниеде жазаланатын, немесе Ақыретте тозақ не азап уәде етілген, не болмаса Аллаһтың ашуы мен лағынеті айтылған яки «имансыздық» деп бағаланған амалдар.

2) Бұдан басқасы «кіші күнәлар» деп аталады. Оған үлкен күнәларға алып баратын нәрселер де кіреді. Күнәдан тыйылмау, оны қайталау, елемеу (азсыну), жасағанымен мақтану немесе жасағанын басқаларға жаю кіші күнәні үлкен күнәға айналдырады. Тәубе барлық түрдегі күнәлардың кешірілуіне себепкер. Ол күн батыстан шыққанға дейін немесе жан алқымға жеткенге дейін қабыл болады. Егер шынайы тәубе етсе, тәубеге келуші адамның сыйы күнәлардың көлемі аспанға дейін жетсе де, ізгі амалдарға айналуы болмақ.

Тәубе шарттары: 1) Күнә жасауды дереу тоқтату;

2) Өткен күнәні істегеніне өкіну; 3) Келешекте жасамайтынына нақты шешім қабылдау. Күнә адамдардың хақтарымен (ақыларымен) байланысты болғанда, ондай хақтарды өз иелеріне қайтару керек.¹

бұйрықты орындау үшін емес, сонымен қатар Оның ризалығын табу үшін асыққан еді. Ата-ананы сыйлау да осылай. Егер адам оларды сыйламағаны үшін күнәдан қорқып және сыйлағаны үшін сауап алуды көздеп сыйласа, бұл—төменгі дәреже. Оларды Аллаһқа бойсұнып, сәби кезінде асырап, дүниеге келуіне себеп болғандары үшін істеген жақсылықтарын қайтару мақсатында сыйласа, бұл ортаңғы дәреже. Ал ең жоғарғысы—ата-ананы Аллаһтың бұйрығын ұлықтап, Оны жақсы көріп және қадірлеп сыйлау.

¹ Аллаһ елшісінің былай деп айтқаны риуаят етіледі: «**Аллаһтың алдында үш түрлі дәптер бар. Біріншісіне Аллаһ еш нәрсе жазбайды. Екіншісінде Аллаһ еш нәрсе қалдырмайды. Ал үшінші дәптерде жазылғанды Аллаһ ешқашан кешірмейді. Аллаһ кешірмейтін жазу— Аллаһқа біреуді серік етіп қосу. Аллаһ тағала: «...Өйткені кім ширк жасаса, Аллаһ оған жәннатты харам етеді және оның барар жері тозақ болады**»,—деген. Аллаһтың еш нәрсе жазбайтын дәптері пенденің өзі мен Раббысы арасында болатын істерде өзіне әділетсіздік етуі. Аллаһ қаласа оны кешіреді де елемейді. Ал Аллаһтың еш нәрсе қалдырмайтын дәптері құлдардың бір-біріне істеген әділетсіздіктері. Кек міндетті түрде қайтарылады». (Ахмад; бұл хадисте әлсіздік бар).

Тәубеге келуде адамдар төрт дәрежеде болады: **1)** Келтірген тәубесіне өмірінің соңына дейін берік болатындар. Адам табиғатында бар қателіктер жасағаны болмаса, бір кезде істеген күнәні қайталау олардың ойына да келмейді. Бұл—тәубедегі туралық (әл-истикамәту фит-тәуба). Оның иесі жақсылықтарды бірінші болып істеуші (әс-сабиқ фил-хайрат), ал тәубе «насуха» (шынайы) деп аталады. Ондай тәубені жаны орныққан (*ән-нафс әл-мутмаинна*) кісі жасай алады. **2)** Тәубесіне келіп, негізгі бұйрықтарға тұрақты болған адам. Бірақ кейде өзін еліктірген күнәларды байқамай немесе сыналып жасап қоюы мүмкін. Ондай кісілер күнәға мақсатты түрде бармайды. Ол бір күнәні істеп қойған сайын өзін жазғырып, істегеніне өкінеді және оған алып баратын себептерден сақтануға бел байлайды. Бұны «өзін кінәлаушы жан» (*ән-нафс әл-ләууама*) деп атайды. **3)** Тәубеге келгеннен кейін біраз түзу жүреді, кейін шәһуаты өзінен басым келіп (өзін ұстай алмай), кейбір күнәларды жасап қояды. Сонымен бірге ол бойсұну амалдарына ұқыпты болып, істеуге шамасы келіп, көңілі тартып тұрса да, бірқатар күнәні тәрк етеді. Кейде шәһуаты басым келіп, күнә жасап қойса да, шәһуаты басылғаннан кейін өкінеді және өзіне ол күнәдан бас тартып, тәубеге келетінін уәде етеді. Бұны «жауапқа тартылушы жан» (*ән-нафс әл-мәсула*) дейді. Тәубені кешіктіріп, кейінге қалдырғаны үшін оның ақыры өте қауіпті, тәубе жасамай өліп кетуі ықтимал, өйткені амалдар қаншалықты дұрыс-бұрыс екені соңғысына байланысты. **4)** Тәубеге келгеннен кейін біраз түзу жүреді. Кейін өзін тәубеге шақырмай күнәға қайта бата кіреді. Жасаған ісіне еш өкініш болмайды. Міне, бұл «күнәға итермелейтін жан» (*ән-нафс әл-әммара бис-су*). Қорқыныштысы - мұндай жанның өмірін жаман аяқтауы.

Шыншылдық. Бұл жүрек амалдарының негізі. Шыншылдық (әс-сыдқ) алты мағынада қолданылуы мүмкін: **1)** сөздегі шыншылдық; **2)** ниет және мақсаттағы шыншылдық (оны ықылас деп те айтады); **3)** шешім қабылдаудағы шыншылдық; **4)** қабылдаған шешімді жүзеге асырудағы шыншылдық; **5)** сыртқы көрінісі ішкі мәніне сәйкес келетін (намаздағы хушұғ сияқты) амалдағы шыншылдық; **6)** діндегі мәртебелердің барлығын жүзеге асырудағы шыншылдық (бұл осы алтауының ішіндегі ең абзалы да ұлысы), яғни қорыққанда, үміт еткенде, Аллаһты ұлықтағанда, дүниеге қызықпағанда, разы болуда, тәуекел етуде, жақсы көруде және басқа да амалдардағы шыншылдық. Бойынан шыншылдықтың осы жерде аталғандардың барлық түрі табылғандар шыншылдықтың шарттарын толық орындағаны үшін «нағыз шыншыл—сыддық» деп аталады. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаһу} ʿаләйһи уә саллам): **«Әрдайым шыншылдыққа ұмтылыңдар. Өйткені шыншылдық ізгілікке, ал ізгілік жәннатқа жетелейді. Бір адам шыншыл болып, шыншылдыққа тырысса Аллаһтың алдында шыншыл болып жазылады»**,—деген (әл-Бұхари, Муслим).

Біреу шындықты анықтай алмай оны іздеуде нәпсі қалауына ерместен Аллаһпен шыншыл болса, көбінесе Аллаһ оны ақиқатқа жеткізеді. Ал жете алмаса, Аллаһ оның үзірін қабылдайды.

Шыншылдықтың қарама-қайшы ұғымы—өтірік. Іштегі өтірік тілге шығып,

оны (тілді) бұзады. Одан соң денеге өтіп, амалдарын бүлдіреді. Оның тілдегі сөздерін бұзғаны секілді. Осылайша, өтірік кісінің сөздерін, амалдары мен іс-әрекеттерін қамтып, олардың бұзылуына дәнекер болады.

Д Махаббат (жақсы көру). Иман рақатына Аллаһты, Пайғамбарды және мүміндерді жақсы көрудің арқасында жетуге болады. Аллаһтың елшісі (^{саллаллау} ʔаләһһи уа саллам): **«Кімнің бойынан мына үш қасиет табылса, иманның тәтті дәмін сезеді: «Аллаһ және Оның елісің бәрінен де жақсы көрсе, біреуді жақсы көріп, оны тек Аллаһ үшін жақсы көрсе және күпірлікке, Аллаһ оны одан құтқарғанынан кейін қайтуын тозаққа лақтырылуын жақтырмағанындай жақтырмаса»,**— деген (әл-Бұхари, Мұслим). Егер жүректе махаббат «ағашы» отырғызылып, оны ықылас және Пайғамбарға (^{саллаллау} ʔаләһһи уа саллам) еру «суымен» суарса, ол «ағаш» Аллаһтың қалауымен әркез алуан түрлі жеміс береді.

Махаббаттың төрт түрі бар: **1) Аллаһты жақсы көру.** Бұл—иманның негізі. **2) Аллаһ үшін жақсы көріп,** Аллаһ үшін жек көру. Бұл мұсылмандар үшін уәжіп.¹ **3) Аллаһпен бірге басқаны жақсы көру,** яғни уәжіп болған махаббатқа басқа біреуді ортақ ету (мүшріктердің өздерінің жалған тәңірлеріне деген махаббатындай. Бұл—ширктің негізі); **4) Табиғи махаббат:** ата-ананы, балаларды немесе бір тағам түрін жақсы көрген секілді. Бұл махаббаттың рұқсат етілген түрі. Алайда нағыз мұсылман Аллаһты жақсы көрумен шектелмей, өзінің Аллаһтың махаббатына қаншалықты лайық екеніне көңіл бөледі. Аллаһ сені жақсы көруі үшін дүниеге қызықпауың керек. Пайғамбарымыз (^{саллаллау} ʔаләһһи уа саллам): **«Дүниеден бас тарт, сонда сені Аллаһ жақсы көреді»,**—деген (Ибн Мәжаһ).

Д Тәуекел (Аллаһқа жүгіну). Талап еткен нәрсеге жету және жақтырмаған нәрсені кетіру мақсатында жүректі Аллаһқа тапсырып, рұқсат етілген себептерді пайдалана отыра Оған жүгіну. Жүректі Аллаһқа тапсырмау тәухидтегі кемшілікті білдірсе, себептерді тастау әлсіздік пен жетесіздікті

¹ Жақсы көру және жек көру (әл-уәла уәл-бара) тұрғысынан адамдар үшке бөлінеді: **1)** Толық жақсы көруге тиісті адамдар, оларды жек көру мүмкін емес. Олар—пайғамбарлар және шыншылдар секілді, нағыз мүміндер. Олардың ең әуелгісі пайғамбарымыз Мұхаммед (^{саллаллау} ʔаләһһи уа саллам), оның жұбайлары, қыздары және сахабалары. **2)** Бүтіндей жек көруге лайық болғандар. Олар кәпірлер, мүшріктер және мұнафиқтер. **3)** Шартты түрде жақсы көрілетіндер. Олар—мүміндер арасындағы күнәкарлар. Оларды имандары үшін жақсы көріп, істеген күнәларына бола жек көреміз. Кәпірлерді жақсы көріп, олармен достық қарым-қатынаста болудың екі түрі бар: **1)** Діннен шығуды міндеттейтін түрі, яғни олармен діндеріне бола дос болу. **2)** Шарифатта тыйым салынғанымен діннен шығармайтын түрі. Яғни олармен дүниелік себептер үшін дос болу. Көп адамдар кәпірлермен (әрине, қару ұстап соғысушы емес) көркем қарым-қатынаста болу мен оларды жек көріп, безінудің арасын ажырата білмейді. Алайда екі ұғымның айырмашылығы анық. Олармен әділетті болу, жақсы көрместен көркем мәміледе болу (әлсіздеріне жұмсақтық таныту сияқты), сыпайы болу, мейірім-жанашырлық таныту рұқсат етілген. Аллаһ тағала: **«Дінге бола сендермен соғыспағандар мен сендерді үйлеріңнен қуып шығармағандарға жақсылық пен әділдік жасауды Аллаһ сендерге тыйым салмады»,**—деген. Алайда оларды жек көру және жауласу басқа мәселе. Аллаһ оны бұйырып: **«Ей, иман келтіргендер! Менің жауларым мен өз жауларыңды дос тұтып, оларды жақсы көруші болмаңдар»,**—деді. Пайғамбарымыз (^{саллаллау} ʔаләһһи уа саллам) мединелік яһудилермен мәміле құрғанын үлгі тұтып, оларды жек көре тұрып, қарым-қатынастарда әділ болудың оқасы жоқ.

білдіреді. Тәуекел іске кірісуден бұрын болады. Ол айқын сенімнің жемісі.

Тәуекелдің үш түрі бар: 1) Уәжіп тәуекел: Аллаһқа тек Оның өзі ғана жасай алатын нәрседе тәуекел ету (шипа беру, бақытты ету секілді); **2) Тыйым салынған тәуекел.** Ол екіге бөлінеді: **а) Үлкен ширк.** Ол дегеніміз— себептерге бүтіндей тәуекел ету және өздігінен пайда келтіріп, зиянды қайтара алады деп сену.¹ **ә) Кіші ширк.** Мысалы, ризық іздегенде бір кісіге оның осы іске тікелей әсер етпейтініне сеніп, бірақ ол адам ризық табудың тек бір себебі деген сенімінен артық жүгіну (алайда оның тікелей әсері бар деп сенсе, бұл тәуекел үлкен ширкке айналады). **3) Рұқсат етілген тәуекел.** Ол дегеніміз—сауда-саттық секілді өзі істей алатын жұмысты басқаға тапсырып, оған жүгіну. Мұндай жағдайда «Аллаһқа және саған тәуекел еттім» деп айтуға болмайды. «Бұл істі саған тапсырдым» деп айтқан жөн.

► **Шүкір ету (игіліктерге алғыс айту):** Аллаһтың пендесіне берген игіліктерінің жүректе иман, тілде мақтау, дене мүшелерінде ғибадат болып көрінуі. Шүкір көзделген нәрсе болса, сабыр оған жетудің құралы. Шүкір жүрек, тіл және дене мүшелері арқылы жүзеге асады. Шүкір етудің мән-мағынасы Аллаһтың берген игіліктерін Оған бойсұнуда қолдану.

► **Сабырлық (шыдамдылық):** Сынақ ауыртпашылығын Аллаһтан басқаға шағымдануды тәрк ету және оны Аллаһқа бағыттау. Аллаһ тағала: **«Сабырлыларға сауаптары есепсіз түрде толық беріледі»**,—деген (Зумәр, 10). Аллаһтың елшісі (^{саллаллаһу} ^{әлайһи уа саллам}): **«Кімде-кім сабырлы болуға тырысса, Аллаһ оны сабырлы етеді. Ешкімге сабырдан асқан қайырлы да, кең тарту берілмеген»**,—деген (^{Аллаһ} ^{оған} ^{разы болсын}). Омар (^{Аллаһ} ^{оған} ^{разы болсын}): «Қандай да бір сынаққа

¹ Себептерді жасау тәуекелге қайшы келе ме?

Себептерді жасаудың бірнеше түрі бар: 1) Жок нәрсені келтіру. Ол үшке бөлінеді: **а)** болуы анық себеп. Мысалы, балалы болу үшін алдымен үйлену. Бала тілеп, үйленбей жүру ақымақтық болып есептеледі. Бұл тәуекелге де жатпайды. **ә)** анық емес себеп, бірақ істер көбінесе оның жүзеге аспайды. Мысалы, жолаушының шөл далаға жолазықсыз шығуы. Бұл жағдайда азықты алмай кету тәуекел емес. Пайғамбарымыз (^{саллаллаһу} ^{әлайһи уа саллам}) жолға шыққанда азық алып жүруді бұйыратын. Ол жол жүргенде өзімен бірге азық алатын және Мединеге хижра жасағанда жолсерік (жолды жақсы білген адамды) ертіп алған. **б)** нақты болмаса да, пайда тигізуі үміт етілген себептер. Мысалы, бір пайда түсіру үшін дәлдікті талап ететін есептерді жүргізіп, жоспар құру. Әлбетте, мұнда тәуекел бар. Керісінше, пайда түсіруді тастау—тәуекелге кереғар ұғым. Омар (Аллаһ оған разы болсын): «Нағыз тәуекелшіл адам дәнді жерге егіп, ол дәннің шығуын Аллаһқа тапсырған адам»,—деген. **2) Бар нәрсені сақтаудағы тәуекел.** Бір кісиде халал азық болып, оны кейінге сақтап қойса, бұл әрекеті тәуекелге қарсы емес, әсіресе, бала-шағалы, үйлі-баранды болса. Өйткені Аллаһтың елшісі бәну Назир тайпасының құрма ағаштарын сатып, үй-іші үшін бір жылдық азықтарын сақтап қоятын (^{әл-Бұхари, Мұслим}). **3) Түспеген залалдың бетін қайтару.** Тәуекел шарттарының ішінде зиян келтіретін себептерді тастау керек деген шарт жоқ. Мысалы, дулыға немесе сауыт кию, түйені байлап қою, (көлікке сигнализация орнату). Бұл жағдайда адам себептерге емес, себептерді пайда етуші Аллаһқа жүгініп, Аллаһтың қалағанына разы болады. **4) Түскен зиянды қайтару.** Бұл және үшке бөлінеді: **а)** Себептің анық болуы: мысалы, судың шөлді қайтаруы. Шөлдеген адамның су ішпеуі тәуекелге жатпайды. **ә)** ақылға сиятын, көбінесе пайдасы бар себеп: мысалы, денеден қан алдыру (хижама) және т.б. ем-дом шаралары. Бұл тәуекелге қайшы емес. Өйткені Расулұллаһ (^{саллаллаһу} ^{әлайһи уа саллам}) өзі емделіп, бізге де емделуді бұйырған. **б)** Көбінесе пайдасы жоқ, пайда тигізуі екіталай болған себеп: мысалы, дені сау кезде және ауырмау үшін дене күйдіру емін қолдану. Бұл болса, тәуекелдің кемелдігін жоққа шығарады.

ұшырасам, Аллаһ тағала маған ол үшін төрт игілік беретін: егер дінімді сынамаса, ол сынақ үлкен болмаса, оның разылығынан мақұрым қалмасам, ол үшін сауап үміт етсем»,—деген.

Сабыр дәрежелері:

Төменгісі—шағымдануды жақтырмай (ұнатпаған түрде) тәрк ету.

Ортаңғы дәреже—шағымдануды ризалықпен тәрк ету.

Жоғарғы дәреже—өзіне келген сынаққа сабырлық қылып, шағымдануды Аллаһқа мақтаулар айта тәрк ету. Кімде-кім зұлымдыққа ұшырап, өзіне әділетсіздік (зұлымдық) еткенге теріс дұға жасаса және өзіне жақтасып хақысын қайтарса, сабыр еткенге жатпайды.

Сабыр етудің екі түрі бар: **1)** Денемен сабыр ету (бұл жерде ол туралы айтылмайды); **2)** Рухани сабыр, яғни табиғи қалаулар мен бұзық ойларға (яғни бос ойлардан пайда болған нәрселерге) сабыр ету.¹

Пенденің бұл дүниеде кездестіруі мына екі түрлі нәрсесіз болмайды:

1) Қалағанына сәйкес келетін нәрселер: ол нәрселерде Аллаһтың хақысын орындау - шүкір ету және оларды күнәларға пайдаланбауда сабырды қажет етеді;

2) Қалағанына қайшы келетін нәрселер. Оның үш түрі бар: **а)** Аллаһқа бойсұнуда сабыр ету: мұнда парыз амалдарды орындау уәжіп болса, ал нәпілдерді орындау мұстахаб. **ә)** Аллаһтың тыйым салғанына сабыр ету. Ол кезде харам нәрселерден тыйылу уәжіп, мәкруһ нәрселерді тәрк ету мұстахаб.

б) Аллаһтың жазған тағдырына сабыр ету: ол кезде тілді шағымданудан тыю, жүректі Аллаһтың тағдырына қарсылық және наразылықтан тыю және дене мүшелерін киімді жырту, өзін беттен ұру және т.б. Аллаһтың разы болмайтын әрекеттерден тыю уәжіп болады. Ал Аллаһтың тағдыр еткеніне жүреппен разы болу мұстахаб.

Шүкір етуші бай жақсы ма әлде сабыр етуші кедей жақсы ма? Бай адам байлығын Аллаһқа бойсұну амалдарына жұмсаса немесе малын сол үшін сақтап қойса, кедейден артық болады. Ал егер жұмсағандарының басым бөлігі мубах, рұқсат етілген нәрселерде болса, онда кедей абзалырақ. Пайғамбар ^{саллаллаһу ʿәлейһи уа саллам}: **«Тамақ ішіп, шүкір еткен (кісі) сабыр етіп, ораза ұстағанмен бірдей»**,—деген (Ахмал).

Д) Разылық (разы болу). Бір нәрсені қанағат тұту, онымен шектелуді «қанағат» деп айтады. Разылықтың уақыты іс біткеннен кейін. Аллаһтың белгілегеніне разы болу—Аллаһқа жақындатылған пенделердің дәрежесі. Ол махаббат пен тәуекелдің жемісі. Аллаһтан жағымсыз нәрсені кетіруді сұрап дұға ету—разылыққа қайшы келмейді.

Д) Хушұғ (жан-тәнімен берілу) дегеніміз ұлықтау, өзін төмендету және көну.

¹ Егер сабыр қарын және жыныс мүшелерінің қалауынан болса, оны «иффа»—тартыну, арнамысты сақтау; соғыстағы сабырлықты ерлік, батылдық, батырлық; ашуды басудағы сабырлықты «хилм»—байсалдық, байыптылық; егер елеулі нәрсені жасыруда болса, ол «китманус-сир»—сырды ашпау, егер артық қажеттіліктерге болса, оны «зуһд»—дүниеге қызықпағандық (тәркі дүниелік); дүниелік нәрселердің жетіспеушілігіне сабыр етуді—қанағатшылдық деп айтады.

Хузейфа (Аллаһ разы оған болсын): «Екіжүзділікпен хушуғ етуден қорқындар»,—дегенде, оған: «екіжүзділікпен хушуғ ету деген не?»—деген сұрақ қойылады. Сонда Хузейфа: «Дененің (Аллаһқа) берілген болып көрінгенімен, жүректің хушуғ етпегендігі»,—деген. Хузейфа (Аллаһ разы оған болсын) тағы бір сөзінде былай дейді: «Діндеріңнен ең алдымен жоғалтатындарың—хушуғ». Кез келген ішінде хушуғы бар ғибадаттың сауабы ондағы хушуғтың мөлшеріне қарай беріледі. Мысалы, намаз. Өйткені Пайғамбар (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) намаз оқыған кісі туралы: **«Оған намазынан жартысы, төрттен бірі, бестен бірі ... оннан бірі ғана беріледі»**,—деген. Ал хушуғ мүлдем табылмаған жағдайда, оған оқыған намазынан ешбір сауабы болмайды.

► **Үміт** (жақсылықтан күдер үзбеу) деп Аллаһтың мейімінің кең екеніне назар салуды айтады. Оның кереғар ұғымы—үмітсіздік. Үмітпен амал ету қорқынышпен амал етуден жоғары тұрады, өйткені ол Аллаһ туралы игі ойды (ізгі пікірді) қалыптастырады. Құдси хадисте Аллаһ тағала: **«Мен құлымның Мен туралы ойлағанындай боламын»**,—деген (Муслим). Үміт етудің екі дәрежесі бар: **1) Жоғарғы дәреже:** амалды Аллаһтың сауабын үміт етіп жасау. Бірде Айша анамыз (Аллаһ разы оған болсын): «Ей, Аллаһтың елшісі! (Аятта) **«Олар беретіндерін беріп, жүректерінде қорқыныш бар»** (Мүминун, 60) дегені ұрлық, зина істеп және арақ ішіп, сонымен бірге Аллаһтан қорқатындар ма?»—деп сұрайды. Сонда Пайғамбар (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): **«Жоқ, ей Сыддиқтың қызы, олай емес. Алайда олар намаз оқып, ораза ұстағандар және садақа бергендер, соның өзінде Аллаһ олардан қабыл етпеуінен қорқатындар, олар **«Жақсылықтарда басқалардан озғандар»****,—деген (әт-Тирмизи).

2) Төменгі дәреже: Күнә жасап, тәубеге келген кісінің Аллаһтың кешірімін үміт етуі.

Ал күнәға қатып қалып (яғни күнәні ашық істеп жүріп), тәубе жасамай, Аллаһтың кешірімін үміт етуді үміт емес, бос дәме немесе негізсіз қиял, арман деп айтады. Демек, үміттің соңғы түрі даттаулы болса, алғашқысы мақтаулы даттау болып табылады.

Мүмін адам қанша жақсылық істесе де, Аллаһтан қорқып жүреді.

Ал мұнафиқ, күнә істегеніне қарамастан, өзін қауіпсіздікте көреді.

► **Қорқыныш (хауф)** дегеніміз—жағымсыз нәрсені күткенде көңілде пайда болатын уайым. Жағымсыз жағдайдың келуі анықталған жағдайда оны «әл-хашья» (білімге негізделген қауіп) деп айтады. Бұл ұғым үміттің қарама-қайшысы емес, негізінде ол сестен (үрейден) туындайды. Үміт болса, бір нәрсені қалау, оған ұмтылудан шығады. Әрбір мұсылманның бойынан махаббат, үміт және қорқыныш сезімдері табылуы керек. Ибн әл-Қайим: «Аллаһқа жол тұтқан жүрек бір құс секілді. Махаббат оның басы, қорқыныш пен үміт—қос қанаты. Қорқыныш жүрекке орныққан кезде ондағы шәһауат қалауларын өртеп, одан дүниені шығарып тастайды»,—деген. Уәжіп болған қорқыныш—адамды міндеттелгенді орындауға және тыйым салынғанды тәрк етуге итермелесе, мұстахаб қорқыныш—адамды мұстахаб амалдарды жасауға және шарифатта ұнамсыз есептелген мәкруһ амалдарды тастауға итермелейді.

Қорқыныш түрлері: 1) Жасырын қорқыныш: Ол тек Аллаһқа ғана арналуы керек. Аллаһтан басқадан іштей қорқу, мысалы мүшріктердің пұттары бірер зиян келтіреді деп қорқу үлкен ширк амалдарына жатады.

2) Харам етілген қорқыныш—адамдардан қорқып уәжіпті тәрк ету немесе харам істерді жасау.

3) Табиғи қорқыныш—адамның жыртқыш хайуандардан яки отқа күйоден қорқуы.

■ **Зухд (тәркі дүниелік)**—бір нәрсе қалауды одан жақсысын қалауға бұру. Дүниеге қызықпау жүрек пен денені тынықтырады (рақатқа бөлейді). Керісінше, дүниені қалау уайым-қайғыны көбейтеді. Дүниеге деген махаббат (дүниекұмарлық) бүкіл қателіктің басы, ал оны жек көру (қатты көңіл бөлмеу, елемеу)—адамды Аллаһқа бойсұндырады. Дүниеден безу дегеніміз—оны жүректен шығару. Дүниені қолдан шығарғанмен, жүректің оған байлануы—надандардың дүниебезерлігі, өйткені Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʿалейһи уа саллам): **«Игі байлықтың игі кісінде болғаны қандай жақсы!»**—деген (Ахмад).

Кедейдің байлықпен қатысты бес жағдайы болуы мүмкін:

1) Дүниені алуды жек көріп, одан барынша аулақ болуы, оның жамандығынан және соған беріліп кетуден сақтануы. Бұл жағдайда болғанды «заһид» (дүниеге қызықпаушы) деп айтады. 2) Мал тапқанына қуанбайды және оны қиналатындай дәрежеде жек көрмейді. Бұл кісіні «разы болушы» деп айтады.

3) Байлықты қалағандықтан, бір кісіге оның бар болуы жоқ болғанынан жақсы көрінеді, алайда малды жақсы көргендігі оны талап етуде әлгі кісіні шектен шығармайды. Мал өзіне оңай жолмен келсе алады да, оны табуға біраз күш жұмсау керек болса, оған қатты тырыспайды. Бұл жағдайдағы кісіні «қанағатшыл» деп айтады. 4) Мал талап етуді шарасыздығы себепті тәрк еткенмен, өзі соны қалап тұрады. Оны қолға түсірудің реті келсе, қиналып болса да, әрекет жасар еді. Ондайды «харис» (тырысушы) дейді.

5) Табуды көздеген малға мұқтаж болу, аштың тамақты, жалаңаштың киімді қажет еткеніндей. Ондай кісіні «мудтар» (мәжбүр, шарасыз) деп айтады.

Өнегелі сұхбат

Абдуллаһ (араб тілінде Аллаһтың құлы) есімді адам Абдуннәби (араб. Пайғамбардың құлы) деген кісімен кездеседі. Абдуллаһ «Абдуннәби» деген есімді ішінен жақтырмай, «Есім құрастырғанда «Абд» сөзін Аллаһтан басқаға қалай тіркеді екен (немесе Аллаһтан басқаға қалай құл болады)?» деп ойлады. Содан Абдуллаһ Абдуннәбиге былай деп сөзін бастады:

Абдуллаһ: Сен Аллаһтан басқаға құлшылық қыласың ба?

Абдуннәби: Жоқ, мен Аллаһтан басқаға құлшылық қылмаймын. Мен мұсылманмын және ғибадатымды Аллаһқа ғана жасаймын.

Абдуллаһ: Олай болса, христиандардың атына ұқсаған мына есімің қызық екен. Христиандардың Исаға (аләйһис-сәләм) табынатыны әмбеге аян (бәрі біледі). Атыңды естіген адам ең алдымен сені Пайғамбарға (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) табынады деп ойлап қалады, алайда бұл мұсылманның Мұхаммед пайғамбарға (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) қатысты ақидасына жатпайды. Әрбір мұсылман Мұхаммед пайғамбардың (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) Аллаһтың құлы әрі елшісі екеніне сенуі тиіс.

Абдуннәби: Мұхаммед пайғамбар (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) адамзаттың абзалы, елшілердің мырзасы емес пе? Біз бұл есімді Аллаһтан береке тілеп, Аллаһқа оның беделі мен құрметін дәнекер етіп жақындау мақсатында қоямыз, бұл үшін біз Пайғамбардан бізге шапағат етуін сұраймыз. Таң қалатындай дәнәңе де жоқ, менің бауырымның аты Абдул-Хусейн, ал одан бұрын әкемнің аты Абдуррасул. Осылай ат қою ертеден бері бар әрі ол адамдар арасында кеңінен тараған үрдіс. Біз ата-бабаларымыздың да осылай ат қойғанын білеміз, сондықтан мәселені қиындатпа, бұл оңай мәселе, ал дін жеңілдікті қалайды.

Абдуллаһ: Мына қатең алдыңғысынан да өрескел болып тұр. Ол—Аллаһтың ғана құдыреті келетін нәрсені Аллаһтан басқадан сұрау. Мейлі ол пайғамбар не әулие болсын. Мысалы, Хусейн (Аллаһ разы болсын) не одан басқадан еш нәрсе тілеуге болмайды. Бұл бізге бұйырылған тәухидке (Аллаһты бір деп білу іліміне) де, «Лә иләһә илләллаһ» куәлігінің мағынасына да қайшы келіп тұр.

Істің қаншалықты маңызды екенін, осы және осыған ұқсас есімдердің неге алып баратынын көрсету үшін саған бірқатар сұрақ қоямын. Менің ақиқатты түсіндіріп, оны ұстанудан, теріс жолдан сақтандырудан, жақсылыққа шақырып, жамандықтан қайтарудан басқа мақсатым да, көздегенім де жоқ. Мен Аллаһтан жәрдем сұрап, Оған ғана жүгінемін (тәуекел етемін), күш те, қуат та Аллаһтың қолдауымен болады. Бірақ одан бұрын саған Аллаһ тағаланың *«Негізінде, Аллаһқа және араларыңа үкім шығару үшін Оның елшісіне шақырылған кездегі мүміндердің сөзі «Естідік те, бойсұндық» болуы тиіс»* (Нұр, 51) және *«Бір нәрсеге тартысып қалсаңдар, оны Аллаһқа және Елшіге қайтарыңдар, егер Аллаһқа және Ақырет күніне иман келтірген болсаңдар»* (Ниса, 59) деген аяттарын есіңе салғым келеді.

Абдуллаһ: Сен өзіңді тәухид ұстанамын, Аллаһтан басқа құдай жоқ екендігіне куәлік беремін дейсің. Ендеше, маған осы тәухидтің мағынасын түсіндіріп бере аласың ба?

Абдуннәби: Тәухид—Аллаһтың бар екендігіне сену, Ол аспандар мен жерді жаратты, жан беруші де, оны алушы да Ол, Ол бүкіл істерді басқарады. Ол ризық Беруші, бәрін Білуші, әр нәрседен Хабардар, әр нәрсеге күші Жетуші...

Абдуллаһ: Егер осы айтып отырғаның тәухид болса, онда Перғауын, оның қауымы, Әбу Жәһіл және олардан басқасы да Аллаһты бір деп білуші (муаххид) болар еді. Олар, мүшріктердің көбі тәрізді бұл мәселені жақсы білетін. Өзін құдаймын деп жариялаған Перғауын да Аллаһтың бар екенін, бүкіл болмысты басқарып тұрушы екенін іштей мойындап, сенетін. Оған дәлел: **«Олар (аяттарды) іштей сенгенмен, әділетсіздік етіп, менмендік танытып жоққа шығарды»** аяты (Нәміл, 14). Бұл мойындау Перғауын суға батқан кезде айқын көрінген еді. Шын мәнінде, соған бола пайғамбарлар жіберіліп, кітаптар түсірілген және сол себепті соғыс жүргізілген (талай құрайыш өзара соғысқан), тәухид—Аллаһты құлшылықта бір деп білу, яғни құлшылықтың барлық түрлерін бір Аллаһқа арнау. Ал құлшылық (ғибадат) дегеніміз Аллаһ жақсы көрген әрі Өзі разы болған сөздер мен әшкере және жасырын амалдардың жалпы атауы. «Лә иләһә иллә Аллаһ» куәлігіндегі «иләһ» сөзі «Өзінен басқаға құлшылық жасалмайтын құдай, тәңір» деген мағынаны білдіреді. Сен пайғамбарлардың жер бетіне не үшін жіберілгенін білесің бе? Ең бірінші елші болып Нұх (аләйһис-сәләм) келген еді.

Абдуннәби: Ол мүшріктерді тек Аллаһқа ғана құлшылық етуге және басқаларды Оған серік етуден бас тартуға шақыру үшін келген.

Абдуллаһ: Нұх қауымының ширк жасаған себебін білесің бе?

Абдуннәби: Жоқ, білмеймін.

Абдуллаһ: Аллаһ тағала Нұхты (аләйһис-сәләм) оның қауымы Уад, Суағ, Яғус, Яғуқ және Нәсір есімді ізгі адамдарға қатысты шектен шыққанда елші етіп жіберген еді.

Абдуннәби: Сонда сен Уад, Суағ және тағы басқалары дінсіз қатыгездер емес, діндар, игі жақсы, түзу адамдар болған деп айтқың келе ме?

Абдуллаһ: Иә, олар Нұх қауымы құдайлар етіп алған ізгі адамдардың есімдері. Олардың бұл адасуына арабтар да ерді. Бұған дәлел ретінде Ибн Аббастан (Аллаһ әкесі екеуіне разы болсын) жеткен мына бір деректі келтіруге болады: «Нұх қауымында болған пұттар уақыт өте келе арабтарда көрініс тапты: Уадты Думата әл-Жәндәл деген жерде мекендеген Кәлб руы тұтынды. Һузейл руы болса Суағқа табынатын. Яғус алдымен Мурад руының, кейін Сәбәнің қасындағы әл-Жауфтегі бәну Ғұтайф руының пұты еді. Һәмәдандықтар Яғуққа табынса, Зул-Килағқа қарайтын Химярлықтар Нәсірге табынатын. Олар Нұх қауымында бір кезде өмір сүрген діндар адамдар еді. Қайтыс болғаннан соң шайтан Нұх қауымын азғырып, олардың мәжілістеріне белгі орнатуды және оны әлгілердің атымен атауды көкейіне салды. Олар осыны істеп әу баста табынбайтын еді. Алғашқылар дүниеден өткен соң ілім ұмытылып, оларға табыну етек алды» (әл-Бұхари).

Абдуннәби: Бұл бір қызық әңгіме екен.

Абдуллаһ: Мен саған одан да қызығын айтып берейін. Сен Аллаһ тағаланың соңғы пайғамбары Мұхаммедті (^{саллаллаһу}әлейһи уә саллам) Аллаһтан кешірім сұрайтын, құлшылықтар жасап, Қағбаны айналатын, қажылық жасап садақа беретін, бірақ, сонымен қатар кейбір жаратылғандарды өздері мен Аллаһтың арасындағы дәнекерлер деп біліп: «Біз олардан өзімізді Аллаһқа жақындатуды және Оның

алдында періштелер немесе Иса (аләһис-сәләм) не болмаса өзге игі жақсылар сияқты араша түсуін қалаймыз» дейтін бір елге жібергенін білуге тиіссің. Ол құрайыштарға Аллаһ тағаладан арғы аталары Ибраһимнің дінін жаңғыртушы ретінде келіп, мұндай жақындау және ұстанымның Аллаһқа ғана лайық екенін әрі ол нәрселер Аллаһтан басқаға жасалмайтынын, Аллаһтың ешбір серігі болмаған жалғыз ғана Жаратушы, Одан басқа ризық беруші жоқ екенін, жеті аспан мен ондағылар, жеті жер мен ондағылар Оның құлдары және басқаруы мен ырқында екенін, тіпті олар табынып, мойындаған пұттары да Оның иелігінде екенін хабарлады.

Абдуннәби: Бұл өте қауіпті де бір түрлі әңгіме. Бұған не дәлел келтіре аласың?

Абдуллаһ: Дәлел көп, солардың бірі—Аллаһтың: *«(Ей, Мұхаммед! Олардан): «Сендерді көктен және жерден ризықпен қамтамасыз етіп жатқан кім? Немесе есту мен көруге ие болған кім? Өліден тіріні, тіріден өліні шығарушы кім және бүкіл істі басқарып тұрған кім?»—деп сұра. Олар: «Аллаһ»,—дейді. (Оларға): «Аллаһтан қорықпайсыңдар ма?»—де»,—деген аяты (Юнус, 31). Келесі бір аятта: «Егер білсеңдер, жер беті және ондағылар кімдікі?»—деп сұра. Олар: «Аллаһтікі»,—дейді. «Енді үгіт алмайсыңдар ма?»—де! «Жеті аспанның Раббысы және ұлы Аршының Раббысы кім?»—деп сұра. Олар: «Аллаһ»,—дейді. (Оларға): «Қорықсаңдар қайтеді?»—де. «Әр нәрсенің билігі кімнің қолында? Егер білсеңдер, Өзі жар болып, ешкім Оған жар бола алмайтын (бәрін Өзі қамқорлығына алып, ешкім Оны қамқорлығына ала алмайтын) кім?»—де. Олар: «Аллаһ»,—дейді. «Енді қалай алданасыңдар?»—деп айт»,—деген (Мүминун, 84-89).*

Мүшріктер қажылық жасағанда: «Ей, Аллаһ! Міне, мен Сенің алдыңдамын. Мен Сенің алдыңдамын, Сенің серігің жоқ, тек Өз серігіңнен басқа. Сен оған Иесің, бірақ ол ешнәрсеге ие емес» деп тәлбия да айтатын. Құрайыш мүшріктері Аллаһтың бүкіл болмысты басқарушы екенін мойындайтын. Алайда «рубубия тәухиді» оларды Исламға кіргізбеді. Олардың періштелерден, пайғамбарлардан және әулиелерден шапағат тілегені әрі Аллаһқа осы арқылы жақындағаны оларды мүшріктік сипаттарынан арылтпады. Сондықтан барлық дұғалар, нәзірлер, мал сою, көмек тілеу және құлшылықтың барлық түрлері Аллаһқа ғана арналуы керек.

Абдуннәби: Егер тәухид сен айтып тұрғандай Аллаһтың бар екенін және Ол бүкіл болмысты басқаратынын мойындау болмаса, онда оны қалай түсіндіресің?

Абдуллаһ: Соған бола елшілер жіберіліп, мүшріктер мойындаудан бас тартқан тәухид—Аллаһты құлшылықта бір деп білу. Дұға, нәзір, мал сою, құтқару тілеу, көмек сұрау және т.б. құлшылық түрлерінен ешқайсысын Одан басқаға арнамау. «Лә иләһә илләллаһ» деп айтқан сөзіңнің мағынасы да осы. Құрайыштардың түсінігі бойынша, «Иләһ» (құдай) осы құлшылықтарда мақсат тұтылатын нәрсе. Мейлі періште, мейлі пайғамбар немесе әулие, ағаш, қабір не жын болсын. Құлшылық жасағанда олар «Иләһтың» (құдайдың) Жаратушы, ризық Беруші, бүкіл болмысты Басқарушы деп білмейтін, жоғарыда айтылғандай, олар бұл нәрселердің онсыз да Аллаһқа тән екенін

білетін. Пайғамбар (^{саллаллаһу} ғаләйһи уа саллам) келіп, оларды тәухид кәлимасы «Лә иләһә илләллаһ» сөзіне, оны құр сөз жүзінде айтпай, іс жүзінде орындауға шақырды.

Әбдуннәби: Сонда сен құрайыш мүшріктері «Лә иләһә илләллаһ» мағынасын қазіргі мұсылмандардан да жақсы білген деп айтқың келе ме?

Абдуллаһ: Иә, бұл шынымен де солай. Сол кездегі надан дінсіздер Пайғамбардың (^{саллаллаһу} ғаләйһи уа саллам) бұл сөзбен меңзеп тұрғаны Аллаһтың құлшылықтағы бірлігі және Одан басқа құлшылық қылынатындарға қарсы болып, олардан безіну екенін түсінген. Өйткені Пайғамбар (^{саллаллаһу} ғаләйһи уа саллам) оларға «Лә иләһә илләллаһ» сөзін айтуды ұсынғанда, олар: *«Құдайларды бір-ақ құдай еткені ме? Әлбетте, бұл қызық бір нәрсе екен»* (Сад, 5) деді. Сонымен бірге, олар Аллаһтың бүкіл болмысты басқаратынын мойындайтын еді. Надан дінсіздердің осыны түсініп, өзін мұсылманмын дегендердің осындай ап-анық шындықты түсіне алмауы таңғаларлық емес пе? Тіпті замандастарымыздың көбі бұл сөздің қамтыған мазмұнына жүрекпен сенбей, оны тек тілмен ғана айту деп ойлайды. Солардың ішінен зерек болғандары «Аллаһтан басқа жаратушы да, ризық беруші де, істі басқарушы да жоқ» деп ойлайды. Өзін мұсылман санап, «Лә иләһә илләллаһ» куәлігінің мағынасын надан әрі дінсіз құрайыштар құрлы білмеген адамнан не қайыр?

Абдуннәби: Мен Аллаһқа серік қоспаймын, керісінше Одан басқа жаратушы, ризық беруші, пайда тигізіп, зиян келтіретін ешкімнің жоқ екеніне куәлік беремін және Әли, Хасан, Хусейн, Абдулқадыр тағы да басқалар тұрмақ, пайғамбарымыз Мухамметтің (^{саллаллаһу} ғаләйһи уа саллам) өзі не пайда, не зиян келтіре алмайтынына куәлік беремін. Бірақ мен күнәкармын, ал олардың Аллаһтың алдында беделі бар, мен олардан сол беделдеріне бола маған Аллаһтың алдында шапағат етуін сұраймын.

Абдуллаһ: Жоғарыда айтылғандарға қатысты саған жауап берейін. Пайғамбардың (^{саллаллаһу} ғаләйһи уа саллам) соғысқан қарсыластары сен айтқанды мойындайтын және өз пұттарының қолынан түк келмейтініне келісетін. Олар бар болғаны пұттардың беделі мен шапағатын меңзейтін. Бұған қатысты Құран дәлелдерін жоғарыда келтіргенбіз.

Абдуннаби: Алайда бұл аяттар пұтқа табынатындар туралы түскен, енді пайғамбарлар мен әулиелерді қалайша пұттарға теңейсің?

Абдуллаһ: Жоғарыда біз кейбір пұттардың, Нұхтың (аләйһис-сәләм) заманындағыдай, ізгі адамдардың атымен аталған деп келістік. Кәпірлер пұттардан Аллаһтың алдында шапағат етуінен басқасын қаламайтын және сол пұттардың Аллаһтың қасында беделі бар деп сенетін. Оған дәлел Аллаһ тағаланың: *«Аллаһтан басқаны қамқоршы етіп алғандар «Біз оларға бізді өз беделдерімен Аллаһқа жақындатуы үшін ғана құлшылық қыламыз» (дейді)»* деген аяты (Зумар, 3). Ал пайғамбарлар мен әулиелерді пұттарға теңеуің қалай деген сұрағыңа келсек, айтарым: өздеріне Мұхаммед (^{саллаллаһу} ғаләйһи уа саллам) пайғамбар болып жіберілген кәпірлердің арасында әулиелерге табынатындар бар еді. Олар туралы Құранда: *«Олардың (көмекке) шақырғандарының өзі басқалардан озып кетпекші болып, Аллаһқа жақындау жолдарын іздейді.»*

Олар Раббыларының мейірімін үміт етіп, азабынан қорқады. Раббыңның азабы қорқуға тұратын (азан)!» делінген (Исра, 57). Сонымен қатар кейбіреулер Иса мен оның анасына табынса, ендібіреулері періштелерге сыйынатын. Аллаһ тағала: *«Ол кезде Аллаһ: «Ей, Иса! Адамдарға мені және анамды құдай тұтыңдар» деген сенсің бе?»* (Мәида, 116) және *«...олардың барлығын жинайды да, періштелерге: «Сендерге құлшылық қылған осылар ма?— деп айтады»* (Сәба, 40),—дейді. Осы аяттарға қарасақ, Аллаһ тағала онда пұттарды көздегендерді қалай кәпірге шығарса, пайғамбарлар, періштелер мен әулиелерді көздегендерді де дәл солай кәпірге шығарған. Сондай-ақ Пайғамбар (^{саллаллаһу} ^{‘әләйһи уә саллам}) да олармен соғысып, олардың арасын ажыратпаған еді.

Абдуннәби: Кәпірлер олардан пайда келтіруін тілейтін, ал мен болсам пайда келтіруші, зиян тигізуші, барлық нәрсені басқарушы Аллаһ екеніне куәлік беремін әрі осыны тек Аллаһтан сұраймын. Ізгілер (әулиелер) бұл істерге араласа алмайды, бірақ мен олардың Аллаһтың алдында мен үшін шапағат етуін сұраймын.

Абдуллаһ: Бұл сөзің кәпірлердің сөзімен дәлме-дәл келіп тұр. Ол туралы Аллаһ тағала: *«Олар Аллаһтан басқа өздеріне не зиян, не пайда келтіре алмайтын нәрселерге сыйынып, «Олар—біздің Аллаһтың алдындағы шапағатшыларымыз» дейтін»,*—деген (Юнус, 18).

Абдуннәби: Бірақ мен Аллаһтан басқаға құлшылық қылмаймын. Алайда олардан көмек сұрап, дұға жасауым құлшылық емес қой?!

Абдуллаһ: Маған мынаны айтшы, сен Аллаһтың құлшылықты тек Өзіне арнаууды бұйырғанын мойындайсың ба? Ол сенің Аллаһтың алдындағы міндетің. Бұл туралы Құранда: *«Олар тура жолдан ауытқымай, амалдарында Аллаһқа ықыласы болып құлшылық етуге бұйырылды»* деген (Бәйина, 5).

Абдуннәби: Иә, ол маған осыны парыз етті.

Абдуллаһ: Онда маған Аллаһтың өзіне парыз еткенін түсіндіріп берші, ол құлшылықтағы ықылас емес пе?

Абдуннәби: Бұл сұрақпен не айтпақшы екеніңді түсіне алмадым. Оны өзің түсіндіріп берші.

Абдуллаһ: Рұқсат етсең, саған түсіндіріп көрейін. Аллаһ тағала: *«Раббыларыңа бойсұна жасырын түрде дұға қылыңдар, өйткені Ол шектен шыққандарды жақсы көрмейді»,*—деді (Ағраф, 55). Дұға құлшылық па, жоқ па?

Абдуннәби: Иә, хадисте: *«Дұға—құлшылықтың дәл өзі»* деп айтылғанындай (Әбу Дауд), әрине, ол—құлшылықтың негізі.

Абдуллаһ: Егер дұғаны құлшылық деп мойындасаң және Аллаһқа күндіз-түні Одан қорыққан және үміт еткен түрде бір қажетінді тілесен, одан соң бұл қажетінді пайғамбардан, періштеден немесе қабірде жатқан бір әулиеден сұрасаң, бұл құлшылыққа Аллаһпен қатар басқаны ортақ қыласың ба?

Абдуннәби: Олай болса, оны Аллаһқа ортақ қылған боламын. Бұл дұрыс әрі анық сөз.

Абдуллаһ: Саған тағы бір мысал келтірейін. Егер де Аллаһтың *«Раббың үшін дұға қыл және мал сой»* (Жәусар, 2) деп айтқан аятын білсең және Аллаһтың осы бұйрығына бағынып, Оған арнап құрбандық шалсаң, шалған

күрбандығың Аллаһқа арналған ғибадат па, ғибадат емес пе?

Абдуннәби: Әлбетте, ғибадат.

Абдуллаһ: Аллаһпен қатар бір жаратылған пайғамбарға немесе жынға, не болмаса олардан басқаға күрбандық шалсаң, бұл құлшылыққа Аллаһтан басқаны серік еткен боласың ба?

Абдуннәби: Иә, әлбетте бұл ширк.

Абдуллаһ: Мен саған мысал ретінде дұға мен күрбандықты келтірдім. Өйткені дұға тілмен жасалатын құлшылық болса, күрбандық іс жүзінде жасалатын құлшылықтың негізгісі. Алайда құлшылық бұл екеуімен шектелмейді, ол одан да ауқымды ұғым. Оған нәзір айту, ант беру, пана сұрау, көмек тілеу және тағы басқа да амалдар жатады. Бірақ өздері жайлы Құран түскен мүшріктер періштелерге, ізгі адамдарға, Лат және одан басқа пұттарға табынды ма жоқ па?

Абдуннәби: Иә, олар табынатын еді.

Абдуллаһ: Олардың жалған құдайларға арнаған дұғалары, нәзір айтулары, пана сұрап, көмек тілеуі құлшылық емес пе? Әйтпесе, олар да өздерін Аллаһтың құлдары және Оған бағынышты екенін, Аллаһ бүкіл істерді басқарушы екенін мойындайтын. Бірақ олар беделдері мен араға түсуін (шапағатын) көздеп дұға жасап жалбарынатын. Бұл анық көрініп тұр.

Абдуннәби: Ей, Абдуллаһ! Сен Пайғамбардың (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) шапағатын жоққа шығарып одан безіп тұрған жоқсың ба?

Абдуллаһ: Жоқ, мен оны жоққа шығармаймын және одан безбеймін де. Керісінше, Пайғамбарымыз (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) шапағат етуші әрі шапағат ету құқығына ие болушы, сондай-ақ мен де оның шапағатын үміт етемін. Алайда Аллаһ: **«Барлық шапағат Аллаһқа тән»** демекші (Зумар, 44), біреуді шапағатқа бөлеу—Аллаһтың ғана ісі. Шапағатты Аллаһ рұқсатын берген адам ғана жасай алады. Ол туралы Аллаһ: **«Оның алдында Оның рұқсатынсыз кім шапағат ете алады?»**—деген (Бақара, 255). Сондай-ақ бір кісіге шапағат етілуін де рұқсат ету керек. Құранда: **«Әрі олар (Аллаһ) разы болғандарға ғана шапағат ете алады»** деген (Әнбия, 28). Аллаһ болса, тәухидты ұстанғандардан ғана разы болады. Ол туралы Аллаһ: **«Кімде-кім Исламнан басқа (дінді) қаласа, одан (амалдары) қабыл болмайды әрі ол ақыретте зиян шегушілерден болады»**,—деген (Әлі Ғыман, 85). Егер шапағат бүтіндей Аллаһқа тән болса, әрі Оның рұқсат бергенінен кейін ғана жасалса, Пайғамбар (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) да, басқалар да тек Ол рұқсатын бергендерге ғана шапағат қыла алса, әрі олар тек тәухид иелеріне шапағат ете алса, біз шапағаттың бүтіндей Аллаһқа тән екенін түсінеміз де, оны Аллаһтан ғана тілеп: «Ей, Аллаһ! Мені Пайғамбар (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) шапағатынан мақұрым қалдырма» немесе: «Ей, Аллаһ! Маған Пайғамбардың (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) шапағатын нәсіп ет!»—дейміз.

Абдуннәби: Біреуден иелігінде жоқ нәрсені тілеуге болмайды деп келіскен едік. Бірақ Пайғамбарға (саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) шапағат ету құқығын Аллаһтың Өзі берді. Шапағат кімге берілсе, сол оған ие болады. Демек, одан өзі ие болған

нәрсені тілеуге болады әрі ол ширкке жатпайды.

Абдуллаһ: Иә, егер де Аллаһ: «Аллаһпен қатар басқаны (көмекке) шақырма»,—деп, тыйым салмағанда бұл сөзің дұрыс болар еді. Ал шапағат сұрау—дұға. Пайғамбарға (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) шапағат ету құқығын беруші Аллаһ әрі сол Аллаһ саған Өзінен басқа кімнен болса да сұрауға тыйым салды. Шапағат ету құқығы Пайғамбардан (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) басқаларға да берілген. Мысалы, періштелер, балиғат жасына жетпей қайтыс болған сәбилер, әулиелер шапағат етеді. Енді келіп, Аллаһ бұларға шапағат құқығын берді деп, солардан шапағат етуін сұрайық па? Егер осылай айтсаң, Аллаһ Өз кітабында айтқан ізгілерге құлшылық жасауға қайтқан боласың, ал егер «жоқ» десең, «Аллаһ біреуге шапағат етуді берсе, мен шапағатты содан тілеймін» деген сөзің бекер болып шығады.

Абдуннәби: Мен Аллаһқа ешкімді серік етіп қоспаймын. Әулиелерден көмек сұрау ширк емес.

Абдуллаһ: Сен Аллаһтың ширкті тыйым салып, оны зинадан да ауыр күнә еткенін және оны ешқашан кешірмейтінін мойындайсың ба?

Абдуннәби: Әлбетте, мойындаймын. Бұл туралы Құранда ап-анық айтылған.

Абдуллаһ: Қазір сен өзіңнен Аллаһ тыйым салған ширкті жоққа шығардың. Енді Аллаһ үшін сұраймын, сен жасамаған және өзіңнен жоққа шығарған Аллаһқа ортақ қосу не екенін түсіндіріп берші?

Абдуннәби: Ширк дегеніміз пұттарға табыну, оларға жалбарыну, көмек сұрау, олардан қорқу.

Абдуллаһ: «Пұттарға табынудың» мағынасы не? Сонда сен құрайыштар өздері табынған ағаштар мен тастардың жаратушы, ризық беруші, өзіне дұға жасағандардың ісін жүргізуші екеніне сенген деп ойлайсың ба? Өзің айтқандай, олар бұған сенбеген еді.

Абдуннәби: Жоқ, әрине, мен де олай ойламаймын. Керісінше, кімде-кім бір ағашты не тасты не күмбезді немесе басқаны мақсат тұтып, одан қажетін сұраса не оған арнап мал сойса және «ол бізді Аллаһқа жақындатады» немесе «Аллаһ бізден оның құрметіне бәлені қайтарады» деп сенсе, менің айтпақ болған, пұттарға құлшылық ету дегеніміз міне осы.

Абдуллаһ: Дұрыс айтасың, бірақ сендердің молалар мен күмбездердің қасында істейтіндерің осы емес пе? Сондай-ақ сен ширк пұттарға табыну дедің. Сонда сеніңше ширк оны істейтін адамдарға ғана қатысты ма? Ал әулиелерге жүгініп, олардан жәрдем сұрау ширк ұғымына кірмей ме?

Абдуннәби: Иә, мен осыны меңзегенмін.

Абдуллаһ: Олай болса, Аллаһтың пайғамбарлар мен ізгілерге жүгінуді және періштелерге байлануда тыйым салған әрі олай істегендерді кәпірге шығарған көптеген аяттарын қайтеміз? Жоғарыда оларды дәлел ретінде келтіріп едім.

Абдуннәби: Бірақ періштелер мен пайғамбарларды көмекке шақырғандар бұл себепті діннен шықпады, олар «Періштелер— Аллаһтың қыздары», «Иса— Аллаһтың ұлы» деп айтқаны үшін кәпір болды, ал біз болсақ, «Абдулқадыр— Аллаһтың ұлы» немесе «Зейнеп—Аллаһтың қызы» деп айтпаймыз ғой!

Абдуллаһ: «Аллаһтың баласы бар» деген сөзге келсек, ол өз алдына бөлек бір күпірлік. Аллаһ тағала «Ихлас» сүресінде Өзі туралы: *«(Ей, Мұхаммед! Оларға): Ол Аллаһ жалғыз. Аллаһ (ештеңеге) мұқтаж емес. Ол тумаған әрі туылмаған. Оның еш серігі (теңдесі) жоқ» деп айт*»,—деген. Кімде-кім сүренің соңында айтылғандай, Аллаһтың теңдесі жоқ екенін мойындамаса да, бірақ «Оның баласы бар» десе кәпір болады. Сонымен бірге Аллаһ тағала: *«Аллаһ ешбір баланы иемденбеген әрі Онымен қатар ешбір құдай болған емес. Олай болғанда әрбір құдай өзі жаратқанымен кетіп қалып, олар бір-бірінен жоғары болуға тырысар еді»* (Мүминун, 91),—деп, күпірліктің екі түрін ажыратты. Осыған тағы бір дәлел келтірсек, әл-Латқа табынып кәпір болғандар, ол (әл-Лат) ізгі адам болса да, оны Құдайдың баласы деп айтпаған. Жындарға табынған кәпірлер де олар туралы бүйтіп айтпаған. Дәл солай төрт мәзһабтың ғалымдары да «Муртад үкіміне» қатысты тарауларда «бір мұсылман Аллаһтың баласы бар деп ойласа, діннен шығады және біреуді Аллаһқа серік етсе де, діннен шығады» деп, күпірліктің екі түрін ажыратады.

Абдуннәби: Алайда Аллаһ тағала: *«Біліңдер, Аллаһтың достарына (әулиелерге) қорқыныш жоқ әрі олар қайғырмайды»* (Юнус, 62),—деген жоқ па?

Абдуллаһ: Біз де осының шын екеніне сенеміз және осы пікірді ұстанамыз, бірақ оларға құлшылық жасамаймыз. Біз тек оларға құлшылық жасауды немесе оларды Аллаһқа серік етіп қосуды жоққа шығарамыз. Әйтпесе, оларды жақсы көру әрі оларға ілесу, олардың кереметтерін мойындау бәрімізге де міндет. Әулиелердің кереметтерін бидағатшылар ғана мойындамайды. Аллаһтың діні осы екі тараптың арасын ұстауды үндейді. Тура жол екі адасушылықтың ортасында болса, шындық екі жалғанның арасында.

Абдуннәби: Өздеріне қатысты Құран түскендер Аллаһтан басқа құдай жоқ екеніне куәлік бермейді, олар Пайғамбарды өтірікші деп біледі, қайта тірілуді жоққа шығарады. Олар Құранды өтірік санайды әрі оны жалған (сиқырлық) деп біледі. Біз болсақ, Аллаһтан басқа құдай жоқ екеніне куәлік береміз, Мұхаммедті ^(саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) Оның елшісі деп білеміз, Құранның рас екенін мойындап, қайта тірілетінімізге сенеміз, намаз оқып, ораза ұстаймыз, енді қалайша сендер бізді оларға теңейсіңдер?

Абдуллаһ: Бір адам Пайғамбар ^(саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) жеткізген хабарлардың біріне сеніп, енді бірін өтірік деп білсе, ол Исламға кірмеген, кәпір екендігіне ғалымдар арасында ешқандай да келіспеушілік жоқ. Сол секілді Құранның бір аятына сеніп, екіншісін жоққа шығарса, Аллаһтың бір екендігін мойындап, намазын жоққа шығарған немесе тәухид пен намазды мойындап зекетті, немесе осының барлығын мойындап оразаны жоққа шығарса, не болмаса осының барлығын мойындап қажылықты жоққа шығарса дәл сондай болады. Пайғамбар ^(саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) кезінде адамдар қажылық парызына жеңіл қарай бастағанда Аллаһ тағала: *«Адамдар міндетінде жол жүруге шамасы келгендердің Аллаһ үшін Қазбаға қажылық жасау бар, ал кім қарсы келсе, Аллаһ барлық әлемдерден де бай»*,—деген (Әлі Ғымран, 97). Сол секілді бір адам ақыреттегі қайта тірілуді жоққа шығарса, ижмағ бойынша діннен шығады.

Сондықтан Аллаһ тағала Өз кітабында Құранның бір бөлігіне сеніп, басқа бір бөлігіне сенбесе, нағыз кәпір болады деп анық айтқан. Ол бізге дінді толық ұстануды бұйырды. Кімде-кім діннің бір бөлігін ұстанып, басқа бір бөлігін тәрк етсе, ол да кәпір болады. Енді сен діннің бір бөлігіне сеніп, басқа бір бөлігіне сенбеген адамның кәпір екенін мойындайсың ба?

Абдуннәби: Иә, мен бұны мойындаймын. Ол туралы Құранда анық айтылған.

Абдуллаһ: Егер сен Аллаһтың елшісі ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) әкелген хабарларын рас деп біліп, намаздың парыз екенін жоққа шығарған адамның; немесе барлық нәрселерді мойындап қайта тірілуді жоққа шығарған адамның барлық мәзһабтардың бірауызды келісімі бойынша кәпір екенін мойындасаң және жоғарыда айтылғандай бұл туралы Құранда да айтылған десең, тәухидтың Аллаһ елшісі ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) бізге жеткізген ең ұлы парыз екенін де біл. Ол намаздан, зекеттен және қажылықтан да ұлы парыз. Егер адам Пайғамбар ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) жеткізген нәрселердің барлығын орындап, сол міндеттердің бірін жоққа шығарса кәпір болып, барлық пайғамбарлардың ортақ діні болған тәухидті жоққа шығарса кәпір болмайды ма? Бұдан өткен надандықты кім көрген? Сондай-ақ сен Пайғамбар ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) сахабаларының Ямада бәну Ханифа адамдарымен соғысқанын есіңе алшы! Олар (бәну Ханифа адамдары) Пайғамбармен ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) бірге иман келтіріп, «Аллаһтан басқа құдай жоқ, Мұхаммед Оның елшісі» деп куәлік берген еді. Олар намаз оқып, азан айтатын еді.

Абдуннәби: Бірақ олар Мусәйләманың пайғамбар екеніне куәлік берген. Біз болсақ, Мұхаммедтен ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) кейін пайғамбар болмайды дейміз.

Абдуллаһ: Алайда сендер пайғамбарлардан, періштелерден және сахабалардан кейбір ізгілерді аспандар мен жердің Иесі дәрежесіне көтеріп жібересіңдер. Егер біреуді пайғамбар дәрежесіне көтерген адам діннен шығып әрі оған куәлігі мен намазы пайда бермесе, біреуді Аллаһ дәрежесіне көтеру одан да ауыр. Сондай-ақ Әли ^(Аллаһ оған разы болсын) отқа жаққандар да сол сияқты. Барлығы да өздерін мұсылман дейтін. Олар Әлидің ^(Аллаһ оған разы болсын) ізбасарлары болып, сахабалардан білім алған еді. Бірақ Әлиге қатысты сенімдері қазіргілердің Абдулқадырға және одан басқаларға сенгендеріне ұқсайды. Сонда сахабалар оларды күпірлікке шығаруға және олармен соғысуға қалай бірауыздан келіседі? Яки сен сахабалар мұсылмандарды кәпірге шығарады деп ойлайсың ба? Немесе әулиесымақ бәдәуиге және басқаларға қатысты сенімдерінің зияны жоқ, ал Әлиге қатысты сенім діннен шығарады дейсің бе?

Мынандай сөз бар: Егер бұрыңғылар ширкпен қатар Пайғамбар және Құранды, сондай-ақ қайта тірілуді және т.б. өтірікке шығарғаны үшін кәпір болса, онда барлық мәзһабтардың ғалымдары айтқан «Муртад үкіміне» қатысты тараулардың мағынасы не? Муртад—исламды қабылдағаннан кейін кәпір болған мұсылман. Сонан соң ғұламалар көптеген нәрселерді атап өтті. Оның әрқайсысы соны істегенді діннен шығарады, соның ішінде олар ескеріп кеткен жеңіл нәрселер де бар. Мысалы, Аллаһқа ашуланғанын білдіретін сөздер; егер оны жүректен емес, тек аузымен немесе ойнап не қалжындап

айтса, діннен шығады деген. Сондай кісілер туралы Аллаһ тағала: *«Оларға: «Сендер Аллаһты, оның аяттарын және елшісін мазақ қыласыңдар ма? Үзір айтпай-ақ қойыңдар, сендер имандарыңнан кейін кәпір болдыңдар» де»*,—деген (Тәубе, 65-66). Аллаһ олардың иман келтіргендерінен кейін кәпір болғаны жайлы ап-анық айтты. Олар Пайғамбармен ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) бірге Тәбук жорығына шыққандар тұғын, қалжыңдап бір сөз айтқан еді. Тағы да бір сөз бар: Аллаһ тағаланың өздері мұсылман, өздері білімді де ізгі исаилдіктер туралы олардың Мұсаға **«Бізге құдай жасап бер»** дегенін айтты. Дәл солай Пайғамбардың ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) кейбір сахабалары да: «Бізге Зат әл-Ануат жасап бер» деп өтінген еді. Сонда Аллаһтың елшісі ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) ант етіп, олардың бұл сөзінің әлгі исаилдіктердің **«Олардың құдайларындай бізге де құдай жасап бер»** деген сөзіне ұқсайтынын айтқан еді.

Абдуннәби: Бірақ Бәну Исаилдер және Пайғамбарымыздан ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) өздеріне Зат әл-Ануат жасап беруді сұрағандар бұл әрекеттері үшін діннен шықпаған еді.

Абдуллаһ: Исаилдіктер мен Пайғамбардан ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) әлгі нәрсені сұрағандар оны жасамады. Егер жасаса, діннен шығар еді. Егер тыйым салынғаннан кейін олар Пайғамбарға ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) бойсұнбай, Зат әл-Ануатты берекелі ағаш етіп алғанда діннен шығар еді.

Абдуннәби: Менің тағы да бір түсінбеген жерім бар. Ол «Лә иләһа илләллаһ» деп айтқан кісіні өлтірген Усама ибн Зейд ^(Аллаһ оған разы болсын) оқиғасы. Пайғамбар ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) оның бұл әрекетіне наразылық білдіріп: **«Ей, Усама! Сен оны «Лә иләһа илләллаһ» деп айтқанынан кейін өлтірдің бе?»**—деген (әл-Бұхари). Сол сияқты Аллаһтың елшісі ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам): **«Маған адамдармен «Лә иләһа илләллаһ» деп айтқандарына дейін соғысу бұйырылған»**,—деді (Муслим). Сенің айтқаның мен осы екі хадисті қалай ұштастыруға болады? Маған түсіндіріп берші, Аллаһ сенен разы болсын!

Абдуллаһ: Бізге Пайғамбардың ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) «Лә иләһа илләллаһ» деген яһудилермен соғысып, оларды тұтқынға алғаны мәлім. Сахабалар да «Лә иләһа илләллаһ, Мухаммадун расулуллаһ» куәлігін беріп, намаз оқыған бәну ханифалықтармен соғысқанын білеміз. Дәл солай Әли де ^(Аллаһ оған разы болсын) өзіне табынғандарды отқа жағып жіберген еді. Сен «Лә иләһа илләллаһ» куәлігін айтқанымен, қайта тірілуді жоққа шығарғанның діннен шығатынын және өлтірілуі халал болатынын мойындайсың ғой! Ислам тіректерінің бірін жоққа шығарған адам куәлікті айтса да діннен шығып, өлтірілді. Сонда тармақты бір мәселені жоққа шығарғанға куәлігі пайда бермей, пайғамбарлар жеткізген діннің негізі әрі ең маңызды мәселесі болған тәухидті жоққа шығарғанға (куәлігі) пайда береді ме? Сен жоғарыдағы хадистердің мағынасын жете түсінбеген сияқтысың.

Усама хадисіне келетін болсақ, ол өзін мұсылманмын деп жар салған кісіні өлтірген. Өйткені оның ойынша әлгі кісі куәлікті малы мен жанын сақтап қалу үшін айтқан. Өзін мұсылман көрсеткен кісіге жағдайының теріс екендігі анықталмайынша тиісуге болмайды. Өйткені Аллаһ тағала: **«Ей,**

иман келтіргендер! Қашан Аллаһ жолына шықсаңдар анықтаңдар»,— деген (Ниса, 94). Бұл аят ондай кісілерге тиіспей, жағдайларын анықтаудың уәжіп екенін көрсетеді. Қашан жағдайының Исламға теріс екені анықталса ғана өлтіріледі. Егер өлтірілмейтін болғанда жағдайын анықтаудың пайдасы болмас еді. Екінші хадисті алсақ, мағынасы жоғарыда айтқанымыздай: кімде-кім өзін тәухидті ұстанған мұсылман екенін көрсетсе, оған тиісуге болмайды. Бірақ осыған қайшы жағдайлар байқалса ғана оның жөні бөлек. Бұған дәлел Пайғамбарымыздың ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) **«Сен оны «Лә иләһа илләллаһ» деп айтқаннан кейін өлтірдің бе»** деп айтуы ^(әл-Бұхари) және **«Мен адамдармен олар «Лә иләһа илләллаһ» деп айтқандарына дейін соғысуға бұйырылдым»** дегені ^(Мұслим). Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) хауариждерге қатысты: **«Олармен қай жерде кездессеңдер де өлтіріңдер»**,—деген ^(әл-Бұхари). Олар ғибадаты көп, тәһлилді көп айтқан болса да, сахабалар оларды көргенде өз амалдарын кем көрсе де, білімді сахабалардан алса да, «лә иләһа илләллаһ» деп айтқандары, ғибадаттарының көптігі және өздерін мұсылман санағандығы олардан шарифатқа қайшы әрекеттері байқалғанда өлтірілулеріне еш кедергі болмады.

Абдуннәби: Пайғамбарымыздың ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам): «Адамдар Қиямет күні Адам атадан, кейін Нұхтан, кейін Ибраһимнен, кейін Мұсадан, ақырында Исадан көмек сұрайды. Барлығы сылтауларын айтып, соңында Мұхаммедке келеді»,—деп айтқанын қалай түсіндіресің? Бұл хадис бойынша Аллаһтан басқадан көмек сұрау ширк емес.

Абдуллаһ: Бұл сенің мәселені араластырып алғаның. Тірі, қасында тұрған әрі көмектесуге шамасы келетін кісіден көмек сұрауды ешкім жоққа шығармайды. Құранда Мұсадан көмек сұраған адам тұралы: **«Жақтасынан болған адам одан жауына қарсы көмек сұрады»** делінген (Қасас, 15). Сол сияқты адамға соғыс кезінде және басқа жағдайларда өзгелерден олардың қолынан келетін көмекті сұрауға болады. Біздің мойындамайтынымыз—әулиелердің қабірлері қасында немесе сырттай құлшылық ретінде жасалатын, Аллаһтан басқа ешкімнің шамасы келмейтін көмекті тілеу. Адамдар Қиямет күні пайғамбарлардың Аллаһқа дұға қылып, адамдардан тезірек есеп алуды тілеп, жәннатқа кіретіндердің қиямет майданындағы қиын жағдайынан айықтыруды күтіп пайғамбарлардан жәрдем тілейді. Бұлай жасау дүниеде және ақыретте дұрыс болып саналады. Сенімен сұхбат қылатын, сөзіңді еститін жақсы адамның қасына келіп, «Маған жақсылық тілеп, Аллаһқа дұға қылсаңыз» деп айтсаң болады. Пайғамбардың ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) сахабалары да одан тірі кезінде көмек беруін сұрайтын. Ал ол қайтыс болғаннан кейін көмек сұраған емес және көмек сұрау үшін оның қабіріне барған емес. Керісінше, сәлафтар (әуелде өткен ізгілер) қабірдің қасына келіп Аллаһтан көмек сұрауды теріске шығарған еді.

Абдуннәби: Олай болса, Ибраһим (аләйһис-сәләм) отқа тасталғанда оны ауада Жәбірейіл (аләйһис-сәләм) ұстап алған қиссасы жайлы не айтасың? Сонда Жәбірейіл: «Бір қажетің бар ма?» дегенде, Ибраһим: «Ал саған қажетім

(мұқтаждығым) жоқ» деген. Егер Жәбірейілден көмек сұрау ширк болса, неге ол Ибраһимге өз көмегін ұсынды?

Абдуллаһ: Бұл алғашқы күмәніңе ұқсас күмән. Бұл дерек дұрыс емес (сахих емес). Егер оның дұрыстығы анықталғанның өзінде Жәбірейіл оған шамасы келетін көмекті ұсынды, өйткені Құранда ол туралы: *«Оны қуаты мықты үйретті»* делінген (Нәжім, 5). Егер Аллаһ оған Ибраһимнің отын және айналасындағы жерлер мен тауларды алып кетіп, оны шығысқа немесе батысқа алып баруға бұйырса, оған шамасы келер еді. Сондай-ақ бұл бай кісінің кедейге бір қажетін өтеу үшін қарызға мал ұсынғанда, біреудің жарылқағанын емес, Аллаһтан бір ризық келгеніне дейін сабыр етіп, қолын қайтарғанына ұқсайды. Олай болса, қазір жасалып жатқан құлшылық ретіндегі жәрдем тілеу мен ширкке мұның қандай қатысы бар?!

Бауырым, өздеріне пайғамбарымыз Мұхаммед ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) жіберілгендер қазіргі заман адамдарынан ширк тұрғысынан үш түрлі себептен жеңілірек келеді:

Біріншіден, бұрыңғылар Аллаһқа кеңшілік кезінде ғана серік қосатын, ал қиналған жағдайда олар көмекті Аллаһтан ғана тілейтін. Бұл туралы Аллаһ тағала: *«Қашан олар кемеге мінсе, амалдарын Аллаһқа ғана арнап, дұға қылатын. Ал қашан (Аллаһ) оларды құрлыққа шығарған кезде ғана (Оған) серік қататын»* (Ғанкәбут, 65) және *«Қашан оларды бұлттар секілді толқындар орап алса, амалдарын Аллаһқа ғана арнап, дұға қылады. Ал егер оларды құрлыққа шығарса, олардың арасында үнемділік танытатындар (сөзінде тұрып, шүкір ететіндер) бар. Біздің аяттарымызды мақтаншақ кәпір ғана жоққа шығарады»*,—деді (Лұқман, 32). Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам)

соғысқан мүшріктер кеңшілік жағдайда Аллаһқа және Одан басқаларға дұға жасайтын. Алайда қиналған кезде бір Аллаһтан ғана сұрап, «тәңірлерін» ұмытып кететін. Ал қазіргі кездің мүшріктері болса, кеңшілікте де, таршылықта да Аллаһтан басқаларға дұға жасайды. Сәл қиналып қалса, «Ей, Расулұллаһ! Ей, Хусейн!» деп шыға келеді. Бірақ бұны түсініп жатқандар қайда?! **Екіншіден**, бұрыңғылар Аллаһпен қатар Оған жақын болғандардан тілейтін: не пайғамбардан, не періштеден, не әулиеден, тым болмаса Аллаһқа бойсұнып, күнә жасамайтын тас не ағаштан тілейтін. Қазіргілер болса Аллаһпен қатар ең бұзық адамдардан тілеуі мүмкін. Жақсы кісіге Аллаһқа қарсы шықпайтын тас не ағашқа ұқсас нәрселерге табыну азғындығы мен бұзықтығы әшкере көрініп тұрған кісілерге табынудың күнәсінен жеңіл емес пе? **Үшіншіден**, Пайғамбардың ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) заманындағы мүшріктердің ширк қосуы тек «улуһия» тәухидінде болып, «рубубия» тәухидінде болмаған. Ал қазіргілердің серік қосуы болса бұдан мүлдем өзгеше. Олар Аллаһқа «улуһия» тәухидінде серік қосқаны секілді, «рубубия» тәухидінде де көптеп серік (ортақ) қосады. Мысалы, олар табиғат болмысты басқару, тірілту, өлтіру және басқа да істерді атқарады деп сенеді. Мен сөзімді жоғарыда айтылғаннан түсінетін өте маңызды бір мәселемен тәмәмдағым келеді. Ол тәухидтің міндетті түрде жүректің сенуімен, тілдің айтуымен және дене мүшелерінің тиісті амалдарды орындауымен жүзеге асуы. Егер адамда

осының бірі болмаса, ол мұсылман бола алмайды. Бір адам тәухидті біліп, тиісті амалдарды жасамаса, Перғауын және Ібіліс сияқты қасарысқан кәпір болады. Осы мәселеде көптеген адамдар «Бұл шындық, бірақ біз оны істей алмаймыз, оны біздің елде, біздің жерде жасауға болмайды, біз олармен кесірі тиюінен сақтанып, келісімге келуіміз керек» деп қателеседі. Ол бейшара күпірлік басшыларының көбі шындықты білсе де, оны белгілі бір себептермен ғана тәрк ететінін қайдан білсін? Аллаһ тағала айтқандай: **«Олар Аллаһтың аяттарын азантай бағаға айырбастан, Оның жолынан тосылды. Олардың істегендері неткен жаман!»** (Тәубе, 9).

Кімде-кім тәухидке сырттай амал жасап, оны түсінбесе әрі жүрегімен сенбесе, жағдайы кәпірден де жаман мұнафиқ болады, өйткені Аллаһ тағала: **«Расында, мұнафиқтар тозақтың ең төменгі қабатында болады»**,—деген (Ниса, 145).

Егер адамдардың сөздерін байқасаң, саған мына мәселе айқындалады: Шындықты біліп, ол бойынша амал жасауды Қарун секілді «байлығым азаяды» деп қорыққаннан, Һәман сияқты «беделім түсіп кетеді» деп немесе Перғауын сияқты «патшалығымнан айырылам» деп тәрк еткенін көресің. Енді кейбіреулер болса мұнафиқтар сияқты сырттай амал жасағанымен іштерінен сенбейді. Егер олардан «жүрегіңмен кімге сенесің?» деп сұрасаң, не айтарын өздері де білмейді.

Енді сен Аллаһтың кітабынан екі аятты жақсылап түсініп алуың керек: **Бірінші аят:** Жоғарыда келтірілген, **«Үзір айтпаңдар (сылтауратпаңдар)! Сендер иман келтіргендеріңнен кейін кәпір болдыңдар»** аяты (Тәубе, 66). Егер сен Пайғамбармен ^(саллаллаһу ʿәләйһи уа саллам) бірге Византия империясына қарсы жорыққа шыққан бір топ кісілердің қалжың түрінде айтқан сөзі себепті кәпір болып кеткендігін білсең, сен үшін мал-дүниесінің кемуінен немесе билігінің қолдан кетуінен, не болмаса беделінен айырылуынан қорқып, күпірлік сөзін айтқан және күпірлік амалын жасаған адамның күнәсі осыны қалжындап істеген кісінің күнәсінен ауыр екені анықталады. Өйткені қалжындаушы айналасындағыларды күлдіру үшін тілімен айтса да, көбінесе жүрегімен сенбейді. Ал бір жаратылғаннан қорқып немесе одан келетін белгілі бір пайданы көздеп, күпір сөзін айтқан және оған амал жасаған кісі шайтанның аятта **«...шайтан сендерге кедейшілікті уәде етіп, арсыздыққа бұйырады»** (Бақара, 268) делінген уәдесін шындыққа шығарып, келесі бір аятта шайтанның: **«Бұл шайтан өз достарын қорқытады»** (Әлі Ғыман, 175) деп сақтандырғанынан қорыққан болады әрі ол Аллаһтың **«Аллаһ сендерге Өз тарапынан кешірім әрі кеңшілік уәде етеді»** (Бақара, 268) деп уәде еткеніне сенбеген болады да, Оның (Аллаһтың) **«Олардан қорықпаңдар, егер мүмін болсаңдар Менен ғана қорқыңдар»** (Әлі Ғыман, 175) деп сақтандырғанынан қорықпаған болады. Осы халде болған адам Рахманның досы болуға лайық па әлде шайтанның досы болуға лайық па?

Екінші аятта Аллаһ тағала: «Кімде-кім Аллаһқа иман келтіргеннен кейін, жүрегіндегі иман орнықты болып (күпірлік сөзін) айтуға мәжбүрленсе,

кәпір болмайды (діннен шықпайды). Бірақ жүрегін күпірлікке ашса, оларға Аллаһтан қатар әрі оларға зор азап болады»,—деген (Нәхил, 106).

Аллаһ осы кісілердің ішінен жүрегі иманмен орныққан, бірақ зорлықпен күпірлік сөзін айтқандардың ғана үзiрiн қабыл етедi. Олардан басқасы иман келтiргеннен кейiн кәпiр болады. Мейлi олар оны бiрер зияннан қорқып айтсын, не бiрер пайданы көздеп айтсын, мейлi қолынан билiктiң кетуiнен қорқып айтсын не беделiнен айырылуынан қорқып айтсын, мейлi отанына, бала-шағаларына не жақындарына не мал-мүлкiне болысып айтсын, мейлi қалжындап не басқа бiр мақсатта айтсын, мәжбүрленгенi болмаса, басқа барлық жағдайда дiннен шығады. Аят та соны мақұлдайды. Адам бiр сөздi айтуға не бiр iстi жасауға мәжбүрленуi мүмкiн. Бірақ жүрегімен сенуге оны ешкiм мәжбүрлей алмайды. Аллаһ тағала: **«(Бұл азаптың себебi) олар дүние өмiрiн ақыреттен артық көрдi. Аллаһ кәпiр қауымды тура жолға салмайды»,**—деген (Нәхил, 107).

Аллаһ тағала азаптың себебi сенiм-иғтиқад, бiлместiк және дiндi жек көру немесе күпiрлiктi жақсы көру емес, оның себебi—тек дүниелiк үлестi жақсы көру әрi мұнысы оның дiнiне керi әсерiн тигiзгенi екенiн анық көрсеттi. Аллаһ жақсы бiледi.

Осы сөздерден кейiн—Аллаһ сенi тура жолға салсын—Раббыңа тәубе етiп, Оған бойсұна қайтудың және ұстанған терiс көзқарастарыңнан арылу уақыты келген сияқты. Бұл—өзiң естiгенiңдей, өте қатерлi де, аса маңызды мәселе.

Абдуннәби: Иә, мен Аллаһтан кешiрiм сұрап, Оған тәубе етемiн. Мен Аллаһтан басқа құдай жоқ және Мұхаммед Аллаһтың елшiсi екенiне куәлiк беремiн. Мен осыған дейiн табынып келген Аллаһтан өзге барлық нәрседен бас тартамын және iлгерiде iстеген күнәларым үшiн үзiрлерiмдi қабыл алып, кеңшiлiк етуiн сұраймын. Әрi маған рақым-шапағат етiп, есiркеуiн сұраймын. Аллаһтан менi дұрыс ақидаға (тәухидке) берiк етiп, Өзiмен кездескенге дейiн осы жолдан танбауымды тiлеймiн. Саған да, бауырым Абдуллаһ, осы адал насихатың үшiн Аллаһ разы болсын, өйткенi дiн—насихат; және менiң терiс iстерiмдi айтып, қателерiмдi түзегенiңе рақмет! Ал есiмiме келсек, мен оны «Абдуррахман» деп өзгертудi ұйғардым. Сондай-ақ iшiмдегi ұстанымдарымды түзеп бергенiң өте жақсы болды. Әйтпесе, сол терiс сенiмдерiммен дүниеден өтiп, Аллаһтың алдына барғанда ешқашан азаптан құтыла алмас едiм. Ендi мен сенен соңғы өтiнiш ретiнде көп адамдар қателесiп жасайтын, тыйым салынған нәрселердi еске салуыңды өтiнемiн.

Абдуллаһ: Оқасы жоқ, жарайды. Ендеше, құлақ асып, мұқият тыңда:

* Сенiң ұраның әркез Құран Кәрiм немесе сүннеттен келiсiлмеген мәселенi көтерiп фитна қозғау және бұрмалау мақсатында сол келiсiлмеген мәселеге iлесу болып қалмасын. Шын мәнiнде, оның мағынасын Аллаһтан басқа ешкiм бiлмейдi. Сондықтан сенiң ұраның бiлiмi мықты болғандардың ұранындай болуы керек. Олар мағынасы анық емес аяттарға қатысты **«Бiз сендiк, бәрi де Аллаһтан»** дейдi. Ал даулы мәселелерге қатысты Пайғамбардың **«салпаллаху (салпаллаху ʿәлайһи уа саллам): «Күмәндi болғанды қойып, күмәнданбағаныңды ал»,**—дегенiн (Ахмад, әт-Тирмизи);

«Кім күмәнді нәрселерден сақтанса, дінін және ар намысын таза ұстаған болады, ал кім күмәнді нәрселерге түссе, харамға түскен болады» (әл-Бұхари, Муслим);
«Күнә кеудеңде қозғалып, оның адамдарға әшкере болғанын ұнатпауың» (Муслим)
және *«Жүрегіңнен сұра және өзіңнен сұра (үш рет): ізгілік—нәпсің орныққан (жайбарақаттық тапқан) нәрсе. Ал күнә—ішіңде қозғалып, кеудеде тұрақтай алмаған нәрсе. Сен адамдардан сұрап, адамдар сенен сұраса да»*

(Ахмад)—деген сөздеріне амал қылады.

* Көңіліңнің тартқанына (нәпсі қалауына) еруден сақ бол, өйткені Аллаһ тағала:
«Көңілі тартқанды өзіне құдай етіп алғанды көрдің бе?» (Фұрқан, 43)—деп, бізді одан сақтандырған.

* Бір адамдарға не көзқарастарға немесе аталар ұстанған жолға ес-түссіз қатып қалудан сақ бол, өйткені бұл адам мен ақиқаттың арасына тосқауыл болады. Шын мәнінде, ақиқат—мүміннің жоғалтқаны, оны қай жерден тауып алса, ол өзінікі. Аллаһ тағала: *«Қашан оларға Аллаһтың түсіргеніне еріңдер делінсе, олар: «Аталарымыздың қайсы жолға ергенін көрсек, соған ереміз», - дейді. Сонда аталары ақылдарын істетпеген, тура жолды таппаған біреулер болса (олар қайтеді)?»*,—деген (Бақара, 170).

* Кәпірлерге ұқсама, өйткені кәпірлерге еліктеу кез келген бәлекеттің басы. Пайғамбарымыз (^{саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам}): *«Кімде-кім бір қауымға ұқсаса солардан болады»*,—деген (Әбу Дауд).

* Аллаһтан басқаға тәуекел етпе, өйткені Аллаһ тағала: *«Кім Аллаһқа тәуекел етсе, Ол (Аллаһ) оған жеткілікті»*,—деген (Талак, 3).

* Бір жаратылған саған Аллаһқа қарсы келуді (күнә жасауды) бұйырса, оған бағынба. Пайғамбар (^{саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам}): *«Жаратушы тыйым салған істе жаратылғанға бағынуға болмайды»*,—деген (әт-Тирмизи).

* Аллаһ туралы жаман ойлы болудан сақтан, өйткені Аллаһ тағала құдси хадисте: *«Мен құлымның ойлағанындай боламын»*,—деген (әл-Бұхари, Муслим).

* Жамандықты алдын ала қайтару мақсатында немесе жамандыққа тап болғаннан кейін одан арылу үшін жүзік, білезік не жіп тағушы болма.

* Көздің тимеуі үшін тұмар тақпа, өйткені ол—ширк. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам}): *«Кім бір нәрсе тағып алса, соған жүзінген (арқа сүйеген) болады»*,—деген (әт-Тирмизи).

* Ағаш, тас, ескерткіштер не бір құрылыстарды теберік етпе, өйткені ол—серік қосу.

* Бір нәрсені ырымдаушы болма, бұл әрекет ширкке жатады. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам}): *«Ырым ету—ширк»*,—деп үш қайтара айтқан (Ахмад, Әбу Дауд).

* «Ғайыпты білеміз» деп жар салған немесе газеттерде болжам беруші, біреуді бақытты біреуді бақытсыз қыла аламыз деп (өздерін жарнамалаған) сиқыршылар мен жұлдызнамашыларға сенуден сақ бол. Оларға сену—ширк. Жасырын (ғайып) нәрселерді Аллаһтан басқа ешкім білмейді.

* Жаңбырдың жауғанын жұлдыздармен немесе айлармен байланыстырма. Олай жасау—ширк. Жаңбыр Аллаһтың қалауымен жауады.

* Ант етілетін нәрсе не екеніне қарамастан, Аллаһтан басқа нәрсемен ант беруден сақ бол. Мысалы, Пайғамбардың атымен, не аманатпен, не ар-

намыспен, немесе кепілдікке берген нәрсемен, немесе өмір сияқты нәрселермен ант беру. Өйткені ондай анттар ширк. Хадистердің бірінде: **«Кімде-кім Аллаһтан басқа нәрсемен ант берсе, күпірлік немесе ширк жасаған болады»** деп айтылған (Ахмад).

* Заманға тіл тигізуден, күнді, суықты немесе ыстықты тілдеуден қатты сақтан. Өйткені оларға тіл тигізу—оларды жаратқан Аллаһқа тіл тигізу болып есептеледі.

* Егер саған өзің ұнатпаған бір іс жетіп келсе, «егер де былай болғанда еді...» деген сөзді айтушы болма. Өйткені ол шайтанның амалын ашып береді. Сонымен бірге ол Аллаһтың тағдыр еткеніне наразылық білдіру болады. Бірақ сен «Аллаһ осылай тағдыр етіпті, Аллаһ қалаған ісін қылады» дегін.

* Қабірлерді құлшылық орны етіп алушы болма, өйткені ішінде қабірі бар мешітте намаз оқуға болмайды. Айша (^{Аллаһ оған}_{разы болсын}) риуаят еткен хадисте Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху}_{‘әләйһи уә саллам}) жантәсілім етер сәтте: **«Яһудилер мен христиандарға пайғамбарларының қабірлерін құлшылық орындары етіп алғаны үшін Аллаһтың лағынеті болсын!»**—деп, олардың істегенінен сақтандырған еді. Айша (^{Аллаһ оған}_{разы болсын}): «Егер сол сөз болмағанында, (адамдар) оның қабірін ерекше етіп қояр еді»,—деген (әл-Бұхари). Және бір хадисте ол (^{саллаллаху}_{‘әләйһи уә саллам}): **«Сендерден ілгері өткен үмбеттер пайғамбарлары мен әулиелерінің қабірлерін құлшылық орындары етіп алған. Қабірлерді құлшылық орны етіп алушы болмаңдар. Мен сендерді одан қайтарамын»**,—деген (Әбу Ауана).

* Пайғамбардың (^{саллаллаху}_{‘әләйһи уә саллам}) өзімен немесе оның үмбетінен болған ізгі кісілермен уәсила етуге қызықтыру үшін жалғаншылар ойдан шығарып, Пайғамбарға (^{саллаллаху}_{‘әләйһи уә саллам}) таңылған хадистерге сенбе. Сондай хадистердің бірінде: «Менің құрметімді уәсила етіп дұға қылыңдар. Өйткені менің құрметім Аллаһтың алдында өте үлкен» деп айтылса, енді бірінде: «Егер жағдайларың нашарласа (бастарыңа күн түссе), қабірдегілерге жалыныңдар»; «Аллаһ әрбір әулиенің қабіріне адамдардың қажеттерін өтейтін періштені бекітіп қояды»; «Егер сендердің бірің тас туралы жақсы ойда болса, ол оған пайдасын тигізеді» деп айтылады. Бұдан басқа да көптеген жалған хадистер бар.

* Пайғамбардың туылған күні (мәуліт), Исра және Миғраж кеші және т.б. осы секілді «діни рәсімдер» деп аталып қалған мерекелерге қатысудан қатты сақтан. Өйткені ондай мерекелер дінге енгізілген, ешбір негізі жоқ істер (бидағаттар), оған Пайғамбардан (^{саллаллаху}_{‘әләйһи уә саллам}) және Пайғамбарды (^{саллаллаху}_{‘әләйһи уә саллам}) бізден де жақсы көрген сахабарлардан келген ешбір дәлел жоқ. Сахабалар ізгі амалдарға бізден де көп ұмтылатын. Егер онда бірер жақсылық болғанда, оны бізден бұрын жасайтын еді.

«Лә иләһа илләллаһ»
куәлік сөзін айту, яғни «Аллаһтан
басқа құдай жоқ» деп куәлік беру

Бұл сөз екі тіректен тұрады: 1) «Лә иләһа» Аллаһтан басқа біреудің құлшылық қылынуға лайық екенін жоққа шығару (нәфи); **2) «Илләллаһ»** құлшылықтың барлық түрлері тек Аллаһқа лайық екенін бекіту (исбат). Аллаһ тағала: «Ибраһимнің өз әкесіне және қауымына (еліне): *«Мен сендердің табынгандарыңнан бездім, бірақ өзімді жаратқан Аллаһқа (құлшылық етемін). Ол мені тура жолға салады»*,—деген (Зүһруф, 26-27).

Аллаһқа құлшылық жасаудың өзі жеткіліксіз. Тек барлық құлшылық бір Аллаһқа ғана арналуы тиіс. Сондықтан тәухидтің дұрыс (әрі толыққанды) болуы үшін Аллаһты құлшылықта бір деп білумен қатар ширк және ширк жасаушылардан аулақ болу керек. Әуелдегі ғұламалардан жеткен сөздердің бірінде «Жәннаттың кілті—Лә иләһа илләллаһ» делінген. Сонда әрбір «Лә иләһа илләллаһ» деп айтқан кісі жәннатқа кіруге лайықты ма?

Уаһб ибн Мунаббихке (Аллаһ рақым оған өтсін): «Лә иләһа илләллаһ» жәннаттың кілті емес пе?» деп айтылғанда, ол: «Әлбетте, солай, бірақ кез келген кілттің тістері болады. Тістері бар кілтті алсаң ғана есік ашылады, әйтпесе, ашылмайды»,—деп жауап берген.

Пайғамбардан (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) көптеген хадистер риуаят етілген болып, оның барлығы бұл кілттің тістерін түсіндіреді. Мысалы, ол (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) былай деген: *«Кімде-кім «Лә иләһа илләллаһты» ықыласымен айтса...»* немесе *«Лә иләһа илләллаһты» шын жүрегімен айтса»; «ол сөзді жүрегімен рас екенін біліп айтса»* деген хадистерден жәннатқа кірудің «Лә иләһа илләллаһтың» мағынасын білу, өлгенше оған берік болу, ол куәліктің қамтыған мән-мазмұны бойынша амал қылу және бұдан басқа да нәрселермен тығыз байланысты екенін көреміз.

Ғұламалар көптеген дәлелдерден «Лә иләһа илләллаһ» куәлігінің шарттарын белгілеген. Бұл сөздің оны айтқан кісіге пайдасын тигізуі және оның жәннатқа кіруі үшін келесі шарттар толық орындалып, осыған кедергі болатын барлық тосқауылдар жойылуы тиіс.

Ол шарттар әлгі кілттің тістері болып, төмендегі нәрселерден тұрады:

1. Білім (әл-ъилм). Әрбір сөздің мағынасы бар. Сондықтан ең алдымен «Лә иләһа илләллаһ» мағынасын толық білу керек. Ол дегеніміз—Аллаһтан басқа біреудің құлшылыққа лайық екенін жоққа шығарып, барлық құлшылық тек Аллаһқа ғана лайық екенін бекіту, яғни Аллаһтан басқа лайықты түрде құлшылық қылынатын ешкім жоқ. Аллаһ тағала: *«Бірақ біле тұрып ақиқатқа куәлік бергендер басқа (солар ғана шапағат ете алады)»*,—деген (Зүһруф, 86). Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам): *«Кім Аллаһтан басқа құлшылық қылынатын құдайдың жоқ екенін біліп қайтыс болса, жәннатқа кіреді»*,—деген (Муслим).

2. Айқын сенім (әл-яқин). Куәлік беруші кісі бұл сөздің мазмұнына нақты сенуі тиіс, өйткені бұл сөз күдік, күмән (жорамал) және екіойлы болуды қабылдамайды. Керісінше, ол айқын сенімге негізделіп айтылуы керек. Аллаһ

тағала мүміндерді сипаттап: *«Нағыз мүміндер—Аллаһқа және Оның елшісіне иман келтіргеннен кейін күмәнданбастан Аллаһтың жолында малдары және жандарымен күрескендер. Міне, солар (сөздерін істерімен растаған) шыншылдар»*,—деген (Хұжрат, 15). Бұл сөзді тілмен ғана айта салу жеткіліксіз, оған міндетті түрде жүректе айқын сенім болуы керек. Олай болмаған жағдайда бұл анық мұнафықтық болады. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ʔаләйһи уә саллам): *«Мен Аллаһтан басқа құдай жоқ екеніне және өзімнің Оның елшісі екеніме куәлік беремін, қайсыбір пенде бұл сөзге күмәнданбастан Аллаһпен кездессе, жәннатқа кіреді»*,—деген. (Муслим)

3. Бұл сөзді қабыл алу (қабылдау, әл-қабул). Егер оны біліп, оған сенсе, осындай айқын білімнің әсері болуы керек. Әрбір мұсылман осы сөз қамтыған мағынаны жүрек және тілмен қабыл алуы керек. Кімде-кім тәухид үндеуін қайтарып, оны тәкаппарлық, қасарысқандық немесе көреалмаушылық себепті қабыл алмаса, кәпір болады. Аллаһ тағала куәлікті тәкаппарлықпен қабылдамаған кәпірлер туралы: *«Шын мәнінде, қашан оларға «Аллаһтан басқа құдай жоқ» делінсе, олар өздерін жоғары санайды»*,—деген (Сафғат, 35).

4. Бұл куәлікке толық бағыну (әл-инқияд). Бұл иманның шынайы түрде жүзеге асуы және оның іс жүзіндегі көрінісі. Ол Аллаһтың бұйрықтарын орындау және Ол тыйған нәрселерді тәрк ету арқылы іске асады. Аллаһ тағала: *«Кімде-кім жақсылық жасаған күйде жүзін Аллаһқа бағындырса, берік тұтқадан ұстанған болады. Барлық істердің соңы Аллаһқа қайтады»*,—деген (Лұқман, 22). Міне, бұл—толық бағынғандық.

5. Шыншылдық (әс-сыдқ). Яғни ол сөздің рас екеніне сеніп айту. Бұл өтірікке қайшы. Кімде-кім оны құр тілімен айтып, жүрегінде өтірік деп білсе, мұнафық болады. Аллаһ тағала мұнафықтарды айыптап: *«Олар тілдерімен жүректерінде жоқ нәрсені айтады»*,—деген (Фатх, 11).

6. Сүйіспеншілік (әл-махабба). Әрбір мүмін бұл сөзді, ол бойынша амал жасауды және оны айтып, істерінде басшылыққа алатындарды жақсы көреді. Пенденің өз Раббысын жақсы көргенінің дәлелі—Аллаһқа деген махаббатын көңіл қалауына қайшы келсе де, жоғары қоюы, Аллаһты және Пайғамбарды (^{саллаллаху} ʔаләйһи уә саллам) дос тұтқандарды дос тұтуы, Оған қарсы болғандарды жау деп білуі, Аллаһтың елшісіне (^{саллаллаху} ʔаләйһи уә саллам) ілесіп, оның жолымен жүруі және ол көрсеткен тура жолды қабыл алуы.

7. Ықылас (әл-ихлас). Бұл—сөзді тек Аллаһтың дидарын қалап айту. Аллаһ тағала: *«Олар тура жолдан ауытқымай барлық амалдарын Аллаһқа арнауға, намазды толық оқуға, зекетті беруге бұйырылған»*,—деген (Бәйина, 5). Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ʔаләйһи уә саллам): *«Расында, Аллаһтың дидарын қалап, «Лә иләһа илләллаһ» деп айтқан кісіні Аллаһ отқа харам етті»*,—деген (әл-Бұхари).

**«Мухаммадур-расулуллаһ»
куәлік сөзін айту, яғни «Мұхаммед
(саллаллаху ғаләйһи уа саллам) —
Аллаһтың елшісі» деп куәлік беру**

Қайтыс болған адам қабірге түскенде үш нәрсе туралы сұралады. Жауаптарды дұрыс берсе, қабір азабынан құтылады, ал сынақтан өте алмаса, азапқа салынады. Ол сұрақтардың бірі «Пайғамбарың кім?» деген сұрақ. Алайда ол сұраққа жауап беру тек бұл өмірде оның шарттарын орындап, оған берік болғандарға ғана нәсіп болады және көкейіне түсіріледі. Сондай-ақ бұл сөз оны айтқан кісіге мал-мүлік пен бала-шаға пайда бермейтін күні өз пайдасын тигізеді. Ол шарттар төмендегідей:

1. Пайғамбардың ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам) бұйрықтарына бағыну. **Пайғамбарға бағынуды бізге Аллаһтың Өзі бұйырып: «Кім пайғамбарға бағынса, Аллаһқа бағынған болады»** (Ниса, 80); «(Ей, Мұхаммед! Оларға): **«Егер Аллаһты жақсы көрсеңдер маған бағыныңдар, сонда Аллаһ сендерді жақсы көреді» (де)**»,—деген (Әлі Ғыман, 31). Жәннатқа кіру Пайғамбарға ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам) бағынумен тікелей байланысты, өйткені Аллаһтың елшісі ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам): **«Өздері кіруді қаламағандардан басқа барлық үмбетім жәннатқа кіреді»**,—дегенде, сахабалар: «Кім жәннатқа кіруді қаламайды?»—деді. Сонда Аллаһтың елшісі ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам): **«Кім маған бағынса, жәннатқа кіреді. Ал кім бағынбаса, жәннатқа кіруді қаламағаны сол»**,—деген (әл-Бұхари). Пайғамбарды ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам) жақсы көрген адам міндетті түрде оған бағыну керек, өйткені бағыну—жақсы көргендіктің нәтижесі (жемісі) әрі оның (жақсы көрудің) іс жүзіндегі дәлелі.

2. Пайғамбар ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам) жеткізген хабарларды рас деп білу. Пайғамбардан ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам) жетіп, растығы анықталған хабарды нәпсісі не жалаң ойы себебінен өтірікке шығарған адам Аллаһты және Оның елшісін өтірікке шығарған болып табылады. Өйткені Пайғамбар ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам) «мағсум» (күнә және қатеден пәк), оның қателесуі немесе өтірік айтуы мүмкін емес. Бұл туралы Аллаһ тағала: **«Ол өз ойынан сөйлемейді»**,—деген (Нәжім, 3).

3. Ол тыйған нәрселерден тыйылу. Бұған ең ауыр күнә ширктен бастап, оған басқа ауыр және кіші күнәлар мен жағымсыз іс-әрекеттер кіреді. Мұсылман өз Пайғамбарын ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам) жақсы көрген сайын иманы күшейеді. Иманы күшейсе, Аллаһ оған ізгі амалдарды жақсы көрсетіп, күпірлік, бойсынбау және күнә жасауды жеккөрінішті қылады.

4. Аллаһқа тек ол заң етіп бекіткен нәрселер арқылы құлшылық жасау. Құлшылықтың негізі сақтық. Аллаһқа арналған құлшылықтар тек Пайғамбар ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам) әкелген нәрселерге негізделіп жасалуы керек, өйткені Аллаһтың елшісі ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам): **«Кім біздің дінімізде болмаған бір амалды жасаса, ол қабыл болмайды»**,—деген (Муслим).

Қорытынды: Пайғамбарды ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам) және ол әкелген нәрселерді жақсы көрудің міндетті амал (уәжіп) екенін біл. Пайғамбар ^(саллаллаху ғаләйһи уа саллам)

әкелген бір нәрсені жек көрген адам оны істесе де, діннен шығады. Оны тек жақсы көрудің өзі жеткіліксіз. Ол біздің ең жақсы көргеніміз болып, біз оны өзімізден де артық көруіміз керек. Өйткені адам бір нәрсені жақсы көрсе, оны және онымен келісуді бәрінен жоғары қояды. Пайғамбарды ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) шынымен жақсы көрген кісіден осы махаббаттың белгілері, оны сөз және іс жүзінде үлгі тұтып, сүннетіне ілесу, кеңшілік пен таршылықта, жақтырса да жақтырмаса да оның бұйрықтарын орындап, тыйым салғандарынан аулақ болу, ол үйреткен әдептерді басшылыққа алу арқылы көрініп тұрады. Бойсұну мен ілесу осы махаббаттың жемісі, ол екеуінсіз шынайы махаббаттың болуы мүмкін емес. Пайғамбарды ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) жақсы көрудің көптеген белгілері бар. Олар: оны көп еске алу, оған салауат айту, өйткені кім бір нәрсені ұнатса, оны еске алуды көбейтеді. Сонымен қатар онымен кездесуді аңсап, сағыну (әрбір ғашық болған өз сүйіктісімен кездесуді сағынады) және аты аталғанда оны ұлықтап, құрметтеу. Исхақ ибн Раһауейһ (^{Аллаһ оған рақым етсін}): «Пайғамбардың ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) сахабалары (ол кісі дүниеден өткеннен кейін) оны еске алса, өздерін төмен ұстап, терілері тітіркенетін және жылайтын еді»,—деген. Сол белгілерге оның жақсы көргенін жақсы көріп, оған дұшпандық қылғандармен дұшпан болу, оның сүннетіне теріс амал жасап дінге жаңалық енгізген бидағатшылар мен мұнафиқтардан аулақ жүру; ол өзі жақсы көрген отбасы мүшелерін, жұбайларын, мұһажір және ансарлардан болған сахабаларды жақсы көру, оларды жау тұтқандарды өзіне жау деп біліп, оларды жек көргендерді жек көру; оның көркем мінез-құлықтарына еліктеу, өйткені ол мінез тұрғысынан адамзаттың ең абзалы, Айша анамыз (^{Аллаһ оған разы болсын}) ол туралы: «Мінезі Құран еді»,—деп айтқан. Мағынасы «Ол өзіне Құранда келген бұйрықтарды орындауды міндеттеген».

Енді Пайғамбар ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) **сипаттарына келсек:** Ол адамдардың ең батылы еді. Оның батылдығы соғыс қайнаған кезде ерекше түрде көрінетін. Ол адамдардың ең жомарты, ең қолы ашығы, мәрті еді әрі ол Рамазан айында өте жомарт болатын. Ол адамзат үшін ең адал, ең жұмсақ адам еді. Ол ешқашан жеке басы үшін кек қайтармайтын, ол Аллаһтың бұйрығын орындауда адамдардың ең мықтысы-тұғын. Сонымен қатар ол адамдардың ең кішіпейілдісі және ұялшақтығы пәк қыздың ұялшақтығынан артық болған. Ол өз үй-іші үшін адамдардың ең қайырлысы және адамдар үшін ең мейірімді адам еді. Пайғамбарымыздың ^(саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) бұдан да басқа көптеген сипаттары бар.

ТАХАРАТ (ТАЗАЛАНУ)

Намаз – ислам тіректерінің екіншісі, ол тазаланусыз дұрыс болмайды. Тазалану сумен, немесе топырақпен болады.

Судың түрлері: 1.Таза су, ол – өзі таза әрі өзгені тазартушы. Ол дәретсіздікті кетіреді әрі нәжістен тазартады. 2.Нәжіс су, ол –нәжіс араласқан аз су әрі нәжіспен түсі, немесе дәмі, немесе иісі өзгерген көп су.

Ескерту: Су мөлшері аз болса, онда оған нәжіс араласумен ол бірден нәжіс суға айналады. Ал су мөлшері көп болса, онда оған нәжіс араласумен не дәмі, не түсі, не иісі өзгерген жағдайда ғана ол су нәжіс суға өзгереді. Су көлемі шамамен 210 литрден асса, онда ол көп су деп саналады.

Ыдыстар: Барлық ыдыстардың түрлері таза әрі оларды пайдалануға болады, тек алтын мен күмістен жасалған ыдыстарды пайдалануға рұқсат емес. Осы екеуінен жасалған ыдыспен дәрет алған жағдайда дәрет алушының дәреті дұрыс деп есептелінеді, бірақ ол күнәһар боп саналады. Кәпірлердің ыдыстары мен киімдерін пайдалануға рұқсат, тек олардың нәжіс екенін білген жағдайда болмайды.

Өлексенің терісі: Ол – барлық жағдайда нәжіс болады. Өлексе екі түрлі болады: 1.Еті желінбейтін хайуандардың өлексесі. 2.Еті желінетін, бірақ шарифат бойынша сойылмай өліп қалған хайуандардың өлексесі. Егер осылардың терісі иленсе, оны сұйық нәрселерге емес, құрғақ заттарды сақтауға пайдалануға рұқсат.

Нәжістен тазалану: Ол – үлкен не кіші дәреттен кейін адам баласының алды мен артынан шыққан нәжістен тазалану. Егер сумен тазаланса, онда ол «истинжә», ал тас, немесе қағаз, тағы да басқа сол сияқты заттармен тазаланса, онда ол «истижмәр» деп аталады. Истижмәр дұрыс болу үшін ол таза, нәжіс тазалауға рұқсат етілген, тазалайтын, желінбейтін нәрсемен болуы керек. /Яғни нәжіс нәрсемен, тазалануға рұқсат етілмейтін нәрселермен, нәжісті кетірмейтін, желінетін нәрселермен истижмәр қылуға болмайды/ Әрі истижмәр кемінде үш таспен болады. Истинжә, немесе истижмәр – үлкен дәрет пен кіші дәрет алған жағдайда адамның алды мен артынан не шықса да уәжіп.

Үлкен не кіші дәреттен кейін нәжіспен қалуға рұқсат жоқ. Су көздеріне, немесе адам жүретін жолға, немесе адамдар отыратын көлеңкелі жерлерге, немесе жеміс ағаштарының түбіне, сондай-ақ ашық далада құбылаға қарап дәрет сындыру харам.

Дәрет сындырушының әжетханаға Аллаһтың аты жазылған нәрселермен кіруі, онда сөйлеуі, қабырғалардың жарықтары, немесе жан-жануарлар мен жәндіктердің індеріне дәрет сындыруы, жыныстық мүшесін оң қолымен ұстауы, үйдің ішінде құбылаға қарап дәрет сындыруы мәкрух болады. Осылар қажет болған жағдайда рұқсат.

Дәрет сындырушы тазалануда су, немесе тас, қағаз пайдаланғанда тақ санмен істеу, сондай-ақ сумен тасты қоса пайдалану мұстахаб болады.

Мисуэк пайдалану: Арак ағашының шыбығы сияқты жұмсақ шыбықпен тіс тазалау – сунна. Әсіресе оны намаздың алдында, Құран оқудың алдында, дәрет алғанда ауыз шаймастан бұрын, ұйқыдан тұрғанда, мешітке, үйге кіргенде,

сондай-ақ ауыз иісі өзгергенде қолданған жөн. Мисуэк пайдаланғанда, дәрет, ғұсыл алғанда оң жатан бастау әрі таза емес нәрселерді кетіруде сол қолды қолдану – сунна.

Дәрет: Оның негіздері: **1.** Бетті жуу, бұған ауыз бен мұрынды шаю да кіреді. **2.** Екі қолды саусақтардың ұшынан бастап шынтақтармен қоса жуу. **3.** Басқа толығымен оған екі құлақты қоса мәсих тарту. **4.** Екі аяқты тобықпен қоса жуу. **5.** Бұларды осы айтылғандай ретпен істеу. **6.** Осы мүшелерді жууда олардың арасын бөлмеу.

Оның уәжіптері: Дәретті «бисмиллях» деп бастау, түнгі ұйқыдан оянған адам дәрет алуда қолын суға салмастан бұрын үш рет жуу.

Дәрет алуда сунна болған істер: Мисуэк қолдану, дәрет алуды екі қолды жуумен бастау, бетті жумастан бұрын ауыз мен мұрынды шаю, ораза ұстамаған кісіге ауыз бен мұрынды терең шаю, қалың сақалды саусақпен аралату, саусақтардың арасын жуу, мүшелерді жууды оң жақтан бастау, мүшелерді екі рет, немесе үш реттен жуу, мұрынға оң қолмен су алып, сол қолмен сіңбіру, мүшелерді сумен ысқылап жуу, дәретті толық алу, дәреттен соң суннаға сай дұға айту.

Дәрет алуда макрух болған істер: Өте ыстық не суық сумен дәрет алу, бір мүшені үш реттен артық жуу, жуылған мүшелерден суды сілкіу, көздің ішін жуу. Ал дәреттен соң мүшелерді сүлгімен сүрту рұқсат.

Ескерту: Ауыз шайғанда ауыз ішінде суды шайқау керек, мұрын шайғанда тек қана қолмен емес суды мұрынға ауамен дем алып кіргізу керек, сол сияқты суды сіңбіргенде оны ауамен шығару керек, бұл екеуі тек осылай еткенде ғана дұрыс болады.

Дәрет алудың сипаты: Жүрекпен ниет етеді, сосын «бисмиллях» дейді, сосын екі қолын жуады, сосын ауыз бен мұрынды шаяды, сосын бетті жуады, /беттің аумағы ұзындығымен бастың әдеттегі шаш өсетін жерінен иекке дейін, енімен құлақтан құлаққа дейін/ сосын екі қолын шынтағымен қоса жуады, сосын басына беттің таусылған жерінен бастап маңдайдан көк желкеге дейін және оған құлақтың астын қоса мәсих тартады әрі екі сұқ саусақпен құлақтардың ішін сулайды әрі бас бармақтармен құлатарының сыртына мәсих тартады, сосын екі аяғын тобықтарымен қоса жуады.

Ескерту: Егер сақал сирек болса, оның астындағы теріні жуу уәжіп болады. Ал егер сақал қалың болса, сол сақалдың сырты жуылады.

Мәсіге мәсих тарту: Мәсі тері және соған ұқсас нәрседен тігілген аяқ киім. Егер ол жүннен жасалса, ол «байпак» деп аталады. Осы екеуіне мәсих тарту тек кіші дәрет алғанда ғана рұқсат. Мәсих тартудың шарттары: **1.** Мәсі, немесе байпақты толық дәрет алғаннан кейін кию, яғни екінші аяқты жуғаннан кейін. **2.** Сумен дәрет алғаннан соң. **3.** Мәсі, немесе байпак жуу парыз болған орындарды толық жабуы. **4.** Киюге рұқсат етілген аяқ киімге мәсих тарту. **5.** Мәсі, немесе байпақтың нәжістен таза болуы.

Сәлде: Оған мәсих тартудың шарттары: **1.** Оған мәсих тартушы ер адам болуы. **2.** Сәлде бастың әдетте жабуы керек жерін жабуы. **3.** Сәлдеге тек кіші

дәретсіздіктен кейін ғана мәсих тарту. **4.** Сәлдеге сумен дәрет алғаннан кейін ғана мәсих тартылады.

Жаулық: Оған мәсих тартудың шарттары: **1.** Оған мәсих тартушы әйел кісі болуы керек. **2.** Жаулық басқа салғанда мойынды қоса жабуы керек. **3.** Жаулыққа тек кіші дәретсіздіктен кейін ғана мәсих тарту. **4.** Жаулыққа сумен дәрет алғаннан кейін ғана мәсих тартылады. **5.** Жаулық бастың әдетте жабуы керек жерін жабуы.

Мәсих тарту уақыты: Сапарда жүрген кісіге /шамамен 85 шақырым/ үш тәулік, үйде жүрген кісіге бір тәулік. Мәсих тарту уақыттың басталуы дәрет алып, аяқты жуып, мәсі кигеннен кейін бірінші дәрет бұзылуынан бастап 24 сағатқа дейін созылады.

Мәсих тарту орны: Аяқтың саусақтарының ұшынан тобықтан жоғарғы жерге дейін, оны саусақтарының арасын ашып тұрып істейді.

Пайдалы ескерту: Кім сапарда болып үйіне қайтса, немесе үйде болып, сапарға шықса, ол үйінде жүрген кісі сияқты мәсих тартады.

Сынған сүйектердің үстінен таңылатын таяқшалар: Бұған мәсих тарту шарттары: **1.** Таяқшаға, яғни гипске шынымен мұқтаж болған жағдайда. **2.** Ол тек сүйектің тек сынған жеріне ғана таңылуы керек. Егер таяқ мұқтаж болған жерден артық жерге таңылған болса, сол артық таңылған жерді шешіп, оны жуу керек. Оны шешсе, денсаулыққа зиян болған жағдайда ғана оны қалдырып, оның үстінен мәсих тартуға рұқсат. **3.** Мәсих тартуды дәрет алу барысында істеу.

Ескертулер: * Абзалы мәсихті оң аяқтан бастап емес, екі аяққа бірдей бір мезгілде тарту. * Мәсінің қонышы мен астына мәсих тартылмайды. * Қайта-қайта мәсих тарту, немесе мәсіні жуу макрух болып табылады. * Сәлде мен жаулықтың көбірек бөлігіне мәсих тартылады.

Дәретті не бұзады? **1.** Үлкен дәрет пен кіші дәрет сындыру орындарынан жел, былазық (мәни) сияқты таза болсын, не сідік, сұйық (мәзи) сияқты нәжіс болсын шығатын нәрселер. **2.** Ұйқы, немесе талып қалумен ақылдың кетуі. Тек түрегеп тұрған күйі, не отырған күйі ұйықтаған жеңіл ұйқы дәретті бұзбайды. **3.** Сідік, немесе одан үлкені әдетте шығатын жерден емес басқа жерден шығуы. **4.** Сідік, және одан үлкенінен басқа нәжістердің денеден көп мөлшерде шығуы. Мәселен, көп қанның шығуы секілді. **5.** Түйе етін жеу. **6.** Жалаңаш жыныстық мүшесін қолмен ұстау. **7.** Ер адам әйел кісінің, немесе әйел кісі ер адамның жалаңаш жыныстық мүшесіне қолы тиіп қозған кезде. **8.** Діннен шықса.

Ескерту: Кімнің дәреті бар немесе керісінше жоқ екені анық болса, сосын дәретінің бар не жоқ екені жөнінде оған бір күмән туса, ол анық нәрсеге сүйеніп, күмәнді тастайды.

Ғұсыл: Оның уәжіп болуы: **1.** Ояу адамнан ләззаттанумен былазықтың (мәнидің) шығуы, немесе ұйқыда жатқан адамнан ләззаттанумен не ләззатсыз-ақ былазықтың шығуы. **2.** Былазық шықпаса да еркек жыныстық мүшесін әйелдің жыныстық мүшесіне кіргізуі. **3.** Кәпір адамның ислам дінін қабылдауы, ол кәпір ислам дінінен шыққан мүртәд болса да. **4.** Етеккір қаны

тоқтағанда. **5.** Босанған әйелдің жатырынан шыққан қан тоқтағанда. **6.** Мұсылман кісі жан тапсырғанда.

Ғұсылдың парыздары: Ғұсыл алу ниетімен бүкіл денені ауыз бен мұрынды қоса сумен жуу.

Ғұсылдың толық болуы мына төменде келтірілген нәрселермен болады:

1. Ғұсыл алуға ниеттенеді; **2.** «Бисмиллях» деп бастайды. **3.** Суы бар ыдысқа қолын кіргізер бұрын екі қолын жуады. **4.** Жыныстық мүшелерін жуады. **5.** Дәрет алады. **6.** Төбесіне үш рет су құяды. **7.** Бүкіл денесіне су тигізеді. **8.** Екі алақанымен денесін ысқылап жуады. **9.** Ғұсыл алуды оң жақтан бастайды.

Дәреті жоқ адамға төмендегі істерді істеуге болмайды: **1.** Құранды ұстау. **2.** Намаз оқу. **3.** Тауап қылу.

Ғұсыл алуға тиіс болған адамға жоғарыда айтылғандарға қоса: **4.** Құран оқу. **5.** Дәретсіз мешітте болуға рұқсат етілмейді.

Ғұсыл алуға тиіс болған адам дәретсіз ұйықтауы макрух. Сондай-ақ ғұсыл алу барысында суды ысырап етуге болмайды.

Таяммұм: Оның шарттары: **1.** Су пайдалану мүмкіншілігі болмаған жағдайда. **2.** Таяммұмды таза, рұқсат етілген, шаңы бар, бастапқы қалпы сақталған, яғни күйдірілмеген топырақпен алу.

Оның негіздері: бүкіл бетті, сосын екі қолды білекке дейін топырақтың шаңымен сүрту, оның тәртібін ретімен істеу, арасын бөлмеу.

Таяммұмды бұзатын істер: **1.** Дәретті бұзатын барлық нәрселер. **2.** Су жоқ болғандықтан таяммұм істеген кісіге судың табылуы. **3.** Таяммұм істеуге негіз болған себептердің кетуі. Мысалы, ауру адамның жазылуы, т.б.

Таяммұмның суннасы: **1.** Үлкен дәретсіздіктен таяммұмды алғанда тәртібін сақтап, арасын бөлмеу. **2.** Оны намаздың соңғы уақытына дейін кешіктіру. **3.** Одан соң дәрет алғаннан соң айтылатын зікірді айту.

Таяммұм алуда макрух болған істер: қолды топыраққа көп рет ұру.

Таяммұм алудың сипаты: Ниет етеді, сосын «бисмиллях» дейді, екі алақанымен топырақты бір рет ұрады, сосын, алдымен, алақанымен бетін сақалымен қоса сипайды, сосын сол қолымен оң қолының іші-сыртын, сосын, керісінше оң қолымен сол қолының іші- сыртын сипайды.

Нәжісті кетіру: Нәжіс екі түрлі болады: **1.** Шошқа сияқты тазалауға келмейтін нәжістер. **2.** Киім, жер сияқты негізі таза нәрселерге жұққан нәжістер.

Ит, шошқа және денесі мысықтан үлкен еті желінбейтін хайуандар мен құстардың өзі, сондай-ақ олардың сідігі, тезегі, тері, сілекейі, сүті, тағы да басқа осылардан бөлінген нәрселер жіне олардың бөлшектері нәжіс болып табылады.

Адам баласының былазығы, тері, сілекейі сүті, маңқасы, әйелдердің жыныстық мүшесінен бөлінген сұйықтық таза болып табылады. Адам баласының зәрі мен тезегінен, сондай-ақ оның жыныстық мүшелерінен шығатын мәзіі, уәдіі мен қан нәжіс болып саналады.

Еті желінетін хайуандардың сідігі, тезегі, тері, сүті, сілекейі, тағы да басқа осылар сияқты олардан бөлініп шыққан нәрселер таза.

Есек, мысық және одан денесі кіші тышқан сияқты адам баласына одан сақтану қиын болған хайуандардың сілекейі, терісі ғана таза.

Адам баласы, балықтар, шегірткелер, сондай-ақ шаян, маса, шыбын сияқты қаны жоқ жануарлардың өлекселерінен басқа өлекселер нәжіс.

Жер, тас сияқты жансыз нәрселер таза.

Пайдалы ескертулер: * Қан, ірің – нәжіс және намазда қан мен іріңнің азғантайы кешіріледі, таза хайуаннан болса. * Екі түрлі қан таза саналады: **1.** Балық. **2.** Сойылған малдың еті мен оның тамырларындағы қан. * Еті желінетін хайуаннан тірідей кесіп алған бір бөлік – нәжіс. * Нәжісті кетіруде ниет ету қажет емес. Сондықтан нәжіс жаңбыр суымен шайылып кетсе, ол таза. * Нәжісті қолмен ұстау, немесе оны аяқпен басу дәретті кетірмейді, тек денеге, киімге жұққан нәжісті кетіру – уәжіп. * Нәжісті кетірудің шарттары: **1.** Таза сумен жуу. **2.** Сығуға болатын нәрселерді жуғаннан соң судан шығарып сығу керек. **3.** Егер жуудың өзі жетпеген жағдайда, онда нәжісті ысу және уқалаумен кетіру керек. **4.** Ит тиген жер жеті рет сумен, сегізінші рет топырақ не сабынмен жуылуы керек.

Ескертулер: * Жердегі нәжіс сідік сияқты сұйық болатын болса, оның өзі, түсі, иісі кеткенше оған су құйылады. Егер жердегі нәжіс адамның тезегі сияқты нәрсе болса, онда оның өзін және оның ізін кетіру керек. * Егер нәжіс судан басқамен кетпесе, онда оны сумен кетіру керек. * Егер нәжіс орны белгісіз болса, сол нәжіс кетті-ау дегенше ол жер жуылуы керек. * Кім нәпіл намаз оқу үшін дәрет алса, сол дәретімен оған парыз намазын оқуына болады. * Ұйықтаған, немесе жел шыққан кісі истинжә (алды-артын нәжістен тазарту) қылмайды, өйткені жел таза, бірақ ол намаз оқуы үшін дәрет алса жеткілікті.

ӘЙЕЛДЕРГЕ ҚАТЫСТЫ ҮКІМДЕР

Әйелдердің табиғи қан үкімдері

Біріншіден: Етеккір және жатырдан аққан басқа қан /истиһада/

Әйелге ең ерте етеккір тоғыз жасында келуі мүмкін, егер әйелде тоғыз жастан ерте қан ақса, онда ол етеккір¹ емес, истиһада² болып саналады. Етеккірдің ең кеш келетін жасының белгілі бір уақыты жоқ.

Етеккір келуі мүмкін болған ең аз уақыт - бір тәулік.

Егер одан аз уақыт қан келсе, онда ол етеккір емес истиһада.

Етеккір келуінің созылуы мүмкін болған ең көп уақыт - он бес күн.

Он бес күннен кейін келген қан истиһада.

Екі етеккір ортасындағы әйелдің тазарған күндерінің ең аз уақыты - он үш күн. Егер одан бұрын қан келе бастаса, онда ол истиһада.

Әйелдерге етеккір келуінің жалғасуы көбінесе 6-7 күн. Әйелдердің етеккірден таза болу уақыты көбінесе 23-24 күн.

Әйелдер жүкті болғанда етеккір келмейді, сол мерзімде олардан аққан қан, не суфра³ (сары сұйықтық), не кудра⁴ (қоңыр сұйықтық) болса барлығы - истиһада.

Әйел етеккірден тазарғанын қалай біледі?

1. Кейбір әйелдер етеккірден тазарғанын қанның тоқтап, ақ сұйықтықтың келуінен біледі. **2.** Ақ сұйықтық⁵ келмейтін әйелдер етеккірден тазарғанын қанның, сосын қоңыр, сары түсті сұйықтықтың тоқтап, құрғақшылықтан біледі.

Әйелдің етеккірден тазарған кезінде оның жыныс мүшесінен бөлінетін нәрселер: Егер ол (сұйықтық) түссіз, немесе ақ жабысқақ болса, онда ол таза. Ал егер ол қан болса, немесе қоңыр, сары түсті сұйықтық болса, онда ол нәжіс, олардың барлығы дәретті бұзады. Егер қанның шығуы жалғасса, онда ол истиһада.

Аналықтан шыққан қоңыр, немесе сары сұйықтық егер етеккірдің алдында, немесе соңында етеккірден бөлінбей бірге келсе, онда ол етеккір болып саналады. Ал осы сұйықтықтар етеккірден бөлек келсе, онда ол истиһада.

¹ **Етеккір** – сау әйелден оның туу себебінсіз келетін табиғи қан.

² **Истиһада** – әйелдің денсаулығына байланысты етеккірдің келу уақытынан тыс қанның келуі. Етеккір мен истиһаданың айырмашылығы: **1.** Етеккір қаны қара түске жақын қанық қызыл түсті, ал истиһада қаны мұрыннан аққан қан сияқты ашық қызыл түсті. **2.** Етеккір қаны қою болады, оның құрамында ұйыған түйіршіктер кездесуі мүмкін, ал истиһада қаны жарадан аққан қан секілді сұйық болады. **3.** Етеккір қанында көбінесе жағымсыз иіс болады, ал истиһада қанынан кәдімгі қанның иісі шығады.

Етеккір кезінде әйелдің жыныс мүшесіне қосылу, оған талақ беру, әйелдің намаз оқуы, ораза ұстауы, тауап етуі, Құран оқуы, Құранды ұстауы, мешітте тұруы харам/

³ Суфра – әйелдің жыныс мүшесінен ағатын сары сұйықтық;

⁴ Кудра – әйелдің жыныс мүшесінен ағатын қоңыр сұйықтық;

⁵ Ақ сұйықтық – әйелдің тазарған уақытында жыныс мүшесінен ағатын ақ сұйықтық, ол нәжіс емес, таза болады. Бірақ дәретті бұзады.

Егер етеккір әдеттегі келетін күндеріне жетпей аз уақытта аяқталса, егер қан тоқтап тазарғанның белгілерін көрсе, онда ол әйел етеккір келу мерзімі толмаса да, етеккірден тазарған әйел болып есептеледі.

Етеккірдің әдеттегі келу уақытынан бұрын, немесе кешігіп келуі: Етеккір қай уақытта келмесін егер онда етеккірдің белгілері болса, онда ол етеккір болып саналады. Бірақ екі етеккірдің аралығы 13 күннен кем болмауы тиіс. Егер 13 күнге толмай жатып қан ақса, онда ол истиһада.

Егер етеккір әдетте келетін күндерінен аз, немесе көп келсе, сондай-ақ ол етеккірдің ең көп келуі мүмкін болған 15 күннен артып кетпесе, онда ол етеккір болып саналады.

Егер әйелдің қаны толық бір ай, немесе одан да көп келсе, осыда бірнеше жағдайлар болуы мүмкін: 1. Егер әйел ай сайын етеккір келетін уақытты әрі етеккір келетін күндер санын білсе, онда оның қаны етеккірден ажыратылып тұрмаса да, сол әдеттегі келетін күндерде аққан қанды етеккір деп санайды.

2. Егер әйел әр айдағы етеккірдің келетін уақытын білсе, бірақ етеккірдің созылу уақытын білмесе, онда ол алты, немесе жеті күн, яғни көпшілік әйелдердің етеккір келу уақытында ол етеккір келген әйел болып саналады.

3. Егер әйел етеккірдің созылу уақытын білсе, бірақ оның келетін уақытын білмесе, онда ол әйел етеккір келу уақытын жаңа ай туғаннан бастап есептейді.

Екіншіден: Әйелдің босанғаннан кейін жатырынан аққан қан /нифас/

Егер әйел босанса, бірақ қан келмесе, онда ол нифас болған әйелге жатпайды, оған ғұсыл алу керегі жоқ, егер ораза ұстаған болса, онда ораза бұзылмайды.

Әйел босанудан бұрын толғатқан жағдайда аққан қан, сулар нифас емес, истиһада саналады.

Әйел босанып жатқан кезде бала шықпаған, немесе оның бір бөлігі шыққан жағдайда аққан қан нифас, сол уақытта өтіп кеткен намазды оқымайды.

Нифас күндерін нәрестені толық босанғаннан бастап санайды.

Нифастың келуінің ең аз уақытына белгілі бір өлшем жоқ. Егер әйел босанса, сосын қан бірден тоқтаса, онда оған ғұсыл алып, намазды бастауы уәжіп болады.

Нифастың келуінің ең көп уақты 40 күн. Егер қан келу 40 күннен асса, онда ол истиһада. Оған ғұсыл алып, намазды бастауы уәжіп. Тек етеккірдің келу уақытына сай келсе, онда ол етеккір деп есептеледі.

Кім егіз, немесе одан көп нәресте босанса, нифасты бірінші баланы босанғаннан бастап санайды.

Егер түсіп қалған нәрестенің жасы 80 күн, не одан аз болса, одан соң келген қан истиһада. Егер нәрестенің жасы 90 күннен көп болса, одан келген қан нифас. Егер оның жасы 80 мен 90 күннің арасында болса, онда оның үкімі нәрестенің адам кейпінде қалыптасуына қатысты болады. Егер түсік адам кейпінде қалыптасқан болса, онда одан соң келген қан нифас. Ал егер олай емес болса, онда ол истиһада.

Әйел 40 күн аралығында қаннан тазарса, ол ғұсыл алып, намазды бастайды.

Егер қан 40 күн ішінде қайта ақса, онда ол нифас әрі 40 күнге толғанша нифас болып саналады.

Ескертулер: ★ Истиһада болған әйел намаз оқиды, бірақ ол әрбір намазға дәрет алады. ★ Егер әйел етеккір, немесе нифастан күн батпай тұрып тазарса, оған сол күннің бесін және екінті намазын оқу керек. Егер таң атпай тұрып тазарса, онда сол түннің ақшам мен құптан намаздарын оқиды. ★ Егер әйел бір намаздың уақыты кірген соң әлі намазды оқымай тұрып етеккірі, немесе нифас қаны келсе, онда ол тазарғаннан кейін сол намазды оқуға міндетті емес. ★ Әйел етеккір немесе нифастан ғұсыл алғанда, оған өрілген шашты тарқатып жуу міндет болады. Ал күйеуімен қосылғаннан ғұсыл алғанда, оған өрілген шашты тарқатып жуу міндет емес. ★ Истиһада болған әйелмен қосылу макрух. Қажеттілік болған жағдайда рұқсат. ★ Истиһада болған әйел етеккірден ғұсыл алғаннан соң қан тоқтағанға дейін әрбір намазға дәрет алуы керек. ★ Әйелге қажылық, ұмра құлшылықтарын орындау үшін, немесе рамазан оразасын аяқтау үшін уақытша етеккірді тоқтата тұратын дәрі ішіуіне рұқсат. Осылай ету дәрі оның денсаулығына зиян тигізбейтін болса ғана болады.

Ислам дініндегі әйелдің орны

Әйел Аллаһтың алдында иман мен ізгі амалдарына қатысты сауап пен артықшылықтарда ер кісілермен бірдей. Пайғамбарымыз Мұхаммед ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): **«Әйелдер – ер кісілердің теңдестері»** - деген. /Имам Абу Дәуіт риуаяты/ Әйелге хақысын талап ету, немесе оған істелініп жатқан зұлымдықты кетіруді талап ету рұқсат, өйткені шарифат ерлер мен әйелдерге бірдей, тек олардың арасындағы айырмашылық бар екеніне дәлел келген жағдай басқа. Осы айырмашылықтар шарифаттағы көптеген үкімдермен салыстырғанда өте аз, сондай-ақ оның болу себебі шарифат ерлер мен әйелдердің жаратылысы мен мүмкіншіліктеріне сай олардың ерекшеліктерін ескерді. Аллаһ тағала: **«Жаратқан білмей ме?!»** - деген. Ер кісінің де, әйелдің де өзіне тән қызметі бар. Қайсысы өзгенің ісіне араласса, онда Аллаһтың тепе-теңдік заңы мен үйлесімінің бұзылуына әкеліп соғады. Әйел үйінде отырған жағдайда ер кісінің сауабындай сауап алады. Әсма бинт Язит пайғамбарымыз Мұхаммед ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) сахабаларымен отырғанда келіп: «Әкешем сізге құрбан болсын! Мен сізге әйелдерден келген өкілмін. Шығыста болсын, батыста болсын, менің келгенімді естісін, естімесін барлық әйелдер менің сөзімді құптайды. Аллаһ сізді ерлерге де, әйелдерге де пайғамбар етіп жіберді, сөйтіп біз саған және сені жіберген құдайына иман келтірдік, Біз әйелдер шектеуліміз, сіздердің от басы, ошақ қасында отырушымыз, сіздердің нәпсілеріңізді қандырушымыз, құрсақтарымызда балаларыңды тасушымыз, сіздер еркектер біздерден жұма, жамағат намаздарына барумен, ауруларға зиярат етумен, жаназа намазына қатысумен, қайта-қайта қажылық жасаумен бізден артық болдыңдар. Әсіресе, осылардың бәрінен ең абзалы – Аллаһ жолында күресу. Еркектерден біреу қажылық, немесе ұмраға, немесе Аллаһ жолында үйінен шыкса, біз үйде сіздердің дүние-мүліктеріңізді сақтап отырамыз, сіздерге киім тоқып отырамыз, сіздердің балаларыңызға тәрбие береміз, ендеше, әй, Аллаһтың елшісі! Сіздер еркектермен біздер қай сауапта ортақтасамыз?» - деп сұрады. Сонда пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) сахабаларына жүзімен толық бұрылып: **«Сендер діні туралы осы әйелден жақсырақ сұраған әйелдің сөзін естін пе едіңдер?!»** - деді. Олар: «Әй, Аллаһтың елшісі! Біз әйел адамнан осындай сөзді айтады деп күтпеген едік» - десті. Сонда пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) оған бұрылып: **«Әй, әйел! Жүре бер! Сені жіберген әйелдерге сендерден біреуің күйеуіне жақсы жар болуы, оның разылығын табуы, онымен келісім іздеуі – жоғарыда айтылғандардың бәріне сауапта тең болады деп айта бар!»** - деді. Сонда әлгі әйел қуаныштан такбир, тәһліл айтып кете барды. /Имам Байхақи риуаяты/

Әйелдер пайғамбарымызға ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) келіп: «Әй, Аллаһтың елшісі! Ер кісілер Аллаһ жолында күреспен бізден артық болды. Бізге Аллаһ жолында күресушілердің сауабындай сауабы бар амал бар ма?» - деп сұрады. Сонда пайғамбарымыз: **«Сендерден біреуің үйінде үй тіршілігімен айналысуы Аллаһ жолында күресушілердің сауабына барабар»** - деді. /Имам Байхақи/ Туыс әйелге жақсылық жасау - үлкен сауап берілетін ізгі амалдардан. Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): **«Кім екі қызына, немесе екі қарындасына, немесе екі туыс әйелге қажеттіліктерінен құтылғанша нәпақа жұмсаса, оған оттан перде болады»** - деген. /Имам Ахмад және имам Табарани риуаяты/

Әйелдерге қатысты кейбір үкімдер

✳ Егер ер кісі бір әйелге махрам болмаса, онда онымен жалғыз қалуға болмайды. /Әйелдің махрамы – өмірінің соңына дейін онымен некелесу харам болған ер кісі. Олар: қыздың әкесі, атасы, атасының әкесі, одан жоғарғы аталары және баласы, оның ұлы, ұлының ұлы, одан төменгі ұлдары және ағасы, оның ұлдары және әпке-сіңлісінің ұлдары, әкесінің аға-інілері және нағашысы, күйеуінің әкесі, яғни қайын атасы және одан жоғарғы әкелері, күйеуінің ұлы және оның одан төменгі ұлдары және сүт әке, яғни емген анасының күйеуі, сүт ұл, яғни өзі емізген біреудің баласы, сүт аға, емген анасының ұлы және қызының күйеуі және шешесінің күйеуі/ Пайғамбарымыз ^(саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): **«Ер кісі бөтен әйелмен ешқашан жалғыз қалмасын, тек махрам болса, онда ол басқа»** - деген. /Имам Бұхари және имам Мүслім риуаяты/

✳ Әйелге мешітте намаз оқуға рұқсат, ал фитна болса, онда мешітке бару оған макрух болады. Айша анамыз: **«Егер пайғамбарымыз ^(саллаллаху ʔаләйһи уа саллам) кәзіргі әйелдердің не істеп жатқандарын көрсе, онда оларды Исраил ұрпақтарының әйелдерінің қайтарылғаны сияқты әлбетте мешітке барудан қайтарар еді»**.

/Имам Бұхари және имам Мүслім риуаяты/ Ер кісінің мешітте оқыған намазының сауабы көбейтілгені сияқты әйелдің үйде оқыған намазының сауабы арттырылады. Бір әйел пайғамбарымызға ^(саллаллаху ʔаләйһи уа саллам) келіп: «Әй, Аллаһтың елшісі! Мен сенімен бірге намаз оқығанды жақсы көрем» - деп айтты. Пайғамбарымыз ^(саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): **«Сен менімен бірге намаз оқығанды жақсы көретініңді білемін, алайда үйіңде сырт көзден таса жерде оқыған намазың бөлмеңде оқыған намазыңнан артық әрі бөлмеде оқыған намазың аулаңда оқыған намазыңнан артық әрі аулаңда оқыған намазың өзіңнің ауылыңдағы мешітте оқыған намазыңнан артық әрі ауылыңдағы мешітте оқыған намазың менің мешітімде оқыған намазымнан артық»** - деген. /Имам Ахмад риуаяты/ Пайғамбарымыз ^(саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): **«Әйелдер үшін ең жақсы мешіттер – олардың үйлері»** - деген. /Имам Ахмад риуаят еткен/

✳ Әйел кісіге қажылық, немесе ұмра тек өзімен бірге серік болып бірге баратын махрам тапқан жағдайда ғана уәжіп болады. Махрамсыз сапарға шығу оған рұқсат етілмейді. Пайғамбарымыз ^(саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): **«Әйел кісі үш тәуліктен артық ара қашықтыққа тек махраммен бірге ғана сапарға шықсын!»** - деген. /Имам Бұхари және имам Мүслім риуаяты/

✳ Әйелдердің қабірлерді зиярат етіп, жаназаға ермегені жөн. Пайғамбарымыз ^(саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): **«Аллаһ қабірлерге көп барушы әйелдерді лагнеттейді»** - деді. Умму Атыя, ^(Аллаһ оған разы болсын): **«Біздерге түбегейлі тыйым болмаса да жаназаға еруден қайтарылдық»**. /Имам Мүслім риуаяты/

✳ Әйел кісіге шашын қалаған түске бояуына рұқсат, қара түске бояу макрух, алайда құда түсушіні алдау мақсатында шашты қара түске бояу харам.

✳ Әйелге мирастан Аллаһ тағала бөлуге бұйырған нәрсені бөліп беру уәжіп. Пайғамбарымыздан ^(саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): **«Кім мирасқордың мирасын бермесе, Аллаһ Қиямет күні Жәннаттан оның мирасын бермейді»** - деген сөз жеткен. /Жеткізуші Ибн Мәджа/

✳ Күйеуі әйелін киім-кешекпен, жеп-ішіммен, үймен орташа болған жағдайда қамтамасыз етуі уәжіп. Аллаһ тағала «Талақ» сүресінің 7-ші аятында:

«Байлық иесі байлығынынан нәпақа жұмсасын! Ал ризығы шектеулі Аллаһтың бергені бойынша нәпақа жұмсасын!» - деп айтқан. Егер әйелдің күйеуі болмаса, оның әкесіне, немесе ағасына, немесе баласына оған нәпақа жұмсау уәжіп. Ал егер әйелдің туысы болмаса, онда оған басқа адамдардың нәпақа жұмсауы мұстахаб. Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам): **«Жесір әйелге және міскінге көмектесуші Аллаһ жолында күресуші, немесе түндерді намазбен, күндізді оразамен өткізуші тәрізді»** - деген. /Имам Бұхари мен имам Мүслим риуаяты/

★ Әйел ажырасқаннан кейін басқа күйеуге тұрмысқа шыққанша кішкентай баланы алып қалуға күйеуіне қарғанда хақылырақ. Баланың әкесі бала анасының қолында болғанда оған қажетті нәпақаны оның анасына береді.

★ Әйел жас болса, немесе фитнә туатын болса, онда ер кісіге бірінші болып сәлемдесуі мұстахаб емес.

★ Әр жұма сайын әйелге кіндік асты түктерін алуы, қолтық асты жүнін жұлуы және тырнақтарын алуы мұстахаб. Осыларды 40 күннен артық қалдыруға рұқсат емес.

★ Әйелге қастарын жұлуы харам. Пайғамбарымыздан ^(саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам): **«Аллаһ тағала қастарын жұлатын және жұлдыратын әйелдерді лағнеттеді»** - деген. /Имам Абу Дәуіт риуаяты/

★ **Аза тұту:** әйелге күйеуінен басқа туысына үш күннен артық аза тұтуға болмайды. Пайғамбарымыздан ^(саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам): **«Аллаһқа және Ақырет күніне иман келтіруші әйелге күйеуінен басқа туысына үш күннен артық аза тұтуы халал емес»** - деген. /Имам Мүслим риуаяты/ Ал өлген күйеуіне 4 ай 10 күн аза тұтуы уәжіп. Аза тұтқанда әшекейлерін қолданбайды, иіс суларды пайдаланбайды, тіпті сақина болса да алтыннан, күмістен жасалған сәндік бұйымдарын такпайды, қызыл, сары сияқты түрлі-түсті сәндік киімдерді кимейді, хна, опа, сүрме секілділермен әдеміленбейді, иіс май жақпайды. Оған тырнағын алуға, қолтық жүндерін жұлуға, шомылуға рұқсат. Оған қара түсті киім кию уәжіп емес. Әйел күйеуі қайтыс болған кезде қай үйде тұрса, сол үйде аза тұтуы керек, оған сол үйден қажетсіз басқа үйге ауысуына болмайды әрі сол үйінен күндізгі уақытта қажет болған жағдайда ғана шығуға болады.

★ Әйелге басының шашын тақырлап алуға болмайды, тек асырған қажеттілік болса ғана, алайда ер кісілерге ұқсатып шаш алмаған жағдайда оған шашын қысқартуға болады. **«Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам) өздерін ер кісілерге ұқсатқан әйелдерді лағнеттеді»**. /Имам Термизи риуаяты/ Сол тәрізді мұсылман әйел өзінің шашын кәпір әйелдердің шашына ұқсатып алуға болмайды. Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам): **«Кім өзін бір қауымға ұқсатса, онда ол солардан»** - деген. /Имам Абу Дәуіт риуаяты/

★ Әйел үйден шыққанда төмендегі шарттар бойынша денесін жабуы керек:

1. Жамылғыш оның денесін тұтас жабуы.
2. Жамылғыш сән киімі болмауы.
3. Ол оның ішіндегісі көрінбейтін қалың матадан тігілуі.
4. Денеге жабысып тұрмайтындай кең болуы.
5. Әтір жағылған болмауы керек.
6. Еркектердің киіміне ұқсамауы.
7. Кәпір әйелдердің киіміне ұқсамауы.
8. Адамдарды өзіне қарататын киім болмауы. Адам, немесе хайуандардың суреті салынған киім кию, немесе оны іліп қою, немесе онымен үй қабырғасын жабу, немесе оны

сатуға болмайды.

Әйелдердің әуреті басқа кісілерге қатысты үш түрлі болады: 1. Күйеуі: Оған әйелінің қалаған жерін көруге болады. **2. Әйелдер және оған махрам болған еркектер:** Оларға әйелдің жүзі, шашы, мойны, қолы, білегі, балтырға дейінгі аяғы секілді әдетте көрінетін жерлерін көруге болады. **3. Басқа еркектер:** Олар үйлену, немесе емдеу тәрізді қажеттілік жағдайда болмаса, оның ешқандай жерін көруге болмайды. Өйткені адамдарды оған ең көп назар салуына себеп болатын нәрсесі оның жүзі болып табылады. Фатима бинт әл-Мунзир ^{(Аллаһ оған разы болсын):} «*Біз еркектерден жүздерімізді жасыратынбыз*» - деген. /Имам Хәкім риуаяты/ Айша анамыз ^{(Аллаһ разы болсын) оған:} «*Біз пайғамбармен (саллаллаһу ғалейһи уа саллам) бірге ихрамда болғанымызда алдымыздан керуендер өтетін еді. Сонда олар бізге жақындап келсе, біз жүзімізді орамалдарымызбен дереу жаба қоюшы едік. Олар өтіп кетсе, жүзімізді қайтып ашатын едік*» - деген. /Имам Ахмад, имам Абу Дәуіт, тағы басқалар жеткізген/

*** Иддә күту:** Оның бірнеше түрі бар: **1. Жүкті әйел:** Талақ етілген, күйеуі қайтыс болған әйелдің иддәсі босанғанға дейін. **2. Күйеуі қайтыс болған әйел:** Иддә күту мерзімі 4 ай 10 күн. **3. Етеккір келетін талақ етілген әйел:** Үш етеккір мерзім иддә күтеді, оның иддәсі үшінші етеккірден тазарғанда аяқталады. **4. Етеккір келмейтін әйел:** Оның иддә күту мерзімі үш ай.

Бірінші, екінші талақ етілгеннен кейін иддә мерзімін күтіп отырған әйел иддә күту уақытында күйеуімен бірге болуы уәжіп. Иддә мерзімі аяқталғанға дейін олардың қайта табысып кетулері мүмкін болған себепті күйеуіне оны көруге және онымен жалғыз қалуына рұқсат. Бірінші, екінші талақтан кейін әйелін қайтарып алуда одан разылық сұрау қажет емес. Әйелін қайтару «сені қайтарып алдым» деген сөзбен, немесе оған қосылумен болады.

*** Әйел уәлидің рұқсатынсыз өз бетімен некелесе алмайды. Пайғамбарымыз (саллаллаһу ғалейһи уа саллам):** «*Қай әйел уәлиінің рұқсатынсыз некелесе, оның некесі жарамсыз*» - деген. /Имам Абу Дәуіт риуаяты/

*** Әйелге шашына шаш ұлауы, денесіне сурет салуы харам. Осы екі іс үлкен күнәлардан. Пайғамбарымыз (саллаллаһу ғалейһи уа саллам):** «*Аллаһ шашына шаш ұлаушы, немесе шаш ұлаттырушы, денеге сурет салушы, немесе сурет салдырушы әйелдерді лагнеттеді*» - деген. /Имам Бұхари мен имам Мүслім риуаяты/

*** Әйел күйеуінен себепсіз талақ сұрауы харам. Пайғамбарымыз (саллаллаһу ғалейһи уа саллам):** «*Қай әйел күйеуінен себепсіз талақ сұраса, онда оған Жәннаттың исі харам*» - деген. /Имам Абу Дәуіт риуаяты/

*** Әйел күйеуіне жақсылықпен бойұсынуы уәжіп, әсіресе күйеуі оны төсекке шақырғанда. Пайғамбарымыз (саллаллаһу ғалейһи уа саллам):** «*Егер ер кісі әйелін төсекке шақырса, сөйтіп ол келуден бас тартса, сонда күйеуі ашумен ұйықтаса, онда таң атқанша ол әйелге періштелер лагнет айтады*» - деген. /Имам

Бұхари мен имам Мүслім риуаяты/

*** Әйел жол-жөнекей бөтен ер кісілердің алдынан өтетінін білсе, онда оған иіс сулармен себінуге болмайды. Пайғамбарымыз (саллаллаһу ғалейһи уа саллам):** «*Егер әйел иіс сумен себінсе, сөйтіп оның иісін аңқытып ер кісілердің алдынан өтсе, онда ол сондай да сондай, яғни ол зинақор әйел*» - деген. /Имам Абу Дәуіт риуаяты/

НАМАЗ

Азан шақыру және намаз алдында қамат түсіру егер де олар сапарда жүрмесе, онда ер кісілерге - фард кифая, және жолаушыға және намазды жеке оқушыға оларды айту - сунна, ал әйелдерге оларды айту - макрух. Тек түннің екінші жартысынан бастап шақыруға болатын таңғы намазының бірінші азаны болмаса, намаз уақыты кірместен бұрын азан шақырып, қамат түсіруге болмайды.

Намаздың шарттары: **1.** Намаз оқушының мұсылман болуы. **2.** Оның ақыл-есі дұрыс болуы. **3.** Оның түсінік деңгейі жақсы мен жаманды, халал мен харамды ажырата алуы, әдетте адам бұндай дәрежеге жеті жастан бастап көтеріледі. **4.** Шамасы келген жағдайда дәрет, немесе ғұсыл алу. **5.** Намаз уақытының кіруі. Бесін намазының уақыты - күн тас төбеден ауғаннан бастап, заттың көлеңкесі өзімен бірдей болғанға дейін, екінті намазының уақыты - бесін намазының уақыты аяқталғаннан бастап күннің қызуы қайтқанға дейін. Екінті намазын осы уақыт аралығында оқыған абзал. Осы уақыт аралығында белгілі бір себептермен оқи алмаған адамға оны күн батқанға шейін оқуға рұқсат. Ақшам намазының уақыты - күн батқаннан аспандағы күн қызылының тарағанына дейін. Құптан намазын ақшам намазының уақыты аяқталғаннан бастап түннің жартысына дейін оқыған абзал. Осы уақыт аралығында белгілі бір себептермен оқи алмаған адамға оны таң атқанға дейін оқуға рұқсат. Таң намазының уақыты - күн шыққанға дейін. **6.** Әуретті жабу. Әурет адамның басқаларға көрсетуге болмайтын ұятты жерлері. Жеті жасар баланың әуреті оның жыныстық мүшесі мен құйрығы. Он жасар баланың әуреті тізе мен кіндік арасы. Балиғат жасына жеткен азат қыз намазда жүзінен басқа барлық жерін жауып оқиды. Әйелге намазды жүзін жауып оқу макрух, тек бөтен ер кісілер алдында ғана жүзін жабу оған уәжіп. Намаз оқығанда, немесе тауап еткенде әйел кісінің білегі сияқты әуреті ашық болса, онда оның құлшылығы дұрыс емес. Жыныстық мүшені, құйрықты намаздан тыс уақытта да жабу уәжіп. Қараңғыда болсын, жалғыз қалғанда болсын осы екеуін қажетсіз ашу макрух. **7.** Шамасы жетсе денесінен, киімінен, намаз оқитын орыннан нәжісті кетіру. **8.** Шамасы жетсе құбылаға жүзін бұру. **9.** Ниет ету.

Намаздың негіздері он төрт: **1.** Шамасы келген жағдайда парыз намазды тұрып оқу. **2.** Намазды ашатын такбир айту. **3.** «Фатиха» сүресін оқу. **4.** Әр ракағатта рукуъ жасау. **5.** Рукуъдан түрегелу. **6.** Рукуътан кейін бойын тіктеп тұру. **7.** Жеті мүшемен сәжде ету. **8.** Екі сәжденің арасында отыру. **9.** Соңғы ташаххуд. **10.** Соңғы ташаххудқа отыру. **11.** Соңғы ташаххудта пайғамбарымыз Мұхаммедке (саллаллаху ʔалейһи уа саллам) салауат айту. **12.** Намаздан шығарда бірінші сәлем. **13.** Намаздағы әрекеттерді салмақтылықпен орындау. **14.** Осы негіздерді ретімен орындау. **Намаз осы негіздерді орындаумен ғана дұрыс болады. Ұмытып, немесе қасақана осы негіздердің біреуі орындалмай қалса, сол ракағат есептелінбейді, ол ракағатты қайта оқу керек.**

Намаздың уәжіптері сегіз: **1.** Намазды ашатын такбирден басқа такбирлер. **2.** Имам және жеке оқушының «Самиаллаху лиман хамидаһ» деп айтуы.

3.Рукуътан тұрғанда «Раббана уа лакәл хамд» деп айту. **4.** Рукуъқа барғанда бір рет «Субхана Раббия ал-ъазым» деп айту. **5.** Сәждеге барғанда бір рет «Субхана Раббия ал-аъла» деп айту. **6.** Екі сәжде арасында «Раббиғфирли» деп айту. **7.** Бірінші ташаххуд. **8.** Бірінші ташаххудқа отыру. **Кім осы уәжіптердің біреуін әдейі тастаса, онда намазы бұзылады, ал ұмытып кетсе, онда саху сәжде жасайды.**

Намаздың сүннеттері: Сөзбен істелінетін сүннеттер: намаз ашатын дұғаны айту, «*Аъзу биллахи минашиайтани-ирражим*», «*Бисмиллахи-иррахмани-иррахим*» деп айту, «*Амин*» деп айту және дауыстап оқылатын намаздарда оны дауыстап айту, «*Фатиха*» сүресінен соң Құраннан Аллаһ нәсіп еткенді оқу, иманның дауыстап оқуы, имамға ұюшы дауыстап оқымайды, намазды жеке оқыған кісіге оны не дауыстап, не іштей оқыса да рұқсат. «*хамдан кәсиран тайибан мубаракан фихи...*» зікірін айту, рукуъ мен сәжденің зікірін, сондай-ақ «*Раббиғфирли*» зікірін бір реттен артық айту, сәлем беруден бұрын дұға ету.

Іс-әрекеттермен істелетін сүннеттер: Намазды ашушы такбир айтқанда, рукуъқа барғанда, одан түрегелгенде, сондай-ақ бірінші ташаххудтың отырысынан түрегелгенде екі қолды иықтың, немесе құлақтың тұсына дейін көтеру, тұрып тұрғанда оң қолды сол қолдың үстінен байлап, оны көкіректің астына қою, сәжде орнына қарау, тұрып тұрғанда екі аяқтың арасын ашып қою, сәждені алдымен екі тізесін, сосын екі қолын, сосын маңдайы мен мұрнын қоюмен бастау, сәждеде екі білегін екі бүйірінен, қарнын екі санынан, екі санын екі балтырынан алыс ұстау, екі тізесінің арасын ашып ұстау, сондай-ақ аяқтың екі табанын бір-біріне тигізбей аяқтарының саусақтарын жерге тіреу, екі алақанын саусақтарын ашпай екі иығының тұсына жерге қою, сәждеден тұрғанда екі қолымен тізесіне сүйеніп түрегелу, екі сәжде арасында және бірінші ташаххудта сол аяғына отыру, екінші ташаххудта сол аяғын оң аяғының астына төсеп жерге құйрықпен отыру, екі сәжде арасында, сондай-ақ ташаххудта саусақтарының араларын ашпаған күйі екі алақанын екі санының үстіне қою, ташаххудта отырғанда басынан бастап, соңына дейін оң қолының ортан саусақ пен шынашақты жұмып, ат жоқ саусақпен бас бармақты қосып дөңгелектеп, сұқ саусақпен Аллаһтың атын зікір етіп, дұға сұрағанда Аллаһтың жалғыз екенін нұсқап ишарат ету, сәлем бергенде оң жаққа, сосын сол жаққа жүзін бұру. Осы сүннеттер ұмытылып, немесе әдейі қалдырылса, намаз бұзылмайды.

Саху сәжде: Құранды сәждеде оқу сияқты намазда айтылатын сөзді өз орнынан басқа орында айтса, саху сәжде жасау мұстахаб. Намаздың сүннеттерінің біреуін қалдырып қойса, саху сәжде жасау рұқсат. Артық рукуъ, немесе сәжде, немесе артық отырып, немесе артық тұрса, немесе намаз аяқталмай жатып сәлем берсе, немесе аяттың сөзін мағынасы өзгеретіндей етіп қате оқыса, немесе намаздың уәжіптерінің біреуін қалдырып кетсе, немесе намаз оқып тұрғанда бір амалды артық жасап қойдым деп күмәнданса, саху сәжде жасау уәжіп. Уәжіп болған саху сәждені әдейі қалдырса, намаз бұзылады. Саху сәждені сәлем беруден бұрын, немесе одан кейін орындаса

болады. Егер саху сәждені орындауды ұмытып, оған көп уақыт өтіп кетсе, оны орындау міндеті оның мойнынан түседі.

Намаз орындаудың сипаты: Егер намазхан намазға тұрса, алдымен құбылаға қарайды әрі «**Аллаһу акбар!**» (Аллаһ Ұлы!) деп айтады, имам артындағылар естуі үшін осы тәкбирді де, басқа такбирлерді де дауыстап айтады, имамнан басқалар оларды іштей айтады, такбир айтуды бастағанда екі қолын иығының тұсына, немесе құлағының тұсына дейін көтереді, сосын оң қолды сол қолдың үстінен байлап, оны көкіректің астына қояды, сәжде орнына қарайды, сосын суннада келген намазды ашушы дұғалардың біреуін оқиды, мысалы: «*Субхәнәкә Аллаһуммә уә бихәмдикә уә тәбаракә исмукә уә тәәлә жәддука уә лә иләһә ғайрук*»¹, сосын «*ағузу билләһи минәшиәйтани-ирражим*»² дейді, сосын «*Бисмилләһи-иррахмани-иррахим*»³ -ды оқиды, сосын «Фатиха» сүресін оқиды, дауыстап оқылатын намазда имамға ұюшы үшін имамның оқыған аяттары арасындағы демалыстарда әрі үнсіз оқыған жерлерінде «Фатиха» сүресін оқу мұстахаб, іштей оқылатын намаздарда имамға ұюшыға «Фатиха» сүресін оқу уәжіп, сосын Құраннан Аллаһ нәсіп еткен сүре, немесе аяттарды оқиды әрі таң намазында Құраннан ұзын сүрелерден біреуін оқу, ақшам намазында Құраннан қысқа сүрелерден біреуін оқу, қалған намаздарда Құраннан орта сүрелерден біреуін оқу мұстахаб, ұзын сүрелер «Қаф» сүресінен «Нәба» сүресіне, орташа сүрелер «Нәба» сүресінен «Духа» сүресіне, қысқа сүрелер «Духа» сүресінен «Нәс» сүресіне дейінгі сүрелер, имам таң намазында, ақшам намазы мен құптан намазының алғашқы екі ракағатын дауыстап, ал басқа намаздарын іштей оқиды, сосын такбир айтып рукуьқа иіледі әрі екі алақанын саусақтарын ашқан күйі екі тізесіне қойып, иілгенде арқасы мен басын бір түзудің бойына келтіреді, сосын үш рет «*Субхәнә Раббия ал-ғазым*»⁴ деп айтады, сосын «*Сәмиаллаху лимән хәмидаһ*»⁵ деп айтқан күйі рукуьтан басын көтереді, түрегелгенде «*Раббәнә уә ләкәл хәмд, хәмдән кәсиран тайибән мубәракән фихи мил әссәмауәти уә мил әл-арды уә милә мә шиғтә мин шәйин баъд*»⁶ дейді, сосын такбир айтқан күйі сәждеге жығылады әрі сәждеде екі білегін екі бүйірінен, қарнын екі санынан, екі санын екі балтырынан алыс ұстайды және екі алақанын саусақтарын ашпай екі иығының тұсына жерге қояды, сосын аяқтары мен қолдарының саусақтарын құбылаға бағыттаған күйі аяқтарының саусақтарын жерге тірейді, сосын үш рет «*Субхәнә Раббия ал-әлә*»⁷ деп айтады және осыған суннада келген басқа да зікірлерді қосып

¹ «Я, Аллах! Сен Пәксің және Саған мадақ! Сенің есімің берекелі және Сенің ұлылығың бәрінен (де) жоғары, әрі Сенен басқа құлшылыққа лайықты ешкім жоқ»

² «Қуылған шайтанның азғыруынан Аллаға сыйынамын»

³ «Аса Мейірімді, ерекше Рақымды Аллаһтың атымен бастаймын»

⁴ «Ұлы Раббым (кемшілік атаулыдан) Пәк!»

⁵ «Аллаһ Өзіне мақтау-мадақ айтушыны естіді (естісін)»

⁶ «Раббымыз! Саған мақтау-мадақ, көп-көп, ізгі әрі берекелі мақтау-мадақтар болсын, және ол көктер мен жерді толтырсын, әрі Өзің қалаған нәрселерді де толтырсын!».

⁷ «Аса Жоғары Раббым Пәк!»

айтуына әрі қалағанша дұға жасауына болады, сосын такбир айтқан күйі басын көтереді әрі сол аяғын астына төсеп, оған отырады әрі оң аяғының саусақтарын құбылаға бағыттаған күйі саусақтарын жерге тіреді, немесе екі аяғының да саусақтарын құбылаға бағыттаған күйі саусақтарын жерге тіреп екі аяқтың ұшына отырады әрі «*Раббизфирли*»¹ деп екі рет айтады әрі оған «*уәрхәмни, уәжбурни, уәрфаъни, уәрзукни, уәнсурни, уәһдини, уә афини*»² деген дұғаны қосып айтуға болады, сосын бірінші сәждеге жығылған сияқты екінші сәждені жасайды, сосын такбир айтқан күйі басын көтеріп орнынан түрегеледі, сөйтіп екінші ракағатты бірінші ракағат сияқты оқиды, сөйтіп оны аяқтағанда сол аяғын астына төсеген күйі ташаххудқа отырады, сол қолын сол жақ санына, оң қолын оң жақ санына қойып оң қолының ортан саусақ пен шынашағын жұмып, ат жоқ саусақпен бас бармақты қосып дөңгелектеп, сұқ саусақпен Аллаһтың жалғыз екенін нұсқап ишарат етеді әрі «*әттәхияту лилләһи уәссаләуәту уәттайибәт, әссәләму ғаләйкә әйшюһаннәбию уә рахмәтуллахи уә бәрәкәтуһу әссәләму ғаләйнә уә ғалә ғибәдилләһис-салихин, әшһаду ән лә иләһә илләллаһу уә әшһаду әннә Мухаммадан ғабдұху уә расулұх*»³ деген «ташаххуд» зікірін айтады, сосын үш ракағаттық әрі төрт ракағаттық намаздарда такбир айтқан күйі орнынан түрегеледі әрі намаздарының басқа ракағаттарын дәл осылай оқиды, бірақ оларды дауыстап оқымайды әрі тек «Фатиха» сүресін ғана оқиды, сосын соңғы ташаххудқа сол аяғын оң аяғының астына төсеп жерге құйрықпен отырады, /құйрықпен екі ташаххудты намаздың соңғы отырысында отырады/ сосын жоғарыда берілген «ташаххуд» зікірін айтып, ізінше: «*Аллаһуммә солли ғалә Мухаммадин уә ғалә әли Мухаммад кәмә соллайтә ғалә Ибраһима уә ғалә әли Ибраһим иннәкә хәмидун мәжид, Аллаһуммә бәрик ғалә Мухаммадин уә ғалә әли Мухаммад кәмә бәрәктә ғалә Ибраһима уә ғалә әли Ибраһим иннәкә хәмидун мәжид*»⁴ әрі оған «*Аъзу билләһи мин ғазәбиннәри уә ғазәбил қабри уә фитнәтил мәхия уәл мәмәти уә фитнәтил мәсихид-дажжал*»⁵ дұғасын әрі одан да басқа суннада келген дұғаларды айту сүннет, сосын алдымен оң жаққа, сосын сол жаққа жүзін бұрып: «*Ассәләму ғаләйкум уә рахмәтуллаһ*» деп екі рет сәлем береді.

¹ «Раббым, мені кешіре гөр!»

² «Маған рақым ете гөр, мені Өзің ондап, маған есендік бер, мені жоғары (дәрежеге) көтер, маған ризық-несібе бер, маған көмектес, мені тура жолға бастай гөр, әрі маған денсаулық бер».

³ «Сәлемдер, салауаттар және барлық жақсылықтар Аллаһқа тән. Уа, Пайғамбар! Саған (Аллаһтың) сәлемі және Аллаһтың рақымы әрі Оның берекеті болсын! Аллаһтың сәлемі бізге және Оның ізгі құлдарына болсын! Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты құдай жоқ екендігіне куәлік беремін және Мухаммад – Оның құлы әрі елшісі екендігіне куәлік беремін»

⁴ «Я, Аллаһ! Сен Ибраһимге және оның отбасына игілік еткеніндей, Мухаммадқа және оның отбасына да игілік ет, шын мәнінде, Сен Аса Мақтаулы әрі Даңқтысың! Я, Аллаһ! Сен Ибраһимге және оның отбасына береке бергеніндей, Мухаммадқа және оның отбасына да береке бере гөр. Шын мәнінде, Сен Аса Мақтаулы әрі Даңқтысың!»

⁵ «Мен Тозақ азабынан, қабір азабынан, өмір мен өлім бүлігінен және Мәсих Дәжжел бүлігінің кесірінен Өзіңе сиынамын!»

Намазды аяқтаған соң суннада келген дұғаны айтады: *«Астағфируллаһ, астағфируллаһ, астағфируллаһ, Аллаһумма әнтәс-сәләм уә минкәс-сәләм табәракта иә зәлжаләли уәл-икрам, лә иләһа илләллаһу уахдаһу лә шәрикә ләһ, ләһул мүлкү уә ләһул хамду уә хуа ʿалә күлли шәйин қәдишр, лә хәулә, уә лә қууәтә иллә билләһ, лә иләһа илләллаһу уә лә наʿбуду иллә иййәһ, ләхунниъмату уә ләхул фадлу уә ләһус сәнәул-хәсән, лә иләһа илләллаһу мүхлисыйнә ләһүддин уә ләу карихал-кәфирун, Аллаһумма лә мәниъа лимә аʿтайта уә лә мүʿтия лимә мәнағтә уә лә йанфау зәл-жәдди минкәл-жәдд»*¹.

Таң намазы әрі ақшам намазынан соң жоғарыдағыларға қоса, *«Лә иләһа илләллаһу уахдаһу лә шәрика ләһ, ләһул-мүлкү уә ләһул-хамду йүхйи уә йүмийту уә хуа ʿалә күлли шәйин қәдишр»*² деп 10 рет айтады, сосын 33 рет *«Субханаллаһ»*³, 33 рет *«Әлхәмдү лилләһ»*⁴, 33 рет *«Аллаху акбар»*⁵ деп айтады, жүзіншісіне *«лә иләһа илләллаһу уахдаһу лә шәрика ләһ, ләхул-мүлкү уә ләһул-хамду уә хуа ʿалә күлли шәйин қәдишр»*⁶ деп айтады, сосын «Аятул-курси» аятын оқиды, сосын «Ықылас», «Фалақ», «Нәс» сүрелерін оқиды, осы сүрелерді таң намазы мен ақшам намазынан кейін үш рет оқиды.

Ауру кісінің намазы: Егер намазда түрегеп тұрып оқу оның ауруын арттырса, немесе олай оқуға шамасы келмесе, онда ол намазын отырып оқиды. Егер отырып оқуға шамасы келмесе, онда ол намазын бір жағына жантайып жатып оқиды. Егер осылай да оқу оған қиындық тудырса, онда шалқасынан жатып оқиды. Егер рукуь, сәждеге бара алмаса, онда оларды ишарат етіп оқиды. Қаза болған намаздарының орнын толтырады. Егер әрбір намазды өз уақытында оқуға қиналса, онда бесін мен екінтіні, ақшам мен құптанды осы екі намаздың біреуінің кірген уақытында ол екеуін қосып оқиды.

¹ «Аллаһтан кешірім сұраймын (3 рет). Я, Аллаһ! Сен Мінсіз («әс-Сәләм» - Аллаһтың қандайда кемшілік атаулыдан азат екендігіне нұсқайтын Оның көркем есімдерінің бірі), әрі есен-амандық Сенен (яғни: кез-келген қайғы-қасіреттерден Сен ғана құтқарасын), уә, Ұлылық пен Құрмет Иесі, Сен Игі-Берекелісің. Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты құдай жоқ. Ол Жалғыз әрі Оның серігі жоқ. Билік Оған тән, әрі барлық мақтау Оған лайық. Сондай-ақ Оның күш-қүдіреті барлық нәрсеге толық жетеді. Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты құдай жоқ. Біз Одан басқа ешкімге құлшылық етпейміз. Нығметтерді Ол береді, артықшылықтарға да Ол ие (Ең жоғары, кемел артықшылықтар немесе сипаттар меңзеледі), Оған көркем (лайықты) мақтау-мадақтар болсын. Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты құдай жоқ, ал біз Аллаһтың алдында дінде ықыластымыз, тіпті бұл кәпірлерге ұнамаса да. Я, Аллаһ! Сен берген нәрседен ешкім айыра алмайды. Ал Сен бермеген нәрсені ешкім бере алмайды. Күш-Қүдірет иесінің күш-қүдіреті Сенің алдында пайдасыз болып қалады».

² «Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты құдай жоқ. Ол Жалғыз. Оның серігі жоқ. Билік Оған тән әрі барлық мақтау Оған лайық, Ол жан береді және жан алады, және Оның күш-қүдіреті барлық нәрсеге толық жетеді»

³ «Аллаһ Пәк»

⁴ «Бүкіл мақтау Аллаһқа»

⁵ «Аллаһ Ұлы»

⁶ «Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты құдай (ешкім) жоқ, Ол Жалғыз, Оның серігі жоқ. Билік Оған тән, барлық мақтау-мадақ Оған лайық. Сондай-ақ Оның күш-қүдіреті барлық нәрсеге толық жетеді!»

Жолаушының намазы: Егер ара қашықтық шамамен 85 шақырымнан артық болса әрі сапары рұқсат етілген сапар болса, ол төрт ракағаттық намаздарды екі ракағаттан оқиды. Егер ол сапарда жүргенде бір жерде 4 күннен артық қалуды ниет етсе, /20 парыз намаз/ онда ол сол жерге жеткенен бастап намазын толық оқиды, қысқартпайды. Егер жолаушы намазда сапарда жүрмеген адамға ұйыса, немесе, үйде жүргенде ұмытып қалдырған намазын сапарда жүргенде есіне түсірсе, немесе керісінше сапарда ұмытып қалдырған намазын үйге келгенде есіне түсірсе, онда осы намаздарының бәрін қысқартпай толық оқиды, бірақ абзалы - қысқарту.

Жұма намазы: Ол – бесін намазынан абзал әрі ол –қысқартылған бесін емес, өзінше бөлек намаз. Сондықтан оны төрт ракағат етіп оқуға әрі бесін ниетімен оқуға болмайды әрі екі намазды қосып оқу себептері болғанымен оны екінті намазымен қосып оқуға болмайды.

Үтір намазы: Оны оқу сунна. Оның уақыты - құптан намазы аяқталғаннан таң атқанға дейін. Ең азы - бір, ең көбі - он бір ракағат. Әр екі ракағаттан соң сәлем берген абзал. Үтір намазының толық болуының ең азы - үш ракағат. Бірінші ракағатында «Аъла», екіншісінде «Кафирун», үшіншісінде «БІқылас» сүресін оқу сунна. Соңғы ракағатында имамсыз жалғыз оқыса да екі қолын көтеріп дауыстап, «Күнүт» дұғасын оқу мұстахаб.

Жаназа намазы: Қайтыс болған мұсылманды жуу, кебіндеу, оған жаназа намазын оқу, оны жерлеу фард кифая. Тек қана соғыста қайтыс болған шаһид жуындырылмайды, кебінделмейді, оған жаназа намазын оқу рұқсат және қандай күйде өлген болса, сол күйде жерленеді. Ер кісі үш дана ақ матамен, әйел бес дана ақ матамен: дамбал, орамал, көйлек, екі кеуде жапқышпен кебінделеді. Жаназа намазында имамның ер кісінің мәйітінің кеуде тұсында, әйелдің мәйітінің орта тұсында тұруы сунна. Төрт такбир айтады. Бірінші такбирден кейін «Аъзузу билләһи минашшайтани-ирражим», «Бисмилләһи-иррахмани-иррахим», «Фатиха» сүресін іштей оқиды, сосын екінші рет такбир айтады да пайғамбарымызға ^{саллаллаһу} _{әлейһи уә саллам} салауат айтады, сосын үшінші рет такбир айтып мәйітке дұға жасайды, сосын төртінші рет такбир айтып, азғантай кідірістен соң сәлем береді. Қабірдің үстіне үйілетін топырақтың биіктігін бір қарыстан асыру, оны гипстеу, цементтеу, оны сүю, оған жазу, отыру, оның үстінде жүру харам. Қабірдің үстіне шырақ жағу, оны айналу, оның үстіне мешіт соғу, немесе мәйітті мешіттің ішінде жерлеу харам. Сондай-ақ қабір үстіне күмбез тұрғызуға болмайды.

★ Көңіл айту сөздерінде ешқандай шектеу жоқ. Көңіл айтушы: «Аллаһ үлкен сауап берсін, Аллаһтың Өзі сені жұбатсын, Аллаһ күнәларын кешірсін» деп айтуына болады. Мұсылманның кәпір туысы қайтыс болса, оған көңіл айтқанда: «Аллаһ үлкен сауап берсін, Аллаһтың Өзі сені жұбатсын» деуге болады. Кәпірге көңіл айту айтылмайды, қайтыс болған мұсылман болса да.

★ Мұсылман адам өзі өлгеннен соң туыстарының қатты дауыс шығарып жылап шарифатқа қайшы келетін істерді істейтінін білсе, онда алдын ала

оларға олай істеуге болмайтынын ескертіп қоюы керек, әйтпесе ол қабірде қиналуы мүмкін.

★ Имам Шафи'и (Аллаһ оған рақым етсін): «Өлген кісінің туыстарының адамдар көңіл айтып келеді деп оның үйінде жиналып отыруы мақрух. Әйел болсын, ер кісі болсын өз ісімен айналысуы керек».

★ Өлген кісінің отбасына тамақ пісіріп әкелу - сунна. Көңіл айтуға жиналған кісілерге өлген кісінің үйінде тамақ пісіру және ол үйдің тамағын жеу – жақсы емес.

★ Өте алыс жерде болмаса, мұсылман адамның қабіріне барып тұру сунна. Кәпір кісінің қабіріне бару рұқсат. Сондай-ақ кәпір кісіге мұсылманның қабіріне баруға тыйым салынбайды.

★ Қабірге барған адам: *«Ассәләму ғаләйкум дәра қаумин му`минин уә иннә иншә Аллаһу бикум ләхикун йархәмуллаһул-мұстақдимина миннә уәл мұстахирин нәсәлуллаһа ләнә уәләкум әл-әфия Аллаһумма лә тахримна әсраһум уә лә тафтиннә баъдаһум уағфир ләнә уә ләһум»*¹¹ деп айтуы сунна.

Екі айт намазы: Ол фард кифая. Оның уақыты духа намазының уақыты сияқты. Айттың келгендігі күн тас төбеден ауғаннан кейін білінсе, ертесі күні қаза етіп оқылады. Оның шарттары екі құтпаны есепке алмағанда жұма намазының шарттары сияқты. Даладағы намазханада оқылғанда айт намазының алдында да, одан кейін де нәпіл намаз оқу мақрух. Айт намазының сипаты: екі ракағат оқылады, намазды ашушы такбирден соң «Аъзузу биллаһи минаш шайтаниир-ражим»-ді айтпастан бұрын алты рет такбир айтады. Екінші ракағатта «Фатиха» сүресін бастамастан бұрын бес рет такбир айтады. «Фатиха» сүресінен соң бірінші ракағатта «Аъла» сүресін, екінші ракағатта «Ғашия» сүресін оқу сунна. Сәлемнен кейін жұма намазының құтпасы сияқты екі құтпа айтады. Бірақ сол құтпа кезінде көп такбир айту сунна.

Күн тұтылғанда оқылатын намаз: Оны оқу сунна. Оның уақыты күн, немесе ай тұтылғаннан бастап тұтылу аяқталғанша. Ол екі ракағат оқылады. Бірінші ракағатта «Фатиха» сүресі мен қоса бір ұзын сүре оқылады, сосын рукуъта ұзақ уақыт тұрады, сосын рукуътан тұрған соң сәждеге бармай «Фатиха» сүресі мен бір ұзын сүре оқылады, сосын қайтадан ұзақ рукуъта тұрады, сосын рукуътан тұрып сәждеге жығылып, екі ұзақ сәжде жасайды, сосын екінші ракағатты бірінші ракағат сияқты оқиды, сосын ташаххуққа отырып сәлем беріп намазды аяқтайды. Егер имамға ұюшы намазға бірінші рукуътан кейін қосылса, онда сол ракағатқа үлгермеуші болып саналады.

¹ «Сіздерге сәлем болсын, уа, бұл жерде жатқан му`миндер! Расында, Аллаһ қаласа, біз де (бір күні) сіздерге қосыламыз. Бізден бұрын өткендерді де, бізден кейін өтетіндерді де Аллаһ рахым етсін. Аллаһтан өзімізге де, сіздерге де азаптан құтқаруды сұраймын. Я, Аллаһ, бізге де олардың сауабындай нәсіп ет, олардан кейін бізді фитнадан сақта, бізді де оларды да кешіре гөр!»

Жаңбыр сұрау намазы: Жаңбыр азайып құрғақшылық болғанда осы намазды оқу сунна. Бұл намаздың оқылу уақыты, сипаты, үкімдері айт намаздікі тәрізді, тек айырмашылығы осы намазда оны оқыған соң бір рет құтпа айтылады. Бұл намаз оқылғаннан кейін жағдай ауысады деген жақсы үмітпен адамдарға сырт киімдерін теріс айналдырып кию сунна.

Парыз намаздың алды мен артында оған қосылып оқылатын сунна намаздары: Пайғамбарымыздың (^{саллаллаху} ^{ъаләйһи уа саллам}) парыз намаздардан бөлек күнде 12 ракағат сунна намаз оқығаны белгілі. Олар: таң намазының алдында 2 ракағат, бесін намазының алдында 4 ракағат, бесіннен соң 2 ракағат, ақшам намазынан кейін 2 ракағат, құптан намазынан соң 2 ракағат. Сондай-ақ пайғамбарымыз (^{саллаллаху} ^{ъаләйһи уа саллам}) бұлардан да басқа нәпіл намаздар оқыған.

Намаз оқуға тыйым салынатын уақыттар: Пайғамбарымыздың (^{саллаллаху} ^{ъаләйһи уа саллам}) ескертулері бойынша кейбір уақыттарда нәпіл намаздарын оқуға болмайды. **1.** Таң атқаннан күн найза бойы көтерілгенге дейін. **2.** Күн тас төбеге көтерілгеннен бастап одан ауғанға дейін. **3.** Екінті намазынан соң күн батқанға шейін. Ал мешітке кіргенде оқылатын сәлем намазы, тауаптан соң оқылатын 2 ракағат намаз, таң намазының 2 ракағат суннасы, жаназа намазы, дәрет намазы, тиләуат сәждесі, шүкір сәждесі сияқты бір себеппен оқылатын намаздар осы жоғарыда айтылған тыйым салынған уақыттарда оқыла береді.

*** Мешітке қатысты үкімдер:** Мұсылмандарға қажеттілікке орай мешіт соғу уәжіп. Мешіттер – Аллаһқа ең сүйікті жерлер. Онда ән салу, қол шапалақтау, саз аспаптарда ойнау, тыйым салынған өлеңдерді оқу, ер кісілер мен әйелдердің араласып отыруы, ерлі-зайыптылардың қосылулары, сауда-саттық жасау харам. Онда сауда-саттық жасағанға «Аллаһ саудаңды пайдалы етпесін!» деп айту сунна. Жоғалған малды мешітте сұрастыру харам. Осындай кісіге «Аллаһ саған жоғалған малыңды қайтармасын!» деп айту сунна. Олардан адамдардың намаз оқуларына кедергі болмаса, онда жас балаларға сабақ беру, неке қию, соттау, рұқсат етілетін өлеңдерді оқу, иътикафта отырған және одан да басқа сол жерде отырғандарға ол жерде ұйықтау, сондай-ақ жолаушы мен ауру кісілерге сол жерде түнеу және түсте ұйықтау рұқсат етіледі. Мешітті шудан, талас-тартыстан, мылжың сөзден, бейпіл сөздерді естіртіп сөйлеуден, қажет болмаған жағдайда оны жол етіп алудан сақтау сунна. Онда дүниеге қатысты артық сөйлеу макрух. Ондағы кілем, шамдарды, электр тоғын той, аза сияқты рәсімдерді жөнелтуде пайдалануға болмайды.

ЗЕКЕТ

Зекет берілетін мүлік түрлері: Зекетті төрт түрлі мүліктен беру уәжіп:

1. Жайылымда жүрген малдардан.
2. Жерден шыққан өнімдер.
3. Алтын мен күмістен және олардың орнына жүретін құнды қағаздардан.
4. Сауда айналымындағы тауардан.

Зекеттің уәжіп болу шарттары: Зекет бес шартпен уәжіп: **1.** Зекет беруші мұсылман болуы керек. **2.** Оның азат кісі болуы. **3.** Оның зекет берілетін заттары нисапқа, яғни зекет алынатын мөлшерге жетуі тиіс. **4.** Зекет алынатын затқа ол толық ие болуы керек. **5.** Жерден шыққан өнімдерден басқа зекет алынатын заттарға ай есебі бойынша толық бір жыл уақыт өтуі.

Малдардан алынатын зекет: Ол түйе, сиыр, қойдан беріледі. Осылардан зекет беру үшін екі шарт бар: **1.** Осы түліктер бір жыл, немесе одан көп уақыт жайылымда жайылуға тиіс. **2.** Олар жұмысқа емес, сүтке, немесе өсімге арналған мал болуы қажет. Егер олар сатуға арналған мал болса, онда олардан тауар есебінде зекет алынады.

Түйеден берілетін зекет: Бір түйеден төрт түйеге дейін зекет берілмейді.

5 түйеден 9 түйеге дейін бір қой,

10 түйеден 14 түйеге дейін екі қой,

15 түйеден 19 түйе аралығында үш қой,

20 түйеден 24 түйеге дейін төрт қой,

25 түйеден 35 түйеге дейін бір жасар түйе,

36 түйеден 45 түйеге шейін екі жасар түйе,

46 түйеден 60 түйеге дейін үш жасар түйе,

61 түйеден 75 түйеге дейін төрт жасар түйе,

76 түйеден 90 түйеге дейін екі жасар түйеден екеу,

91 түйеден 120 түйеге дейін екі үш жасар түйе беріледі.

Егер түйе саны 120 түйеден асса, онда әр 50 түйеден 1 үш жасар түйе, әр 40 түйеден 1 екі жасар түйе беріледі.

Сиырдан берілетін зекет:

Бір сиырдан жиырма тоғыз сиырға дейін зекет берілмейді.

30 сиырдан 39 сиырға дейін бір жасар торпақ,

40 сиырдан 59 сиырға шейін екі жасар тайынша беріледі.

Егер сиырлардың саны 60 сиырға жетсе, онда әрбір 30 сиырға бір жасар торпақ, әр 40 сиырға екі жасар тайынша беріледі.

Қойдан берілетін зекет:

Бір қойдан отыз тоғыз қойға дейін зекет берілмейді.

40 қойдан 120 қойға дейін бір қой,

121 қойдан 200 қойға шейін екі қой,

201 қойдан 399 қойға дейін үш қой зекет беріледі.

Егер қойлардың саны 400 қойға жетсе, онда әрбір жүз қойдан бір қой беріледі. Қойдан зекет берілгенде теке, кәрі қой, бір көзі соқыр қой, қозысы бар қой, буаз қой және қымбат қойлар зекетке берілмейді.

Жерден шыққан өнімдерден берілетін зекет: Дәнді дақылдардан және жемістерден үш шарт бойынша зекет беріледі: 1. Ол дәнді дақылдардан бидай,

арпа сияқты, жемістерден жүзім мен құрма секілді ыдыспен өлшенетін әрі сақталатын болуы керек. Ал ыдыспен өлшенбейтін әрі сақтауға келмейтін көкөністерден зекет берілмейді. 2. Нисапқа жету, яғни зекет берілетін дәнді дақылдар мен жемістердің салмағы 653 келіге жетіп, одан көп болуы керек. 3. Осылардан зекет беру уәжіп болған кезде зекет беруші оның иесі болуы керек. Олардан зекет беру уақыты жемістің пайдалануға жарамды болған кезі, яғни жемістер қызарған, немесе сарғайған, ал дәнді дақылдар қатайған кезде.

Жаңбыр және өзен суларымен суғарылған сияқты қиындықсыз суғарылған дәнді дақылдар мен жемістерден 10 пайызы зекетке беріледі. Құдықтан шығарылған су сияқты қиыншылық әрі қаражатпен суғарылған егіннен 5 пайызы зекетке беріледі. Ал кейбір күндерде қиыншылықпен, қаражатпен, ал кейбір күндерде қиыншылықсыз, қаражатсыз болатын болса, онда осы екеуінің көбірегіне орай зекет береді.

Алтын мен күмістен және олардың орнына жүретін құнды қағаздардан берілетін зекет: Ол екі түрлі: **1. Алтын.** Оның салмағы 85 гр-ға жетпегенше одан зекет берілмейді. **2. Күміс.** Оның салмағы 595 гр-ға жетпегенше одан зекет берілмейді. Құнды қағаздар құны алтын мен күмістің нисабы бойынша осы екеуінен олардың азына жеткенде беріледі. Осылардан 2,5 пайызы зекетке беріледі.

Рұқсат етілген әшекейлерден күнделікті қолдануға арналғандарынан зекет берілмейді, ал жалға бергендері, немесе сақтап қойғандары болса, онда олардан зекет беріледі. Әйелдерге алтын мен күмістен жасалған әшекейлердің әдетке сай болғандарының барлығы рұқсат. Аз мөлшерде күмістелген ыдыс болса, онда оны пайдалануға рұқсат. Ер кісілерге күмістен жасалынған сақина, көзілдірік, тағы да басқа осы сияқты бұйымдарды пайдалануға рұқсат. Ал аз мөлшерде болсын, не көп мөлшерде болсын алтындалған ыдыстарды пайдалануға болмайды. Ер кісілерге әйелдерге ұқсап кетпеген жағдайда алтын түйме, немесе тіс бүтіндеуге пайдаланылатын алтын бекіткіш сияқты кейбір алтыннан жасалынған нәрселерді пайдалануға рұқсат.

Бір кісінің дүниесі біресе азайып, біресе көбейіп одан зекет есептеу қиын болса, онда ол жылдан бір күнді белгілеп, сол күні қанша дүниесі бар болса, ол дүниелерінің кейбір бөлігіне бір жыл уақыт толмаса да содан 2,5 пайызын зекетке береді. Айлық алатын, немесе үй, немесе жер сияқты нәрселерді жалға беретін кісі егер оның ақшасы жинауға келмей жұмсалып кететін жағдайда оның табысы қомақты болса да одан зекет бермейді. Ал егер ақша жиналса, сөйтіп оның құны нисапқа жетіп, оған бір жыл уақыт өтсе, онда сол ақшадан зекет береді.

Қарызға берілген ақшадан берілетін зекет: Кімнің қарызды қайтаруға жағдайы бар кісіде қарызы болса, ақшаны қайтарып алғанда ол ақша қанша жыл қарызда болса, сонша жылға одан зекет төлейді. Ал егер қарызды қайтара алмайтын кісіде қарызы болса, онда сол ақшадан зекет шығармайды, себебі, ол ақшаны қолдана алмады.

Сауда айналымындағы тауардан берілетін зекет: Оның шарттары: **1.** Оған ие болуы. **2.** Ол сатуға арналған тауарлар болуы керек. **3.** Оның құны нысапқа жету керек; нысабы - алтын, немесе күміс нысаптарының азына

жеткендігі.¹ **4.** Тауардың айналымға түскеніне бір жыл толуы. Егер осы шарттар табылса, онда оның құнынан зекет беріледі. Егер ол кісіде алтын, немесе күміс, немесе ақшасы болса, нысапқа жетуі үшін оларды тауардың бағасына қосады. Егер киім, үй, көлік, тағы да басқа осы сияқты тауарды сату үшін емес, пайдалану үшін ұстаса, онда олардан зекет бермейді. Сосын ол тауарларды сатуға шығарса, онда одан зекет беру үшін оның тауар айналымына түскеніне бір жыл уақыт толғанын күтеді.

Пітір зекеті: Өзі және отбасына айт күні ішіп-жеуден артылатын дүниеге ие кісіге пітір беру уәжіп. Оның мөлшері әрбір ер кісі немесе әйел заты үшін сол елдің әдеттегі азық-түлігінен 2,25 кг беріледі. Қамтамасыз етуге міндетті кісі айт түнінде кімді қамтамасыз етуге міндетті болса, егер жағдайы көтерсе, онда олар үшін пітір төлеуге міндетті. Оны айт күні айт намазының алдында беру мұстахаб және оны айт намаздан кешіктіріп төлеуге болмайды, сондай-ақ оны айттан бір, немесе екі күн ертерек беруге болады. Бір адамға көпшілік кісінің пітір зекетін беруге болады әрі бір кісі өзінің пітір зекетін бірнеше адамға бөліп беруіне болады.

Зекет шығару: Зекетті оның уақыты келгенде бірден төлеу уәжіп. Жас бала және жындының дүниесінен олардың қамқоршысы зекет шығарады. Зекетті ашық көрсету және зекет беруші оны өз қолымен таратуы сунна. Балиғат жасына жеткен адам дүниесінен зекет шығарғанда зекетке деп ниет етуі керек, барлық дүниесін садақа етсе де зекетке деп ниет етпейінше оның берген дүниесі зекет болып саналмайды. Әрбір малдың зекетін сол елдің кедейлеріне бергені абзал. Зекетті қажет болған жағдайда басқа қаланың кедейлеріне берсе де рұқсат. Егер нисабы жетсе, онда зекетті екі жылға төлесе де болады.

Зекет алуға хақылылар: Олар сегіз топ: **1.** Кедейлер. **2.** Жарлылар. **3.** Зекет жинаушылар. **4.** Жүректері исламға бауралуы керек кісілер. **5.** Құлдарды азат етуге. **6.** Қарызы барлар. **7.** Аллах жолында күресушілер. **8.** Жолаушылар. Осылардың барлығы зекеттен қажеттілігіне сай алады, ал зекет жинаушыларға ғана бай болса да оларға атқарған қызметтеріне сәйкес зекеттен төленеді. Егер хауариждер, басқыншылар елді жаулап алса, сөйтіп зекет соларға төленсе, онда ол зекет төленген болып саналады. Сондай-ақ билеуші зекетті елден мәжбүрлеп жинап алса, ол сол зекеттен жиналған дүниені әділдікпен жұмсай ма, немесе зұлымдықпен жұмсай ма зекет төленген болып саналады.

Зекетті кәпірге, байға, өзі қамтамасыз ететін кісілерге, пайғамбарымыздың (саллаллаху ʔалейһи уа саллам) руы хашимиттерге беруге болмайды. Егер зекетті оған хақылы емес адамға білмей тұрып беріп қойып, сосын барып білсе, онда оның бергені зекет болып саналмайды. Тек бір кісіні кедей екен деп қателесіп оған зекет берген болса, сосын оның бай екені белгілі болса, онда оның бергені зекет болып саналады.

Өз еркімен берілетін садақа: Пайғамбарымыз (саллаллаху ʔалейһи уа саллам): *«Мүмінге өлгеннен кейін оның істеген амалдарынан, жақсылықтарынан барып*

¹ Сауда айналымындағы тауардың нысабы – алтынның нысабы 85г, немесе күмістің нысабы 595г құны. (Зекет шығарған уақытында күміс пен алтын нысабтарының құны қайсысы аз болғанына жетсе, соған сәйкес шығарады).

тұратын нәрселер оның үйреткен және таратқан білімі, артында қалған ізгі перзенті, мирас етіп қалдырған Құран кітабы, немесе соққан мешіті, немесе жолаушылар үшін соққан қонақ үйі, немесе ағызып қойған су арналары, немесе тірі, сау кезінде дүниесінен берген садақасы өлгеннен кейін оның артынан барады» - деген. /Ибн Мәджа риуаяты/

ОРАЗА

Рамазан айының оразасы мұсылман, ақыл-есі дұрыс, балиғат жасына жеткен, ораза ұстауға шамасы келетін әрбір ер кісі мен әйелге уәжіп, ал әйелдерге етеккірі келгенде, немесе босанғаннан кейінгі қаны келгенде ораза ұстауға болмайды. Жас бала егер ораза ұстауға шамасы келсе, оған әдеттену үшін ораза ұстауға бұйырылады. Рамазан айының кіруі екі істің біреуімен белгілі болады:

1. Әйел болсын, ер кісі болсын сенімді мұсылман болса, оның жаңа туған айды көргені туралы куәлігі.

2. Шаһбан айының 30 күнге толуы. Оразаны таң атқаннан күн батқанға дейін ұстау уәжіп. Парыз оразаны ұстауда таң атпай тұрып ниет ету керек.

Оразаны бұзатын нәрселер: **1.** Әйелмен қосылу. Оған сол күннің қазасын өтеу және төлем төлеу уәжіп. Төлем – бір құл азат ету, егер оған шамасы келмесе, онда екі ай үзбей ораза ұстау, оған шамасы келмесе 60 жарлығы тамақ беру, оған да шамасы келмесе, онда оған еш нәрсе төлеу қажет емес.

2. Ұрық шығару. Сүюмен, құшақтаумен, немесе қолмен ұрық шығару. Ұйқыда ұрығы ағып кеткен адамның оразасы бұзылмайды.

3. Қасақана жеп-ішу. Ал егер аузы берік екенін ұмытып кетіп тамақ жеп қойса, онда оразасы бұзылмайды. **4.** Өзін қыстап құсу.

Егер тамағына шаң қауып алса, немесе ауыз-мұрынды шайғанда тамағына су барса, немесе әйелдерді ойлаумен ұрығы шықса, немесе ұйқыда жатып ұрығы ағып кетсе, немесе өз еркінен тыс қан, құсық шықса, оразасы бұзылмайды.

Кім түн деп ойлап тамақ жеп қойса, онда ол сол күннің оразасын өтейді. Кім таң атып кеткен жоқ па екен деген күмәнмен түнде тамақ жесе, онда оның оразасы бұзылмайды. Егер кім күн батып кеткен шығар деген күмәнмен тамақты күндіз жеп қойса, ол сол оразаны қайта өтейді.

Ораза ұстаудан босатылғандарға қатысты үкімдер: Рамазан айында үзірі жоқ адамның аузын бекітпей жүруі харам. Етеккірі келген, босанғанда қан келген әйелдерге, сондай-ақ бір кісіні өлімнен құтқару үшін аузын ашуға мұқтаж болған адамға оразасын ашу уәжіп. Ораза ұстау қиын болған жолаушыға әрі денсаулығына зиян келуінен қорыққан ауру кісіге аузын ашу сунна. Күндіз сапарға шығып, бірақ қазір үйінде отырған кісіге, өзінің, немесе баласының денсаулығының бұзылуынан қорыққан емшекте баласы бар әйелге әрі жүкті әйелге аузын ашу рұқсат. Осылардың барлығы сол ораза ұстай алмаған күннің қазасын өтейді, тек өздерінің балаларына ғана (өздеріне емес) қорыққан жағдайда емізген және жүкті әйелдер ораза ұстай алмаған әрбір күндері үшін бір жарлыны тамақтандырады және қазасын өтейді.

Кім кәрілігі себепті, немесе жазылып кетуінен үміті үзілген ауыруы себепті ораза ұстауға шамасы келмесе, ораза ұстай алмаған әрбір күн үшін бір жарлыны тамақтандырады. Кім бір себеппен келесі рамазан келгенше қаза болған оразасын өтей алмаса, оған сол қаза болған күндерін өтеу ғана уәжіп. Ал егер себептен-себепсіз келесі рамазан келгенше қаза болған оразасын өтемеген болса. Сол қаза болған күндерін өтеумен бірге әрбір күн үшін бір жарлыны тамақтандырады. Егер бір себеппен қазасын өтей алмай өліп кетсе, оған еш нәрсе істеу міндет емес. Ал егер себептен-себепсіз қазасын өтемей

өліп кетсе, оның атынан әрбір қаза болған күн үшін бір жарлы тамақтандырылады әрі оның қаза болған және оның ұстауға серт еткен оразаларын оның атынан оның туыстарының өтеп беруі, сондай-ақ оның әрбір шарифатқа сай Аллаһқа берген уәделерін өтеп беруі сунна. Кім үзір жағдаймен аузын ашса, және сол үзірі рамазанның күндізгі уақытында кетсе, күннің қалған бөлігінде ораза ұстайды. Егер рамазан айында күндізгі күні кәпір ислам қабылдаса, немесе етеккірі келген әйел етеккірден тазаланса, немесе ауыру сырқатынан жазылса, немесе жолаушы үйіне оралса, немесе жас бала балиғат жасына толса, немесе жынды сауығып кетсе, күннің қалған уақытында ораза ұстаса да оларға сол күннің қазасын өтеу уәжіп. Рамазан айында ораза ұстамауға рұқсат етілген кісі сол айда рамазан айының оразасынан басқа ораза ұстауына болмайды.

Нәпіл ораза: Осының абзалы – бір күн ораза, бір күн ауыз ашу, сосын дүйсенбі мен бейсембі күндерінде ораза ұстау, сосын әр айда үш күн ораза ұстау, сол үш күн әр айдың (хижра бойынша) 13,14,15 күндерінде болғаны абзал. Мұһаррам, шаббан айларының күндерінің көбісін, сондай-ақ ашура күнін, Арафат күні мен шаууал айының алты күнін оразамен өткізу сунна. Басқа айлар ішінен ережеп айын, апта күндерінен алды мен артына күн қоспай жеке жұма, немесе сенбі күндерін ораза ұстау үшін арнайы бөліп алу, күмәнді күні, яғни шаббан айының 30 күні егер күн ашық болса, ораза ұстау макрух. Ораза айт күні, құрбан айт күні, ташриқ күндері ораза ұстау харам, тек таматту, немесе қиран қажылығын істеген адам қой союдың орнына ташриқ күндері ораза ұстауына болады.

Ескертулер:

* Жүніп болған кісі, сондай-ақ етеккірі келген әйел, босанғанда жатырынан қан аққан әйел егер етеккірі мен аққан қанынан таң атпай тұрып тазарса, онда оларға ғұсыл алуды таң намазы азанынан кейінге кешіктіруге және одан бұрын сәресіні ішіп-жеуге рұқсат.

* Мұсылмандарға құлшылықтарында серік болу мақсатымен рамазан айында әйелге денсаулығына зиян болмайтын болса, онда оған етеккірін кешіктіру үшін дәрі ішу рұқсат.

* Ораза ұстаушыға ауыздан бөлінген сілекей мен тамағына жақын қақырығын жұтуына рұқсат.

* Пайғамбарымыз (ﷺ): *«Үмбетім ауыз ашуға асықса және сәресіні кешіктірсе, жақсылықта болулары жалғаса береді»* - деген. /Имам Ахмад риуаяты/ Және пайғамбарымыз (ﷺ): *«Адамдар ауыз ашуға асыққан жағдайда діннің үстем болуы жалғаса береді, өйткені яһуди мен христиандар ауыз ашуды кешіктіреді»* - деген. /Имам Абу Дәуіт риуаяты/

* Ауыз ашу кезінде дұға жасау мұстахаб. Пайғамбарымыз (ﷺ): *«Расында ораза ұстаушының ауыз ашар кезінде қайтарылмайтын дұғасы бар»* - деген. /Ибн Мәджа риуаяты/ Ауыз ашар кезінде пайғамбарымыздан келген дұғалардың бірі: *«Шөл кетті, тамырлар суланды, Аллаһ қаласа, сауаптар жазылды»*. /Абу Дәуіт риуаяты/

* Оразаны жаңа піскен құрмамен, немесе ол болмаған жағдайда кепкен құрмамен, ол болмаса, онда сумен ашу сунна.

* Ораза ұстаушы талас мәселеге кірмеуі үшін көзге сүрме сүртуден, немесе көз не құлаққа дәрі тамызудан сақтанғаны жөн. Егер ем үшін оларға мұқтаж болса, тіпті дәрінің дәмі оның тамағына жетсе да оны пайдалануға рұқсат, және оразасы дұрыс болып саналады.

* Ораза күндерінің барлық уақыттарында мисуак қолдану, пікірлердің дұрысы бойынша - сунна.

* Ораза ұстаушы ғайбат айту, өсек айту, өтірік айту сияқты жаман әдеттерді тастауы уәжіп. Егер бір кісі оған тіл тигізсе, онда оған: «Мен оразамын» деп айтсын! Адам тілін және басқа мүшелерін күнәлардан сақтаумен оразасын сақтайды. Пайғамбарымыз (^{саллаллаһу}_{‘аләйһи уа саллам}): **«Кім өтірік сөзді және оған амал қылуды тастамаса, онда оның жеп-ішіуін тастауына Аллаһ мұқтаж емес екенін білсін!»** - деген. /Имам Бұхари риуаяты/

* Тамаққа шақырылған адам аузы берік болса, тамақтың иесіне дұға айтуы, ал аузы ашық болса, онда тамақтан жеу сунна.

* Қадір түні – жыл ішіндегі ең абзал түн. Ол рамазан айының соңғы он түні ішінде. Оның ең ықтимал болуы – рамазан айының 27-ші түні. Ол түнде істелінген ізгі амал 1000 айда істелінген ізгі амалдан хайырлы. Қадір түнінің белгілері: сол түннің таңында күн аз ғана шопақпен ақ болып нұрсыз шығуы, күн тыныш, мамыражай болуы. Мұсылман кісі ол түнге жеткенін байқамай да қалуы мүмкін, сондықтан рамазан айының әсіресе соңғы он түнін ижтиһадпен құлшылық етумен өткізуі және түнгі намаздарды қалдырмай оқуға әрекет қылуы керек. Егер ол тарауық намазын жамағатпен оқыса, түнді құлшылықпен өткізді деген сауапқа жету үшін имам тарауық намазын аяқтағанша кетпесін.

* Кім нәпіл оразаны ұстаса, оны аяқтау уәжіп емес, бірақ сунна. Нәпіл оразаны әдейі бұзып жіберсе, оған күнә жоқ, әрі оның қазасын өтеу де жоқ.

Иътикаф: Ол ақыл-есі дұрыс мұсылман кісінің Аллаһ разы болатын амалдарды істеу үшін мешітте отыруы. Иътикаф дұрыс болуы үшін оның үлкен дәретсіздіктен таза болуы шарт. Иътикафта отырушы жеп-ішу, дәрет сындыру, уәжіп болған ғұсыл алу сияқты қажеттіліктерін өтеу үшін ғана мешіттен шығады. Қажетсіз мешіттен шықса, сондай-ақ әйелмен қосылса, иътикафы бұзылады. Барлық уақытта иътикафта отыру сунна, алайда басқа уақыттарға қарағанда рамазан айында оған отыру жақсырақ, әсіресе рамазан айының соңғы он түнінде оған отыру абзал. Иътикафтың ең аз болатын уақыты – бір сағат. Иътикафта отыру бір тәуліктен аз болмағаны - мұстахаб. Әйел күйеуінің рұқсатымен ғана иътикафта отыра алады. Оған отырушының құлшылықпен айналысуы, құлшылыққа жатпайтын рұқсат етілген нәрселерді көбейтпеуі және өзіне қатысы жоқ нәрселерден алыс болуы сунна.

ҚАЖЫЛЫҚ ПЕН ҰМРА

Қажылық пен ұмра өмірде бір рет өтелуі уәжіп болған құлшылық. Осы екеуінің уәжіп болу шарттары: **1.** Өтейтін кісі мұсылман болуы. **2.** Оның ақыл-есі дұрыс болуы. **3.** Оның балиғат жасына жетуі. **4.** Оның азат болуы. **5.** Оның қажылық пен ұмраны өтеуге қажетті жол қаражаты мен көлікті табуы.

Кім немқұрайлықпен қажылық пен ұмраны өтемей, өліп кетсе, онда оның дүние-мүлкінен ол екеуін өтету үшін қаражат шығарылады. Кәпір адам мен жындының өтеген қажылығы дұрыс болмайды. Балиғат жасына жетпеген балалар мен құлдың қажылығы дұрыс, алайда ол ислам парызының орнын баспайды, яғни балалар балиғат жасына жеткен соң, ал құл азат болғанда ол екеуін қайта өтеу оларға міндет. Кедей адам қарыз алып қажылық парызын өтесе, оның қажылығы дұрыс.

Кім парыз болған қажылығын өтемей жатып басқа біреудің атынан қажылық істесе, бұл қажылық оның өзінің атынан істелінген парыз қажылығы болып саналады.

Ихрам: Ихрамға кіруді қалаған кісі ғұсыл алуы, тазалануы, хош иіс жағынуы сунна. Ол үстіне киген тігілген киімдерін шешіп, ақ, таза екі матаны үстіне оранады, сосын «Ләббайка Аллаһумма ұмратан», немесе «Ләббайка Аллаһумма хаджан», немесе «Ләббайка Аллаһумма хаджан уа ұмратан» деп, ихрамға кіреді. Егер қажылық, немесе ұмраны өтеу барысында кедергілерге ұшырап оларды аяқтай алмаудан қауіптенсе: «Егер де қажылық пен ұмраны өтеуім үстінде кедергіге тап болсам, онда менің ихрамнан шығу орным сол Сенің мені тосқан жерінде болады» - деп шарт қояды.

Қажының «таматтуь», «ифрад», «қиран» қажылық түрлерінің біреуін таңдау еркі бар. Бұлардың ең абзалы – «таматтуь» қажылығы. Ол – қажылық айларында ұмра істеу және ихрамнан шығып, сосын сол жылы қажылық парызын өтеу үшін қайта ихрамға кіру. «Ифрад» – ол ұмрасыз жеке қажылықты өтеу үшін ихрамға кіру. «Қиран» – қажылық пен ұмраны бірдей өтеу үшін ихрамға кіру, немесе ұмраны өтеу үшін ихрамға кіріп, сосын ұмраның тауабын істеместен бұрын оған қажылық парызын қосу.

Қажылық парызын өтеуші көлігіне мінсе, «Ләббайка Аллаһумма ләббайк, ләббайка лә шарика ләка ләббайк, иннал хамда, уа ниймата ләка уал мүлк, лә шарика ләк» деп тәлбия айтуды бастайды. Тәлбияны көп айту және әйелдерден басқалар оны дауыстап айту мұстахаб.

Ихрамда болғанда тыйым салынатын істер тоғыз: **1.** Шашты тықырлап алу. **2.** Тырнақ алу. **3.** Ер кісінің тігілген киім киюі. Тек астыңғы жағын жабатын мата болмаған жағдайда оған шалбар кию рұқсат. Тобықтан төмен аяқ киім табылмаған жағдайда тобық жабатын аяқ киім киюге рұқсат, бірақ оларды тобықтан төмен болу үшін үстін қысқартады. **4.** Ер кісінің басты жабуы. **5.** Денесі мен киіміне хош иіс жағу. **6.** Аң аулау. Ол рұқсат етілген жабайы аңдарды аулау. **7.** Некелесу. Ол ихрамда болғанда харам, бірақ оған ешқандай төлем жоқ. **8.** Құштарлықпен жыныс мүшесінен басқа жерлерден әйелін ұстау, оның төлемі бір қой сою, немесе үш күн ораза ұстау, немесе алты жарлыны тамақтандыру. **9.** Әйелмен қосылу. Ал кім айт күні істелінетін

амалдар: тас ату, шаш алу, тауап етуден екеуін орындап, ихрамнан жартылай шығудан бұрын әйелімен қосылып қойса, онда ол кісінің қажылығы бұзылып, оған келесі жылы қажылықты қайта өтеу әрі бір түйе сойып, оны Мекке қаласының кедейлеріне тарату уәжіп болады. Егер жартылай ихрамнан шығудан кейін ихрамнан толық шықпай тұрып, яғни тауап ету, сағи қылудан бұрын әйелімен қосылып қойса, онда ол кісінің қажылығы бұзылмайды, ол күнәһар болып оған бір түйе, немесе сиыр сою уәжіп болады. Ал егер ұмра өтеуде әйелімен қосылып қойса, ұмрасы бұзылады, оған бір қой сою және ұмраны қайта өтеу уәжіп. Қажылық пен ұмра әйелге қосылудан басқа нәрсемен бұзылмайды. Әйелге де ер кісіге қойылатын талаптар қойылады, алайда оған тігілген киімдерді киюге рұқсат, оған никаб, қолғаб киюге болмайды.

Підия: Ол екі түрлі: **1.** Таңдауға еркі бар. Ол шаш алған, немесе хош иіс жаққан, немесе тырнақ алған, немесе бас жапқан, немесе тігілген киімін кигеннің төлемі. Осындай жағдайда үш күн ораза ұстау, немесе алты жарлы кісіні тамақтандыру, /әрбір міскін үшін 1,25 кг азық/ немесе бір қой сою, осылардан біреуін таңдайды. Аң аулағанның төлемі аулаған аңына теңбе-тең келетін мал сояды. Егер барабар мал таппаса, онда оның бағасын садақаға береді. **2.** Рет бойынша істелетін төлем. «Таматтуь» және «Қиран» қажылығын істеушілердің підиясы - бір қой шалу. Сондай-ақ қажылық өтеу кезінде әйелімен қосылып қойған кісі бір түйе, немесе бір сиыр сояды. Ал таппаса, қажылықта үш күн, үйіне оралғаннан кейін жеті күн ораза ұстайды. Мал сою және тамақтандыру тек қана Меккенің кедейлері үшін.

Меккеге кіру: Егер қажы Мәсжид әл-Харамға кіретін болса, мешіттерге кірерде айтылатын зікірді айтады, сосын егер «таматтуь» қажылығын өтеп жатқан болса, ұмраның тауабын бастайды, егер «ифрад», немесе «қиран» қажылығын өтеп жатқан болса, онда құдум тауабын жасайды. Онда оң иығын жалаңаштап, сол иығын жауып ихрамды орайды әрі тауап құлшылығын қара тастан бастайды, оны ұстайды әрі сүйеді, немесе оған қолымен ишарат етіп «Бисмиллаһи уа Аллаһу акбар!» дейді. Қағбаны әр айналған сайын осылай істейді, сосын Қағбаны сол жағына қалдырып жеті рет айналады. Алғашқы үш айналымда қадамдарын жақындатып мүмкіндігінше тез-тез жүреді. Қалған төрт айналымда әдеттегідей жүріп айналады. Әр айналымда Йемен бұрышына жеткенде мүмкін болса, оны оң қолымен ұстайды және Йемен бұрышы мен қара тас бұрышының арасында «Раббәнә этинә фиддуния хәсәнәтән, уә фил әхирати хәсәнәтән уә қинә азабаннәр» дейді. Қағбаның қалған бұрыштарында қалаған дұғаны айтады, сосын егер мүмкіншілік болса, Ибраһим мақамының артында екі ракағат намаз оқиды, осы намазда «Кафирун» сүресі мен «Ықылас» сүрелерін оқиды. Сосын зәмзәм суын ішеді әрі қара тасқа қайтадан барып, егер мүмкін болса оны ұстайды. Сосын қара тас пен Қағбаның есігінің ортасында тұрып дұға жасайды. Сосын Сафа төбешігіне көтеріліп: «Аллаһ бастағаннан бастаймын» деп, мына аятты оқиды: **«Расында Сафа мен Маруа – Аллаһтың дінінің белгілерінен. Кім**

Аллаһтың үйіне қажылық өтеуге, немесе ұмра өтеуге барса, онда оған ол екеуінің арасында тауап ету күнә емес әрі кім өз еркімен ізгі істер істесе, онда расында Аллаһ – Қайырымды, Білуші». Әрі «Аллаһу акбар! Лә иләһа иллә Аллаһ» деп айтып, Қағбаға жүзін бұрады, екі қолын көтеріп дұға етеді. Сосын Сафадан түсіп, Маруа төбешігіне қарай жүреді. Жасыл белгіге жеткенде келесі жасыл белгіге дейін жүгіреді. Сосын Маруа төбешігіне дейін барып Сафада істегендей істейді, тек аятты оқымайды. Сосын Маруадан түсіп бірінші айналымда істегендей істейді. Осылай жеті рет сағи жасайды. Сафадан Маруаға дейін – бір сағи, Маруадан Сафаға дейін – екі сағи деп есептеледі. Сосын жеті рет сағи жасаған соң, шашын қысқартады, немесе шашын тықырлатып алдырады. Шашты тықырлатып алу абзал. Тек «таматтуъ» қажылығында ұмра жасап жатқан адам шашын қысқартқаны абзал, өйткені ол шашын қажылық құлшылығын жасағанда да алады. Ал «қиран» әрі «ифрад» қажылығын өтеп жатқан кісі құдум тауабынан соң айт күні Жамаратул ақабада тас атқанша ихрамнан шықпайды. Әйел осы істердің бәрін ер кісі сияқты істейді, тек тауапта да, сағида да жүгірмейді.

Қажылық өтеудің сипаты: Зулхиджа айының 8 күні ихрамда болмаса, Меккеде тұрған жерінен ихрамға кіреді әрі Зулхиджаның 9 түні Минада түнеу үшін оған қарай жүреді. Зулхиджаның 9 күні күн шыққан соң Минадан Арафатқа қарай жүреді. Арафатта күн тас төбеден ауғаннан соң бесін мен екінтіні қысқартып, қосып оқиды. Арафатта Урана алқабынан басқа барлық жерге тұруға болады. Арафатта «лә иләһа иллә Аллаһу уахдаһу лә шәрика ләһу ләһул мүлку уә ләһул хәмду уә һуә ғалә кулли шәйин қәдиир!» калимасын көп қайталап айтады, сондай-ақ Аллаһқа көп дұға, тәубе жасауға күш салады. Күн батқаннан соң асықпай, саспай жайымен тәлбия айтқан, Аллаһқа зікір айтқан күйі Мұздалифа алқабына қарай жүреді. Мұздалифаға жеткенде ақшам мен құптан намаздарын қысқартып қосып оқиды. Сосын сол жерде түнейді. Сосын таң намазын бастапқы уақытында оқиды және жарық болғанша дұға жасап отырады. Сосын күн шықпай тұрып Мина алқабынан шығып кетеді. Мухассир алқабына жеткенде мүмкін болса өте тез жүреді. Сосын Минаға келгеннен соң Жамаратул ақабаға тас атудан бастайды. Тастың үлкендігі ноқат пен фундук жаңғағының арасында болады. Әр тасты қолын жоғары көтеріп «Аллаһу акбар» деп атады. Лақтырылған тас қабырғаға тимесе де оның түбіндегі шұңқырға түсуі керек. Талбия айту уақыты тас атқанға шейін жалғасады. Сосын құрмалдығын шалады. Сосын шашын тақырлап, немесе қысқартып алады. Шашты қырған абзал. Тас ату әрі шаш алумен әйелдерге қосылудан басқа ихрамда болғандағы рұқсат етілмейтіндердің бәрі рұқсат болады. Осы – жартылай ихрамнан шығу. Сосын Меккеге барып ифада (парыз) тауабын жасайды. Бұл – қажылық тек осыны өтеумен дұрыс болатын парыз тауап. Сосын егер «таматтуъ» қажылығын жасап жатқан болса, немесе құдум тауабын жасағанда сағи қылмаған болса, Сафа мен Маруаның арасында сағи қылады. Осыларды істегеннен кейін оған ихрамда болғанда істеуге болмайтын барлық істерді

істеуіне, тіпті әйелдермен қосылуына да болады. Бұл – ихрамнан толық шығу. Сосын Минаға оралып зулхиджа айының 11,12,13 ташриқ күндерінде онда міндетті түрде үш түн түнейді. Минада ташриқ күндерінде күн тас төбеден ауғаннан кейін сол жердегі үш тас ататын жердің әрбіріне тас атады. Алдымен біріншісіне барып 7 тас атады, сосын ол жерден кішкене бері шығып Аллаһқа дұға жасайды. Сосын екіншісіне келіп оған да 7 тас атып, дұға қылады. Сосын соңғысы жамаратул ақабаға 7 тас атып, дұға жасамай шығып кетеді. Екінші күні де тура осылай істейді. Егер асықса, сол күні, яғни зулхиджаның 12 күні күн батпастан Минадан шығып кетеді. Егер сол күні ол Минадан шықпай жатып күн батып кетсе, онда оған Минада түнеу, сондай-ақ тас ату уәжіп. Тек сол күні Минадан шығамын деп әрекет қылса, бірақ тығылысқа түсіп ол жерден күн батқанша шыға алмай қалса, онда оған күн батса да Минадан шығып кетуіне рұқсат. «Қиран» қажылығын істеп жатқан кісі «ифрад» қажылығын істеушіге ұқсайды. Тек оған «таматтуь» қажылығын өтеген кісі сияқты құрмалдық шалу уәжіп. Егер еліне оралғысы келсе, онда Меккеден шығып кетердегі ең соңғы ісі – Қағбамен қоштасу тауабы. Тек етеккірі келген және босанғанда келетін қаны келген әйел қоштасу тауабын жасамай кете беруіне болады. Қоштасу тауабын жасаған кісі сауда жасаса, онда Меккеден кетер алдында қоштасу тауабын қайтадан жасайды. Кім қоштасу тауабын жасамай Меккеден шығып кетсе, егер ол жақын жерде болса, онда қайтып келіп қоштасу тауабын жасайды. Ал кім Меккеден алыс кеткен болса, онда бір қой сояды.

Қажылықтың негіздері төртеу: 1. Ихрам. Ол қажылық құлшылығына кіру ниеті. 2. Арафатта тұру. 3. Ифада (парыз) тауабы. 4. Қажылықтың сағиы.

Қажылықтың уәжіптері сегіз: 1. Микаттан ихрамға кіру. 2. Арафатта күн батқанша тұру. 3. Мұздалифада түннің жартысынан кейінгі уақытқа дейін түнеу. 4. Минада ташриқ күндерінде түнеу. 5. Тас ату. 6. Шаш қыру, немесе шаш қысқарту. 7. Қоштасу тауабы. 8. «Таматтуь» және «қиран» қажылықтарын өтеушілерге құрмалдық шалу.

Ұмраның негіздері үшеу: 1. Ихрам. 2. Ұмра тауабы. 3. Ұмра сағиы.

Ұмраның уәжіптері екеу: 1. Микаттан ихрамға кіру. 2. Шаш қыру, немесе оны қысқарту.

Кім осы негіздердің біреуін қалдырса, оның құлшылығы тек соны орындаумен ғана дұрыс болады. Кім уәжіптердің біреуін қалдырса, бір қой союмен жамалады. Кім сүннеттердің біреуін қалдырса, оған еш нәрсе міндет емес.

Қағбаны тауап етудің дұрыс болуының 13 шарты бар: 1. Жасаушының мұсылман болуы. 2. Ақыл-есі дұрыс болуы. 3. Ниет. 4. Тауап етудің уақытының кіруі. 5. Мүмкіншілігі болған адам әуретін жабуы. 6. Жас баладан басқалар дәретте болуы. 7. Тауапты жеті рет жасағанына көз жеткізу. 8. Қағбаны тауап жасағанда сол жағында қалдыру. Олай болмаған жағдайда тауапты қайта жасайды. 9. Қағбаны айналып жүргенде кері жүрмеуі керек. 10. Шамасы келген адамның өз аяғымен жүруі. 11. Тауап етудегі жеті рет

айналымды арасын үзбей жасау. **12.** Тауаптың Мәсжид әл-Харамның ішінде жасалуы. **13.** Тауап жасауды қара тастан бастау.

Тауаптың сүннеттері: Қара тасты ұстау және оны сүю, оның алдында «Аллаһу акбар!» деп айту, Йемен бұрышын ұстау, тауапты бастағанда оң иықты жалаңаш ұстау, алғашқы үш айналымда тез жүру, тауап өтеу үстінде дұға, зікір айту, Қағбаны жақын жерден айналу, тауаптан соң Ибраһим мақамының артында екі ракағат намаз оқу.

Сағидың дұрыс болу шарттары тоғыз: **1.** Мұсылман болуы. **2.** Ақыл-есі дұрыс болуы. **3.** Ниет. **4.** Сағи айналымдарының арасын үзбей істеу. **5.** Шамасы келген адамның өз аяғымен жүруі. **6.** Сағи айналымын жеті рет жасау. **7.** Сафа мен Маруананың арасындағы жолды толық жүріп өту. **8.** Сағидың дұрыс жасалынған тауаптан кейін істелінуі. **9.** Сафадан тақ санмен, Маруадан жұп санмен сағи айналымдарын өтеу.

Сағи сүннеттері: Дәретті болу, әуретті жабу, сағи өтеу үстінде дұға, зікір айту, өз орнында жүгіру, Сафа мен Маруа төбешіктеріне шығу, тауаптан кейін арасын үзбей сағи жасау.

Ескерту: Тас ату істелінетін күні жасалынған абзал, бірақ та оны ертеңгі күнге, немесе бүкіл тас атуды тәшриқ күндерінің соңғысына қалдырса - рұқсат.

Құрбандық шалу: Ол – бекітілген сунна. Зулхиджа айының алғашқы он күндігі басталса, құрбандық шалуды ниет еткен кісіге құрбандық шалғанға дейін шаш, тырнақтарын алуға болмайды.

Ақиқа: Ол – сунна. Перзенттің туылғанына жетінші күні ұл бала үшін екі қой, қыз бала үшін бір қой сойылады. Жетінші күні ұл баланың шашы тақырлап алынып, оның салмағындай күмісті садақа ету әрі оған ат қою сунна. Аллаһқа ең сүйікті есімдер Абдуллаһ және Абдурахман, ал Абдунәби, Абдурасул деген сияқты Аллаһтан өзгенің құлы деп ат қою харам. Егер ақиқа мен құрбандық шалу бір уақытта болса, сойылған мал ақиқа да, құрбандық шалу да болып саналады.

Пайдалы мағлұмат: кім пайғамбарымыз (саллаллаху ғаләйһи уа саллам) мешітіне кірсе, алдымен екі ракағат мешітке сәлем намазын оқиды. Сосын пайғамбарымыздың (саллаллаху ғаләйһи уа саллам) қабіріне келіп, оның алдында құбыланы артына беріп, жүзін пайғамбарымызға бұрып, оны көріп тұрғандай жүрегін құрметке толтырып: «Ассаламу ғаләйқа иа расул Аллаһ»¹ деп оған сәлем береді. Егер осы сөздерге өз тарапынын басқа сөздер қосса рұқсат. Сосын оң жаққа бір шынтақ жерге жылжып: «Ассаламу ғаләйқа иа Абу Бакр ассиддық»², «Ассаламу ғаләйқа иа Умар әл-Фаруқ, Аллаһуммә ижзиһима ған нәбийһима уә ғанил-Исләми хайран»³ деп олармен амандасады. Сосын бөлмені сол жағында қалдырып, құбылаға қарап Аллаһқа дұға жасайды.

¹ «Әссәләму ғаләйқа, йә, Аллаһтың Елшісі»

² «Әссәләму ғаләйқа, йә, Шыншыл Әбу Бәкір»

³ «Әссәләму ғаләйқа, йә, ажыратушы (жақсылық пен жамандықты) Омар. Йә, Аллаһ, ол екеуіне пайғамбарымыздан және Исламнан жақсылық бере гөр!»

Бұл таблицада қажылықта жасалатын амалдар қысқаша түрде көрсетілді:

Қажылық түрі	Таматтуь	Қиран	Ифрад
Басында: Ихрам мен тәлбия	«Ләббәйка ұмратан мутаматтиъан биһа иләл-хаж»	«Ләббәйка ұмратан уә хажан»	«Ләббәка хажан»
Одан кейін	Ұмраның тауабы	Құдум тауабы (Келу тауабы)	Құдум тауабы (Келу тауабы)
Одан кейін	Ұмараның сағиы	Қажылықтың сағиы	Қажылықтың сағиы
Одан кейін	Шашты қысқарту (ихрамнан толықтай шығу)	Ихрам халінде қалу	Ихрам халінде қалу
8 күні, бесін намазына дейін	Меккеде қажылықтың ихрам халіне кіру және Мина жазығына бару	Мина жазығына бару	Мина жазығына бару
9 күні, күн шыққаннан кейін	Арафат жазығына барып, онда бесін мен екінті намаздарын қысқартып және біріктіріп бесін намазының уақытында оқу. Қалған уақытты күн батқанға дейін дұғамен өткізу.		
Күн батқаннан кейін	Мұздалифаға барып, жеткен уақытта ақшам мен құптан намаздарын қысқартып оқу. Түннің ортасына дейін ол жерде түнеу. Таң намазынан кейінгі уақытқа дейін қалу – сунна.		
10 күні, құрбан шалу күні (айт күні) таң намазынан кейін күн шыққанға дейін	Мина жазығына бет алып, Жамарат ықабада тас ату		
	Құрбандық шалу	Құрбандық шалу	-----
	Шашты қысқарту немесе тақырлап алу, одан кейін ифада (парыз) тауабын жасау. Осы үш амалдың екеуін істегенде ихрамнан бірінші рет шығу (жартылай шығу), ал үшеуін істегенде ихрамнан екінші рет шығу (толық шығу) болады.		
	Қажылық сағиы	-----	-----
11, 12 күндері және қалатын кісі үшін 13 күні	Күн тас төбеден батысқа қарай жылжи бастағанда кіші, одан кейін ортаңғы, одан кейін үлкен Жамараттарға тас ату.		
Жолға жиналып, кетер уақытта	Етеккір және нифас (босанғаннан кейін келетін қан) келген әйелдерден басқаларына қоштасу тауабы (тауап әл-уидаъ)		

ӘР ТҮРЛІ ТАҚЫРЫПТАҒЫ ПАЙДАЛЫ МАҒЛҰМАТТАР

► **Күнә:** Ол мына істермен өшіріледі: Шын жүректен тәубе қылу, кешірім сұрау, ізгі амалдар істеу, ауыртпашылықтарға тап болу, садақа беру, басқа адамдардың оған жасаған дұғасы. Егер күнәлардың кейбіреулері кешірілмей қалып қойса, соған қабірде, немесе Қиямет күні, немесе Тозақ отында тазарғанша жазалануы мүмкін. Сосын егер таухидте өлген болса Жәннатқа кіреді. Ал егер күпірмен, немесе ширкпен, немесе екі жүзділікпен өлген болса, онда Тозақ отында мәңгі қалады.

Күнәлардың адамға көп жаман әсері бар: Оның жүрекке әсері: ол жүрекке мазасыздық, үрей, жалғыздық әкеліп оны қараңғы қапасқа толтырады және оны қор қылып, ауру қылады, сондай-ақ оны Аллаһтан тосады. Оның дінге әсері: күнәлар басқа күнәлардың келуіне себеп болады, құлшылықтан тосады және пайғамбарымыздың (^{саллаллаху} ьаләйһи уа саллам), періштелердің және мүміндердің қарғысын әкеледі. Оның ризыққа әсері: ол ризықтан мақрұм етеді. Бар болған нығметтерді кетіреді, малдың берекесін жояды. Оның жеке тұлғаларға әсері: күнәлар өмірдің берекесін кетіреді, қиын өмірге себеп болады, істерді ауырлатады. Оның амалдарға әсері: күнәлар амалдардың қабыл болуына кедергі болады. Оның қоғамға әсері: күнәлар қоғамдағы амандық, тыныштық нығметін кетіреді, қымбатшылықтың келуіне, басшылардың шектен шығуларына, дұшпандардың елді жаулап алуына, сондай-ақ жаңбырдың жаумауына себеп болады.

► **Уайым мен қайғы:** Жүрек рахаты, жүрек қуанышы болумен бірге одан уайым мен қайғының кетуі – әрбір адамның қалауы. Осылармен бақытты өмір орнайды. Бұған жету үшін діни, табиғи және тәжірибелік себептер бар. Осылар тек иманды адамда ғана жиналады. Бұлардан: **1.** Аллаһқа иман келтіру. **2.** Аллаһтың бұйрықтарын орындап, қайтарғандарынан тыйылу. **3.** Жаратылғандарға сөзбен, іспен және барлық жақсылықтың түрлерімен жақсылық жасау. **4.** Испен, немесе діни не дүниелік пайдалы біліммен айналысу. **5.** Өтіп кеткен істермен де емес, немесе болашақта болатын істермен де емес, күнделікті қажетті істермен айналысу. **6.** Аллаһты көп еске алу. **7.** Аллаһтың ашық та, жасырын да берген нығметтерін айтып жүру. **8.** Дүние істерінде жағдайлары бізден төмендерге қарау, жағдайлары бізден жоғарыларға қарамау. **9.** Уайым мен қайғы әкелетін себептерді жоюға күш салу, қуаныш әкелетін істерді істеуге ұмтылу. **10.** Уайым мен қайғыны кетіру үшін пайғамбарымыз Мұхаммед (^{саллаллаху} ьаләйһи уа саллам) айтқан кейбір дұғалармен Аллаһқа жалбарыну.

Пайдалы мағлұмат: Ибраһим әл-Хаууас, Аллаһтың оған рахметі болсын: «Жүректің емі бес нәрседе: Аяттардың мағынасына ой жүгіртумен Құран оқу, асқазанның бос болуы, түнде тұрып намаз оқу, таң алдында Аллаһқа дұға ету және ізгілермен сұхбаттасу» - деген.

► **Неке:**

Өзіне берік, зинаға түсіп қалудан қорықпайтын әйелдерге құштарлығы бар кісілерге үйлену сунна. Әйелдерге құштар еместерге үйлену рұқсат. Ал зинаға түсіп қалудан өзіне сенімі жоқтарға үйлену уәжіп. Осындай жағдайда

үйлену - уәжіп болған қажылық өтеуден бірінші тұрады, және әйелдерге қарау – харам болады.

Некенің шарттары:

1. Некелесетін жігіт пен қызды анықтау, ендеше уәлидің бірнеше қызы бола тұра «осылардан біреуін саған әйелдікке бердім» деп айтуы дұрыс емес.

2. Балиғат жасына жеткен, ақылды жігіт пен ақылды, азат қыздың разылығы.

3. Уәли, яғни қамқоршы: әйел өзін-өзі тұрмысқа бере алмайды, оны қамқоршысы ғана тұрмысқа бере алады, тек уәли қызды өзінің теңіне беруден бас тартқан жағдайда ол уәли болудан қалады. Қызға уәли болуға ең лайықты кісі оның әкесі, сосын оның атасы, сосын одан жоғарғы аталары, сосын оның баласы, сосын немересі, сосын одан төменгі немерелері, сосын әке-шешесі бір ағасы, немесе інісі, сосын әкесі бір ағасы, немесе інісі, сосын ағасының баласы, тағы да осы сияқты жақын еркек туыстары.

4. Куәлік: екі балиғат жасына жеткен, ақыл-есі дұрыс әділ ер кісілердің куәлігі.

5. Осы шарттардың бәрі болғанымен некенің дұрыс болуына тосқауыл болатын кедергілердің болмауы. Ол кедергілер: күйеу мен қалыңдық бір-біріне сүтпен, немесе қанмен жақын туыс /махрам/ болуы, және құдандастықпен болған туыстық.

► Үйлену харам болған әйелдер: Олар екі топ:

Бірінші: Ешқашан үйленуге болмайтын әйелдер. Олар:

1. Қандас туыстар: Анасы, әжесі, одан жоғарғы әжелері, қызы, ұл-қыздарының қызы, және олардан тараған қыздар, әке-шешесі бір, немесе әкесі бір, немесе шешесі бір әпке-қарындастары, әпке-қарындастарының қыздары, әпке-қарындастарының ұл-қыздарының қыздары, әке-шешесі бір, немесе әкесі бір, немесе шешесі бір аға-інісінің қызы, оның қызы, оның ұл-қыздарының қызы, одан төменгі қыздары, әкесінің әпке-қарындастары, анасының әпке-сіңлілері қанша жоғары болса да.

2. Емшектес туыстар: Қандастықпен үйлену қалай харам болса, емізу арқылы да солай харам болады.

3. Құдандастықпен болған туыстар: Олар: **1.** Қайын енесі, оның аналары, әкесінің әйелдері, атасының әйелдері, келіні және немересінің әйелдері, әйеліне еріп келген қыздары, оның ұл-қыздарының қыздары, тағы одан өрбігендер.

Екінші: Уақытша үйленуге болмайтын әйелдер: Олар:

1. Қосумен уақытша үйленуге болмайтын әйелдер: ер кісі бір әйелге үйленсе, сол әйел оның некесінде болған кезде ол әйелдің әпке-сіңлілері, әкесінің әпке-қарындастары, шешесінің әпке-сіңлілеріне үйлену харам.

2. Жойылып кетуі мүмкін болған кедергі себепті уақытша үйлену харам болған әйелдер: Ер кісіге некеде болған басқа әйелдерге үйленуге болмайтыны сияқты.

Пайдалы мағлұмат: Әке-шешесі баласын оған ұнамайтын әйелге зорлап үйлендіруге болмайды. Осындай жағдайда бала әке-шешесіне бағынуы уәжіп емес. Ол әке-шешесін тындамай кеткен бала болып саналмайды.

► Талақ (ажырасу):

Әйелге етеккір кезінде, немесе босанғанда келетін қан келген кезінде, немесе қосылып қойған етеккірден таза кезінде талақ беру харам. Бірақ, осы жағдайларда талақ берсе, талақ саналады. Қажетсіз талақ беру - макрух, қажет болса - рұқсат, сол некеден зиян шегушіге талақ беру - сунна. Талақ беру мәселесінде әке-шешеге бағыну уәжіп емес. Кім әйеліне талақ бергісі келсе, бір реттен артық талақ беру харам. Берілетін талақ онда әйелімен қосылмаған етеккірден таза кезінде болуы уәжіп. Бір рет талақ береді және әйелінің иддә сақтау мерзімі біткенше басқа талақ беруге болмайды. Бірінші, екінші талақтан кейін әйел өз бетімен күйеуінің үйінен шығып кетуі, немесе оның иддә күту мерзімі бітпестен оны күйеуі үйден шығаруы харам. Талақ құр ниетпен болмайды, оны сөзбен айтқанда ғана саналады.

► Ант:

Ант етіп, оны орындамағанда төлем төлеудің уәжіп болуы үшін төрт шарт бар:

1. Ант беруге ниет етуі. Тілімен ант сөздерін айтса, бірақ жүрегімен ант етуді ниет етпеген болса, бұл ант етуді ойламай сөз барысында үйреншікті әдеті бойынша «Жоқ, уаллаһи» (Жоқ, Аллаһпен ант етемін), және «Әрине, уаллаһи» (Әрине, Аллаһпен ант етемін) деген сияқты құр тілімен айтылған бос ант.

2. Анттың болашақта болуы мүмкін нәрсеге қатысты айтылуы: ендеше өткен шаққа қатысты өзі білмейтін нәрсеге берген анты ант болып саналмайды, немесе өзінің сөзін шындық деп есептеп берген анты да ант деп саналмайды, немесе өз сөзінің дұрыс емес екенін біле тұра өтірік ант беруі ант деп есептелмейді, /Бұл – үлкен күнәлардан/ немесе өз сөзін рас деп ойлап болашақта болатын іске ант етсе, сөйтіп онысы расталмаса, онда ол да ант болып саналмайды. **3.** Ант етушінің антты мәжбүрленбестен өз еркімен беруі.

4. Істемеймін деген нәрсені істеуі сияқты, істеймін деген нәрсені істемеуі секілді антында тұрмауы. Кім ант етсе, антын Аллаһтың қалауымен байланыстырса, екі шартпен төлем төлеуден босатылады: **1.** Антты бере сала ізінше «Аллаһ қаласа» деп айтуы. **2.** Антты Аллаһтың қалауымен байланысыруды ниет етіп «Аллаһпен ант етемін, Аллаһ қаласа» деп айтуы сияқты.

Кім бір нәрсеге ант етсе, сосын оның ант еткен нәрсесінің қарама-қарсысы пайдалы екеніне көзі жетсе, сол пайдалы нәрсені істеп, антын бұзғаны үшін төлем төлеуі сунна.

Анттың төлемі /каффараты/: Әрқайсысын 1,25 кг азықпен он жарлыны тамақтандыру, немесе оларды киіндіру, немесе бір құл азат ету, кім осыларды орындай алмаса, онда үш күн ораза ұстайды. Кім тамақтандыру, немесе киім әперуге шамасы келе тұра ораза ұстаса, анттың төлемінен құтылмайды. Төлемді антты бұзбай да тұрып, немесе бұзғаннан кейін де төлеуге болады. Кім бір нәрсеге бірнеше рет ант еткен болса, бір рет төлеу жеткілікті. Ал бірнеше нәрсеге ант еткен болса, онда сол нәрселердің бәріне төлем төлейді.

► Нәзір ету:

Оның түрлері: **1. Не нәрсеге нәзір еткені белгісіз нәзір.** «Егер жазылып кетсем, Аллаһқа нәзір» десе, бірақ не нәрсені нәзір еткені белгісіз болса, осындай

жағдайда ол ауруынан жазылып кетсе, анттың төлемін (каффаратын) төлейді.

2. Талас үстінде, немесе ашу үстінде берілген ант: Бір нәрседен қайтару, немесе бір нәрсені істету ниетімен берілген нәзір. «Егер сенімен сөйлесем, бір жыл ораза ұстаймын» деген сияқты. Осындай жағдайда нәзір еткен нәрсесіне амал етуі, немесе оны орындай алмаған жағдайда (яғни, сөйлесіп қойса) анттың төлемін төлеуге болады. **3. Рұқсат нәзір:** «Өз киімімді киемін, Аллаһқа нәзір» деп Аллаһқа нәзір еткен сияқты. Осындай жағдайда не кимін киюі, не оны кимей анттың төлемін төлеуіне болады. **4. Макрух нәзір:** «Әйелімді талақ етуді Аллаһқа нәзір еттім» деген секілді. Оған нәзір еткен нәрсесін орындамай, анттың төлемін төлеу сунна. Егер нәзірін орындаса, төлем төлемейді. **5. Аллаһқа бойұсынбау нәзірі:** «Ұрлауды Аллаһ үшін нәзір еттім» деген сияқты. Бұндай нәзірді орындау харам. Орындамаса, анттың төлемін төлейді. Ал егер орындаса, күнәһар болады әрі оған төлем төлеу жоқ. **6. Аллаһқа бойұсыну нәзірі:** Аллаһқа жақындау үшін «Мен Аллаһқа пәлен рақағат намаз оқуды нәзір еттім» деген тәрізді. Осындай жағдайда нәзірді бір науқастың шипа болып кетуін шарт қылып байласа, және де науқас сауығып кетсе, нәзірін орындау уәжіп болады. Ал, егер шарт қылмаса, сонда да нәзірін орындау уәжіп.

► **Емізу:** Қандастықпен үйлену қалай харам болса, емізу арқылы да солай харам болады. Бұл үш шартпен болады: **1.** Әйелге сүт басқадан емес, баланы босану себебінен келу керек. **2.** Баланы емізу туылғаннан бастап екі жыл аралығында болуы керек. **3.** Баланы кемінде бес рет емізу керек. Бір рет емізу баланың тойып сүт емуі емес, емшекті еміп жатып, оны өз еркімен жіберуі. Емумен бала мирасқа да, нәпақаға да хақылы болмайды.

► **Өсиет:**

Басқаларға беруі керек болған адам өлер алдында қарызын өтеуді өсиет етуі уәжіп. Көп дүние-мүлік қалдырып бара жатқан адам дүниесінен өсиет етуі сунна. Осындай жағдайдағы адам одан мирас алмайтын кедей жақынына дүние-мүлкінен бестен бір бөлігін беруді өсиет етуі мұстахаб. Егер оның ондай туысы болмаса, онда жарлыға, ғалымға, ізгі кісіге өсиет етуі мұстахаб. Мирасқорлары бар кедей адамның дүние-мүлкісінен басқаларға өсиет етуі макрух. Тек мирасқорлар бай, мұқтаж емес болған жағдайда рұқсат. Дүние-мүлкінің үштен бірінен артығын өсиет етіп қалдыру харам. Мирас алушы туысқа мирастан бөлек дүние-мүлкінен аз болса да тағы бір бөлігін өсиет ету харам. Тек мирас алушылар разы болса, онда рұқсат. Өсиет қалдырушының «райымнан қайттым», «оны өзгертемін», «оны жоқ етемін» деген сияқты сөздерімен өсиет күшін жояды. Өсиетті төмендегі сөздермен бастап жазу мұстахаб: «Мейірлі де Мейірімді Аллаһтың атымен бастаймын. Бұл пәленшенің жазып қалдырған өсиеті. Ол – Аллаһтан өзге құлшылыққа лайық құдай жоқ. Мұхаммед ^{(саллаллаху} _{‘әлейһи уә саллам)} оның құлы және елшісі. Жәннат – хақ. Тозақ – хақ. Қиямет – күмәнсіз келуші және Аллаһ – қабірлердегіні тірілтуші. Артымда қалып бара жатқан отбасым мен бала-шағамның Аллаһқа тақуа болуларын, өзара жақсы қарым-қатынаста болуларын әрі егер олар мүмін

болатын болса, Аллаһ пен Оның елшісіне бойұсынуларын өсиет етемін әрі Ибраһим (оған Аллаһтың сәлемі болсын) мен Яқуб (оған Аллаһтың сәлемі болсын) ұлдарына өсиет еткенін өсиет етемін: **«Әй, ұлдарым! Расында Аллаһ осы дінді сендер үшін таңдады, ендеше мұсылман болмай тұрып өлмеңдер!»**

▶ Пайғамбарымызға (саллаллаһу ыәләйһи уә саллам) салауат айтылғанда оған салауат пен сәлемді қосып айту мұстахаб. Пайғамбарлардан басқаларға Абу Бакр «саллаллаһу ыәләйһи уә саллам» (оған Аллаһтың салауаты мен сәлемі болсын) немесе «ыәләйһис салам» (оған Аллаһтың сәлемі болсын) деген сияқты айтылмайды. Бірақ пайғамбарлардан басқаларға пайғамбарларға салауат айтқанда олармен бірге қосып айтуға рұқсат. Мысалы, «Әй, Аллаһ! Мұхамметтің отбасына, оның сахабаларына, әйел мен бала-шағаларына Сенің сәлемің мен игілігің болсын!» деген сияқты. Сахабалар, табиғиндер және олардан кейінгі ғалымдар мен басқа да ізгі пенделерге «Аллаһ разы болсын! Оларға Аллаһтың мейірімі болсын!» деп айту мұстахаб. «Абу Ханифа, Малик, Шафиғи, Ахмад оларға Аллаһ разы болсын!», немесе «оларға Аллаһтың мейірімі болсын!» деп айтылады.

▶ Шарифатқа сай мал сою:

Малды етін жеуге жарамды ету үшін оны шарифатқа сай сою керек.

Малдың мынандай шарттары бар: 1. Етін жеуге рұқсат мал болу керек.

2. Малдың иесі болу керек.

3. Құрлықта тіршілік ететін мал болу керек (яғни судағы хайуан емес).

Шарифатқа сай мал союдың төрт шарты бар: 1. Мал союшының ақыл-есі дұрыс болуы. **2.** Сою құралы тіс пен тырнақтан басқа нәрсе болуы. **3.** Мал сойғанда оның тамағынан мойнының екі бірдей қан тамырын, немесе бір қан тамырына қоса кеңірдегінен бауыздау. **4.** Мал соярда «Бисмиллаһ» деп айту. Ұмытып кетсе, оқасы жоқ. Осы сөзді арабша емес өз тілінде айтса рұқсат. Бисмиллаһ пен қоса «Аллаһу акбар!» деп айту сунна.

Аңшылық: Ол – аңды аулау. Ол аңға байланысты мынандай шарттар бар: **1.** Еті халал. **2.** Жабайы. **3.** Аулап алмасаң оларды ұстап алу мүмкін емес болған аңдар. Аң аулау оны азық ету үшін ауласа - рұқсат, ал ермек, қызық үшін ауласа макрух. Егер аңның ізіне түсіп, оны қуғанда адамдарға зиян тигізетін болса харам.

Аң аулау төрт шартпен рұқсат:

1. Аңшы шарифатқа сай мал бауыздайтындардан болу керек. /жынды, жас бала болмауы керек/

2. Аң аулау құралы онымен сойылса аң еті халал болатын болуы, яғни найза, садақтың оғы сияқты өткір нәрсе болуы керек. Егер аң қыран құстармен, немесе итпен ауланса, онда олар аң аулауға үйретілген болуы керек.

3. Аңды аулаймын деген ниетпен ату керек, егер кездейсоқ оқ тиіп өлсе, онда ол аң еті жеуге халал болмайды.

4. Аулау құралын жұмсағанда «бисмиллаһ» деп айту, осындай жағдайда Аллаһтың аты аталмаса, онда тіпті оны айтуды ұмытып кетсе де ол харам болады.

Д Тағам:

Ол – әрбір желінетін, ішілетін нәрсе. Негіз – олардың халал екендігі. Тағам үш шартпен халал болады:

1. Таза болуы. **2.** Оның зарарлы болмауы. **3.** Оның кір, жиіркенішті болмауы. Қан, өлексе сияқты әрбір нәжіс нәрсе харам. У сияқты зарарлы нәрселер харам. Үлкен және кіші дәрет, бүрге, бит сияқты кір, жиіркенішті нәрселер харам. Құрлық хайуандарынан үй есектері, арыстан, жолбарыс, қасқыр, қаблан, сияқты жыртқыштар, ит, шошқа, маймыл, мысық, түлкі, тиін және сол секілділер еті харам. Қорқау /гиена/ халал. Құстардан бүркіт, сұңқар, қырғи, ителгі, қаршыға, үкі сияқты тырнақтарымен аң аулайтын жыртқыш құстар, сондай-ақ құзғын, кішіген сияқты өлексе жейтін құстар харам. Сондай-ақ жарғанат, тышқан, сона, шыбын, кірпік шешен, жылан, көкек сияқты барлық адамдар жиіркенетін нәрселер әрі құрт, қоңыз, кесіртке сияқты жәндіктер харам. Шаян сияқты шарифат өлтіруге бұйырған, немесе құмырсқа сықылды өлтіруден қайтарған нәрселер харам. Қасқыр мен қорқаудан туған хайуан сияқты жейтін нәрсе мен жемейтін нәрсенің қосылуынан туған нәрселер харам. Ал екеуі де жеуге болатын ат пен зебрадан туылған қашыр халал. Түйе, жылқы, сиыр, қой сияқты үй жануарларының, керік, қоян, келес, қара құйрық сияқты киіктер халал және түйе құс, тауық, тауыс, тоты құс, кептер, торғай, үйрек, қаз және барлық суда өмір сүретін құстар халал. Жылан, бақа, қолтырауыннан басқа суда ғана өмір сүретін су жануарлары халал. Нәжіспен суғарылған, немесе нәжіспен құнарландырылған өсімдіктер егер оларға нәжістің дәмі мен исі шығып тұрмаса халал. Көмір, топырақ, лайды жеу жақсы емес, сондай-ақ пияз, сарымсақты пісірмей жеу де жақсы емес. Егер адам аш қалып жеуге мәжбүр болса, сол харам нәрседен өмірін сақтап қалатындай жеу уәжіп.

Д Кәпірлерді олардың мерекелерімен құттықтауға және ол жерлерге баруға болмайды. Және олармен бірінші болып сәлемдесуге де болмайды, тек олар өздері сәлемді бастаса, оларға, «уә ыалаякум» деп жауап беру уәжіп болады. Кәпірлерге және бидағатшыға бола құрмет үшін тұруға болмайды. Олармен қол алысу макрух болып саналады. Ал, оларға көңіл айту және оларды зиярат ету тек шарифи пайда үшін ғана болады.

Шариғаттағы дем салу

Аллаһтың сүннеттеріне (заңдылықтарына) назар салған адам сынақтардың болмыста бар және тағдырда жазылған Аллаһ сүннеттерінің бірі екенін біледі. Аллаһ тағала: *«Сендерді азғантай үреймен, аштықпен (ашаршылықпен) және малдың, жандардың және жемістердің бір бөлігінің кемуімен сынаймыз. Сабыр етушілерді қуандыр»*,—деген (Бақара, 155). «Игі адамдар сынақтардан аулақ болады» деп ойлайтындар қателеседі. Керісінше, сынақтың келуі—иманның көрінісі. Бірде Аллаһтың елшісі (саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): «Ең ауыр сынаққа ұшырайтын кімдер?» деп сұралады. Сонда ол (саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): *«Пайғамбарлар, одан соң ізгілер, одан соң адамдардың оларға ұқсағаны, одан соң бұларға ұқсағаны. Әркім дініне қарай сыналады: егер дінде мықтылық (беріктік) болса сынағы арта түседі, ал егер дінде әлсіздік (осалдық) болса, одан жеңілдетіледі»*,—деген (Ибн Мәжәһ). Сынақ—Аллаһтың пендесіне деген махаббатының белгісі. Пайғамбар (саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): *«Аллаһ бір қауымды жақсы көрсе оларды сынайды»*,—деген (Ахмад). Әрі ол Аллаһтың пендесіне жақсылық қалағанының көрінісі. Аллаһтың елшісі (саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): *«Аллаһ бір пендесіне жақсылық қаласа, оған жазасын бұл дүниеде ілгерілетіп береді. Ал қайсыбір пендесіне жамандық қаласа, жазасын Қиямет күні толық беру үшін ұстай тұрады»*,—деп айтқан (әт-Тирмизи). Сынақ азғантай болса да, күнәлардың кәффараты (өтемі, бодауы) болып есептеледі. Пайғамбар (саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): *«Қайсыбір мұсылманға тікеннен бастап, одан үлкен қиындықтар келсе, Аллаһ ол арқылы күнәларын азаптың өз жапырақтарын төккеніндей (түсіргеніндей) төгеді»*,—деген (әл-Бұхари, Муслим). Сондықтан сыналушы мұсылман түзу, ізгі адам болса, сынағы өткен күнәларына кәффарат болады немесе оның дәрежесін биіктетеді, ал күнәкар болса, күнәларына кәффарат әрі оның қатерін еске салу болып табылады. Аллаһ тағала: *«Жер бетіндегі бұзықтық адамдар қолдарының істегені себебінен, оларға істегендерінің бір бөлігін таттыру әрі олардың (тәубеге келіп, Аллаһқа) қайтулары үшін көріне бастады»*,—деген (Рум, 41).

Сынақтың түрлері: Мал-мүліктің көбеюі секілді жақсылықпен сыналу және үрей, ашаршылық пен малдың кемуі секілді жамандықпен сыналу. Аллаһ тағала: *«Біз сендерді жамандық және жақсылықпен сынаймыз»*,—деген (Әнбия, 35). Бұған көз тию және өліммен сыналу да кіреді. Аурулар мен өлім себептерінің үлкені болып—қызғаныштан туындайтын көз тию мен сиқыр есептеледі. Пайғамбар (саллаллаху ʔаләйһи уа саллам): *«Аллаһтың тағдыр еткенінен кейін үлбетімнің көбі көз тигеннен өледі»*,—деген (әт-Таялиси).

Көз және сиқырдан сақтану: алдын ала сақтану шараларын жасау емделуден жақсы. Сондықтан да көз және сиқырдан сақтануға әрекет жасауымыз керек. Көз және сиқырдан сақтанудың негізгі жолдары:

★ Тәухидті (Аллаһтың бір екеніне деген сенімді) күшейту, Аллаһтың болмыстағы жағдайларды басқарушы екеніне иман келтіру (сену), жақсы амалдарды көбейту.

★ Аллаһ туралы жақсы ойда болу, Оған тәуекел ету, көз тигенін немесе ауырып қалғанын кез келген нәрседен көрмеу, өйткені «көз тиді» деп күдіктену өз алдына

бір ауру.¹

★ Бір адамның көзі бар немесе сиқыршы екендігімен атағы шықса, одан қорыққаннан емес, сақтану шараларын жасау жағынан аулақ болу керек.

★ Таңғалдыратын бір нәрсені көргенде Аллаһты еске алу және Оның берекесін сұрап, «Тәбәракаллаһ» емес, «Бәракаллаһу ләка» (Аллаһ саған береке берсін) деп айту. Пайғамбар ^(саллаллаһу ʔаләйһи уә саллам): «**Кімде-кім өзінен немесе мал-дүниесінен яки бауырынан өзіне ұнайтын нәрсені көрсе, Аллаһтан береке сұрасын, өйткені көз тию—ақиқат**»,—деген (әл-Хақим).

★ Таңертең Пайғамбар ^(саллаллаһу ʔаләйһи уә саллам) қаласы Мединеде өсетін «ажуа» құрмасынан жеті дана жеу.

★ Аллаһқа сыйынып, Оның панасын тілеу, Оған тәуекел ету, Ол туралы жақсы ойда болу, көз тию және сиқырдан сақтауын тілеу. Таңертең және кешке оқылатын зікірлер мен пана тілеу сөздеріне ұқыпты болу;² Бұл зікірлердің Аллаһтың қалауымен кейде көбейіп, кейде азаятын әсері екі жағдайда жүзеге асады: **1)** Оған қатысты келген хабарлардың хақ әрі шындық екеніне, олардың Аллаһ қаласа, пайдасы бар екеніне сену. **2)** Оны тілімен айтса да, құлағын асып, жүрегі қатысып тұруы тиіс. Өйткені ол—дұға. Ал дұға Пайғамбардың ^(саллаллаһу ʔаләйһи уә саллам) сахих хадисінде айтылғанындай, қаперсіз, ойы басқада болған бейғам жүректен қабыл болмайды.

Зікірлер (зикрлер) мен пана сұрау сөздерінің айтылу уақыты: Таңғы зікірлер таң намазынан кейін айтылады. Ал кешкі зікірлер болса, екінті намазынан кейін оқылуы керек. Мұсылман оны айтуды ұмытса немесе қаперсіздік танытса, есіне түскен сәтте айтса болады.

Көз тиюдің және өзге де дерттердің белгілері. Медицина мен шарифаттағы дем салу арқылы емделудің арасында қарама-қайшылық жоқ. Құран тән мен жан ауруларының шипасы. Егер адам дене ауруларынан сау болса, сыртқы факторлардан болған әсерлер көбінесе ауыспалы бас ауруы, беттің сарғаюы, денеден тер мен зәрдің шамадан тыс бөлінуі, тәбеттің азаюы, қол-аяқтарда ыстық не суықтың немесе ұюдың пайда болуы, жүректің қатты соғуы, арқаның төменгі жағы мен иықтардың ауруы, қайғы және кеуденің тарылуы, ұйқының қашуы, қорыққаннан немесе әдеттегіден тыс ашуланғаннан әрекеттер жасау, кекіру мен күрсінудің жиілеуі, оңаша қалуды жақсы көру, енжарлық және жалқаулық, әркез ұйқыны қалау және басқа да медицина тұрғысынан себебі белгісіз денсаулықтағы кінәраттар. Бұл белгілер немесе оның кейбірі аурудың күшті яки әлсіз болуына қарай байқалып тұрады.

Мұсылманның иманы мен жүрегі мықты болуы тиіс. Оған уәсуастар (азғырулар) әсер етпеуі керек. Жоғарыдағы белгілердің бірін байқағанымен, өзін аурумын деп қате ойламауы керек. Өйткені қате ойлау емделуі ең қиын

¹ Дәрігерлер мен мамандардың айтуы бойынша, дене мүшелерінің ауруларына шалдыққан науқастардың үштен екісі сау бола тұрып, өзін «ауырып қалдым» деп күдіктенгенінен болады деген.

² Таңғы және кешкі зікірлерді ... беттерде қара.

аурулардың бірі. Бұл белгілердің кейбірі дені сау адамдарда да болуы мүмкін. Кейде бұл белгілер байқалғанымен, оның себебі дене мүшелерінің ауыруы болуы мүмкін, сондай-ақ кейде мұның себебі иманның әлсіздігі болуы да ықтимал. Иманның әлсіздігіне байланысты адам кеуденің тарылуы, қайғы, әлсіздік секілді ауруларды сезінеді. Бұл жағдайда адам өзінің Аллаһпен болған байланысына жақсылап бір назар салғаны жөн.

Аурудың себебі көз тию болса¹ оның дауасы Аллаһ қаласа, келесі екі нәрсенің бірімен жүзеге асады: 1) Көз тигізген адам белгілі болса, оған дәрет алдырып, одан қалған суды немесе аузы не қолы тиген суды алып², ол сумен жуыну және оны ішу. 2) Көз тигізген кісі белгісіз болса, онда ем—дем салу, дұға оқу және хижам (қан алдыру) арқылы жүзеге асады.

Егер ауру сиқыр³ арқылы келген болса, оны Аллаһтың қалауымен келесі жолдармен емдеуге болады: 1) Сиқыр жасалған орынды анықтау, оны тапқан жағдайда түйіншектерді шешіп, «Фәлақ», «Нас» сүрелерін оқып, оны (әлгі түйіншектерді) өртеп жібереді. 2) Шарифатта бекітілген дұғалар арқылы емделу: Құранның аяттарымен, әсіресе, «Фәлақ» пен «Нас» сүрелері, «Бақара» сүресі және дұғалар. Бұл туралы келесі беттерде әңгімелейміз.

3) «Нушра» (сиқырды қайтару шаралары). Нушра екі түрлі: 1) Тыйым салынған шаралар, мысалы, сиқырды сиқырмен қайтару немесе сиқырды қайтару үшін сиқыршыға бару. 2) Шарифатта рұқсат етілген шаралар, мысалы лотос (сидр) өсімдігінің жеті жапырағын алып оны ұнтақтау және оған «Кәфирун», «Ыхлас», «Фәлақ» және «Нас» сүрелерін оқу, кейін оны суға салу және ол суды ішу немесе онымен жуыну әрі осыны, Аллаһ қаласа, толық емделгенше қайталап тұру. (Қ.: «Мусаннаф Абдур-Раззақ»).

4) Сиқырды шығару: сиқыр іште болса, оны құсу, клизма немесе ішті өткізетін нәрселер арқылы кетіру, басқа жерде болса хижам⁴ арқылы кетіру.

¹ Көз тию (әл-һайн)—Аллаһтың қалауымен жындардан болатын ауру (зарар). Бұл көз тигізетін адамның көзі тиген адамды сипаттауы немесе таңғалуы себебінен болады. Осы кезде шайтандар келіп, көз тиеудің ешбір кедергісі болмаса (зікір немесе намаз сияқты), ол кісіге көз тиеді. Көздің тиюіне «*Көз тию—шындық*» (әл-Бұхари) және «... *оны шайтан немесе Адам баласының көреалмаушылығы әкеледі*» деген хадис дәлел болады (Ахмад). Көз тиюдің «көз» деп аталу себебі көздің зиян тигізуінен емес, бір нәрсеге қарау немесе суреттеу көз арқылы жүзеге асатынында жатыр. Өйткені көзді еш нәрсені көре алмайтын соқыр адам да тигізуі мүмкін.

² Көз тигізген адамның кез келген қол тигізген (мысалы, ішкен-жегеннен қалған қалдықтары немесе ол ұстаған зат) нәрселерін алып немесе жұқа сүлгімен не сол сияқты нәрселермен сүртіп алып, оған су қосып, көз тиген адамның үстіне құю керек, және ол сол судан ішу керек.

³ Сиқыр—сиқырланатын кісіге бағытталған әрі оның денесіне, жүрегіне немесе санасына тікелей әсері бар арнайы сөздер мен әрекеттер. Сиқыр іс жүзінде бар нәрсе. Сиқырдың адамды өлтіретін, ауру қылатын және ер кісіні әйеліне жақындаудан тосатын немесе ер мен әйелдің арасын бұзатын түрлері бар. Кейбір сиқырлар күшірлік пен ширк болып есептелсе, кейбірі үлкен күнә саналады.

⁴ Аллаһтың елшісі (ﷺ): «*Сендердің емделетін нәрселерінің ең абзалы—хижам (қан алдыру)*»,—деген. Аллаһ осы тәсіл арқылы көптеген ауруларды: дене мүшелерінің ауруларын және көз немесе сиқыр себебінен болған ауруларды (бұның ішінде рак ауруы да бар) жазады.

Рукия (дем салу). Дем салудың шарттары: **1)** Оқылатын нәрселер Құран аяттары немесе шарифатта келген дұғалар болуы керек. **2)** Құран мен дұғаларды араб тілінде оқу. Сондай-ақ дұғалар басқа тілде айтылса да болады. **3)** Дем салудың өз бетінше әсер етпейтініне және емнің Аллаһтан екеніне кәміл сену. Әсердің көбірек болуы үшін Құранды шипа және адамдар мен жындарды тура жолға салу¹ ниетімен оқу. Аллаһ тағала Құранды тура жолды көрсету және шипа ретінде түсірді. Құранды жындарды өлтіру мақсатымен оқуға болмайды, бірақ шығуы қиынға соқса ғана оқылуына рұқсат етіледі.

Дем салушыға қойылатын талаптар: 1) Мұсылман болуы шарт. Сондай-ақ ізгі де тақуа болуы қажет. Тақуалығы неғұрлым күшті болса, соғұрлым емге әсері болады. **2)** Дем салу кезінде Аллаһқа шынайы түрде жүгінуі, бет бұруы керек. Ол жүрек пен тілдің бірдей берілуі арқылы жүзеге асады. Ең абзалы—адамның өзіне-өзі дем салуы болып табылады. Себебі көп жағдайда басқа адамның жүрегін бәрібір басқа бір нәрсе аулап тұрады (көңілін бұрып тұрады). Сонымен қатар өз қажетінді өзіңнен артық ешкім сезінбес. Зәрушілік жағдайға тап болғандарға Аллаһ көмегін уәде етеді.

Дем салынушыға қойылатын талаптар: 1) Ізгі мүмін болуы—мұстахаб. Иманының дәрежесіне қарай әсері де болмақ. Аллаһ тағала: **«Біз Құранды мүміндерге шипа әрі мейірім ретінде түсірдік. Ол залымдарға тек қасірет қана қосады»**,—деген. **2)** Аллаһқа шын ықыласымен жүгіне өзіне ем сұрауы. **3)** Шипа кешігіп жатыр демеу керек. Өйткені дем салу дұға түрі болып есептеледі. Ал қабыл болуына асығыстық қылу сұрағанының орындалмауына себеп болады. Аллаһ елшісі ^(саллаллаху ʔәлейһи уа саллам): **«Сендерден қайсыбіреулерің: «Маған сұрағаныма жауап берілмеді» деп асығыс айтпайынша, жауап беріледі»**,—деген (Әл-Бұхари, Муслим).

Дем салудың жолдары: 1) Демді үрлей (яғни жеңіл түкіре) отырып оқу. **2)** Демді үрлеусіз оқу. **3)** Демді түкірікті саусақпен алып, топырақпен араластырып, онымен ауырған жерді сүрту. **4)** Демді ауырған жерді сипай отырып оқу.

Науқасқа дем салғанда оқылатын аят-хадистер:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾²

¹ Тура жолға салу ниеті: Құран естігендерді Аллаһтың дініне шақыру, жақсылық жасап, жамандықтан қайтару. Тәжірибе көрсеткендей, осындай ниеттің әсері күшті болмақ. Оқылған аяттарды естіген жын әсерленіп, науқасқа зарар тигізуден көбінесе тез тыйылуы мүмкін. Алайда дем салушының жынды өлтіру ниеті жынның қасарысуы мен дандайсынуын, нәтижесінде дем салушы мен науқастың зиян көруіне себеп болады. Пайғамбарымыз ^(саллаллаху ʔәлейһи уа саллам): **«Аллаһ жұмсақ (мейірімді), жұмсақтықты жақсы көреді және жұмсақтыққа қаттылық үшін берілмегенді (сауапты) береді»**,—деген (Муслим).

² Мағынасы: «Аллаһ—Тірі де, Мәңгі тұрушы, Одан басқа құдай жоқ! Ол ұйықтамайды да, қалғмайды. Көктер мен жердегі нәрселер Оның иелігінде. Оның алдында Оның рұқсатынсыз шапағат қылатын кім бар? Ол олардың алдындағыны және олардың артындағыны біледі. Ал олар Оның білімінен Ол қалағанынан басқа еш нәрсені білмейді.

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَيْكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٥٠﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِطَآئِفَةٍ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٥٢﴾

﴿يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ بَعْفَرٍ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِكُمْ مِنْ عَذَابِ آلِيمٍ ﴿٢٥٣﴾

﴿وَنَزَلَ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خُسَارًا ﴿٢٥٤﴾

﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٢٥٥﴾

﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴿٢٥٦﴾

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءً ﴿٢٥٧﴾

﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٥٨﴾

﴿فَآرِجِعْ أَبْصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٢٥٩﴾

﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّصَدَّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ﴿٢٦٠﴾

﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَرْفَؤُنَا بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٦١﴾

﴿وَءَوحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٢٦٢﴾

﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٦٣﴾

﴿فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿٢٦٤﴾

Оның күрсіі көктер мен жерді қамтиды. Ол екеуін сақтап тұру Оған қиын емес әрі Ол Биік (Жоғары), Ұлы». «Бақара» сүресі, 255-аят (Аятұл-Күрсі)

1 Мағынасы: «Елші өзіне Раббысынан түсірілгенге иман келтірді және мүміндер де (иман келтірді). Барлығы Аллаһқа, періштелерге, кітаптарға және елшілерге иман келтірді. Біз елшілердің арасын алаламаймыз. Әрі олар: «Естідік те бойсұндық, Раббымыз, Сенің кешіріміңді тілейміз! Қайтар жер—Сенің алдың. Аллаһ ешбір жанға шамасынан тыс нәрсені жүктемейді. Әркімнің істегені (жақсылығы) өз пайдасына және істеген (жамандығы) өз зиянына. Раббымыз! Ұмытсақ не қателессек жазаламағайсың. Раббымыз! Бізге өзімізден бұрыңғыларға жүктегеніндей ауыр жүк жүктемегейсің. Раббымыз! Бізге шамамыз келмейтін нәрселерді көтерткізбегейсің. Бізді жарылқа, (күнәларымызды) кешір, бізді рақымшылығыңа бөле, Сен біздің Иемізсің! Бізді кәпір қауым үстінен жеңіске жеткізгейсің!». «Бақара» сүресінің соңғы екі аяты.

2 Мағынасы: «Аллаһ сені олардан құтқарады. Ол Естүші, Білуші». «Бақара» сүресі, 137-аят

3 Мағынасы: «(Жындар айтты): Ей, қауымымыз! Аллаһқа үндеушіге жауап беріп, оған иман келтіріндер. (Аллаһ) күнәларыңды кешіріп, сендерді күйзелтуші азаптан қорғайды». «Әхқаф» сүресі, 30-аят.

4 Мағынасы: «Біз Құранда шипа және мүміндер үшін мейірім (игілік) болған аяттарды түсіреміз. Әділетсіздердің зияны (сенбеуі, адасуы) ғана артады». «Исра» сүресі, 82-аят.

5 Мағынасы: «Негізінде, олар (яһудилер) Аллаһтың адамдарға (Мұхаммед ^(саллаллаһу ʿәлейһи уә саллам)) және сахабаларына) Өз кеңшілігінен бергені үшін, оларға күншілдік қылады». «Ниса» сүресі, 54-аят

6 Мағынасы: «Егер ауырып қалса, Ол маған шипа береді». «Шұғара» сүресі, 80-аят.

7 Мағынасы: «Ол мүміндер қауымының кеудесін (кеселден) айықтырады». «Тәубе» сүресі, 14-аят

8 Мағынасы: «Ол (Құран) иман келтіргендер үшін жолбасшы (тура жолды көрсетуші) әрі шипа». «Фуссилат» сүресі, 44-аят.

9 Мағынасы: «Егер де Біз бұл Құранды тауға түсіргенімізде, оның (таудың) Аллаһтан қорыққанынан бойсұнып, быт-шыт болғанын көрер едің». «Хашыр» сүресі, 21-аят.

10 Мағынасы: «Назарыңды қайта салшы, бір ақау көріп тұрсың ба?» «Мүлік» сүресі, 3-аят.

11 Мағынасы: «Кәпірлер Құранды естіген кезде сені көздерімен құлатып жіберуге шақ қалады да, «Мынау бір жынды (жын соққан)» дейді». «Қалам» сүресі, 51-аят.

12 Мағынасы: «Біз Мұсаға «Асанды таста» деп уахи еттік. Сол мезетте ол (аса, таяқ) олардың құрастырғандарын жалмай бастады. Ақиқат орнап, олардың істегендері бекер болды. Сол кезде олар жеңіліп, қор болып қайтқан еді». «Әраф» сүресі, 117-119 аяттар.

﴿قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا أَن تَلْفِي وَإِنَّمَا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿١٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِأَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ بِخَلْبِ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنهَا تَسْعَىٰ ﴿١٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا لَا تَخَفُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿١٨﴾ وَالْقَىٰ مَا فِي مِمينِكَ نَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ 1
﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ 2
﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا 3
﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ 4
﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا 5
﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ 6

«Kəfirun» сүресі. «Ыхлас» сүресі: «Фəлақ» сүресі. «Нас» сүресі.

Хадистер:

﴿سَأَلَ اللَّهُ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ ﴿٧﴾ (7 рет).

﴿أَعِيذُكَ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ ﴿٨﴾ (3 рет).

﴿اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَأْسَ وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يَعَادِرُ سَقَمًا ﴿٩﴾ (3 рет).

﴿اللَّهُمَّ أَذْهَبْ عَنْهُ حَرَّهَا وَبَرْدَهَا وَوَصَبَهَا ﴿١٠﴾ (1 рет).

﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١١﴾ (7 рет).

1 Мағынасы: «Сықыршылар: «Ей, Мұса! Не сен тастайсың немесе бірінші тастаған біз болайық» десті. (Мұса): «Сендер тастандар» дегенде, олардың жіптері мен асалары (таяқтары) сықырлағаны себепті оған қозғалып келе жатқан болып көрінді. Мұса ішінен қатты қорыққанын сезді. Біз оған: «Қорықпа, әлбетте сен үстемсің. Оң қолындағыны таста, олардың істегенін жалмасын. Олардың істегені—бар болғаны сықыршының айласы. Сықыршы қай жақта болса да, мұратына жетпейді». «Та һа» сүресі, 65-69 аяттар.

2 Мағынасы: «Одан соң Аллаһ Өз елшісіне және мүміндерге Өзінің тыныштығын (сәкина) түсірді». «Тәубе» сүресі, 26-аят.

3 Мағынасы: «Аллаһ оған (елшіге) Өз тыныштығын түсіріп, оны олар көрмеген әскермен қолдады». «Тәубе» сүресі, 40-аят.

4 Мағынасы: «Сонда Аллаһ Өз елшісі мен мүміндерге Өзінің тыныштығын түсіріп, оларға «тақуалық сөзін» (яғни «Лә иләһа илләллаһ» деп айтуды) міндеттеді». «Фатх» сүресі, 26-аят.

5 Мағынасы: «Аллаһ саған ағаш астында (серт беріп) қол тапсырған мүміндерден разы болды және олардың жүректерінде болған нәрсені (имандарын) біліп, оларға тыныштықты түсірді әрі оларды жақын бір жеңіспен сыйлады» «Фатх» сүресі, 18-аят.

6 Мағынасы: «Ол—имандарына иман қосылу үшін мүміндердің жүрегіне тыныштықты түсірген (Аллаһ)». «Фатх» сүресі, 4-аят.

7 Мағынасы: (Ұлы Аллаһтан, ұлы аршы өсінен саған шипа беруін сұраймын).

8 Мағынасы: (Аллаһтан, Оның кемел сөздері арқылы сені шайтаннан, зияндіктерден және тиетін көзден сақтауын сұраймын).

9 Мағынасы: (Ей, адамдардың Раббысы Аллаһ! Ауруды кетіріп, шипа бер, Сен—шипа берушісің, Сенің шипаңнан басқа шипа жоқ, бізге ауру қалмайтын етіп шипаңды бер).

10 Мағынасы: (Ей, Аллаһ! Одан (бұл өмірдің) ыстығын, суығын және ауруын кетіре гөр).

11 Мағынасы: (Маған Өзінен басқа құдай болмаған Аллаһтың Өзі жеткілікті. Мен Оған тәуекел етемін. Ол—ұлы аршының Раббысы).

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ ﴿*Бисмилләһи әрқикә мин кулли да-ин йу'зика уә мин шәрри кулли нәфсин әу ʔайнин хасидин, Аллаһу яшфикә бисмилләһи урқик*﴾¹ (3 рет).

☀ Оң қолды ауырған жерге қойып, **«Бисмилләһ»** (Аллаһтың атымен) деп айту (3 рет). **أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ.** Сонан соң **«Әбузу биъиззатилләһи уә қудратиһи мин шарри ма әжиду уә ухазиру»**² (7 рет) айтасың.

Ескертулер:

1 Көз тигізушілерге қатысты «оның зәрін ішу керек» немесе «егер оның ұстаған не қол тигізген нәрсесін алғанын білсе, онда оның пайдасы болмайды» деген ырымдарға сенуге болмайды.

2 Көз тиюден сақтанып, теріден жасалған тұмарларды, білезіктер мен алқаларды тағуға болмайды, өйткені Аллаһтың елшісі ^(саллаллаһу ʔәләйһи уә саллам): **«Кім бір нәрсе тағзып алса, соған тәуекел еткен (өзін соған тапсырған) болады»,** — деген (әт-Тирмизи). Құран жазылған тұмарларды тағуға қатысты әртүрлі көзқарастар бар, алайда оны тақпаған абзал.

3 «Мә шә Аллаһ, тәбаракәллаһ» деген жазулар, қылыш, пышақ немесе көздің суреті, көлікке Құранды қою немесе үйлерге кейбір сүре-аяттарды іліп қою көзді қайтармайды. Керісінше, бұл нәрселер тыйым салынған тұмарлар қатарына жатады.

4 Науқас дұғасының қабыл болатынына сенуі керек және емді кешікті демеуі тиіс. Егер оған дәрігерлер «жазылу үшін бұл дәріні өмір бойы қабылдап тұруың керек» десе, емделетінінен үмітін үзбейді де, дем салынса үмітсіз болады. Алайда оған оқыған әрбір әріп үшін сауап бар, ол сауап он есе көбейтілген түрде беріледі. Ол кісіге дұға-истигфар айтып, садақа беруді көбейткені абзал, себебі ол жазылу себептерінің бірі.

5 Жамағатпен оқып дем салу сүннетке кереғар іс. Оның әсері де аз. Сол секілді оқуды магнитофонмен шектеуге болмайды. Өйткені Құран тыңдауда көптеген жақсылықтар болғанымен, онда ниет жүзеге аспайды. Ал ниет болса дем салушының бір шарты. Дем салуды жазылғанша қайталап тұру сүннет, алайда науқасты шаршататын болса, жалықтырмас үшін азайтқан жөн. Аят-дұғаларды қайталау саны дәлелмен ғана дұрыс болады.

6 Кейде дем салушының Құранмен емес, керісінше сиқырмен емдейтіндері болады. Олардың өздерін тақуа-діндар етіп көрсетуіне алданба! Олар дем салуды Құранмен бастайды да басқа нәрселермен жалғастырады. Ондай адамдар мешітке басқаларды алдап-арбау үшін барып тұруы мүмкін. Сенің алдында Аллаһты көп еске алушы болып көрінеді, алайда бұған алдануға болмайды, абай бол!

¹ Мағынасы: (Аллаһтың атымен дем саламын, сені ауыртатын әрбір дерттен, барлық жандардың немесе күншіл көздің жамандығынан Аллаһ шипасын береді, Аллаһтың атымен дем саламын).

² Мағынасы: (Аллаһтың ұлықтығы мен құдыретіне жүгініп, өзім сезген және қауіптенген нәрселердің жамандығынан Аллаһқа сыйынамын).

Сиқыршылар мен бақыстардың кейбір белгілері: * Науқастың есімін немесе оның анасының есімін сұрауы (өйткені науқастың есімін білу-білмеудің емге ешбір қатысы жоқ). * Науқастың жейдесі немесе лыпасы секілді киімдерін сұрауы. * Кейде олар науқастардан жындарға арнап союы үшін белгілі сипатта бір мал талап етеді және кейде әлгі малдың қанын науқасқа жағады. * Түсініксіз және мағынасы жоқ тұмарларды жазып оқуы. * Науқасқа ішінде сандар мен әріптер жазылған кестелерді беру (ол «хижаб» деп аталады). * Науқасқа белгілі бір мерзім адамдардан оңашаланып, қараңғы бөлмеде отыруды бұйырады (оны «әл-хужба» деп атайды). * Науқасқа белгілі бір мерзім суға қол тигізбеуді бұйырады. Науқасқа бір нәрсе беріп, оны жерге көмуді немесе бір қағаз беріп, оны жағуды немесе түтетуді бұйырады. * Науқасқа басқалар білмейтін кейбір қасиет-ерекшеліктерін айтып беруі немесе оған атын, елін (тұратын қаласын) және ауруын өзі айтпастан бұрын айтып беруі. * Науқастың халін оған келуімен немесе телефон не пошта арқылы хабарлауы.

7 Әһлі сүннет ұстанымы бойынша адам мен жынның жанасуы мүмкін. Оған дәлел: *«Расында, риба (өсім) жейтіндер шайтан тиген біреу тұрған секілді тұрады»* аяты (Бақара, 275). Тәпсіршілердің ортақ көзқарасы бойынша аяттағы «әл-мәсс» сөзі адамға жынның жанасуы себепті жынданғандығын білдіреді.

Қосымша мәліметтер: Сиқыр—бар нәрсе, оның әсері туралы Құранда және Сүннетте айтылған. Сиқыр жасау—харам, ол үлкен күнәлар қатарына жатады. Өйткені бірде Пайғамбарымыз (^{саллаллаху} ^{ъаләйһи уа саллам}): *«Құрдымға кетіруші жетеуден (жеті үлкен күнәдан) сақтаныңдар»*,—деді. (Адамдар): «Уа, Аллаһтың елшісі! Олар қай күнәлар?»—дегенде, Пайғамбарымыз (^{саллаллаху} ^{ъаләйһи уа саллам}): *«Аллаһқа серік қосу, сиқыр ...»*,—деген (әл-Бұхари, Муслим). Аллаһ тағала: *«Олар өздері айырбастап алған нәрселерінің ақыретте ешбір үлесі жоқ екенін білді»*,—деген (Бақара, 102).

Сиқырдың түрлері: **1)** Түйіншек байлау және күбірлеп бір нәрсе оқу. Сиқыршы сиқырлайтын адамға зиян тигізу мақсатына шайтандарды пайдаланып жетеді. **2)** Сиқырланатын адамның денесіне, көңіліне және ойына әсер ететін дәрі-дәрмектер даярлап беру (бұны «сарф» және «ъатф» деп айтады). Сиқырланған адамға бір нәрсенің ауысқаны, қозғалысқа түскені не жүргені немесе осы тәрізді нәрселер көріне бастайды. Сиқырдың бірінші түрі ширк болып есептеледі. Өйткені шайтан сиқыршыға ол Аллаһқа күпірлік етпейінше қызмет жасамайды. Ал екінші түрі болса үлкен күнәлар қатарына жатады. Бірақ осының барлығы да Аллаһтың тағдыр етуімен жүзеге асады.

Дұға

Барлық жаратылғандар Аллаһқа және Оның игіліктеріне мұқтаж. Ал Ол—бай, оларға мүлдем мұқтаж емес. Аллаһ тағала құлдарына дұға етуді бұйырып: *«Маған дұға қылыңдар, сендерге жауап қайтарамын (тілектеріңді қабыл етемін). Маған құлшылық жасаудан (яғни дұға қылудан) өздерін жоғары санағандар қор болған күйлерінде тозаққа кіреді»*,—дейді (Ғафир, 60). Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам): *«Кім Аллаһқа дұға жасамаса, Аллаһ ондайға ашуланады»*,—деген (Ибн Мәжәһ). Сонымен бірге Аллаһ Өзінен сұраған құлына қуанады, Ол дұға жасауда табандылық танытқандарды жақсы көріп, Өзіне жақын құлдарының қатарына қосады.

Пайғамбарымыздың (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам) сахабалары мұны жақсы түсініп, дұға жасауға ерекше мән беретін еді. Олар болмашы нәрселердің өзін Аллаһтан сұрауға тырысып, өз қажеттіліктерін Аллаһтың жаратқандарына айтпайтын. Бұған себеп—олардың Аллаһпен тығыз байланыста болуы, Аллаһ тағаланың *«Қашан құлдарым сенен Мен туралы сұраса, әлбетте, Мен жақынмын»* (Бақара, 186) деген аятына амал жасауы, олардың Раббыларына, Раббыларының оларға жақын болуы. Дұғаның Аллаһтың қасында дәрежесі үлкен. Дұға Аллаһ үшін ең құрметті нәрсе, сондай-ақ ол (дұға) тағдырды қайтарады. Дұғаның қабыл болу себептерін орындап, кедергілерін жойған әрбір дұға етушінің дұғасы қабыл болады әрі оған Пайғамбар (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам) бір сөзінде атап өткен үш нәрсенің бірі беріледі. Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам): *«Қайсыбір мұсылман ішінде күнә немесе туыстық қатынастарды ұзу болмаған дұға жасаса, Аллаһ оған үш нәрсенің бірін береді: оған сұрағанын жедел түрде береді немесе оның сауабын ол үшін ақыретке сақтап қояды немесе одан сол нәрсенің мөлшеріндей бір жамандықты қайтарады»*,—деді. (Сахабалар): *«Олай болса, дұғаны көбейтейік»*,—дегенде, Аллаһтың елшісі (^{саллаллаху} ʔаләйһи уа саллам): *«(Аллаһтың беретіні) одан да көп»*,—деп айтты (Ахмад).

Дұғаның түрлері: 1) Намаз, ораза сияқты құлшылық дұғасы «дуʔа-у ʔабада», 2) тілеу және талап ету дұғасы «дуʔа-у мәс-әла».

Амалдардың бір-бірінен абзал болуы: Құран оқу абзал ма әлде зікір айту ма немесе дұға-тілек сұрау ма? Абсолютті түрде амалдардың ең абзалы—Құран оқу, одан соң зікір айтып, Аллаһты еске алу, одан соң дұға жасап, Аллаһтан тілеу. Бұл жалпылай алатын болсақ. Алайда кейбір жағдайларда, бұл тәртіп бойынша төмен тұрған амал өзінен жоғары тұрғаннан абзал болады. Мысалы, Арапа күні дұға жасау Құран оқығаннан абзал. Сол сияқты, парыз намаздарынан кейін оқылатын дұғаларды айту Құран оқығаннан артық.

Дұғаның қабыл болу себептері: Дұғаның қабыл болуының жария және жасырын себептері бар.

1) Жария себептер: Дұға жасаудың алдында садақа беру, дәрет алу, намаз оқу секілді ізгі амалдар жасау, құбылаға қарау, қолдарды көтеру, Аллаһты мақтап-мадақтау, дұға тақырыбына сәйкес келетін Аллаһтың көркем есім-сипаттарын қолдану (мысалы, жәннатты сұрап дұға жасаса, Аллаһтың кеңшілігі мен мейірімі арқылы жалбарыну, егер бір залымға қарсы дұға жасалса, әр-Рахман немесе әл-Кәрим есімдерін қолданбай, Оның әл-Жәббар немесе әл-Қаһһар есімдерін

қолдану); дұғаның басында, ортасында және соңында Пайғамбарға (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) салауат айту, күнәларды мойындау, берген игіліктері үшін Аллаһқа шүкір ету, дұғаны аят-хадистерде уақытының артықшылығына қатысты дәлел келген уақыттарда жасау. **Дұға қабыл болатын уақыттар:** * Тәулік ішінде: Аллаһ тағаланың төменгі аспанға түсетін, түннің соңғы үштен бірі, азан мен қаматтің арасы, дәрет алғаннан кейін, сәжде жасағанда, намазда сәлем берердің алдында, намаздардан кейін, Құранды хатым қылғанда (басынан аяғына дейін оқып болғанда), әтеш шақырғанын естігенде, сапарда жүргенде, әділетсіздікке (зұлымдыққа) ұшырағанның және бейшара адамның дұғасы, әкенің баласына жасаған дұғасы, мұсылманның өз бауырына сыртынан жасаған дұғасы, соғыс кезінде жаумен бетпе-бет келгенде жасалған дұға. * Аптасына жасалатын дұғалар: жұма күні, әсіресе, жұманың соңғы сағатында (жұма күні екінті мен ақшам намаздарының арасында). * Айларда жасалатын дұға: Рамазан айында сәресі (сухур) және ауызашар (ифтар) кезінде, Қадір түні және Арапа күні жасалған дұғалар. * Дұға қабыл болатын қасиетті мекендер: барлық мешіттер, Қағбаның, әсіресе, Мултазамның¹ жанында, Мақаму Ибраһимнің (аләйһис-сәләм) тұсы, Сафа және Мәруаның үстінде, қажылық күндері Арафат, Муздалифа және Минада жасалған дұғалар, зәмзәм суын ішкенде және т.б.

2) Жасырын себептер: Дұға жасаудан бұрын: алдымен шынайы тәубеге келу, біреулерден заңсыз алған нәрселерді қайтару (ар-намысына тиген болса, кешірім сұрап, ризалығын табу), ішкені, жегені, кигені және тұратын орны (үйі) халал жолмен (кәсіппен) табылған болу, бойсұну (құлшылық) амалдарын көбейту, тыйым салынған нәрселерден аулақ болу, күмәнді және көңілі тартқан нәрселерден тартыну. Дұға жасаған кезде: жүректің қатысуы, Аллаһқа деген сенімділік, шынайы үмітпен, дұғада Аллаһқа беріле жалбарыну, тілегін қайта-қайта айтып табандылық таныту, ісін Аллаһқа тапсыру, Одан басқаға жалтақтауды біржолата қою, дұғаның қабыл болатынына айқын сену.

Дұға қабыл болуының кедергілері: Кейде адам дұға жасап, дұғасының қабыл болмауы немесе қабыл болуының кешігуі мүмкін. Бұның бірнеше себептері бар: * Аллаһпен қатар басқадан тілеу. * Дұғаны егжей-тегжейлеп айту (мысалы, жәһаннамның аптабынан, тарлығынан, қараңғылығынан және т.б. жағдайларынан пана сұрап сыйыну. Негізінде, бұлай егжей-тегжейлі емес, тек қана тозақтан сақтауын сұрап сыйынса жеткілікті). * Мұсылманның өзіне қарсы немесе басқаларға қарсы жөнсіз дұға жасауы. * Дұға жасағанда күнәні сұрау яки туыстық қатынасты үзуді тілеу. * Дұғаны Аллаһтың қалауымен байланыстыру (мысалы, «Ей, Аллаһ! Егер қаласаң, мені кешір» деп айту т.б.). * «Дұға жасадым, бірақ қабыл болмады» деп қабыл болуына асығу. * Дұғаны шаршап немесе жалығып тәрк ету (бұны «әл-истихсар» деп айтады). * Дұға жасаған кезде жүректің қаперсіз (бейғам), ойдың басқа жақта болуы. * Дұға жасағанда Аллаһтың алдында әдепсіздік таныту. Бірде Пайғамбарымыз (

¹ Мултазам—Қара тас пен Қағба есігінің арасындағы жер.

саллаллау ғаләйһи уа саллам) бір кісінің намазда дұға жасап, Пайғамбарға (саллаллау ғаләйһи уа саллам) салауат айтпағанын естіп: «**Мынау асығыстық жасап тұр**»,—деді. Кейін оны қасына шақырып алып, оған және басқаларға: «**Сендерден біреу дұға жасайтын болса, алдымен Аллаһқа мақтау айтып, Оны мадақтасын, одан соң Пайғамбарға (саллаллау ғаләйһи уа саллам) салауат айтсын, одан кейін қалағанын сұрап дұға қылсын**»,—деді (әт-Тирмизи). * Тағдырда бекітілген (мүмкін емес) нәрсені сұрау (мысалы, бұл дүниедегі мәңгілік өмір сұрау). * Дұға сөздерін ұйқастырып айтуға тырысу (бұл араб тілінде «әс-сижғ» деп аталады). Аллаһ тағала: «**Раббыларыңа жалбарынып, жасырын дұға қылыңдар. Расында, Ол шектен шыққандарды жақсы көрмейді**»,—дейді (Әғраф, 55). Ибн Аббас (Аллаһ оған разы болсын): «Дұғадағы ұйқастықты қарап, одан аулақ бол. Мен Аллаһ елшісінің (саллаллау ғаләйһи уа саллам) және сахабалардың көзін көрдім, олар осыны ғана жасайтын (яғни дұғаны ұйқастырудан сақтанатын)»,—деді (әл-Бұхари). * Дұғада дауысты шектен тыс көтеру. Аллаһ тағала: «**Намазыңды айқайлап та, ішіңнен де жасам, осының ортасындағы бір жолды ұстан**»,—дейді (Исра, 110). Айша (Аллаһ оған разы болсын): «Бұл аят дұғаға қатысты түсірілген»,—деді.

Дұға жасаушыға дұғада келесі тәртіпті ұстанған мұстахаб: 1) Аллаһты мақтап-мадақтау; **2)** Пайғамбарға (саллаллау ғаләйһи уа саллам) салауат айту; **3)** Тәубеге келіп, күнәларды мойындау; **4)** Аллаһқа берген нығметтері үшін алғыс білдіріп, шүкір айту; **5)** Дұғаға кірісіп, Пайғамбар (саллаллау ғаләйһи уа саллам) немесе ізгі сәлафтардан жеткен дұғаларды айтуға талпыну; **6)** Дұғаны Пайғамбарға (саллаллау ғаләйһи уа саллам) салауат айтумен аяқтау.

Жаттап алуға және олармен дұға сұрауға тиісті маңызды дұғалар

Айтылатын орны		Дұға: Пайғамбарымыз (саллаллау ғаләйһи уа саллам) айтты:
Ұйқыдан бұрын және одан кейін айтылатын дұға	« Бисмикал-лаһумма әмуту уә әх-иа ». ¹ Оянғанда: « Әл-хамду лилләһил-ләзи әх-иәна бәъда мә әмәтәна уә иләйһин-нушур ». ² (Әл-Бұхари және Мүслим)	
Ұйқысынан шошып оянғанда	« Әбузу бикалима-илләһит-тәммати мин ғадабиһи уә ғикабиһи, уә мин шәрри ғибадиһи, уә мин һәмзәтши-шаятин, уә ән-йәхдурун ». ³ (Әбү Дәүит)	
Ұйқыда түс көрсе	«Кімде-кім түсінде өзі ұнатқан бір түс көрсе, ол түс—Аллаһтан, ол үшін Аллаһқа мақтаулар айтсын және басқаларға айтып берсін. Ал кім түсінде бұдан басқа, өзі жақтырмаған нәрсені көрсе, әлбетте ол шайтаннан, ол түстің жамандығынан Аллаһқа сыйынып, пана тілесін және оны ешкімге айтпасын, өйткені оның зияны жоқ» (Мүслим).	
Үйден шығарда	« Аллаһумма инни әбузу бика ән әдыллә әу удаллә, әу әзиллә әу узәллә, әу азлима әу узләма, әу әжһәлә әу йүжһәлә ғаләйя ». ⁴ (Әбү Дәүит және әт-Тирмизи)	

¹ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Көз жұмуымды да, тірілуімді де Сенің есіміңмен бастаймын».

² Мағынасы: «Бізді өлтіргенінен кейін қайта тірілген Аллаһқа мадақ және біз Оған қайтамыз».

³ Мағынасы: «Аллаһтың толық сөздерімен Оның ашуынан, азабынан, пенделерінің жаманшылығынан және шайтандардың азғыруынан, сондай-ақ олардың маңыма келуінен Оған (Аллаһқа) сыйынамын».

⁴ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Мен адасуымнан яки адастырылуымнан, қателік істеуімнен немесе категе ұшыратылуымнан, зұлымдық жасауымнан яки зұлымдыққа ұшырауымнан, надандық етуімнен не маған надандықтың жасалуынан Өзіңе сыйынып, пана сұраймын».

	« <i>Бисмилләһ, тәүәккалту ғаләллаһ, лә хаулә уә лә қуәтә иллә билләһ</i> ». ¹ (Әбү Дәүит және әт-Тирмизи)
Мешітке кірерде	Мешітке оң аяғымен кіріп: « <i>Бисмилләһ, уәс-сәләму ғалә расулилләһ, Аллаһуммағ-фир ли зунуби, уәфтах ли әбуаба рахматик</i> »,—деп айтады. ² (Мүслим)
Мешіттен шыққанда	Мешіттен сол аяғымен шығып: « <i>Бисмилләһ, уәс-сәләму ғалә расулилләһ, Аллаһуммағ-фир ли зунуби, уәфтах ли әбуаба фадлика</i> »,—дейді. ³ (Мүслим)
Жақында үйленген кісіге	« <i>Бәракаллаһу ләка, уә бәрака ғалейк, уә жәмаға бәйнәкума фи хайр</i> ». ⁴ (Әбү Дәүит және әт-Тирмизи)
Әтештің шақырғанын немесе есектің ақырғанын естігенде	<p>★ «Егер есектің ақырғанын естісеңдер, Аллаһтан оның жамандығынан сақтауын тілеп, пана сұраңдар. Өйткені ол шайтанды көрді. Ал әтештің шақырғанын естісеңдер, Аллаһтан Оның кеңшілігін тілеңдер. Өйткені ол періштені көрді» (Әл-Бұхари және Мүслим);</p> <p>★ «Егер түнде иттің үргенін немесе есектің ақырғанын естісеңдер, Аллаһқа сыйынып, панасына алуын сұраңдар...» (Әбү Дәүит және әт-Тирмизи).</p>
Өзінді Аллаһ үшін жақсы көретінін білдірген адамға	Әнәс (Аллаһ оған разы болсын) жеткізген хадисте бір кісі Пайғамбардың (саллаллаһу ғаләйһи уә саллам) жанында тұрғанда, қастарынан бір адам өтеді. Сонда әлгі кісі: «Уа, Аллаһтың елшісі! Мен мынаны жақсы көремін»,—деді. Пайғамбар (саллаллаһу ғаләйһи уә саллам): «Сен оған білдірдің бе?»—деп сұрады. Ол: «Жоқ»,—деді. Пайғамбар (саллаллаһу ғаләйһи уә саллам): «Ендеше, оған білдір»,—деді. Ол жақсы көрген адамының соңынан еріп, жетіп алып: «Мен сені Аллаһ үшін жақсы көремін»,—деді. Сонда әлгі адам: «Сенің мені Ол үшін жақсы көргенің (Аллаһ) сені де жақсы көрсін («Әхәббәк-әлләзи әхбәбтани ләһ»),—деді (Әбү Дәүит).
Мұсылман бауырың түшкірсе...	«Сендерден біреу түшкірсе, « <i>Әлхамду лилләһ</i> » (Аллаһқа шүкір) деп айтсын, ал бауыры немесе серігі оған: « <i>Ярхамукаллаһ</i> » (Аллаһ саған рақым етсін) десін. Ол: «Ярхамукаллаһ» десе, оған: « <i>Яһдикумуллаһу уә юслиху бәләкум</i> » (Аллаһ сендерді тура жолға бастап, істерінді оңдасын) десін (Әл-Бұхари). Түшкірген кісі кәпір (басқа діннің өкілі) болып, «Әлхамдулилләһ» деп, Аллаһты мадақтаса, оған тек қана: « <i>Яһдикумуллаһ</i> » (Аллаһ сендерді тура жолға салсын) деп айтылады да, Аллаһтың мейірімі тіленбейді (яғни «Ярхамукуллаһ» деп айтылмайды).
Уайым-қайғы дұғасы	<p>★ «<i>Лә иләһә илләллаһул-Ғазимул-Халим. Лә иләһә илләллаһу Раббул-Ғаршил-Ғазим. Лә иләһә илләл-лаһу Раббус-сәмауати уә Раббул-арди уә Раббул-Ғаршил-Карим</i>»⁵ (Әл-Бұхари және Мүслим);</p> <p>★ «<i>Аллаһу, Аллаһу Рабби, лә уирику биһи шәй-ән</i>»⁶ (Әбү Дәүит);</p> <p>★ «<i>Йә Хаййу, йә Қаййум бирахматика әстағису</i>»⁷ (Әт-Тирмизи);</p>

¹ Мағынасы: «Аллаһтың атымен, Аллаһқа тәуекел еттім. Күш-қуат тек қана Аллаһқа тән».

² Мағынасы: «Аллаһтың атымен, Аллаһ елшісіне Оның сәлемі болсын. Ей, Аллаһ! Менің күнәларымды жарылқап, маған Өзіңнің рақым есіктерінді аша гөр».

³ Мағынасы: «Аллаһтың атымен, Аллаһ елшісіне Оның сәлемі болсын. Ей, Аллаһ! Менің күнәларымды жарылқап, маған Өзіңнің кеңшілік есіктерінді аша гөр».

⁴ Мағынасы: «Аллаһ саған береке берсін және берекетті молайтсын. Сондай-ақ араларыңды жақсылықта біріктірсін».

⁵ Мағынасы: «Ұлы да, ерекше байсалды Аллаһтан басқа ешбір тәңір жоқ. Ұлы Аршының Раббысы Аллаһтан басқа ешбір тәңір жоқ. Көктер мен жердің Раббысы және ардақты Аршының Раббысы Аллаһтан басқа ешбір тәңір жоқ»;

⁶ Мағынасы: «Аллаһ, Аллаһ—Раббым, Оған ештеңені серік қоспаймын»;

⁷ Мағынасы: «Ей, мәңгі Тірі! Ей, барлығын бағындырып тұрушы (Аллаһ)! Өз рақметің

	* «Субханаллаһил-Базим».¹
Жауларға қарсы дұға	«Аллаһумма мунзиләл-Китаб, уә Мужриәс-сахаб, Сарифәл-хисаби иһзимил-әхзаб, Аллаһуммаһ-зимһум уә зәлзилһум»² (Муслим).
Түнде оянғанда оқылатын дұға	«Кімде-кім түнде оянып, «Лә иләһа илләллаһу уахдаһу лә шәрика ләһу, ләһул-мулку уә ләһул-хамду уә һууә ғалә кулли шәй-ин қадир, әлхамду лилләһи уә субханаллаһи уә лә иләһа илләллаһу уаллаһу әкбар, уә лә хаулә уә лә қууәта иллә билләһ»³ деп, одан соң: «Аллаһуммағ-фир ли» (Аллаһым, мені кешіре гөр) десе, немесе дұға қылса, дұғасы қабыл болады, ал егер дәрет алып намаз оқыса, намазы қабыл болады» (Әл-Бұхари).
Істер қиындап кеткенде оқылатын дұға	«Аллаһумма лә сәһлә иллә мә жәғәлтәһу сәһлән, уә әнтә тәжәғәлул-хазана изә ши'та сәһлән»⁴ (Ибн Хиббан).
Қарызды өтеу үшін оқылатын дұға	«Аллаһумма инни әбузу бикә минәл-һәмми уәл-хазани, уәл-ғәжзи уәл-кәсәли, уәл-жәубни уәл-бухли, уә далағид-дәйни, уә ғалабатир-рижал»⁵ (Әл-Бұхари).
Әжетхана дұғасы	Әжетханаға кірерде «Аллаһумма инни әбузу бикә минәл-хубси уәл-хабаис» (Әл-Бұхари және Муслим); одан шыққанда «Фуфранака» деп айту ⁶ (Әбү Дәвир).
Намаздағы шайтанның азғыруы	«Ол Ханзаб есімді шайтан, егер оны сезінсең, Аллаһқа сыйынып, панасына алуын тіле («Әбузу билләһи» де) және сол жақ иығыңа үш рет түкір» (Муслим).
Сәждеде айтылатын дұғалар	* «Аллаһуммағ-фир ли зәнби кулләһу диққаһу уә жилләһу, уә әууәләһу уә әхирәһу, уә ғәланиятаһу уә сирраһу» (Муслим); * «Субханака Рабби уә бихамдик-Аллаһуммағ-фир ли» (Әл-Бұхари және Муслим); * «Аллаһумма инни әбузу биридака мин сахатика уә бимуғәфатика мин ғуқубатик, уә әбузу бика минк, лә ухси-у сәна-ән ғәләйка әнтә кәма әснәйтә ғәлә нафсика»⁷ (Муслим).
Тіләуат сәжде дұғасы	«Аллаһумма ләка сәжәдту уә бикә әманту уә ләка әсләмту. Сәжәда уәжһи лилләзи халақаһу, уә саууараһу, уә шаққа самғәһу уә басараһу, тәбаракәллаһу әхсанул-халиқин»⁸ (Муслим).

арқылы қолдауынды сұраймын»;

¹ Мағынасы: «Ұлы Аллаһ кемшілік атаулыдан пәк».

² Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Ей, Кітапты түсіруші, бұлғтарды жүргізуші, есепті тездетуші (Аллаһ)! Бұл қарсы топтарды жеңіліске ұшырат. Ей, Аллаһ! Оларды жеңіліске ұшыратып, күл талқан ет».

³ Мағынасы: «Аллаһтан басқа ешбір тәңір жоқ. Ол жалғыз, Оның еш серігі жоқ. Барша билік Оның және барлық мақтау-мадақ Оған тән. Әрі Ол барлық нәрсеге күш-қуаты толық жетуші. Аллаһқа мадақ (шүкір), Аллаһ кемшілік атаулыдан пәк. Аллаһ ұлы. Аллаһтан басқа ешбір тәңір жоқ. Күш-қуат тек Аллаһқа ғана тән».

⁴ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Өзің жеңілдеткен істен жеңіл еш нәрсе жоқ және егер Сен қаласаң, ауыр істі де жеңілдетесің».

⁵ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Расында, мен Саған уайым-қайғыдан, әлсіздік пен жалқаулықтан, қорқақтық пен сараңдықтан, қарызға батудан және адамдардың басымшылық жасауынан Өзіңе сыйынамын».

⁶ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Шындығында, мен ер-әйел жын-шайтандардан Өзіңе сыйынамын»; және «Ей, Аллаһ! Жарылқауынды сұраймын».

⁷ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Менің үлкенді-кішілі, әуелгі-кейінгі, жария және жасырын жасалған күнәларымның барлығын кешіре гөр!»; «Раббым, Сен пәксің және мақтау-мадақ Саған тән. Ей, Аллаһ! Мені кешіре гөр!»; «Ей, Аллаһ! Мен Сенің ашу-ызаңнан ризалығыңа, жазалауыңнан кешіріміңе сыйынамын. Мен Сенен Өзіңе сыйынамын. Мен Сені мақтау-мадақтауда өз деңгейіне жеткізе алмаймын. Өйткені Сен Өзіңді мақтағандайсың».

⁸ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Саған сәжде еттім. Саған иман келтірдім және бойсұндым. Жүзім өзін жаратқанға және оған кескін-келбет беріп, онда есту, көру мүшелерін орналастырғанға (яғни Аллаһқа) сәжде етті. Ұлы Аллаһ—жаратушылардың ең шебері».

Намаздың басында оқылатын «Истифтах» дұғасы	« <i>Аллаһумма баъид бәйни уә бәйна хата-я кәма бәъадта бәйнал-машириқи уәл-мағриб. Аллаһумма наққини мин хата-я кәма юнаққас-сабул-әбяду минад-дәнәс. Аллаһуммағ-силни бил-мә-и уәс-сәлжи уәл-бәради</i> » ¹ (Әл-Бұхари және Мұслим).
Намаздың соңында оқылатын дұға	« <i>Аллаһумма инни заламту нәфси зулман кәсиран уә лә яғфируз-зунуба иллә әнта, фағ-фир ли мағфиратам-мин ғиндика уәр-хамни, иннәка әнтал-Ғафурур-Рахим</i> » ² (Әл-Бұхари және Мұслим).
Намаздан кейін оқылатын дұға	« <i>Аллаһумма әһинни ғалә зикрика уә шукрика уә хусни ғибадатик</i> » (Әбу Дәуіт); « <i>Аллаһумма инни әғзуз бика минәл-куффи уәл-фақри уә ғзабил-қабр</i> » ³ (Әл-Нәсәи).
Жақсылық жасаған кісіге айтылатын тілек	«Бір кісіге жақсылық жасалған болып, ол жақсылық жасағанға « <i>Жәзакаллаһу хайран</i> » (Аллаһ саған жақсылық берсін) деп айтса, алғысты толық түрде білдірген болады» (Әт-Тирмизи). Ал жақсылық жасаған адам оған « <i>Уә жәзака</i> » немесе « <i>уә ийәка</i> » (саған да) деп жауап қайтарады.
Жаңбыр жауғанда	« <i>Аллаһумма сайибан нәфиъан</i> » деп екі не үш рет айтады (Әл-Бұхари), « <i>Мутирна бифадлилләһи уә рахматин</i> » деп (Әл-Бұхари және Мұслим), қалаған тілектерін айтады. Жаңбыр жауып тұрған кезде айтылған дұға қабыл болады. ⁴
Жел тұрғанда ...	« <i>Аллаһумма инни әс-әлука хайраһа уә хайра ма фиһа уә хайра ма урсиләт биһи, уә әғзуз бикә мин шәрриһа уә шәрри ма фиһа уә шәрри мә урсиләт биһи</i> » ⁵ (Әл-Бұхари және Мұслим).
Жаңа айды көргенде	« <i>Аллаһумма әһилләһу ғаләйна бил-йумни уәл-имани уәс-сәләмати уәл-исләми, һиләлу хайрин уә руидин, Рабби уә Раббук (а)-Аллаһ</i> » ⁶ (Әт-Тирмизи).
Жолаушыны шығарып салғанда ...	« <i>Әстаудиғуллаһа динака уә әманатака уә хауатима ғамалика</i> ». Жолаушы оған: « <i>Әстаудиғукум-уллаһал-ләзи лә тадиғу уәда-ниғһу</i> », — дейді ⁷ (Ахмад).
Ұнамды немесе жағымсыз нәрсені көргенде	Пайғамбар (саллаллаһу ғаләйһи уә саллам) өзіне ұнаған нәрсені көрсе: « <i>Әлхамду лилләһил-ләзи биниғматиһи татиммус-салихат</i> », ал жақтырмаған нәрсені көрсе, « <i>Әлхамду лилләһи ғалә кулли хал</i> » деп айтатын ⁸ (Әл-Хақим).

¹ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Мені мен қателерімнің арасын шығыс пен батыстың арасын алыстатқанындай алыстата гөр. Ей, Аллаһ! Ақ киім кірден тазартылғанындай, мені де қателіктерімнен тазарта гөр. Ей, Аллаһ! Менің қателіктерімді су, қар және бұршақпен жуа гөр».

² Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Расында, мен өзіме өте көп зұлымдық жасадым. Күнәларды кешіретін Өзіңнен басқа ешкім жоқ. Өз жарылқауыңмен мені кешір, мені рақымыңа бөле. Күдіксіз, Сен аса Жарылқаушы, ерекше Мейірімдісің».

³ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Өзіңді еске алуға, Өзіңе шүкірлік етуге және Өзіңе көркем түрде құлшылық жасауға маған жәрдем бер»; «Ей, Аллаһ! Күпірліктен, кедейшіліктен және қабір азабынан Өзіңе сыйынып, панаңа алуыңды тілеймін».

⁴ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Бұл жаңбырды пайдалы ете гөр!»; «Аллаһтың кеңшілігі және рақымымен бізге жаңбыр жауды».

⁵ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Мен Сенен бұл желдің қайыры мен ондағы жақсылықты және онымен жіберілгеннің жақсылығын сұраймын. Әрі оның жамандығы мен ондағы жамандықты және онымен жіберілген нәрсенің жамандығынан Өзіңе сыйынамын».

⁶ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Бұл жаңа айды бізге есендік, иман-саулық және Ислам айы ете гөр! Өзің жақсы көретін және разы болатын істермен айналысатын сәтті ай ете гөр. (Ей, Ай!) Менің Раббым да, сенің Раббың да—Аллаһ».

⁷ Мағынасы: «Дініңді, аманатыңды және амалыңның соңын Аллаһқа тапсырдым»; «Сендерді тапсырылғандары жоғалмайтын Аллаһқа тапсырамын».

⁸ Мағынасы: «Оның нығметімен ізгі істер толықталатын Аллаһқа шүкір»; «Барлық жағдайда да Аллаһқа шүкір».

Сапар дұғасы

«Аллаһу әкбар, Аллаһу әкбар, Аллаһу әкбар. «Субханаллази саххара ләна һәза уә мә кунна ләһу муқринин уә инна илә Раббина ләмунқалибун». Аллаһумма инна нәс-әлука фи сафарина һәзал-бирра уәт-тақуа, уә минал-ғамали ма тәрда. Аллаһумма һәууин ғаләйна сафарана һәза уат-уй ғанна буғдаһу. Аллаһумма әнтас-Сахибу фис-сафари уәл-халифату фил-әһл, Аллаһумма инни әғзузу бика мин уәсә-ис-сафари уә кә-әбатил-манзари уә су-ил-мунқалаби фил-мәли уәл-әһл»; үйіне қайтып келгенде осы дұғаны оқып, мына сөздерді қосады: «Әбуна тә-ибун Ғабидуна лираббина хамидун»¹ (Мүслим).

Ұйықтар алдында оқылатын дұға

«Аллаһумма әсләмту нафси иләйка уә фәууадту әмри иләйка, уә әлжә'ту заһри иләйка раһбәтан уә рағбәтан иләйка лә мәлжә-ә уә лә мәнжә минкә иллә иләйка. Әманту бикитабикал-ләзи әнзалта уә бинәбийикәл-ләзи әрсалта» (Әл-Бұхари және Мүслим); «Әлхамду лилләһил-ләзи әтғамана уә сақана уә кәфана уә әдуана, фәкам миммән лә кәфия ләһу уә лә му'уйй» (Мүслим);

«Аллаһумма қини ғзабака йәума табғасу ғибадака» (Әбү Дәвүд);

«Субханакаллаһумма Рабби, бика уәдағту жанби уә бика әрфағуһ, ин әмсакта нәфси фағфир ләһа уә ин әрсалтаһа фах-фағһа бима тахфазу биһи ғибадакас-салихин» (Әл-Бұхари және Мүслим)² «екі қолына дем салып, «**Фәлақ-Нас**» сүрелерін оқып, онымен денесін сипап шығады» (Әл-Бұхари). «Пайғамбар ^{саллаллаһу ғаләйһи уә саллам} әр түні «Сәжде» және «Мүлік» сүрелерін оқымай ұйықтамайтын» (Әт-Тирмизи және Ән-Нәсәи).

Намазға шыққанда оқылатын дұға

«Аллаһуммаж-ғал фи қалби нуран, уә фи лисани нуран, уә фи самғи нуран, уә фи басари нуран, уә мин фауқи нуран, уә мин тахти нуран, уә ған йәмини нуран, уә ған шимали нуран, уә мин әмами нуран, уә мин халфи нуран, уәж-ғал фи нафси нуран, уә әғзым ли нуран, уә ғаззым ли нуран, уәж-ғал ли нуран, уәжғални нуран, Аллаһум-мағтыни нуран, уәж-ғал фи ғасаби нуран, уә фи ләхми нуран, уә фи дәми нуран, уә фи шағри нуран, уә фи бәшари нура»³ (Әл-Бұхари және Мүслим).

¹ Мағынасы: «Аллаһ ұлы! Аллаһ ұлы! Аллаһ ұлы! «Бізге мұны бағындырып берген Аллаһ кемшілік атаулыдан пәк. Әйтпегенде, біз оның маңына жақындай алмас едік. Күдіксіз, біз Раббымыз (Аллаһ) жаққа қайтамыз» (Зұхруф, 13). Ей, Аллаһ! Біз Сенен бұл сапарымызда ізгілікті, тақуалықты және Өзің разы болатын амалдарды жасауымызды сұраймыз. Ей, Аллаһ! Бұл сапарымызды бізге жеңіл ет және оның алыстығын бізге жақын ет. Ей, Аллаһ! Сапардағы жолдасым Өзіңсің әрі жанұяммен қалған да Өзіңсің. Ей, Аллаһ! Мен сапардың ауыртпашылықтары мен мұңды көріністерінен және мал-мүлкім мен отбасыма қаралы қайтудан Өзіңе сыйынамын»; «Біз Раббымызға тәубе етіп, құлшылық жасап және Оған мақтау-мадақ айта қайтып келеміз».

² Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Өзімді Саған бойсұндырдым, ісімді Өзіңе тапсырдым, сауабыңды үміт етіп, азабыңнан қорқа жүзімді Өзіңе бұрдым, Саған арқа сүйедім. Сенен қашып, өзгеден қорған табу мүмкін емес. Тек қана Саған қашып, Өзіңнен ғана пана сұраймыз. Түсірген кітабыңа және жіберген пайғамбарыңа иман келтірдім»; «Бізді қоректендірген, сусындатқан, бізге кепіл болған және баспана берген Аллаһқа мадақ. Себебі кепіл етушісі және баспана берушісі жоқтар қаншама!»; «Ей, Аллаһ! Мені құлдарыңды қайта тірілтетін күніңнің азабынан сақтай гөр!»; «Ей, барлық кемшілік атаулыдан пәк Аллаһ! Ей, Раббым! Сенің есіміңмен оң бүйіріммен жаттым әрі Сенің есіміңмен тұрамын. Егер менің жанымды алатын болсаң, оған жарылқау ете гөр! Егер оны кері қайтаратын болсаң, оны ізгі құлдарыңды жамандықтан сақтағаныңдай сақтай гөр!»

³ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Жүрегімді нұрландыр, тілімді нұрландыр, құлағымды нұрландыр және жанарымды нұрландыр. Маған үстімнен нұр бер, астымнан нұр бер, оң жағымнан нұр

Истихара дұғасы

«Сендерден біреу бір істі ойлап, уайымдап бастамақ болса, парыздан басқа екі ракағат намаз оқысын, содан соң былай десін: *«Аллаһумма инни әстахирука биғилмика уә әстақдирука биқудратик, уә әс-әлука мин фадлика, фә-иннака тақдиру уә лә ақдир, уә тәғләму уә лә әғләм, уә әннта Ылламул-ғуюб. Аллаһумма фәин кунта тәғләму һәзал-әмра (ісін айтады) хайран ли фи дини уә мағәшии уә ғақибати амри (немесе «фи ғажили әмри уә әжилиһи» дейді), фақдурһу ли уә яссирһу ли сумма бәрик ли фиһи, уә ин кунта тәғләму әнна һәзал-әмра шаррун ли фи дини уә мағәшии уә ғақибати амри (немесе «фи ғажили әмри уә әжилиһи» дейді) фасрифһу ғанни уәсрифни ғанһу, уәқдур лил-хайра хайсу кәна сумма раддини биһ»*¹ (Әл-Бұхари).

Жаназа дұғасы

«Аллаһуммағ-фир ләһу уәрхамһу, уә ғафиһи уәғфу ғанһу, уә әкрим нузуләһу уә уәссии мудхаләһу, уәғсилһу билма-и уәс-сәлжи уәл-барад, уә наққиһи минал-хата-я кәма наққайтәс-сәубал-әбйәда минәд-дәнас, уә әбдилһу дәрән хайран мин дәриһи, уә әһлән хайран мин әһлиһи, уә зәужән хайран мин зәужииһи, уә әдхилһул-жәнната, уә әғизһу мин ғазабил-қабри уә мин ғазабин-нар»² (Мүслим).

Уайым-қайғыны кетіру дұғасы

«Кімде-кім уайым-қайғыға ұшырағанда, *«Аллаһумма инни ғабдука уәбну ғабдика уәб-ну әмәтика нәсыяти биядик, мадын фийя хукмука, ғадлун фийя қада-ука, әс-әлука биқуллис-мин һуә ләка, сәммәйта биһи нәфсака әу ғалләмта әхадан мин халқика, әу әнзалтаһу фи китабика әуис-тә'сәрта биһи фи ылмил-ғайби ғиндака, ән тәжәғалал-Қур'ана рабиға қалби уә нура садри уә жила-ә хузни уә зәһәба һәмми»* десе, Аллаһ оның уайым-қайғысын кетіріп, орнына қуаныш нәсіп етеді»³ (Ахмәд).

бер, сол жағымнан нұр бер, алдымды нұрландыр, артымды нұрландыр және ішкі дүниемді нұрландыр. Мен үшін нұрды үлкен ет, мен үшін бір нұр келтіре гөр және мені нұр ет! Ей, Аллаһ! Маған нұр бере гөр, менің сіңіріме, етіме, қаныма, шашыма және теріме нұр бере гөр!»

¹ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Маған іліміңмен ізгілік бер, құдіретіңмен мені қуатта және маған Өз кеңшілігіңнен нәсіп ете гөр! Өйткені Сенің күш-құдіретің барлығына жетеді, ал менің күшім түкке де жетпейді. Сен барлығын білесің, ал мен ештеңені білмеймін, сондай-ақ Сен көместерді де толық көріп-білушісің. Ей, Аллаһ! Сен барлығын білесің, егер бұл іс (ісін айтады) дінімде, тіршілігімде, ісімнің соңында (немесе былайша айтады: қазіргі өмірімде яки келешекте) мен үшін қайырлы болса, оны маған нәсіп ет! Әрі оны маған оңайластырып, кейін оны маған берекелі ет! Сондай-ақ Сен барлығын білушісің, егер де бұл істің дінімде, тіршілігімде, ісімнің соңында (немесе былайша айтады: қазіргі өмірімде яки келешекте) мен үшін жаман болса, оны менен алыстат және мені одан аулақ ет! Маған жақсылықты қай жерде болса да, нәсіп ет әрі мені онымен (сол жақсылықпен) разы ете гөр!»

² Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Оны кешір және оған рақым ете гөр! Оны қабір азабынан сақтап, жарылқай гөр. Оның барар орнын несібелі ет, оның кірер жерін кең ет! Оны су, қар және бұршақпен жу. Ақ киімнің кірден тазартылғанындай, оны да қателерінен тазарта гөр! Оған өз үйінен жақсы үй, өз отбасынан жақсы отбасы, өз әйелінен жақсы әйел беріп (немесе өз күйеуінен жақсы күйеу беріп), оны жәннатқа кіргіз! Әрі оны қабір азабы мен тозақ азабынан сақтағын».

³ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Расында, мен Сенің құлыңмын, Сенің құлың мен күңіңнің баласымын. Менің тағдырым Сенің қолыңда және Сенің үкімің маған міндет. Сенің маған белгілеген үкімің әділ. Өзінді онымен атаған не оны жаратқандарыңның біріне Өзің үйреткен, немесе оны Кітабыңда түсірген яки Өзіңнен басқаға құпия еткен барлық есімдеріңмен Өзіңнен сұраймын. Маған Құранды жүрегімнің көктемі, кеудемнің нұры және қайғы-мұңымды кетіруші ете гөр».

Тиімді сауда

Аллаһ тағала адам баласын өзге жаратылғандардан абзал етті. Оны сөйлеу қабілетімен ерекшеледі әрі сөйлеу мүшесі етіп оған тіл берді. Тіл болса, жақсылық пен жамандықта қолданылатын үлкен нығмет. Кімде-кім оны жақсылыққа қолданса, дүние бақытына әрі жәннаттағы биік орындарға жетеді. Ал кім оны бұдан басқаға қолданса, екі дүние бәлесіне жолығады. Уақыт өткізудің ең абзал жолы Құран оқудан кейін Аллаһты еске алу.

Аллаһты еске алудың артықшылығы: Бұған қатысты көптеген хадистер келген. Пайғамбар ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам): «*Сендерге амалдарыңның ең қайырлысы, Қожайындарыңның (Аллаһтың) алдында ең тазасы, дәреже тұрғысынан ең жоғарғысы, сендер үшін алтын-күміс жұмсаудан жақсырақ әрі сендерге дұшпандарыңмен (ұрыс алаңында) кездесіп, сендер олардың олар сендердің желкелеріңді үзуден де (яғни күрестен де) жақсы амалды айтып берейін бе?*»—деді. (Адамдар): «Әрине, айтып беріңіз»,—дегенде, ол: «*Аллаһты еске алу*»,—деген ^(әт-Тирмизи); Аллаһ елшісі ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам): «*Раббысын еске алатын (адам) мен еске алмайтынның мысалы—тірі мен өлінің мысалындай*»,—деген ^(әл-Бұхари, Муслим); және құдси хадисте: «*Мен құлымның Мен туралы ойлағанындай боламын және ол Мені есіне алса, онымен бірге боламын. Ол Мені ішінен еске алса, Мен де оны ішімнен еске аламын, егер бір қауымның арасында болып еске алса, Мен оны олардан да жақсы бір қауымның арасында еске аламын. Егер ол Маған бір қарыс жақындаса, Мен оған бір шынтақ (білек) жақындаймын*» делінген ^(әл-Бұхари). Сондай-ақ Аллаһтың елшісі ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам): «*Муфарридтер (ерекше адамдар) озып кетті*»,—деді. (Адамдар): «Уа, Аллаһтың елшісі! Муфарридтер кімдер?»—деп сұрағанда, Аллаһтың елшісі ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам): «*Аллаһты естеріне көп алушы ерлер мен әйелдер*»,—деген ^(Муслим). Хадистердің бірінде Пайғамбарымыз ^(саллаллаһу ғалейһи уа саллам) сахабаларының біріне: «*Тілің әрдайым Аллаһты еске алумен (зікір етумен) шұғылдансын*» ^(әт-Тирмизи),—деп өсиет еткен. Бұл тақырыпқа қатысты басқа да көптеген хадистер бар.

Сауаптардың еселенуі: Құран оқудың сауабы еселенгеніндей, ізгі амалдардың да сауабы еселенеді. Мұның екі себебі бар: **1)** Жүректегі иман, ықылас және Аллаһқа деген махаббат әрі одан туындайтын нәрселерге байланысты; **2)** Аллаһты еске алу тілде ғана қалмай, жүректің Аллаһты еске алуға ой жүгіртуі әрі онымен шұғылдануына қарай. Осы екі нәрсе толық орындалған жағдайда Аллаһ тағала бүкіл күнәларды жойып, сауаптарды толық күйінде береді. Ал орындалуы кем болған сайын сауап та кемиді.

Аллаһты еске алудың (зікірдің) пайдасы: Шейхул-Ислам Ибн Тәймия: «Жүректің зікірге деген қажеттілігі балықтың суға зәру болғанындай. Балық судан ажырап қалса, жағдайы не болмақ?!»—деген.

★ Зікір Аллаһтың пендесіне деген махаббатын, Оған жақын болуды, Оның разылығын, Оның бақылап тұруын, Одан сескенуді, Оған тәубемен қайтуды пайда болдырып, Оған бойсұнуға септігін тигізеді. ★ Зікір жүректен уайым-қайғыны кетіріп, оған қуаныш әкеледі әрі жүрекке өмір, қуат әрі тазалықты

сыйлайды. ✱ Жүректе кемшілік және мұқтаждық бар. Оны тек қана Аллаһтың зікірі кетіреді. Сонымен бірге жүректегі қаттылық тек Аллаһты еске алу арқылы ғана еріп, жұмсарады. ✱ Жүректің шипасы мен дауасына әрі қуаты мен ләззатына ешбір ләззат тең келмейді. Ал ондағы бейғамдық жүректің науқас екенін көрсетеді. ✱ Зікірдің аздығы—екіжүзділіктің (нифақтың) белгісі болса, керісінше, оның көптігі иманның күштілігін және Аллаһқа деген махаббаттың шынайылығын білдіреді. Өйткені кімде-кім біреуді жақсы көрсе оны жиі есіне алып тұрады. ✱ Пенде Аллаһ тағаланы кеңшілік кезінде есіне алып тұрса, Аллаһ оны қиналған кезінде, әсіресе, өлер кезінде және өлім сандырағы басталған кезде есіне алып жарылқайды. ✱ Зікір адамның Аллаһтың азабынан құтылуына, оған тыныштықтың (сәкина) орнауына, Аллаһ мейірімінің қоршауына кіруіне және періштелердің истиғфарына ұласуына (яғни періштелер ол үшін жарылқау тілеуіне) себеп болады. ✱ Аллаһты еске алумен шұғылданған адамның бос сөзге, ғайбатқа, өсекке, өтірікке және одан басқа да харам яки мәкруһ істерге уақыты болмайды. ✱ Зікір құлшылықтың ең жеңілі болғанымен, ең салмақтысы әрі ең абзалы. Және оның жемісін адам жәннатта көреді. ✱ Аллаһты жадында сақтаушы салауатты да шырайлы көрініп, жүзі жарқырап тұрады. Әрі ол жарық—бұл дүниедегі, қабірдегі және ақыреттегі нұры. ✱ Зікір етушіге Аллаһтың игілігі, періштелердің салауаты—истиғфар айтып, күнәлары үшін кешірім тілеуі уәжіп болады. Аллаһ Өзін еске алушылармен періштелердің алдында мақтанады. ✱ Амал жасаушылардың ең абзалы сол амал барысында Аллаһты көбірек еске алғандар. Мысалы, ораза ұстағандардың ең абзалы ораза кезінде Аллаһты көп еске алғандар болып есептеледі. ✱ Зікір қиынды оңайлатып, ауырды жеңілдетеді және машақатты азайтады, ризықты арттырып, денеге күш-қуат береді. ✱ Зікір шайтанды алыстатады. Оны әлсіретіп, қорлыққа ұшыратады.

Күнделікті таңертең және кешке оқылатын дұғалар (зікірлер)

	Күнделікті зікір.	Қашан және қанша рет айту керек.	Әсері және артықшылығы
1	«Аятүл-Күрсі» ¹ (Әл-Бұхари)	Таңертең, кешкісін, ұйықтар алдында және парыз намаздарынан кейін	Шайтан жақындамайды және жәннатқа кіруіне себеп болады.
2	«Бақара» сүресінің соңғы екі аяты ² (Әл-Бұхари және Муслим)	Түнде бір рет және үйде болғанда кез келген уақытта	Әрбір нәрсенің жамандығынан қорғайды.
3	«Ыхлас», «Фәлақ» және «Нас» сүрелері (Әбу Дәуіт және Әт-Тирмизи)	Таңертең 3 рет, кешкісін 3 рет	Барлық нәрседен сақтайды.
4	« <i>Бисмилләһил-ләзи лә йәдуру маъас-миһи шәй-ун фил-арди уә лә фис-сәма-и уә һуәс-Самиғұл-Ъалим</i> » ³ (Әбу Дәуіт)	Таңертең 3 рет, кешкісін 3 рет	Кенеттен пәлекет келмейді және еш нәрсе зиян тигізбейді.
5	« <i>Әузу биқалиматил-ләһит-тәммати мин шәрри мә халақ</i> » ⁴ (Ахмад және Ән-Нәсәи)	Таңертең 3 рет, кешкісін 3 рет және бір жерге түскен кезде	Түскен жерді кез келген жамандықтан сақтайды.
6	« <i>Хасбияллаһу лә иләһа иллә һуә ғаләйһи тәуәкқалту уә һуә Раббул-ғаршил-ғазим</i> » ⁵ (Әбу Дәуіт)	Таңертең 7 рет, кешкісін 7 рет	Аллаһ оны дүние-ақырет уайымынан қорғайды.

﴿
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
 ﴾

Мағынасы: «Аллаһ—Тірі де, Мәңгі тұрушы, Одан басқа құдай жоқ! Ол ұйықтамайды да, қалғымайды. Көктер мен жердегі нәрселер Оның иелігінде. Оның алдында Оның рұқсатынсыз шапағат қылатын кім бар? Ол олардың алдындағыны және олардың артындағыны біледі. Ал олар Оның білімінен Ол қалағанынан басқа еш нәрсені білмейді. Оның күрсіі көктер мен жерді қамтиды. Ол екеуін сақтап тұру Оған қиын емес әрі Ол Биік (Жоғары), Ұлы». «Бақара» сүресі, 255-аят (Аятүл-Күрсі).

﴿
 ءَاَمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ لَا فَرْقَ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٥٥﴾ لَا يَكْفِيكَ اللهُ نَفْسًا اِلَّا وَسِعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِيْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلٰى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ وَاَعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلٰى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ﴿٢٥٦﴾
 ﴾

Мағынасы: «Елші өзіне Раббысынан түсірілгенге иман келтірді және мүміндер де (иман келтірді). Барлығы Аллаһқа, періштелерге, кітаптарға және елшілерге иман келтірді. Біз елшілердің арасын аламаймыз. Әрі олар: «Естідік те бойсұндық, Раббымыз, Сенің кешіріміңді тілейміз! Қайтар жер—Сенің алдың. Аллаһ ешбір жаңға шамасынан тыс нәрсені жүктемейді. Әркімнің істеген (жақсылығы) өз пайдасына және істеген (жамандығы) өз зиянына. Раббымыз! Ұмытсақ не қателессек жазаламағайсың. Раббымыз! Бізге өзімізден бұрыңғыларға жүктегеніндей ауыр жүк жүктемегейсің. Раббымыз! Бізге шамамыз келмейтін нәрселерді көтерткізбегейсің. Бізді жарылқа, (күнәларымызды) кешір, бізді рақымшылығына бөле, Сен біздің Иемзің! Бізді кәпір қауым үстінен жеңіске жеткізгейсің!». «Бақара» сүресінің соңғы екі аяты.

³ Мағынасы: «Оның есімімен болғанымызда жер мен көкте еш нәрсе бізге зиян бере алмайтын Аллаһтың атымен бастаймын әрі Ол барлығын Естуші, толық Білуші».

⁴ Мағынасы: «Аллаһтың кемел сөздерімен жаратқандарының жамандығынан Өзіне сыйынамын».

⁵ Мағынасы: «Маған Аллаһ жеткілікті. Одан басқа ешбір тәңір жоқ. Оған тәуекел еттім әрі Ол ұлы Аршының Раббысы».

7	« <i>Радыйту билләһи Раббан, уә бил-Ислами динан уә би-Мухаммадин саллаллаһу ғаләйһи уә сәллама нәбийян</i> » ¹ (Әбу Дәвүт және Әт-Тирмизи)	Таңертең 3 рет, кешкісін 3 рет	Аллаһ оны міндетті түрде разы қылады.
8	« <i>Аллаһумма бика әсбахна уә бика әмсәйна уә бика нахья уә бика намуту уә иләйкән-нушур</i> » Кешке: « <i>Аллаһумма бика әмсәйна уә бика әсбахна уә бика нахья уә бика намуту уә иләйкәл-масыйр</i> » ² (Әт-Тирмизи)	Таңертең және кешке бір рет	Осы зикрді айтуға үндеген хадистер бар.
9	« <i>Асбахна ғалә фитратил-Ислам, уә ғалә кәлимабил-ихлас, уә дини набийина Мухаммадин саллаллаһу ғаләйһи уә сәллама, уә милләти әбина Ибраһима (ғаләйһис-сәлам) ханифан муслиман уә ма кәна минәл-муширкин</i> » ³ (Ахмад)	Таңертең айтылады	Пайғамбарымыз (саллаллаһу ғаләйһи уә сәллам) осы дұғаны айтатын.
10	« <i>Аллаһумма ма асбаха би мин ниғматин әу би-әхадин мин халқика фәминка уәхдака лә шәрика ләка, фә ләкәл-хамду уә ләкәш-шукр</i> ». Кешке: « <i>Аллаһумма мә әмса би мин ниғматин әу ...</i> » ⁴ (Әбу Дәвүт)	Таңертең және кешке	Сол күні мен түнінің шүкірін өтеген болады.
11	« <i>Аллаһумма инни әсбахту ушһидука уә ушһиду хамаләта ғаршика уә мәлә-икәтика уә әнбия-әка уә жамиға халқика биәннака әнтәл-лаһу лә иләһә иллә әнта, уә әнна Мухаммадан ғабдука уә расулуқ</i> ». Кешке: « <i>Аллаһумма инни әмсайту ...</i> » ⁵ (Әбу Дәвүт)	Таңертең 4 рет, кешкісін 4 рет	Осы дұғаны төрт рет айтқан кісіні Аллаһ тозақ отынан азат етеді.
12	« <i>Аллаһумма фатирас-самауати уәл-арди ғалимал-ғайби уәш-шәһәда, Рабба кулли шәй-ин уә маликаһу әшһаду әл-лә иләһә иллә әнта, әбузу бика мин шәрри нәфси уә шәрриш-шайтани уә ширкиһи уә ән әқтариға ғалә нәфси су-ән әу әжурраһу илә муслим</i> » ⁶ (Әбу Дәвүт)	Таңертең, кешкісін және ұйықтар алдында	Шайтанның азғыруынан қорғайды.

¹ Мағынасы: «Аллаһты Раббым ретінде, Исламды дінім ретінде және Мұхаммедті (саллаллаһу алейһи уә сәлләм) пайғамбарым ретінде қабылдап, разы болдым».

² Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Сенімен таң атырдық, Сенімен кеш батырдық, Сенімен өмір сүреміз және Сенімен көз жұмамыз әрі қайта тіріліп барар жер Сенің алдың» және кешкісі: «Ей, Аллаһ! Сенімен кеш батырдық, Сенімен таң атырдық, Сенімен өмір сүреміз және Сенімен көз жұмамыз әрі қайта тіріліп барар жер Сенің алдың».

³ Мағынасы: «Біз мұсылман қалпымызда, ықылас сөзінде және пайғамбарымыз Мұхаммедтің (саллаллаһу ғаләйһи уә сәллам) дінінде, сондай-ақ атамыз Ибраһимнің ұрпағы санатында таң атырдық. Ибраһим (аләйһис-сәләм) ханиф (тура жолдағы) мұсылман болған әрі мүшріктерден емес еді».

⁴ Мағынасы: «Ей Аллаһ! Осы таңда маған немесе жаратқандарыңның біріне келген нығмет тек бір Сенен ғана. Сенің серігің жоқ. Ендеше, барлық мақтау-мадақ пен шүкір-алғыс Саған лайықты», және кешке: «Ей Аллаһ! Осы кеште маған немесе жаратқандарыңның біріне келген нығмет тек бір Сенен ғана. Сенің серігің жоқ. Ендеше, барлық мақтау-мадақ пен шүкір-алғыс Саған лайықты».

⁵ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Расында, Сенің Аллаһ екендігіңе, Сенен басқа ешбір тәңірдің жоқтығына және Мұхаммед Сенің қулың әрі елшің екендігіне Өзінді куә етемін және Аршыңды көтеріп тұрушыларды, періштелерінді, пайғамбарларыңды және бүкіл жаратылыстарыңды куә етіп таң атырдым». Кешке: «Ей, Аллаһ! Расында, Сенің Аллаһ екендігіңе, ... кеш батырдым».

⁶ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Ей, аспандар мен жердің Жаратушысы, көмес пен көрнеуді Білуші! Ей, барлық нәрсенің Раббысы әрі Патшасы! Сенен басқа ешбір құдай жоқ екеніне куәлік беремін. Мен нәпсімнің кесірінен және шайтанның жамандығы мен тұзағынан Өзіңе сыйынамын. Әрі өзіме яки өзге бір мұсылманға жамандық жасап қоюдан бір Өзіңе сыйынамын».

13	«Аллаһумма инни әбузу бика минәл-һәмми уәл-һазани, уә әбузу бикә минәл-һажзи уәл-кәсали, уә әбузу бикә минәл-һеубни уәл-бухли, уә әбузу бика мин ғалабатид-дәйни уә қаһрир-рижали» ¹ (Әл-Бұхари)	Таңертең және кешкісін бір рет	Уайым-қайғысы кетіп, қарызы өтеледі.
14	«Аллаһумма әнта Рабби лә иләһа иллә әнта халақтани уә әна ғабдука уә әна ғалә ғаһдика уә уәғдика мас-тәтағту. Әбузу бикә мин шәрри ма санағту, әбу-у ләка биниғматикә ғаләйя уә әбу-у ләка бизамби, фағ-фир ли фә-иннәһу лә йәғфируз-зунуба иллә әнта» ² (Әл-Бұхари)	Бұл дұғаны «Сәйид әл-истиғфар» деп атайды. Таңертең және кешке айтылады	Кімде-кім оны айқын сеніммен айтып, сол күні қайтыс болса немесе түнде айтып, сол түні қайтыс болса жәннаттықтардан болады.
15	«Йә Хаййу йә Қаййуму бирахматика әстағису әслих ли шә'ни кулләһу уә лә тәкилни илә нәфси тарфата ғайн» ³ (Ән-Нәсәи)	Таңертең және кешкісін	Пайғамбарымыз (саллаллаһу ғаләйһи уә саллам) бұл дұғаны айтуды қызы Фатимаға (Аллаһ оған разы болсын) өсиет еткен.
16	«Аллаһумма ғафини фи бәдәни, Аллаһумма ғафини фи самғи, Аллаһумма ғафини фи басари. Аллаһумма инни әбузу бикә минәл-куфри уәл-фақр, Аллаһумма инни әбузу бикә мин ғазабил-қабри лә иләһа иллә әнта» ⁴ (Әбу Дәуір)	Таңертең және кешкісін 3 реттен оқылады	Пайғамбарымыздың (саллаллаһу ғаләйһи уә саллам) осылай айтқаны туралы деректер бар.
17	«Аллаһумма инни әс-әлүкәл-ғафията фид-дуния уәл-ахира, Аллаһумма инни әс-әлүкәл-ғафуа уә-ғафията фи дини уә дуниә-йә, уә әһли уә мәли. Аллаһуммас-тур ғаурати уә әмин рауғати. Аллаһум-мах-фазни мин бәйна йәдәййә уә мин халфи, уә ған йәмини уә ған шимали, уә мин фауқи уә әбузу биғазаматика ән уәтәла мин тахти» ⁵ (Әбу Дәуір)	Таңертең және кешкісін	Пайғамбар (саллаллаһу ғаләйһи уә саллам) бұл сөздерді таңертең және кешкісін қалдырмай айтатын.
18	«Субханаллаһи уә бихамдиһи ғадада халқиһи, уә рида нәфсиһи, уә зината ғаршиһи, уә мидада кәлиматиһ» ⁶	Таңертең 3 рет	Бұл сөздер таң атқаннан түске дейін зikir етіп отырғаннан қайырлы.

¹ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Шындығында, мен уайым-қайғыдан, әлсіздік пен жалқаулықтан, қорқақтық пен сараңдықтан, қарызға батудан және адамдардың басымшылық жасауынан Өзіңе сыйынамын».

² Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Сен менің Раббымсың, Сенен басқа ешбір құдай жоқ. Сен мені жараттың, мен Сенің құлыңмын. Мен шамамның келгенінше Саған деген уәдем мен сертімді орындаймын. Жасаған істерімнің жамандығынан Өзіңе сыйынамын. Маған берген нығметтеріңді мойындаймын. Күнәларымды да мойындаймын. Мені кешіре гөр! Расында, Сенен басқа күнәларды жарылқаушы ешкім жоқ».

³ Мағынасы: «Ей, мәңгі Тірі! Ей, мәңгі тұрушы да, өзгелерді тұрғызушы! Өз мейіріміммен жәрдемді сұраймын. Менің барлық істерімді ондағын және мені өз-өзіме қас қағым сәтке болса да қалдырып қойма».

⁴ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Тәңіме саулық бер! Ей, Аллаһ! Құлағымға саулық бер! Ей, Аллаһ! Жанарыма саулық бер! Сенен басқа ешбір құдай жоқ. Ей, Аллаһ! Мен күпірлік пен жоқшылықтан Өзіңе сыйынамын. Ей, Аллаһ мен қабір азабынан Өзіңе сыйынамын. Сенен басқа ешбір құдай жоқ».

⁵ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Мен Сенен дүниеде, ахиретте, дiнiмде, тiршiлiгiмде, отбасым мен мал-мүлкiмде жарылқау мен есендiктi сұраймын. Ей, Аллаһ! Менiң ұятты жерлерiмдi Өзiң бекiт, менi қорқыныштан Өзiң аман ет. Ей, Аллаһ! Менi алдымнан және артымнан, оң жағымнан және сол жағымнан, сондай-ақ төбемнен де Өзiң сақта! Аяғымның астынан қиянатқа ұшырап, өлiп кетуден Өз ұлылығыңа сыйынамын».

⁶ Мағынасы: «Аллаһқа жаратқандарының санындай, разылығының мөлшерiндей, аршының салмағындай және сөздерiнiң көлемiндей дәрiптеу мен мақтау-мадақ болсын».

Үлкен сауап уәде етілген сөздер мен істер

№	Сауапты сөз немесе амал.	Сүннетте келген сауабы. Пайғамбар <small>(саллаллаһу ʔәлейһи уә саллам)</small> айтты:
1	« <i>Лә иләһа илләллаһу уахдаһу лә шәриқа ләһу, ләһул-мулку уә ләһул хамду уә һуә ʔалә кулли шәй-ин қадир</i> » (Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты құдай жоқ. Ол Жалғыз. Оның серігі жоқ. Билік Оған тән әрі барлық мақтау Оған лайық, және Оның күш-құдіреті барлық нәрсеге толық жетеді).	«Кімде-кім күніне 100 рет <i>«Лә иләһа илләллаһу уахдаһу лә шәриқа ләһу, ләһул-мулку уә ләһул хамду уә һуә ʔалә кулли шәй-ин қадир»</i> (Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты құдай жоқ. Ол Жалғыз. Оның серігі жоқ. Билік Оған тән әрі барлық мақтау Оған лайық, және Оның күш-құдіреті барлық нәрсеге толық жетеді) деп айтса, он құлды азат еткендей болады және оған жүз сауап жазылып, жүз күнәсі өшіріледі әрі оған сол күні кешке дейін шайтаннан қорған болады. Егер біреу осыдан асырып жасамаса, ешкім ол істеген амалдан жақсырақ амал істеген болмайды» (Әл-Бұхари және Мүслим).
2	« <i>Субханаллаһил-ʔазим уә бихамдиһи</i> » (Ұлы Аллаһ (кемшілік атаулыдан) Пәк әрі мақтау-мадақ Оған тән).	«Кімде-кім <i>«Субханаллаһил-ʔазим уә бихамдиһи»</i> деп айтса, ол үшін жәннатта бір құрма ағашы отырғызылады» (Әт-Тирмизи және Әл-Хақим).
3	« <i>Субханаллаһи уә бихамдиһи, субханаллаһил-ʔазим</i> » (Аллаһ (кемшілік атаулыдан) Пәк әрі мақтау-мадақ Оған тән және Ұлы Аллаһ (кемшілік атаулыдан) Пәк).	<p>★ «Кімде-кім жүз рет <i>«Субханаллаһи уә бихамдиһи»</i> деп айтса, күнәсі теңіз көбігіндей (көп) болса да, кешіріледі. Қиямет күні ешкім де одан абзал амал келтірген болмайды, тек біреу ол сияқтыны айтса немесе одан да көбірек айтқан болмаса» (Әл-Бұхари және Мүслим).</p> <p>★ «Тілге жеңіл, таразыда ауыр, әр-Рахманға (аса Мейірімдіге) ұнамды екі сөз бар: <i>«Субханаллаһи уә бихамдиһи, субханаллаһил-ʔазим»</i> (сөзі)» (Әл-Бұхари және Мүслим).</p>
4	« <i>Лә хаулә уә лә қууәта иллә билләһ</i> » (Аллаһтан басқа ешкімде күш те, қуат та жоқ!)	«Саған жәннаттың қазыналарының бір қазынасы туралы айтып берейін бе?» Мен: «Иә»,—дедім. Ол: <i>«Лә хаулә уә лә қууәта иллә билләһ»</i> ,—деді (Әл-Бұхари және Мүслим).
5	Жәннатты сұрау және тозақтан пана сұрау.	«Кімде-кім Аллаһтан үш рет жәннатты сұраса, жәннат оған: «Ей, Аллаһ! Оны жәннатқа кіргіз» деп айтады. Ал кім Аллаһтан үш рет тозақтан сақтауын тілесе, тозақ: «Ей, Аллаһ! Оны тозақтан сақта» деп айтады екен» (Әт-Тирмизи).
6	Мәжіліс кәффараты (өтемі).	«Кімде-кім бір мәжілісте отырып, бос сөздерін көбейтіп алса, сөйтіп мәжілістен тұрарда: <i>«Субхана-каллаһумма уә бихамдика әшһаду әл-лә иләһа иллә әһта, әстағфируқа уә әтүбу иләйк»</i> ¹ деп айтса, сол отырыста болған күнәларына кәффарат болады» (яғни сол отырыстағы күнәлары кешіріледі) (Әбү Дәуіт және Әт-Тирмизи).
7	«Кәһф» сүресінің аяттарын жаттау.	«Кімде-кім Кәһф сүресінің басынан он аят жаттаса, Дәжжалдан құтылады» (Мүслим).
8	Пайғамбарға <small>(саллаллаһу ʔәлейһи уә саллам)</small> салауат айту.	«Кімде-кім маған (Пайғамбарға) бір рет салауат айтса, Аллаһ оған он салауат айтады, оның он күнәсі өшіріліп, он дәрежеге жоғарылатылады» (Ахмад).

¹ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Сен пәксің! Сенен басқа ешбір құдай жоқ екеніне куәлік беремін. Сенен жарылқау тілеймін әрі Саған тәубе етемін».

9	Құранның аят-сүрелерін оқу.	«Кімде-кім тәулігіне елу аят оқыса, ғапілдер (бейғамдар) қатарында болып жазылмайды. Кім жүз аят оқыса, «қанитиндердің» (Аллаһқа беріле құлшылық жасаушылардың) қатарында жазылады. Кім екі жүз аят оқыса, Қиямет күні оған Құран қарсы айғақ келтірмейтін болады, ал кімде-кім бес жүз аят оқыса, оған бір «қинтар» (яғни, көп) сауап жазылады» (Әбу Дәуіт). * «Құл һууаллаһу әхад» («Іхлас» сүресі) Құранның үштен біріне тең» (Әл-Бұхари және Мұслим).
10	Азаншылардың сауабы.	* «Қайсыбір жаратылған азаншының дауысын естісе, мейлі адам болсын, мейлі жын болсын, не болса да Қиямет күні оған куәлік береді». * «Азаншылар Қиямет күні мойындары ең ұзын адамдар болады» (Мұслим).
11	Азаншының сөзін қайталап айту, азаннан кейін азан дұғасын айту.	«Кімде-кім азанды естіген бойда: <i>«Аллаһумма Рабба һәзуһид-даъуатит-тәммаһ, уәс-саләтил-қаимаһ, әти Мұхаммадәнил-уәсиләта уәл-фадыләһ, уәб-ъашу мақамам-махмудәнил-ләзи уәъадтаһу»</i> ¹ деп айтса, Қиямет күні оған шапағатым лайық болады» (Әл-Бұхари).
12	Дәретті жақсылап алу.	«Кімде-кім дәретін жақсылап алса, күнәлары денесінен шығып кетеді. Тіпті тырнақтарының астынан да шығады» (Әл-Бұхари).
13	Дәрет алғаннан кейінгі дұға.	«Кімде-кім дәретін жақсылап алса, сонан соң <i>«Әһһадү әл-лә иләһа илләллаһу уә әнна Мұхаммадан ғабдуллаһи уә расулуһу»</i> ² деп айтса, оған жәннаттың сегіз есігі ашылып, қалағанынан кіре алады» (Мұслим).
14	Дәрет алғаннан кейін екі ракағат намаз оқу.	«Кімде-кім дәретін жақсылап алса және артынан тұрып екі ракағат намаз оқыса, сондай-ақ намазға жүрегі және жүзімен (жан-тәнімен) беріле оқыса, міндетті түрде жәннатқа кіреді» (Әбу Дәуіт).
15	Мешітке қарай көп қадам жасау.	«Кімде-кім жамағат намаз оқитын мешітке қарай жүрсе, барып-қайтқанында әрбір қадамы үшін бір күнәсі өшіріліп, бір сауап жазылады» (Ахмад).
16	Жұма намазына дайындалу және оған ертерек бару.	* «Кімде-кім жұма күні ғұсыл құйынып, одан соң намазға ертерек барса әрі көлікке мінбестен жаяу жүрсе, имамға жақын отырып оны тыңдаса әрі бос сөз айтпаса, оған әрбір қадамы үшін ораза-намазы толық бір жылдық амалындай сауап жазылады» (Әт-Тирмизи); * «Кімде-кім жұма күні жуынып, шамасы келгенше тазаланса, май жақса немесе үйіндегі әтірін сепсе кейін шығып, (мешітте) екі адамның арасын ажыратып өтпесе, кейін өзіне нәсіп болған намазды оқып, имам сөйлеп тұрғанда үндемей (тыңдаса), осы жұма мен келесі жұма арасындағы күнәлары кешіріледі» (Әл-Бұхари).
17	Намаздағы алғашқы тәкбірге үлгеру.	«Кімде-кім Аллаһ үшін қырық күн бойы намазды жамағатпен оқыса әрі алғашқы тәкбірден қалмаса, оған екі нәрседен аулақ болу жазылады: тозақ отынан аулақ болу және екіжүзділіктен аулақ болу» (Әт-Тирмизи).
18	Парыз намазды жамағатпен оқу.	«Жамағат намазы жеке оқыған намаздан жиырма жеті есе артық» (Әл-Бұхари және Мұслим).

¹ Мағынасы: «Ей, Аллаһ! Ей, бұл толық азанның және осы оқылатын намаздың Раббысы! Мұхаммедке ^{саллаллаһу ғәлейһи уә саллам}, әлуәсилә мен жоғары дереженді бере гөр. Және оны Өзің уәде еткен мақтаулы орынға жібере гөр!»

² Мағынасы: «Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты ешкім жоқ екеніне куәлік беремін және Мұхаммад Аллаһтың құлы әрі елшісі екеніне куәлік беремін»

19	Құптан және таң намаздарын жамағатпен оқу.	«Кімде-кім құптан намазын жамағатпен оқыса, түннің жартысын намаз оқығандай болады (жарты түн намаз оқығанның сауабын алады). Ал кім таң намазын жамағатпен оқыса, түнімен намаз оқығандай болады» (Мүслим).
20	Бірінші қатарда тұрып намаз оқу.	«Адамдар азда және бірінші қатарда (қандай сауап) бар екенін білсе, кейін соған (кімнің лайық екенін анықтау үшін) жеребе тастау керек болса, жеребе тастар еді» (Әл-Бұхари және Мүслим).
21	Бекітілген сүннет намаздарына ұқыпты болу.	«Кімде-кім бір тәулік ішінде он екі рақағат намаз оқыса, оған жәннатта бір үй тұрғызылады: төртеуі бесіннен бұрын, екеуі кейін, екеуі ақшамнан кейін, екеуі құтпаннан кейін және екеуі таң намазынан бұрын» (Мүслим).
22	Нәпіл намаздарды көбейту және оны барынша жасыруға тырысу.	«Аллаһқа сәждені көбірек жасауың керек. Өйткені Аллаһ үшін бір сәжде жасасаң, Аллаһ онымен сені бір дәрежеге көтеріп, сенен бір күнәні өшіреді» (Мүслим). * «Адамның басқалардан оқшауланып, ешкім көрмейтін жерде оқыған нәпіл намазы оның адамдардың көзінше оқыған жиырма бес намазына тең» (Әбү Яълә).
23	Таң намазының сүннетін және парызын оқу.	«Таң намазының екі рақағат (сүннеті) дүние және ондағы нәрселерден де қайырлы» (Мүслим); * «Кімде-кім таң намазының парызын оқыса, Аллаһ оны Өз қорғауында ұстайды» (Мүслим).
24	Дұха намазы.	«Сендер әрбір буындарың үшін садақа беруге тиіссіңдер, (сондықтан) әрбір тасбих («субханаллаһ» деп айту)—садақа, әрбір тахмид («әлхамду лилләһ» деп айту)—садақа, әрбір тәһлил («лә иләһә илләллаһ» деп айту)—садақа, әрбір тәқбир («Аллаһу әкбар» деп айту)—садақа, құпталғанға бұйыру—садақа, теріске шығарылғанды тыю—садақа, ал осының барлығын сәскеде оқылатын екі рақағат (дұха) намазы өтейді» (Мүслим).
25	Намаз оқыған орнында зікір айтып отыру.	«Сендер намаз оқитын жерлерінде отырған кездерінде, дәреттерің бұзылмайынша періштелер сендерге салауат айтып: «Ей, Аллаһ! Оның күнәларын кешір. Ей, Аллаһ! Оны мейіріміңе бөле», - деп тұрады» (Әл-Бұхари және Мүслим).
26	Жамағатта таң намазын оқығаннан кейін күн шыққанға дейін Аллаһты еске алып отыру және содан соң екі рақағат намаз оқу.	«Кімде-кім таң намазын жамағатпен оқып, кейін күн шыққанша Аллаһты есіне алып отырса, одан соң екі рақағат намаз оқыса, толыққанды қажылықпен умраның сауабын алады, толыққанды, толыққанды!» (Әт-Тирмизи).
27	Түнде тәһәжжуд намазын оқу үшін оянып, әйелін оятса.	«Кімде-кім түнде оянып, әйелін оятса және екеуі бірге екі рақағат намаз оқыса, Аллаһты көп еске алушы ер-әйелдердің қатарына жазылады».
28	Түнде намазға тұруды ниет етіп, оны ұйқы басса.	«Кімнің түнде оқитын намазы болса, бірде оны ұйқысы басса, Аллаһ сол намаздың сауабын жазады және оның сол ұйқысы өзіне садақа (яғни ізгі амал) болады» (Әбү Дәвiт).
29	Базарға кіргеннің дұғасы.	«Кімде-кім базарға кірерде: <i>«Лә иләһә илләллаһу уәхдаһу лә шарика ләһу, ләһул-мулку уә ләһул хамду йухи уә йумит уә һууә хай-йул-лә йәмут, биядиһил-хайр, уә һууә ғалә кулли шәй-ин қадир»</i> ¹ деп айтса, Аллаһ оған миллион сауап жазып, миллион күнәсін өшіреді әрі оны миллион дәрежеге көтереді» (Әт-Тирмизи және әл-Хақим).

¹ Мағынасы: «Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты құдай жоқ. Ол Жалғыз және Оның серігі жоқ. Бүкіл билік Онікі және барлық мақтау Оған. Ол тірілтеді және өлтіреді, ал Оның Өзі – ешқашан өлмейтін Тірі. Бүкіл жақсылық Оның Қолында және Оның күш күдіреті барлық нәрсеге толық жетеді!»

30	<p>Әрбір парыз намазынан кейін 33 реттен «Субханал-лаһ», «Әлхамду лилләһ» және «Аллаһу әкбар» деп, соңғысында «Лә иләһа илләлә-лаһу...» зикірін айту.</p>	<p>«Кімде-кім әр намаздан кейін 33 рет <i>«Субханал-лаһ»¹</i>, 33 рет <i>«Әлхамду лилләһ»²</i> және 33 рет <i>«Аллаһу әкбар»³</i> десе тоқсан тоғыз (зикір айтқан болады), ал жүзіншіде <i>«Лә иләһа илләлә-лаһу уәхдаһу лә шәриқа ләһу, ләһул-мүлкү уә ләһул хамду уә һүә ьалә кулли шәй-ин қадир»⁴</i> деп айтса, күнәлары теңіздің көбігіндей болса да кешіріледі» (Мүслим).</p>
31	<p>Парыз намазынан кейін «Аятүл-күрсині» оқу.</p>	<p>«Кімде-кім әрбір парыз намазынан кейін «Аятүл-күрсині» оқыса, оның жәннатқа кіруіне тек өлімі кедергі болады» (Ән-Нәсәи).</p>
32	<p>Науқастың көңілін сұрау.</p>	<p>«Қайсыбір мұсылман таңертең бір мұсылманның көңілін сұрау үшін шықса, оған жетпіс мың періште кешке дейін салауат айтып тұрады; ал кешке көңілін сұрап барса, оған жетпіс мың періште таң атқанша салауат айтады әрі оған жәннатта құрма бағы әзірленеді» (Ахмад және Әт-Тирмизи).</p>
33	<p>Сынаққа ұшыраған кісіге айтылатын дұға.</p>	<p>«Кімде-кім сынаққа ұшыраған кісіні көріп: <i>«Әлхамду лилләһил-ләзи ьафани миммаб-таләқа биһи уә фәддаләни ьалә кәсирим-миммаң халақа тафдилан»⁵</i> десе, мұндай сынаққа ұшырамайды» (Әт-Тирмизи).</p>
34	<p>Қиыншылыққа ұшыраған (басына күн түскен) кісіге көңіл айту.</p>	<p>★ «Қиыншылыққа душар болған кісіге көңіл айтқанға сол (қиыншылыққа ұшырағанның) сауабы беріледі» (Әт-Тирмизи). ★ «Өз бауырының қиыншылығына көңілдес болған мүмінді Аллаһ тағала керемет әшекейлермен киіндіреді» (Ахмад).</p>
35	<p>Жаназа намазын оқу және өліктің артынан зиратқа дейін ілесіп жүріп, жерлеуіне қатысу.</p>	<p>«Кімде-кім жаназа намазына оқылып болғанынша қатысса, бір қират сауап алады, ал кім оған жерлеп болғанға дейін қатысса, екі қират сауап алады»,—деді. (Адамдар): «Екі қират деген не?» деп сұрағанда, ол: «Үлкен екі таудай»,—деген (Мүслим). Ибн Омар (Аллаһ оған разы болсын): «Талай қираттарды өткізіп алғанбыз»,—деген.</p>
36	<p>Аллаһ тағаланың разылығы үшін мешіттер салу.</p>	<p>«Кімде-кім Аллаһ үшін кекіліктің ұясындай болса да мешіт салса, Аллаһ оған жәннатта үй салады» (Ибн Мәжаһ).</p>
37	<p>Аллаһ жолында мал жұмсау.</p>	<p>«Аллаһтың құлдары таң атыратын әр күні екі періште түсіп, бірі: «Ей, Аллаһ! Мал жұмсағанға (бергенінің) орнын толтырғай» десе, екіншісі: «Ей, Аллаһ! Мал жұмсамағанның мал-мүлкін зиянға ұшырат» деп тұрады» (Әл-Бұхари және Мүслим).</p>
38	<p>Садақа беру.</p>	<p>★ «Бір дирхам жүз мың дирхамнан озып кетуі мүмкін» деді. (Адамдар): «Ей, Аллаһтың елшісі! Бұл қалай?»—деп сұрағанда, ол: «Бір кісиде екі дирхамы болып, біреуін садақа қылады; ал келесі біреудің қыруар малы бола тұрып, жүз мың дирхамды садақа қылады»,—деді (Ән-Нәсәи); ★ «Қайсыбір мұсылман ағаш отырғызса немесе егін ексе, сөйтіп одан құстар немесе адамдар не болмаса жануарлар жесе, оған садақа (берген) болып жазылады» (Әл-Бұхари).</p>

¹ Мағынасы: «Аллаһ Пәк».

² Мағынасы: «Бүкіл мақтау Аллаһқа».

³ Мағынасы: «Аллаһ Ұлы».

⁴ Мағынасы: «Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты құдай (ешкім) жоқ, Ол Жалғыз, Оның серігі жоқ. Билік Оған тән, барлық мақтау-мадақ Оған лайық. Сондай-ақ Оның күш-құдіреті барлық нәрсеге толық жетеді!»

⁵ Мағынасы: «Сені онымен сынағаннан мені аман қалдырған және өзара ерекшеліктерде жаратқандарының көбінен артықшылықта болдырған Аллаһқа шүкір етемін».

39	Пайда көрмейтін түрде қарыз беру.	«Қайсыбір мұсылман бір мұсылманға екі рет қарыз берсе, бір рет садақа бергенмен бірдей болады» (Ибн Мәжаһ).
40	Қиналып қалған кісі себебінен сабыр ету.	«Кімде-кім қиналған адамға қарызын өтеу үшін уақыт берсе, әр күні үшін сол мөлшерде садақа бергендей болады, ал егер мерзімі өтіп кеткеннен кейін күтетін болса, әр күні үшін одан екі есе садақа бергендей болады» (Ахмад).
41	Аллаһ жолында бір күн ораза ұстау.	«Кімде-кім Аллаһ жолында бір күн ораза ұстаса, Аллаһ оны тозақтан жетпіс жыл қашықтыққа алыстатады» (Әл-Бұхари және Мұслим).
42	Әр айда үш күн, Арапа және Ашура күндері ораза ұстау.	<p>* «Әр айдан үш күн ораза ұстау өмір бойы ораза ұстағанмен бірдей» (Әл-Бұхари және Мұслим);</p> <p>* «Пайғамбар (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) Арапа күнінің оразасы туралы сұралғанда: «Өткен жыл мен келер жыл үшін кәффарат (өтем) болады»,—деген (Мұслим). * Кейін Ашура күнінің оразасы жайында сұралғанда: «Өткен жылға кәффарат болады»,—деді» (Мұслим).</p>
43	Шәууал айында алты күн ораза ұстау.	«Кімде-кім Рамазан айында ораза ұстап, артынан Шәууал айында алты күн ораза ұстаса, өмір бойы ораза ұстағандай болады» (Мұслим).
44	Тарауық намазын имаммен бірге ол аяқтағанша оқу.	«Бір адам имаммен бірге, имам кеткенше (тарауық намазын) оқыса, түнімен намаз оқығандай болады» (Әбу Дәуіт және Әт-Тирмизи).
45	Рамазан айында ұмра жасау.	<p>* «Рамазан айындағы ұмра қажылықпен бірдей немесе менімен бірге жасаған қажылықпен бірдей» (Әл-Бұхари);</p> <p>* «Кімде-кім Қағбаға тауап етіп (жеті рет айналып), екі ракағат намаз оқыса, бір күлді азат еткеніндей болады».</p>
46	Қабыл болған (мабрур) қажылық.	<p>* «Кімде-кім қажылық жасап, онда әйелімен жақындаспаса және бұзықтық істемесе, анасынан туылған күніндегідей (күнәдан таза) болып қайтады»; * «Мабрур болған қажылықтың сыйы—жәннат қана» (Әл-Бұхари және Мұслим).</p>
47	Зул-хиджа айының алғашқы он күнінде жасалған ізгі амалдар.	«Аллаһ үшін осы күндері жасалған ізгі амалдардан ұнамды күндер жоқ (яғни осы он күндікте)» деді. (Адамдар): «(Бұл күндері жасалған ізгі амалдар) Аллаһ жолындағы күрестен де абзал ма?»—деп сұрады. Сонда Пайғамбар (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам): «Иә, Аллаһ жолындағы күрестен де абзал. Бірақ (күреске) жаны және малымен шығып, одан еш нәрсесіз қайтқан адамның жөні бөлек»,—деді (Әл-Бұхари).
48	Ғалымның сауабы мен артықшылығы.	«Ғалымның құлшылық жасаушыдан болған артықшылығы менің сендердің ең кішкентайларыңнан болған артықшылығымдай»,—деді де, Пайғамбар (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам): «Расында, Аллаһ тағала, Оның періштелері және көктер мен жердің тұрғындары, тіпті илеуінде (інінде) болған құмырсқа да, (су астындағы) кит та адамдарға жақсылық үйретушіге дұға жасап тұрады»,—деді (Әт-Тирмизи).
49	Аллаһтан шынайы түрде шәһид болуды тілеу.	«Кімде-кім Аллаһтан шын жүрегімен шәһид болуды сұраса, өз төсегінде жатып өлсе де, Аллаһ оны шәһидтердің дәрежесіне жеткізеді» (Мұслим).
50	Аллаһтан қорқып жылау және Оның жолында күзетшілік ету.	«Екі көзге от тимейді: Аллаһтан қорқып жылаған көз бен Аллаһ жолында түнімен күзетте болған көзге» (Әт-Тирмизи).
51	Аллаһқа тәуекел етіп, күйдіріп емделуді,	Пайғамбарымызға (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) түсінде үмбеттер көрсетілді. Ол өз үмбетінің ішінен жәннатқа есеп берместен

	дем салдыруды және ырымдауды тәрк ету.	және азапталмастан кіретін жетпіс мың адамды көрді: олар денесін күйдіріп емделмейтін, дем салдырмайтын, ырымдамайтын және Аллаһқа ғана тәуекел ететіндер (Әл-Бухари және Мұслим).
52	Кішкентай балалары шетінеген адамның сауабы.	«Қайсыбір мұсылманның үш баласы балиғат жасына жетпей шетінесе, Аллаһ оны (әлгі балаларына) рақымшылық етіп, жәннатқа кіргізеді» (Әл-Бухари және Мұслим).
53	Көз жанарынан айырылып, сол үшін сабыр ету.	«Расында, Аллаһ: «Пендемді өзі жақсы көретін екі нәрсесімен (көздерін алып қойып) сынасам, сөйтіп ол үшін сабыр етсе, орнына жәннатты беремін»,—деді» (Әл-Бухари және Мұслим).
54	Бір нәрсені Аллаһтан қорқып тәрк ету.	«Бір нәрсені Аллаһтан сақтанып тәрк етсең, Аллаһ саған одан да қайырлысын береді» (Ахмад).
55	Ұятты жері мен аузына сақ болу.	«Кімде-кім маған екі мұрты арасындағы мен екі аяғы (бұты) арасындағысына кепілдік берсе, мен оған жәннатқа (кіретініне) кепілдік беремін» (яғни тілі мен ұятты жері) (Әл-Бухари); * «Сөйлемеген құтылады».
56	Үйге кіргенде және тамақтану алдында «Бисмилләһ» деп айту.	«Кімде-кім үйіне кіріп, үйіне кірерде және тамақ ішерде Аллаһты еске алса, шайтан (өз әскеріне): «Сендерге бүгін түнейтін жер де, кешкі ас та жоқ», - дейді. Егер үйіне кіріп, Аллаһты еске алмаса, шайтан: «Түнейтін жерді таптыңдар», - дейді, ал тамақ ішерде Аллаһты еске алмаса, шайтан: «түнейтін жер және кешкі ас таптыңдар», - дейді» (Мұслим).
57	Тамақтанып болған соң және жаңа киім кигенде айтылатын дұға.	«Кімде-кім тамақ ішіп, <i>«Әлхамду лилләһил-ләзи әтәмани һәза уә разақаниһи мин ғайри хаулим-минни уә лә қууаһ»</i> десе, ілгерідегі күнәлары кешіріледі. Ал егер жаңа киім кесе, <i>«Әлхамду лилләһил-ләзи кәсәни һәза уә разақаниһи мин ғайри хаулим-минни уә лә қууаһ»</i> деп айтса, ілгерідегі күнәлары кешіріледі» ¹ (Әбу Дәвүт).
58	Өзіне ауыр жұмысының жеңілдетілгенін қалаған кісінің дұғасы.	Пайғамбарымыздың (саллаллаһу ʔаләйһи уә саллам) қызы Фатима (Аллаһ оған разы болсын) одан өзіне бір қызметші беруін сұрайды. Сонда Пайғамбар (саллаллаһу ʔаләйһи уә саллам) ол екеуіне (Әли мен Фатимаға): «Сендерге одан да қайырлы нәрсені үйретейін бе? Төсектеріңе жатарда 34 рет <i>«Аллаһу әқбар»</i> , 33 рет <i>«Субханаллаһ»</i> және 33 рет <i>«Әлхамду лилләһ»</i> деп айтсаңдар, бұл сендерге қызметші (ұстағаннан да) қайырлы»,—деді (Әл-Бухари және Мұслим).
59	Әйелімен қосылар алдында айтатын дұға.	«Кімде-кім әйелімен қосылмақшы болғанда: <i>«Бисмилләһ, Аллаһумма жәннибнаш-шәйтана уә жәннибиш-шайтана ма разақтана»</i> десе, сөйтіп, (қосылғанда) араларында бала пайда болса (жазылса), шайтан оған ешқашан зиян тигізе алмайды» ² (Әл-Бухари және Мұслим).
60	Әйелдің өз ерін разы	«Әйел бес (уақыт) намазын оқыса, (Рамазан) айында оразасын ұстаса, ар-намысын сақтаса және күйеуіне бағынса, оған «Жәннаттың өзің

¹ Мағынасы: «Менен ешқандай күш-қуат талап етпестен, маған осыны тамақтандырып, ризықтандырған Аллаһқа шүкір»; «Маған бұл киімді кигізген және оны маған еш күш-қуат жұмсасам да, ризық еткен Аллаһқа мадақтар болсын!»

² Мағынасы: «Аллаһтың атымен бастаймын. Ей, Аллаһ! Бізден және бізге ризық етіп беретін перзенттен шайтанды аулақ ете гөр».

	етуі.	қалаған қақпасынан жәннатқа кір» делінеді» (Ахмад). «Қайсыбір әйел күйеуі оған разы күйінде қайтыс болса, жәннатқа кіреді» (Әт-Тирмизи).
61	Ата-анаға жақсылық жасау және туысқандармен қарым-қатынаста болу.	* «Раббының разылығы ата-ананың разылығында» (Әт-Тирмизи); * «Кімді ризығының кең және өмірінің ұзақ болғаны қуандырса, туысқандарымен араласып тұрсын» (Әл-Бұхари).
62	Жетімге қамқорлық жасау.	«Мен және жетімге қамқорлық жасаған адам жәннатта мына екеуіндей боламыз» деп сұқ саусағы мен ортаңғы саусағын біріктіріп көрсетті» (Әл-Бұхари).
63	Көркем мінез.	* «Мүмін көркем мінезімен ораза ұстап (түнімен) намаз оқығанның дәрежесіне жетеді»; * «Мен мінезі көрем болғанға жәннаттың жоғарғы жағынан үй тұрғызылатынына кепілдік беремін» (Әбу Дәуіт).
64	Жаратылғандарды аяу әрі оларға жанашырлық таныту.	* «Шын мәнінде, Аллаһ Өз құлдарының ішінен мейірімді болғандарды мейіріміне бөлейді» (Әл-Бұхари және Мұслим); * «Жер бетіндегілерге мейірімді болыңдар, сонда көктегі (Аллаһ) сендерге мейірімділік етеді» (Әт-Тирмизи).
65	Мұсылмандарға жақсылық болғанын қалау.	«Сендерден біреу өзіне қалағанын бауырына қаламайынша (толық) иман келтірген болмайды» (Әл-Бұхари және Мұслим).
66	Ұялшақтық.	* «Ұялшақтық тек жақсылықты ғана әкеледі»; * «Ұялшақтық иманнан» (Әл-Бұхари және Мұслим); * «Төрт нәрсе пайғамбарлардың сүннетінен: ұялшақтық, әтір себу, тісті мисуакпен тазалау және үйлену» (Әт-Тирмизи).
67	Сәлемді бірінші болып беру.	«Бір кісі Пайғамбардың ^(саллаллаху ьалейһи уа саллам) қасына келіп: « Әссәләму ьалейкум »,—деді. Пайғамбар ^(саллаллаху ьалейһи уа саллам) : «Он (сауап)»,—деді. Кейін келесі біреу келіп: « Әссәләму ьалейкум уә рахматуллаһ »,—дегенде, Пайғамбар ^(саллаллаху ьалейһи уа саллам) : «Жиырма»,—деді. Содан соң басқа біреу келіп, « Әссәләму ьалейкум уә рахматуллаһи уә бәракетуһ » дегенде, Пайғамбар ^(саллаллаху ьалейһи уа саллам) : «Отыз (яғни отыз сауап)»,—деген» (Ахмад және Әт-Тирмизи).
68	Кездескенде қол алысып амандасу.	«Екі мұсылман кездесіп, қол алысып амандасса, ол екеуінің ажырағандарына дейін күнәлары кешіріледі» (Ахмад және Әбу Дәуіт).
69	Мұсылманның ар-намысын қорғау.	«Кімде-кім бауырының ар-намысын қорғаса, Қиямет күні Аллаһ оның жүзін тозақ отынан сақтайды» (Әт-Тирмизи).
70	Ізгілерді жақсы көру, олармен сұхбаттас болу.	Пайғамбар ^(саллаллаху ьалейһи уа саллам) бір кісіге: «Сен жақсы көргендеріңмен бірге боласың»,—деді. (Әнәс ^(Аллаһ оған разы болсын)): «Сахабалар бұл хадиске қуанғанындай басқа еш нәрсеге қуанбаған»,—деді (Мұслим).
71	Аллаһ ұлықтығы үшін бірін-бірі жақсы көргендердің сауабы.	«Аллаһ тағала: «Менің ұлықтығым үшін бірін-бірі жақсы көргендерге нұрдан жасалған мінберлер беріледі де, оларға пайғамбарлар мен шәһидтер қызығып тұрады»,—деп айтты» (Әт-Тирмизи).
72	Мұсылмандарға дұға жасау.	«Мұсылман адамның өз бауырына сыртынан жасаған дұғасы қабыл болады. Оның қасында бекітілген (өкіл) періште болады. Ол (адам) бауырына дұға жасаған сайын бекітілген періште: «Әмин (қабыл болсын) және өзіңе де сондай болсын», - деп тұрады» (Мұслим).

73	Иман келтірген ерлер мен әйелдерге дұғада болу.	«Кімде-кім мүмін ерлер мен мүмін әйелдер үшін жарылқау тілесе, Аллаһ оған әрбір мүмін ер және мүмін әйел үшін сауап жазады» (Әт-Табарани).
74	Жолдағы жайсыздық беріп тұрған нәрселерді кетіру.	«Мен бір жәннатты аралап жүрген кісіні көрдім. (Ол жәннатқа) адамдарға жолдарында кедергі болып тұрған ағашты кесіп тастағаны үшін кірді» (Мүслим).
75	Дау мен өтірікті тәрк ету.	«Өзінікі дұрыс бола тұрып, дауласуды тәрк еткенге жәннаттың шет жағында бір үйді кепілдік етемін. Қалжындап тұрса да, өтірік айтуды тәрк еткенге мен жәннаттың ортасынан бір үйді кепілдік етемін» (Әбү Дәвір).
76	Ашуланғанын сыртқа шығармау.	«Кімде-кім ашуын, оны сыртқа шығаруға шамасы келіп тұрып ішінде сақтаса, Аллаһ оны Қиямет күні жаратылғандардың алдына шығарып, хор қыздарынан өзі қалағанын таңдатқызады» (Әбү Дәвір).
77	Біреудің жақсылығын немесе жамандығын айту.	«Сендер кім туралы жақсы сөз айтып мақтасандар, ол міндетті түрде жәннатқа кіреді, ал кім туралы жаман айтсаңдар, ол міндетті түрде тозаққа кіреді. Сендер Аллаһтың жердегі куәларысыңдар...» (әл-Бұхари және Мүслим).
78	Мұсылмандардан ауыртпашылықты алып тастау, оларға жеңілдіктер жасау және кемшіліктерін жасыру.	«Кімде-кім мұсылманнан дүние қайғыларынан бір қайғыны кетірсе, Аллаһ одан Қиямет күнінің қайғыларының бір қайғысын кетіреді. Кім қиналғанға жеңілдік жасаса, Аллаһ оған дүние-ақыретте жеңілдік жасайды, кім мұсылманның (айыбын) жасырса, Аллаһ оның (айыбын) дүние-ақыретте жасырады» (Мүслим).
79	Ақыретті бәрінен жоғары қою.	«Кімнің уайымы ақырет болса, Аллаһ оның жүрегін бай (еш нәрсеге мұқтаж емес) етіп, адамдарын айналасына жинайды да, дүние оған еркінен тыс болып өзі келеді» (Ахмад және Ибн Мәжаһ).
80	Патшаның әділдігі, жастардың діндарлығы, (жүректің) мешітпен байланып тұруы және Аллаһ үшін жақсы көру.	«Жеті адамды Аллаһ Өз көлеңкесінен басқа көлеңке болмайтын күні Өзінің көлеңкесіне алады. Олар: әділ басшы, Раббысына құлшылық жасап өскен жеткіншек, жүрегі мешітке байланған кісі, бірін-бірі Аллаһ үшін жақсы көріп, Аллаһ үшін ажыраған екі адам, мансапты да, сұлу әйел шақырғанда «Мен Аллаһтан қорқамын» деген кісі, садақа бергенде сол қолы оң қолының не бергенін білмейтіндей етіп садақа берген кісі және оңашада Аллаһты еске алып, көзінен жас шыққан кісі» (Әл-Бұхари және Мүслим).
81	Күнәлар үшін кешірім тілеу (истигфар).	«Кімде-кім әрдайым истиғфар айтса, Аллаһ оны кез келген қиыншылықтан шығарады, уайым-қайғысын кетіреді және күтпеген жерден ризыққа бөлейді» (Ахмад және Әбү Дәвір).

Тыйым салынған іс-әрекеттер

№	Тыйым салынған іс	Аллахтың елшісі <small>(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам)</small> айтты:
1	Амалымен адамдардың (разылығын) қалау.	«Аллаһ тағала: «Мен бірде-бір серікті қажет етпеймін. Кімде-кім бір амалды жасап, оны Менімен қатар басқаға арнаса, оны да, серігін де жайына қалдырамын»,—дейді» (Құдси хадис) (Мұслим).
2	Сырттай түзу, ішінен бұзық болу.	«Мен Қиямет күні Тиһамату Байда тауларындай сауаптармен келетін адамдарды білемін, Аллаһ оларды (сауаптарды) ұшырылған күлге айналдырады». Сәубан: «Ей, Расулуллаһ! Бізге оларды сипаттап, айқын көрсетіп бер, өзіміз білмеген күйде олардан болып қалмайық»,—деді. «Олар сендердің өздеріңнен болған бауырларың, сендер түнде не істесендер, соны істейді. Бірақ олар Аллаһтың тыйым салғанымен оңаша қалса, оны бұзады» (Ибн Мәжаһ). (Яғни оңаша қалса харам нәрселерді жасайды).
3	Тәкаппарлық.	«Жүрегінде шаңның тозаңындай тәкаппарлық болған адам жәннатқа кірмейді» (Мұслим); Тәкаппарлық — ақиқатты қабылдамау, яғни шындықты мойындамау және адамдарды кемсіту.
4	Киімді тобықтан төмен түсіріп жүру.	«(Адамдар) изарын, көйлегін және сәлдесін ұзартады. Кімде-кім осының бірін мақтаншақтықпен сүйретіп жүрсе, Қиямет күні Аллаһ оған назар салмайды» (Әбу Дәуіт және Ән-Нәсәи).
5	Қызғаншақтық	«Көреалмаушылықтан сақтанындар, өйткені көреалмаушылық (қызғаншақтық) сауаптарды от ағашты жалмағанындай жалмайды» (Әл-Бұхари және Мұслим).
6	Өсімқорлық (риба).	«Аллаһтың елшісі <small>(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам)</small> өсім жеуші мен малды өсімге алушыны лағынеттеген» (Мұслим); «Адамның өсімқорлықпен біле тұрып жеген бір дирхамы отыз алты рет зина жасаудан да ауыр» (Ахмад).
7	Мас қылатын ішімдіктерді ішу.	«Ішімдік ішуші, сиқырға сенуші және туыстық қатынасты үзуші жәннатқа кірмейді» (Ибн Хиббан); «Кімде-кім шарап ішсе, қырық күн намазы қабыл болмайды» (Ахмад).
8	Өтірік.	«Адамдарды күлдіру үшін әңгіме айтып, өтірік сөйлеген адамға қасірет болсын, қасірет болсын және қасірет болсын» (Ахмад және Әбу Дәуіт).
9	Тыңшылық.	«Кімде-кім адамдардың сөзін, олардың жақтырмағанын біле тұра тыңдаса, Қиямет күні оның құлағына балқыған қорғасын құйылады» (Әл-Бұхари).
10	Бейнелеу (сурет салу).	«Қиямет күні азабы ең қатты болатын адамдар—бейнелеушілер» (Әл-Бұхари және Мұслим); «Ішінде ит немесе сурет болған үйге періштелер кірмейді» (Әл-Бұхари және Мұслим).
11	Өсек тасу.	«Өсек тасушы жәннатқа кірмейді» (Мұслим). Өсек—адамдардың арасын бұзу мақсатында сөз тасу.
12	Біреуді сыртынан жамандау (ғайбат).	«Ғайбаттың не екенін білесіндер ме?», - деді. (Адамдар): «Аллаһ және Оның елшісі біледі»,—деді. Ол: «Бауырыңның ол жақтырмайтын тұстарын айтуың»,—деді. (Бір адам): «Егер айтқаным оның бойынан табылса қалай болады?»,—деді. Пайғамбар <small>(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам)</small> : «Егер айтқаның оның бойында болса, ғайбат қылғаның, ал егер болмаса, жала жапқаның»,—деді (Мұслим).
13	Қарғыс айту.	«Мүмінді қарғау оны өлтіргенмен бірдей» (Әл-Бұхари және Мұслим); «Желді қарғамандар, өйткені ол бұйрықпен соғады. Кімде-кім қарғысқа лайық болмаған нәрсені қарғаса, қарғысы өзіне қайтып келеді» (Әт-Тирмизи).

14	Сырды паш ету (жаю).	«Қиямет күні Аллаһтың алдында орны ең жаман болатын адам—әйеліне қосылып, әйелі оған қосылғаннан кейін әйелінің сырын (басқаларға) жайған адам» (Мұслим).
15	Арсыздық (бұзықтық).	«Қиямет күні Аллаһтың алдында орны ең жаман болған адам—адамдар оны бұзықтығынан қорқып тастап кеткен адам» (Әл-Бұхари және Мұслим); «Адам баласының күнәларының көбі тілінен болады» (Әт-Табарани).
16	Мұсылманды «кәпір» деп кінәлау.	«Бір адам өз бауырына: «Ей, кәпір» десе (егер ол айтқанындай болса), (кәпірлік) екеуінің біріне түседі, ал егер олай болмаса, өзіне қайтады» (Әл-Бұхари және Мұслим).
17	Өзін әкесінен басқаға телу (өз әкесінің баласы болғанына арлану).	«Біле тұрып, өзін өз әкесінен басқаға телген адамға жәннат харам болады» (Әл-Бұхари және Мұслим); «Әкелеріңнен бас тартпандар. Кімде-кім өз әкесінен бас тартса, күшірлік жасаған болады» (Әл-Бұхари және Мұслим).
18	Мұсылманды үрейлендіру.	«Мұсылманға мұсылманды қорқытуына болмайды» (Әбу Дәуіт); «Кімде-кім бауырына темірді нұсқаса, ол темірді қоймайынша, періштелер оны қарғап тұрады» (Мұслим).
19	Мұсылман елдерінде тыныштық сақтап жүргендерді өлтіру.	«Кімде-кім серттескен кәпірді заңсыз түрде өлтірсе, жәннаттың иісін де сезбейді. Расында, жәннаттың иісі жүз жылдық ара қашықтықтан сезіліп тұрады» (Ибн Хиббан).
20	Аллаһтың сүйікті құлдарына қастандық жасау.	«Аллаһ тағала: «Кімде-кім сүйікті құлдарыма дұшпандық қылса, онымен соғысатынымды хабарлаймын»,—деген» (Құдси хадис) (Әл-Бұхари).
21	Мұнафиқ немесе бұзыққа «мырза» деп айту.	«Мұнафиқты мырза демендер. Егер ол сендерге мырза болса, Раббыларыңды ашуландырасыңдар» (Әбу Дәуіт).
22	Қарамағындағыларды алдау.	«Аллаһ қарамағына басқаларды қаратқан кісі оларды алдаған болып өлсе, Аллаһ оған жәннатты харам етеді» (Әл-Бұхари және Мұслим).
23	Білместікпен пәтуа айту.	«Кімге білместікпен пәтуа берілсе, күнә пәтуа бергенге (берушіге) болады» (Әбу Дәуіт).
24	Жұма немесе екінті (аср) намазын тастап кету.	«Кімде-кім қатарынан үш жұманы немқұрайлықпен қалдырса, Аллаһ оның жүрегін мөрлеп қояды» (Әбу Дәуіт және Әт-Тирмизи); «Кім екінті намазын тәрк етсе, оның амалы жойылады (зая кетеді)» (Әл-Бұхари).
25	Намазға ұқыпсыз қарау немесе оны тәрк ету.	«Біз бен олардың (мұсылмандар мен кәпірлердің) арасындағы айырмашылық—намаз, кім оны тәрк етсе, күшірлік жасаған болады» (Ахмад және Әбу Дәуіт); «Адам арасы мен күшірлік пен ширктің арасын бөліп тұрушы—намаз» (Мұслим).
26	Намаз оқып тұрғанның алдынан өту.	«Намаз оқып тұрғанның алдынан өтуші адам (бұның) қаншалықты күнә екенін білгенде, намаз оқып тұрғанның алдынан өткенінен қырық (күн, ай немесе жыл) қозғалмай тұрғаны қайырлы болар еді» (Әл-Бұхари және Мұслим).
27	Намаз оқып тұрғандарға жайсыздық жасау.	«Кімде-кім пияз не сарымсақ немесе жуа жесе мешітке жақындамасын. Адам балаларын қинайтын нәрселерден періштелер де қиналады» (Мұслим).
28	Жерді басып алу.	«Кімде-кім бір қарыс жерді әділетсіздікпен иеленіп алса, Қиямет күні Аллаһ оның мойнына жеті қат жерді асады» (Әл-Бұхари).
29	Аллаһтың ашуын келтіретін	«Кейде пенде Аллаһтың қаһарын келтіретін сөзді оған мән бермей айтады да, оның себебінен жетпіс жыл қашықтықта

	сөздерді айту.	тозақта қалады» (Әл-Бұхари).
30	Аллаһты еске алмай көп сөйлеу.	«Аллаһты еске алмай сөзді көбейтуші болмаңдар. Өйткені Аллаһ еске алынбаған көп сөз жүректі қатайтады» (Әт-Тирмизи).
31	Сөзді асыра сілтеп сөйлеу.	«Маған ең жеккөрініштілерің және Қиямет күні менен ең алыс болатындарың сөзді асыра сілтейтіндер, мылжындар және көп сөйлейтіндер» (Әт-Тирмизи).
32	Аллаһты еске алуды ұмыту.	«Қайсыбір қауым бір мәжілісте отырып, онда Аллаһты еске алмаса және Пайғамбарға салауат айтпаса, барлығы да күнәкар болады. Егер Аллаһ қаласа оларды азаптайды, қаласа кешіреді» (Әт-Тирмизи).
33	Мұсылманды әшкере түрде табалау.	«Бауырыңды ашық түрде табалаушы болма. Әйтпесе, Аллаһ оны кешіріп, сені сынайды». «Кімде-кім бауырының істеген күнәсына бола намысына тисе, сол күнәны жасамай өлмейді» (Мұслим).
34	Мұсылмандардың бір-бірінен безінуі.	«Бірде-бір мұсылманға өз бауырынан үш күннен артық безінуіне болмайды. Кімде-кім өз бауырынан үш күннен артық безініп, сөйтіп қайтыс болса, тозаққа кіреді» (Әбү Дәуіт).
35	Күнәні әшкере жасау.	«Күнәні жария істеушілерден басқа барлық үмбетім кешірім етіледі» (Әл-Бұхари және Мұслим).
36	Жаман мінез.	«Расында, жаман мінез амалды сіркесуының балды бұзғанындай бұзады» (Әт-Табарани).
37	Сыйлағанын қайтып алу.	«Сыйлағанын қайтаруды талап еткен кісі құсып, құсқанын қайта жеген итпен тең» (Әл-Бұхари және Мұслим); «Бірде-бір адамға тартқан тартуы мен сыйлаған сыйлығын қайтып алуы рұқсат етілмейді» (Әбү Дәуіт).
38	Көршіге зұлымдық жасау, зиян беру.	«Бір адамның он әйелмен зина жасауы, көршісінің әйелімен зина жасағанынан жеңіл әрі оған он үйден ұрлық жасауы, көршісінің үйінен ұрлағанынан (күнәсі) жеңіл» (Ахмад).
39	Харам нәрселерге көз салу.	«Адам баласына міндетті түрде иеленетін зина үлесі жазылған. Көздер (зина жасайды); зинасы—қарауы, құлақтарының зинасы—тыңдауы; тілінің зинасы—айтуы, қолдарының зинасы—ұстауы, аяқтарының зинасы—баруы, ал жүрек оны қалап, армандап тұрады. Жыныс мүшесі болса, мұны не растайды, не өтірікке шығарады» (Мұслим).
40	Өзіне халал болмаған әйелге қол тигізу.	«Ер адамның өзіне халал болмаған әйелге қол тигізгеннен гөрі, басына темір сым шаншыған жеңіл» (Әт-Табарани); «Мен әйелдермен қол ұстасып амандаспаймын» (Ахмад).
41	«Шиғар» некесі.	«Пайғамбар ^(саллаллаһу ʔалейһи уа саллам) шиғар некесіне тыйым салды» (Әл-Бұхари). Шиғар некесі—екі кісі бірі-бірінің қызына мәһрлерін бермей үйленуі.
42	Жоқтау айту.	«Кімге жоқтау айтылса, әлбетте Қиямет күні айтылған жоқтау себепті азапталады» (Мұслим). «Өлген кісі қабірінде өзіне айтылған жоқтау себепті азапқа тартылады» (Әл-Бұхари).
43	Аллаһтан басқаның атымен ант беру.	«Кімде-кім Аллаһтан басқаның атымен ант берсе, күпірлік немесе ширк жасаған болады» (Ахмад); «Кімде-кім ант беретін болса, Аллаһпен берсін. Әйтпесе, үндемесін» (Әл-Бұхари). «Аманатымен ант берген адам бізден емес» (Әбү Дәуіт).
44	Өтірік ант беру.	«Кімде-кім бір мұсылманның малын алып қалу үшін берілген антқа қарсы ант берсе әрі соған тұрып алса, Аллаһқа өзіне ашуланған

		күйінде жолығады» (Әл-Бұхари).
45	Саудада ант беру.	«Саудада көп ант беруден сақ болыңдар, өйткені ол (ант тауардың өтуіне көмектескенімен) сауданың берекесін кетіреді» (Мұслим); «Ант тауарды өткізіп, (сауданың) берекесін кетіреді» (Әл-Бұхари).
46	Кәсірлерге ұқсау, еліктеу.	«Кімде-кім бір қауымға ұқсаса, солардан болғаны» (Әбу Дәуіт); «Кімде-кім бізден басқаларға ұқсаса, бізден емес» (Әт-Тирмизи).
47	Қабір үстінен құрылыс салу.	«Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) қабірді гипстеуге (сылауға), оның үстіне отыруға және үстінен құрылыс тұрғызуға тыйым салды» (Мұслим).
48	Сатқындық және қиянат.	«Аллаһ Қиямет күні әуелгілер мен кейінгілерді жинаған шақта, әрбір қиянатшының үстінен жалау көтеріліп, «Бұл пәленше ұлы пәленшенің қиянаты» делінеді» (Мұслим).
49	Қабірдің үстіне отыру.	«Сендердің біреулерінің жанып тұрған шоққа отырып, киімінің өртенгені, сөйтіп оттың терісін күйдіруі, оның қабір үстіне отырғанынан жақсырақ» (Мұслим).
50	Мәжілістегілердің өзіне бола орнынан тұрғанын жақсы көру.	«Кімде-кім адамдардың өзіне бола тұрғанын жақсы көрсе, өзіне тозақтан орын дайындасын» (Ахмад және Әбу Дәуіт).
51	Мұқтаж болмай тұрып тілену.	«Бір адам тіленудің есігін ашса (қайыршылықты бастаса), Аллаһ оған мұқтаждық есігін ашып қояды» (Әт-Тирмизи); «Кім (мал-дүниесін) арттыра түсу мақсатында адамдардан сұраса, ол тек қызған шоқты сұрағаны. Ендеше, мұны азайт яки көбейт!» (Мұслим).
52	Саудада бағаны асыру.	«Тұрғылықты адам сырттан келушімен (оны қалаға кіргізбей) сауда жасамасын, (басқаларға зиян тигізу үшін) бағаны асырмаңдар және біреу бауырының саудасы үстінен сауда жасамасын» (Әл-Бұхари және Мұслим).
53	Жоғалтып алған нәрсені мешітте жариялап айту.	«Кімде-кім мешітте жоғалтып алған нәрсесі туралы сұрастырып жүрген адамды көрсе, оған: «Аллаһ саған оны қайтармасын», - деп айтсын, өйткені мешіттер бұл үшін тұрғызылмаған» (Мұслим).
54	Шайтанды сөгу	«Шайтанды сөкпендер. Одан да оның жамандығынан (Аллаһтан) пана тілендер» (Әл-Дәр Құтһи). «Сахабалардың бірі айтты: «Мен Пайғамбардың (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) артына мінгесіп келе жатқанымда, түйесі сүрінеді. Сол кезде мен «шайтан құрысын» дедім. Сонда Пайғамбар (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): «Шайтан құрысын» деп айтпа, өйткені олай айтсаң, ол үлкейіп, үй сияқты (үлкен) болады да, «(Бұл менің) күшімнің арқасында болды (немесе өз күшіммен ант етемін)» дейді. Одан да, «Бисмилләһ» деп айт. Егер осылай айтсаң, шайтан кішірейіп, шыбындай болады» (Ахмад және Әбу Дәуіт).
55	Безгекті сөгу.	«Безгекті (немесе дене қызуының көтерілуін) сөкпендер. Өйткені көрікші темірді қалай тазаласа, безгек те адам баласын күнәларынан дәл солай тазалайды» (Мұслим).
56	Харам нәрселерді тарату және соған үндеу.	«Кімде-кім адасушылыққа үндесе, оған өзі адастырғандардың (яғни соңынан ергендердің) күнәсындай күнә жазылады әрі олардың күнәсынан еш нәрсе кемімейді» (Мұслим).
57	Сусын ішуге қатысты тыйымдар.	«Аллаһтың елшісі (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) торсықтың аузынан ішуге тыйым салған» (Әл-Бұхари); «Пайғамбар (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) түрегеп ішуден қайтарған еді» (Мұслим); «Пайғамбар (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам)

		сусынға үрлеуге тыйым салды» (Әт-Тирмизи).
58	Алтын немесе күміс ыдыстардан ішу.	«Алтын-күміс ыдыстардан сусын ішуші болмаңдар және жібек пен паршадан киім кимендер. Өйткені бұл оларға бұл дүниеде берілсе, сендерге ақыретте беріледі» (Әл-Бұхари).
59	Ыдысты сол қолымен ұстап ішу.	«Сендерден ешбіреу де сол қолымен жемесін және ішпесін, өйткені шайтан сол қолымен жейді және сол қолымен ішеді» (Мұслим).
60	Туыстық қатынасты үзу.	«(Туыстық қатынасты) үзген адам жәннатқа кірмейді» (Әл-Бұхари және Мұслим).
61	Пайғамбарға (саллаллаһу ғаләйһи уа саллам) салауат айтуды тәрк ету.	«Алдында атым аталып, маған салауат айтпаған адам қор болғай» (Мұслим); «Алдында атым аталып, маған салауат айтпаған адам—сараң адам» (Әт-Тирмизи).
62	Ит асырау.	«Кімде-кім аңшылық не мал бағудан басқа себеппен ит асыраса, әр күні үшін сауабынан екі қират сауап кеміп тұрады» (Мұслим).
63	Жануарларды қинау.	«Бір әйел бір мысыққа бола азапқа душар болды. Ол әйел мысықты өлгенінше қамауда ұстады да, соған бола тозаққа кірді» (Мұслим); «Жаны бар нәрселерді нысана етіп алмаңдар» (Мұслим).
64	Малдарға қоңырау ілу.	«Періштелер арасында ит не қоңырау болған топпен бірге жүрмейді»; «Қоңырау шайтанның әуенінен» (Мұслим).
65	Күнәкарға дүние игіліктері берілсе.	«Егер Аллаһтың бір пендесіне күнә жасағанына қарамастан, өзі ұнатқан дүние бергенін көрсен, оның еліктіру (истидраж) екенін біл», - деп, сосын: «Олар өздеріне айтылған үгітті ұмытқан кезде Біз оларға барлық нәрсенің есігін аштық. Олар өздеріне берілгенге қуанған кезде оларды үміттерін үзген күйде кенеттен жазаладық» деген аятты оқыды» (Ахмад).
66	Дүниені (басқадан) артық көру.	«Кімнің уайымы дүние болса, Аллаһ оның мұқтаждығын көз алдына келтіреді, оны керек адамдарынан ажыратады және дүниеден тағдыр еткенінен басқа еш нәрсе бермейді» (Ахмад және Әт-Тирмизи).

МӘҢГІЛІККЕ САПАР

Сенің жәннатқа немесе тозаққа барар жолың

«*Ей, иман келтіргендер! Әркім ертеңге не әзірлегеніне қарасын!*»

●●● ҚАБІР:

Бұл—ақыреттің алғашқы мекені. Кәпір мен мұнафиқ үшін тозақтың бір шұңқыры болса, мүмін үшін жәннаттың бағы. Ол жердегі азап күнәларға қарай беріледі. Атап айтсақ, зәрден (кіші дәреттен) толық тазаланбау, өсек айту, олжаны жымқыру, өтірік айту, намазға ұйықтап қалу, Құранды тәрк ету, ойнастық (зина), бір жынысты қатынастар, өсімқорлық, қарызды қайтармау және т.б. Қабір азабынан құтқаратын нәрселер: Аллаһ үшін жасалған ізгі амал, Аллаһтан қабір азабынан сақтасын деп, панасына алуын тілеу, «Мүлік» (Тәбарак) сүресін оқу және т.б. Қабір азабынан шәһид, Аллаһ жолында болған кісі, жұма күні дүниеден өткен адам, іш ауруларынан қайтыс болған кісі және т.б. құтылады.

●●● СҰР ҮРЛЕУ.

Сұр—Исрафил періште ұстап тұрған алып керней. Бұйрық берілген кезде ол осы кернейге үрлейді. «**Үрейге салу**» үрлеуінде бүкіл болмыс құриды. Бұл туралы Құранда: «*Сұр үрленетін күні Аллаһ қалағандардан басқа аспандарда және жерде болғандар шошиды*» делінген. Одан қырық өтіп «**қайта тірілу**» үрлеуі болады. Аллаһ тағала: «*Одан соң оған тағыз да бір үрленеді де, олар (қабірлерінен) тұрып, (есепті) күтуде болады*»,— деген.

●●● ҚАЙТА ТІРІЛУ.

Содан кейін Аллаһ тағала жаңбыр жаудырып, денелер (жер астында қалған құйымшақтан) өсе бастайды. Олар **ешқашан өлмейтін**, жалаңаш, сүндеттелмеген **жаңа бір жаратылыс** болады. Олар періштелер мен жындарды көре алады. Не істеп өлген болса, сол амалды жасаған күйлерінде тіріледі.

●●● МАХШАРҒА ЖИНАЛУ.

Аллаһ тағала бүкіл жаратылғандарды есеп үшін жинайды. Олар ұзақтығы елу мың жыл жалғасатын күннен қорыққанынан үрейленіп, (мас адамдай) естерін жоғалтып тұрады. Бұл дүние өмірі оларға бір сағаттай ғана болып көрінеді. Күн (бір миль мөлшеріндей) төмендеп, әрбір адам күнәларына қарай теріне батады. Осы кезде әлсіздер тәкаппарлармен (жәбірленгендер жәбірлеушілермен), әрбір кәпір өзіне бекітілген жынымен, шайтанымен және денесінің мүшелерімен дауласып, бір-біріне қарғыс айтатын болады. Әділетсіздер (залымдар) өз қолдарын шайнап, әр шынжырдың басында жетпіс мың періште болған жетпіс мың шынжырмен маталып тозаққа қарай сүйретіледі. Тозақты көрген кәпір өз орнына өтем (бодау) беруді немесе топыраққа айналып кетуді қалайды. Күнәкарлардың жағдайы күнәларымен байланысты болады. Зекет бермегеннің малы қыздырылып, өзін күйдіреді. Тәкаппарлар құмырсқа сияқты жиналады; сатқын (қиянат қылушы), олжаны жымқырушы және жерді басып алушылар әшкереленіп, қылмыстары аян болады. Ұры ұрлаған нәрсесімен келеді, құпиялар

ашылады. Ал тақуалар болса, мүлде қиналмайды. Бұл күн олар үшін бесін намазының уақытындай өтіп кетеді.

●●● ШАПАҒАТ:

Ұлы шапағат—Пайғамбарға (саллаллаһу ʿаләйһи уа саллам) ғана тән болып, ол Махшар күні Аллаһтың адамдардан бәле-апаттарды кетіруін және есептерінен құтқаруын сұрап араға түседі. Шапағаттың екінші түрі—**жалпы шапағат**, оны Пайғамбар (саллаллаһу ʿаләйһи уа саллам) және одан басқалар да жасай алады (мысалы, мүміндерді тозақтан шығару, олардың дәрежесін көтеру).

●●● ЕСЕПКЕ ТАРТЫЛУ.

Адамдар Раббыларының алдында сап-сап болып тізіліп тұрады. Аллаһ оларға амалдарын көрсетіп, оларды амалдары, өмірі, жастық шағы, малы, білімі, серттері, берілген игіліктер, құлағы, көзі және жүректері үшін есепке тартады. Кәпірлер мен мұнафиқтар есепке жазғырылу және оларға қарсы айғақтың орнатылуы үшін барша жаратылыстың алдында сұралады. Адамдар, жер, күндер мен түндер, мал-мүлкі, періштелер мен дене мүшелері оларға қарсы куәлік береді де, олардың күнәкар екендігі дәлелденіп, күнәларын мойындайды. Мүмін Аллаһпен оңаша қалады. Раббысы оған өз күнәларын мойындатқызып, ол өзін құрыдым деп ойлаған кезде, Аллаһ оған: «*Мен күнәларыңды сенің пайдаңа дүниеде жасырдым және Мен бүгін оларды сен үшін кешіремін*»,—дейді. Бірінші болып Мұхаммедтің (саллаллаһу ʿаләйһи уа саллам) үмбеті есеп береді. Адамдардан ең алдымен есеп алынатын амал—намаз. Ең алғашқы үкім нақақ өлтірілгендерге шығарылады (яғни ең алдымен нақақ өлтірілген адамның кегі қайтарылады).

●●● АМАЛ ДӘПТЕРЛЕРІНІҢ БЕРІЛУІ.

Содан соң амал дәптерлері таратылады. «Үлкен-кіші (амалдары) қалдырылмай жазылған амал дәптерін» мүміндер оң қолымен алса, кәпірлер мен мұнафиқтар оны сол қолымен, арт жағынан алады.

●●● МИЗАН-ТАРАЗЫ.

Содан кейін жаратылғандардың қайтарым сыйы не жазасы берілуі үшін амалдар тура екі басы бар, шынайы таразыға тартылып өлшенеді. Онда шарифатқа сәйкес, Аллаһ разылығы үшін жасалған амалдар ауыр тартады. Таразыны «Лә иләһа илләллаһ» сөзі, «Әлхамду лилләһ; Субханаллаһи уә бихамдиһи, субханаллаһил-ʿазыым» зикрі ауырлатады. Адамдарға қатысты шешім олардың сауап-күнәларына қарай шығарылады.

● ХАУЫЗ (КӨЛ).

Содан соң мүміндер Хауыздың қасынан өтеді. Кім одан ішсе, бұдан кейін ешқашан шөлдемейді. Әр пайғамбардың өз хауызы болады. Оның ең үлкені Пайғамбарымызға (саллаллаһу ʿаләйһи уа саллам) тән. Хауыздың суы сүттен ақ, балдан тәтті, иісі әтірден де жағымды. Алтын-күмістен жасалған ыдыстарының саны аспандағы жұлдыздар санымен бірдей. Хауыздың ұзақтығы Иорданиядағы Айла қаласынан Йемендегі Аден қаласының қашықтығындай, Оның суы Кәусар өзенінен келіп тұрады.

●● МҮМІНДЕРДІҢ СЫНАҒЫ.

Махшар күнінің соңында кәпірлер (бұл дүниеде) өздері табынған тәңірлерінің артынан ереді. Олар отқа қарай қой отары секілді аяқтары не беттерімен топ-топ болып келеді. Сөйтіп ол жерде мүміндер мен мұнафиқтар ғана қалады. Аллаһ тағала оларға келіп: «Не күтіп тұрсыңдар?» деп айтады. Олар: «Раббымызды күтіп тұрмыз» дейді. Мүміндер мен мұнафиқтар Оны ашып көрсеткен балтырынан таниды. Сол кезде мүміндер сәждеге жығылып, мұнафиқтар еңкейе алмай қалады. Аллаһ тағала: **«Ол күні балтыр ашылады да, олар сәжде жасауға шақырылып, (мұнафиқтар) жасай алмайды»** (Қалам, 42) деген. Олар Аллаһтың соңынан ілесіп бара жатқанда алдарынан Сырат көпірі орнатылады. Оның қасында мүміндерге нұр беріледі де, мұнафиқтардың нұры өшіріледі.

● **СЫРАТ (КӨПІР).**

Сырат деп мүміндердің жәннатқа өтуі үшін тозақ үстінен орнатылған көпірді айтады. Пайғамбар (^{саллаллаһу} ʔалейһи уа саллам) оны: **«Ол өте тайзанақ, онда пальманың ... тікенектеріндей іліп алатын бағандар мен қармақтар бар. Ол көпір қылдан жіңішке, қылыштан өткір»**,—деп сипаттаған (Муслим). Сыраттың қасында мүміндерге амалдарына қарай нұр беріледі. Оның ең үлкені таудай болса, ең кішкентайы аяқтың басбармағындай болады. Нұрлары түсіп тұрып, олар Сыраттан амалдарына қарай жылдамдықпен өтеді. Мүміндердің кейбірі қас қағым сәтте (көзді ашып жұмғанша) өтсе, басқалары найзағай, жел, құс, асыл текті аттар (сәйгүліктер) немесе түйелер сияқты өтеді. Хадистердің бірінде **«Мұсылмандардан әрең өтетіндер, денелерін жырып өтетіндер және тозаққа құлайтындар бар»** делінген (әл-Бұхари, Муслим). Алайда мұнафиқтарда нұр болмайды да, олар қайтып кетеді. Одан соң олар мен мүміндердің арасында дуал орнатылады. Мұнафиқтар сырат үстімен өтпекші болғанымен, тозаққа құлап түседі.

●● **ТОЗАҚ.**

Тозаққа кәпірлер, кейбір мұсылман күнәкарлар, одан соң мұнафиқтар кіреді. Әрбір мың адамның тоғыз жүз тоқсан тоғызы тозақта болады. Оның жеті есігі бар. Тозақ оты дүние отынан жетпіс есе қатты болады. Тозақ азабын тату үшін онда кәпірлердің денесі ұлғайып (үлкейіп), екі иығының арасы үш күндік жолдай, бір тісі Ухуд тауындай болады. Сол сияқты азапты тату үшін күйіп, жанып кеткен терісінің орнына басқа тері пайда болып, қайта-қайта азапталады. Олардың ішетіні ішекті үзетін қайнап тұрған су болса, тамағы зәққум ағашының жемістері (тіккенектер), қан және ірің болады. Азаптың ең жеңілі—аяқтарының астынан жанған екі көмірден милары қайнайды. Тозақта терінің жанып, қайта шығуы, балқыту, бет күйдіру, жерге сүйрету, беттердің қараюы, шынжырлар мен бұғаулар болады. Тозақтың түбі өте алыс. Ішіне жаңа туылған нәресте тасталса, түбіне жетпістегі қария болып жетеді. Тозақтың отыны кәпірлер мен тастар; ауасы сәмум (заһарлы жел), көлеңкесі ыстық қара түтін, киімі от болады. От ешбір нәрсені қалдырмай бәрін жалмайды, долданып өкіреді, теріні күйдіргенде, от сүйек пен жүрекке жетеді.

● ҚАНТАРА

(Жәннат пен тозақ арасындағы орын). Пайғамбар (^{саллаллаһу} ^{әләйһи уә саллам}): «Мүміндер тозақтан құтылып жәннат пен тозақ арасындағы орынға жиналады. Олар бұл дүниеде бір-біріне жасаған әділетсіздік-зұлымдықтарының өшін алады. Олар тазарып, (күнәларынан) арылғанда, оларға жәннатқа кіру рұқсат етіледі. Мұхаммедтің жаны қолында болған (Аллаһпен) ант етемін, әркім жәннаттағы үйін бұл дүниедегі үйінен тезірек табады»,—деген (әл-Бұхари).

● ЖӘННАТ.

Жәннат—мүміндердің баратын орны. Ондағы құрылыстар алтын мен күмістен салынып, хош иісті әтірмен сыланады, тастары жақұт пен маржан болып, топырағы зағфаран болады. Жәннаттың сегіз есігі бар. Әрбір есіктің ені үш күндік жол болса да, адамдар одан сығылысып кіреді. Жәннатта жүз дәреже бар. Әр екі дәреженің арасы жер мен аспанның арасындай. Оның ең жоғарғысы Фирдаус, жәннат өзендері содан бастау алып, төбесі Рахманның (аса Мейірімді Аллаһтың) аршысы болады. Жәннат өзендері балдан, сүттен, шараптан және судан болады. Өзендерде ор болмайды, мүміндер оны қалағандарынша ағызады. Ондағы жемістер әрдайым қол жетерлік жерде төмен тұрады. Жәннатта інжуден жасалған шатыр бар, ені алпыс миль, әр бұрышында мекендеушілер (жұбайлар) отырады. Олардың денесі түксіз, көздері қап-қара болады. Олар онда қартаймайды да, киімдері тозбайды. Олардың денесінен нәжіс шықпайды әрі олар онда лас нәрселерді көрмейді. Тарақтары алтыннан, шыққан терлері хош иісті әтір болады. Әйелдері сұлу, ер көрмеген жас, күйеулері оларды жақсы көретін, өздерімен жасты қыздар болады. Жәннатқа бірінші болып Мұхаммед және пайғамбарлар кіреді, ең аз нәрсені қалаған кісіге қалағанынан он есе көбейтіліп беріледі. Ондағы қызметшілер ашылмаған сәдептегі маржандай, жасы өзгермейтін бозбалалар болады. Жәннаттағы игіліктердің ең үлкені—Аллаһты көру, Оның разылығы және мәңгі өмір.

Ескерту: ● мүмін ● мұнафиқ және ● кәпірдің басынан өтетін жағдайлар ең соңғысына жеткенше бірінің артынан бірі жалғасып келеді.

Дәрет алудың тәртібі

Дәрет тек қана таза сумен алынады. Таза су деп түп негізгі қалпында қалған немесе түсі не иісі яки дәмі таза нәрсесі себепті өзгерген суды айтады. Мысалы, ұзақ уақыт тұрғандықтан өзгеріске ұшыраған су сияқты. * Өте ыстық немесе тым суық сумен дәрет алу және дәрет алып жатқан кезде сөйлеу мәкруһ. * Азғантай су нәжіс тигізілген ластананды (нәжістеледі). Ал көп мөлшердегі (210 литр шамасындағы) су болса, түсі не иісі немесе дәмі өзгерген жағдайда ғана нәжіс болып табылады.

Дәрет алуды «Бисмилләһ» деп бастау және әрбір дәрет алғанда екі қолды білекке дейін жуу мұстахаб. Түнгі ұйқыдан оянган адам қолдарын үш қайтара жууы керек. * «Бисмилләһ» деп айтуды ұмытса, дәреті дұрыс. Егер оны дәрет алып жатқан кезінде есіне түсірсе, атайды да, дәретін үзбестен жалғастыра береді. * Әр мүшені үш реттен артық жуу мәкруһ.

Содан соң бір рет аузын шаяды. Ауыздағы су міндетті түрде шайқалу керек (бұны «мадмада» деп айтады). Ауызды үш рет шаю мұстахаб. * Ауызды осы сипаттан басқаша шаюға болмайды. * Ауыз шайғаннан кейін суды жұтып қою мәкруһ емес. * Ауыз шайғанда мисуак қолдану мұстахаб. * Ауыз шаятын су мен мұрын шаятын суды бір уыста біріктіру мұстахаб (яғни бір уыс сумен ауызды да шаю, мұрынға да су жіберу). Уысындағы судың бір бөлігімен аузын шайса, қалғанымен мұрнына су жіберіп, сінбіріп тазалайды.

Содан кейін кейін мұрнына бір рет су жүгіртеді. Суды мұрынның екі тесігіне де дем алып кіргізу керек. Бұны үш рет жасау мұстахаб. (Мұрынға су алып тазалауды «истиншақ» деп айтады).

* Мұрынды айтылған тәртіптен өзгеше тазалау болмайды. * Мұрынға суды оң қолмен алып, сінбіргенде мұрынды сол қолмен ұстау мұстахаб. * Ораза болмаған жағдайда ауыз немесе мұрынға алынатын суды терең жіберу мұстахаб.

Мұнан соң бетті жуады. Бет деп екі құлақтың арасын және маңдайдағы шаштың шеті мен иектің арасын айтады. * Сақал жұқа болса, арасына саусақтарды кіргізіп салалап жуу (су тигізу) уәжіп, сақалы қалың болғанға мұстахаб. * Бетті сипау оны жуудың орнына жүрмейді. * Ауыз бен мұрын бетті жуудан бұрын шайылуы мұстахаб. * Бет жуғанда көздердің ішін жуу мәкруһ. * Бет жуғанда суды ысырап қылмастан, молырақ пайдалану мұстахаб.

Одан соң саусақтарының басынан бастап, екі шынтаққа дейінгі аралықта, шынтақтарымен қоса, екі қолын жуады. * Қолдарды шынтаққа дейін жуғанда алдымен оң, кейін сол қолды ысқылап жуу мұстахаб. * Дәрет аларда алақандарды жуу мұстахаб болса, бұл жерде уәжіп болады, оларды дәрет аларда жуған жетпейді. * Саусақтардың арасын жуу мұстахаб.

Содан соң маңдай шетінен бастап желкеге қарай бастың сыртын қолдарымен мәсіх тартып, кейін кері қайтарады. Мәсіхті бастан еш нәрсені қалдырмай жасау керек. Одан соң сұқ саусағын құлақтарына кіргізіп, оның ішіне, ал басбармақпен құлақтың сыртына мәсіх тартады. Бірақ қалай мәсіх тартса да жарай береді. * Желкеден төмен жіберілген шашқа мәсіх тарту уәжіп емес. * Шаш болмағанда мәсіх бастың өзіне тартылады. * Самайлар бас атауына кіргендіктен, оған мәсіх тарту керек. * Басқа бір реттен артық мәсіх тарту мәкруһ. * Басқа мәсіх тартудың орнына шашты жуу жараса да, ол мәкруһ болып табылады.

Содан соң аяқтарды тобықтарымен қосып жуады.

* Аяқ жууды оң жақтан бастау әрі оларды ысқылап жуу мұстахаб.
* Башпайлардың арасын салалап жуу мұстахаб.

Дәрет алудың шарттары: Реттілік, жуылатын мүшелерді келесі тәртіп бойынша жуу: дәретті ауыз, содан соң мұрынды шаюдан бастау, содан кейін бетті, одан соң қолдарды жуу, содан соң басқа мәсіх тарту, содан кейін аяқтарды жуу. Тәртіппен жегу, бірізділік, яғни бір мүшені алдыңғы мүше кеппей тұрып жуу шарт. Бұны «муәлә» деп айтады.

* Дәрет алғаннан кейін мүшелерді сүлгімен сүрту рұқсат етілгенімен (мұбах), сүртпеген абзал.
* Дәрет алғаннан кейін суды дене мүшелерден сілкіу мәкруһ. * Барлық мүшелерді бір сәтте жуумен (мысалы, дәрет алу ниетімен ваннаға сүнгү) дәрет алынған болып саналмайды, себебі реттілік шарты орындалмайды. * Дәрет алып болғаннан кейін «*Әшһадү әллә иләһә илләһу әхдәһу лә шәриқа ләһу уә әшһадү әннә Мухаммәдән ғабдуһу уә расулуһ, Аллаһум-мажһәлли минәт-тауәбһина уәжһәлли минәл-муттаһһирин*» «Сегігі жоқ Жалғыз Аллаһтан басқа құлшылыққа лайықты ешкім жоқ екеніне куәлік беремін және Мухаммад Оның құлы әрі елшісі екеніне куәлік беремін. Я, Аллаһ! Мені тәубе етушілерден және тазарушылардан ете гөр» деп айту және одан кейін екі ракағат намаз оқу—сүннет амалдарына жатады.

Намаз оқудың тәртібі (үлгісі)

1. Намазға тұрғанда, намазды: **«Аллаһу әкбар»** деп бастайды. Имам артында тұрғандардың естуі үшін тәкбірлерді дауыстап айтса, басқалар ішінен айтады. Тәкбір айтқанда саусақтардың арасын ашпай, қолдарын иық тұсына көтереді. Ұюшы тәкбірді имам айтып болғаннан кейін айтады.

- * Алғашқы тәкбірді айтқанда намаз оқушының тік тұруы уәжіп. Тәкбір тек қана тұруға шамасы келмегеннен басқа біреудің отырып немесе бүкірейген күйінде жасалса дұрыс саналмайды.
- * Намаз оқушының алдына «сутра» (бөгет) қоюы мұстахаб. «Сутра» намаз оқушыдан жақын тұрады. Имамның «сутрасы» ұйығандарға да жарайды.
- * Ниеттің орны жүрек болғандықтан, оны дауыстап айту (тілмен айту) уәжіп емес.
- * Тәкбір айтқанда қолдарды тым жоғары не тым төмен көтеру дұрыс емес.
- * Сөзбен орындалатын негіздер мен уәжіптерді іштен оқылатын намаздарда болса да, өзі еститін етіп тілмен айту уәжіп. Жасырын оқу кемінде өзі еститіндей болуы керек.
- * Намазда бұрылу, жоғары қарау, көздерді жұму, иыққа сүйеніп не бүйірін таянып тұру, қажетсіз бір аяққа тұру, аяқтарды біріктіру немесе арасын шектен тыс ашу мәкруһ.
- * Тәкбір жасағанда қолдарды көтеру төрт жерде мұстахаб болады: алғашқы тәкбір жасағанда, руқуғ, руқуғтан көтерілгенде, бірінші тәшәһһудтан тұрғанда.

2. Оң қолдың алақанын сол қолдың не білектің үстіне қойып, оларды кеуде астына байлау және сәжде жасайтын жерге қарау. Содан соң сүннетте келген намаздың басында айтылатын дұғалардың бірін оқу. Сонан соң **«Әбузу-бисмилләһ»**, **«Бисмилләһир-рахманир-рахим»**-ді оқу. Мұның барлығы да жасырын айтылады. Одан соң «Фатиха» сүресі мен Құраннан жатқа білген сүре-аяттар оқылады. Имам таң намазын, ақшам және құптан намаздарының алғашқы екі ракағатын дауыстап, ал одан басқасын дауыстамай оқиды.

- * Бір ракағатта «Фатиха» сүресін қайталап оқу мәкруһ. Сол сияқты алғашқы екі ракағатта «Фатиха» сүресінің өзін ғана оқу да мәкруһ.
- * Имам «Фатиханы» дауыстап оқыса, ұюшыға оны оқу уәжіп емес, имамның оқығаны жеткілікті, бірақ имам үндемей тұрғанда оқу мұстахаб.
- * Бір сүрені екі ракағатта оқу, оны екі ракағатта бөліп оқу және бір ракағатта бірнеше сүре оқу мәкруһ емес. Сонымен бірге, сүрелерді соңынан не ортасынан немесе сүрелердің бірінен соң келесісін сақтау да мәкруһ емес. Намаздарда әртүрлі сүрелерді оқуға болатынын біле тұрып (мойындай отырып), бір сүрені оқуды ұстану да мәкруһ емес. Сүрелерді Құранда орналасу тәртібі бойынша оқу мұстахаб, ал тәртіпті бұзып оқу мәкруһ. Алайда аяттардың тәртібі мен бір аяттағы сөздердің тәртібін бұзып оқу харам.

3. Содан соң тәкбір айтып, қолдарды көтереді де, еңкейіп руқуғқа барады. Қолдар тізенің үстіне, тізелерді қысып тұрғандай етіп қойылады. Саусақтардың арасы ашық болады. Арқасын созып, басы мен арқасын бір қалыпта ұстайды. Руқуғта **«Субхана Раббиял-Ъазыйм»** **Мағынасы: «Ұлы Раббым (кемшілік атаулыдан) Пәк!»** деп айтылады. Тасбихты бір рет айтумен шектелу мәкруһ. Толық болу үшін тасбихты кем дегенде үш рет айту керек.

- * Тәкбір және руқуғтан көтерілгенде айтылатын зікір бір халден екінше халге көшкен сәтте айтылу керек. Оны өз амалынан бұрын не кейін айту дұрыс емес. Өйткені ол кезде басқа амалдар жасалады.
- * Руқуғтың жарамды болып есептелуі үшін кем дегенде алақандар тізеге тигізілуі керек. Шала еңкею немесе басты белден төмен түсіру дұрыс емес.
- * Руқуғқа үлгерген кісі сол ракағатқа үлгерген болып есептеледі. Ракағатқа үлгерген болып есептелу үшін кешігіп келген адам руқуғқа имам басын руқуғтан көтермей тұрып бару керек.
- * Намаз оқымақшы болған адам мешітке кіргенде имам руқуғтан көтерілген болса, имамға ілесіп, сол ракағатты имаммен бірге аяғына дейін оқу мұстахаб, және сол ракағатты соңыра оқиды.
- * Руқуғ немесе сәждеде Құран оқу мәкруһ. Бірақ Құранда келген дұғаны (мысалы, «Раббана әтина» дұғасын) оқуды қаласа, оқасы жоқ.

4. Одан соң **«Сәмиғаллаһу лимән хамидәһ»** **Мағынасы:** «Аллаһ Өзіне мақтау-мадақ айтушыны естіді (естісін)». деп руқұтан көтеріледі де, қолдарын көтереді. Тік тұрғанда **«Раббана уә ләкал-хамд, хамдән кәсиран таййбан мубаракан фиһ, мил-ус-самауати уә мил-ул әрди уә мил-у ма ши'та»**

Мағынасы: «Раббымыз! Саған мақтау-мадақ, көп-көп, ізгі әрі берекелі мақтау-мадақтар болсын және ол көктер мен жерді толтырсын, әрі Өзің қалаған нәрселерді де толтырсын!» деп айтады.

* «Раббана уә ләкал-хамд» сөзі руқұтан толық көтеріліп болғаннан кейін айтылуы тиіс. Бұл зікірді одан бұрын айтуға болмайды.

* Руқұтан кейін қолдарды көтергеннен соң оны жіберуге немесе оң қолды сол қолдың үстіне қойып байлай тұруға болады.

* Пайғамбардан ^{салпаллаһу} _{һәләйһи уә саллам} дұрыс жолдармен жеткен руқұтан кейін айтылатын «хамд» сөздері төртеу: **1)** Раббана уә ләкал-хамд; **2)** Раббана ләкал-хамд; **3)** Аллаһумма Раббана уә ләкал-хамд; **4)** Аллаһумма Раббана ләкал-хамд. Бұларды алма-кезек айтып тұру мұстахаб.

* руқұтан көтерілгенде қол дұға сұрағандай жайылмайды. Себебі, бізге пайғамбардан ^{салпаллаһу} _{һәләйһи уә саллам} ондай сипат жеткен жоқ.

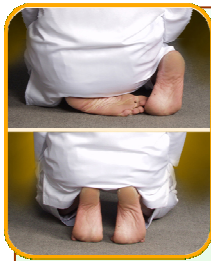

5. Одан кейін тәкбір айтып сәждеге барады. Сәждеде шынтақты бүйірден, қарынды тізеден және тізені балтырдан ажыратып ұстайды. Алақандар иық тұсына қойылады да, саусақтар мен аяқтардың ұшы құбылаға қаратылады. Одан соң: **«Субхана Раббиял-Әһла»** **Мағынасы:** «Аса Жоғары Раббым Пәк!» деп айтады. Бұл тасбихты үш рет айту сүннет. Алайда оны үштен көбірек айтуға немесе сүннетте келген басқа дұғаларды айтуға да болады.

* Білектерді жерге төсеу мәкруһ. (Бұл «ифтирашус-сабъу»)

* Шынтақты бүйірден ажыратып ұстағанда қасында оқып тұрғандарға зиян тигізбеуі шарт, егер ешкімге зиян тигізбесе мұстахаб болады. Сәждені ұзақ жасаған жағдайда шынтақтарды тізеге сүйеуге (тіреуге) болады.

* Сәжденің жеті мүше арқылы орындалуы уәжіп. Олар: екі аяқтың ұшы, екі тізе, екі алақан және маңдай мен мұрын. Осы мүшелердің бірі сәжде етуде әдейі тәрк етілсе намаз бұзылады.

6. Одан соң тәкбір айтып басын көтереді де отырады. Сәжделер арасындағы отырыстың дұрыс екі түрі бар: **1)** Сол аяқты жайып, үстіне отыру және оң аяқты жерге тіреп, башпайларын құбылаға қарату. **2)** Табандарды жерге тіреп, башпайларды құбылаға қарату және өкшелерінің үстіне отыру. Сәжделер арасында үш рет **«Раббиг-фирли»** **Мағынасы:** «Раббым, мені кешіре гөр!» деп айтылады. Әйтпесе, **«Раббиг-фирли уәр-хамни уәжс-бурни уәр-фаһни уәр-зукни уән-сурни уәһ-дини уә һәфини уәһ-фу һанни»** **Мағынасы:** «Раббым! Мені кешіре гөр! Маған рақым ете гөр, мені Өзің

ондап, маған есендік бер, мені жоғары (дәрежеге) көтер, маған ризық-несібе бер, маған көмектесе гөр, мені тура жолға бастай гөр, маған ден саулық бер әрі мені кешір!» деп айтса да болады. Одан соң екінші сәждеге барып, оны бірінші сәждені жасағандай жасайды да, аяқтарының ұшымен қайта түрегеліп, екінші рақатты біріншісіндей етіп оқиды.

* Осы екі суретте көрсетілген отырыстардан басқаша отыру мәкруһ, өйткені одан басқаша отыру сүннетте келмеген.

* Келесі рақатқа тұрғанға дейін сәл отыру рұқсат етіледі. Оны «жәлсату истираха» деп айтады. Бұл отырыс екі сәжде арасындағы отырыс сияқты, бірақ одан қысқа әрі одан кейін көтерілу керек. Егер «истираха» отырысына отыратын болса, тәкбір отырыс үшін айтылады. Көтерілу үшін тәкбір айтудың қажеті жоқ.

* «Фатиха» сүресі толық көтеріліп болғаннан кейін оқылады. Өйткені ол тік тұрған кезде оқылуы керек. Егер толық тұрмастан бұрын оқыла бастаса, тұрғаннан соң басынан бастап қайта оқылады. Бұны әдейі істесе, намаз бұзылады.

7. Екі ракағатты оқып болған соң «ифтираш» түрінде отырып, сол қолды сол санның, оң қолды оң санның үстіне қойып, балаң саусақ пен шынашақты бүгеді де, басбармақ пен ортаңғы саусақты шенберлей ұстап, сұқ саусағымен ишарат жасайды. Бұл отырыста «тәшәһһуд» дұғасы («**Әт-тахияту лилләһи уәс-салауату уәт-таййибат ...**») ғана оқылады. Одан соң тәкбір айтып көтеріледі де, қолдарды көтеріп, үшінші және төртінші ракағаттарды оқиды. Соңғы екі ракағат алғашқы екі ракағаттай орындалады, алайда онда жасырын (дауыстамай) «Фатиха» сүресі ғана оқылады.

- * Тәшәһһуд кезінде оң қолдың сұқ саусағына қарап отыру мұстахаб.
- * Сұқ саусақты көтеріп, тәшәһһуд кезінде сәл көтеріп тұру мұстахаб.
- * Намаз үш немесе төрт ракағаттан болса бұл жердегі отырысты «Әт-тәхийатты» бітіргеннен кейін созбау мұстахаб.

8. Үш немесе төрт ракағаттық намаздардың соңғы ракағатындағы сәжделерден кейін тәуаррук күйінде соңғы тәшәһһудке отырады. Дұрыс тәуарруктің үш түрі (көрінісі) бар. Сондай-ақ тәуаррук тек екі тәшәһһуды бар намаздардың (яғни 3 немесе 4 ракағатты намаздардың) соңғы отырысында ғана қолданылады. Одан соң тәшәһһуд дұғасы («**Әт-тахияту лилләһи уәс-салауату уәт-таййибат...**») мен салауаттарды («**Аллаһумма салли ғалә Мухаммад, уә ғалә әлі Мухаммад**») оқып, кейін қалаған дұғаларын тілейді.

- * «Тәуаррук» түрлері: **1)** Сол аяғын жатқызып, ұшын оң аяғының астынан шығарады. Сол аяғы мен саны жерге төселеді. Оң аяғын жерге тіреп, құйрығымен жерге отырады; **2)** Біріншісіндей, алайда оң аяғын жерге тіремейді; **3)** Біріншісіндей, алайда сол аяқтың ұшы оң аяқтың балтыры мен санының арасынан шығарылады.

* Соңғы тәшәһһудтен кейін келесі дұғаларды оқу мұстахаб: «**Әбузу билләһи мин ғазабин-нар, уә ғазабил-қабр, уә фитнатил-махия-и уәл-маматти уә фитнати масихид-дажжал**» **Мағынасы:** «Я, Аллах! Расында, мен қабір азабынан, Тозақ азабынан, өмір мен өлім бүлігінен және Мәсих Дәжжәл бүлігінің кесірінен Өзіңе сиынамын!»; «**Аллаһумма инни заламту нафси зулман кәсира уә лә язфируз-зунуба иллә әнта фағ-фир ли мағфиратан мин ғиндика уәр-хамни иннака әнтал-Ғафурур-Рахим**». **Мағынасы:** «Я, Аллах! Шын мәнінде, мен өзіме аса көп зұлымдық жасадым. Күнәларды кешіретін Өзіңнен басқа ешкім жоқ. Өз жарылқауыңмен мені кешір де, маған рақым ет. Расында, Сен аса Жарылқаушы, ерекше Рахымдысың!» * Отырыста қажеті болмаса қолға сүйеніп отыру мәкруһ.

9. Намаз соңында екі жаққа сәлем береді. Алдымен оң жаққа қарап «**Әс-саләму ғаләйкум уә рахматуллаһ**», кейін сол жаққа қарап, «**Әс-саләму ғаләйкум уә рахматуллаһ**» делінеді. Сәлем бергеннен кейін намаз оқыған жерінен тұрмастан, сүннетте келген сәлемнен кейінгі дұға оқылады.

- * Сәлем бергенде екі жаққа бұрылу және оң жаққа сол жақтан бұрын бұрылу мұстахаб.
- * Сәлем бергенде қолдарды оң не солға қарай қозғау немесе оны көтеріп, кейін түсіру мәкруһ.

БІЛІМНІҢ АМАЛДЫ ТАЛАП ЕТУІ

* Амалсыз білім Аллаһ, пайғамбар және мүміндер тарапынан жазғырылған (дағталған) нәрсе болып табылады. Аллаһ тағала: *«Ей, иман келтіргендер! Істемейтін нәрселеріңді не үшін айтасыңдар? Істемейтін нәрсені айту—Аллаһтың алдында өте жеккөрінішті»*,—дейді (Саф, 2-3). Әбу Нұрайра (Аллаһ оған разы болсын): «Амал жасалмаған білім Аллаһ жолында жұмсалмаған қазына секілді»,—деген. Әл-Фудайл (Аллаһ оған рақым етсін): «Ғалым білгеніне амал жасамайынша надан болып қала береді»,— деді. **Мәлик ибн Динар** (Аллаһ оған рақым етсін): «Бір адамдар кездеседі, дұрыс сөйлегенде сөзінен бір қате таппайсың, бірақ істерінің бәрі қате».

Мұсылман бауырлар, әпке-қарындастар! Аллаһ сіздерге осы пайдалы кітапты оқып шығуды нәсіп етті. Енді сіздерге оқудың жемісі болған—оқығандарыңыз бойынша амал жасау қалып тұр.

* Сіз Құранның кейбір сүрелері мен оның тәпсірін оқыдыңыз сондықтан осы аяттардың мағынасына сәйкес амал жасап, оны іс жүзінде қолдануға тырысыңыз. Пайғамбарымыздың (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) сахабалары одан (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) он аят үйренсе, үйренген аяттарда қандай білім бар екенін анықтап, оған амал жасамайынша келесі он аятқа өтпейтін. Олар шарифатымыз шақырғандай: «Біз білім мен амал жасауды қатарынан алдық» дейтін. Ибн Аббас (Аллаһ оған разы болсын) **«Олар Құранды шынайы түрде оқиды»** (Бақара сүресі, 121 аят) деген аятты «Олар Құранға шынайы түрде ілеседі» деп түсіндірген. Әл-Фудайл (Аллаһ оған рақым етсін): «Негізінде, Құран оған сәйкес амал жасалу үшін түсірілген, алайда адамдар өздеріне Құранның оқылуын (ғана) амал етіп алды»,—деген (яғни Құран бойынша амал жасау деп оны тек қана оқуды түсінген).

* Сіз Пайғамбарымыздың (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) бірқатар сүннеттерімен таныстыңыз. Енді оны қабыл алып, соған сәйкес амал жасауға асығыңыз. Өйткені үмбетіміздің ізгілері бір нәрсені үйренсе, оны Пайғамбарымыздың (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): *«Сендерге бір нәрсені бұйырсам, оны шамаларың келгенше орындаңдар, ал нені тыйым салсам, одан аулақ болыңдар»* (әл-Бұхари, Муслим) деген хадисі бойынша амал жасап әрі Аллаһтың **«Оның (пайғамбардың) бұйрығына қарсы келетіндер өздеріне бүліктің келетінінен немесе күйзелтуші азаптың болатынынан сақтансын»** (Нұр, 63) деп уәде еткен ауыр жазасынан қорқып, жүзеге асыруға және оны насихаттауға асығатын. Бұған келесі мысалдарды келтіруге болады:

➤ Мүміндердің анасы Умму Хабиба (Аллаһ одан разы болсын) Пайғамбардың (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): *«Кімде-кім тәулігіне он екі рақазат намаз оқыса, осы үшін оған жәннатта үй тұрғызылады»* (Муслим) деген хадисін жеткізіп, «Осыны Аллаһтың елшісінен (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам) естігеннен бері тастаған емеспін»,—деген.

➤ Ибн Омар (Аллаһ ол екеуіне разы болсын): *«Мұсылман адамға өзінде өсиет ететін нәрсесі бола тұрып, өсиетін жазып қоймай екі түн өткізуге хақысы жоқ»* (Муслим) деген хадисті риуаят етіп: «Аллаһ елшісінің (саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам)

) осылай деп айтқанын естіген кезімнен бастап, өсиетім (әзір болмай) бірде-бір түн өткен жоқ»,—деген.

➤ Имам Ахмад ^(Аллаһ оған рақым етсін): «Бір хадисті жазсам, оған міндетті түрде амал жасайтын едім. Бірде мен Пайғамбардың хижамасын жасап Әбу Тайбаға бір динар бергенін оқыдым. Кейін хижамасын жасатқанымда хижамашыға бір динар бердім»,—деген.

➤ Имам әл-Бұхари ^(Аллаһ оған рақым етсін): «Ғайбаттың харам екенін білгеннен бері ешкімді ғайбат етпедім. Енді Аллаһқа жолықсам, Оның біреуді ғайбаттағаным үшін есепке тартпайтынын үміт етемін»,—деген.

➤ Пайғамбардың ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): «Кімде-кім әр намаздың артынан Аятүл-Күрсині оқыса, оның жәннатқа кіруіне тек өлімі кедергі болады» (ән-Насаи) деген хадисіне қатысты Ибн әл-Қайим ^(Аллаһ оған рақым етсін): «Маған Шейхул-Исламның (Ибн Тәймияның): «Ұмытып немесе басқа осы секілді себеппен болмаса, мұны намаздан кейін айтуды тастаған емеспін», - деп айтқаны жетті»,—деген.

* Білім және амалдан кейін өзіңді сауаптан, басқаларды жақсылықтан құр қалдырмас үшін, Аллаһтың саған берген игіліктеріне дағуат жасау, шақыру, осыны уағыздап-насихаттау керек. Пайғамбар ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): «Кімде-кім жақсылыққа нұсқаса (бағыттаса), оған (айтқанын) істегендердің сауабы беріледі» (Муслим); «Сендердің ең жақсыларың Құранды үйреніп, оны (өзгелерге) үйреткендерің» (әл-Бұхари); «Менен бір аятты болса да жеткізіңдер» (әл-Бұхари, Муслим),—деген. Жақсылықты қанша таратсаң, сауабың сонша көбейіп, саған тірі кезінде және өлгеннен кейін барып тұрады. Пайғамбар ^(саллаллаһу ʔаләйһи уа саллам): «Адам баласы қайтыс болғанда үш амалынан басқасы (яғни басқа амалдардың сауабы) үзіледі: (пайдасы) жалғасып тұрған садақа, немесе (адамдар) пайдаланатын білім не болмаса өзіне дұға жасайтын ізгі перзент»,—деген (Муслим).

Қосымша: Біз «Фатиха» сүресін күніне он жетіден көп рет оқып, Аллаһтан «ашуға ұшырағандар» мен «адасқандардан» болудан сақтауын сұраймыз. Алайда артынша яһудилер сияқты білім алып оған амал жасамаймыз немесе христиандар секілді білім алуды тастап, білімсіздікпен амал жасаймыз да, іс-әрекетімізде соларға ұқсаймыз!

Аллаһтан бізге және сіздерге пайдалы білім мен ізгі амал нәсіп етуін сұраймыз. Дұрысын Аллаһ біледі. Мырзамыз әрі сүйіктіміз Мұхаммедке, оның үй-іші мен сахабаларының барлығына Аллаһтың салауаты мен сәлемі болсын!

